

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RIGHT

MAN

RIGHT

TIME

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

MEGHAN QUINN

RIGHT MAN RIGHT TIME

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

**MEGHAN
QUINN**

OceanofPDF.com

Hot-Lanta Publishing, LLC tarafından

yayınlanmıştır Telif Hakkı 2023

Kapak Tasarımı: RBA Tasarımları

Kapak İllüstrasyonları: Gerard Soratorio

Bu kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir kişiyle paylaşmak isterseniz, lütfen her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın almadıysanız ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, lütfen iade edin ve kendi kopyanızı satın alın. Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz. Metnin bazı bölümlerinden alıntı yapma izni almak için lütfen meghan.quinn.author@gmail.com adresinden yazarla iletişime geçin.

Bu kitaptaki tüm karakterler kurgudur ve yazarın hayal gücünün ürünüdür.

www.authormeghanquinn.com

Telif Hakkı © 2023 Meghan Quinn

Tüm hakları saklıdır.

OceanofPDF.com

Meghan ile bağlantı kurun

Meghan Quinn'in başka bir kitabını asla kaçırmayın! Meghan'ın yeni sürüm uyarıları için "read" yazıp 474747'ye gönderin (mesaj ve veri ücretleri geçerli olabilir)!

Gelecek kitaplarımın ne zaman yayınlanacağını ilk öğrenen siz olmak için [buraya](#) tıklayın. Ve kitaplarımı TBR'nize eklemeyi unutmayın!

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Sonsöz](#)

[Alıntı - Öp ve Söyleme](#)

[Meghan'dan Başka Kitaplar](#)

[*OceanofPDF.com*](https://OceanofPDF.com)

Önsöz

OceanofPDF.com

İKİ YIL ÖNCE . . .

SILAS

"Bilmiyorum dostum. Belki de prenses kesim yaptırmalıyım," diyorum telefonda, Burrard Inlet'in geniş manzarasını sunan çatı katı daireme çıkmak için asansöre doğru ilerlerken.

Sarah ve ben bu yeri bulduğumuzda, bana burayı almamız gerektiğini söyledi. Sadece manzara değil, mahremiyet de büyük bir avantajdı, özellikle de mahremiyet artık o kadar kolay olmadığı için. Vancouver Agitators'ın yıldız sağ kanadı olduğunuzda değil.

"Gerçekten bunu tekrar yaşamak zorunda mıyız?" Pacey Lawes telefonda, doğru yüzüğe karar veremememden açıkça rahatsız olduğunu söylüyor.

"Bunu doğru yapmak istiyorum." Asansör beni çatı katına çıkarıyor. "Sarah'nın bunu beklediğini biliyorum ve nihayet hayatımda ona hak ettiği yüzüğü alabileceğim bir yerdeyim. Mükemmel olduğundan emin olmak istiyorum."

"Bunu daha kaç kez yapmamız gerekiyor? Sana o halo yüzüğün fotoğraflarını gönderdi. İsteddiği şey bu ve senin aldığın da buna uyuyor. Hiçbir şeyi değiştirme."

"Evet, haklısın." İç çektim. "Kahretsin, çok gerginim." "Bu gece mi yapacaksın?"

"Hayır." Beni göremese de başımı sallıyorum. "Önce yüzük ölçüsünü öğrenmeliyim."

"Bu bir numaralı iş olurdu," diyor asansörün sesi duyulup kapılar açılmaya başladığında.

"Muhtemelen." Asansörden inerken elimi yüzümde gezdiriyorum. "Bu benim ilk ve son evlenme teklifim, bu yüzden zaman çizelgesinden tam olarak emin değilim."

"Bunun bir zaman çizelgesinin parçası olduğunu düşünme. Sadece sağduyu dostum," diyor Pacey, anahtarlarımı asansörün yanındaki yan masaya bırakıp ayakkabılarımı tekmeledikten sonra Sarah'nın sutyenlerinden birini tezgâhın üzerinde bulduğum mutfığa doğru ilerlerken.

Bu çok garip.

Biraz temizlik hastasıdır, bu yüzden tezgâhın üzerinde sutyen gibi bir şey bulmak ve başka hiçbir çamaşırın olmaması ona garip gelir.

"Orada mısın?" Pacey soruyor.

"Ah, evet." Boğazımı temizliyorum ve siyah dantelli sütyeni elime alıyorum, onu daha önce hiç giyerken gördüğümü sanmıyorum. Biliyorum çünkü liseden beri onunla birlikteyim. Bu kadının gardırobunun her şeyini gördüm ve böyle bir sutyeni kolayca hatırlayabilirdim. "Hey, gitmem gerek."

"Her şey yolunda mı?" Pacey endişeyle soruyor, belli ki ses tonumdaki değişikliği duymuş.

"Evet, sadece eti dondurucudan çıkarmayı unuttuğumu fark ettim." İşe yarayacağını bildiğim basit bir yalan.

"Kahretsin, dostum, başın belada."

Telefonumu kapatıp tezgâhın üzerine koymadan hemen önce "Bilmiyorum mu?" diyorum.

Parmaklarımı dantelin üzerinde gezdirerek sütyeni inceliyorum. *Bunu daha önce görmüş müydüm?*

Hayır, kesinlikle
olmaz. Bu farklı
bir şey.

Tanıdığım Sarah *sadece* nude renkli iç çamaşırları giyen Sarah değil. Şimdiye kadar giydiği tek şey buydu ve benim için sorun değildi. Daha az umursayamazdım. Sadece iç çamaşırlarının altında ne olduğunu görmek istiyordum ve son zamanlarda bu konuda bir kuraklık vardı.

Hiç ortalıkta olmadığımı söyleyerek hokeyi suçluyor. Ama programımın geçen yıldan farklı olduğunu düşünmüyorum. Elbette, katlanarak daha yüksek gelir getiren daha fazla anlaşma yapmış olabilirim ve bunlar

Taahhütler zamanımın bir kısmını çaldı ama yine de ona zaman ayırmak için çaba sarf ediyorum.

Bana yorgun olduğunu söyleyen o.

Ona iyi geceler öpücüğü vermeye çalıştığımda bana yanağını uzatan o.

Çocuklarla bunun hakkında konuştum. Asla yakınlaşmaya başlamadığını, geceleri benden nasıl uzaklaştığını ve belki de benden gerçek bir bağlılık beklemekten yorulduğu sonucuna vardık.

Bu yüzden yüzük.

Ama bu sutyen... belki de ikimiz için de işleri renklendirmeye çalışıyordur.

Belki de eve geleceğimi ve bunun bir ipucu olduğuna inanacağımı bildiği için bunu buraya bırakmıştır.

Sutyenimi kotumun arka cebine sokup yatak odasına doğru ilerlerken yüzümde bir gülümseme beliriyor.

"Sarah, bebeğim, burada mısın?" Kapalı yatak odasının kapısına yaklaşarak soruyorum. "Sütyenini buldum."

"Mmmmm." İnlediğini duyuyorum, bu da yatak odasının kapısını açma yolumda duraksamama neden oluyor.

Bu inilti benim için miydi, yoksa başka bir şey miydi?

Kafam karışmış bir halde yatak odamızın kapı koluna uzanıyorum ve onu tekrar duyduğum anda çeviriyorum. "Evet, tam orada."

Ne . . .

Kapıyı araladım, Sarah'nın yatağımızda çırılçıplak yattığını ve bacaklarının arasında bir kadın kafası olduğunu görecektim kadar. *Ne. Ne? Sikeyim mi?*

Ağzım yere düşüyor, kalbim duracak gibi oluyor ve yüzümdeki tüm rengin çekildiğini hissedebiliyorum.

"İşte böyle bebeğim, hızlanmaya devam et," diye bir erkek sesi odanın kenarından konuşuyor ve beni neredeyse kığımın üstüne deviriyor.

Pencereye doğru bakıyorum ve ayakkabılarımı giymek için kullandığım sandalyede oturmuş, vasat ereksiyonunu okşayan çıplak bir adam görüyorum.

"Ne oluyor lan?" Kendimi durduramayarak söylüyorum.

Sarah'nın kafası havaya kalkıyor ve gözleri benimkilerle birleşiyor. Saf coşkudan hemen önce gözbebeklerini korku kaplıyor. Kadın Sarah'nın amını yemeyi bırakmıyor, adam sikini okşamayı bırakmıyor ve sanki her şey bir tür berbat porno video gibi ağır çekimde oynuyormuş gibi.

Sarah alt dudağını ısırırken ve yanakları kızarıırken gözleri benimkilerde kalıyor, ne kadar zamandır ondan görmediğim bir bakış. Göğsü kalkarken, meme uçları büzülürken, teni kayganlaşırken başka tarafa bakamıyorum,

ve dudaklarından alçak, vahşi bir inilti süzülürken ağzı açık kaldı. O kadar erotik bir sesteki ki bunu çıkarabileceğinden emin değildim.

Başı yatağa düşüyor, parmakları çarşafı sıkıca kavırıyor ve sonra, mutlak dehşetimle, onun boşalmasını izliyorum, başka bir kadından boşalırken köşedeki bir adam da aynısını yapıyor, daha da yüksek sesle inliyor.

Tamamen durmuş, ne yapacağımı bilemez bir halde, olduğum yerde sabitlenmiş, bu kâbusun bitmesini bekliyorum.

"Aman Tanrım," diyor Sarah göğüslerini okşarken, meme uçlarını koparıken. "Çok iyi," diye mırıldanıyor sonunda nefesini tutmadan önce.

Çok mu iyi? Şu an benimle dalga mı geçiyor?

Bacaklarının arasındaki çıplak kadın geri çekiliyor ve bana doğru dönüyor. Sahte göğüsleri vücuduna göre çok büyük. *Bunu mu fark ettin, Silas?* Ayağa kalkıyor ve kendini parmaklamaya başlıyor. Utangaç bir bakışla, "Sıradaki sen olmak ister misin?" diye soruyor.

"Ne oluyor lan?" Ben soruyorum. "Hayır!" Koca memeli kızılın yanından geçip Sarah'ya bakıyorum. "Ne oluyor lan?"

Ellerini yüzüne kapatıyor, bacaklarını kapatıyor ve sonra oturur pozisyona geçiyor. Kızarmış, tatmin olmuş ve bu beni çok kızdırıyor. Görüşüm tünelleşmeye başladı. O benim kızım ve bir başkası onu tatmin olmuş gibi göstermiş. Bu bana hiç iyi gelmiyor. Saçının dağınık görünmesi de öyle. Ya da gözlerindeki vahşi ifade. "İyi bir sikişe ihtiyacım vardı, Silas." derken sesinde memnuniyet açıkça duyuluyor.

İyi bir sikişe mi ihtiyacı

vardı? Bahanesi bu mu?

"O zaman neden bana sormadın? Erkek arkadaşına mı?"

Sarah'ya bakıyorum, bir cevap bekliyorum ama o bana bir cevap vermiyor. Kızıl saçlı baştan çıkarıcı bir şekilde bana doğru yürüyor ve elini göğsüme koyuyor. "Gergin görünüyorsun. İzin ver bunu senin için düzelteyim."

Kıpırdamadan, sıkılmış çenemin arasından konuşuyorum. "Benden hemen uzaklaşmanı öneririm."

"Benim kadınım ile böyle konuşma," diyor adam ayağa kalkıp artık sarkmış olan aletini pantolonuna sokarken.

"Beni test et, dostum. Cidden, bak bakalım seni ne kadar ileri götürecek. Hayatım boyunca sayamayacağım kadar çok kafatası kırdım. Benimle uğraşmak istemezsin."

"Belki de biliyorum," diyor adam, aptal gibi davranarak. Bana doğru bir adım atıyor ve hiç düşünmeden kolumu geri çekiyorum. Ben ona vuramadan Sarah adamla benim arama giriyor.

"Yapma," diyor, sesi sert. Ciddi olamaz.

"Onu koruyor musun?" Ben soruyorum. Benim lanet evimde mi? Benim yatak odamda mı? Ne haltlar dönüyor burada?

Bana cevap vermeden adam ve kadına doğru döndü. "Bence siz ikiniz gitmelisiniz."

"Emin misiniz?" diye sorar kadın. "Başın beladaysa kalabiliriz." "Başı belada falan değil," diye bağıyorum. "Ben onun erkek arkadaşım ve Eğer önümüzdeki beş dakika içinde gitmezseniz, sizi fiziksel olarak kendim uzaklaştıracam." "

"Git," diyor Sarah.

Onlar toparlanıp çıkarken Sarah yataktan bir bornoz alıp vücuduna geçiriyor, göğüs kafesi ve göğüslerindeki ısırık izlerini kapatıyor. Yıllarımı tapınarak geçirdiğim göğüsler.

Acı, öfke ve kafa karışıklığı vücudumu sarıyor, odaklanacağım bir duyguyu seçmeye çalışırken beni zihinsel bir hız trenine bindiriyor.

Asansör kapılarının kapandığını duyduğumda, hangisiyle koşacağımı biliyorum.

Öfke. Ona doğru döndüm ve "Bu da neydi böyle?" dedim.

Kollarını savunmacı bir şekilde kavuşturarak cevap veriyor, "Ben Kendimi ihmal edilmiş hissediyorum. Todd ve Nancy-"

"Todd ve Nancy?" Bağıyorum.

"Evet, Todd ve Nancy." Kravatı beline doluyor. "Kendimi desteklenmiş, tatmin olmuş ve o kadar da yalnız hissetmememi sağladılar."

Beyaz bir öfke omurgamdan yukarı fırlıyor. "Bana bununla gelme. Kendini tatmin olmuş hissetmeni sağlamaya çalıştım ama bana izin vermiyorsun. Beni itiyorsun, geri çeviriyorsun, yüzüme bile bakmıyorsun. Yani, ne oluyor Sarah? Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Dört ay," diyor sesinde zerre kadar özür olmadan. "Dört ay mı?" diye soruyorum. "Aman Tanrım." Elimi saçlarımda gezdirerek uzaklaşıyorum.

Ona baktığımda, yıllar önce aşık olduğum kişiyi görmüyorum. Bıkkın, çıkarıcı birini görüyorum.

Kalbimi korumak gibi bir niyeti yoktu.

Yaşadığımız onca şeyden, hokeyde başarılı olmaya çalışmanın tüm iniş çıkışlarından, zorluklarından, neşesinden sonra, beni dört ay boyunca aldatması hiçbir şeymiş gibi mi davranacak?

Çaba sarf ettiğim halde bunun benim hatam olduğunu mu?

Profesyonel bir hokey oyuncusu olma hedefimin ikimizin de istediği şey olduğu konusunda hemfikir olmamıza rağmen suçlanması gereken kişi ben miyim?

Bu hayatın nasıl olacağını biliyordu. Pahalı çantalarını ve marka ayakkabılarını aldığında şikayet ettiğini görmedim.

Ona, kalbimi verdiğim kadına bakıyorum ve içimi öfke doldururken "Siktir git Sarah" diyorum.

"Affedersiniz?" diye soruyor, yüzünde şok ifadesi beliriyor. "Dedim ki ... sık . . . seni."

"Bana kızgınsın." Göğsünü işaret ediyor. "Burada tek başına kalmak zorunda olan ben olduğum halde bana mı kızgınsın?"

"Neye bulaştığını biliyordun," diye bağırıyorum. "Hayatın böyle olacağını biliyordun ve bunu kabul ettin. Bizi nelerin beklediği hakkında derinlemesine bir konuşma yaptık. Birlikte yaşamamız için en iyisinin bu olacağına karar verdik. Ve duruma yardımcı olmak, seni daha rahat hissettirmek için istediğin lüks daireyi aldım. Sana araba ve kıyafet aldım. İstedeiğin her şeyi aldım. Yani evet, Sarah, siktir git. Tek eşli olmamız gerekiyordu."

"Sanki beni hiç aldatmamışsın gibi," diyor kayıtsızca.

"Asla," diye cevap veriyorum sesimde alçak bir hırıltıyla. Ensemdeki tüyler diken diken olmuş gibi hissediyorum. "Bir kez olsun başka bir kadına dokunmadım, ona bakmadım ya da bunu düşünmedim bile çünkü seni seviyorum Sarah. Sen benim kızsınsın. Birlikte olmak istediğim kişi sensin."

Elini kalçasına dayamış, sesindeki inançsızlıkla tekrarlıyor, "Beni hiç aldatmadın mı? Buna inanmak çok zor. Diğer kızların otel odalarında senin takımınla takılmak için koşuşturan kadınlar hakkında söylediklerini duydum."

"Evet, bu doğru ama benim sadakatim var," diye çıkışıyorum ona. "Sana söz verdim ve bu sözü tuttum. Bekle, beni Todd ve Nancy dışında başka insanlarla da aldattın mı?" Bakışlarını kaçırdığında cevabımı almıştım. Kollarımı havaya kaldırdım ve ona sırtımı döndüm. "İnanılmaz." Bunca zaman onun sadık olduğunu sanmıştım. Bu işte birlikte olduğumuzu sanıyordum. Belki de popülaritemdeki değişim yüzünden uzaklaşıyordur diye düşünmüştüm. *Ama bunca zaman sadakatsizlik etti. Ne oluyor lan?*

Aşk hakkında bildiğim her şey yerle bir oldu. Kendimi ihanete uğramış hissediyorum. *Kırılmış.*

Birkaç derin nefes alıyorum. "ıkmanı istiyorum."

"Ne?" diye soruyor.

Onunla yüzleşmek için arkamı döndüm. İçimin tamamen boşaldığını hissederek kendimi tekrarlıyorum. "Çıkmanı istediğimi söyledim. Bir saatin var. İhtiyacın olanı al ve siktir git. İşimiz bitti, Sarah."

"Burası benim de dairem."

"Biliyor musunuz? Haklısın, öyle." Şeytani bir şekilde gülümsedim. "Hemen ev sahibini arayıp kira kontratındaki ismi seninkiyle değiştirmesini söyleyeceğim. Kira ödemenin keyfini çıkar."

Yüzü dümdüz oldu. "Bunu yapamazsın. Benim bir işim yok. Sana destek olmak için hayatımı askıya aldım."

"Beni desteklemenin başkalarıyla yatmak anlamına geldiğini bilmiyordum. Sanırım desteklemenin gerçekte ne anlama geldiği konusunda farklı görüşlere sahibiz."

Gitmesini istediğimden mi yoksa bensiz hiçbir şeyi olmadığını fark ettiğinden mi emin değilim ama panik gözlerini aydınlatıyor. "Dinle Silas, bunu halledebiliriz."

"Yapabiliriz. Şimdi ya toparlanıp bir saat içinde buradan gidersiniz ya da daire sizindir. Kira bir hafta içinde ödenecek."

Ve bununla birlikte, daireden hışımla çıktım ve ondan olabildiğince uzaklaştım.

Biz bittik.

Ve bir daha birinin bana böyle davranmasına izin veririm lanetleneneğim.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Birinci Bölüm

OLLIE

"Hayatımızın en kötü stajına," diyor Ross, bir shot bardağı kaldırarak.

Ben de kendiminkini kaldırıyorum. "Ve Alan Roberts'ın tüm yaz boyunca çektiğimiz zehirli çalışma alanını yarattığı için dişleri dökülsün."

"Bunun şerefine." Ross bardağını benimkiyle tokuşturuyor ve birlikte bir tekila shot içiyoruz, acı tadı biraz misket limonuyla çabucak dengeliyoruz.

Bitirdiğimizde derin bir nefes aldım. "Bu şerefsizin staj kredimizi kazanmak için bizi fazladan çalıştırdığına inanamıyorum."

Ross elindekini bırakmadan önce limonu yalıyor. "Gazetecilik bölümünün başkanıyla yatarsan böyle olur. Ne istersen onu alırsın."

Ross'un kolunu tutuyorum. "Gerçekten Roberts'ın Profesör Wheeler'ı becerdiğini mi düşünüyorsun?"

Ross dudaklarını büzdü ve bana "kızllll" der gibi baktı. "Lütfen, Yamış geçen bahar onları ofisinde görmüş. Roberts kirli işlerini yaptırmak için bütün o yaz stajyerlerini böyle kapıyor çünkü onları doğrudan departmandan hortumluyor."

"Hortumlandık," diyorum.

"Aynen öyle ve bakın bu bizi nereye getirdi. Elbette, üniversite kredisi için ücretli bir staj yaptık. Bu harikaydı ve takdir edildi, ama ne pahasına? Hayatımızın en güzel yazlarından birini Alan Roberts'a ve onun bir çay kaşığı espresso ile buharda pişmiş süttten oluşan kahve siparişine kaptırdık. Ve şimdi, nihayet onun zor bulunan web sitesi için bir şeyler yazma şansımız olduğunda, kredimizi kazanmak için bunu okul başladığında yapmak zorundayız. Bu da neyin nesi?"

"Kötü zaman yönetimi," diyorum margaritamı elime alıp pipetimi çevirirken. Yazın içkimiz, yanında bir shot tekila ile buzlu bir margarita oldu. Sabah akşamdan kalma olmadan işimizi görüyor.

Ross ve ben birinci sınıfta tanıştık. Birlikte bir çalışma grubuna alındık ve hemen kaynaştık. Yüz kremleri, moda trendleri ve mümkün olan en az yaralanmayla en iyi sonuçları almamızı sağlayan egzersiz rutinleri konusunda birbirimize bağlandık.

"Görevine hiç baktın mı?" diye soruyor.

Bugün işten çıkarken elimize tutuşturulan zarfı çantamdan çıkarıp göğsüme bastırıyorum. "Ben almadım. Sen aldın mı?"

"Hayır."

"Birlikte yapmak ister misin?" Ben sorarım.

Başını sallıyor ve mükemmel ütülenmiş pantolonunun arka cebine uzanıp zarfını çıkarıyor. "Ben seninkini okuyacağım, sen de benimkini oku."

"Bu adil görünüyor. Darbeyi hafifletir."

Zarfları değiştiriyoruz ve bana başını sallıyor. "Önce sen benimkini oku. Ve eğer sporla ilgili bir şey yazıyorsa, beni hemen bitir."

"Aynen," diyorum mektubu çıkarırken. "Ahem. Sen, dostum, ..." Durup mektubu tarıyorum. "Kahretsin, sonbahar moda trendleri var."

"Kapa çeneni," diye bağıyor ve mektubu elimden alıp kendisi okumaya başlıyor. "Vay anasını, sonbahar modasının olmazsa olmazları hakkında beş yüz kelimelik bir yazı." Bana baktığında gözleri irileşti. "Ollie, bunun ne kadar büyük bir olay olduğunu anlıyor musun?"

Kıkırdıyorum. "Evet. Bütün yaz seninle çalıştım. O makaleyi herkes görecektir ve sendikada yayınlanacağından hiç şüphem yok."

"Lanet olsun," diye nefes alıyor. "Ben de Roberts'ın benden nefret ettiğini sanıyordum. Her sabah bana kahve ısmarlıyordu, böylece makaleyi destekleyecek tarza sahip olduğumdan emin oluyordu. Bunun tek anlamı, ben modadan anlıyorsam, sen de muhtemelen yaşam tarzından anlıyorsundur. Bir araya getirdiğin kitap listesi

ödeyeceğim." Zarfımı yırtıp açıyor ve ben de sabırsızlıkla bekliyorum çünkü gerçekten haklı olmasını umuyorum. Yaşam tarzı benim için ideal konu olurdu, hakkında en çok şey bildiğim konu. Tüm okuma, güzellik ve egzersiz trendlerini takip ettim. Ben burada kendime has bir Andie Anderson'ım.

Boğazını temizliyor, elini sallayarak mektubu açıyor ve bana gülümsüyor.

"Ollie, bir meleğin ışıltılı tenine sahip olan sevgili arkadaşım
."

"Teşekkürler, bitki kaynaklı squalane."

Gülümseyerek, "Yorulmadan çalışacaksın, yazacaksın ..." diyor. O duraklıyor ve bunun dramatik etki için olduğunu biliyorum. Ross başka türlü çalışmayı bilmiyor. En azından ben öyle düşünüyorum, ta ki kaşları endişeyle çatılana ve gülümsemesi düzleşip kaşları çatılana kadar.

Uh-oh, bu iyi olamaz.

Tabii beni kandırmaya çalışmıyorsa.

Ross bunu yapar mı? Pek şakacı biri değildir. Tanrım, ya başıma kötü bir şey gelirse?

"Ne, uh ... ne oldu?" Endişeyle sordum.

Gözleri yavaşça benimkilere kayıyor. "Sanırım her şeyi berbat ettiler."

"Ne demek batırdıklarını düşünüyorsun?" Ross'tan mektubu alıyorum ve gözlerim doğrudan ödevin üzerine gelene kadar tarıyorum. "Hayır, bu doğru olamaz."

"Ödevlere mi bakıyorsun?" diye neşeli ama tiz bir ses duyuyoruz arkamızdan gelirken.

Candace Roundhouse.

Varlığımızın baş belası.

Yazın yalakası.

Alan Roberts'a ait olan kahverengi burun.

Korkunç derecede sinir bozucu ve tüm eğlenceleri engelleyen Candace, Ross ve benim yazın içkisini bulmamızın ikinci ana nedeni oldu. Roberts margarita. Candace ise yanında tekila.

Ona tahammül edemesek de iyi geçiniyormuş gibi yapmamız gerektiği için gülümseyerek Candace'a dönüyorum ve "Selam, bu gece dışarı çıkacağını düşünmemiştim" diyorum.

Sahte kızgın kızıl saçlarını bir omzunun üzerinden geçiriyor ve bana yavaşça bir göz atıyor. "Evet, erkek arkadaşımı iş arkadaşlarımla tanıştırayım dedim."

Ew, kim peeps diyor?

"Ne kadar eğlenceli," diyor Ross o sahte gülümsemesiyle. Sahte olduğunu biliyorum çünkü dişleri birbirine sıkıca kenetlenirken ağzının köşeleri hafifçe seğiriyor.

"Roberts'ın ödevleri bir araya getirmeme izin verdiğine inanabiliyor musunuz?

Masama fırlattı ve al bakalım dedi." Kaltak.

Tabii ki bunları bir araya getirdi. Tahmin etmeliydim.

"Bunları sen mi bir araya getirdin?" Hâlâ soğukkanlılığımı korumaya çalışarak soruyorum. O kırmızı ruju büzülmüş dudaklarından fırlatmak istiyorum.

"Ben yaptım." Parlak bir şekilde gülümsüyor. "Bu moda parçasıyla harika olacağını biliyordum Ross. Onu gördüğüm anda, senin de ona sahip olman gerektiğini düşündüm."

"Evet, teşekkür ederim," diyor sessizce çünkü elbette ona bir iyilik yapmıştı.

Peki ya ben?

Bunu bilerek yaptı, biliyorum ve hepsi o aptal Post-it Notlar yüzünden.

Önemsizlik hakkında konuşmak ister misin?

Candace Roundhouse bunun tanımıdır.

Candace ofis malzemeleri konusunda çok titizdi. O kadar titizdi ki, kendi kalemini kendi alırdı. İki binli yıllarda büyümüş bir kız gibi aptal jel kalemleri kullanmak istiyorsan, kullan. Seni durdurmayacağım. Ama bir gün ofiste herkesin emrinde koşturuyordum ve şehir merkezindeki bir depodan bir ürünü teslim almamı isteyen bir reklamverenle telefonda konuşuyordum. Adresi yazmak için bir şeye ihtiyacım vardı. Candace'in masasının hemen yanıdaydım ve o orada olmadığı için bir kalem ve bir Post-it Note aldım ve adresi yazdım. Telefonu kapatıp arkamı döndüğümde Candace tam arkamdaydı ve sanki *The Shining*'deki ikizlerden biriymiş gibi bana bakıyordu.

Beceriksizce gülümsedim, affedilmek için yalvardım. Kollarını kavuşturdu.

Aramızda hiçbir şey konuşulmadı, sadece hayatımın en korkutucu beş anından biri olarak hala hafızamda yer eden bir bakışma oldu. Bir rakiple karşılaştığınızda üstünlük sağlamak için mutlak sessizlik gibisi yoktur, özellikle de ben çünkü sessizliğe dayanamam.

Ross bana Candace'in ofisteki kızlardan birine, onun post-it notlarını nasıl kullandığından ve onları değiştirme zahmetine girmediğinden bahsettiğini duyduğunu söyledi.

Sesi sinirli geliyordu.

Bir tane post-it
vardı.

Neden bahsettiğimi anladınız
mı? Petty.

Boğazımı temizleyerek, "Kusura bakmayın ama bana bu görevi verirken ne düşünüyordunuz?" diye sordum.

"Bütün yaz boyunca duyduğum tek şey erkek formundan ne kadar hoşlandığın, erkekleri her şekilde nesneleştirdiğindi." derken eğlenen gözlerini bana çevirdi. O neden bahsediyor? "Görevinin senin için mükemmel olacağını düşündüm."

"Erkekleri nesneleştirmiyordum" diyorum çünkü bütün yaz profesyoneldim ve bu çok yorucuydu. Profesyonel olmak istemediğim çok zaman oldu.

Candace'in fermuarı açıkken yarım saat boyunca insanlara patronluk taslaması gibi. Ona patronun sevgisini kazanmaya çalışıp çalışmadığını sorabilirdim, belki bir külot geçidi teklif edebilirdim ya da hatta kaynaşmaya hazır bekarlar arıyor olabilirdim. Ama ağzımı açtım mı? Hayır, çünkü ben bir profesyoneldim.

Ona düştüğünü de söylemedim çünkü daha o sabah son Green Mountain yaban mersinli kahve kapsülünü aldığım için bana bağırmıştı. Birinin onu alması gerekiyordu ve o kişi de bendim.

"Chris Hemsworth'un vücudunun kıvrımları ve yarıkları hakkında çok detaylı konuştuğunu çok net hatırlıyorum."

Onun aptallığını anlamaya çalışarak başımı sallıyorum. "O bir öğle yemeği molasındaydı ve *Men's Health*'te bir dizi fotoğrafı çıktığı içindi. Bunun benim ... hokey görevimle ne ilgisi var?"

Evet, bana hokeyi verdi. Paten, disk ve bolca buz dışında hakkında hiçbir şey bilmediğim bir spor. . . sopa . . . ve bolca buz. Bu her şeyi özetliyor.

Gülümsüyor. "Hokey oyuncularının dış hatlarını ve çatlaklarını inceleyebileceğini düşündüm. Ne de olsa hokey Kanada'da ulusal bir hazine. Bu ödevle gerçekten özel bir şey yapabilirsin."

Huysuz. O çok aşağılık biri.

Küçük olabilirim, biliyorsun. Yapabilirim uh .. . Onun kasıklarına tekme atabilirim. Bu küçüklük mü emin değilim ama kendimi daha iyi hissettireceği kesin. Deve parmağına bir parmak. Bam-o, benim için anında neşe.

"Hokey hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve çok iyi biliyorsun ki eğer kaslar ve mükemmel orantılı erkek meme uçlarıyla ilgili bir yazı teslim edersem Roberts bu yaz stajı için bana kredi vermeyecek. Her şey bu son ödevlere bağlı." Soğukkanlılığımı kaybettiğimi hissedebiliyorum.

Eğer bu ödevi iyi yapamazsam, stajı tekrarlamak zorunda kalabilirim ve bunu yapamam. Tekrarlamak beni geride bırakır ve bu yılın sonunda mezun olmam gerekiyor. *Sıkı bir programım var.*

Çenesine vuruyor. "Hmm, bu konuda haklı olabilirsin. Görünüşe göre biraz hokey öğrenmen gerekiyor."

Bir adım öne çıkarak parmağımla onu işaret ediyorum. "Bunu bilerek yaptın, hepsi bir post-it yüzünden. Dürüst olmak gerekirse, nasıl-"

"Sevgilim, işte buradasın," diyor bir erkek sesi. Tanıdık bir erkek sesi. O kadar tanıdık bir ses ki, Yonny Biliak'ın karşısında durduğunu görmek için yavaşça başımı kaldırdığımda midemin dibe vurduğunu hissediyorum.

Aslında sadece önümde durmakla kalmadı, kolunu Candace'e doladı ve yanağından öptü.

Hayatta olmaz.

Yonny Biliak kim diye mi soruyorsunuz?

Kendini hukuk alanında yükselen bir yıldız ilan eden, çapraz takım elbise desenlerinin korkunç suçlusu, uzman top sürme işeyicisi ve iki yıllık eski erkek arkadaşım. Bu yaz yollarımızı ayıracağımızı söyleyerek benden ayrıldı. Birbirimize değil kariyerlerimize odaklanmamızın daha iyi olacağını düşündü.

Yaz sonu olmasına rağmen kariyerine değil de Candace Roundhouse'un arka tarafına odaklanıyor gibi görünmesi ne kadar komik.

Sanki onun kışını okşadığını görebiliyorum. Tam burada, bir barın ortasında, sanki PDA yasak olduğu için sevgi göstermeyi seçtiği havasız yatak odasının mahremiyetindeymişiz gibi. Ne de olsa imajını korumak zorundaydı.

Candace elini onun tıraşsız yüzüne götürüp kuru, kabuklu dudaklarını öperken, "Hayatımın etli sevgilisi," diye mırıldanıyor. En azından ben öyle olmasını istiyorum, ama aslında oldukça nemli görünüyorlar, bu da beni daha da sinirlendiriyor. Görünüşe göre adam chapstick bulmuş. Ayrıca, lütfen bir an durup "etli tatlım" evcil hayvan ismi için ağıt yakabilir miyiz? Blech. "Beni bulduğuna çok sevindim. Sensiz kayboldum." diye devam ediyor Candace.

Oh, hadi ama.

Barı topluca kuru havaya mı sokmaya çalışıyorlar?

Ross'un bana doğru eğildiğini hissediyorum, eli yavaşça sırtıma doğru koruyucu bir şekilde iniyor. Onu takdir ediyorum. Yonny'den ayrıldıktan sonra nasıl olduğumu biliyor. Yonny bana hiç iyi davranmadı ama ben yine de ona her şeyimi verdim, bu yüzden ayrıldığımızda bunu pek iyi karşılamadım.

Bir şişe şarabı dudaklarıma götürerek ve sadece dal ve solucan bulmaya çalışan masum kuşlara bağırarak itiraf etmek istediğimden daha fazla zaman geçirdim.

Bizim neslin iki tatlı sevgilisi sonunda birbirlerine cilve yapmayı bitirdiğinde, Yonny başını kaldırıp bakıyor, ancak ben ortaya çıktığımda kısmen afallıyor.

"Ollie," diyor doğrulurken. "Seni orada görmedim. Nasılsın?"

Çok güzel.

Coşkudan köpürüyor.

O kadar büyük bir sevincin eşiğindeyim ki, bir zamanlar senin deyimimle ruhsuz kalbim mikro neşe parçalarına dönüşebilir.

"Harika," diye istediğimden daha yüksek sesle cevap veriyorum. "Çok harika. Aslında en iyisi.

Tüm zamanların en iyisi. GOAT. Ben tüm GOAT'ların

GOAT'ıyım." "Keçi demeyi kes," diye fısıldıyor Ross.

Kendimi toparlayarak sadece dudaklarımla gülümsüyorum ve "Tek kelimeyle harika" diyorum.

Yonny kolunu Candace'e doluyor ve onu göğsüne doğru çekiyor, belli ki beni kışkırtmaya çalışıyor.

Daha çok çabalayın efendim, çünkü uğruna savaşılabacak bir ödül değilsiniz.

Yine de ... onun bir ödül olmadığını ve her şeyden çok bir pislik olduğunu bilmeme rağmen, kendimi aptalca bir şey yapmaya, aptalca bir şey söylemeye, bir zamanlar bana iç çamaşırının her tarafına çiş damlamasının normal olduğunu söyleyen adamın önünde yüzümü kurtarmak için her şeyi yapmaya hazır hissediyorum.

"Gerçekten harikayım aslında," diye devam ediyorum çünkü bunu yeterince duyamıyorlar. Saçlarımı kulağımın arkasına itiyorum. "Evet, şu anda benim için her şey çılgınca harika. Candace sayesinde hayatımın görevini aldım, Vancouver'ın göbeğinde en iyi hayatımı yaşıyorum, sponsor üstüne sponsor bulup bol bol yemek yiyorum ve hayatımın en iyi seksini yapıyorum." Kaşları çatılıyor ve bu beni daha da cesaretlendiriyor çünkü hiçbir şey eski sevgilinin senin başarından memnun olmadığını görmek kadar iyi hissettiremez. "Evet, çok fazla seks, hem de çılgınca seks. Seks

Bu beni elektrik çarpması gibi sarsıyor ama doğrudan pu
-."

Ross sözümü keserek, "Klas bir görüntü," diyor.

Evet, tamam, kontrolden çıktığım zaman bunu kabul edebilirim.

Yonny rahatsız görünerek, "Bu çok hoş," diyor. Evet, doğru, rahatsız hissediyorum. Hayattan pişmanlık duy. Tüm seçimlerinizi yeniden gözden geçirin.

"Bu çok komik," diyor Candace, yüzünde yapmacık bir ifadeyle. "Son duyduğumda, Yonny ile ayrıldığınızdan beri kuraklık içindeydin."

Lanet olası ofis dedikodusu.

Bir gece sarhoş oldum ve birkaç kıza bacaklarımın arasının bütün yaz Sahra Çölü gibi olduğunu söyledim ve bu Candace Roundhouse'a geri döndü. Ne yapıyor bu kadın? İnsanlara bilgi için para mı ödüyor? Onlara post-it notlarıyla mı ödeme yapıyor? Bunu ona hiç yakıştıramadım. O intikamcı biri, millet, ve bulaşılacak biri değil.

Yine de buradayım, her şeyi yapıyorum.

"Bu yeni oldu," diyorum. "O aslında burada, şu anda, gecelerdir uykularımı kaçıran adam. Beni birden fazla yönden geren adam. Gecenin bir yarısı bilerek baba dediğim adam-" Ross kaburgalarımın dirsek atıyor. Tamam, yola devam et. Boğazımı temizliyorum. "Yani ... evet, her neyse, bahse girerim ikinizin devam etmek istediğiniz bir sürü halka açık sürtünme vardır, bu yüzden ben sadece gideceğim-"

"Nerede o?" Candace soruyor, gözlerindeki meydan okuyan bakış bana zerre kadar inanmadığını söylüyor. Ne kadar aptalca. "Onunla tanışmayı çok isterim."

Tabii ki yapardı.

"Evet, onunla tanışmanı çok isterim. Ne yazık ki benim küçük kucak tavşanım utangaçtır," diyorum özür dileyen bir gülümsemeyle.

"Ne yapıyorsun?" Ross nefesinin altından fısıldıyor, açıkça benim için endişeleniyor. Endişelenmekte sonuna kadar haklı çünkü aklımı kaçırmış durumdayım.

Candace gözlerini devirerek, "Eminim utangaçtır," diyor. "O kadar utangaç ki yok bile." Yonny'nin göğsünü okşuyor. "Kendini daha da utandırmadan gidelim."

"O var," diyorum, öfkem omurgamda zonkluyor. Sesim o kadar inandırıcı geliyor ki, neredeyse hayal gücümünden sihirli bir şekilde ortaya çıktığına ve tam buraya, bu bara park ettiğine inanacağım.

Candace omzunun üzerinden bakar. "Tamam, Ollie. Görevinin tadını çıkar. Eminim harika bir iş çıkaracaksın." Onun küçümseyici tonu beni çileden çıkarıyor ve vücudumun tamamen vahşileştiğini hissediyorum.

Dişler hırlıyor.

Saçlar

kabarmış.

Gözleri kan çanağı.

Ohhhhh hayır, bana hayatımın en iyi seksini yaşatan sahte bir erkek arkadaş uydurmak zorunda kaldığımda, son sözü söyleyip beni bırakıp gitmiyor.

"Öyle. Aslında, işte orada," diyorum, bakışlarımı gördüğüm ilk adama dikerek. Ve kendimi durduramadan barın en ucuna doğru ilerliyorum.

Dikkat etsen iyi olur dostum, vahşi canavar geliyor.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

SILAS

Silas: *Ajitatörlerin basın duyurusunu gördünüz mü?*

Bir yandan viski bardağımı elime alıyorum, bir yandan da çocuklarımla yazdığım mesaja bakıp cevap vermelerini bekliyorum. Berbat durumdayım.

Basın duyurusunun geldiğini gördüğüm an, yaptığım her şeyi bıraktım, ayakkabılarımı giydim ve en yakın bara yürüdüm, o zamandan beri de evrenin ne kadar adaletsiz olduğunu düşünüp duruyorum.

Hayır, adaletsiz değil, sadece
berbat. Telefonum bir mesajla
çalıyor.

Dostum, bu ne lan?

Pacey, Agitators'ın yıldız kalecisi. Geçen yaz, buz dışındaki zamanımızı Banff'taki kulübemde geçirirken hayatının aşkı Winnie ile tanıştı. Kısa süre önce evlenme teklif etti ve Winnie de evet dedi. Düğünün ne zaman olacağını bilmiyorum ama onların iğrenç derecede sevimli aşklarının bende kuma isteği uyandırdığını biliyorum.

Pacey: *İyi misin?*

Başımı sallayarak ona geri mesaj attım.

Hayır. Şu anda her şey berbat durumda.

Hornsby: *Bekle. . . SARAH şimdi de Ajitatörler için mi çalışıyor?
NASIL?*

Eli Hornsby, defans oyuncusu, yakışıklı çocuk ve Pacey'nin kız kardeşini hamile bırakan adam. Evet, acı bir konu ama şimdi her şey yoluna girmiş gibi görünüyor. Penny yakında doğacak ve Hornsby'yi tanıdığım onca yıl boyunca onu hiçbir şey için bu kadar korumacı görmemiştim.

Oh, ve eğer mesajını yakalayamadıysanız, evet, eski sevgilim, beni mahveden kız, Agitators için pazarlama departmanında çalışıyor. Elimdeki ağır viski bardağı da bu yüzden.

*Whoa, whoa . . . whoa. *Nasıl? Nasıl lan?*

Levi Posey -içte oyuncak ayı, dışta tam bir çürük adam- salamlı sandviçlere olan sevgisi ve yaşlı kadınların Vancouver sokaklarında yürümelerine yardım etme tutkusuyla grubun en masumu gibi davranırken, gerçekte hepsinin en büyük çapkınıdır.

Pacey: *Sence işi almak için senin adını mı kullandı?*

Hornsby: *Yapmamış olsa iyi olur. Bu konuda kiminle konuşabiliriz? Onu nasıl kovdurabiliriz?*

Posey: *Kişisel bir ilişki yüzünden birini kovduramazsınız.*

Hornsby: *Eğer bu yeni işe alım Taters'ın kafasını karıştıracaksa kesinlikle yapabilirsin. Öyle olduğunu biliyorsun. Alınma, kardeşim.*

Silas: *Alınmadı çünkü haklısın.*

Arayı kapatıyorum. Sarah Ajitatorler için mi çalışıyor? Dostum, iyi misin?

Halsey Holmes, benim dışımda buzdaki en hızlı patenci. Eski bir ikiz, kardeşini korkunç bir araba kazasında kaybetti. Halsey kendi içine kapandı ve sadece hokeye odaklandı. Ta ki geçtiğimiz yaz Halsey'nin Penny'nin en iyi arkadaşı Blakely'e aşık olduğunu keşfedene kadar. Tek sorun Blakely'nin onun erkek arkadaşına sırılsıklam aşık olması. Evet, çok derinde.

Evet, pek iyi gitmiyor. Yani, ne oluyor lan? Bunu neden yapsın ki?

Hornsby: *Belli değil mi? Seninle dalga geçmek için, dostum.*

İtiraf etmekten nefret ediyorum ama Hornsby'ye katılıyorum.

Hornsby: *Peki onu nasıl indirebiliriz?*

Posey: *Bir kez daha, onu alaşağı edemezsiniz. Onun özel hayatı Ajitatorleri ilgilendirmez.*

Posey'e katılıyorum. Yapabileceğimiz fazla bir şey yok.

Hornsby: *Ne oluyor lan? Band of brothers'a ne oldu?*

***Silas:** Hokey sopanın ucundaki süngüyle onun peşine düşme isteğini takdir ediyorum ama kardeşim, onlar haklı. Hiçbir şey yapılamaz.*

Telefonumu bıraktım ve kadehimi dudaklarıma götürdüm. Onunla muhatap olmak zorunda kalmamayı ummaktan ve dua etmekten başka yapabileceğim hiçbir şey yok. Peki bu işi nasıl aldı? Bildiğim kadarıyla iş deneyimi yok denecek kadar az. Ajitatörler artık herkesi işe mi alıyor? Kimlik bilgilerini görmek istiyorum.

Bir yudum aldıktan sonra önümdeki barın üzerine bırakıyorum ki bir el sırtıma bastırıyor. Tam zamanında dönüyorum ki bir kadın sanki birbirimizi yıllardır tanıyormuşuz ve işbirliği içindeymişiz gibi yüzüme yakın bir şekilde konuşuyor.

"Benim adım Ollie. Gerçekten zor bir durumdayım ve çok üzgünüm ama seni öpmek üzereyim çünkü şu anda düşmanımın çıkan eski erkek arkadaşımın önünde kendimi kurtarmam gerekiyor. Eğer beni üç saniye içinde durdurmazsan, içeri gireceğim." Bunu o kadar hızlı söylüyor ki neredeyse ne dediğini anlamıyorum.

Yüzümü ona döndüğümde, kalın dalgalı kahverengi saçları ve kırmızı rujunun parıltısını yakalıyorum ve sonra dudakları dudaklarımda, eli başımın arkasına kayıyor.

Neler oluyor?

Hazırlıksız yakalanıyorum ama bu sadece bir anlık bir şey çünkü yumuşak, pelüş dudakları dudaklarımda gezinirken ona doğru dönüyorum ve dudaklarım dudaklarında gezinirken elimi dar beline doluyorum.

Ve kısa bir an için afallıyorum, Sarah'nın var olmadığı ve endişelerimin hiçbir yerde bulunmadığı başka bir dünyaya getiriliyorum. Onun yerine, şimdiye kadar tattığım en mükemmel dudaklarda kayboldum.

Parmakları sarı buklelerimle oynarken elim belinde daha da sıkılaşıyor. Yaklaşıyor, ağzını hafifçe aralıyor. Diğer eli göğsüme düşerken ben de benimkini ayırıyorum. Bu kadının tadı çok güzel, tekila ve vaatler gibi.

Tam onu daha da yakınıma çekmek için uzandığımda uzaklaşıyor ama yüzünü yakınımda tutarak fısıldıyor: "Lütfen bir saniyeliğine erkek arkadaşımımsın gibi davran. Ayrıca, şimdiye kadar yaptığım en iyi seks sensin."

Bu beni sırttırdı. "Kahretsin, bu unvanı kazanmak için bir şey yapmama bile gerek kalmadı." Omzunun üzerinden bakışını yakaladım ve hemen "Ben Silas" dedim.

"Tanıştığımıza memnun oldum," diyor arkasını dönüp bana sokulmadan önce, kolumu ona doladığımda bar taburesindeki açık duruşum onu karşılıyor

ve onu daha da yakına çekiyorum. Neden onun isteklerini yerine getirdiğimden emin değilim. Belki de öpücükten ve viskiden biraz sarhoş olmuşumdur ama hareketsiz duruyorum, olacaklara hazırım.

Üç kişi bize yaklaştı.

Biri şok olmuş, onaylamayan bakışlar atan bir kadın - suçlulardan b i r i olmalı.

Arkasında sırık gibi bir adam var, kaşları birbirine öyle bir kenetlenmiş ki bahse girerim içine bir çeyreklik koysam tutabilir.

Ve diğer adam, tanık olduğu şeyi tam olarak anlayamıyormuş gibi hızla göz kırpmaya devam ediyor.

Tahminime göre, Cranky ve Lanky Ollie'nin -adı buydu, değil mi? - yüzünü kurtarmaya çalıştığı kişiler ve flaşör de bir arkadaş olmalı.

Ollie elini benimkinin üzerine koyarken, "Gördün mü, sana burada olduğunu söylemişim," diyor. "Sadece utangaç, hepsi bu."

Ehh, utangaç mı? Pek sayılmaz, ama öyle devam edeceğim.

Onlara başımı sallıyorum, varlıklarını kabul etmeme rağmen bir şey söylemiyorum.

"Şey, ben, uh Ne diyeceğimi bilemiyorum," diyor kız.

"Sen ... Silas Taters ile mi çıkıyorsun?" Lanky sordu. Dürüst olmak gerekirse, adamın bir şey söylemesinin bu kadar uzun sürmesine şaşırdım.

"Oh, birbirinizi tanıyor musunuz?" Ollie kim olduğum hakkında hiçbir fikri olmadığını belli ederek soruyor.

"Herkes Silas Taters'ın kim olduğunu biliyor," diyor

Lanky. Belli ki herkes değil.

"Sizinle tanışmak bir zevk," diyor Lanky, elini uzatarak. İmajıma duyduğum saygıdan dolayı elini tutup sıkıyorum.

"Teşekkürler, o zevk bana ait, dostum."

Ollie'nin bana karşı sertleştiğini hissediyorum, muhtemelen neler olduğunu ve eski erkek arkadaşının kim olduğumu nasıl bildiğini merak ediyor, bu yüzden ona biraz yardım etmeye karar verdim.

"Ollie ve ben hokey hakkında pek konuşmayız ..." Bu kadarla bırakıyorum, boşluğu doldurmalarına izin veriyorum.

Cranky'nin gözleri kısılır. "Bekle, madem bir hokey oyuncusuyla çıkıyorsun, o zaman neden görevin konusunda bu kadar tepkilisin?"

Hmm, görevin ne olduğunu merak ediyorum. Ayrıca Ollie ve Cranky'nin neden düşman olduklarını da merak ediyorum. İlk yumruğu kim attı? Kim kime haksızlık etti?

Eski erkek arkadaşı çalındığı için mi? Hıyarlık etmek istemem ama bana pek de ödöl gibi gelmedi.

Ollie, "Çünkü az önce hokey hakkında pek konuşmadığımızı söyledi," diyor ve ben onun ayakları üzerinde düşünme yeteneğinden biraz etkileniyorum. "Açıkçası onu bu konuda rahatsız etmek istemiyorum."

Onu daha sıkı tutuyorum ve başparmağımla karnını hafifçe okşuyorum, Lanky'nin gözlerinin bu harekete kaydığını fark ediyorum. Adamda biraz kıskançlık var, umarım bu ona yardımcı olur.

Utangaç erkek mantığıyla sessizce "Beni rahatsız edebilirsin bebeğim" dedim.

Birkaç santim dönüp yanağımı okşuyor ve "Teşekkür ederim" diyor. Sonra bir kez daha yumuşak, lezzetli dudakları dudaklarıma değiyor ve beni hafifçe öpüyor. Kısa bir öpücüktü ama çok tatlıydı. Bu kızı rahatlıkla daha fazla öpebilirdim. Benden rol yapmamı istemesine bile gerek kalmazdı.

"Pekala," diye homurdanır kız. "Artık gitmeliyiz. Planlarımız var."

"Evet, tamam," diyor Lanky, gözlerini Ollie'ninkilerden ve benim bağlantımdan hiç ayırmadan.

"Görevinde iyi şanslar. Sanırım buna ihtiyacın olacak," diyor Cranky, Lanky'yi çevirip barın çıkışına doğru itmeden hemen önce.

Görüş alanından çıktıklarında Ollie bana doğru dönüyor, yüzünde minnettarlık ifadesi var. Ve çok güzel, ama beni sımsıkı kucaklamadan önce sadece kısa bir bakış atabiliyorum, göğüsleri göğsüme bastırıyor. "Aman Tanrım, çok teşekkür ederim. Beni tamamen kurtardın."

Ne yapacağımı bilemeden, üç saniyelik kucaklaşmaya karşılık veriyorum. Uzaklaştığında, ona iyice bakabiliyorum.

Minyon, formda bir vücut. Boyuna göre büyük göğüs, doğal dalgalı gibi görünen güzel uzun kahverengi saçlar, yeşil, badem şeklinde gözler ve dolgun dudaklar. Tam bir duman gösterisi.

"Evet, yardımcı olabildiğime sevindim."

"Neler oluyor?" diyor arkadaşı öne çıkarken. "O da neydi, Ollie?"

Dudağının kenarını ısırarak ve çok utangaç bir ifadeyle, "Şansımı denedim ve şansım yaver gitti." diyor.

"Yani birbirinizi tanımıyor musunuz?" diye sorar adam. Ollie başını sallar. "Hayır."

"Onu daha önce hiç görmedim," diye ekliyorum.

"Kahretsin, beni ikna ettin. Benden bir şey sakladığını sanıyordum Ollie."

Kıkırdıyor ve başını sallıyor. "Hayır, sadece rastgele bir adam." "Kahretsin," diyor adam saçını çekerken.

Evet, cehennem doğru.

Sadece o öpücükten ve bana sarılma şeklinden bile birlikte olduğumuza kendimi ikna edebilirdim. İtiraf etmekten nefret ediyorum ama birinin bana tekrar ihtiyaç duyması bir an için iyi hissettirdi. Birinin bana dokunması, bana sarılması, bana kendisininmişim gibi davranması.

Ollie bana dönerek, "Pekala, seni içkine geri dönmen için yalnız bırakayım. Tekrar çok teşekkür ederim. Benim için yaptığın iyiliği anlatamam. Gerçekten minnettarım." Ve arkadaşını kolundan tutarak uzaklaşmaya başladı.

Beni neyin etkilediğinden emin değilim.

Belki de öpücüktür.

Belki de Sarah'yı kutsal alanımın etrafında görmek zorunda kalma düşüncesidir. Ya da belki viskidir.

Kendimi durduramadan, "Bana borçlusun." dedim.

Duraklıyor ve omzunun üzerinden bakıyor. "Ne?"

Bardağıma tutup ağzıma götürüyorum. Kenarından, "Bana borçlusun." diyorum. Bir yudum alıyorum. "Ben sana bir iyilik yaptım, bence sen de bana bir iyilik yapmalısın." Yanımdaki bar taburesini tekmeleyip başımla ona doğru işaret ediyorum. "Otursana."

Gözleri koltuktan bana doğru kayıyor. "Eğer seninle yatacağımı düşünüyorsan, bir kez daha düşünsen iyi edersin."

"Seninle yatmak istemiyorum," diyorum, her ne kadar yatma ihtimali cazip olsa da. O dudakların tadına tekrar bakmak isterdim.

Arkadaşı eğiliyor ve yorumunu sessiz tutmaya çalışıyor gibi görünse de yine de onu duyabiliyorum. "Bence en azından onu dinlemelisin. Az önce ağzınla ona cinsel saldırıda bulunmana izin verdi."

"Hey, ona hayır demesi için üç saniye verdim. Cinsel saldırı yoktu. O öpücük karşılıklı rızayla oldu, değil mi?" diye soruyor yüzünü buruşturarak.

Başımı salladım. "Kendi rızamla oldu."

"Bakın. Rızaya dayalı. Her şey yolunda." Bana doğru işaret ediyor. "Şimdi, izin verirseniz, bu gece biraz içki içmemiz gerekiyor ve eminim elinizde bir hedefiniz vardır. İyi geceler."

Daha sert bir ses tonuyla "Otur, otur" diyorum, bu da onu durduruyor.

Yavaşça topuğunun üzerinde döner. "Affedersiniz?" diye soruyor, yanan gözlerini aydınlatan bir ateş kıvılcımıyla. "Az önce bana alfa-kahraman sesi mi kullanmaya çalıştın?"

"Alfa-kahraman sesi mi? Bu da ne böyle?" Ben soruyorum.

"Onun senin gibi aşk romanları okuduğunu sanmıyorum," diyor arkadaşı. "Ve bence haklı. Ona borçlusun."

"Ross, sen kimin tarafındasın?" Ollie ellerini çırparak soruyor.

Ah, onun adı Ross.

Adamım, Ross'a benziyor. İsim ona tam uyuyor.

"Seninki, Ollie. Ama o haklı. Ona borçlusun. En azından söyleyeceklerini dinle."

"Peki ya o bir yırtıcıysa? Bir yırtıcının yanına oturmama izin mi vereceksin?"

"Yırtıcı biri varsa o da sensin," diyorum. "Sen öpen kişisin Ben."

"Lütfen," diyor kızgın bir şekilde. "Sen de beni öptün ve bundan hoşlanmamış gibi davranma."

Ross, aklı başında biri olarak, "O bir hokey oyuncusu. Yırtıcı bir hayvan olarak itibarını riske atmayacağından eminim."

Ollie, "O da böyle düşünmeni istiyor," diyerek acınası bir mücadele veriyor. Ross ona sadece bir bakış attığında, Ollie hayal kırıklığıyla homurdanıyor. "Peki." Ollie kollarını havaya kaldırdı. "Ama hiçbir şeyi kabul etmiyorum." Yüzüne birkaç santim yaklaşarak, "Duydun mu? Hiçbir şeyi kabul etmiyorum!"

İsteksizce bar taburesine oturuyor ve elini barın tepesine vuruyor. Kollarını göğüslerinin altında kavuşturarak bana doğru dönüyor, bu da onları daha da canlandırıyor.

Ross yavaşça geri çekilerek, "Ben sizi yalnız bırakayım," diyor.

"Bekle, gidiyor musun?" Ollie soruyor. "Beni bu adamla bırakamazsın. Tek bildiğimiz, beni uyuşturup inine götürmeye hazır bir katil olabileceği ve orada vücut parçalarımı karaborsada satacağı."

Önce yırtıcı, şimdi de katil. Ona yardım eden erkeklere karşı büyük bir saygısı var.

"Yine de ... beni öptün," diyorum.

"Çaresizlikten. Candace'in gözlerindeki inançsızlığı gördün. Haddinin bildirilmesi gerekiyordu."

Ross barın ucunu göstererek, "Hemen şurada olacağım," diyor.

Ollie dikkatini barın sonuna doğru çevirir. "Muhasebeden Fernando'nun yanına mı? Bütün yaz aşık olduğun çocuk mu?"

Bok gibi suçlu görünen Ross, "Üstteki üç düğmesini açmış. Bu gece iş için açık olduğu çok açık."

"Yüce Tanrım," diyor Ollie burnunun kenarını çimdiklerken. "Tamam, git flört et. Ama ben bu derebeyinden kurtulana kadar bu bardan ayrılmayacaksın."

"Derebeyi mi?" diye sordum. "Yüce İsa."

"Hadi ama. Sadece iyi bir Samaritan olup, karşılığında bir şey istemeden zor durumdaki bir genç kız için bir şeyler yapamaz mısın? Beyaz şövalyelere ne oldu?"

"Herkes için eşit fırsat. Olan buydu," diye cevap veriyorum.

"Ah, erkekler."

"Yani ..." Ross topukları üzerinde sallanarak konuşuyor.

"Gitmeye hazır mıyım?" "Evet, git. Ama beni bırakma."

"Öpmeyeceğim." Ollie'yi başından öpüyor ve sonra çekip gidiyor, beni şimdi mükemmel dudaklara sahip hoşnutsuz kadınla yalnız bırakıyor.

"Tamam, beni yakaladın. Şimdi, ne istiyorsun?" diye soruyor ses tonunu sertleştirerek.

Evet, ne istiyorsun Silas?

Emin bile değilim. Tek bildiğim, onun beni kullandığı gibi ben de onu kullanabilirmişim gibi hissederken çekip gitmesine izin veremeyeceğim.

Düşüncelerimi toparlamaya ihtiyaç duyarak, "Bir içki ister misin?" diye sordum. "Aslında evet. Buzlu margarita, tuzsuz."

Bunu yapabilirim. Bara dönüp başımı sallayarak barmenin dikkatini çekiyorum. Ona siparişi veriyorum ve kendim için bir doldurma istiyorum. O doldurulurken, "Kendini düzgünce tanıtmak ister misin?" diyorum.

"Eğer mecbur kalırsam." Sıkı bacaklarını çaprazlamaktan kalçasının ortasına kadar yükselen dar elbisesinin eteklerini fırçalıyor. Biçimli omuzlarına, ince beline ve kaslı bacaklarına şöyle bir bakınca bile spor yaptığı anlaşılıyor. "Ben Ollie Owens. Az önce burada olan kadından kesinlikle nefret ediyorum çünkü o her şeyi bilen bir anüs ve post-it notlarından birini kullandığım için bana kızgın. Ve sanırım inadına, eski sevgilimle çıkmaya karar verdi, ki ben onu unuttum, bilirsiniz diye söylüyorum. Yatak odasında ölü bir balık gibi davranan adamı özgür bırakmak gibisi yok."

Başımı salladım. "Peki bahsettiği bu görev nedir?"

Barmen içkilerimizi önümüze koyarken Ollie gözlerini deviriyor. Teşekkür ediyorum ve bardağımı dudaklarıma götürüyorum, o da

"Sadece

Stajımız için tüm kredime degecek aptalca bir yıl sonu ödevi."

Yutkunmaya çalışırken neredeyse içkimi tükürüyordum, yanan sıvıyla boğuluyordum. Birkaç öksürükten sonra, "Stajyerlik mi? Üniversitede olduğun gibi mi?" Başını salladığında, "Tanrım, lütfen bana reşit olduğunu söyle" diye mırıldandım.

Kaşları çatıldı. "Tabii ki yaşıma tutuyor. Bütün üniversite öğrencileri öyledir, seni ahmak."

Haklı. Haklılar. "Kaç yaşındasın?"

Başını öne eğiyor. "Yirmi bir. *Sen* kaç yaşındasın?"

"Otuz bir," diye cevaplıyorum.

"Ew, 30'larında mısın?" Bu ne lan?

"Altmış yaşında olduğumu söylemedim ki," diye çıkışıyorum. "Yine de ... otuzlu yaşlar, çok yaşlı."

"*O kadar* da eski değil," diye karşılık veriyorum. Gerçi son zamanlarda buzda geçirdiğim o uzun geceleri gerçekten hissetmeye başladım.

"Yine de, on yaş fark mı? Bu da demek oluyor ki ben doğduğumda sen çift haneli rakamlara ulaşıyordun. Benim bebek bakıcım olabilirdin. Benden on yaş büyüksün, neredeyse bir nesil. Ew, yaşlı bir adamı öptüm."

"*Tecrübeli* bir adamla öpüştün," diyorum sinirlenerek. "Cumartesi sabahları hâlâ *Rugrats* izliyormuş gibi görünen eski sevgilin için söyleyebileceğimden daha fazlasını."

"*Rugrats* nedir?"

"Tanrı aşkına," diyorum elimi yüzümde gezdirerek. "Peki hâlâ üniversitede ne yapıyorsun? Yüksek lisans mı yapıyorsun?"

"Hayır, gazetecilikte lisans, üniversite son sınıfa gidiyorum." Hay sikeyim.

O çok genç.

O kadar gençti ki, çocuklarımın onunla konuşarak ne halt ettiğimi soracaklarını *biliyordum*. Bilselerdi bana çok bok atarlardı.

"Lisans." Başımı sallıyorum, kendimi onun çok genç olduğuna ve onu yollamam gerektiğine ikna etmeye çalışıyorum. Ama telefonum gelen mesajlarla yanımda cınlarken, ikilemimi hatırlıyorum.

Sarah.

Sarah, ben istemesem de hayatıma geri döndü.

"Yani bir görevin mi var?" Endişelerimden arınmak için içkimden bir yudum almadan önce soruyorum.

"Evet. Kredimizi hak etmek için yazmamız gereken yıl sonu makalesi. Kimin hangi konuyu yazacağına Candace karar verdi ve tahmin edebileceğiniz gibi, bu aptal spor hakkında hiçbir şey bilmediğimi bile bile ödev olarak bana hokeyi verdi." Etrafındaki kalabalığı okumuyor, sorun değil. "Umarım dişleri dökülür."

Kıkırdıyorum. "Bu konuda sana yardımcı olabilirim. Hokey falan oynadığımı için."

"Ama gerçekten, ne kadar deneyimlisiniz?" diye soruyor. "Oldukça deneyimliyim. Bu benim işim."

"Profesyonel bir hokey oyuncusu musun? Senin sadece, ne bileyim, kulüp oyuncusu ya da insanların bildiği bir şey olduğunu sanıyordum."

Yavaşça başımı sallıyorum. En azından yüzümü görmemiş ya da adımlı duymamış biriyle hiç karşılaşmadım. Vancouver her yere yapıştırıyor.

"Vancouver Agitators için oynuyorum."

Gözleri hafifçe açılıyor ve sonra bana yavaşça bir göz atıyor. "Mesela . . . gerçek Kışkırtıcılar mı?"

"Evet, gerçek Ajitatörler."

Dudakları yana doğru kıvrıldı. "Kanıtla."

Ağır bir iç çekişle telefonumu elime alıyorum, çocuklarımdan gelen mesajları görmezden geliyorum ve arama motoruna adımlı yazıyorum. Sonuçlar çıktığında -yüzüm ve Wikipedia bilgilerim ilk sırada- telefonu ona doğru çeviriyorum.

Telefonumu aldı ve inceledi. Gözleri önce bana, sonra telefona kayıyor. Sonra bana, sonra tekrar telefonuma.

"Saçlarınız gerçekte daha uzun" diyor. "Çünkü saç uzar."

"Bu resimde kılların yok." "Jiletler bir şey için kullanılmalı."

Gözleri kısıldı. "Bu resimde hiç dövme göremiyorum."

"Çünkü örtülüler. Aman Tanrım." Telefonu ondan aldım. "Gerçekten bu kadar zor olacak mısın?"

"Geçimini hokey oynayarak sağlayan zavallı bir ahmağın sahte kimliğini kullanarak kadınları tavlama çalışsan bir taklitçi olmadığınızdan emin olmak istediğim için özür dilerim."

"Zavallı ahmak mı?" Ben soruyorum. Bu kızın lanet cüreti. "Fakir ya da ahmak olmadığımı kanıtlamak için bankada milyonlarım var. Ayrıca,

Bana yaklaşan sendin. Beni öpen sendin, o zaman neden kendimi savunuyorum?"

"Çünkü bu çağda kimseye güvenemezsiniz," diyor margaritasından bir yudum almadan önce.

"Peki sana güvenebileceğimi düşündüren nedir?"

"Oh, yapamazsın." Başını sallıyor ve bardağını yere bırakıyor. "Ben tam bir jokerim. Gerçekten, sabahları, özellikle de içtikten sonra en huysuz olan benim. Kendi ihtiyaçlarıma diğerlerinden daha fazla odaklanma eğilimindeyim ve bir şeyi istemediğimi söylesem bile, gizlice, her zaman isterim. Tamamen güvenilmezim, bu yüzden eğer burada işimiz bittiyse, Fernando'nun penisine oturmak için yaptığı fetihle ne durumda olduğunu görmek için arkadaşımın yanına çekileceğim."

Hareket etmeye başladı ama ben elimi kalçasına koydum. "O kadar hızlı değil. Saçmalıklarla beni korkutup kaçıramazsın."

"Saçmalık mı?" Elini dramatik bir şekilde göğsüne götürür. "Ne cüretle benim hayatım hakkında böyle konuşursun-"

"Saçmalamayı kes," diyorum. "Ben sana bir iyilik yaptım. Şimdi sen de benim için bir iyilik yapmalısın."

Gözlerini deviriyor. "Tamam, beyaz şövalye meselesini pek düşünmediğimizi görebiliyorum." Devam etmem için bileğini çeviriyor. "Lütfen, taleplerinizle beni şımartın."

Evet, taleplerinle onu eğlendir, Silas.

İçkimden uzun, yavaş bir yudum alıyorum.

Bana nasıl yardım edebilir ki?

Telefonum yanımda yanıyor ve gözlerim Hornsby'den gelen bir mesaja takılıyor.

Hornsby: *Hoş geldin yemeği konusunda ne yapacaksın?*

Ve bir anda kafamda bir ampul yandı.

Sezon başlamadan önce organizasyondaki herkesin bir araya geldiği ve buz pateni, sıcak kakao ve diğer tüm saçmalıklarla sağlıklı ve başarılı bir yıla kadeh kaldırdığımız hoş geldin yemeği.

Yani Sarah da orada olacak.

İsteyeceğim son şey Sarah'nın yalnız ve bağlantısız olduğumu düşünmesi, muhtemelen hala onun özlemini çekiyorum.

Hayatta olmaz.

Aklıma gelen tek bir çözüm var ve onu uyguluyorum. "Kız arkadaşımımsın gibi davranmanı istiyorum."

"Ne?" diye soruyor gülerek. "Ciddi olamazsın."

İçkimin kalanını yutuyorum ve "Çok ciddiym." diyorum. "Kız arkadaşınmış gibi mi davranacaksın?" Birkaç kez göz kırptı. "Dostum, ben

Beş saniyeliğine seni gördüm ve benden kız arkadaşınmışım gibi davranmamı mı istiyorsun? Sözde ünlüsün," diyor tırnak işareti kullanarak. "Birini işe al."

"Birini işe almayacağım. Bunun ne kadar ezikçe olduğunu biliyor musun?" "Barda senden on yaş küçük bir kızdan seninle evlenmesini istemekten

"Kız arkadaş gibi davranmak mı?"

Burnumun kenarını çimdikliyorum çünkü haklı olduğu bir nokta var. Bunların hepsi ezikçe.

"Ne var biliyor musun? Boş ver. Sorduğumu bile unut." Bara doğru döndüm ve bir içki daha sipariş etmek için barmene işaret vermeye çalıştım. Bu garip konuşmayı ve arenada Sarah'yla uğraşmak zorunda kalacağım gerçeğini unutmama yardımcı olacak herhangi bir şey. Ön büro personeliyle her zaman etkileşime girmiyoruz ama Sarah'nın iş tanımına bakılırsa bazı maçlarda sponsorlarla birlikte buzun üzerinde olacak gibi görünüyor, yani onunla karşılaşmam kaçınılmaz.

"Neden kız arkadaşınmışım gibi davranmamı istiyorsun?" Ollie soruyor.

"Bunun için endişelenme," diyorum. "Git arkadaşının nasıl ilerlediğine bak.

penis otururken."

Ne yapacağını tam olarak bilmiyormuş gibi tereddüt ettiğini hissediyorum, bu yüzden onu cesaretlendiriyorum.

On

u. "Ciddiyim, git."

"Tamam," diyor usulca bar taburesinden inerken. Ama o hemen çekip gitmiyor. Onun yerine gözlerini benimkilerin üzerinde hissediyorum. Sanki sormak istediği daha çok soru var ama sormak için cesaretini toplamaya çalışıyor.

"Ollie, ben ciddiym. Git buradan."

"Ciddi olduğunu görebiliyorum," diyor. "Ama kalmam gerektiğini hissediyorum." "Neden?"

Sonunda barmenin dikkatini çektim ve bir viski daha istedim. Bana endişeli bir bakış atıyor ama tek kelime etmeden dolduruyor.

"Kötü bir ruh halindeymişsin gibi görünüyor."

Bardağımı dudaklarıma götürüyorum. "Sana bu izlenimi veren ne?"

"Hmm, merak ediyorum," diyor alaycı bir şekilde, içkime bakarak.

"Peki ne oldu? Bu kadar çok içmene ve yabancı kadınlardan sahte kız

arkadaşın olmalarını istemene ne sebep oluyor?"

"Endişelenmenizi gerektirecek bir
şey yok." "Kız mı?"

Nefesimin altında homurdanıyorum. "Ollie, lütfen, Tanrı aşkına, sadece git."

Meydan okuyan bir eşek olduğu için tekrar bar taburesine oturuyor ve beni yanımdan dürtüyor. "Söyle bana. Bu bir kız. Sana ne yaptı?"

"Gerçekten bunu tamamen yabancı birine söyleyeceğimi mi sanıyorsun?"

"Benden kız arkadaşınmışım gibi davranmamı istedin, bu yüzden evet, yapacağımı varsayıyorum."

Sinir bozucu derecede genç olmasına rağmen oldukça zeki ve hızlı hareket ediyor. Kesinlikle korkunç.

"Sadece hayatıma yeniden giren eski bir sevgilim," diyorum, basit tutarak. Ayrıntıları bilmesine gerek yok.

"Eski sevgiline aşık mıydın?"

"Evet," diye cevap verdim. "O benim lise aşkımdı."

"Ah," diyor Ollie yumuşak bir sesle, empati kurduğu sesinden belli. "Kalbini kıranın o olduğunu varsayıyorum?" Başımı sallıyorum. "Evet, bu çok açık. Peki, hayatına nasıl yeniden girdi?"

"Agitators'da bir iş buldum."

"Hokey takımındaki gibi mi?"

Tekrar başımı salladım. "Evet." *Barmenin bu içkiden sonra bana başka bir içki koyup koymayacağını merak ediyorum.*

"Senin de takımda olduğunu bilerek mi?" "Evet."

"Vay canına," diyor ve onu başını sallarken yakalıyorum. "Ne sürtük ama."

Bu çok berbat bir durum."

"Evet, öyle. Telefonumun sürekli patlamasının nedeni de takım arkadaşlarımın bunu biliyor olması ve şimdi bunun büyük bir olay haline gelecek olması."

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar.

Tekrar ona doğru dönüyorum ve bardağımı sıkıca tutarken kolumu bara dayıyorum. "Beni koruyorlar. Bana ne yaptığını gördüler, bu yaz geri gelip kafamı nasıl karıştırdığını gördüler ve benimle uğraşmaya devam etmek için bu işi aradığına dair aklımda hiçbir şüphe yok. Ve iyi olduğumdan emin olmak için kıcımların dibinde olacaklar."

"Aah, anlıyorum." Yan tarafa bakıyor. "Yani ... endişelerini savuşturmak için senin kız arkadaşın gibi mi davranayım? Onu kışkırtmak için mi? Buradaki teklif nedir?"

"Yapmak zorunda değilsin. Aptalca bir fikirdi," diyorum.

Eli kalçama iniyor ve dikkatimi tekrar parıldayan gözlerine çekiyor. "Belki de değildi."

"Ne demek istiyorsun?"

"Birbirimize yardımcı olabiliriz diye düşünüyorum. Benim ilgilenmem gereken bir görevim var ve hokey hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Senin de savuşturman gereken arkadaşların ve eski sevgilin var. Bence, bilirsin, işleri yoluna koyabiliriz. Ama teklifin iyi olması lazım." Ayağa kalkıyor ve gülümsüyor.

"Neden sana borçlu kalacakmışım gibi hissediyorum?"

"Çünkü her zaman böyle değil mi? Gerçekten de benim senden istediğimden daha fazlasına ihtiyacın var."

"Peki ya eski sevgilin ve şu Candace denen aptal kız? Önce bana ihtiyacın olduğuna eminim."

"Anlambilim." Elini bana doğru salladı. "Peki sen ne öneriyorsun?"

"Şaka yapmıyorsun değil mi?"

Başını iki yana sallar. "Hayır. Teklifinizi görmem gerek ve eğer zaman ayırmaya degeceğini düşünürsem kabul ederim."

"Gazetecilik okuduğuna emin misin? Hukuk değil mi?" "Kesinlikle," diyor geniş bir gülümsemeyle.

"Biliyorsam ne olayım." İçkimi kaldırıyorum. "Açıkçası, şu anda biraz sarhoşum, bu yüzden doğru zihniyette olduğumu sanmıyorum."

"Harika, neden bunu yarın dinç olduğunda konuşmuyoruz?" "Otuz bir yaşında bir genç için bunun ne kadar zor olduğunu anladığınızdan pek emin değilim."

bir geceden sonra toparlanmak için."

"İyi olacaksın." Çantasını kaptı ve telefonunu çıkardı. "İşte, telefon numaranızı ve adınızı girin. Ne demiştin? Simon mı?"

"Silas," dedim. "Tanrım, şehirdeki her hokey hayranı şu anda yanlış anladığın için ağlıyor." Telefon numaramı onun telefonuna yazıyorum.

"Ooo, üzgünüm, Bay Büyük Atış. Bu kadar popüler olduğunuzu bilmiyordum."

"Daha fazla dikkat etmeniz gerekiyor. Yüzüm şehirdeki pek çok reklam panosunda yer alıyor."

"Çok şirin," diyor yanağımı okşayarak. "Yarın sana mesaj atarım ve her şeyi çözebiliriz. En iyi teklifini getir."

"Sizin hakkınızda hiçbir şey bilmiyorken nasıl bir teklif getirebilirim?"

"Bu adil. Umm, bir bakalım." Taburesinden atlıyor ve elbisesini düzeltiyor. "Egzersiz yapmayı seviyorum. Sandviçleri severim. Her türlüünü severim, özellikle de bol etli olanları. İç tasarımdan ve kitap okumaktan hoşlanırım. Ayrıca

yaşam tarzı trendleriyle ilgili her şeyi gerçekten seviyorum. İyi bir yüz kreminde bayılırım. Otuz bir yaşındaki kırışıklıkları uzak tutmak için her şeyi yaparım, anlıyor musun?" Parmağını alnıma bastırıyor, ben de elini itiyorum.

"İki yüz kiloluk adamlarla buzda kaymak zorunda kaldığınızda, kırışıklıklar oluşması kaçınılmazdır."

"Aradaki bağlantıyı tam olarak göremiyorum ama benimle takılın, yüzünüzü yeni bir görünüme kavuşturacağım."

"Ne oluyor lan? Taze görünüyor."

"Tamam." Bana gülümsüyor. "Yarın görüşürüz. Simon."

"Silas," diye sesleniyorum.

"Evet . . . Silas." Bana parmaklarını oynatıyor ve arkadaşına doğru gidiyor.

Uyandığım da tüm bunlardan pişman olacağıma eminim, özellikle de üç kadeh viskiden.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

OLLIE

Saçlarımı dağınık bir şekilde topuz yaparken "Alexa, bugünün hit şarkılarını çal" diyorum.

Bugün Pazar, yani sıfırlama günü.

Bu sabah bir papatya kadar taze uyandım, bu yüzden koşuya çıktım ve ardından basit bir karın egzersizi yaptım, ardından yemekhaneye yürüdüm ve bir protein smoothie aldım.

Yurtlar hakkında sevdiğim şey, sadece üst sınıflar için olmaları ve yemekhanenin yıl boyunca açık olması çünkü çoğumuz stajlarımız için yaz boyunca kalıyoruz. Kendi odam olduğundan bahsetmiyorum bile. Bu da komşularım dışında kimse tarafından rahatsız edilmek zorunda olmadığım anlamına geliyor.

Yurdu ilk gezdiğim zamanı hatırlıyorum. Benim için anında bir evetti. Sadece kendime ait bir odam değil, aynı zamanda kendime ait bir banyom da var. Odalarda mini mutfak, banyo, çalışma masası ve çift kişilik yatak var, ikiz bile değil, neden bahsettiğimi anlayın. Üniversite için tam bir lüks. Yemek yapmadığımız zamanlarda da yemekhaneden ya da kampüsteki marketten bir şeyler alabiliyoruz. İhtiyacım olan her şey parmaklarımın ucunda. Eksik olan tek şey bir spor salonu.

Öğrenci bir sporcu olsaydım, bu bölgenin sunabileceği en iyi spor salonuna erişimim olurdu, ancak ne yazık ki durum böyle değil. Bunun yerine, günde 15 dolar ödüyorum.

On dakika ötedeki bir spor salonunda bir ay geçirmek ve ağırlık kaldırma konusunda benden daha çok şey bildiklerine inanan bir grup et kafalıyla uğraşmak.

Sıfırlama günüm için ilk iş olarak yatağımı soyun ve çarşafları temiz olanlarla değiştirin.

Arka planda müzik açık - teşekkürler Alexa - işe koyuluyorum. Kendinizi önümüzdeki haftaya hazırlamaktan daha iyi bir şey olamaz. Pazartesiye taze bir başlangıç yapmayı seviyorum; oda temiz, buzdolabı hızlıca alabileceğim malzemelerle dolu ve çamaşırlar yıkanmış.

Çarşaflar elimde, onları çamaşır sepetime dolduruyorum ve diğer çamaşırlarımla birlikte alıyorum. Deterjanımı ve anahtarlarımı alıp çamaşır odasına gidiyorum.

Neyse ki Pazar günleri uygun bir saatte uyanıyorum da çamaşırhanede akşamdan kalmalığını tedavi etmekte olan diğer herkesi atlatıyorum. Benim numaram tonlarca elektrolit ve hepsini terleyerek atmak için koşmak. İçkili bir geceden sonra pek çok insanın koşamayacağını biliyorum ama kusacakmış gibi hissetsem bile yine de koşuya çıkıyorum. En iyi tedavi bu.

Asansörle bodruma iniyorum ve indiğimde çamaşır odasında tanıdık bir yüz görüyorum.

Sepetimi katlanır tezgahlardan birinin üzerine koyarken Ross'a, "Seni burada gördüğüme şaşırdım," diyorum.

Omuzları çökmüş bir halde, "Evet, dün gece umduğum gibi bitmedi," diye yanıtlıyor.

"Sanırım Fernando ile takılmadın?" Çamaşır makinelerinden birini açıp çarşaflarımı içine sokarken soruyorum. Yurtlarımızın bir başka güzel yanı da çamaşır yıkamanın ücretsiz olması.

"O kadar da değil." Ross çamaşır makinesini çalıştırıyor, katlama tezgahına doğru yürüyor ve oturuyor. Gözleri kıyafetlerimi tarıyor ve dudaklarından küçük bir gülümseme geçiyor. "Üstündeki sert meme uçların bana bugünün çamaşır günü olduğunu açıkça söylüyor."

En sevdiğim bluzuma bakıyorum ve sonra tekrar ona dönüyorum. "Pazar günleri sütyen giymenin ne anlamı var?"

Ross, "Benim için bir düsturdur," diyor.

"Hem de harika bir tane. Bana dün geceyi anlat. Ne oldu?" "Fernando beklediğimden daha çekingen çıktı. Çok flört etti ve hatta Birkaç kez koluma dokundu ama iş bir hamle yapmaya gelince geri adım attı ve eve gitmesi gerektiğini söyledi. Bilmiyorum, çok garipti."

Çamaşır makinesini deterjanla doldurup çalıştırıyorum, sonra bir sonraki makineye geçiyorum. "Özür dilerim. Bütün yaz ona aşık olduğumu biliyorum."

"Sorun değil. Sorumluluğu üstlenen birini tercih ederim, anlıyor musun?"

"Evet, anladım." Zavallı Ross, sanırım tüm yaz boyunca bir şey bulamadı. Tek bir ilişki yaşadığından bile emin değilim. Çocuğun da biraz sevgiye ihtiyacı var.

"Dün gece hokey oyuncusuna ne oldu?"

"Neredeyse unuttuyordum," diyorum çamaşır sepetimin dibindeki telefonuma uzanırken. "Bu sabah ona mesaj atmam gerekiyordu."

"Neden?"

"Oh, benim onun sahte kız arkadaşı olmam hakkında konuşmak istiyor. Ama bu aramızda kalsın."

"Kime söyleyeceğim ki? Bugünlerde neredeyse kimseyi sevmiyorum. Sana bile zor tahammül ediyorum."

"Denesen bile benden kurtulamazsın," diyorum adını yazıp hızlıca bir mesaj atarken.

Benim evim, öğlen, sandviç getir.

Adresimi ve oda numaramı içeren bir mesaj daha gönderiyorum ve çamaşır makinesine geri dönüp onu giysilerimle dolduruyorum. Annemin bana çamaşırlarımı ayırmayı öğrettiğini biliyorum ama dürüst olalım. Hepsi dev bir yığının içine girebilir ve tembelliğin herhangi bir sonucu olmadan sadece soğuk suya koyarsınız. Ayıracak vaktim yok.

"Dün gece olanları konuşacak mıyız?" Ross soruyor. "Yoksa tamamen yabancı birinin yanına gidip onunla öpüştüğün gerçeğini görmezden mi geleceğiz?"

Sevişmek biraz aşırı. Biraz öpüşmek? Şimdi, bu daha doğru. Ve aramızda kalsın, adam iyi öpüşüyordu. En kötüsünü bekliyordum ve çok hoş bir sürpriz oldu. Şansa bak.

"Yani, istersen dün gece hakkında konuşabiliriz ama söylenecek fazla bir şey yok. Candace'in sözlerini yemesini istedim ve bunun olmasını sağladım. Simon, yani Silas harika öpüşüyordu, Tanrı'ya şükür."

"Bu konuda nasıl bu kadar soğukkanlı olabiliyorsun?"

"Çünkü sadece bir öpücüktü. Elim pantolonunun içine sokup aletini kendi kişisel sucuk çubuğum gibi döndürmedim. Basit bir öpücüktü ve o da neyse ki bunu kabul etti. Candace sözlerini yedi ve Yonny de beni ateşli bir adamla öpüşürken izledi. Her iki taraf da kazandı."

"Ve senden sahte kız arkadaşı olmanı istemesi, ona borçlu olduğun şey bu mu?"

"Detayları bugün daha sonra konuşacağız." Çamaşır sepetimi alıp çıkışa doğru başımı sallıyorum. "Geliyor musun?"

Ross tezgahıdan atlayıp kendi eşyalarını da alıyor ve birlikte asansöre binip bizim kata çıkıyoruz. Şansıma, Ross benimkinden birkaç sütün aşağıda oturuyor, bu yüzden bizim kata geldiğimizde beni odama kadar takip ediyor.

Odama vardığımızda telefonum bir mesajla çaldı. Sepetimi yere bıraktım ve okudum.

Silas: *Ne tür sandviçler? Etli olanlar.*

Öğlen görüşürüz. "Bu o muydu?"

Ross sorar.

"Evet, ne tür bir sandviç istediğimi sordu. Kahretsin, bir şey unuttum."

Telefonumu elime alıp başka bir mesaj yazıyorum.

Şarküteri turşusunu unutma. Onsuz gelersen çığlık atarım.

Teşekkürler.

"Turşu mu?" Ross soruyor.

Ona gülümsüyorum ve dolabımdan temiz çarşafı alıyorum. "Seni çok iyi eğittim."

Çarşafı havaya kaldırıyorum ve yatağa doğru süzülmesine izin veriyorum.

"Göğüslerinin altını görebildiğimin farkındasın, değil mi?" Ross soruyor.

"Görebiliyor musun? Huh." Omuz silkiyorum. "Senin için bir şey yapabilir miyim?"

"Pek sayılmaz."

"Utanç verici. Harika memelerim var," diyorum sırtarak.

"Bu yüzden ne giyiyorsun. Onları göstermeyi seviyorsun."

"Hayır, onları göstermeyi sevmiyorum. Sadece rahat olmayı seviyorum ve bu gömlek de rahat."

"Hokey arkadaşın gelmeden üstünü değiştirecek misin?"

"Ve bana daha fazla çamaşır mı yıkatacaksın? Ben böyle iyiyim, teşekkürler." Çarşafı yatağımın üzerine seriyorum, sonra düz çarşafı alıyorum. "Bugün ne yapıyorsun?"

"Gerçekten konuyu böyle değiştirecek misin? Ollie, dün gece çok popüler bir hokey oyuncusuyla öpüştüğünün ve onun bugün senin yurduna geleceğinin farkındasın. Gerçekten bu konuda söyleyecek bir şeyin yok mu?"

"Pek sayılmaz. Adamı tanımıyorum ya da hakkında bir şey bilmiyorum. Dün gece beni öptüğü için minnettarım ve onun için üzülüyorum. Zor bir dönemden geçiyor gibi görünüyor, bu yüzden söyleyeceklerini dinleyebileceğimi düşündüm. Ayrıca, muhtemelen görevimde bana

yardımcı olabilir. Her şey iş için."

"Ta ki kendinizi ona aşık olurken bulana kadar."

"Ah lütfen," diye alay ediyorum yatağında düzgünce hastane köşeleri yaparken. Hiçbir şey düzgün yapılmış bir yatakta uyumak kadar rahatlatıcı olamaz. "Benden on yaş büyük bir adama aşık olmaktansa yapacak daha iyi işlerim var."

"On yıl mı?" Ross sorar. "Huh, bunu tahmin edemezdin. Ama bu ne demek biliyor musun? On yaş daha yaşlı ..."

"Ne?" Beyaz yorganımı yatağa geri koyarken soruyorum. "Deneyim."

"Yani?"

"Yani ... yatak odası deneyimi."

Gözlerimi deviriyorum. "Ne demek istediğini anladım."

"Bunun için heyecanlanmalısın. En iyi ihtimalle vasatın altında olan Yonny ile birlikte olduktan sonra, bu sana biraz keyif vermeli."

"Öncelikle, bu adamla yatmaya hiç niyetim yok. Herhangi bir anlaşma yaparsak, etkileşim hakkında cinsel hiçbir şey olmayacak. Tamamen iş. İkincisi, seks konusunda iyi olduğunu kim söyleyebilir?"

"Kollarını gördün mü?" Ross soruyor. "Hepsi dalgalı ve kaslıydı. Güven bana, yatakta iyidir. Eminim piercingi vardır."

"Aman Tanrım, aklını kaçırmışsın." Etrafında dolaşıyorum.

"Dövmeleri ve dağınık saçları var. Geniş omuzlar. Kötü dudaklar.

Serseri gözler. Hiç şüphe yok ki delinmiş bir siki de var. Ve senin kafa vermeyi sevme şeklinle, üzerinde bir piercing olduğunu hayal edebiliyor musun?"

Kafa vermeyi seviyorum. Nedenini bilmiyorum. Her şeyi kontrol etmekle ilgili bir şey ama daha önce piercing'i olan bir erkeğe oral seks yapmamıştım. Eğlenceli olabilir. *Bekle, ne düşünüyorsun ben?* Hayır. Bu hayal edeceğim bir şey değil.

"Dinle Ross. Şu anda bir ilişkiyi düşünemeyecek kadar çok şey yaşıyorum. Bu sahte flört olayı aslında iyi olabilir. Gerektiğinde çift olma baskısı olmadan birbirimizi kullanabiliriz. Onun yardımı ihtiyacı var.

Benim de yardımı ihtiyacım var. Tatil yaklaşırken ve gitmemiz gereken aptal partiler varken, bu faydalı olabilir." "Sen ciddisin," diye kestirip atıyor Ross. "Gerçekten de bunu yapmayı düşünüyorsun.

Bu mu?"

"Yaptıkça, bunun iyi bir fikir olabileceğine daha çok inanıyorum. Yine de önce onun teklifini duymak istiyorum elbette. Bu işi sonuna kadar götüreceğim."

Ross masamdaki sandalyeye oturmadan önce başını bana doğru sallıyor. "İnanılmazsın, biliyor musun? Senin gibi olabileceğimi sanmıyorum. Biriyle çıkıyormuşum gibi davranıp o kişiye karşı bir şeyler hissetmemek."

"Duygusallaşacak ne var ki? Bu bir iş. Mükemmel kış terliklerini satın almak gibi. Ama terlik yerine sahte bir erkek arkadaş alıyorum. Bu kadar basit. Ve bir ilişkiye başlamak isteyecek gibi değil, bu yüzden sahte bir şeye ihtiyaç var. Hokey hakkında uzun ve hiç bitmeyen bir sezon olması dışında hiçbir şey bilmiyorum ve eminim oldukça meşgul olacaktır. Bu her iki taraf için de faydalı."

"Peki ya çok meşgul olduğu için gelemeyeceği bir etkinlik olursa ne olacak?"

"Erkek arkadaşımın bir oyun oynadığını söylüyorum, bu kadar basit. Yalan söylediğimi düşünecek değiller ya. İnternette bakabilirler. Cidden, bu şimdiye kadarki en iyi planım olabilir. Candace'i sinirli tutabilirim, hokey hakkında bilgi edinebilirim, gerektiğinde onu partilerde ve toplantılarda kullanabilirim ve işimiz bittiğinde anlaşmadan ellerimizi çekebiliriz. Bu kadar basit."

Ross inanamayarak başını sallar. "Bence bu kadar basitmiş gibi gösteriyorsun ama bir şeyi unutuyorsun."

"Bu da ne?" Yastıklarımı yeni kılıflarına yerleştirmeyi bitirirken soruyorum.

"Kalbi romantik, hayalperest, duygularının içinde kaybolan birisin. Eğer gerçekten Silas Taters gibi bir adamla anlaşıp duygularına kapılmayacağını düşünüyorsan, aklını kaçırmışsın demektir."

Yastığımı yatağımın üzerine koyuyorum ve ona gülümsüyorum. "İzle beni."

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

SILAS

Yurtta mı kalıyor?

Lanet bir yurtta
mı?

Tanrım, ne yapıyorum ben?

Elimi alnıma götürüyorum, Tesla'mda otururken kesinlikle aşağılanmış durumdayım. Yurdun girişine bakarken, kapıya kadar yürüyüp içeri girecek cesareti toplayıp toplayamayacağımı merak ediyorum.

Sabahı etli sandviç ve turşu kombinasyonunu nereden alabileceğimi düşünerek geçirdim. Bir yer bulduğumda beş farklı sandviç sipariş ettim çünkü onun ne isteyeceğinden emin değildim.

Çocuklar bu sabah nasıl olduğumu sordular. Onlara harika olduğumu, Sarah'nın bir sorun çıkaracağını düşünmediğimi ve benim için endişelenmemelerini söyledim. Sanırım bunu yuttular. En azından umarım yutmuşlardır çünkü onlardan aldığım mesajların sayısı Sarah olayını nasıl çözeceklerine dair bir gösterge ise, umarım gerçekten yutmuşlardır.

Onlara Ollie'den ve dün gece olanlardan asla bahsetmeyecektim. Ya da bir yurt otoparkında bir çanta dolusu sandviç ve turşuyla oturup üniversiteli bir kızı kız arkadaşımın gibi yapmaya çalıştığım gerçeğini. Aklımı kaçırdığıma inanırlardı. Dürüst olursam muhtemelen beni hapse attırmaya çalışırlar. Bir tür müdahale gerçekleştirdi.

Belki de ihtiyacım vardır.

Çünkü gerçekten bu kadar alçaldım mı? Bu dibe vuruş mu?

Kendi iyiliğim için, gerçekten öyle umuyorum. Bundan daha aşağıya inebileceğimi sanmıyorum.

Saate bakıyorum ve nefesimin altında küfrediyorum. Şimdi gitmezsem geç kalacağım ve beni -ve aptal sandviçini ve turşusunu- beklediği için bir pislik olmak istemiyorum. Homurdanarak şapkamı, gözlüğümü ve kapüşonumu takıyorum - çok dikkatli olamam - sonra bir elime yiyecek çantamı alıyorum ve güvenlik görevlilerinin kapıyı tuttuğu yurdun girişine doğru ilerliyorum.

"Post Mates teslimatı mı?" diye sordu ben yaklaşırken. Elbette. Neden olmasın.

"Evet," dedim. "305 numaralı süit. Benden yukarı getirmemi istedi."

Kapı çaldı ve beni içeri aldılar. Tamam, bu çok kolay oldu.

Asansörleri görüyorum ve üçüncü kat için düğmeye basıyorum. Kapılar kapandığında, Ollie'nin katına çıkarken içimde gergin bir enerji zıplıyor. Kapılar açıldığında geniş, aydınlık koridorlar ve kanepeler, sandalyeler ve masalarla dolu ortak alan beni şaşırtıyor. O kadar da kötü değil.

Dairesinin tabelalarını takip ediyorum ve sonunda görüyorum. Kahretsin, ya oda arkadaşı varsa?

Ev arkadaşı olsa beni davet eder miydi? Hayır, değil mi?

Tanrım, umarım yapmaz. Eğer yaparsa, bu yemeği bırakıp kaçarım. Otuz bir yaşındaki hiçbir erkek kadınlarla dolu bir yurt odasında kalmamalı. Asla.

Avuçlarım terleyerek kapısını çalıyorum ve orada durup kapıyı açmasını bekliyorum. Birkaç saniye sürüyor ama açıldığında, kaçmak isteyen uygunsuz sesi bastırmak için yanağımın içini ısıırıyorum. Kapının girişinde, göğüs uçları dikilmiş bir bluz giymiş olan Ollie duruyor. Eşofman altı kalçalarından aşağı sarkıyor, kaslı karnı tümüyle sergileniyor ve o kadar rahat seksi görünüyor ki neredeyse acı veriyor.

Tanrım.

Bu her gün giydiği bir şey mi?

Peki sütyeni nerede? Gömleğinin şeffaf kumaşından neredeyse tüm göğüs uçlarını görebiliyorum.

"Dikkat çekmeyecek şekilde giyinmiş olman ve az önce bana verdiğin tam bir bakış arasında, titreşimin bir sonraki avını arayan sapıği haykırıyor."

Bir de o kıvrak zekası var. Nasıl unutabilirim ki? "Bırakın gireyim," diyorum, haklı olduğu için sinirlenerek.

Kapıyı daha da iterek açıyor ve beni şirin bir stüdyo süite sokuyor. Duvarın sağında mutfak, solunda banyo bulunan oda, bir masa, çift kişilik yatak ve şifonyer için yeterince büyük bir alana açılıyor.

Yani ev arkadaşı yok. Şükürler olsun.

Sandviç poşeti elimden alındı ve tezgâhın üzerine bırakıldı. "Rahatına bak, rahatına bak derken kapüşonu, gözlüğü ve şapkayı çıkarmanı kastediyorum. Çok gülünç görünüyorsun."

"Kimsenin beni tanımasını istemedim."

"Şöhretinize çok fazla itibar ediyorsunuz. O kadar çok insanın hokeyi sevdiğini bile sanmıyorum."

Neredeyse kendi tükürüğümle boğuluyordum. Şaka mı yapıyor? Biz ligin en başarılı takımımız ve Kanada'da yaşıyoruz. Hokey her Kanadalının kanında vardır.

"Vancouver'da yaşadığınızın farkındasınız, değil mi? Nereye baksanız birileri Agitators logolu bir şeyler giyiyor."

Sadece omuzlarını silkiyor. "Hiç fark etmedim sanırım. Bu pastırma mı? Evet, lütfen."

Pastırma benim içindi ama sorun değil.

"Ne istiyorsun? Sade jambon mu? Jambon seven birine benziyorsun." Sandviçi bir tabağa koyuyor ve soyunmadığımı fark edince vermek için bana doğru dönüyor. "Oh, Tanrı aşkına."

Sandviçleri yatağına bırakıyor, sonra bana doğru yaklaşıyor ve bir hamlede kapüşonumu ve şapkamı yırtıyor. Sonra da gözlüklerini çıkardı.

"İşte, şimdi oturun ve yemeğinizi yiyin."

"Nereye?" Saçımı okşarken soruyorum. "Yemek masası yok." "Yemek masası. Tanrım, biraz daha züppe olabilir misin? Burası bir yurt odası, Ahmak. Yatağım ve masa sandalyem var. İsteddiğini seç. Yerde piknik yapmak istemiyorsan, bunlar senin seçimin."

Sanırım bu konuşma için hala çok akşamdan kalmayım.

"Ben masa sandalyesini alacağım." O yatağına girmemin imkanı yok. Çok rahat görünüyor ve kendimi uykuya dalarken görebiliyorum.

"O zaman ben yatağıma alayım." Zıplıyor ve tabağını ona yaklaştırıyor. Sandviçi kaldırıyor ve arkasına yaslanıp inlemeden önce büyük bir ısırık alıyor.

Tanrım, bu ses. Vücudumdaki kan daha çok pompalanıyor.

"Köşedeki Tony'nin yerine gittin mi?"

"Hayır, Brooklyn Pickle." İçecek aramak için buzdolabına doğru yürüyorum. Acı sostan başka bir şey göremeyince ona bakıyorum. "İçecek bir şey var mı?"

"Bardaklar lavabonun üstünde. Su harika. Teşekkürler."

Tamam. İki bardak alıp lavabo suyuyla dolduruyorum. Birini ona veriyorum, diğerini masanın üzerine koyuyorum ve yataktan tabağımı alıp oturuyorum.

"O sweatshirt içinde çok seksi değil misin?" "Evet," diyorum.

"Çıkar o zaman. Tanrım, seni bununla yemek yerken izleyemem."

Tabağımı tekrar yere bırakıyorum, kapüşonumu başımın üstünden alıyorum ve tamamen çıkana kadar çekiyorum. Gül rengi gömleğimi düzeltiyorum ve ardından kazağımı katlayıp masanın üzerine koyuyorum.

"Biliyor musunuz, tanınmak istemiyorsanız belki de Agitators tişörtü giymeyin."

Pastırmalı olmasını dileyerek jambonlu sandviçimden büyük bir ısırık almadan önce "Elimde sadece bu vardı," diyorum.

"Akşamdan kalmalığın nasıldı? Acımasız mıydı?" "İtiraf etmek istediğimden daha fazla," diyorum.

"Merak ediyorsanız söyleyeyim, gayet iyiydim. Bu sabah koşuya çıktım, hafif bir karın kası çalışması yaptım, duş aldım ve protein shake içtim. Ayrıca çamaşırlarımı yıkadım, odamı temizledim ve bugün teslim edilmek üzere online alışveriş siparişimi verdim. Sen ne yaptın?"

"Telefonumda turşu olan sandviç dükkanlarını aradım."

Sırıttıyor ve turşusunu kaldırıyor. "O zaman beklediğimden daha fazlasını başardın. Antrenmanın falan yok mu senin?"

"Pazar günleri izinliyiz. Birkaç hafta sonra sezon başladığında işler daha da yoğunlaşacak."

"Sezon boyunca içiyor musun?"

"Evet," diye cevap veriyorum. "Elimden geldiğince sağlıklı olmaya çalışıyorum ama öyle geceler oluyor ki hiçbir şey bir bardak bira kadar zor bir mağlubiyete iyi gelmiyor."

"Acılarını ıslatıyorsun, anlıyorum. Bu üzüntüyü barda mı yoksa evde mi yaşıyorsun?"

"Eğer uzaktaysak, bir barda. Evdeyse, benim dairemde."

"Mantıklı, peki hiç bardan kadın tavladığın oluyor mu?" Kaşları kıpırdıyor.

"Sık sık kadınlardan sahte kız arkadaşım olmalarını isteyip istemediğimi merak ediyorsanız, cevabım hayır."

"Bunu sormuyorum. Dün geceki tepkinden anladığım kadarıyla ilk kez birinden sahte kız arkadaşın olmasını istiyorsun. Sadece seks hayatını merak ediyorum."

"Bunu neden merak ediyorsun? İlgileniyor musun?"

"Tanrım, hayır," diyor, sanki bu şimdiye kadar duyduğu en saçma fikirmiş gibi. "Benim için çok yaşlısın. Sadece hokey oyuncusu olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. Çok hareket ediyor musun?"

Levi Posey gibi isimleri kullanmak istemediğim için "Bazı oyuncular öyle," diye cevap veriyorum. "Bazılarının ilişkileri var. Bir de ben varım. Sadece gerçekten ihtiyacım varsa takılırım. Ama rastgele kadınlarla yatmayı sevmiyorum çünkü bu çok riskli. İhtiyacım olan son şey rastgele bir çocuk."

"Yani aldığınız zevk çoğunlukla elinizden geliyor."

"Konuşmaya gerçekten böyle mi başlayacağız?
Mastürbasyon mu?"

"Birini tanımanın en iyi yolunun orgazmlarından geçtiğine gerçekten inanıyorum, bu yüzden evet. Haftada kaç kez boşalıyorsun?"

"Tanrım," diye mırıldandım. Flört dünyasının geldiği nokta gerçekten bu mu?

-çıktığımızdan değil- ama gerçekten de orgazmları karşılaştıracak kadar oyunun dışında mıydım?

"Utaniyor musun? Tamam, önce ben başlayacağım. Zevk için sağlıklı bir iştahım var. En azından her gece diyebilirim. Şimdi senin sıran."

Her gece mi? Onun kendini bu kadar sık boşalttığını düşündükçe neredeyse sandviçim boğazımda düğümleniyordu. Sarah'nın bırakın bu kadar sık kendine dokunmak istemesini, kendine nasıl dokunacağını bile bilmediğinden eminim, hatta haftada bir kez bile.

"Bunun sahte randevularla ne ilgisi var?"

"Her şeyin sahte randevularla ilgisi var. Herhangi bir şey için imza atmadan önce, kendini tatmin ettiğinden emin olmalıyım, böylece buraya gelip elini sikine koyacak birini aramayacaksın. Çünkü eğer bu işi yaparsak -kurallar hâlâ belirlenmedi- o zaman bu ağacı koklayan bir azgın olma ihtimalinin olmadığını bilmem gerekiyor."

"Vay canına," diyorum nefesimin altında. Daha önce bir kadının benimle böyle konuştuğundan emin değildim.

"Sakıncası yoksa, lütfen bana kaç kez mastürbasyon yaptığınızı söyleyin." Boynumun arkasını çekiştiriyorum. "Muhtemelen seninle aynı."

"Ooo, sağlıklı. Bildiğim iyi oldu. Bunu aradan ıkardığımıza göre, bu saçmalığı neden kabul etmem gerektiğine beni ikna etmenizi istiyorum."

"Açıkçası hiçbir fikrim yok," diyorum masasının sandalyesinde arkama yaslanıp ayaklarımı yatağının ayakucuna atarken. "Düşündükçe saçma olduğunu daha iyi anlıyorum ama lanet olsun. . ." Başıımı hafifçe sallıyorum. "Gideceğim bazı etkinlikler var ve oraya bir kız arkadaşıla gitmek harika olurdu."

"Bu hissi anlıyorum. Dün gece dudaklarımı seninkilere yapıştırdığımda bunu yaşıadım. Eski sevgilimin önünde başka bir erkeği öpmek harika hissettirdi. Yüzlerine sessizce gülmek gibi bir şey."

"Ben de böyle olacağını hayal etmiştım." Sandviçimden bir ısırık aldım, çiğnedim ve yuttum. "ok şey istediğimi biliyorum ama ben de sana yardımcı olabilirim. Tatil yaklaşıırken eski sevgilin ve Candace denen kızın katılacağın bir şey olup olmayacağından emin değilim ama bir maım yoksa ve şehirdeysem seninle gelebilirim. Ayrıca ödevinde sana yardımcı olabilirim."

"Muhtemelen ihtiyacım olacak," diyor. "Şehir dışında olman çok kötü çünkü seni kullanabileceğim bazı etkinlikler var."

"Benim de var. Ayrıca arkadaşlarıma seninle çıktığımı söylersem beni özel hayatımla ilgili taciz etmezler, ki Sarah'yla ayrıldığımızdan beri bunu çok yapıyorlar." Sandviime bakıyorum. "Anlaşmayı senin için tatlandırman gerekiyormuş gibi hissediyorum."

"Biraz tatlandırmanın tadını çıkarabilirim."

Dudaklarımı yana büküp ona ne teklif edebileceğimi düşünüyorum. Çok param var ama bu fahişeliğin sınırında bir şey olurdu ve ben bu işlere hiç bulaşmam. Güzel bir arabam, evde spor salonum var.

Hmm, belki bu ilgi çekici olabilir.

"Araba ödün almak ister misin? Ben şehir dışındayken benimkini her zaman ödün alabilirsin."

"Arabam var ama teşekkürler."

"Evet, düşündüm. Evde bir spor salonum var, emin değilim-"

"Bana bundan biraz daha bahset," diyor sandviçini yere bırakıp parmaklarını peçeteyle silerken.

"Dairemde neredeyse yepyeni ekipmanlarla donatılmış bir spor salonum var. İstedığim kadar sık kullanmıyorum ama harcadığım parayı hak edecek kadar var. Genelde arenada çalışıyorum."

"Ne tür ekipmanlar?"

"Her şey" diyorum.

"Kardiyo bile mi?"

"Üçüncü periyodun sonlarına doğru ayakta kalabilmek için bacaklarımı formda tutmam gerekiyor. Evet, kardiyo var."

"Ve spor salonunu kullanabilmem için bana dairene giriş izni mi vereceksin? Bunun tuhaf olduğunu falan düşünmüyor musun?"

"Saklayacak bir şeyim yok," diyorum. "Banff'taki kulübem Vancouver'daki dairemde daha çok evim gibi geliyor."

"Banff'ta bir kulüben mi var?" diye soruyor. "Dağlarda mı?"

"Evet." Gözlerindeki huşu karşısında sırtıyorum. "Otuz bir yaşındaki birini tanımak o kadar da kötü değil, değil mi? Bahse girerim küçük tıfıl arkadaşlarının Banff'ta bir kulübesi yoktur, değil mi?"

"Kendi telefon faturalarını bile ödediklerini sanmıyorum."

Bu beni kıkırdattı. "Her neyse, eğer kullanmak istersen spor salonu senin. Buna bir de şu görevde yardım etmeyi ve katıldığım herhangi bir etkinliğe gitmeyi eklersen, sana sunabileceklerim bu kadar."

"Peki benden ne istiyorsun?" "Sana ihtiyacım olduğunda müsait olmanı."

"İçin . . ."

Gözlerimi deviriyorum. "Cinsel bir şey değil. Unutma, bu işin sahibi benim elim."

"Benimki de öyle." Göz kırıyor. "Şey, o ve beklentilerimi düşük tutmak için haftada sadece bir kez kullanmak üzere kendime söz verdiğim yedi inçlik, neon-mor vibratörüm."

"Muhtemelen akıllıca." Sandviçimden bir ısırık alıyorum çünkü ona görüp göremeyeceğimi sormak istiyorum. Yedi inç mi? Kız biraz uzunluktan hoşlanıyor. "Ama cinsel bir şey değil. Sanırım bu konuşmanın başlarında bunu belirtmiştin. Ama insanların yanında samimi olmamız gerekecek."

"Samimiyeti tarif et."

"El ele tutuşmak, belki arada bir öpücük. Bana karşıdan karşıya geçerken yardım etmeye çalıştığın yaşlı bir adam gibi değil de beni çekici buluyormuşsun gibi bakman gerekecek."

Gülümsüyor. "Seni çekici bulduğumu bilmende fayda var. Bu öğleden sonra beni gördüğün anda gözleri hemen göğüslerime kayan senin aksine ben kendimi kontrol edebiliyorum."

"Sütyen giymiyorsun." "Ne olmuş yani?"

"Bu çok seksi. Baktım."

"En azından dürüstsün." Suyundan bir yudum alıyor. "Tamam, bunu yapıyor muyuz?"

"Sen söyle." Ve nedense nefesimi tutup cevabını bekliyorum.

Hayır demesi önemli değil. Kariyerim ya da hayatım onun cevabına bağlı değil.

Ama Sarah'nın yanındayken yanımda birinin olması fikrini de çok çekici buluyorum. Sarah'nın bana yaptıklarını hala atlatabilmiş değilim ve bir etkinliğe kolumda Ollie ile katılırsam kendimi çok tatlı bir kefaret almış gibi hissedeceğim.

Evet, her ne kadar saçma bir fikir olsa da Ollie'nin evet demesini umuyorum. Muhtemelen uzun vadede berbat bir plan.

"Kabul etmek için saçma bir şey gibi görünüyor," diyor. "Ama dürüst olacağım, sanırım spor salonu beni kazandı. Spor salonunda her zaman karşılaştığım kadın düşmanı davranışlar hakkında hiçbir fikriniz yok."

"Ne tür bir davranış?" Ben soruyorum.

"Ah, bilirsiniz, rastgele adamlar yanıma gelir, köşede olmalarına rağmen doğru formdan bahsederler, ağırlığı kaldırmak için tüm vücutlarını sallayarak biceps curl yapmaya çalışırlar. Ya da işgal ettiğim bankı kullanmak için eşyalarımı kenara çekebileceklerini düşünen adamlar. Ya da ekipmanlarımı alıyor ya da açıkça bana asılmaya çalışıyorlar. Bu sinir bozucu. Sadece çalışmak istiyorum."

Dilimi üst dişlerimin üzerinde gezdiriyorum. "Benimleyken bu konuda endişelenmene gerek yok."

"Yani bana nasıl çömeleceğimi göstermeye çalışmayacağına güvenebilir miyim?"

"Muhtemelen çok sık orada olmayacağım, bu yüzden hayır, endişelenmenize gerek yok."

"Yurduma ne kadar yakınsın?"

"On dakika," diyorum. "Hiç de uzak değil."

İç geçiriyor ve yatak başlığına yaslanıyor. "Bu gerçek olamayacak kadar iyi hissettiriyor. Kendime ait bir spor salonu, şu aptal hokey konusunda yardım ve rastgele etkinliklere götürebileceğim bir adam. Buna uzun zaman önce kaydolmalıydım."

"Sanırım doğru adamı doğru zamanda öptün."

Bana sırttı. "Sanırım öyle oldu."

Beşinci Bölüm

OLLIE

Çantamdan dün gece aldığım ve Silas'ın bir resmiyle doldurduğum resim çerçevesini çıkardım. O gittikten sonra rastgele aklıma gelmişti ve Candace'in bu güneşli Pazartesi sabahı odamın önünden geçerken görmesi için bundan daha mükemmel bir şey düşünemezdim. Elbette, okul yılının başlamasına birkaç hafta kaldı ve ben de ofiste o kadar uzun süre kalmayacağım ama bu erkek arkadaş olayını bir resimle pekiştirmek uygun geldi. Gerçekten yüzüne vurmak.

Ve itiraf etmeliyim ki, harika bir resim seçtim.

Gömleği yarıya kadar sıyrılmış, belindeki derin V'yi ve sonsuz karın kaslarını gösteriyor. Omuzlarına dökülen ıslak saçları, keskin çene hattını belirginleştiren yüzündeki kırışıklıklar ve kameraya tehlikeli bir şekilde bakan kristal mavisi ve ışıltılı gözleri. Çok seksi.

Evet,

söyledim.

Çok ateşli.

Mesela *beni hırdavatçıya götürüp alt bölgemi ısıtacak bir klima almam* gibi.

Ve geniş. Aslında kocaman. Dün benim yatakhane gelip, sahip olduğum azıcık alanı da emene kadar fark etmemiştim.

Uzun

boylu.

Kaslı.

Genel olarak, çok büyük bir vücut kütlesi ve çekicilik varlığı.

Ve dün tesadüfen sweatshirt'ünü benim evimde bırakmıştı, bu yüzden nasıl olduğunu görmek için onu denemiş olabilirim. Hayatımda üzerime giydiğim en lüks kıyafetti. Büyük boydu, kalçalarıma kadar iniyordu ve kadınların dizlerinin bağını çözen kaliteli bir kolonya gibi kokuyordu.

İyi ki bağışıklığım var.

Benim söz konusu olduğum yerde zayıf diz yoktur.

Birinin seksi olduğunu kabul edebilirim ve o da öyle. Ve onun sweatshirt'ünü giymenin güzel hissettirdiğini de kabul edebilirim çünkü hissettirdi. Ancak çizgiyi nereye çekeceğimi de biliyorum ve hiçbir şekilde iş ile zevki birbirine karıştırmayacağım.

Birincisi, adam karmaşık görünüyor. Kabul edelim, eski bir kız arkadaşını kışkandırmak için sahte bir kız arkadaş arıyor. Muhtemelen eski kız arkadaşına karşı hâlâ bir şeyler hissediyordur ve bu benim hiç bulaşmak istemediğim karmaşık bir ağ. Karmaşık bir durum ve ben karmaşayı sevmem.

Ayrıca, o benden farklı bir yolda ilerliyor. Görünüşe göre profesyonel hokey oynamak hayatınızdaki tüm zamanı emiyor. Okulum ve stajım olmasına rağmen eğlenmeyi hâlâ çok seviyorum. Dışarı çıkıp parti yapmayı ve iyi vakit geçirmeyi seviyorum. Onun iyi zamanının evde oturup örgü şişleriyle uğraşmak olduğuna eminim - bu doğrulanmadı, sadece bir varsayım.

Ve son olarak, spor salonu ekipmanlarını takdir etmek dışında pek fazla ortak noktamız olduğundan emin değilim. En sevdiğiniz raf sisteminden ancak bu kadar çok bahsedebilirsiniz. Bu nedenle, son birkaç paragrafı özetlemek gerekirse, iki mükemmel meme ucumla kendimi Silas Taters'ın kollarında bulmamın hiçbir yolu yok - iş için olmadığı sürece.

Aynı fikirde olduğumuza sevindim.

Fotoğrafa bakıyorum, daha çok karın kaslarına odaklanıyorum. Vücudunda bu kadar az yağ olduğuna göre çılgınca bir rejim yapıyor olmalı. Gülümsememi engellemek zor çünkü dürüst olmak gerekirse, anlaşmanın iyi tarafını ben alıyormuşum gibi hissediyorum.

"Aman Tanrım, burada neyiz varmış?" Ross odama girerek soruyor. Resmi eline aldı ve birkaç saniye baktı. "Bunun iş için uygun olduğunu sanmıyorum. En azından Candace'in bu beyin eriten resmi kaldırtmak için kullanacağı açığı bu."

"Ew, gerçekten yapacağını düşünüyor musun?"

Ross kaşlarını kaldırır. "Lütfen, muhtemelen çoktan dün gece gördüklerinin gerçek değil bir illüzyon olduğunu söylemenin bir yolunu bulmuştur."

"Muhtemelen haklısın." Çantama uzandım ve bir yığın fotoğraf çıkardım. "İyi ki dün birden fazla kopya bastırmışım."

Ross aynı anda hem kıkırdıyor hem de başını sallıyor. "Tanrım, seni çok seviyorum."

Fotoğrafları yüzümün önünde sallıyorum. "Her zaman hazırlıklı gelin. Zorba Candace'in herhangi bir gün size ne fırlatacağını asla bilemezsiniz."

"Adımı mı duydum?" Candace bir anda ortaya çıktı. Aman

Tanrım!

Şeytan!

Bunu kim yapar? Kim ismini duyunca bir anda ortaya çıkıp

Ha

va Cadılar, işte onlar.

mi?Hoş bir yüz ifadesiyle, "Evet Candace, yaptın," diyorum. "Umarım her şey iyidir." Bana bir gülümseme sunuyor.

her şeyden daha küçümseyici.

İyi şeyler . . . Bu kadın hakkında tek bir iyi şey söyleyebileceğimden emin değilim. Değerli post-it notları bile rahatsız edici bir renkte. Seafoam yeşili mi? Her zaman neon rengi tercih et. Post-it Notlar görülmek içindir, estetik olarak kullanılmak için değil.

"Tabii ki, senin hakkında sadece harika şeyler söylüyoruz." Ben de gülümsüyorum. "Oh, bu erkek arkadaşının resmi mi?" Erkek arkadaşının resmini işaret ediyor.

Silas.

"Evet, öyle. Artık halk içinde olduğumuz için, her gece ne kadar güzel bir kış yakaladığımı hatırlatmak için bir resim getirmenin sorun olmayacağını düşündüm."

Ross öksürür ve sırtışını gizler. Candace hiç eğlenmiyor. "İlişkinizi daha önce de saklıyor muydunuz?" diye sorar.

Başımı salladım. "Evet. Profesyonel hokey oynadığı için, açıklamaya hazır olana kadar sessiz kalmayı düşündük."

"Anlıyorum." Kollarını kavuşturuyor ve resme bakıyor. "İşyeri için biraz kaba görünüyor, sence de öyle değil mi?" Ross öyle demişti. Candace, inci avcısı, herkesin hayatını mahvediyor.

Önce resme sonra da ona bakıyorum. "Hiç sanmıyorum. Sadece bana her fırsatta o karın kaslarını nasıl yalayabileceğimi hatırlatıyor."

Ross bir kahkaha atarken Candace'ın gözleri kısılır. "Bu çok uygunsuz, Ollie."

"Oh, seni kırdım mı?" diye sordum. "Yonny'nin yalayacak karın kasları olmadığı için mi?"

"Aslında biraz kas yapmış." Lütfen ama, adamın erişte gibi kolları var ve bunu hepimiz biliyoruz. "Artık eski bir ilişkiyi geride bıraktığı için kendine odaklanabilir ve eskiden çıktığı egosuna ikinci keman çalmaz."

Oh.

Beni

m.

Hassi

ktir.

Hayır, yapmadı.

Bu cesareti nereden buluyor?

Sandalyemde geriye yaslandım, burun deliklerim açıldı. "Benden bahsettiğini biliyorum Candace."

"Güzel, çünkü ben öyleydim." Kollarını daha sıkı kavuşturuyor ve kalçasını dışarı çıkarıyor. Bu duruşla ne yapmayı planlıyor? Bacağına bir vuruşla onu yere serebilirim. Boğazına bir bıçak darbesi. Memesine bir kalem darbesi.

Elim bir saldırı için kaşınıyor, beklemediği bir şey. Kiminle uğraşması gerektiği konusunda ona bir ders vereceğim.

"Ehh, bilirsin, belki de hepimiz işe koyulmalıyız," diyor Ross, yükselen gerilimin açıkça farkında. Ama bilin bakalım kim sakinleşmenin bir parçası olmak istemiyor? Post-it Not Fahişesi.

Öne doğru eğildi, kahvesi nefesinde olgunlaştı ve "Silas Taters'la çıktığına bir an bile inanmıyorum. Ya onu tanıyorsun ya da bir tür anlaşma yaptın."

Bu kadın ne tür bir büyücülüğe sahip? Yurt odamı mı dinliyor? Mesajlarımı mı dinliyor? Bir zihin okuyucu haline geldi ve her lanet düşüncemi duyup görebiliyor mu? Ciddiyim, Yonny için endişeleniyorum çünkü bu kadın imparatorlukları yıkabilecek potansiyele sahip.

Ama tabii ki gururlu bir kadın olduğum için ona haklı olduğunu göstermem mümkün değil. Bu sırrı mezara götüreceğim.

Lanet olası mezara! *Candace Roundhouse'un Silas Taters ile anlaşma yaptığını bilmesine imkan yok. Sadece onun lanet hayatımın aşkı olduğunu düşünecek.

"Vay canına, nasıl bir fantezinin içinde yaşıyorsun," diyorum. "Böyle bir hikâye uydurmaya çalışmak seni daha iyi hissettiriyor mu?"

"Bir hikâye uydurmuyorum. Yalan söylediğini nasıl anlıyorum biliyor musun?" diyor, bir adım daha yaklaşarak, bordo yün eteği dizime sürtünüyor. İğrenç, Candace, sadece iğrenç. "Çünkü sana hokey görevi verdiğimi gördüğün an panikledin. Eğer gerçekten Silas Taters'la çıkıyor olsaydın, gözlerinde zerre kadar panik olmazdı."

Keşke bu kadar zeki -kurnaz- olmasaydı, onunla savaştık çok daha kolay olurdu.

"Panik yoktu. Şok oldum çünkü bana spor değil yaşam tarzı ile ilgili bir görev verileceğini sanıyordum. Ayrıca, erkek arkadaşımı hokey sorularıyla rahatsız etmek isteyeceğim son şeydi. Onun şampiyonluk kazanmak gibi yapacak daha iyi işleri var."

"Erkek arkadaşın hokey oyuncusu mu?" diyor derin, tanıdık bir ses. Olamaz.

Hepimizin başı, elinde kahve fincanı, alnında kalıcı bir kırılganlık olan Bay Roberts'ın durduğu yere doğru dönüyor. Sadece koyu gri takım elbise giymesıyla tanınan Roberts, hafifçe seyrelenmiş tuzlu ve biberli saçlarını düzgünce yana tararken, iyi kesilmiş bıyığı sorusuyla birlikte seğiriyor. Ofisteki bazı stajyerler bıyığının Roberts'ın yüzünde yaşayan kendi organizması olduğuna inanıyor. Ben inanmıyorum ... en azından kendime böyle söylüyorum.

"Bay Roberts," diyorum, bedenim oturmak, ayakta durmak ve muhtemelen reverans yapmak arasında gidip geliyor. Onu burada şirket çalışanları arasında hiç görmüyoruz. O yüksek ve kudretli bir adam, halktan biri değil. "Ah, günaydın."

Hepimizi tarayarak kahvesini yudumluyor. "Günaydın." Benim odamdaki isim etiketine bakıyor ve "Ollie, değil mi?" diyor.

"Evet, o ben oluyorum."

Başını sallıyor. "Aşk kitapları ve onların günlük hayata nasıl uygulandığı hakkında bir yazı yazmıştın, değil mi?"

Tanrım, işimi biliyor. Reverans giderek daha gerekli hale geliyor.

Elimi kaldırırken "Suçlu," diye cevap verdim.

"Karım beğendi." Gazetecilik bölümü başkanıyla aldattığın eşin mi? Ne kadar hoş.

"Oh ... şey ... karınıza teşekkür ederim." Kendimden nefret ederek başımı hafifçe eğiyorum.

"Hokey oyuncusuyla ne alakası var?"

Candace şeytani bir gülümsemeyle, "Bizim Ollie Owens, Agitators'tan Silas Taters'la çıkıyor," diyor.

Roberts kahvesinden bir yudum daha alırken gözleri büyüyor. "Öyle mi?"

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum, aniden bu yalanın baskısını hissediyorum. Candace'i kışkırtmak için yaptığımda her şey eğlenceliydi ama Roberts'ın yüzündeki ifade hiç hoşuma gitmiyor. Heyecanla parlıyor.

"Evet, Silas ve ben çıkıyoruz," diye cevap veriyorum çünkü başka ne diyebilirim ki?

Candace her hareketimi izliyor.

Yine başını sallıyor ve bu öyle bir baş sallama ki hayatımla genel olarak ilgilenmek yerine düşündüğünü söylüyor. Ve bu korkutucu. Patronunuzun sizin hakkınızda düşünmesine asla izin vermemelisiniz. Roberts'ın yaptığı gibi komplocu bir şekilde değil.

Sonunda odamın duvarının üst kısmına dokundu. "Asistanımdan bir randevu alın. Bugün sizinle konuşmak istiyorum."

Ve meme uçlarım büzüştü.

"Tabii, hemen hallederim," diyorum, kelimelerimin üzerinde tökezleyerek.

Bana güven verici bir cevap vermedi. Onun yerine koridordan çıkıp gitti ve beni "oh be" sesleriyle baş başa bıraktı.

Candace eteğinin kemerini düzeltirken, "Eğlenceli bir sohbet olacak," diyor.

"Neden böyle söylüyorsun?" Sesimdeki paniği saklamaya çalışıyorum ama pek başarılı olamıyorum.

"Roberts'ın Agitators'ın sahibine karşı bir kan davası var. Adamı küçümsüyor. Bunu bilmiyor muydun?" Candace yine gülümsüyor. "Roberts da sahibinden nefret etmesine rağmen büyük bir Agitators hayranı. Görünüşe göre biraz daha araştırma yapmalısın, o zaman bu durumlara düşmezsin. İyi günler dilerim."

O iğrenç biri.

Her şeyi bilen adam uzaklaşınca Ross'a döndüm. "Aman Tanrım, sence sikildim mi?"

Ross ellerini birleştiriyor ve omuzlarında bir huzursuzluk seziyorum. "Roberts ne yapabilir ki? Bir Ajitatorle çıktığın için sana staj kredisi vermemek mi? Böyle bir şey yok."

"Emin misiniz? Bahsettiğimiz kişi Alan Roberts. Bir keresinde rahmetli babasına çok benzeyen bir kolonya sürdüğü için birini kovmuştu."

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, çekici bir kolonya değildi. Sanırım herkes bu karardan memnundu."

"Ross, ciddiym. Bunun benimle uğraşacağını mı sanıyorsun? Silas'tan ayrılmalı mıym?"

"Yapabilir misin?"

"Bir sözleşme ya da başka bir şey imzalamadık. Sadece el sıkıştık."

"Sence onunla ilişkini kesebilir misin? Bu onun için sorun olur mu?"

Silas'ın önce bara, sonra da yata Khaneme nasıl baktığını düşünüyorum, sanki aradığı can simidi buymuş gibi. Onu çok az tanıyor olsam da, barda benim için yaptıklarından dolayı ona borçlu olduğumu hissediyorum.

Lanet olsun, şu vicdanıma bak. İşte bu yüzden asla katil bir iş kadını olamayacağım. Sadece istediğimi alma ve duyguların araya girmesine izin vermeme içgüdüsüne sahip değilim.

"İptal edersem karşı koyacağını sanmıyorum ama kendimi suçlu hissederim." Gerçekten suçlu.

"O zaman neden önce Roberts'ın ne istediğini bulup oradan devam etmiyorsun? Çünkü sana ne söyleyebileceğini düşünmek sana karın ağrısı ve endişeden başka bir şey kazandırmayacak."

"Haklısın," diyorum. "O randevuyu bir an önce almam gerekiyor, toplantıdan sonra endişelenebilirim."

Üç saat, beş fincan kahve ve dört gergin iş emeden sonra Roberts'ın ofisinin önünde oturmuş, beni içeri çağırmasını bekliyordum.

Beklerken Silas'a en az bir düzine kez mesaj atmayı düşündüm. Ona anlaşmayı yapamayacağımı söylemenin mümkün olan her yolunu düşündüm ama ne zaman ona bir mesaj göndermeyi düşünmeye yaklaşısam, korkup vazgeçtim ve kendime beklememi söyledim. İhtiyacım yoksa tüyleri diken diken etmeye gerek yok.

Asistanı kapıyı açarken, "Bay Roberts şimdi sizinle görüşecek," dedi.

Elimde kalem ve kâğıt, hızla ayağa kalkıp geniş ofisinin kapısını açıyorum.

Buraya hiç girmedim. Ama en iyi manzaraya sahip olduğunu duydum ve bunu kimden duyduysam haklıymış. Tavandan tabana pencereleri, zengin maun mobilyaları ve sağ tarafta kesme cam bardaklar ve güzel sürahilerle dekore edilmiş ıslak bir barı olan bir köşe ofis. Süslü . . . tıpkı taranmış bıyığı gibi.

"Bayan Owens," diyor başını kaldırırken. "Lütfen oturun." Masasının önündeki siyah deri koltuğu işaret ediyor. Ofisi bana eski zamanlardan kalma bir puro salonunu hatırlatıyor. Daha önce hiç gitmedim ama böyle bir yer hayal etmiştim. Derin, zengin ahşaplar ve deri, havada başarı kokusu, yerden sızan, ayaklarınıza sızan erkeksilik. Benim gibi aşağılık stajyerler buraya ait değil.

Oturduktan sonra kâğıtlarımı bacağımın üzerine koyuyorum ve kalemimi not almaya hazır hale getiriyorum.

"Görüyorum ki son görevin olarak hokeyi seçmişsin."

Seçilmiş, ha!

Daha çok kaba bir şekilde zorlandım.

"Sizi düzeltmek gibi olmasın ama bu görev bana verildi. Eminim farkındasınızdır, burada çalışırken daha çok yaşam tarzına odaklandım. Spor pek bana göre değil."

"Bazıları hokeyin bir yaşam tarzı olduğu konusunda size karşı çıkabilir." Bir kalem alıyor ve sandalyesinde arkasına yaslanırken tıklıyor.

Aynı fikirde değilim ama yine de ben kim oluyorum da patronla tartışıyorum? "Sanırım haklısınız Bay Roberts."

Birkaç dakika bana baktı. "Taters'la ne zamandır çıkıyorsun?"

İnsanların bireylerden bahsederken soyadlarını kullanmalarını hep tuhaf bulmuşumdur. Muhtemelen erkekler kulübü gibi bir şey.

"Sadece birkaç hafta," diye cevap veriyorum, avuçlarım terlemeye başlıyor.

"Birkaç hafta. Neden haberlerde bununla ilgili bir şey görmedim? Ajitatorların kimlerle çıktığı sürekli ortalıkta dolaşıyor."

"Evet, ilk başta bunu gerçekten gizli tutmak istedik."

"Anlıyorum. İlişkinizi açıklamak istemenize ne sebep oldu?" Bu gerçekten uygun bir iş konuşması mı? Daha çok dedikodu gibi.

İnsan kaynakları temsilcisi nerede? *Sahte* işimin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

özel hayatımın işimle ilgisi var. Eğer işleri berbat etmekten bu kadar korkmasaydım

Bu staj fırsatında, ona bu konuşmadaki niyetinin ne olduğunu sorardım. Bilirsiniz, gerçekten beni ve "adamımı" savunmak.

"İlişkimizi açıklamamıza neden olan şey ... şey, dışarıda görüldük ve sonsuza kadar saklanamayacağımızı anladık." Bu biraz doğru çünkü Candace, Yonny ve Ross tarafından barda öpüşürken görüldük. Ondan sonra saklanmak yoktu.

"Pekala." Öne doğru eğildi ve kollarını masaya dayadı. "Karıştırıcıları satın alacağımı biliyor muydunuz?"

Bu benim için yeni bir haber.

"Bunun farkında değildim. Hokey hayranı mısınız, efendim?"

"Ben oynuyorum. Dizimi sakatlayana kadar tüm çocukluğum boyunca ve üniversitede bir kulüp takımında biraz oynadım."

"Bunu duyduğuma üzüldüm." Empati böyle anlarda çok güzel bir şeydir.

"Amacım her zaman spor dünyasında kalmaktı, ancak bir şekilde bundan saptım ve kendimi basılı ve şimdi de çevrimiçi gazetecilikte buldum."

"İnsanlara bilgi ve eğlenceli makaleler için ziyaret edebilecekleri güvenli bir yer sağlayarak harika bir iş çıkardınız," diyorum, başımın kıkına doğru kaymaya başladığını hissederek.

O da bunu fark etmiş olmalı, çünkü kaşları iltifatlarımı onaylamıyormuş gibi aşağıya dönük. Belki biraz yumuşatmalısın, Ollie.

"Her iki durumda da Agitators'ın sahibinin büyük bir hayranı değilim. Geçmişte tartışmalarımız oldu ve her zaman takımı nasıl işlettiğini ve yönettiğini merak etmişimdir. Oyuncuları söz konusu olduğunda medyayı nasıl uzak tutabildiğini. Asla bir skandal yok. Ayrıca tarihteki tüm takımlardan daha fazla şampiyonluk kazanan bir rekoru var. Hakemler her zaman onların lehine penaltı çalıyor gibi görünüyor ve ben onun ilişkilerini korumak için bir şeyler yaptığına inanıyorum, böylece takımı her zaman buzun kazanan tarafından yana oluyor."

Ama sen kahrolası bir Agitators hayranı değil misin? Kimin umurunda? Hakemlere para veriyorsa adamı övün.

"Oh, gerçekten mi?" diye sordum. "Evet, gerçekten hokey hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Agitators'ın bu kadar iyi olduğunu bile bilmiyordum. Hiç maç izlediğimi sanmıyorum, bu yüzden neden bahsettiğin hakkında pek bir fikrim yok."

Faresini hareket ettirirken "Evet, yapacaksın" diyor. "Görevini Karıştırıcılar'ın iç işleyişine odaklanmanı istiyorum. Kendini ekibin içine sokmanı ve bulabildiğin her bilgiyi araştırmanı istiyorum."

"Oh," diyorum. "Oyunculardan biriyle çıktığım için bunu yaparken kendimi pek rahat hissetmiyorum. Bu bir çıkar çatışması olabilir. En iyisi bu görevi başka birine verin."

Gözleri benimkilere kaydı. "Silas Taters'la çıkıyorsun. Organizasyonla ya da sahibiyile çıkmıyorsun. Arada fark var."

Var mı? Çünkü sorarsanız hepsi aynı şemsiye altına giriyor gibi görünüyor

Be

n. "Bilmiyorum," diyorum. "Bu beni rahatsız ediyor."

"Ödevi tamamlamayacağını mı söylüyorsun?"

"Ne? Hayır," diyorum çabucak. "Ben sadece ..." Dudağımın kenarını çiğniyorum,

Bütün emeklerimin parmaklarımın arasından kayıp gittiğini hissediyordum. "Belki farklı bir açıdan bakabilirim. Bilirsiniz, Silas'la olan ilişkiyi etkilemeyecek bir bakış açısı."

"O zaman onu bu işe bulaştırma. Bu kadar basit. Ne kadar az bilirse o kadar iyi.

Hatta yazar olarak sizi yansıtmaması için künyeyi bile değiştirebiliriz." "Bu kulağa pek de ideal gelmiyor," diyorum, midemin bulandığını hissederek.

düşündüm. "Ya bulunacak bir şey yoksa?" Silas'ı çok az tanıyorum ama nedense ona karşı bir sadakat duygusu hissediyorum.

Roberts dikkatini tekrar bilgisayarına yöneltirken, "Bu size kalmış Bayan Owens," diyor. "Ama ben olsam dikkatli davranırdım çünkü gazetecilik kariyeriniz ve mezuniyetiniz bu staja bağlı. Bu yüzden sizin için en iyi kararı ben verirdim." Tehdit mi ediyorsun? Tanrım. Faresini birkaç kez tıkladıktan sonra "Gidebilirsiniz." diyor.

Peki, tamam. Sanırım bu kadar.

Garip bir şekilde, nedenini bilmeden ona teşekkür ediyorum ve ofisinden çıkıyorum. Asistanına el salladıktan sonra dünyanın yükünü omuzlarımda hissederek asansöre binip kendi katıma çıkıyorum.

Bu stajyerliğe kaydolduğumda, amacım havadan sudan şeyler yazmaktı. Akşamdan kalmalık için en iyi bakım hakkında yazmak istedim. Ya da kuraklık yaşarken hangi kitapların motorunuzu çalıştırabileceğini. Ya da saçınızın daha iyi uzaması için kafa derinizin pH değerini nasıl dengeleyebileceğinizi.

Buraya gelirken bir milli hokey takımının iç yüzündeki şifreleri çözeceğimi düşünmemiştim. Nereden başlayacağımı bile bilemezdim. Gerçek dünya sorunları söz konusu olduğunda araştırmacı bir gazeteci değilim - eğer hakemlerin maçları tahrif etmesini gerçek dünya sorunu

olarak görüyorsanız. Buraya ilgimi çeken şeyler hakkında konuşmaya ve ne bileyim, biraz neşe saçmaya geldim. Değil

Spor mafyasını alaşağı etmek -eğer böyle bir şey varsa. Kim bilir, ben kesinlikle bilmiyorum çünkü bu konuda hiçbir şey bilmiyorum!

"Nasıl geçti?" Ross, hızlı bir mola verdiğim dinlenme odasında yanıma gelerek soruyor. Atıştırmalık çekmecesinden bir paket Skittles alıp göğsüme yakın tutuyorum.

"Ajitatörler ve sistemi nasıl kandırdıkları hakkında bir makale yazmamı istiyor."

"Dur. Gerçekten ne istiyormuş?" Ross açıkça şaka yaptığımı varsayarak soruyor. Keşke öyle olsaydı.

"Onun istediği de buydu. İçeriden bilgi alabileceğimi söyledi." "Bu bir çıkar çatışması değil mi?"

"Ah, evet. Ayrıca Silas'a olan tüm güvenimi de kırıyor. Elbette," diye eğilip fısıldıyorum, "onu bir hafta sonundan beri tanıyorum, ama yine de ben öyle biri değilim. İlerlemek için insanların üzerine basmam."

"Peki ne dedin?"

"Bunu yapmaktan rahatsız olduğumu söyledim ve o da tabii ki bunun okul kredim için olduğunu tekrarladı."

"Bu çok karanlık bir şey."

"Bir de bana sor." Skittles'ımı açıyorum ve ağzıma limonlu ve üzümlü bir tane atıyorum.

"Peki ne yapacaksın?"

"Ajitatörler organizasyonunu bozmak üzere değilim. Sadece Roberts'ın ilgisini çekecek ve sahte erkek arkadaşım nezdinde tüm güvenilirliğimi kaybetmeme neden olmayacak farklı bir bakış açısı bulmam gerekiyor."

"Bir görev gibi görünüyor. Seni kıskanmıyorum." "Ben de kendimi kıskanmıyorum."

Kafamı boşaltmak için uzun bir koşudan ve kaslarımı yatıştırmak için soğuk bir duştan sonra yatağıma uzandım ve tavana baktım, zihnim hala Roberts ile bugün yaptığım konuşma hakkında dönüp duruyordu. Ne hakkında yazabileceğime dair bazı fikirler yazdım, bir tanesi umut vaat ediyordu. Medyanın hiçbir oyuncu skandalını haber yapmamasından bahsetmesi hoşuma gitti. Karanlık sokaklarda para alışverişi içermeyen bir hikaye olabilirdi.

Muhtemelen bunun iyi bir nedeni vardır ve ben de bunu bulmayı planlıyorum.

Bu arada telefonumu elime alıp Silas'a mesaj atıyorum.

Programının nasıl olduğundan emin değilim ama senin hakkında hiçbir şey bilmediğimi fark ettim. Bugün işte insanlar seni soruyordu ve ben de boş boş konuşuyordum. Belki de, ne bileyim, en azından hikayelerimizi düzeltmek için sahte bir randevuya çıkmalıyız.

Gönder tuşuna bastıktan sonra su şişeme uzanıyorum ve tam telefonum bir mesajla çınlarken yarısını içiyorum.

Silas: *İş yerinde insanlar benim hakkımda mı konuşuyordu? Neden?*

Ollie: *Belki de masama senin bir resmini koyduğum içindir, bilirsin, ilişkiyi sağlamlaştırmanın bir yolu olarak.*

Ne resmi?

İnternette gömleğini kaldırdığın bir resim buldum. Gerçekten Candace'in başını döndürdü.

Silas: *Kendinden memnun musun?*

Hem de çok. Onu kızdıracak her şey benim kitabımda bir kazançtır. İstedğim zaman karın kaslarını yalamaktan bahsetmiş olabilirim ama bu ne burada ne de orada. Neyse, çıkabilir miyiz? Yoksa sadece buraya mı gelirsin?

Bana gelmeye ne dersin? Sana bir anahtar verebilirim ve spor salonunu kontrol edebilirsin. Yerleşirsin, sonra konuşuruz.

Kulağa *harika geliyor. Ne zaman?*

Silas: *Yarın müsait misin?*

Olabilirim. Bana yeri ve zamanı gönder, orada olacağım.

Altıncı Bölüm

SILAS

Bir mum yakayım mı?

Çok zorluyormuşum gibi
görünüyor. Ama ya burası garip
kokuyorsa?

Evimle ilgili ilk izleniminin tuhaf bir kokuyla ilişkilendirilmesini istemiyorum.

Oturma odamdaki sehpanın üzerinde duran balmumu maun tik ağacı mumuna bakıyorum. Gerçekten güzel kokuyor. Çok çabaladığımı haykırsa bile harika bir ilk izlenim yaratabilir.

"Siktir et," diye mırıldanıyorum mumu ve içinde sakladığım ahşap kutudaki çakmağı alıp aptal mumu yakarken.

Çakmağı bir kenara koyduktan sonra kolumu kaldırıyorum ve duştan sonra deodorant sürüp sürmediğimi kontrol ediyorum.

Evet, güzel kokuyor.

Ellerimi kalçalarımın etrafına bakıyorum, hazır hale getirmek için yapabileceğim başka bir şey var mı diye.

Her zamanki gibi her şey yerli yerinde.

Peki neden bu kadar gergin hissediyorum?

Bu çok aptalca.

Kızdan hoşlanmıyorum bile. Onu tanımıyorum, bu yüzden gergin olmamalıyım.

Ama birini kişisel alanınıza davet etmek sizi farklı bir şekilde ortaya çıkarıyor. Yapmamam gerekirken kendimi savunmasız hissediyorum. Onun yurt odasına kıyasla, benim çatı katı dairemi gördüğünde aklının başından gideceğine gerçekten inanıyorum.

Son bir saat içinde yedinci kez, tam kapım çalınırken yastıklarımı kabartıyorum.

Saate baktım.

Kahretsin, erken gelmiş.

Girişe doğru yürüyorum ve aynada tişörtümle kot pantolonuma bir göz atıyorum ve acaba eşofman mı tercih etmeliydim diye düşünüyorum. Artık bir önemi yok.

Kapının kolunu tutuyorum, derin bir nefes alıyorum ve açıyorum.

"İşte adamımız," diyor Pacey, kapıdan içeri girerken, Hornsby, Holmes ve Posey de onu takip ediyor.

Kahretsin.

Burada ne halt ediyorlar?

İşte o zaman ellerindeki pizza ve birayı fark ediyorum.

"Uh, ne yapıyorsunuz?" Kapıyı kapatırken soruyorum.

"Neye benziyor?" Hornsby ayakkabılarını tekmeleyip koltuğuma otururken söylüyor. "Sana eşlik ediyor." Etrafına bir göz atıyor. "Dostum, burası çok güzel görünüyor."

"Bana eşlik etmene ihtiyacım yok," diyorum panik içinde. Ollie her an burada olabilir ve Ollie'yle ben daha hikâyemizi çözmeden çocuklarımın onunla tanışıp ilişkimizle ilgili her şeyi sorgulamaları isteyeceğim son şey.

"İşte tam da bu yüzden buradayız," diyor Pacey pizza kutusunu açarken, sosis ve soğanlar mumun alanımda yaptığı her türlü iyileştirmeyi mahvediyor. "Her şey yolundaymış gibi davranıyorsun ama bugün antrenmandan çıktığında kaçıp gittin. Ve son birkaç gündür bizimle hiç konuşmadın. Sarah yüzünden geri çekiliyorsun ve biz de senin iyi olduğundan emin olmak için buradayız."

Geri çekilmiyorum.

Sarah umurumda değil, sayılır. Ve istediğim son şey bir arkadaş.

Posey bir dilim kapıp kocaman bir ısırık alırken, "Pizza da getirdik, çok eğlenceli," diyor. Dolu ağzıyla, "Kahretsin, bu çok iyi" diye inliyor.

"Evi güzel görünmüyor mu?" Holmes soruyor. "Bu yastıklar sanki birini etkilemeye çalışıyormuşsun gibi mükemmel bir şekilde kabartılmış."

"Öyle misin?" Posey soruyor. "Hayır," diyorum hemen.

"Sence de yastıklar güzel görünmüyor mu?" Hornsby soruyor, lanet yastıkların üzerinde biraz fazla duruyor.

"Bence harika görünüyorlar," diyor Pacey, açıkça süper pozitif olmaya çalışarak. "Gördüğüm en iyi yastıklar."

"Nereden aldın onları?" Posey soruyor. "Hedeften mi?"

"Hedef mi?" Hornsby alay ediyor. "Bunlar West Elm kalitesinde." Posey, "Target'ın çok kaliteli yastıkları var, seni ahmak," diye yanıtlıyor.

"Yastıklar hakkında konuşmak için burada olduğumuzu sanmıyorum, unuttunuz mu?" Pacey ikisine de bakarak şöyle diyor.

"Doğru," diyor Hornsby. "Uh ... hayat nasıl?"

Aman Tanrım. Alnımı çimdikliyorum, bununla uğraşmak zorunda olduğum için sinirleniyorum.

"İyi misin?" Holmes soruyor, grubun daha akli başında ve sessiz olanı.

"Ben iyiyim. Aslında-"

Tak tak. Tak.

Adamların hepsi duraksar ve gözleminde şaşkın bakışlarla kapıya bakarlar.

Kahretsin.

Posey parmağını kullanarak bizi sayıyor, hepimizin burada olduğundan emin oluyor. Hornsby daha uzun oturuyor, sanki X-ray görüşü varmış gibi kapıya bakıyor ve Pacey yanındaki yastığı kabartarak "Kim o?" diye fısıldıyor.

"Uh . . ." Nasıl cevap vereceğimi bilemeden söylüyorum. Hepsi bana dönüyor, bir cevap bekliyorlar ve ben ne diyeceğimi bilemiyorum. Bakışları ve şaşkın ifadeleri öfkeye dönüşüyor, bu da sırtımın terlemesine neden oluyor.

Hornsby, "Bana bunun Sarah olduğunu söylerseniz, sinir krizi geçiririm," diyor.

"Kahretsin, bunu düşünmemiştim bile," diyor Posey. "Tates, bu Sarah olamaz."

"Dostum, Sarah mı o?" Pacey yumruğunu sıkarak soruyor.

"Hayır," diye cevap veriyorum bıkkınlıkla.

"O zaman cevap ver," diye meydan okuyor Hornsby.

"Gerek yok. Yapabilirim," diyor Pacey ve yanımdan geçip kapıya doğru

ilerliyor.

"Bekle," diye sesleniyorum ama artık çok geç. Kapıyı açıyor ve Ollie'nin diğer tarafta durduğunu görüyor. Uzun kahverengi saçları tepesinde sıkı bir at kuyruğu şeklinde toplanmış, yüzünde çok az makyaj var ve üzerinde bir çift tayt ile düz siyah V yakalı bir tişört var.

"Burası yanlış daire mi?" diye soruyor, kafası karışmış görünüyor. "Kimi arıyorsunuz?" Pacey sorar.

"Ben," diye sesleniyorum, ona canını kurtarmak için kaçmasını söylemenin bir faydası olmayacağını biliyorum. "Bırak girsin, Pacey."

Pacey kenara çekilip Ollie elleriyle mini sırt çantasının ince askılarını kavrayarak daireme girdiğinde odayı toplu bir sessizlik kaplıyor.

"Uh ... merhaba," diyor sevimli bir el sallayışla. "Misafirin olacağını düşünmemiştim."

"Ben de onları beklemiyordum."

Her zamankinden daha şaşkın görünen Pacey, "Bu kim?" diye sorar.

Benim istediğim de buydu, değil mi? Çocuklarıma biriyle görüştüğümü söylemek, böylece yalnız olduğumu düşünüp pizza ve birayla evime dalmaları. Ya da Sarah ile tekrar bir araya geldiğim için üzülmesinler. İşte o an. . .

Sanırım burada hiçbir şey yok.

"Bu Ollie," diye cevap verdim. "Benim kız arkadaşım." "Kız arkadaşın mı?" Posey pizzasını yerken boğulacak gibi oluyor.

"Kız arkadaşın var mı?" Pacey kaşlarını birleştirerek soruyor. "Nasıl olur da bize ondan hiç bahsetmezsin?"

"Evet, ne oluyor lan?" Hornsby ekliyor. "Onu bizden mi saklıyordun?"

Sabırımı toplamaya çalışarak enseme çekiştiriyorum. "Biz, uh ... halka açılmadan önce kararlı olduğumuzdan emin olmak istedik."

Ollie garip bir şekilde gülümser ve el sallar. "Hey, ben Ollie, hepinizle garip bir şekilde tanıştığıma memnun oldum."

Görgü kurallarına uyan Pacey ona elini uzatır ve şöyle der: "Merhaba, ben Pacey. Elinde pizza olan adam Levi Posey. Kanepede oturan Eli Hornsby. Ve şu köşedeki utangaç olan da Halsey Holmes."

"Hepinizle tanıştığıma memnun oldum." Aramıza sessizlik çökerken topuklarının üzerinde sallanıyor. Bu çok rahatsız edici. "İşiniz bitene kadar koridorda beklememi ister misiniz?"

"Hayır," diyorum hemen. "Hepsi az önce gidiyordu."

Posey, "Bekle, daha biramı bile açamadım," diyor. "Gidiyorsun."

Hornsby, "Ollie burada olduğuna göre, gerçekten kalmak istiyorum." diyor. Evet, cesedimi çiğnemen lazım.

"Gidin. Şimdi. Seni fiziksel olarak kendim çıkarmadan önce."

"Bence ciddi davranıyor," diyor Posey çocuklarla bana bakarken.

"Sanırım gitmemizi istiyor."

"Bence öyle," diyor Hornsby. "Bu çok kaba."

Holmes pizzayı ve birayı alırken, "Hadi," der.

"Bu Biz gerçekten sadece gidiyor için izin ver onu Kaydırak tarafından ile Bu yeni bilgi?" Hornsby, grupta her zaman var olan bir soru sorucu olarak soruyor.

Pacey bana bakarak, "Bunu daha sonra konuşabiliriz," diyor. "Pizza ne olacak?" Posey ayağa kalkarken soruyor. Önceliklerinin nerede olduğunu gördüğüme sevindim.

"Bunu benim evimde bitiririz," diyor Holmes. "Hadi gel."

Onun için Tanrı'ya şükürler olsun. Hep birlikte Ollie'ye veda ederek kapıdan çıkıyorlar. En son Pacey çıktı ve bana döndüğünde yüzünde çok ciddi bir ifade vardı, "Bunu yarın açıklayacaksın" dedi.

"Sabırsızlanıyorum," diyorum kapıyı yüzüne kapatmadan hemen önce.

Tanrım, bana tam bir çocukmuşum gibi davranıyorlar. Onlara hiçbir şey borçlu olmasam da bir açıklama yapacağım. Yine de açıklama yapana kadar beni taciz edeceklerini biliyorum, yani ... dört gözle beklenecek bir şey.

Biraz utanarak Ollie'ye dönüyorum ve elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. "Bunun için üzgünüm."

"Neden özür diliyorsun? Bu çok eğlenceliydi."

"Senin için," diyorum. "Seni evimde karşılamayı pek istemezdim."

"Bilmiyorum. Beklemediğim bir cazibesi vardı." Ayakkabılarını kapıda tekmeliyor ve sırt çantasını çıkarıp ayakkabılarının yanına koyuyor. "Vay canına, manzaran inanılmaz."

"Teşekkürler," diyorum, bu kadar yumuşak başlı olduğu için minnettarım. Ve *belli ki* bir hokey hayranı değil. En son ne zaman bir üniversite öğrencisi takım arkadaşlarımın arasına girmiş ve dudaklarından binlerce *oh my Gods* dökülerek bayılmamıştı? Asla. Ollie'ye kadar. Çok garip.

"Evin hep böyle temiz midir? Yoksa bunların hepsi benim için mi?"

"Genellikle bu kadar temiz, özellikle de sezon boyunca burada çok fazla bulunmadığım zamanlarda."

"Hmm, yaşlı bir adamla sahte çıkmanın artıları var. Spor salonu olan güzel, süslü bir daire, temiz, güzel kokuyor." Bana doğru döndü. "Erkekler söz konusu olduğunda alıştığımından çok daha iyi."

"Erkekler mi ... yoksa oğlanlar mı?"

"İyi noktaya değindin." Kanepeme doğru ilerliyor ve bağdaş kurup oturuyor. "Peki akşam yemeğinde ne var? Pizza güzel kokuyordu. Bırakmalarını istemeliydim."

"Sipariş verebilirim. Ne isteyeceğinden pek emin değildim."

"Şimdi pizza."

Cebimden telefonumu çıkarıp ben de koltuğa oturuyorum ve teslimat uygulamamı açıyorum. "Sadece pizza mı istersin, yoksa salata da ister misin?"

"Salata harika olur. İtalyan sosu lütfen."

"Tamamdır." Siparişi verdikten sonra telefonumu sehpanın üzerine koyup yüzümü ona dönüyorum.

O da bana doğru dönüyor ve ıslıl ıslıl gülümsüyor. "Bunlar senin takım arkadaşların mı?"

"Evet. Çok kaçamak cevaplar veriyorlar."

"Bundan emin değilim. İyi vakit geçiriyor gibiydiler," diyor sevimli bir gülümsemeyle.

"Kıçımdayken değil."

"Neden buradaydılar? Erkek erkeğe bir gece planlıyorlarmış gibi görünüyordu." "Buradaydılar çünkü depresyonda olduğumu ve biraz neşelenmek."

"Depresyonda mısınız?" diye soruyor.

"Hayır." Başımı iki yana sallıyorum. "Anlaşmamızla meşguldüm ve sen gelmeden önce duş alıp her şeyin hazır olduğundan emin olmak için bugün antrenmandan kaçtım. Bunu Sarah meselesi yüzünden onlardan kaçtığım şeklinde algıladılar."

"Aradaki ilişkiyi görebiliyordum. Ama durum böyle değil miydi?" "Biraz bile değil."

"Yani Sarah'nın sizin arenanızda çalışması sizde sığınağa kaçma isteği uyandırmıyor mu?"

Başımı salladım. "Pek sayılmaz. Onu görmekten korkuyorum, bu kesin, ama ben bir erkeğim, bu yüzden onunla yüzleşebilirim."

"En azından bunu kabul edebilirsin." Ellerini kucağında birleştiriyor. "Peki nasıl tanıştık?"

"Ne demek istiyorsun?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

Gözlerini deviriyor. "Dostum, herkese anlatacak bir hikâyeye ihtiyacımız var. İnsanlar nasıl tanıştığımızı soracak ve eğer aynı fikirde değilsek aptal gibi görüneceğiz. İnsanlar içimizi görebilecekler."

"Ah, anlıyorum. Neden sadece barda tanıştığımızı söylemiyoruz? Bu doğru, böylece hatırlamak zor olmaz."

"Biraz sıkıcı, öyle değil mi? Kendimizi yeniden keşfetmek için bir fırsatımız var. Şöyle bir şey diyebiliriz ... ikimiz de şarküterideydik, sen rozbif aldın, ben de köfte aldım. Sen çok büyük bir ısırik aldın, boğulmaya başladın ve ben seni kurtarmak için oradaydım. Sana düzgün bir Heimlich yapmamın karşılığını vermek için beni yemeğe davet ettin ve gerisi tarih oldu."

Ona bakarken kaşlarımın çatıldığını hissediyorum. "Bu bana pek çekici gelmiyor."

"Biliyor musun, bir kadın tarafından kurtarıldığını kabul etmek seni daha az erkek yapmaz."

"Bunu anlıyorum ama aynı zamanda evrende boğulma tehlikesi yaratmak da istemiyorum."

"Ah," diye cilveleniyor. "Sen de o adamlardan birisin. Batıl inançlıyız, değil mi?" "Elbette," diye yanıtlıyorum.

"Tamam, o zaman tanışma şeklimizi sen bul."

"Kolay. Bir barda. Seksi olduğumu düşündün, merhaba demeden bir saniye daha yaşayamazdın, bu yüzden yanıma geldin ve ilk hamleyi yaptın."

"Ew, asla yapmam."

"Uh ... sen yaptın. Beni öpen sendin." "Bu farklı." El sallayarak beni başından savdı. "Nasıl yani?"

"Bu bir çaresizlik hareketiydi. Bir hareket değildi. Hayatta kalma içgüdüsüydü. Çok, çok farklı."

"Yani diyorsun ki, beni bir barda rastgele görseydin, hayatını tehlikeye atmak zorunda kalmadan, yanıma gelmez miydin?"

"Asla." Başını iki yana sallıyor. "Bunu yapmam ve sen de benim için çok yaşlı görünürdün."

"Saçmalık," diyorum. "O kadar yaşlı görünmüyorum. Bunu bir şey olarak kullanmayı bırak." "Sadece yaşlı adamlar kendilerine yaşlı denmesinden rahatsız olurlar."

Gözlerimi deviriyorum. "Bar hikâyesini beğenmediysen, sandviç yerken boğulmamı içermeyen bir şey bul o zaman."

"Peki." Omzunu kanepenin arkasına yaslıyor. "Bir bakalım. Hmm ... oh, şuna ne dersin. Araba kullanıyordun ve lastiğin patladı. Değiştirmene yardım ettim. Varlığım için o kadar minnettardın ki ve güzelliğim karşısında şaşkına dönmüştün ki bana çıkma teklif ettin."

"Öncelikle, lastik değiştirmeyi biliyorum. İkincisi, benim bir Tesla'm var. Yedek lastikleri yok, bu yüzden çekici çağırmak zorunda kalacaktık."

"Gerçekten mi? Bu çok aptalca." Çenesine vuruyor. "Peki, şuna ne dersin? Annene hediye almak için alışveriş yapıyordun ve mumla hediye kartı arasında kararsız kalıp bana sordun. Sana düşüncesiz bir pislik olmayı bırakmanı söyledim ve seni şu duygusal Willow heykellerine yönlendirdim."

"Annem hediye kartlarını tercih eder."

Ellerini havaya kaldırır. "Peki, sen bir şey bul." "Bir feribotta tanıştık. Seni deniz tutmuştu, ben de saçlarını tutmuştum. Sonra ayakkabıma kustun."

"Ya da ..." diyor parmağını kaldırarak. "Kucağıma kustun, ben de seni tuvalete götürdüm, orada sırtını ovdum ve sana dünyada her şeyin yoluna gireceğini söyledim."

"Nasıl oluyor da bu hikayede kahraman sen oluyorsun?"

"Çok açık değil mi?" diye soruyor. "Bu dünyadaki gerçek kahramanlar kadınlardır."

"Gerçekten mi? Çünkü geçen gece senin kahramanın olduğumdan oldukça eminim."

"Vay canına, bu konuyu açmaya devam edeceksin, değil mi? Buna ne dersin? Artık senin kahramanım."

"Nasıl yani? Anlaşmanın iyi tarafını sen alıyorsun."

"Affedersiniz?" diye soruyor, kaşları kalkıyor. "Sahte randevu saçmalığı fikrini ilk ortaya atan sensin. Eğer iyi bir anlaşma yapan biri varsa, o da sensin çünkü ben bu dengesiz plana uyuyorum. Bu yüzden" -kendini işaret ediyor- "kahraman."

"Neden ikimiz de kahraman olamıyoruz?"

Bu da onu kahkahalarla güldürüyor. "Sen hiç iki kahramanlı bir hikaye duydun mu?"

"Mucize."

"Ha?" diye soruyor.

"*Mucize*" filmi. 1980 Olimpiyat hokey takımı hakkında. Bütün o adamlar benim kitabımda kahramandır."

"Hiç görmedim."

"Ne?" diye sordum. "Ciddi olamazsın."

"Yüzüme bak." Ciddi ifadesini işaret ediyor. "Öyleyim." İnleyerek elimi yüzümde gezdiriyorum. "Kahretsin, bu çok sinir bozucu."

"Sevdiğim filmleri izlemediğine eminim."

"Bir tane söyle," diye meydan okuyorum. "Tamam. *Pride and Prejudice*." "Keira Knightley'nin oynadığı mı? Gördüm."

"Peki ya *İki Hafta Önceden Haber Verme*?"

"Şimdiye kadar yapılmış tüm Hugh Grant filmlerini izledim." "*Pretty Woman*."

"Büyük hata... büyük," diyorum, filminden alıntı yaparak. "Ah evet, peki ya ... *Sixteen Candles*?"

"Jake Ryan'da insanın dizlerinin bağını çözen bir şey var, değil mi?"

"Tabii ki görmüşsündür. Sen yaşılsın. Bana yeni bir şey lazım." Çenesine vuruyor. "*Bridgerton*'a ne dersin?"

"Seks sahnelerinden biri sırasında ereksiyon oldum. Sanatın önünde parmakları birbirine değdiğinde tüylerim diken diken oldu."

"Tanrım, çok sinir bozucusun." diye homurdanıyor.

"Hatırlamadığınız şey, benim lise yıllarımdan beri kararlı ve uzun süreli bir ilişki içinde olduğum. İzlemek istediği her şeyi ve daha fazlasını gördüm."

"Tamam, romantizm konusunda çok iyisin. Yine de bu ikimizin de kahraman olabileceği anlamına gelmez."

"Kimse kahraman değildir ve seni bir barda gördüm ve sana asıldım, bu kadar basit."

Düşünceli bir şekilde çenesine vuruyor. "Haklısın. Bence işe yaramasını sağlayabiliriz."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun."

"PEKİ BİZİ BİR ARAYA GETİREN NEYDİ?" Ollie pizzasını peçeteyle silerken soruyor.

Ona daireyi hızlıca gezdirdim, spor salonunu en sona sakladım çünkü seveceğini biliyordum ve sevdi de. Tam bir hayranlık içindeydi ve rahatsız edilmeden bu alanda çalışmak için sabırsızlanıyordu.

Yemek geldiğinde bazı ağırlıkları test ediyordu, biz de yemek için yemek odasına çekildik.

"Ne demek istiyorsun? Birbirimizi barda gördük. Bu konuda anlaşmıştık. Başka bir şey bulmayacağız," diyorum.

"Hayır, demek istediğim, bizi konuşturan şey açıkça ilk çekicilikti, ama sohbeti nasıl sürdürdük? Açıkçası, hokey hakkında hiçbir şey bilmiyorum, bu yüzden bunun üzerinden bağ kurabileceğimiz gibi değil. Ayrıca senin bir yaşam tarzı gurusu olduğundan da şüpheliyim."

"Öyle misin?" Ben soruyorum.

"Belki henüz guru statüsünde değilim ama saç tokasının doğru kullanımı hakkında bir iki şey biliyorum."

Çenemin yan tarafını kaşıyorum. "Evet, bu konuda pek bir şey bilmiyorum." "Ama evde nasıl harika bir spor salonu yapılacağını biliyorsun ve bu çok seksi." "Yani benim için iyi olan bir şey var."

Salatamdan bir ısırık aldım. "Nerede nerelisin?"

"Portland, Oregon. Peki ya sen?"

"Minnesota."

Kıkırdıyor. "Aynı şey değil." "O kadar da değil."

"Hiç kardeşin var mı?" diye soruyor.

"Bir kız kardeşim var," diyorum. "Ama çok yakın değiliz." "Evet, benim hiç kardeşim yok."

"Peki ya çocukluğunuz? Ne yapmaktan hoşlanırdınız?" Şimdi herhangi bir ortak nokta arayarak soruyorum.

"Yosun resimleri çekin. Çıkartma topla. Bulduğum çubukların bir asa olduğunu ve benim de Hermione Granger olduğumu düşün."

Durup ona bakıyorum. "Sen bir Potter kafası mısın?"

Masanın kenarını kavırıyor. "Lütfen, kutsal olan her şey aşkına, lütfen bana senin de bir Potter kafası olduğunu söyle."

"Eh, o kadar da değil."

İnliyor. "Ughhh, gerçekten mi?" "Hayır, aslında öyleyim."

"Dur, öyle mi?" diye soruyor.

"Evet ve bazı kitapları ilk yayınlandıklarında okumuştum. Sana kıyasla o kadar yaşıyım. Bende bazı ilk baskılar var."

"Sen bir yalancısın," diye bağıyor, gözlerinde heyecanla. "Ciddi misin?" "Evet, onlar benim en değerli eşyalarım. Harry Potter'a hiç gittin mi?"

Dünya?"

"Hayır," diye yakınıyor. "Ama mezun olduğumda gitmeyi planlıyorum. Zengin olduğun ve oynamadığın zamanlarda istediğini yapabildiğin için gittiğini varsayıyorum."

"Yaptım."

"Tereyağlı bira düşündüğüm gibi mi?"

"Ve daha fazlası," diye cevap veriyorum. "Harry Potter Dünyası muhtemelen fandomun başına gelen en iyi şeylerden biri. Çok gerçekçi hissettiriyor."

"Urrghh, çok kıskandım. Bir eve ayrıldınız mı?" "Evet, Gryffindor."

"Tabii ki. Çok başarılı birine benziyorsun. Baştan aşağı Hufflepuff olduğumu biliyorum ve bununla gurur duyuyorum."

"Ravenclaw'ı alan insanlar için hiç üzüyor musun?" diye sordum. "Kimse bunun hakkında konuşmuyor. Gryffindor açıkça daha üstün, Slytherin kötü olduğu için kendi değerine sahip ve sonra Hufflepuff tüm eğlence seven insanlar için. Peki ya Ravenclaw?"

"Biliyor musun, şimdi sen söyleyince, hiç kimsenin Ravenclaw'dan olduğunu iddia ettiğini duyduğumu sanmıyorum. Bu çok üzücü."

"Öyle."

Başını yana doğru eğiyor. "Sanırım neye bağlandığımızı bulduk."

Başımın arkasını kaşıyorum. "Evet, çocuklar buna bayılacak. Harry Potter. Potter kafalı olduğum için benimle hep dalga geçerler."

"Ah, zavallı bebeğim. Çocuklar sana sataşüyor."

"Nadiren olur," diyorum. "Genelde hıyarlık eden ben olurum."

"Öyle mi?" diye soruyor. "Gördüğüm kadarıyla oldukça hassas görünüyorsun." "Ben h a s s a s değilim," diye savunuyorum. "O Posey ya da Holmes olabilir. Ben duyarlı olmaktan başka bir şey değil."

"Tamam, kendine bunu söylemeye devam et."

"Neden hassas olduğumu düşünüyorsun?"

Parmağını kaldırıyor. "Öncelikle, hassas olmak kötü bir şey değil. Aramızdaki zehirli erkekliği dökmeye gerek yok, teşekkürler. İkincisi, sen duyarlısın. Öyle olmasaydın, bu çıkmazın içinde olmazdık. Eğer sen

Eğer gerçekten iddia ettiğin gibi bir pislik olsaydın, Sarah'nın arenada olmasını ya da erkeklerin ne düşündüğünü umursamazdın. Belki de senin sorunun savunmasız olmaktan hoşlanmaman. Bu yüzden de bunu bir pislik gibi davranarak gizlemeye çalışıyorsun."

Tanrım.

Psikoloji değil de yaşam tarzı gazeteciliği yaptığından emin mi? Başımı sallıyorum. "Olan bitenin bu olduğunu sanmıyorum."

Kıkırdıyor. "Tamam, öyle düşünmeye devam et."

Yemek alanında asılı duran bir sanat eserine bakarken "GERÇEKTEN, dürüst olmak gerekirse, bu resmi beğendin mi?" diye soruyor. Koyu mavi boya tuvalin içine işlemiş. Hiçbir mantık ya da neden yok, sadece bir sürü doku var.

Omuz silkiyorum. "İşimi görüyor."

"Ne işiymiş o?" diye soruyor bir parça daha pizza alıp peçeteyle yağın silerken.

"Estetik. Mekana renk katıyor."

"Sen mi böyle düşünüyorsun, yoksa iç mimarın mı?" Suyumdan bir yudum alıyorum. "İç mimar kullandığımı kim söyledi?"

Dudakları inançsızlıkla yana düşer. "Lütfen. Elbette, burası şimdiye kadar bulunduğum en güzel yer olabilir ama aptal değilim. Dekorunuz profesyonelce yapılmış diye bağırıyor. Bu mekândaki hiçbir şey kişisel değil. Daireniz gerçekten herhangi birinin evi olabilir."

"Biliyorum," diyorum. "Bunun bir nedeni var." "Sebebi ne?" diye soruyor.

"Sahip olduğum ve uzaktan kişisel olan her şey Sarah'yı içeriyordu ve yeni alanımda bunu istemiyordum. Yeni bir başlangıç yapmak istedim."

"Ah, bu mantıklı. Onu hayatından çıkarmak istedin." "Aynen öyle."

Alanı tekrar inceliyor. "Şurada ya da burada bir resminizi kullanabilirsiniz."

"Neden kendi resmime bakmak isteyeyim ki?"

Omuz silkiyor. "Çok ateşlisin. Vücudunun güzelliğine bakmak istemiyor musun?"

Bu beni güldürüyor. "Yurtta kendi fotoğrafların var mı?"

Başını sallıyor. "Ross'la birlikte. Ayrıca çocukluk evimden yanımda getirdiğim bazı eşyalar var. Ayrılamayacağım küçük hazineler."

"Ne gibi?"

"Liseden kalma Polaroid fotoğraflarla dolu bir kutu gibi. Karalama defterim. Büyürken sahip olduğum ve bana çocukluğumu hatırlatan birkaç önemli dekoratif eşya. Sadece basit şeyler."

"Gerçekten duygusal bir şey var mı?" Ben soruyorum.

Parmaklarını bir peçeteye siliyor. "Büyükannemin benim için yaptığı bir battaniyem var. Onu dolabımda saklıyorum çünkü kırılğan, zar zor bir arada duruyor. Hiç ısıtmıyor ama hep benimle olduğu için yanımdan ayırmıyorum. Ara sıra onu çıkarıyorum ve sadece solmuş yorgan bloklarına bakıyorum, parmaklarımı el dikişlerinin üzerinde gezdiriyorum."

"Büyükannenle yakın mıydınız?" diye sordum.

"Evet, öyleydin. Babam bana karşı her zaman sertti ve annemin söyleyecek fazla bir şeyi yoktu. Sevgi doluydu ama disiplin ve genel olarak hayat konusunda babamın liderlik etmesine izin verirdi. Büyükannem gidip sarılabileceğim tek kişiydi. Babamın baskısından kaçmak için."

"Ne zaman vefat etti?"

"Liseden mezun olmadan hemen önce," diye yanıtlıyor. "Onu kaybetmenin etkisinden hâlâ tam olarak kurtulduğumu sanmıyorum. Onunla birlikte benim de bir parçam öldü. Gerçekten de yüzde 100 yanımda olduğunu hissettiğim tek kişiydi. Sertti ama çok nazıktı ve kendime inanmama yardımcı oldu. Geçtiğimiz üç yıl boyunca bunu çok özledim." Yumuşak bir iç geçiriyor. "Her neyse, bütün bu anlaşmanın çok komik olduğunu düşünür ve bunu teşvik ederdi." Ollie bana baktı. "Ve seni severdi."

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum.

"Ah evet. Kaslı erkeklere karşı bir ilgisi vardı. Sana kesin asılırdı."

Bu beni güldürüyor. "Büyükannenin tipi. Belki de bu yüzden barda beni gözüne kestirdin. Aileden gelen bir şey."

"Barda yalnız olan tek erkek sendin, bu yüzden sana odaklandım, ama bunu daha anlamlı hale getirmeye çalışman çok hoş."

"Her zaman top toplayıcı mıydın?" Ona sordum.

"Evet. Sadece bir erkek arkadaşım olmasının, hiç baloya davet edilmememin ve erkeklerin beni hiç dışarı çıkarmaya çalışmamasının nedeni bu. Onlar için çok fazlaydım."

"O zaman kaçırmışlar gibi görünüyor," diyorum.

"Bana nasıl da yağ çekiyorsun." At kuyruğunu omzunun üzerinden geçiriyor. "Gerek yok. Hepsinin ezik olduğunu biliyorum. Çıkacağım kişinin benim güçlü kişiliğimle ve onunla birlikte gelen tüm inceliklerle başa çıkabilecek kadar erkek olması gerekiyor. Yonny öyle biri değildi. Bu ayrılığımızı daha az incitici yapmaz ama onun benim için doğru kişi olmadığını biliyorum."

"Güçlü kişilikler seksidir," diyorum.

"Bunu söyleyen gerçek bir erkek."

"Bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim."

"Yapmalısın," diyor, gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bak, bize bir bak. Bu sahte flört olayını yerle bir edecek potansiyele sahibiz. Birbirimize karşı karşılıklı bir takdirimiz var. Başarılı bir iş ilişkisinin ilk adımı budur."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Ben soruyorum. Kahretsin, çok eğlenceli.

"Öyle olduğunu biliyorum." Göz kırıyor. "Bizi örnek çift olarak kullanacaklar. Bekleyin, göreceksiniz. Hakkımızda kitaplar yazılacak."

Onun coşkusunu sevmek lazım.

"SENI SPOR YAPMAYA İTEN NE?" Yemek masasını temizlemeyi bitirirken sordum.

"Jamie Terrance."

"Kim o?" diye sordum. "Bir influencer falan mı?"

Gülüyor ve başını sallıyor. Barda karşımda oturmuş, mutfakta çalışmamı, artıkları kaldırmamı ve bulaşıkları yıkamamı izliyor. "Hayır, Jamie Terrance benim lisedeki ezeli düşmanım. Boktan bir ailesi olan kokuşmuş bir kaltaktı, bu yüzden etrafındaki insanlardan en iyi şekilde yararlanmaya çalışmak ve pozitif olmak yerine tam tersini yaptı. Kendi deyimiyle ... rulolarım olduğu için sürekli benimle dalga geçirdi."

"Siktir git. Sen ciddi misin?" diye sordum.

"Evet, kafeteryada yanımdan geçer ve yediklerim hakkında kaba şeyler söylerdi. Ne yazık ki, bunun beni etkilemesine izin verdim. Okul başlamadan önce sabah erkenden mahalleimde bir millik koşulara çıkmaya başladım. Yarisını yürüdüm ama kafamdaki olumsuz düşüncelerle mücadele etmek için bir şeyler yapmak iyi hissettirdi. Egzersiz yapma hissinden keyif almaya başladıkça kendimi daha fazla zorladım." İç çekiyor. "Başlamasından nefret ediyorum"

Olumsuz bir yerden geliyorum ama spor yapma aşkını bulduğum için minnettarım. Stresli olduğum zamanlarda bana gerçekten yardımcı oluyor."

"Bu ne kadar sık oluyor?" Tabaklarımızı bulaşık makinesine yerleştiriyorum. "Bu stajyerlikle, çoğu zaman değil."

"Bu stajın bu kadar önemli olmasının bir nedeni var mı? Not için olduğunu biliyorum ama neden seni strese sokan bir yerde staj yapasın ki?"

"Şirketin adı bu," diyor. "Eğer özgeçmişinizde Alan Roberts yazıyorsa, herkes sizi işe alır. İşler hemen geliyor ve mezun olduktan sonra yapmak istediğim son şey memleketime dönüp ailemle yaşamak."

"Orayı sevmedin mi?" Ben soruyorum.

"Gittim ama gidip bir daha dönmek için çok uğraştım. Bilirsin işte, dramatik ergen şeyleri. Şimdi biraz daha büyüdüğüm için bunun ne kadar aptalca olduğunu anlıyorum ama bu kızın gururu var ve oraya geri dönüp sözlerimi yemek zorunda kalırsam lanetleneceğim."

Kıkırdıyorum. "Bu konuda seni anlayabiliyorum. Hokeyde ben de öyleydim. Kendim için bir şeyler yapmaya kararlıydım ve bunu başarana kadar durmazdım, bu süreçte neredeyse kendimi öldürmek anlamına gelse bile."

Parmağıyla tezgâhın üzerine bir daire çizerken "Başardın," diyor. "Ama asıl soru, bunu başardığın için mutlu musun? Çünkü bu staj bana pek çok kapı açmış olsa da ben mutlu değilim. Kendime sürekli istediğimiz mutluluğu elde etmek için mutsuz olacağımız günler olduğunu söylüyorum. Peki siz o mutluluğu elde ettiniz mi?"

Mutlu muyum?

Sanırım dışarıdan bakınca öyle görünebilirim. Arabam, ormandaki evim, çatı katındaki dairem, şanım, şöhretim, şampiyonluklarım var. Yine de . . . Kendimi gittikçe daha fazla bir pislik gibi davranırken buluyorum.

Mutluluk benden

kaçıyor. Asla yerleşik

hissetmiyorum.

Kimse için yeterli hissetmemek . . . Sikeyim.

"Evet, belki de bu konuda konuşmamalıyız," diyorum, duygularımın derinliklerine dalmak istemiyorum, özellikle de Ollie'yle.

"Ah, Doğru, o olur yapmak sen savunmasız, ve sen Yapma. savunmasız hale getirin."

Bulaşık makinesini kapatırken "Doğru," diyorum. Tezgâhı kavırıyorum ve ona bakıyorum. "Hikâyemizin doğru olduğunu düşünüyor musun?"

Hemen cevap vermiyor ama beni incelemeye çalışıyor. Daha fazlasını sormak, kırılganlık konusunu açmak ve neden bu kadar temkinli olduğumu derinlemesine araştırmak istediğini görebiliyorum ama reddediyorum. Onunla bu konuya girmeye gerek yok. İlişkimiz yüzeysel. İş. Köklü duygulara girmemize gerek yok.

"Sanırım öyle," diyor sonunda. "Bir barda tanıştık, azgın bir piç olduğun ve kendini kontrol edemediğin için bana asıldın-"

"Azgın şeyi oraya eklediğimizi düşünmemiştim."

"Ve sonunda bana bakarken ağzının suyu aktığı için kendimi kötü hissettiğim için sana zaman ayırdığımda-"

"Ayrıca, olan bir şey değil."

"İşte o zaman bir hamle yaptın ve bana güzelliğime, gücüme ve zekama hayran olduğumu ve bunun sana Hermione'yi hatırlattığını söyledin."

"Bu benim söyleyeceğim bir şey değil."

Elini göğsüne bastırıyor. "Ve düşündüm ki ... vay be, bu adam. Belli ki bir izlenim bırakmak için çok uğraşıyor. Belki de ona bir şans vermeliyim. Ben de bana bir içki ısmarlamana izin verdim. Shirley Temples sipariş ettin-"

"Siktir git," diyorum gülerken.

Ama devam ediyor. "Bir adamın Shirley Temple'ı gözlerinde büyük bir zevkle yavaşça yudumlamasını izlemek biraz iticiydi ama arkadaşına ya da daha doğrusu ilgiye ihtiyacın varmış gibi görüldüğün için sana bir şans vermeye karar verdim."

"Bu hikayenin bu kadar büyümesi inanılmaz."

"Sadece gerçekleri söylüyorum."

"Evet, madem gerçekleri söylemek istiyorsun, neden çaresizlikten bana dudaklarınla saldırdığın gerçeğine bağlı kalmıyoruz?"

Tavana bakıp biraz düşünüyor. "Sanırım benim hikayem daha iyi." Tabureden atlar ve girişe doğru yönelir. "Pizza ve anahtar için teşekkürler." Burada çalışabilmesi için ona verdiğim anahtarı elinde tutuyor. "Minnettarım."

"İşin bitince sil gitsin. Ekipmanlarımda üzerinde senin terine ihtiyacım yok."

"Ben terlemem," diyor ayakkabılarını giyerken.

"Herkes terler."

"Ben değil." Sırt çantasını takıyor ve kapıya doğru yöneliyor. "Benden ne istediğinizi ve programınızı alabilirsem beni bilgilendirin,

bu ideal olur. Sen yokken buraya gelmeyi tercih ederim." "Sen çok iyi bir kız arkadaşsın."

"Biliyorum." Barış işareti yapıyor. "Sonra görüşürüz." Ve sonra başka bir şey söylemeden çekip gidiyor.

Birkaç gün önce hayatımın bir düzeni ve yapısı vardı. Aynı yerde yaşıyordum, aynı arkadaşlarım, aynı işim vardı. Ya şimdi? Biraz alt üst oldu.

Ollie Owens, o ufak tefek top toplayıcı da nereden çıktı?

Bir elimde antrenman öncesi içeceği, diğer elimde protein barı, koridordan soyunma odasına doğru ilerliyorum, bugün çocuklarla yüzleşmek zorunda kalacağımı biliyorum.

Dün gece çok sessizdiler.

Bugün soru soracaklarını bildiren bir mesaj bile gelmedi ki bu daha da sinir bozucu çünkü artık ne beklemem gerektiği konusunda hiçbir fikrim yok.

Dün gece çocukların Ollie'yi bu şekilde öğrenmemelerini tercih ederdim. Hazırlıklı değildim ve şimdi aslanın inine parçalanmaya hazır dev bir çiğ et parçası olarak giriyormuşum gibi hissediyorum.

Kendimi hazırlayarak soyunma odasının kapısını açıyorum ve Hornsby, Pacey, Holmes ve Posey'nin dolabımın etrafındaki sandalyelerde oturduğunu görünce girişte duraklıyorum.

Süper.

Başım öne eğik, başıma gelecekleri bilerek dolabıma doğru yürüyorum. "İşte orada," diyor Pacey. "Beklediğimiz adam."

"Taze görünüyor. Taze görünmüyor mu çocuklar?" Hornsby soruyor.

Posey yumurtalı ve sosisli sandviçini ısırmadan önce "Çok taze," diyor. "Her zamankinden daha taze. Sence de öyle değil mi Holmes?"

Holmes kollarını göğsünde kavuştururken, "Bunun bir parçası olmak istemiyorum," diye cevap verir.

Pacey, "Çünkü konu aşkına geldiğinde sana aynı şekilde davranmamızı istemiyorsun," diyerek bariz olanı işaret ediyor. Ve çünkü Holmes bizim yaptığımız saçmalıklara hiç karışmak istemiyor. Sessiz kalmayı tercih ediyor.

"Taters'a dönelim," diyor Hornsby. "Uzun zamandır gördüğümüz en taze insan olduğunu söyleyebilirim."

"Taze bokla kesebilir miyiz?" Dolabıma otururken söyledim. Çocuklar hiç vakit kaybetmeden bana yaklaşıyorlar.

"Eee..." Pacey, "Dün gece neler olduğunu anlatmak ister misin?" diyor. Evet, doğrudan konuya giriyorum.

"Konuşacak pek bir şey yok," diyorum. "Kız arkadaşım geldi, biraz pizza yedik ve konuştuk."

"Neden daha önce onun hakkında hiç konuşmadınız?" Posey sorar. "Bu çok boktan, dostum. Biz senin adamlarınız."

"Çünkü her zaman yaptığınız gibi hayatıma burnunuzu sokmanıza ihtiyacım yoktu. Şu anda olduğu gibi, dördünüz benim alanımda nefes alıyorsunuz."

"Yani bunu yapman senin için sorun değil mi?" Hornsby, Pacey'nin kız kardeşini hamile bıraktığında ona bir sürü fırça attığımı çok iyi bildiği için soruyor. "Ama sana bir bok verdiğimiz anda, bunu kapatmaya mı çalışıyorsun?"

"Bu şekilde görebilmene sevindim." Omzunu okşadım. "Şimdi siktir git buradan da hazırlanayım."

"Bunun bizim üzerimizde işe yarayacağını gerçekten düşünüyor musun? Bize nerede tanıştığınızı, ne zamandır çıktığınızı ya da onun nasıl biri olduğunu bile söylemedin," diyor Hornsby.

"O zaman dört gözle bekleyeceğin bir şey var gibi görünüyor," diye cevap veriyorum ayağa kalkıp sabahki ağırlık antrenmanına hazırlanmak için gömleğimi başımın üzerinden yırtarken.

Pacey ayağa kalkıyor, elini omzuma koyuyor ve beni koltuğuma geri itiyor.

"İyi denemeydi. Sorulara cevap verene kadar bu odadan çıkmayacaksın." Cehenneme kadar yolun var.

"Ne zamandır çıkıyorsunuz?" diye soruyor

Hornsby. "Birkaç haftadır," diye yanıtlıyorum.

"Nereli bu kız?" Posey soruyor.

"Portland," diyorum, bu cevabı bildiğim için memnunum.

"O genç," diyor Pacey. "Ne kadar gençten bahsediyoruz?"

Yutkunuyorum. "Uh, yirmi bir."

"Ne oluyor lan?" Hornsby, bütün adamlar geri çekilirken

"Ne oluyor lan?" der. Holmes başını sallayarak "Dostum," der.

"Biliyorum, tamam mı? Siz dördünüzün onun yaşıyla ilgili saçmalıklarına ihtiyacım yok. Başta o kadar genç olduğunu bilmiyordum.

Yine de önemli değil gibi görünüyor.

Söyleyemezsin bile." Yalan. Onun yurduna gitmek beni ürkütücü bir sapık gibi hissettiriyor. Ben oraya ait değilim.

"Ciddi bir şey mi?" Hornsby soruyor.

"Çok," diye cevap veriyorum ve sonra ayağa kalkıyorum. "Sorularınıza yeterince cevap verdim. Şimdi beni rahat bırakın da eğitimimi tamamlayabileyim." Elimde giysiler, onlardan kaçmak için üzerimi değiştireceğim banyoya doğru hışımla ilerliyorum.

Her ne kadar bittiğini düşünmesem de çok daha kötü olabilirdi.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

OLLIE

Kime? Ollie Owens

Kimden: Alan Roberts

Konu: Staj Bayan

Owens,

Stajınızı üniversite yılının sonuna kadar uzatmayı tercih ettiğimi bildirmek için yazıyorum. İş yükünü kaldırabileceğinizi varsayıyorum. Danışmanınızla görüştüm bile. Kabul etmenizi öneririm.

Roberts

Bilgisayarıma boş boş bakıyorum, şaşkın, sevinçli, endişeli ...

Staj süresinin uzatılması nadir bir durumdur. Olduğunu biliyorum ama sadece birkaç seçkin aday için. Ve uzatıldıklarında, büyük olasılıkla yıl sonunda bir iş teklifi alacaksınız.

Üniversiteden mezun olur olmaz bir işe girmek istediğim her şeydi.

Ben de bunun için çalışıyordum. Herkese, özellikle de babama, onların yardımına ihtiyacım olmadığını ve kendi başıma başarabileceğimi kanıtlamak.

Evet, dün gece Silas'a karşı tamamen dürüst davranmamış olabilirim. Eve dönmek istemiyorum çünkü bana defalarca gazetecilik mesleğiyle bir yere varamayacağımı söyleyen babamdan bunu duymak istemiyorum. Okula giderek onun parasını ve benim zamanımı boşa harcıyormuşum.

Burada. Liseden mezun olduğumda neden onun izinden gitmek ve aile işini devralmak istemediğimi anlayamıyordu.

Aile şirketi Oregon'da küçük bir matbaa ve burada menüler, broşürler ve eline geçen diğer çeşitli şeyleri basıyor. Bu iş babasından ona geçmişti ve o da aynısını yapmayı umuyordu ama benim hiç ilgim yok. Geçen Noel, bu konuda büyük bir kavga ettik. Bana faturaları asla ödemeyecek bir şey için okula giderek parasını boşa harcadığımı söyledi. Ona işinin ölmekte olan bir meslek olduğunu söyledim ve sonra yollarımızı ayırdık.

Yani bu büyük bir fırsat.

"Görüyorum ki e-postamı almışsın," diyor Roberts arkamdan ve beni düşüncelerimden uyandırıyor.

"Tanrım," diye mırıldandım ve nefesimi tuttum. "Seni orada görmedim." "E-postayı alan iki kişiden birisin. Bunu hafife alma."

İki kişiden biri. Diğerinin kim olduğunu ancak hayal edebilirim. *Görünüşe göre Candace ile daha fazla zaman geçireceğim çünkü onun anlamamasına imkan yok.

"Yapmayacağım," diyorum. "Çok minnettarım. Teşekkür ederim."

Başını sallıyor. "Bu akşam Walton'da bir bağış gecemiz var. Erkek arkadaşını da getirmeni öneririm. Onu bekliyor olacağım."

"Oh, uh ... tabi." Sertçe yutkundum.

"Candace ile bağlantı kurun, size detayları verecektir."

Harika.

"Harika. Teşekkürler." Beceriksizce el sallıyorum ve ben sandalyeme yığılırken o topuklarının üzerinde dönüp uzaklaşıyor.

Bağış toplama etkinliği mi? Roberts yıl içinde pek çok etkinliğe katılıyor ve ben hiç birine davet edilmedim. Ama şimdi Silas işin içinde olduğu için davet edildim. Böyle hissetmek hoşuma gitmiyor, azıcık bile.

Ama . . . Ayrıca kariyerimde ilerlemek için her şeyi yapacağım, bu yüzden sahte, sevgi dolu erkek arkadaşım ile temasa geçmem gerekiyor gibi görünüyor.

Elimde telefon, koridorda Candace'in bilgisayarında bir şeyler yazdığı odasına doğru ilerliyorum. Gülümseyerek odasının kapısını çalıyorum ve kendimi hazırlıyorum.

Döndüğünde, "Oh, Ollie, seni görmeyi beklemiyordum." diyor.

"Roberts masama geldi. Beni bu akşamki bağış gecesinde görmek istediğini ve bilgiyi senden almamı söyledi."

"Ah, anlıyorum," diyor masasına dönüp bir Post-it Not alırken. Kağıda bir şeyler karalıyor ve bana uzatıyor. "Al bakalım. Bu siyah kravat. Giyecek bir şeyin var mı?"

Hayır.

"Elbette," diyorum bilgilere bakarken. "Davetiye ya da başka bir şeyle gelmem gerekiyor mu?"

Başını sallıyor. "Roberts'la birlikte olduğunu söylersen içer

i." "Emin misin?"

Gözlerini deviriyor. "Evet, sana yanlış bilgi verir miydim?" Evet, evet, söyledin.

"Sanırım değil."

"Erkek arkadaşını da getirecek misin?"

"Roberts istedi, o yüzden evet," diyorum, Silas'ın bunu yapmadığını umarak

Bu gece bir şey yok. Hala sezon öncesi antrenmandalar - dün gece bana söylediği buydu - yani başka bir işi yoksa boş olmalı.

Candace gülümseyerek, "Harika," dedi. "O zaman ikinizle orada görüşürüz."

"Evet, orada görüşürüz," diyorum. "Bunun için teşekkürler," diye ekliyorum çünkü iyi davranıyor gibi görünüyor, ben de iyiliğine karşılık vereceğim.

Masasından uzaklaşıp mutfağı geçiyorum ve özel konferans odalarından birine giriyorum. Kapıyı kilitledikten sonra telefonumu çıkarıp Silas'ın adına tıklıyorum. Ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok ama en azından mesaj bırakabilirim.

Telefon birkaç kez çalıyor ve sonra açıyor.

"Selam," diyor sessizce. "Her şey yolunda mı?"

"Sayılır," diye cevap veriyorum. "Meşgul müsün?"

"Bir saniyem var."

"Tamam, uzun lafın kısası, patronum beni bu akşam bir bağış gecesine davet etti ve seninle birlikte katılmamı şart koştu. Eminim meşgulsündür ya da her neyse, ama-"

"Orada olacağım. Ne zaman ve nerede?"

"Ciddi misin?" Soruyorum, nefesim bir anda kaçıyor.

"Evet, birbirimize yardım etme konusunda anlaştık, bu yüzden orada olacağım. Sezon başladığında bu kadar esnek olacağıma söz veremem ama bunu yapabilirim."

"Vay canına, tamam. Teşekkür ederim. Bunun benim için anlamı çok

büyük."

"Elbette," diyor yumuşak bir sesle. Dışarıya yansıttığı kaba ve sert görüntüsüne rağmen, gerçekten de yumuşak kalpli biri.

"Detayları sana mesaj atarım. Siyah kravat olacak ama. Bu bir sorun olur mu?"

"Bunun gibi kaç etkinliğe katıldığının farkında değilsiniz. İhtiyacım olan her şeye sahibim."

"Tamam, harika."

"Seni almamı ister misin?"

"Hmm, muhtemelen birlikte gelmeliyiz, ha?" "Daha iyi görünebilir."

"Tamam, tabii. Bu harika olur."

"Detayları bana gönder yeter.

Gitmeme gerek." "Tamam, teşekkürler Silas."

Telefonu kapatmadan önce "Her zaman," diyor.

Odama dönmek yerine, konferans salonunun sessizliğinde bir süre oturup kendimi toparlıyorum. Bir hafta içinde hayatım büyük ölçüde değişti. Tüm bunlardan önce, Alan Roberts'ın yanında staj yapabildiğim için mutlu bir şekilde son ödevimi bitirmeye hazırlanıyordum. Şimdi ise giderek karmaşıklaşan ve kaçıışı olmayan bir ağın içinde yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

Elimdeki tek can simidi, en başta bu duruma düşmeme yardımcı olduğunu düşündüğüm adam.

Hayır, dürüst olalım. Bunu kendime ben yaptım. Yonny'yi ortaya çıkarmak isteyen bendim. Silas'ı öpen bendim.

Silas'ın sahte ilişki şartlarını kabul eden bendim.

Suçlanacak biri varsa, o da yüzde yüz benim.

Keşke Alan Roberts'ı etkilemek için Silas'ı kancada tutmak *zorunda* olmasaydım. Ve keşke babamın yanıldığını kanıtlamayı bu kadar önemsemeseydim. Eğer

Umurumda değildi, o zaman hokey efsanesi sahte erkek arkadaşımı tutmak bir gereklilik olmazdı.

Ağır bir iç çekişle konferans odasından doğruca Ross'un masasına gidiyorum. Beni siyah kravata hazırlayabilecek biri varsa, o da odur.

□

Meme ucu kayması yaşayacağım. Bunu biliyorum.

Ross: *Sen değilsin.*

Bunu nereden biliyorsun? Bu elbise benim gibi bir kız için yapılmadı. Göğüslerim büyük. Bu düz göğüslü biri için yapılmış.

Ross: *İyi olacaksın.*

Ollie: *Peki ya birinin elini sıkmaya gittiğimde, birdenbire göğsüm kendi aklına sahip olmaya karar verir, elbisemden dışarı kayar ve karşımdaki kişiye göz kırparsa?*

Ross: *Memeler göz kırpamaz.*

Bunu bilemezsin. Memeleri olan sen değilsin. Penisi tercih ediyorsun.

Ross: *Yeterince mankenle, hatta büyük memeli mankenlerle birlikte oldum ve kullandığımız çift taraflı bandın dayanacağını biliyorum.*

Bu elbise hiç şık değil. Candace siyah kravat demişti ama bu daha çok saatlerin on sentlik çantalarla takas edildiği arka sokaktaki çöplüğün arkasındaki fahişeye benziyor.

Ross: *Gerçekten moda zevkimi mi sorguluyorsun?*

Hayatımla ilgili kararlarımı sorguluyorum.

Ross: *Bence sadece gerginsin.*

Tabii ki gerginim! Daha önce hiç bağış gecesine ya da siyah kravatlı bir şeye katılmamıştım. Böyle süslü davetlere de çıkmam. Ve Roberts'ın beni davet etmesinin tek nedeni Silas'la çıktığımı (sahte) öğrenmiş olması. Bununla nasıl başa çıkacağım?

Ross: *Bir parça haysiyetle. Kendini toparla. Odadaki herkesin dikkatini çekecek ama aynı zamanda çok fazla dikkat çekmeyecek güzel bir erik elbise giyiyorsunuz. Bu yaz çevre edinmek için çok çalıştınız ve yanınızda çok popüler bir adam var. İyi olacaksın.*

Ya aptalca bir şey söylersem?

Ross: *Hapşır.*

Ne?

Ross: *Hapşıırıyormuş gibi yap ve suçu ona at.*

Bu şimdiye kadar okuduğum en kötü tavsiye olmalı.

Ross: *Bu kadar kısa sürede sana bir elbise bulduğum için mutlu ol. Şimdi beni rahatsız etmeyi bırak. The Crown'ı izlemeye çalışıyorum.*

Tam ona cevap yazacaktım ki başka bir mesaj geldi.

Silas: *Ön tarafta.*

Ona beni almaya gelmemesini söyledim. Bu gerçek bir randevu olmadığı için, kapımı çalması gibi bir tantanaya ihtiyacım yok. Artı,

Buraya son gelişinden anladığım kadarıyla tanınmak istemiyordu. Bana bir iyilik yaparken üzerinde baskı kurmaya gerek yok. Yolda olduğumu bilmesi için ona mesaj attıktan sonra el çantamı alıp aynada kendime bir kez daha bakıyorum. Ross'un benim için seçtiği erik rengi elbisenin göğüs dekoltesinden ayrılan straplez, yapılı bir üst kısmı var. İçine dikilmiş kemerler var, bu yüzden gövdeyi güzelce kavırıyor ama elbisenin göğüs dekoltesi için ayrılması beni tedirgin ediyor. Bu yüzden her ihtimale karşı bant kullandım. Elbise kalçalarım geldiğinde, tül benzeri bir malzemeye akıyor ve neredeyse Grecian gibi görünüyor. Çok güzel ama daha önce giydiğim bir şey değil.

Daha önce.

Artık geri dönemeyeceğimi bildiğim için yataktan çıkıyorum ve asansörle birinci kata iniyorum. Elbisemle bana bakan birkaç kişinin yanından geçiyorum ama onları geçip siyah bir Tesla Model X'in beni beklediği ön kapıdan çıkıyorum. Pencereden bakıp Silas'ı görüyorum, bu yüzden beceriksizce el sallıyorum ve kapıyı açmaya gittiğimde, kapı benim için açılıyor.

"Oh . . ." Kıkırdıyorum. "Uh, selam." "Selam," diye cevap veriyor, sesi hırçın.

Sıcak aracın içine giriyorum ve ona gülümsüyorum. "Bunu yaptığın için teşekkür ederim. Ne kadar minnettar olduğumu bilemezsin."

"Sorun değil." Arkasını döndüğünde adam elmasının sallanışını yakaladım.

Be

n. "Her şey yolunda mı?"

"Evet," diyor, bana bakmadan önce ensesini çekiştirerek

Tekrar. "Bu gerçekten güzel bir elbise, Ollie."

Sanki son yarım saattir o lanet şeyin içinde kendime bakmıyormuşum gibi göz ucuyla bakıyorum. "Teşekkür ederim. Ross bulmama yardım etti. Siyah kravata uygun bir şeyim yoktu."

"Bana söylemeliydin. Yardım edebilirdim."

"Neden yardım edesin ki? Senden iyilik isteyen bendim." "Yine de yardım edebilirdim."

"Şey, sorun yok. Her şey yolunda gitti."

Başını sallıyor ve direksiyonu biraz daha sıkı kavırıyor. Sert tavrına şaşırarak soruyorum: "Her şeyin yolunda olduğundan emin misin? Eğer bunu yapmak istemiyorsan, kesinlikle anlarım. Ben sadece-"

"Hayır, sorun değil," diyor ve sonra iç çekiyor. "Tanrım, sadece bu kadar seksi görünmeni beklemiyordum. Hepsi bu."

"Oh." Yanaklarım kızardı. "Şey . . . Sanırım bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim."

"Özür dilerim, bunu söylemenin boktan bir yoluydu." Bana doğru döndü ve gözlerinde samimi bir bakışla, "Ollie, çok güzel görünüyorsun" dedi.

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum, utangaç ve garip hissediyorum ve Tanrım, bu neden bu kadar zor? "Sen de çok hoş görünüyorsun, o yüzden bu konuyu kapatabilirsek harika olur çünkü kendimi gerçekten tuhaf hissediyorum."

"Özür dilerim." Kıkırdıyor. "Hâlâ tüm bunları anlamaya çalışıyorum. Olaylara nasıl yaklaşacağımı. İyi göründüğünü bilmen gerektiğini hissediyorum, ama bu aynı zamanda gerçek bir erkek arkadaşın söyleyeceği bir şey, yani ... siktir et . . . Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum."

"Ah, evet, anlıyorum," diyorum. "Bunu bir iş anlaşması gibi ele alsak nasıl olur? Mesela iş arkadaşınıza takım elbise içinde iyi göründüğünü söyler misiniz?"

"Hornsby kıyafetlerine dikkat etmemi istiyor ... ama ne demek istediğini anlıyorum."

"Keşke hangi takım arkadaşınızdan bahsettiğinizi bilseydim. Onlarla tanıştığımı biliyorum ama çok kısa sürdü. Hiçbir şey hatırlamıyorum."

Silas kaldırımdan çeker ve "Eli Hornsby. Telefonunda bir resmine bak. Grubun yakışıklı çocuğu. Hokey oynadığı onca yıl boyunca nasıl olduysa yüzüne hiç darbe almamış, bu da ona mükemmel bir film yıldızı görünümü kazandırmış. Bu yılın başlarında Pacey'nin kız kardeşini hamile bıraktı."

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum.

"Pacey kim demiştin?" "Kalecimiz."

Telefonumda bir şeyler yazarak onun bir fotoğrafını buluyorum. "Haberleri nasıl karşıladı?"

"Pek iyi değildi. Grup içinde işler biraz karıştı ama neyse ki çözmelerine yardımcı olduk."

"Pacey'nin kız arkadaşı var mı? Çok tatlı biri."

Silas bana yan gözle bakıyor. "O da benim kadar yaşlı, o yüzden büyükbabaların kapısını çalmayı bırak." Yüksek sesle gülüyorum. "Ve o bağlı. O ve Winnie nişanlılar. Aslında Banff'taki evimin hemen dışındaki ormanda kayboldu ve yağmur fırtınasının ortasında yardıma ihtiyacı oldu. Biz onun katil olduğunu düşündük, o da bizi katil olmakla suçladı. Ama sonunda, Hornsby onun iyi olduğunu söyleyen kişi oldu ve Pacey sadece

ona vuruldu. Ve çocuk ilk günden ona vuruldu."

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum. "Daha önce hiç bir kıza böyle bir tepki verdi mi?"

Silas başını sallar. "Hayır. Yaşadığım ilginç bir şeydi. Hiçbir zaman sevgi dolu bir erkek arkadaş olmadı ama Winnie ortaya çıkınca boz ayı gibi oldu. Kimsenin ona yaklaşmasını istemiyordu."

"Çok seksi," diyorum. "Kapılmış olması çok kötü."

Silas başını sallar. "Bir de Levi Posey var. Önüne ne koyarsan yer, yemeği gerçekten sever ama rafine yiyecekleri değil. Sucuk ve İsveç Balığı gibi şeyleri sever."

"İsveç Balığı'nda yanlış bir şey yok."

"İsveç balığını sucuklu sandviçinin üzerine koyup yiyor." "Oh." İrkildim. "Ew, bu iğrenç."

"Aynen öyle. Ve herkese iyi davranan sevimli bir adam gibi görünüyor, ki bu doğru, ama çocuk etrafta dolaşıyor."

"Bir sürü kadınla yatmak gibi mi?"

"Evet, ama bu konuda asla kaba değildir. Kadınların duygularını asla incitmez. Neye bulaştıklarını biliyorlar. Ve insanlar her zaman Hornsby'nin en büyük oyuncu olduğunu düşünür ama aslında ... Posey'dir."

"Sen bu skalanın neresindesin?" O sağa dönerken ben de soruyorum.

"Sarah ile lisede tanıştım. Başka kimseyle birlikte olmadım. Ayrılana kadar sadece o ve ben vardık. O zamandan beri biraz takıldım ama hiçbiri Posey ya da Hornsby'nin Penny ile tanışmadan önceki gibi değildi."

"İlginç. Yani Sarah dışında başka kadınlarla da seks yaptın?"

"Evet."

"Ayrıldıktan sonra şanslı kız kimdi? Ve nasıl hissettirdi?"

"Bir otelin barında tavladığım bir kız. İlk başta gerçekten çok garipti. Ben sarhoştum. O da sarhoştı. Çok beceriksizdim, bu yüzden muhtemelen en iyi deneyimi değildi."

"Ah, zavallı Silas. Ondan sonra kendini toparlayabildin mi?"

"Evet." Eli kalçasına düşüyor. "Seks benim için artık çok farklı. Bir kutunun içinde kalmak zorundaymışım gibi hissetmiyorum. Eğer açık saçık konuşmak istersem, bunun için azar işitmeyeceğim. Bir kadının kışına şaplak atmak istersem, bu konuda kendimi kötü hissetmiyorum. Eğer sikimin emilmesini istersem, bunu isteyeceğim ve pişmanlık duymayacağım."

Kendimi yelpazeliyorum. "Ooo, bana daha fazlasını anlat."

Kıkırdıyor. "Biriyle bu kadar uzun süre birlikte olduğunuzda, bir düzene giriyorsunuz ve diğer seçenekleri keşfedebileceğinizi unutuyorsunuz. Ben keşfettim. Biliyorum."

"Şimdi ne istediğimi."

"Ne istediğimi biliyorum, sadece bunu sorma şansım olmadı" diyorum.

"Neden olmasın?"

"Zamanıma degecek bir adam bulamadım," diye cevap veriyorum. "En azından senin standartların var."

"İstiyorum." Boğazımı temizliyorum. "Grubunuzda bir kişi daha var. Adı neydi? H ile başlıyordu."

"Halsey Holmes," diyor Silas. "Zor biridir. Birkaç yıl önce ikiz kardeşini kaybetti. Holden'ı. Hepimiz yıkılmıştık ama Halsey belli nedenlerden dolayı bunu pek iyi karşılayamadı. Hiçbir zaman eskisi gibi olmadı. Hokeye ve sadece hokeye odaklandı. Elde ettiğimiz şampiyonluklardan bazıları onun sayesinde. Sezon dışında kulübeye geldiğinde çoğu zaman içine kapanır, sürekli kitap okur ve biz de ona izin veririz çünkü bir şeye ihtiyacı olduğunda bize geleceğini biliriz. Şaşırtıcı bir şekilde, grubumuzdaki çocuklar arasında en akli başında olanı o. O ve Pacey. Eğer tavsiyeye ihtiyacınız olursa, gideceğiniz kişiler onlar."

"Huh," diyorum Halsey'in bir fotoğrafına bakarken. "Ayrıca çok yakışıklı. Biriyle çıkıyor mu?"

"Hayır, ama aslında başka biriyle çıkan bir kıza büyük bir aşk besliyor."

"Bu beni onun için üzüyor. Kızın haberi var mı?"

"Muhtemelen hayır. Bunu çok az biliyoruz. Bu yılın başlarında ağzından kaçtı ve bu hiçbirimizin unutamadığı bir şey çünkü kardeşi öldüğünden beri seks yapmadığından eminiz."

"İlginç," diyorum. "Yani, bu dünyanın sonu değil. Neredeyse hiç seks yapmadım."

Kırmızı ışıktaki durdu ve bana baktı. "Ne demek neredeyse hiç seks yapmadım?"

Omuz silktim. "Yonny o kadar ilgilenmiyordu. Ben seks eylemini ve kalp atışlarını hızlandıran bir orgazmı yaşamayı seviyorum. Bu şimdiye kadarki en iyi duygu, bu yüzden onu hiç anlamadım. Seks yapmayı bu kadar çok istememesi beni gerçekten rahatsız ediyordu. İğrenç olduğumu falan düşünmeye başladım."

Tekrar hareket etmeye başladığımızda Silas, "Durum öyle değil," diyor. "Adamın muhtemelen bir tür kompleksi vardı."

"Olabilir. Yine de kendini suçlamamak zor, biliyor musun?" "Suçlama," diyor. "Hepsi onun suçu, güven bana."

"Teşekkürler," diyorum sessizce, sonra pencereden dışarı bakıyorum. Güven vermesini takdir ediyorum ama yine de bunun benimle bir ilgisi olduğunu düşünmeden edemiyorum. Belki de beklentilerim çok yüksekti? "İlk kez pornoya baktığın zamanı hatırlıyor musun?" Öksürüyor ve göğsünü sıvazlıyor, bu da benim gülmeme neden oluyor. "Üzgünüm, birdenbire oldu. Kafamın içinde bir tavşan izi gibiydi."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Belki de porno yüzünden Yonny'den beklentilerim çok yüksekti diye düşünüyordum," diyorum. "Arkadaşım bana ilk videomu lise birinci sınıfta gösterdi. Ağabeyinin bilgisayarının her yerinde vardı. Büyülenmişim. Eve gidip kendim baktığımı hatırlıyorum. Çok ateşli olduğunu düşünmüştüm. Bu insanlar birbirleriyle sevişiyorlardı. Ama iş gerçek seks eylemine geldiğinde, hep korkmuşumdur. Bekaretimi kaybetmem bir saniye sürdü ve kaybettiğimde de kendime yaşatmak istediğim türden bir deneyim değildi."

"Hiçbir erkek gençken seks konusunda iyi değildir. Hiçbiri."

"Sanırım öyle. Yonny'yle ise en hafif tabirle pek ilgilenmedi. Meme uçlarımla oynamayı çok severim ama o hiç ilgilenmedi. Bir girip bir çıkıyordu. Dürüst olmak gerekirse, şimdiye kadar hissettiğim tek orgazm benim tarafımdan elle teslim edildi."

Göz ucuyla direksiyonu tutuşunun daha da sıkılaştığını görüyorum.

"Seni kızdırıyor muyum?" Omuzlarındaki gerginliği de hissederek soruyorum.

"Evet, çünkü çaba göstermeyen erkeklere katlanamıyorum." "Çaba gösterdiğini mi söylüyorsun Silas?" Alaycı bir şekilde sordum.

Bir sağa daha dönüyor, sonra yavaşça lüks bir otelin önüne yanaşiyor. Arabayı park ettiğinde bana doğru dönüyor ve "O gelene kadar ben gelmiyorum" diyor. Ve arabadan inip kapımı açmak için ön tarafa doğru ilerliyor.

"BUNUN İYİ OLDUĞUNA EMİN MİSİN?" Silas'ın elini tutarken avuçlarımdan terlediğini hissederek soruyorum.

"Sormayı keser misin?" diyor. "Çiftler el ele tutuşur."

"Biliyorum, biliyorum ama bunun benim değil senin numaran olması gerekiyordu. Şu anda durumu kötüye kullanıyormuşum gibi hissediyorum. Sana bir şey borçluyum, mesela yeni bir çift paten."

"Tanrı aşkına, bana yeni paten alma. Ve bana hiçbir şey borçlu değilsin. Yaptığımız anlaşma buydu."

"Biliyorum," diye fısıldadım. "Sadece daha fazla anlaşma yapmamız gerektiğini hissediyorum." Boş bir yüksek masa görüyorum ve elini çekiyorum. "Buraya gel."

Bize baktığını bildiğim insan kalabalığının arasından ona rehberlik ediyorum. Balo salonuna girdiğimiz andan itibaren bakmaya başladılar. Buraya gelene kadar Silas'ın popülarlığının farkında değildim. Fısıldaşmalar, işaretleşmeler ve ellerin arkasından konuşmalar var. Görünüşe göre, ben tam bir aptalım.

"Bu işe yarıyor mu?" Ben soruyorum.

"Ne istersen" diyor, tam o sırada bir garson elinde şampanya kadehleriyle yaklaşıyor. Silas her birimiz için bir kadeh alıyor ve bana da bir tane uzatıyor.

Bardağı ona doğru tutuyorum ve "Bu gece buraya geldiğiniz için teşekkür ederim" diyorum.

"Bana teşekkür etmene gerek yok. Bu da anlaşmanın bir parçası," diyor ve kadehini benimkiyle tokuşturup şampanyadan uzun bir yudum alıyor.

Masadan bir peçete alırken ve çantamdan bir kalem çıkarırken "Bu konuda," diyorum. Her zaman hazırlıklı gel. Ben de öyle diyorum. "Sanırım bazı temel kurallar koymamız gerekiyor."

Kaşları kalkıyor. "Bu gerçekten gerekli mi?"

"Bu beni daha iyi hissettirir çünkü şu anda seni kullanıyormuşum gibi hissediyorum."

"Tanrım, Ollie, sana söylemiştim-"

"Biliyorum," dedim. "Ama lütfen bana ayak uydur."

"Tamam." Peçeteye başını sallıyor. "Not mu alacaksın?" "Hayır, bir sözleşme hazırlıyorum."

"Peçeteye mi? Vay canına, gerçekten resmi."

"Hey." Peçeteye dokunuyorum ve diyorum ki, "Bu peçeteyle yaşayıp öleceğiz."

Anladın mı?"

Şampanyasından bir yudum daha alırken "Elbette," diye yanıtlıyor.

Yazarken yüksek sesle konuşuyorum. "İşbu peçete Ollie Owens ve Silas Taters'ı aşağıdaki gündemle resmen ve yasal olarak bağlayacaktır."

"Gündem . . . fantezi."

Eğildim ve fısıldadım, "Ön koşul olarak bir hukuk dersi aldım."

"Sanki baro sınavını geçmiş gibisin." Silas sırtıyor.

"Değil mi?" Gülümsedim ve peçeteye geri döndüm. "Silas Taters, bundan böyle Puck olarak anılacaktır, aşağıdakileri Ollie Owens'a teslim edecektir, bundan böyle Lipstick olarak anılacaktır."

"Lakaplar gerekli mi?"

"Buna mizah duygusuna sahip olmak denir." Kalemimle onu dürtüyorum. "Bir tane edinmeyi dene."

"Komik ol, ben de olurum."

Gözlerim açılıyor ve o da şampanyasını yudumlarken sırtıyor.

"Oh efendim, kendinize dikkat etseniz iyi olur." Ben tekrar peçeteye odaklanırken o biraz daha gülüyor. Boğazımı temizleyip devam ediyorum: "Puck, Lipstick'in evindeki spor salonuna tam erişimine izin veriyor. Puck hokeyle ilgili her soruya cevap vermeyi kabul ediyor, aptalca bir soru gibi görünse bile."

"Bunun için sabırsızlanıyorum," diyor.

"Puck, hokey sezonu programı izin verdiği sürece Lipstick tarafından talep edilen herhangi bir etkinliğe/çıkışa/tarihe katılmayı kabul eder."

"Sezon başladığında oldukça seyrekleşecek."

"Bunu anlıyorum." Kalemimle ona uzattım. "Lütfen her satırın yanına paraf atın." O paraflıyor, sonra kalemi ondan alıp ben de aynısını yapıyorum. "Tamam. Ruj aşağıdakileri Puck'a teslim edecek. Puck'ın istediği tüm etkinliklere katılacak. Ruj, Puck'ın Sarah'nın soyadının bilinmemesini, bundan böyle Cadı Torbası olarak bilinmesini istediği için -mantıklı olmak kaydıyla- sürtük gibi giyinecek" -Silas homurdanıyor- "kıskanç." Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Başka ne istiyorsun?"

"Hiçbir şey," diye yanıtlıyor. "Sorun değil."

"Bu iyi değil," diyorum. "Senin için yapabileceğim başka bir şey olmalı." "Benim için zaten her şey yapıldı."

"Peki ya sosyal medya gibi bir şey? Bu konuda yardıma ihtiyacınız var mı? Ya da bir web sitesi? Nasıl yapılacağını biliyorum. Ya da çarşaf katlama gibi yaşam tarzı konularında size yardımcı olabilirim."

"Ben iyiyim."

"Ah, hadi ama, bir şey düşünemez misin? Yani, bu noktada cinsel iyilik teklif edebilirim." Tek kaşını soru sorar gibi kaldırıyor. "Ama daha önce de belirttiğimiz gibi, bu bir iş anlaşması, genelev değil."

"Belki de bunu peçeteye yazmalısın."

Kalemle burnuma vuruyorum ve onu işaret ediyorum. "Haklısın." Başka bir istekte bulunması için bir boşluk bırakıyorum, sonra onun altına genelev olmadığını yazıyorum. Kalemimle ona uzatıyorum. "Paraflayın lütfen." Paraflıyor

ve kalemi bana geri verdi. "Tamam, artık elimizde yazılı bir seks olmadığına göre, senin için bir şeye daha ihtiyacımız var."

"Hiçbir şey istemiyorum."

Etrafımızdaki oda kahkahalara boğulurken, "Urgh, çileden çıkarıyorsun," diyorum. İkimiz de Roberts'ın odaya girdiği sağ tarafa bakıyoruz. "Kahretsin, patronum. Çabuk ol."

"Sana söyledim, ihtiyacım yok-"

"Lipstick'in Puck'a olaylarla ilgili olmayan bir iyilik borcu var. Ruj bunu yerine getirmeli. İşte," diyorum ve cümleyi nokta ile noktalıyorum. "Şimdi şurayı imzalayın."

Kalemi ona veriyorum ve imzalarken şöyle diyor: "Bu iyiliği asla nakde çeviremeyeceğimi biliyorsun."

"Senin sorunun, benim değil." Peçeteyi de imzalıyorum ve sonra bir öpücükle mühürlüyorum.

"Belgeyi notere onaylatma yönteminiz bu mu?"

"Evet." Kalabalığın arkamdan ayrıldığını ve Roberts'ın içeri girdiğini hissettiğim anda peçeteyi çantama yerleştiriyorum.

Gülümseyerek, elimde şampanya kadehi, Roberts'ın beklediği sağ tarafa dönüyorum. "Bay Roberts, sizi görmek çok güzel," diyorum, onu daha bu sabah gördüğüm için kendimi garip hissederek. "Sizi erkek arkadaşım Silas Taters ile tanıştırmak isterim. Silas, bu benim patronum Bay Alan Roberts."

Silas şampanyasını bırakıyor, kolunu belime doluyor ve sonra elini Roberts'a uzatıyor. "Benim için bir zevk," diyor. "Ollie seninle yaptığı staj hakkında harika şeyler söyledi."

Roberts kocaman bir gülümsemeyle, "O zevk bana ait," diyor. O kadar büyük bir gülümseme ki, neredeyse fangirl yapıyormuş gibi görünüyor. "Lütfen oturma alanıma gelin. Sizi daha yakından tanımak isterim."

Ooo, oturma alanı. Kulağa çok lüks geliyor.

"Elbette," diyor Silas elini benimkinin içine sokup kalabalığın içinde bana rehberlik ederken, bazen bir iki el sıkmak için duraklıyor. Muhtemelen şimdiye kadar yaşadığım en gerçeküstü deneyimlerden biriydi. Silas'la olan bu şeye tamamen kör olarak girdim, onun, hokey ve bu şehirdeki varlığı hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Yine de burada, kalabalık bir odada yürürken yetişkin erkekler ve kadınlar ona yaltaklanırken kız arkadaşı gibi davranıyorum. Yurduma geldiğinde yüzünü saklamaya çalışmasına şaşmamalı. Saldırıya uğramak istemiyor.

Roberts'ın oturma alanına geldiğimizde - balo salonunun eğrelti otları ve çalılarla kapatılmış ve zengin siyah renklerle dekore edilmiş küçük bir bölümü

kadife koltuklar-Silas koltuklardan birine oturmama yardım ediyor. Roberts karşımızdaki koltuğa oturuyor ve ellili yaşlarında olduğunu tahmin ettiğim güzel bir kadın da onun yanına oturuyor.

"Bu benim karım Gloria. Gloria, bu bildiğin gibi Silas Taters ve kız arkadaşı Ollie Owens. Ollie benim için stajyer olarak çalışıyor."

Gloria ellerini kucağında kavuştururken, "Çok hoş," diyor. Acaba Roberts'ın ilişkisinden haberi var mı? Acaba yeniden başlamak ya da Roberts gibi biriyle birlikte olma lüksünü kaybetmek istemediği için mi bu konuda uyumlu davranıyor? "İkiniz ne zamandır çıkıyorsunuz?"

"Sadece birkaç hafta," diye cevap verdim, sinirlerim hemen gerildi çünkü bu konuda gerçekten konuşmamıştık. Cevap vermek için ağzımı açtığımda, Silas'ın da aynı anda cevap vermemesi için dua ettim. Bu bir felaket olabilirdi. "Hâlâ yeniyiz. Aslında arkadaşlarımıza çıktığımızı daha yeni söyledik."

Gloria inanmayan bir ses tonuyla ve yanaklarını büzerek, "Ah, anlıyorum," diyor. Sana hemen söyleyeyim, onun havasından hoşlanmıyorum.

Bizi inceleme şeklinden hoşlanmıyorum. Kırılmış ses tonunu sevmiyorum.

Ve bizi bir yalanın içinde yakalamaya hazırmış gibi gözlerinde bir parıltıyla orada oturmasından hoşlanmıyorum.

Bizimle tanıştıktan birkaç saniye sonra nasıl bu kadar bıkkın, bu kadar inançsız olabiliyor?

Biri bana meydan okuduğunda bunu anlarım ve onun da bunu yaptığına inanıyorum.

Benim içimi, bizim içimizi nasıl görebiliyor? Sahte ilişkimizin geçerliliğine inanmıyor mu? Candace ile konuştu mu?

Bu gece eve gidecek ve o dişlerini fırçalarken ve Roberts bıyıklarını bıyık yağıyla tararken, ona bizim sahtekar olduğumuzu ve beni kovması gerektiğini mi söyleyecek?

Yarın bir işim olacak mı?

Roberts beni odamda elinde bir kutu ve alaycı bir kahkahayla karşılayıp zavallı masamı toplamamı izlerken, bir ay önce Ross bana meydan okuduğu için Candace'ten çaldığım bir paket açık mavi Post-it Notes'u fark edecek mi?

Elimi Silas'ınkinin içine sokuyorum, hayatım için korkuyorum.

Roberts'ın beni kovacak olması yeterince kötü, ama bu notları görmesine izin vermem mümkün değil. Nasıl bir sapık olduğumu anlayacaktır.

"Siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Gloria soruyor, beni düşüncelerimden koparıp bu konuşmaya geri dönmeye zorluyor. Ama şimdi onun yerine

Dalgalandan bir güvenle dalgalanmak yerine, sinirlerin eşiğinde sallanıyorum.

Nasıl tanıştık? Harika

bir soru.

Silas'la üzerinde anlaştığımız hikâyeyi hatırlamaya çalışırken üst dudağımda terler oluşuyor ama aklım bir türlü almıyor.

Siyah.

Hepsi solmuş.

"Doktorun muayenehanesi," diye neredeyse bağıracaktım. Kelimeler ağzımdan çıktığı anda Silas yanımda kaskatı kesiliyor. Onu suçlamıyorum çünkü çılgın bir yolculuğa çıkmak üzere olduğumuzdan oldukça eminim. "Evet, doktorun ofisi. Garip, biliyorum ama ben rutin bir kontrol için oradaydım, Silas ise burnuna taş kaçtığı için oradaydı." Silas yanıma kayıyor ve aklından neler geçtiğini ancak tahmin edebiliyorum. "Şimdi, bazıları bunun acil servise birinci sınıf bir bilet almanın kesin bir yolu olduğunu düşünebilir, ama Silas değil. O gerçek bir aziz ve doktorunun ona ihtiyaçları konusunda yardımcı olabileceğine inanıyordu. Onu bekleme odasında gördüğümü ve yetişkin bir adamın burnuna nasıl taş soktuğunu merak ettiğimi hatırlıyorum. Öğrendiğime göre, bu hastalıklı bir meraktan ya da burun fetişinden kaynaklanmıyordu. Sadece bir araba geçerken yanlış zamanda burnunu çekmiş ve burun deliğine bir taş sokmuş. Ne şans ama, değil mi?"

Roberts beni dikkatle incelerken Gloria, "Çok ... garip," diyor. Tanrım, muhtemelen o da benim içimi görebiliyor. Zihinsel olarak İK'yı arıyor, dosyayı çekmelerini çünkü işten çıkarılacağımı söylüyor.

"Her neyse, ona burnu için iyi şanslar diledim ve yoluma devam ettim. Tüm zaman boyunca ağzından nefes alan bir adamla aşk bağı kurmak zor, haksız mıyım?" Silas kolunu belime doluyor ve beni sıkıca kavıyor. *Evet, mutlu değil.*

Merak etme dostum. Ben de mutlu değilim çünkü artık bu hikayeye devam etmem gerekiyor.

"Peki siz ikiniz nasıl bağlantı kurdunuz?" Roberts soruyor, ilk başta düşündüğümde daha fazla hikayeye ilgileniyor gibi görünüyor.

Yavaşça başımı salladım ve

"Hayvanat bahçesi" dedim.

"Hayvanat bahçesi mi?" Gloria

soruyor.

"Evet. İkimiz de evcil eşeklere hayretle bakarken ayrılmak için döndük ve birbirimize çarptık. Ayaklarımızın üzerinde durmaya çalışırken neredeyse yer sarsılıyordu. Elindeki tavuk etini düşürdüm, yanlışlıkla yüzüme hapşırdı ve her şey olup bittiğinde

Gözlerime baktı, saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve sanki melekler etrafımızda şarkı söylüyordu. Taş burunlu bir adamdı..."

"Ah," diyor Gloria.

"Ve fermuarını indirmişti."

Roberts kıkırdarak "Oh," diye cevap veriyor. Biliyorum, bence de bir sineğin düşmesi çok komik. Gerçek bir klasik komedi.

"Evet, işte oradaydı, burnuna tek bir taş bile sokmamıştı, çocuk boyunda bir tavuk eti kemiriyor, fermuarı açık evcil eşeklere romantik bir şekilde bakıyordu." Elimi yüzümün önünde sallayıp kıkırdıyorum. "Ne göt ama

. Haksız mıyım?" Biraz daha fazla gülüyorum çünkü bu komikti. Neyse ki Roberts ve Gloria da bana katıldı.

Kahkahalar kesilince Gloria "Sonra ne oldu?" diye sordu. İşte tam o anda onu etkilediğimi anladım. Artık beni yargılamak için dudak büküyor ya da içimi görmeye çalışmıyor, aksine ilgiyle öne doğru eğiliyor. Yatırım yaptı. Roberts bileğini karşı dizinin üzerine çaprazlıyor ve olumlu bir şekilde eğlenmiş görünüyor.

Huzzah.

Şimdi gerçekten bir çentik atma zamanı.

"Doğal olarak, melekler şarkı söylemeyi bıraktıktan sonra ona fermuarının açık olduğunu söyledim. Utançtan ne yapacağını şaşırılmış bir halde fermuarını kavradı ve yukarı çekti ..." Gloria ve Roberts eğildiler. "Neyi merak ettiğinizi biliyorum... fermuarı çok fazla açmış, değil mi?" Başımı sallıyorum. "Neyse ki öyle olmadı ama o fermuarını çekerken ben de eğildim ve onun için tavuk etini aldım. Zavallı şey zar zor kemirilmişti. Ona geri verdiğimde, bana beş saniye kuralını aştığımızı ve bitiremeyeceğini söyledi. Muhtemelen yürüyüş yollarına saçılmış hayvan dışkısı miktarı göz önüne alındığında saygı duyduğum bir karardı. Daha sonra bana fermuarını çekme konusunda nasıl uzmanlaştığını ve neden eşeklerin önünde fermuarını indirdiğinden emin olmadığını anlatmaya başladı. Omzuna güven verici bir şaplak attım, utanmamasını söyledim ve sonra ... çekip gittim."

"Gittin mi?" Gloria soruyor. "Melekler şarkı söyledikten sonra mı?"

"Çılgınca, değil mi? Ama evcil eşeklerin önünde fermuarının indirilmesiyle ilgili havayı temizlemek için gösterdiği çaresizlikte, kafasının üzerinde küçük bir kırmızı bayrak sallayan bir şey vardı. Kendimi hayvan fetişi olabilecek birine maruz bırakmak istemedim, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur." Silas keskin bir şekilde öksürüyor ve ben bunu sağlam bir "kapa çeneni Ollie" olarak alıyorum.

Ama duramıyorum.

Çökmüş bir baraj gibi.

"Kim olduğunu bilmiyor muydun?" Gloria soruyor.

Başımı salladım. "Hiçbir fikrim yok. Gitmeye başladığımda, bana borçlusun diye seslendi." Gördün mü, bu hikayede doğruluk payı var. "Ne için olduğunu sorduğumda, ona bir tavuk ihalesi borcum olduğunu söyledi." Elimin arkasından konuşuyorum ve diyorum ki, "Belli ki benimle daha fazla zaman geçirmek için umutsuz bir girişim. Olası kırmızı bayrağa rağmen, bunu hemen anladım ama biraz ilgilendim. Her zaman biraz ucubelikten hoşlanmışımdır. Ne de olsa burnuna bir taş sokmuş ve doktorun muayenehanesinde benimle flört etmişti. Bu adamın kendine güveni hayret verici. Ben de ona tabii ki yeni bir ihale alacağımı söyledim. Birlikte büfeye doğru yürüdük ve ben daha fazla ihale satın aldım. Ona katılmamı istedi, ben de katıldım. Mayonez ve hardalı karıştırarak bugün bile kokusunu alabildiğim bir sos hazırlamasını izledim. Kesinlikle iğrençti. Ama yerken bana eşekleri ne kadar çok sevdiğini söyledi. Minyon boyları, asi tüyleri ve akıl almaz kulakları. Eşeklerden bahsedip durmasını dinlerken kendi kendime düşündüm, bilirsin işte... sevimli biri, bu yüzden benden numaramı istediğinde verdim."

"Çok tatlı," diyor Gloria.

"Ama aslında böyle bitmedi."

"Tanrım," diye mırıldanıyor Silas nefesinin altında.

"Mesajlarında dilbilgisine gösterdiği özen beni gerçekten heyecanlandırırdı. Benim için hiçbir şey bir kısa mesajda noktalama işaretlerinin doğru kullanılmasından daha erotik olamaz. Bana sorarsanız kayıp bir sanat."

Gloria, "Mesleğiniz göz önüne alındığında mantıklı," diyor. "Bu oldukça iyi bir hikâyeydi."

"Evet," diyor Roberts yüzünde bir gülümsemeyle. "Bu hikâyeye tekrarlanmaya devam ederse Silas'ın daha güçlü bir şeye ihtiyacı olacak gibi görünüyor."

"Scotch gibi bir şey," diyor Silas.

"Size en iyisini getirtirim." Roberts parmaklarını sallayarak Silas'a bir viski ısmarlarken sırtından aşağı bir ter damlasının süzüldüğünü hissediyorum.

Beklediğim gibi gitmedi.

"BU DA NEYDİ BÖYLE?" Roberts ve Gloria başka bir çiftle görüşmek üzere kenara çekilirken Silas soruyor. Roberts'ın asistanlarından birinden büyük bir sponsorla ilgili mırıltılar duydum, bu da Roberts'ın el sıkışması gerektiği anlamına geliyor.

"Özür dilerim," diye mırıldandım. "Gergindim."

Silas kulağıma yaklaşıyor, eli hala belimde kıvrılmış, böylece beni daha da yakınına çekebiliyor. "Bu nasıl bir gerginlikti böyle? Tam bir felaketti."

"Felaket biraz sert görünüyor," diyorum. "Daha çok harika bir hikâye gibi." "Bunu burnuna taş sokulmamış bir kız söylüyor."

Çekiniyorum. "Evet, bu imajınız için biraz sorunlu, ama hey, biraz sempati topladı. *Bayan Doubtfire*'daki gibi meyve vererek koşmak yerine, bu sallanarak süzülmekti."

"Komik olmaya mı çalışıyorsun?"

"İşe yaramıyor mu?" Burnu yanağıma birkaç santim yaklaşmışken soruyorum. "Biraz bile değil."

"Senden özür dileyebilir miyim?"

"Bir özrün verilen zararı telafi edebileceğinden emin değilim." "Ne zararı?" diye sordum.

"Sevimliymişsin gibi göründün."

"Bu hiç hoş değildi," diyor sesi öfkeyle damlayarak. "Beni endişelendiren lanet olası taş değil. Eşeklere hayran hayran bakarken penisimi çıkardığımı söylemen. Hastalıklı bir hayvan fetişi olan bir tür halk röntgencisi olduğumu düşünecekler. Peki ya evcil eşekler? Gerçekten mi?"

Kulağımın dibinde beni azarlamasından ziyade samimi bir konuşma yapıyormuşuz gibi görünmesi için ona doğru dönüyorum. "Her şeyden önce, eşeklere bakarken kornişonunu salladığını iddia etmedim. Tek söylediğim fermuarının açık olduğuydu. Eğer bunu başka bir şey olarak algıladıysanız, bu sizin suçunuz efendim."

"Lanet olası bir tavuk eti yerken. Bu garip bir davranış Ollie." "O çubuk hamurlu şeyin ne anlama geldiğini düşünemedim. tarçın."

"Churro mu?" diye tıslıyor.

"Ohhh ... evet, işte bu. Churro çok daha mantıklı olurdu." "Yani churro demek istedin ama onun yerine tavuk bonfileyi mi tercih ettin?" "Zihin ne isterse, zihin onu alır," diye cevap veriyorum. Onun homurdanma şekli

Bana doğru yönelen buhar, bu yanıtta hoşlanmadığına inanmamı sağlıyor.

"Ayrıca, neden bana ağır ağır nefes alıp veriyorsun?"

herhangi bir noktada beni durdurup konuşmayı devraldı. Neredeyse hikayenin geri kalanını duymak istiyor gibiydiniz. Burada tamamen suçlu ben olamam."

"Ne halt edersen et. Hepsi senin yüzünden. Tanrım, Ollie, bonfileleri hardal ve mayoneze batırdığımı söylemiştin. Bunun ne kadar iğrenç olduğunu biliyor musun?"

"Sesli söyleyince bile midem bulandı."

Bana bakıyor, buz mavisi gözleri cinayet çılgınlıkları atıyor. "Lanet olası bir hikayemiz vardı, basit bir hikaye, peki ne oldu?"

Kolunu okşadım ve nazikçe "Buna panik denir. Benim hayatım olan gösteriye hoş geldiniz. Kemerlerinizi bağlayın, biraz sarsıntılı olacak."

Roberts ve Gloria oturmak için geri döndüklerinde, "Tanrım," diye mırıldanıyor nefesinin altında.

Roberts kolunu Gloria'nın arkasına koyarken, "Bunun için üzgünüm," diyor. Patronunu iş yerinin dışında görmek garip çünkü eğer bilmeseydim

Roberts profesyonel olarak, şu anda, onun rahat bir adam gibi göründüğüne inanıyorum. Rahat, kendi halinde ve eğleniyor. Kaşlarının arasında ne bir kırıksıklık var, ne de işini yetersiz yapan birine bağırmak için atacağı bir adım. O ... söylemeye cesaret edebilir miyim? Sakin.

Açıkçası bundan hoşlandığımı sanmıyorum. İnandığım her şeyi bir kenara atıyor.

"Siz ikiniz sezonun nasıl geçeceğini ve bunun ilişkiniz üzerindeki etkilerini düşündünüz mü?" Roberts soruyor, soru oldukça spesifik. Acaba bir şey mi arıyor diye merak ediyorum.

Bu kadar rahat görünmesinin nedeni bizi gevşetmeye, rahat hissettirmeye ve böylece söylemek istemediğimiz bir şeyi söylememizi sağlamaya çalışması mı?

Onun için çok kötü. Bu elbisenin kemeri sınırlarından kurtuldu ve yan tarafıma girerek beni yüksek alarm durumuna geçirdi.

"Bu konuyu konuşmuştuk," diyor Silas, açıkça soruları yanıtlama konusunda liderliği ele almak istiyor.

Devam et, dostum. Çok yoruldum.

"Programımı ve bazen uzun seyahatlere çıkacağımı anlıyor, ancak arenada olmam gerekmediğinde şehirde olduğum günleri onunla geçireceğim."

"Denge önemli," diyor Roberts ve gülümsüyor. "Ama şampiyonluklar da öyle."

"Öyleler."

"Bu yıl bir tane daha kazanacağını düşünüyor musun?"

Silas viskisinden çok küçük bir yudum alırken, "Amaç bu," diyor; beni yurda geri götürmesi gereken kişi o olduğu için bunu takdir ediyorum. Tavuk bonfile-eşek fiyaskosundan sonra, onu yudum yudum içebilirdi.

"Bay Roberts," diyor bir başka asistan, "Başkan sizinle konuşmanız hakkında görüşmek istiyor."

Roberts iç çeker ve ellerini bacaklarının üzerine koyar. "Görev çağırıyor. İkinizin kalabalığın geri kalanıyla biraz zaman geçirmenize izin vereceğim. Geldiğiniz için teşekkürler, daha sonra tekrar görüşürüz."

"Kulağa harika geliyor," diyor Silas ve hep birlikte ayağa kalkıyoruz. Silas ve Roberts bir kez daha el sıkışıyor. Gloria'ya gülümsüyorum, o da bana başını sallıyor ve sonra ayrılıyor.

Silas elimi tutuyor ve bizi kalabalığın arasından geçirip biraz mahremiyet bulabileceğimiz uzak duvara doğru götürürken beni yanından ayırmıyor.

"Buna değdi mi?" diye soruyor nihayet diğer kulakların menzilinden çıktığımızda. "Neye değdi?"

"Beni utandırıyorsun. Onun gözünde yaptığınız küçük sıçramaya değdi mi?"

"Hey," diyorum göğsünü iterek. "Kabalaşma. Fermuarının açılmasıyla ilgili aptalca bir hikâye. Dünyanın sonu değil."

"Bu lanet olası şehrin her yerinde hakkımda basılacak bilgi bulmaya çalışan insanlar varken." Başını sallıyor. "Anlamıyorsun, Ollie. Ben senin gibi değilim. Bu dünyada hiçbir endişe ya da kaygı duymadan dolaşamam. İmajıma her zaman dikkat etmek zorundayım."

"Endişelenmeden ya da umursamadan etrafta dolaşmıyorum. Çok önemsiyorum, bu yüzden seni bu aptal şeye getirdim. Ve panikledim. O şeyleri seni bilerek utandırmak için söylemedim. Bir anda oluverdi."

"Kendine hakim ol. Tanrım. Eğer bu dünyada, bu kariyerde ilerlemek istiyorsan, büyümen gerekecek Ollie."

Bir adım geri çekiliyorum, sözleri beni beklediğimden daha çok etkiliyor çünkü babamın söyleyeceği bir şeye benziyor.

Gazetecilik mi? Büyü artık, Ollie. Gerçek bir iş seç.

Tıpkı babamda olduğu gibi, bu da hafife aldığım ya da geçiştireceğim bir şey değil.

"Benimle böyle konuşma," diyorum. "Benden daha bilge olduğunu düşünmen sana bana çocukmuşum gibi davranma yetkisi vermiyor. Bu gece çuvalladım çünkü Gloria'nın içimizi görebileceğini sandım. O panik

daha inandırıcı görünen daha ayrıntılı bir hikâye düşünmemi sağladı. Seni Vancouver'ın altın çocuğu olarak resmetmediğim için özür dilerim. Özür dilerim. Egonun okşanmasına bu kadar ihtiyacın olduğunu bilmiyordum."

Eteğimi topluyorum ve topuklarımın üzerinde dönerek farklı bir yöne doğru gidiyorum.

Ondan uzaklaşmak için herhangi bir yön.

"Ollie, bekle," diye seslendiğini duyuyorum ama onu duymazdan geliyorum. Sonra büfeyi fark ettim.

Bingo.

Bu kızın yengeçli keke ihtiyacı var.

Aklımda tek bir şeyle, bir tabak alıp ustalıkla hazırlanmış tüm güzel yiyecekleri incelediğim büfeye koşuyorum.

Meyveler, peynirler, krakerler, çiçek gibi kesilmiş süslü sebzeler. Cazip görünen mini biftekler, kokteyl sosu içinde karidesler ve ... yengeç kekleri.

Annene gel.

Silas'ın az önce neden olduğu acıyı lezzetli, mükemmel kızarmış bir yengeç keki ile dağıtmayı dert etmeyin.

"Wellington bifteğinin çok lezzetli olduğunu duydum," diyor tanıdık bir ses. Başımı kaldırdığımda Yonny'nin elinde bir tabakla yanımda durduğunu görüyorum.

"Ah, sığır eti Wellington, adını düşünemedim. Pişirmesi biraz zaman almıyor mu?"

"Görünüşe göre, bu yüzden açık büfede meze olarak yenebilecek bir lezzet. Gerçi daha önce hiç bu şekilde, ısırık büyüklüğünde külçeler halinde görmemiştim." Bana sırtıyor ve bu garip hissettiriyor. Bana en son sırttığı zaman, hazır paketlenmiş kurabiye hamuru yiyebileceğini ve hastalanmayacağını öğrendiği zamandı.

Bu sırtma da ne?

Flört mü ediyor? Hayır, flört ediyor olamaz. Yaptığı şey bu değil. Sadece kibar davranıyor.

"Sığır eti Wellington ile çok deneyiminiz oldu mu?" diye sordum. Sohbeta katılsam iyi olacak. En son konuştuğum kişi de kibar davranmıyordu zaten.

"Göründüğü kadar değil." Dudaklarında bir gülümsemeyle daha da yaklaşıyor. "Uyum sağlayabiliyor muyum?"

"Ah... evet," diyorum, gülümseyerek karşılık veriyorum çünkü, Tanrım, gerçekten de şakacı davranıyor. Ona neler oluyor böyle? Kafası iyi olmalı.

"Harika. Bu geceye katılma konusunda emin değildim ama Candace başka seçeneğim olmadığını söyledi." Omzunun üzerinden bakıyor ve diyor

ki

Bu smokin babamdan. K f kokuyor mu?"

Kıkırdıyorum. Kesinlikle kafası iyi. Daha yakına eğilip smokinini kokluyorum. "Hayır, senin parfümün gibi kokuyor."

"Bunun iyi mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu bilemiyorum."

"İyi bir şey," diyorum tam o sırada g   l  bir kol belimi sarıyor ve beni daha da g   l  bir g  se doğru çekiyor.

Bir  ift dudak boynuma bastırmadan hemen önce "Hey, bebeğim," diye duyuyorum.

Adama kızgın olabilirim, ama aman Tanrım, o küçük  p   k bacaklarımdan aşağı ve yukarı bir ürperti tsunamisi gönderiyor. Lanet olsun ona.

Uzakla tığında -uzaklaşmak dediysem, bir santim kadar demek istiyorum- "Sana bir içki daha getireyim mi?" diye soruyor. Ba parmağı belimin üzerinde küçük daireler çiziyor.

Yani bir dakika önceki küçük konu mamızı görmezden mi geleceğiz? *Bana b y memi s ylemi sin gibi davranmayacak mısın? Dünyada her şeyin yolunda olduğunu mu varsayacağız?*

Süper.

"Elbette," diyorum, onun yakınlığından nefesimin boğazımda d ğ mlendiğini hissederek. Onun ne kadar büyük olduğunu, varlığının etrafınızdaki tüm havayı nasıl yiyip bitirdiğini unutmak kolay. Bunu onu ilk öptüğüm anda fark etmiştim, şimdi de Yonny'nin önünde beni koruyucu bir şekilde tutarken fark ediyorum.

Sadece koruyucu olarak değil, beni sahipleniyor.

Odadaki herkese tam olarak kime ait olduğumu gösteriyor.

"Hemen döneceğim." Gitmeden önce boynuma bir  p   k daha konduruyor. "Ee," diyor Yonny boğazını temizleyerek. "Mutlu görünüyorsun."

Biraz peynir ve kraker alıyorum, Silas'ın sıcak, lezzetli dudaklarının boynumdaki hissinden  rpermeye çalışırken onları d   ncesizce tabağıma koyuyorum.

"Evet,  yleyim," diye yanıtlıyorum.

"Birini bulduğuna sevindim," diyor Yonny. "Sana hak ettiğin şekilde davranmadığımı biliyorum." Bana bakıyor, gözlerimiz birle iyor. "O zamanlar sana sunabileceğimden çok daha fazlasını hak ediyordun."

"O zaman mı?" Kafam karı mı  bir şekilde sordum. "Ne demek istiyorsun?"

Sadece ba ını sallar. "Endi elenecek bir şey yok. Ama Silas'ı bulduğuna sevindim." Omzumun üzerinden arkamdaki bir şeye bakıyor. Ben de bakıyorum ve Silas'ı bara yaslanmış, gözlerini bana dikmi  halde

yakalıyorum. Gözlerini kaçırmıyor ya da baktığı gerçeğini saklamıyor.
Onun yerine, bakışları sanki

her geçen saniye daha da yoğunlaşıyor. "Sana deli gibi aşık görünüyor."

Vücutuma yayılan karıncalanma hissiyle arkamı dönüyorum. "Çok korumacıdır."

"Bunu görebiliyorum. Bu odadaki herkesin senin yasak bölge olduğunu bildiğinden eminim."

"Bunun tek nedeni dikkatleri üzerine çekmesi."

Yonny bir sığır Wellington külçesi alırken başını sallıyor. "Hayır, odada *senin* dikkatinden başka bir şey istemiyor." Bir peçete alır. "Sanırım görüşürüz, Ollie. Oh, ve çıkarken yeterince söylemediğim için söylüyorum, bu gece muhteşem görünüyorsun."

Yanaklarım kızarıyor ve o uzaklaşırken kendimi onu izlerken buluyorum. Sessizce, beni duyamasa da, "Teşekkürler" diye mırıldanıyorum. *O da neydi öyle? Bu gece harika görünüyorsun?* Belli ki kafam güzel. Artık onun ilgisini istememem iyi bir şey.

Tabağıımı doldurmayı bitiriyorum ve tam arkamı döndüğümde Silas elinde bir içkiyle yanımda beliriyor. "Beni takip et," diyor ve kendimi tamamen keyifsiz hissettiğim için takip ediyorum. Onu, sol tarafta, bize şehir manzarası sunan geniş bir pencerenin yanındaki özel oturma alanına kadar takip ediyorum. Açık bir kanepeye oturuyor ve içecekleri önündeki sehpaye bırakıyor, sonra bana da yardım ediyor. Tabağıımı masaya koyuyor ve elini benimkinin içine sokuyor, kulağıma sessizce konuşabilmek için beni kendine çekiyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor nazıkçe. "Hikâyene hazırlıklı değildim ve bu beni utandırdı."

Kavga etmeye başladığımız anda diktiğim soğuk ve sert dış görünüşüm eriyip gidiyor ve "Ben de özür dilerim. Niyetim seni utandırmak değildi."

Yanağıımı avuçlayacak ve gözlerimin içine bakacak kadar uzaklaşıyor. Dışarıdan bakan biri için, birbirimize sıırıslıklam aşık mışız gibi görünüyor. Ama ben bundan hoşlanıyorum. Mike Tyson'ınki kadar büyük bir egosu olabileceğini görmeye başladığım bu nazık adamın, özür anımızı romantik bir şeymiş gibi göstermeyi seçmesi hoşuma gidiyor. Sahte erkek arkadaşım için kesinlikle iyi bir tane seçtim.

"Beni kasıtlı olarak eşek seven bir sapık gibi göstermeye çalışmayacağını biliyorum."

Bu benim homurdanmama neden oldu. Başımı omzuna yaslıyorum ve ikimiz de kıkırdarken o da beni kucaklıyor.

"Yarın manşetlerde Silas Taters'ın eşek seven bir sapık olduğu yazılırsa, tüm sorumluluğu ben üstlenirim." Omzundan başımı kaldırıyorum ve dudaklarında hafif bir gülümseme yakalıyorum.

"Eğer manşetler bunu okuyorsa, benim sorunlarımın en kötüsü halkın söyleyecekleri değil. Çocuklarla yüzleşmek tam bir kabus olur."

"Onları bana doğru yönlendirin, ben de açıklayabileyim."

"Herhangi bir hikayeyi açıklamak ya da anlatmak söz konusu olduğunda tüm güvenilirliğini kaybettiğine eminim. Serseri mayın gibisin ve bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğim."

"Muhtemelen şu anda yapabileceğin en iyi hareket." Tabağı alıp aramızda kaldırıyorum. "Peynir ve kraker?"

"Elbette."

"Bu tür şeylere sık sık gider misin?" Silas'ın arabasında oturup büyük bir kızartmayı paylaşırken ve açık olan yerel bir mekandan aldığımız milkshake'leri emerken soruyorum.

"İstediğimden daha fazlasına gidiyorum, bu kesin."

"Bu senin için acı verici miydi?" Bir kızartma alıyorum ve çıtır patatesi ağzıma atıyorum.

"Bir kısmı." Bana sırtıtmak için başını yana eğiyor. "Diğer kısımları, o kadar da kötü değil."

"Sanırım hepimiz acı verici kısmı biliyoruz ve bunu aştığımıza eminim, bu yüzden tekrar gündeme getirmeye gerek yok."

"Konuyu açan sensin." İşaret parmağının boğumuyla bacağımı dürtüyor.

"Her zaman haklı olmana gerek yok, Silas. Bu çekici bir özellik değil."

"İyi ki senin yanında çekici olmaya ihtiyacım yok, çünkü bir genelev politikası yok."

"Kendimi çok güçlü hissettiğim bir politika."

"Bu yüzden mi bu gece Yonny ile flört ediyordun?" Ben şaşkınlıkla ona bakarken o pipetinden bir yudum alıyor.

"Affedersiniz efendim, flört etmiyordum."

"Odadaki herkesi kandırabilirdi, Candace'i bile. İkinizi büfede görünce hışımınla tuvalete gitti."

"Dur. Hayır, yapmadı."

Silas başını sallar. "O yaptı."

"Şey, flört etmiyordum. Flört eden biri varsa o da Yonny'dir. Ben sadece kibar davranıyordum."

"Bağlandığını bildiği halde flört mü ediyor? Bu çok boktan."

"Bu yüzden mi yanıma geldin?" Boyun öpücüğünü hâlâ merak ettiğim için soruyorum.

"Sevgilimin başka bir adamla konuşması hoşuma gitmedi," diyor Silas, sanki cevabını düşünmek için zamana ihtiyacı yokmuş gibi hemen.

"Ben senin kızın değilim."

Bir kızartma alır ve şöyle der: "Birlikte bir işte çalıştığımızda öylesin. Bunun gerçekte olmasına asla izin vermem, bu yüzden sahte flört ederken de olmayacak. İddiamı ortaya koymak zorundaydım."

"Olan şey bu muydu?" Onun gerçek hayatta böyle bir tavra sahip olduğu ve bu şekilde *davrandığı* düşüncesi ensemi ısıtıyor. Sizi kontrol etmek isteyen ama aynı zamanda size alan da tanıyan bu sahiplenici erkekler hakkında çok şey okudum ama hiç deneyimlemedim. Şimdi, yaşadığım ve nefes aldığım gibi, Silas Taters adım atıyor.

Ve dudaklarını tenimde hissettiğimde içimden geçen o duygu çok tahrik ediciydi.

"Evet, öyleydi," diyor. "Toplum içindeyken kimsenin senin benden başkasına ait olduğunu düşünmesine izin vermeyeceğim. Şimdi burada, arabada, yirmi dakika boyunca oturabilirim, burnunun ucunda kurumuş milkshake kabuğu olması umurumda bile değil."

"Aman Tanrım!" Vizörü kaptığım gibi bağıriyorum ve kendime bakmak için aynayı aşağı çeviriyorum. Ve doğduğum gün gibi eminim ki burnumda çikolatalı milkshake var. Bir peçete alıp yalıyorum ve sonra ovuyorum. "Neden burnumda milkshake ile burada oturmama izin veriyorsun?"

Sırıtarak sandalyesinde geriye yaslanır. "Eşek sapık, Ollie . . . eşek sapık."

Sekizinci Bölüm

SILAS

"Ollie'yi aile pateni karşılama partisine getiriyor musun?" Posey bankta yanıma otururken elinde su şişesiyle soruyor.

"Tatbikatın ortasındayız ve sen bana bunu mu soruyorsun?" Bir su şişesi alıp ağzıma biraz su fişkırtıyorum.

"Ne diyeceğim? Buza basmadan önce yediğim sucuklu sandviçin mideme yerleştiğini, iki tonluk bir tuğla gibi hareket ettiğini ve beni yavaşlattığını mı?"

"Dostum, senin bir sorunun var. Şunları yemeyi bırak."

"Bir sorunun var. Dün yeni bir paket aldım ve bu sabah açmam için beni çağırıyordu. Hiç kontrolüm yok."

"Alçaksın."

Koçumuz düdüğü çaldı ve üçüncü sıradakilerin sırayla oynamasına izin verdi. Sırada birinci takım var, ben de yedek kulübesinden kalkıyorum, kaskım başımın üstünde tünemiş halde yüzümden ter damlıyor.

"Ee, öyle misin?"

"Bunu hiç düşünmedim," diye cevap veriyorum.

"Tanışmalısın. Herkesle tanışabilir. Penny ve Winnie'nin de orada olacağını biliyorum. Penny paten kaymayacak ama Ollie'nin onlarla tanışması iyi olabilir."

"Evet, belki,"

diyorum. "Böyle

yapma."

"Ne şekilde olmayın?" Kafam karışmış
bir şekilde sordum. "Gitme çünkü Sarah
orada olacak."

Posey'e doğru döndüm. "O da orada olacak mı?"

"Evet, herkes orada."

Düdük çaldığı anda dilimi dişlerimin üzerinde gezdiriyorum. Kaskımı indiriyorum, ağız koruyucumu takıyorum, sonra tahtaların üzerinden atlayıp buzun üzerine çıkıyorum.

Eğer Sarah da orada olacaksa, Ollie'yi herkesle tanıştırmak için mükemmel bir zaman olabilir. Ne de olsa bütün bunları bu yüzden yapıyoruz, değil mi?

Hey, bu cumartesi ne yapıyorsun?

Uzun bir koşuya çıkmayı planlıyordum. Neden? Bir şeye mi ihtiyacın var?

Silas: *Takım her sezon başlamadan önce bir aile pateni karşılama partisi düzenliyor ve bu parti Cumartesi günü yapılıyor. Bunu büyük bir olay haline getiriyorlar. Sıcak çikolata, s'mores, yemek servisi. Gelip gelemeyeceğinden emin değil miydin?*

Tabii ki yapabilirim. Ama büyük bir sorun var.

Silas: *Bana paten kaymayı bilmediğini söyleme.*

Suçlu.

Silas: *Yüce İsa.*

Senin gibi buzda büyümediğim için beni affet. Gençliğimi dalga geçilerek geçirdim, hatırladın mı? Yapmak istediğim son şey buzun üzerinde çırpınmaktı.

İyi ki ben varım.

Ollie: *Bana tüm organizasyonunuzun ve onların aile üyelerinin önünde nasıl kayılacağını öğreteceğinizi mi söylüyorsunuz? Beni o çocuk yürüteçlerinden birini kullanmaya zorlarsan ne kadar aşağılanacağımı biliyorsun.*

Silas: *Eşek sapığının intikamını aldığını düşün.*

*Beni dinleyn bayım. *Artık onu kullanamazsın.*

Eşek sapığı müzakereler için masadan kalktı.

Çok az kullandım.

Bu senin son seferin. Başka yok.

***Silas:** İyi, ama sanırım sopanın kısa ucunu ben alıyorum.*

Dünyanın benim etrafımda döndüğünü ne kadar çabuk anlarsan o kadar iyi.

***Silas:** Bu bir ortaklık, diktatörlük değil.*

Böyle düşünmen çok hoş. Bana detayları ve ne giymem gerektiğini gönder. Sürtükçe ya da değil. İkisi de bende var.

Soğuk olacak. Sürtük değil.

Silas, kadınlar hakkında gerçekten hiçbir fikrin yok, değil mi? Sürtük olmak için sıcak olmaya gerek yok. Sana şunu sorayım. Sarah orada olacak mı?

Evet.

Sürtük o zaman!

Buradayım.

Memelerimi içeri sokuyorum. Bana bir saniye ver.

Göğüslerini içeri sokmak mı? Bu da ne demek oluyor? Bilmek istiyor muyum?

Muhtemelen hayır.

Başımı koltuk başlığına yaslıyorum ve derin bir iç çekiyorum.

Çok yoruludum. Bu haftaki antrenman çok acımasızdı. Koç bir şey mi kanıtlamaya çalışıyor yoksa performansımızdan memnun mu değil emin değilim ama bittim.

Bacaklarım ağrıyor. Sırtım yanıyor. Ve ağır bir kaldırış turundan sonra, üst bedenim zar zor hareket edebiliyormuş gibi hissediyorum.

Yapmak istediğim son şey biraz daha kaymak ama herkesin benden Ollie'yi de getirmemi bekleyeceğini biliyorum. Pacey bana Winnie'nin onunla tanışmak için ne kadar heyecanlı olduğunu söyledi, bu da tüm baskıyı artırıyor.

Bir de Ollie ve onun ağzından çıkabilecekler var. Arenaya giderken söylediklerimiz ve söylemediklerimiz hakkında dostça bir sohbet etmeye karar verdim.

Göz ucuyla Ollie'nin bana doğru yürüdüğünü görüyorum, ben de arabanın içinden kapıyı açıyorum. Kapı açıldı ve tamamen ortaya çıktı.

Tanrım, çok ateşli.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor yerinde dönerken, mükemmel poposunu ve sıkı bacaklarını göstererek.

"Uh ... iyi," diyorum gözlerim giydiği dekolte kazağa kayarken. Bol göğüs dekoltesini gösterirken aynı zamanda sıkı karnını da gözler önüne seriyor. Taytları güneş ışığında parıltıyor ve onları kazağına ya da sahip olduğu küçük kazağa uyan kabarık beyaz bacak ısıtıcılarıyla eşleştirmiş. Bir de uçları kıvrılmış uzun, kabarık ve hacimli kestane rengi saçları ve muhteşem yüzünü çerçeveleyen perçemleri var. Yeşil gözleri rimelinin koyuluğunda göze çarpıyor ve parlatılmış, parlak dudakları itiraf etmek istediğimden daha uzun bir süre dikkatimi çekiyor.

"Sadece iyi mi?" diye soruyor, sonra göğüslerini kaldırıyor. "Kırpık bir kazağın içinde göğüs dekoltem var. Bunun olması için nasıl bir sütyen giymem gerektiğini biliyor musun?"

"Sihirden yapılmış bir şey mi?" Yuvarlak göğüslerine bakarken soruyorum. "Kesinlikle, bu yüzden biraz daha takdir edilmeyi takdir ediyorum."

Ağzım kurudu, gözlerim karnından göğüslerine -keşfetmeyi umursamayacağım göğüslerine- ve yüzüne doğru kayıyor, orada bir sırtıma yakalıyorum. "Çok seksi görünüyorsun," diyorum.

"Bu çok daha iyi," diye yanıtlıyor arabama binerken ve emniyet kemerini takmadan önce mini sırt çantasını kucağına koyarken. "Yani kıyafetimi onaylıyorsun, öyle mi?"

"Evet," diyorum, arabayı vitese takıp yola çıkıyorum. "O zaman neden suratın asık?"

"Çok yorgunum," diyorum. "Ağrım var. Açım. Sadece sinirli."

"Oh, benim için eğlenceli, özellikle de bugün bana nasıl kayılacağını öğreteceğin için."

"Merak etme, oraya vardığımızda huysuz olmayacağım." "Ah, yani huysuzluk sadece benim deneyimlemem için."

"Evet," diyorum. "Seni etkilemem falan gerekmiyor. Zaten benim olduğunu belirten imzalı bir peçetem var."

"Minnettar olmanız gereken bir şey."

"İnanın bana, o süveterin içinde çok minnettarım."

Gülümsemesini yakalıyorum ve sonra bu cevaptan tatmin olmuş bir şekilde pencereden dışarı bakıyorum.

"Peki insanların önünde ne söylemenin uygun olduğu konusunda bir konuşma yapmamız gerekiyor mu?"

"Hayır," diye inliyor. "Her şey kontrolüm altında."

"Emin misiniz? Çünkü bağış toplantısına gittiğimizde sen de böyle düşünmüştün."

"Dinle, serseri mayın olabilirim ama artık tecrübeliyim, bu işi tamamen anladım."

"Böyle mi diyorsun?" Ben soruyorum. "Terbiyeli olmak mı?"

"Evet, mükemmel bir tanım. Şimdi, eğer sakıncası yoksa, beni canlandırması için biraz Taylor Swift açmak istiyorum."

"Taylor Swift pompalamak için mi?"

"Uh ... evet. Ve eğer beni kızdırırsan, partiye aklımda *Reputation* ile gidebilirim ya da arkadaşça davranıp *Lover* kafasıyla uçabiliriz. Seçimini yap."

Saçımı çekiştiriyorum ve iç çekiyorum. "Do *Lover*."

"İyi seçim, Silas. Sahte kız arkadaşını memnun etmekte çok iyisin."

Elini tutup koridordan piste doğru yürürken Ollie, "GÜVEN DIŞI OLDUĞUMU BİLİYORUM," diyor. "Ama sana şimdi söyleyeceğim, kusacakmışım gibi hissediyorum."

Bu benim duraksamama ve ona doğru dönmeme neden oldu.

"Ama Shawn Mendes'in *Lover* remiksini tekrar tekrar çaldık." Elimi sıktı ve panik içinde bana baktı. "Bir dakika. Sen ciddi misin? Tuvalete mi gitmen gerekiyor?"

"Sanırım sadece bir saniyeye ihtiyacım var," diyor duvara doğru geri çekilip yaslanırken.

Elini tutmaya devam ediyorum ve başparmağımı parmak eklemlerinin üzerinde gezdiriyorum. "Özür dilerim," diyor derin bir nefes alırken.

"Sadece çok gergindim

Birdenbire. Kendi etkinliğimde daha gergin olacağımı düşünürsünüz ama bu çok samimi hissettiriyor."

"İstersen gidebiliriz."

Başını sallıyor. "Hayır, ben bunun için katıldım." Gözleri benimkilerle birleşiyor. "Yine de bana bir iyilik yapar mısın?"

"Ne olursa," diyorum, onun sinirlerinin benim de içime işlediğini hissederek. Savunmasız olma konusunda çok iyi. Bu ona o kadar kolay geliyor ki, ne zaman savunmasız olsa, sanki bu duygular bana da geçiyor.

"Lütfen yanımdan ayrılma. Yonny beni etkinliklere götürür ve onsuz başkalarıyla birlikte olmamı beklerdi. Bu korkutucu. Rahat olduğumda insanların yanında çok daha iyiyim." Gözlerini kırıştırıyor ve o yeşil gözleri beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor: "Kulağa tuhaf gelebilir ama sen yanımdayken rahatım."

"Her zaman yanında olacağım. Söz veriyorum."

"Teşekkür ederim. Sadece Sarah'nın burada olacağını biliyorum ve ben izlerken gidip onunla flört etmene hazır olduğumdan emin değilim. Yonny'yle bunu yapmış gibi görüldüğümü biliyorum ama yapmadım ve-"

Uzanıp yanağını okşuyorum ve şöyle diyorum: "Sarah'yla hiçbir şey yapmak istemediğimi söylediğimde ciddiym. Seni bırakmayacağım. Her zaman yanımda olacaksın, tamam mı? Unutma, bana bir iyilik yapıyorsun, ben de senin için buradayım."

Başını sallıyor. "Tamam, evet." Derin bir nefes daha verir. "Tanrım, özür dilerim. Ben bundan daha güçlüyüm." Omuzlarını sabitlemesini, çenesini kaldırmasını ve olacaklar için kendini hazırlamasını izliyorum. Birinin korkularını ve endişelerini bu şekilde bıraktığını görmek ilginç, sanki endişelenmeyi bıraktım ve şimdi yoluma devam ediyorum der gibi.

Bunu yapabileceğimden
bile emin değilim.

"Tamam, ben hazırım."

"Emin misin?"

Başını sallıyor. "Çok eminim. Senin kitabından bir sayfa alıyorum ve hiçbir zayıflık göstermiyorum."

Bazı nedenlerden dolayı, bu bana pek iyi gelmiyor. Belki onu daha önce savunmasız gördüğüm için, belki de bu duyguları içinde tutmanın nasıl bir his olduğunu bildiğim için. Her iki durumda da, kendisi olmaktan cayması gerektiğini hissetmesini istemiyorum.

"Benim kitabımdan bir sayfa alma," diyorum. "Yaşamak için sağlıklı bir yol değil."

"Böyle söylüyorsun," diyor bana bakarken başını eğerek, "yine de kendi tavsiyeni dinlemiyorsun."

"Duygularla başa çıkma konusunda uzman olduğumu hiç söylemedim. Sadece duyguların varsa, onları içinden attığında daha iyi hissedeceğini biliyorum." Başparmağımı yanağında gezdiriyorum.

"Şey, gerginim. Ya insanlar beni sevmezse? Seni hayal kırıklığına uğratmış olurum."

"Güven bana, bu kazağı giymişken yapabileceğin son şey beni hayal kırıklığına uğratmak olur."

Bu onun yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "Gerçekten kazak hayranısın, ha?" "Herkes süveterin hayranıdır."

"Sana sıcak ve sürtük gibi giyinebileceğimi söylemiştim."

"Beni haksız çıkarmaya devam ediyorsun." Şimdi biraz daha hafiflemiş hissettiğine göre, "Bunu yapmaya hazır mısın?" diye soruyorum.

"Öyleyim." Başını sallıyor. "Anlayışın için teşekkürler Silas."

"Dinleyin. Burada ikimiz de birbirimize iyilik yapıyoruz. Tüm pürüzleri gidermek biraz zaman alacak ama bir kez rahatladığımızda, ilerlemek daha kolay olacak."

"Umarım öyledir." Duvarı itiyor ve el ele tutuşup tekrar koridora doğru ilerlerken koluma sarılıyor. "Unutma, beni terk etmek yok."

"Bebeğim, güven bana, hiçbir yere gitmiyorum." "Bebeğim?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak.

Sadece omzumu silkiyorum, bu konuya değinmemeyi seçiyorum çünkü dürüst olmak gerekirse, sevecenlik terimi ağzımdan kaçırıldı. Böyle olmasını istememiştim ama ne yazık ki bugünlerde kontrol edebileceğim pek bir şey yok gibi görünüyor.

Onun çarpıcı gözlerine bakıp durmam gibi.

Ya da bakışlarımın gömleğine ve ağız sulandıran göğüslerine nasıl kaydığını.

Ya da ağrım olmasına rağmen buza çıkmak için nasıl sabırsızlandığımı, böylece ona nasıl kayılacağını gösterebileceğimi.

Ollie'nin etrafında olmak eğlenceli ve aklımı şeytanlarımdan uzak tuttuğu için ona minnettarım.

"Demek maç günleri buraya giriyoruz," diyorum. "Ve bu da"-duvardaki logomuzu gösteriyorum-"arenaya girmeden önce dokunduğumuz şey."

"Bu iyi şans getiren bir şey mi?"

Başımı salladım. "Evet, iyi şanslar, gelenek, hepsi bir arada."

"Yerdeki bu ağır paspaslar paten giydiğiniz için mi?" "Evet,"

diyorum birkaç çalışanın yanından geçerken. Başımı sallıyorum ve onlara gülümsüyorum. "Hayranlarla konuşmak için hiç durduğunuz oluyor mu?"

"Maçtan önce, pek sayılmaz. Isınma hareketlerinden sonra panoların üzerinden taraftarlara disk atacağım ama sohbet ve imza? Hayır. Bunu kazandığımız maçlardan sonraya saklayacağım. Koç kaybettikten sonra buzda takılmamızdan hoşlanmıyor."

"Bunu anlayabiliyorum. İyi ki çok kazanıyorsun ya da en azından ben öyle duydum. İstatistiklerinize pek dikkat etmedim."

"Yazık, seni gerçekten etkileyebilirdim."

"İstatistikler benim için bir şey ifade etmiyor. Etrafınızdaki insanlara nasıl davrandığınızı, işte bu konuşulacak bir şey."

Onu buzun üzerine çıkarıyorum. Personel bu etkinlik için gerçekten özel bir şeyler hazırlamış, her zaman da öyle yapıyorlar. Buzun yarısı aile ve arkadaşların üzerinde kayabileceği bir pist. Halılarla kaplı diğer yarısında ise kanepeler, sandalyeler, masalar ve tabii ki daha çok çocuklar için olan sıcak kakao ve s'mores istasyonları var. Yemekler kulüp bölümünde. Bu etkinliğe Sarah ile birkaç kez katılmıştım, bu yüzden Ollie ile burada olmak biraz garip hissettiriyor.

"Vay canına, bu ... beklediğimden daha büyükmüş," diyor arenanın etrafına göz gezdirirken. "Burada hokey mi oynuyorsunuz? Şu boş koltuklara bak. Genelde dolu olurlar mı?"

"Her iç saha maçında,"

diyorum. "Burası gürültülü olmalı."

"Çok gürültülü, ama tezahürat yapan taraftarlar beni daha çok çalışmaya teşvik ediyor." Onu paten bölümüne götürürken "Seksi," diye mırıldandı. Tabii ki

Oyuncuların hepsinin patenleri sergileniyor ve altlarında da aileleri ve arkadaşları yer alıyor. İş i kolaylaştırmak için takıma gelmeden önce ölçülerini vermemiz gerekiyordu.

"Bay Taters, kaymaya hazır mısınız?" diye soruyor görevli. "Hazırım," diyorum. "Ve lütfen bana Silas deyin."

"Elbette," diyor patenleri geri alırken ve onları

Bi

z. "Teşekkür ederim." Ollie'yi bir kanepeye götürüyorum, sonra da önünde diz çöküyorum. "Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Patenlerini giymene yardım ediyorum," diye cevap veriyorum ve sonra onu dikkatlice kaydırıyorum.

Ayakkabılarını çıkar. Ona baktığımda yanaklarının kızardığını fark ediyorum. Bunun ne kadarının önünde diz çökmemle ya da altımdaki buzun soğukluğuyla ilgili olduğunu bilmiyorum.

"Oh, buna gerek yok." "Daha önce yaptınız mı?" "Hayır," diye yanıtlıyor.

"O zaman sana yardım edeyim. . . bebeğim."

Kıkırdıyor. "Gerçekten böyle düşünüyorsun, değil mi?"

Tam cevap v e r e c e k t i m ki, "Aman Tanrım, Pacey, bak, patenlerini taşımasına yardım ediyor."

Winnie.

İşte başlıyoruz.

"Merhaba," diyor Winnie, bize doğru yürüyüp elini uzatarak. "Sen Ollie olmalısın. Ben Winnie, Pacey'nin nişanlısı."

"Merhaba Winnie," diyor Ollie parlak bir gülümsemeye. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum." "Tanrım, çok güzel." Winnie yan tarafına diz çöktü. "Patates, O çok güzel." Ughhhhh, Winnie.

"Patates mi?" Ollie soruyor. İşte orada.

"Evet, ben de Taters diyorum. Bana patatesi hatırlattı." Ollie'ye bir bakış attığımda onun bir kulaktan diğerine gülümsediğini görüyorum.

"Bu lakap hoşuma gitti."

"Aklından bile geçirme," diye mırıldanıyorum içimden, ayağını kaldırıp patene yerleştirmesine yardım ederken. Tamamen girdiğinde, onu bağlarım.

"Pacey bana Potato'nun seni getireceğini söylediğinde, seninle konuşmak istediğim onca şeyi düşünmeden edemedim."

"Winnie," diyor Pacey. "Ona nefes alması için bir saniye ver."

Ama Winnie Ollie'nin hemen yanına oturur ve "Siz ikiniz nasıl tanıştınız? Silas'la ilk tanıştığımda tam bir pislikti. Evet, onun tatilini mahvediyordum ama Tanrım, onu kırmak çok zordu."

"Ve sen beni kıldığını mı düşünüyorsun?" Kaşlarımı kaldırarak soruyorum.

"Yapmadığımı düşünmen çok güzel." Winnie başımı okşuyor ve Ollie'ye dönüyor. "Peki siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

İşte başlıyoruz.

Ollie, "Şey, doktorun muayenehanesindeydi," diye başlıyor ve ben onun diğer ayağını alıp patene geçirirken, onun nasıl "tanıştığımızı" anlattığını duyuyorum. Pacey ve Winnie sürekli gülüyorlar.

"Dostum... Eşeklerin yanında penisinle ne yapıyordun?" Pacey sorar.

"Aletim dışarıda değildi," diye inliyorum ayağa kalkarken, kaslarım ateşleniyor. "Fermuarım sadece aşağıdaydı, hepsi bu. Değil mi Ollie?"

Başını sallıyor. "Eşeklerin üzerinde sapıklık yoktu."

Winnie, "Elinde neden bir tavuk eti tuttuğunu merak ediyorum," diyor. "Bu senin yiyeceğin bir şeye benzemiyor. Sen süslüsün."

"Hayvanat bahçesindeyken değişiklik yapmayı seviyorum," diyorum, bu noktada sadece akışa bırakıyorum.

"Hayvanat bahçesine tek başına gitmeyi sevdiğini bile bilmiyordum," diyor Pacey. "Kim hayvanat bahçesine tek başına gider ki?" Posey tek başına yürüdüğünü söylüyor. "Taters," der Pacey.

"Gerçekten mi?" Posey soruyor. "Bu senin yapacağın bir şey gibi görünmüyor."

Winnie, "Ve eşeklere mastürbasyon yaparken fermuarını açmış bir tavuk ihalesi vardı," diye ekliyor ve burnumun köprüsünü çimdiklememe neden oluyor.

"Tanrım, dostum ... hadi ama. Hayvanat bahçesinde çocuklar var."

Ollie'ye yardım ettiğim yerden kalktım ve ona elimi uzattım. "Hazır mısın, bebeğim?"

"Oooo." Winnie ellerini çırpıyor. "Ona bebeğim diyor. Pacey, bunu duydun mu?"

"Ben yaptım."

"Hala inanamıyorum. Patatesin kız arkadaşı var."

Winnie'ye "Bu konuyu büyütmediğine sevindim," diyorum.

"Sizin adınıza mutluyum. İkiniz için de," diyor. "Biraz daha sohbet edelim.

Patates'in senin için yaptığı tüm romantik şeyleri duymak istiyorum."

Ollie gülümser. "Çok şey var. Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi erkek arkadaş."

Winnie göğsünü tutuyor ve sonra birdenbire yanıma gelip bana sarılıyor. Ne yapacağımı bilemeden, o sıkıca sarılırken ben de beceriksizce sırtını sıvazlıyorum.

"Senin adına çok mutluyum," diyor sessizce. "Yaz boyunca seni bu kadar üzgün görmekten nefret ediyordum." Gözlerinde yaşlarla bana bakıyor. "Kızın hakkında daha fazla şey öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Tamam. Birileri bugün çok duygusal.

Winnie ve ben sarsıntılı bir başlangıç yaptık, ama bunun büyük bir kısmı Sarah ile ayrılığımı ve o yaz olanları hala atlatmaya çalışmamla ilgiliydi. O yazı adamlarımla geçirmem gerekiyordu. Ama daha ilk günden Winnie tarafından kesintiye uğradı. Onu gruba kabul etmem biraz zaman aldı, ama onu daha iyi tanıdıktan ve Pacey'ye ne kadar değer verdiğini gördükten sonra, onun bir kaleci olduğunu anladım.

Ve şimdi, bana sıkıca sarılırken, çoğu zaman beni deli etse de ona dürüstçe arkadaşım diyebiliyorum.

"Teşekkürler, Winnie."

Uzaklaşıyor ve Pacey'nin yanına gidiyor, o da ona sarılıyor. "Hadi patenlerini alalım," diyor. "Ollie, seni daha sonra görmeyi umuyorum."

"Tabii ki."

Ve böylece elini elime alıp onu halının kenarına doğru yönlendiriyorum.

"Yani ... patates, ha?"

Kıkırdıyorum. "Winnie özel biri. Bana böyle hitap edebilen tek kişi o."

"Peki senin için hangi lakabı kullanmalıyım?"

"Bunu öğrenmek için beni daha yakından tanıman gerekebilir." "Neden sana baba demenin bir ima olduğunu hissediyorum?"

Ona bakarken neredeyse boğuluyordum. "Bunu nasıl aldın?" Omuz silkiyor. "Bilmiyorum. Sadece öyle birine benziyorsun."

"Bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğunu söyleyemem."

"Benim dünyamda" -duraklıyor ve sırtıyor- "bu iyi bir şey."

O sırtış, bu kızda asla öğrenemeyeceğim çok daha fazlası olduğuna inanmamı sağlıyor. Sevişmeyi, boşalmayı, cinselliği sevdiğini zaten biliyorum, ama bunları bilsem bile, bunları deneyimleyeceğim anlamına gelmiyor.

"Buza çıkmaya hazır mısın?"

"Hayır," diye cevap veriyor eli elimde titrerken.

Çocukların ve ailelerin çoktan paten kaymaya başladığı açık buza bakıyorum.

"Bana güveniyor musun, Ollie?" "Sanırım," diye yanıtlıyor.

"O zaman düşmene izin vermeyeceğimi söylediğimde, düşmene izin vermeyeceğimi bil."

Gözleri benimkilerle birleşiyor, içlerine endişe kazınmış. "Söz veriyor musun?" "Söz veriyorum."

"Tamam," diyor. Onu buzun üzerinde yönlendirerek, sallanan bacakları bana doğru kayarken ben de geriye doğru kayıyorum. "Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok."

"Sadece benimle süzül," diyorum. "Dizlerini biraz bük, evet, aynen böyle. Ve seni buzun etrafına getirmeme izin ver. Kalça kaslarınız, uyluklarınız ve ayak bileklerinizdeki antrenmanlardan gelen güce güvenin."

Elleri titriyor ama ben dönerken onu buzun üzerinde sabit tutuyorum.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Tamam," diyor ve bana bakıyor, dudaklarında zar zor bir gülümseme oluşuyor. "Rahatla. Bu kadar sert olmazsan çok daha kolay olacak."

"Sertlik ve eşek sapıklığı hakkında bir şaka yapmak istiyorum ama beynim şu anda ikisini birleştiremiyor."

"Küçük mucizeler için Tanrı'ya şükürler olsun. Belki de seni her zaman buzun üzerinde tutmalıyım." Onu panolara yaklaşıtıyorum, böylece onlara tutunmak isterse tutunabilir.

"Şuradaki çocukları görüyor musun?" diyor, başıyla sağ tarafı işaret ederek. "Evet," diye cevap veriyorum.

"Lütfen, Tanrı aşkına, onları benden uzak tut."

Kıkırdıyorum. "Anlaşıldı."

"Bunu yaşamak için yaptığına inanamıyorum."

"Genç yaşta başladım. Artık ikinci doğam gibi geliyor," diyorum ellerimi sıkıca kavrarken.

"Keşke gençken böyle bir şey yapsaydım. Ailemin beni herhangi bir spor dalına yönlendirecek kadar önemsedliğini sanmıyorum."

"Sana kötü davrandılar mı?" Tam yanımızdan bir çocuk geçerken soruyorum. "Seni tuttum," diye fısıldıyorum, parmaklarını kollarıma geçirmesine izin veriyorum.

"Hayır, kendi başlarına kötü değillerdi." Duraklıyor ve bir nefes alıyor. "Ama hani çok ilgili ebeveynler vardır ya, bir de çocukları olan ama onların hayatlarına pek karışmayan ebeveynler vardır. Onlar benim ailemdi. Kötü değillerdi, sadece ilgilenmiyorlardı."

"Özür dilerim," diyorum, ailemin benimle ilgilenmemesinin nasıl bir şey olacağını merak ederek. Bununla başa çıkabileceğimden emin değilim. "Buz pateni yolculuğunda ilerlemek istersen ben varım."

Bana bakıyor, o güzel gözleri ruhumun derinliklerine işliyor. "Tam bir güvenle söyleyebilirim ki bu benim buz pateni yolculuğumun başlangıcı ve sonu olacak."

Kısık bir kahkaha atıyorum ve "En azından sınırlarını biliyorsun" diyerek geriye doğru kaymaya devam ediyorum.

Sonraki on beş dakikayı buzun etrafında kayarak geçiriyoruz. Bacaklarını hareket ettirmeye çalışıyor, ama neredeyse kışının üstüne düşecekken, daha iyi olduğunu düşünüyor ve benden sadece onu hareket ettirmemi istiyor, ki bunu yapmakta hiç sorun yaşamıyorum. Şakalaşıyoruz. Hokeyden ve bir maç gününün nasıl geçtiğinden bahsediyoruz. Kıyafetler hakkında detaylara giriyoruz ki bence bu komik. Uzun süre buzda kaldığı için titrediğini fark ettiğimde, ona biraz kakao isteyip istemediğini soruyorum ve kesin bir evet cevabı alıyorum.

"Şuraya otur, ben de patenlerini taşımana yardım edeyim." "Bunu başarabileceğimi biliyorsun, değil mi?" diye soruyor.

"Evet, ama gerçek kız arkadaşım olsaydın, bunları senin için çıkarırdım. Dolayısıyla bu durumda ben de aynısını yapacağım."

İşimi bitirdikten sonra ayakkabılarımızı giyip patenlerimizi bırakıyorum ve kakao barına gidiyorum.

"Vay canına," diyor tüm malzemelere bakarak. "Şaşkına döndüm. Daha önce bu kadar çok sıcak kakao seçeneği gördüğümü sanmıyorum."

"S'mores'tan daha popüler," diyorum. "Size bir tur attırayım. Sütlu çikolata ve bitter çikolatanın yanı sıra beyaz çikolata seçenekleriniz var. Karameller, nane çubukları, espresso shotları, ahududu şurubu, vişne şurubu, çikolata parçaları, Martha Stewart'ın ev yapımı tarifinden Lucky Charms'a kadar beş çeşit marshmallow var. Ve sonra Cool Whip, çırpılmış krema, serpme, karamel çiselemesi, şekerleme, twizzle kurabiyeleri, Oreo kurabiyeleri ve hindistan cevizi var."

"Yüce Tanrım," diyor ve benim gülmeme neden oluyor. "Nereden başlayacağımı bilemiyorum. Genelde ne yaparsınız?"

"Silas spesiyalini mi soruyorsun?"

"Öyle bir şey var mı?"

"Kafamın içinde."

Bana sırtıyor. "O zaman lütfen beni Silas spesiyalile memnun et."

"Tamam. İlk olarak sütlu çikolatalı kakao." Cam bir kupayı dolduruyoruz.

saklamak için. "O zaman benim için vişne şurubu."

"İlginç," diyor Ollie beni takip ederken. "İki samimi kiraz."

"Onlardan bahsetmemiştin."

"Çünkü bu bir sürpriz." Bardağına iki tane koyuyorum.

"Sonra Martha Stewart marshmallow'u ve ardından çırpılmış krema, çikolatalı drizzle ve çikolata parçacıkları." İçkisini doldurduktan sonra kâğıttan bir pipeti içkisine batırıyorum. Eli benim elimdeyken onu kanepelerden birine götürüp inmesine yardım ediyorum.

Arka planda çalan müzik, çok büyük arenada şenlikli bir atmosfer sunuyor.

"Bu çok hoş," diyor Ollie. "Profesyonel sporlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama takımınızın bunu aileniz ve arkadaşlarınız için yapması gerçekten harika. Bu onları özel hissettiriyor olmalı."

"Öyle," diyorum. "Olumlu tepkiler nedeniyle her zaman geri getiriyorlar ve sıcak kakao barı her yıl daha da büyüyor gibi görünüyor."

"İlk yıl sadece herkesin paylaşmak zorunda olduğu bir kantin miydi?"

"Neredeyse," diyorum gülümseyerek. Bu gülümseme onun dikkatini çekmiş gibi görünüyor çünkü ilk yudumumu alırken bana baktığını hissediyorum. "Yardımcı olabilir miyim?" Gözlerimiz buluştuğunda soruyorum.

Elini kaldırıyor ve parmağını yanağıma bastırıyor. "Gamzelerini ve ne kadar derin olduklarını daha önce hiç fark etmemiştim."

"Onları annemden aldım," diyorum.

"Senin gözlerin de mi?"

"Evet," dedim. "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü odanın öbür ucundan birinin dikkatini çeken keskin rengine rağmen yumuşak, sıcak, davetkâr, bir annede görmeyi beklediğim türden gözler."

"Kimsenin gözlerime yumuşak ya da sıcak dediğinden emin değilim."

Kakaosundan ilk yudumunu almadan hemen önce "O zaman yeterince dikkatli bakmamışlar" diyor. Dudaklarının pipetin etrafına dolanmasını ve emerken yanaklarının çukurlaşmasını izliyorum. Bu bana onun benim sikimi emerken nasıl görünebileceğine dair kısa bir fikir veriyor. O parlak yeşil gözler tatmin olmuş, yanakları kızarmış ama hatlı, o dudaklar aletimi yukarı aşağı geçiriyor. Çok ateşli olurdu.

"Bölüyor muyuz?" Hornsby'nin sorduğunu duydum. Kafamı kaldırdığımda onu hamile bir Penny'yi tutarken buluyorum.

"Hiç de değil." Ayağa kalkıyorum. "Penny, oturmak ister misin?"

"Çok isterim," diyor Ollie'nin yanına otururken. Elini karnına bastırıyor ve "Ben Penny. Şuradaki iri et parçası beni hamile bıraktı ve artık karnımda bu bebeği taşımamaya hazırım."

Ollie kıkırdar. "Ben Ollie, ve şu anda nasıl hissettiğini hayal bile edemiyorum. Ne olursa olsun, göğüslerin harika görünüyor."

Penny elini göğsüne götürür ve boğuk bir sesle, "Teşekkür ederim, bu benim için çok şey ifade ediyor," der.

"Seninle ilk kez tanıştığımı ve sana aletin kot pantolonunun içinde güzel görüldüğünü söylediğimi hayal edebiliyor musun?" Hornsby soruyor.

Ellerim cebimde, "Arada bir duymaktan zarar gelmez," diyorum.

"Ahhh," diye mırıldandı Ollie. "Silas, sakin kot pantolonunun içinde harika görünüyor."

Lanet olsun, bu beni gülümsetti.

Gülümsedi ve kızardı, çünkü bana sadece aletimin güzel göründüğünü söylemedi. Aynı zamanda gözlerinin kasıklarına kaymasına izin verdi ve bir an durup baktı.

Topuklarımın üzerinde sallanıyorum ve "Teşekkürler bebeğim." diyorum.

Penny ellerini çırparak, "Aman Tanrım, onları şimdiden sevdim," diyor ve ben şu anda kendimi kötü hissediyorum, arkadaşlarım Ollie'yle tanışıyor ve bizim gerçek bir çift olduğumuzu düşünüyorlar. Kızların bağlandığını görebiliyorum. Ve bu iş bittiğinde, ne zaman olursa olsun, onlara ne diyeceğim? "Siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

Ah, lanet olsun.

Ollie gözlerinde komplocu bir bakışla, "İkimiz de doktorun muayenehanesindeydik," diye söze başladı.

İşte başlıyoruz.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

OLLIE

"İyi misin?" Arenadan geçip kulüp binasına doğru ilerlerken soruyorum.

"Evet," diye cevap veriyor Silas, adımlarında hafif bir aksama var.

"Emin misin? Topallıyormuşsun gibi hissediyorum." "Sadece çok ağrıyor ve bitkinim."

"Gözlerin yorgun görünüyor. Biraz kan çanağı gibiler."

"Öyle mi?" Silas soruyor. "Kahretsin, ağır hissediyorum."

"Gitmek istiyor musun?" Silas ve takım arkadaşlarıyla biraz daha vakit geçirmek istememe rağmen soruyorum.

Bugüne gelirken gergindim, korkuyordum ve kötü bir izlenim bırakmaktan o kadar korkuyordum ki arenaya girerken titrediğimi biliyordum. Bana ne oldu bilmiyorum. Genelde duygularını içine atan ve dışarıya vuran biri değilimdir. Belki de Silas'ın benim etkinliğimde kendini idare etme şeklinden dolayı onun enerjisine uymak zorunda olduğumu hissettim. Bilmiyorum ama şimdi buradayım ve herkesle tanıştım, kendimi çok daha rahat hissediyorum. O kadar rahatım ki onları daha fazla tanımak istiyorum. "Gitmeyi çok isterdim," diyor Silas, "ama bu bir seçenek değil. Gitmek zorundayım."

yüzümü yukarıda göster."

"Peki, ondan sonra," diyorum. "Sadece ne zaman olacağını söyle."

Asansörün yukarı düğmesine basarken "Yapacağım," diyor. "İyi vakit geçiriyor musun?"

"Öyleyim. Bence arkadaşların harika. Penny ve Winnie de oldukça havalılar."

"Öyleler. Penny şu sıralar hamilelik hormonları yüzünden her yerde. Hornsby çok şeyle uğraşıyor."

"Bebeği o taşıyor. Buna katlanabilir."

"Çok haklısın," diyor Silas. Asansör çalışıyor, elini benimkinin içine sokuyor ve birlikte açık bir koridora giriyoruz. Sağ tarafta camla kapatılmış bir süit var ve dışarıdan bakınca takımın renklerini andıran mor, siyah ve gümüş süslemeleri görebiliyorum - bugün yeni öğrendiğim bir şey. Bu kadar bilgisiz olmam utanç verici.

"Güzel kokuyor," diyorum kapıya yaklaşırken.

"Burada yemekler her zaman harikadır." Benim için kapıyı açıyor ve beni içeri sokuyor, masaların ve büfenin yanında bir insan kalabalığı var. Elimi sıkıca tutarak beni o yöne doğru yönlendiriyor.

"Bu köfte dolu bir yemek tabağı mı?" Soruyorum, gözlerim sıfırlanıyor, midem gurulduyor.

Ama Silas bana cevap vermiyor.

Beni tanımıyor bile.

Başımı kaldırıp ona baktığımda, çenesinin sıkıldığını ve omuzlarındaki sertliği hemen fark ediyorum. Görüş alanını takip ediyorum ve tabakların ve peçetelerin yanında bir kadın görüyorum. Uzun sarı saçları, muhteşem dudakları, yüksek belli pantolonu ve daracık uzun kollu tulumuyla kıvrımlı bir vücudu vardı.

Sormama bile gerek kalmadan Sarah olduğunu biliyorum. Ve o çok muhteşem.

Tüm doğru yerlerini doldurmuş. Dengeli. Kendinden emin. Tarz sahibi. Onun yanında kendimi çocuk gibi hissediyorum.

Ve Silas'ın onu gördüğünde verdiği tepkiyi deneyimlemek, kendimi pek çok açıdan aşağılık hissetmeme neden oluyor. Bu çok saçma çünkü ona nasıl baktığını ya da ona nasıl tepki verdiğini umursamamalıyım ama işte buradayım, yapmamam gerekirken kafamın içinde bir güvensizlik ordusu büyütüyorum. Yani, onlar lise aşıklarıydı, bu da Sarah'nın benden on yaş büyük olduğu anlamına geliyor. *Bunun ne önemi var Ollie?* Aramızda romantik bir ilişki yok. Yine de, karşımda duran kadın görünüş olarak benden üstünken Sarah'ya kendini nasıl aşağılık hissettirebilirim ki?

Ona gitmek isteyip istemediğini sormak üzereydim ki kadın dönüp Silas'ı fark etti. Dudakları yukarı kalkarken izliyorum ve elindeki tabakları bırakıp Silas'a doğru yürüyor, hemen yanında duran beni tamamen görmezden geliyor.

"Silas, aman Tanrım," diyor hemen ayağa kalkıp kollarını Silas'ın boynuna atarken.

Elimi bırakıyor ve kucaklaşmaya geri dönüyor, beni orada dikilmiş onları izlerken bırakıyor, kendimi aptal gibi hissediyorum.

Adamın eli kadının sırtının alt kısmına düşüyor ve kadın onu daha sıkı sıkarken adamın başı aşağı düşüyor.

"Seni görmek çok güzel," diyor Sarah. Sesi bile seksi. Uzaklaştığında, okyanus mavisi gözleri, dolgun kirpikleri ve oyulmuş elmacık kemikleriyle ne kadar nefes kesici bir güzelliğe sahip olduğunu fark ediyorum. Onda bende olmadığını bildiğim bir sofistike hava var. O büyümüş, olgunlaşmış, kendi halinde biri ve ben buradayım, hala hayatımı anlamaya çalışıyorum.

Silas'ın eski kız arkadaşıyla buluşmayı düşündüğümde beklediğim şey bu değildi. İçeri süzülür, hava atar ve onu kıskandırırım diye düşünmüştüm. Nedense tam tersi gibi geldi.

"Hey," diyor Silas, sesi hırçın.

"Geldiğine sevindim. Burada çalışma şeklimi düşününce gelmeyeceğinden korkuyordum." Beni tamamen görmezden geliyor ve dehşete kapılıyorum, Silas da öyle. "Burası senin evin olduğu için bu aptalca bir varsayım ama bu işi bilerek istemediğimi bilmeni isterim. Bir işveren bana yaklaştı. Rüya gibi bir fırsat olmasaydı kabul etmezdim. Yapmak istediğim son şey sizin alanınızı işgal etmek."

"Sorun değil," diyor Silas ensesini çekiştirirken ve gözleri kızın üzerinde gezinirken.

Neredeyse aç bir bakış gibi görünüyor.

Ayaklarını yere vuruyor ve bu o kadar sevimli ki kendimi bir dev gibi hissetmeme neden oluyor, kenarda durup beni tanıştıracak mı diye merak ediyorum.

"İyi görünüyorsun bu arada," diyor elini uzatıp kazağına dokunurken. "Sana en çok koyu mavinin yakıştığını düşünmüştümdür hep."

Başını sallıyor. "Sen de iyi görünüyorsun, Sarah." Siktir.

Merhaba demek başka bir şey.

Sahte kız arkadaşınızın yanınızda durduğunu ve hiçbir şey hissetmediğinizi söylediğiniz eski kız arkadaşınızla etkileşiminizi izlediğini tamamen unutmak başka bir şeydir. Görünüşe göre birinin

Çünkü benim durduğum yerden Silas'ın bu kıza aşık olması mümkün değil.

Saatler sonra Sarah beni fark etti ve tatlı tatlı gülümsedi. "Tanrım, çok özür dilerim." Elini uzattı. "Ben Sarah."

Sanki bu söz Silas'ı Sarah'nın neden olduğu komadan çıkarmış gibi, elini sırtımın küçük kısmına koydu ve "Bu Ollie... kız arkadaşım" dedi.

"Kız arkadaş mı?" Sarah şaşkınlıkla soruyor. "Vay canına, ben sadece asistanın ya da stajyerin olduğunu düşünmüştüm." Elim sıkıyor, sonra bana bir göz atıyor. "Çok gençsin."

Tanrım, pençelerimi çıkarıp yüzünü tırmalamak istiyorum. Başkaları için açık olmayabilir ama benim için açık. Beni olduğumdan daha değersiz göstermeye çalışıyor ve bunun olmasına izin vereceksem cehenneme kadar yolu var. Nasıl başa çıkacağımı bildiğim bir insan tipi varsa, o da şirret bir insandır.

"Teşekkür ederim, isterseniz size gece kremimin adını verebilirim. Harikalar yaratıyor."

Yüzü dümdüz oldu.

"Yaşlandıkça göz çevresiyle mücadele etmenin çok zor olduğunu biliyorum," diye ekliyorum.

"Bu çok hoş olurdu," diyor sahte bir gülümsemeyle. Sonra dikkatini tekrar Silas'a çeviriyor. "Neyse, ben sizi yemeğinizle baş başa bırakayım." Onun koluna dokunur. "Seni görmek çok güzeldi Silas. Bu sezon iyi şanslar. Sana tezahürat yapmak için sabırsızlanıyorum."

"Teşekkürler Sarah," diyor Silas, ellerini ceplerine sokarak. O uzaklaşırken ben de Silas'ın onu izlemesini izliyorum.

Vay canına, vay canına.

Birkaç saniye sonra, "Demek Sarah bu." dedim.

Başıyla onaylıyor, sonra elini sırtıma bastırıyor ve beni sessizce tabaklarımızı doldurduğumuz büfeye doğru götürüyor. Bana yardım ediyor, istediğim yiyecekleri kepçeyle çıkarıyor. Bize çatal bıçak takımı ve peçete getiriyor ve oturacak bir yer bulduğunda içeceklerimizi de getiriyor. Sanki otomatik pilota bağlanmış, söyleyecek hiçbir şeyi olmadan düşüncelerinde donup kalmış gibi.

Neyse ki yemek yerken birkaç dakikalık sessizlikten sonra Winnie masamıza geliyor ve oturuyor. "Köfteler harika değil mi? Her toplantıda onlardan var."

"Gerçekten iyiler," diye cevap veriyorum, kendimi garip ve rahatsız hissederek. Silas eli kalçamda, yanımda oturuyor olsa da, onu arada bir Sarah'ya bakarken yakalıyorum. Eğer bu gerçek bir ilişki olsaydı, kıcımın kenarı

o kapıdan bu kadar hızlı çıkacağımı düşünmezdim. Aslında bugünlük bu kadar yeter demek istiyorum. Silas ve ben birbirimize bağlı değiliz ama utanıyorum. Bizi gözlemleyen biri Silas'ın dikkatinin dağınık olduğunu, benim onun dikkatini çekecek kadar iyi olmadığını görebilir.

"Hey dostum, iyi misin?" Pacey oturup Winnie'nin önüne bir tabak koyarken şöyle diyor.

Silas tabağındaki bir parça brokoliyi iterken, "Evet, iyiyim," diyor. "Yine de oldukça yorgunum. Sanırım gitmeye hazırım."

"Aslında seninle bir saniye konuşmayı umuyordum," diyor Pacey ve boğazını temizliyor. "Özel olarak."

Silas ona bakıyor ve Silas'ı başını sallayıp ayağa kalkmaya zorlayan bir tür gizli konuşma yapıyorlar. Ve Pacey'yle birlikte beni bir an bile düşünmeden çekip gidiyorlar.

Beni arkada bırakmamaya ne oldu? Tanrım, bu adam. Kulak misafiri olmadıklarında, Winnie eğildi. "Sen iyi misin?"

"Tabii ki." Ona gülümsüyorum çünkü Sarah'nın yanında olmayı büyütmeyeceğim - bu sadece ondan korktuğum anlamına gelir. Ve öyle olsam bile, bunu belli etmeyeceğim.

Silas'ın eski kız arkadaşını hayal ettiğimde, onun belki de genç lise kalbini kıran sıradan bir kız olacağını düşünmüştüm. Onun kadar çarpıcı ya da şimdiye kadar duyduğum en boğucu seslerden birine sahip sofistike olacağını hiç düşünmemiştim. Kendimi gerçekten de aşkının yanında durup onun dikkatini çekmeye çalışan bir onuncu sınıf öğrencisi gibi hissettim.

"Sen benden çok daha güçlüsün," diyor Winnie. "Pacey'nin eski kız arkadaşı yanımızda olsaydı kalp krizi geçirirdim."

Omuz silkiyorum. "Onunla birlikte değil. Benimle birlikte. Bilmem gereken tek şey bu."

"Biliyor musun, sana aşık bir kız olabilirim."

Köftenden son ısırığı alırken bu beni kıkırdattı.

"Artık onlar aradan çıktığına göre, seni daha yakından tanımak istiyorum. Ne iş yapıyorsun?"

"Aslında hâlâ üniversitedeyim."

"Ne?" Winnie gözleri büyüyerek soruyor. "Üniversiteye mi gidiyorsun?"

"Son yılıma giriyorum. Gazetecilik okuyorum. Alan Roberts'in yanında staj yapıyorum."

"Etkileyici. Onun kim olduğunu çok iyi biliyorum. Vay canına. Genç olduğunu sanıyordum ama bu kadar genç olduğunu bilmiyordum. Silas seni ziyaret ediyor mu?"

Kampüs?"

"Sadece benim yurtta" diyorum.

"Bunu neden bu kadar seksi buluyorum?" Winnie soruyor. "Kendinden büyük bir adamla çıkma ve onun seni kampüste ziyaret etme düşüncesi, hakkında okuyabileceğin ama gerçek hayatta asla göremeyeceğin bir şey gibi."

"Buraya geldiğinde onu görmelisin. Tanınmamak için her yerini örtüyor."

Kıkırdıyor. "Şimdi görebiliyorum. Buralardan mısınız?" "Oregon, aslında.

Gazetecilik yapmak istediğimi biliyordum ve Roberts

Kuzeybatı Pasifik'in en iyisi olduğu için buradaki üniversiteye başvurdum. Neyse ki kabul edildim ve o stajı kazanmak için canımı dişime takarak çalıştım. Aslında daha yeni uzatılmıştı."

"Bu harika," diyor Winnie. "Tebrikler." "Teşekkür ederim."

"Sezonun başlamasına hazır mısınız?"

"Öyleyim," diyorum. "Açıkçası hokey hakkında pek bir şey bilmiyorum. Onunla ilk tanıştığımda Silas'ın kim olduğunu bile bilmiyordum. O yüzden ne beklemem gerektiğini bilmiyorum." "Daha bir yılım var. Sezonu atlatmanın anahtarı çok fazla iletişimdir. Ve tabii ki güven. Pacey ve ben işleri ilginç tutmayı seviyoruz. O yokken her gece randevulaşıyoruz ve telefonda oynamaya meyilliyiz."

Gülümsüyorum. "Buna bayıldım. Birbirinizi boşaltıyor musunuz?"

Winnie sanki ilk kez bu konu hakkında konuşabiliyormuş gibi canlanıyor. "Evet, her seferinde. Onu farklı iç çamaşırlarıyla şaşırtmayı seviyorum."

"Onun için soyunuyor musun?"

"Evet ama açıkçası kendimle oynamamdan hoşlanıyor. Sadece kamerayı destekliyorum ve bana ne yapmam gerektiğini söylemesini dinliyorum."

"Bu çok ateşli," diyorum, kıskançlık hissederek. "Silas'tan önce birlikte olduğum adam misyonerden başka bir şey denemek istemiyordu. Onda bile çok fazla seks yapmadık."

"Rezalet." Winnie eğilir. "Bu hokey erkeklerinin doyumsuz olduğunu söylediğimde bana inanın. Özellikle bir galibiyetten sonra tek istedikleri sikişmek, hem de çok sert sikişmek." Bu düşünce ağzımı sulandırıyor.

Genelev anlaşmamızın olmaması çok kötü. Kahretsin, bunu düşünmemiştim.

Tam o sırada çocuklar geri gelir ve Silas oturmak yerine "Gitmeye hazır

mısınız?" diye sorar.

"Elbette," diyorum, ne kadar kapalı olduğunu hissederek.

Bana elini uzattı, ben de tuttum. "Sizi sonra yakalarız."

Winnie'ye bir gülümseme ve el sallama teklif ediyorum ve Silas'ın beni odadan çıkarıp beklediğimiz asansöre götürmesine izin veriyorum. Asansör çaldığında Posey de dahil olmak üzere birkaç oyuncu iniyor. Hızlı bir yumruk tokuşturması yapıyorlar ve sonra asansöre binip aşağı iniyoruz.

Tüm bu süre boyunca Silas sessiz kalıyor. Ne düşündüğünü bilmeyi çok isterdim çünkü kafasında çok şey döndüğünü biliyorum. Pacey'nin ona ne söylediğini de bilmek istiyorum ama bu beni ilgilendirmez ve burnumu sokacağım bir şey değil.

Asansörden indikten sonra koridordan aşağıya iniyor ve şimdiye kadar gördüğüm en pahalı arabalarla dolu otoparkın kapısından çıkıyoruz. Sıra sıra.

Silas'ın arabasına ulaştığımızda yolcu tarafına geçiyor ve benim için kapıyı açıyor. Ben oturuyorum, o da kendi tarafına geçmeden önce kapıyı kapatıyor. Sessizliği şu anda sağır edici. Bununla nasıl başa çıkacağımı ya da iyi olup olmadığını anlamak için ona ne soracağımı bilmiyorum. Bu noktada konuşmak istediğinden bile emin değilim, bu yüzden arabaya bindiğinde hiçbir şey söylemiyorum.

Sadece sürmesine izin verdim.

Ve yaptığı şey de bu.

Sessizce yatakhane gidiyoruz ve tüm bu süre boyunca geceyi tekrar yaşıyorum. Kaymama nasıl dikkatle yardım ettiğini, gergin ve korkmuş olduğumda nasıl dikkatli ve tatlı davrandığını, ama Sarah'yı gördüğü anda tüm bunların yok olduğunu düşünüyorum. Ve ondan sonra, sanki ben hiç var olmamışım ya da onun gecesinde sadece bir aksesuarmışım gibi.

Belki de öyleydin.

Bundan alınmamalıyım. Sonuçta bu bir iş. Bunun için imza attım.

Yurdumun otoparkına vardığımızda, ön tarafa çekmek yerine park ediyor ve sonra arabadan iniyor. Konuşmak istediğini düşünerek kapımı açmasını bekliyorum ama bana yardım edip yatakhane kadar yürüdüğünde kafam her zamankinden daha çok karışıyor.

Asansörde beni takip ediyor ve odama ulaştığımızda veda etmesini bekliyorum. Bunun yerine, kapıyı açtığımda beni takip ediyor ve ayakkabılarını ön tarafta tekmeliyor.

Sessizlikten sıkılınca ona döndüm ve "Neler oluyor?" diye sordum.

"Çok yorgunum," diyor yatağıma doğru yürürken, üzerine atlıyor ve uzanıyor.

Uhhh . . .

Ana mekana giriyorum ve bir elim kalçamda, "Bir eviniz olduğunun farkındasınız, değil mi?" diyorum.

"Şu anda oraya arabayla gidemem," diyor gözlerini kapatıp kalın kolunu yüzüne sarkıtırken. "Bana sadece bir saat ver. Tamam mı?"

"Sana sadece bir saat mi vereyim? Yatağımda bir saat uyumak mı istiyorsun?" "Lütfen Ollie," diyor, sesi sandığımdan daha bitkin geliyordu.

Gerçekten ne diyebilirim ki? Onu yatakhanemden zorla çıkaracak halim yok, adam çok kaslı, o yüzden uzaklaşıp dolabıma doğru ilerliyorum. Kazağımyı sütyenimle kalacak şekilde başımdan yukarı çekiyorum ve sonra rahat gömleklerimden birini arıyorum ama elimde sadece crop top'lar var. Bu iş görür.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve çoktan bayıldığını fark ediyorum, bu yüzden sırtımı ona doğru tutuyorum, sütyenimi çıkarıyorum ve sonra üstümü başımın üzerinden geçiriyorum. Bakmadığından emin olmak için tekrar ona bakıyorum ve taytımı çıkarıp bir çift eşofman giyiyorum.

Rahat bir şekilde terliklerimi giyiyorum ve ona tekrar bakmak için dönüyorum. Yastıklarımdan birine kıvrılırken kalın göğsü yükselip alçalıyor. Kolunu gözlerinin üzerine sarkıtıp yatarken yüzündeki tüyler daha kalın görünüyor. Sarah'nın bu gece onunla bariz bir şekilde flört etmesine şaşmamalı. İnanılmaz derecede çekici, çok formda olduğundan bahsetmiyorum bile. Kolunu kaldırdığında düz, kaslı karnındaki küçük bir deri parçası ortaya çıkıyor. Ona bakarken, bir şeyi kanıtlamak için onu kullanmak yerine o gece onu barda rastgele görmüş olsaydım flört edip etmeyeceğimi merak ediyorum.

Muhtemelen hayır.

Birçok nedenden dolayı onu kendi ligimin dışında görürdüm. En büyük nedenlerden biri çok karmaşık görünmesi. Çok karmaşık. Sadece kaşının çatıklığından ve çenesinin gerginliğinden bile bir şeylerle uğraştığını anlayabiliyorsunuz. Bugün bunun iyi bir örneğiydi.

Bir an bana hava atıyor, her kızın hayalini kurduğu özenli erkek arkadaş gibi davranıyordu, sonra bir baktım soğuk, başka bir kadına bakıyor ve tamamen içine kapanmış. Eğer bu kırmızı bayrak değilse, ne yapar bilmiyorum.

İyi ki bağlı değilim.

Neyse ki utanç verici olsa da o günü üzerimden atabiliyorum.

Bir elimde telefon, diğerinde e-okuyucu, yataktan çıkıp Ross'a mesaj attığım topluluk alanına gidiyorum.

Evde olmadığını varsayıyorum.

E-okuyucumu açıyorum ve tam yanımda telefonum çalarken sandalyeme yerleşiyorum.

Ross: Zachary ile yemeğe çıktık. Her şey yolunda mı?

Ollie: Evet, sadece kontrol ediyorum.

Ross: Emin misin, çünkü bugün o hokey şeyine gittin, değil mi?

Nasıl geçti?

Bunu seninle sonra konuşabilirim.

Ross: Zachary'nin bir iş görüşmesine gitmesi gerekti. Lütfen, bana bırak.

Tamam. İyiydi. Herkes çok iyiydi. Çok eğlendim ta ki . . .

Ross: Olamaz, eski sevgilin mi geldi?

O yaptı ve Silas ondan sonra beni neredeyse dondurdu. Hiç böyle bir şey görmemiştim. Sanki tamamen ona takılmış gibiydi. Ve aman Tanrım, Ross, eğer gerçekten Silas'ın kız arkadaşı olsaydım, şu anda çok acı çekiyor olurum. O kadar güzel ki. Ve ona bakma şekli. Aslında davranışlarından biraz utandım çünkü bizden başka kimse sahte bir flörtümüz olduğunu bilmiyordu, bu yüzden muhtemelen ona takıldığını düşündüler.

Ross: Siktir, gerçekten mi? Böyle davranacaksa neden ona yardım etmeni istesin ki?

Hiçbir fikrim yok ama utanç vericiydi. Sonra arkadaşı Pacey onu kenara çekti, büyük olasılıkla Sarah hakkında konuşmak için. Ondan sonra ayrıldık ve birbirimize tek kelime etmedik.

Ross: Hiçbir şey söylemedi mi? Acımasız.

Yurda dönene kadar değil. Beni takip etti ve şimdi benim yatağında uyuyor.

Ross: [Ne? Senin yatağında mı uyuyor?

Evet, çok yorgundu ve eminim Sarah'ı görmek onu tüketmiştir.

Ross: Bu mantıklı. Nasıl hissediyorsun?

Kafam karıştı. Ona karşı bir şey hissetmediğim için minnettarım. Bunun sadece bir anlaşma olduğuna sevindim.

Ross: Anlaşma buna değer mi?

Bunu düşündüm. Odama dönüp her şeyi iptal edebilirim. Ama yine de, onun sevgisini kazanmaya çalışmıyorum. Bu işle ilgili. O bana Roberts konusunda yardım ediyor, ben de ona ... kim bilir ne yapmasına yardım ediyorum. Bugün pek bir şey hissetmedim. Her halükarda, bunu henüz bitirmeye hazır olduğumdan emin değilim, özellikle de Roberts bunu benim için daha zor hale getirdiğinden beri.

Şu anda öyle.

Ross: *Yaralanmadığın sürece sorun yok.*

Nasıl yaralanabilirim ki?

Ross: *Bugün seni utandırdığını söylemiştin.*

Ama kişisel değildi. Daha çok sahte bir kız arkadaş utancıydı.

Ross: *Onun için bahaneler uyduruyorsun.*

Hayır, değilim. Birlikte geçirdiğimiz zamanın ikinci yarısında bir pislik gibi davrandı. Bunu inkar edemem.

Ross: *Tamam, sadece incinmeni istemiyorum.*

İnan bana, mümkün değil.

Ross: *Tamam. Zachary döndü ve bana jeoloji dersini anlatıyordu. Beni bir hokey oyuncusu için ekersen böyle olur. Taşlar hakkında konuşmayı seven arkadaşımızı ekerim.*

Bunu telafi edeceğim. Seni seviyorum.

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

SILAS

Uzakta bir kapı tıkırdayarak kapanıyor ve beni kısmen uyandırıyor. Bulanık gözlerimi açıyorum ve Ollie'yi banyodan çıkarken yakalıyorum.

Saçları başının üstünde topuz yapılmış ve şu anda bol bir eşofman ve sütyensiz bir bluz giyiyor. Aynı anda hem inanılmaz rahat hem de seksi görünüyor.

"Oh, uyanmışsın," diyor odasının ortasında dururken. "Zar zor," diye mırıldanıyorum. "Saat kaç?"

"On," diyor.

"Kahretsin." Alnımı ovuşturdum. "Özür dilerim." Bacaklarımı yatağın ucuna doğru sallıyorum ve ayağa kalkıyorum, o kadar ağrıyor ki inliyorum.

"İyi misin?" diye soruyor ellerini birbirine dolayarak.

"Çok ağrıyor." Topallayarak onun banyosuna gidiyorum ve kapıyı kapatıp işiyorum. Ellerimi yıkarken aynada kan çanağına dönmüş gözlerime ve yüzümdeki çatık kaşlara bakıyorum. Sarah'yı gördüğüm anda ortaya çıkan kaş çatma.

Onu görmeye hazır olduğumu sanıyordum. Ama çok yanılmışım.

Gözlerim onu bulduğu anda, bu korkunç his ciğerlerimdeki tüm havayı emdi ve donakaldım.

Söylediği her şeyin sahte olduğu dışında söylediği hiçbir şeyi hatırlamıyorum.

Hepsi sahteydi.

Agitators'da çalışmak istememiş miydi? Saçmalık.

Peki ya saçlarını sarıya boyaması, bunu ne kadar sevdiğim ve ona bayıldığım tulumu giydirmesi? Hepsi kafamı karıştırmak için önceden planlanmıştı.

Aynen öyle de oldu. O kadar kafamı karıştırdı ki, gerçekten o kadar kötü olup olmadığını görmek için ona bakıp durdum. Ve öyleydi.

Şeytani . . . ama aynı zamanda çok güzel. Ve bunu düşündüğüm için bile nefret ediyorum.

Bana sarıldığında küçük bir şey hissetmiş olmaktan nefret ediyorum. Gülümsemesinin kalbimin bir parçasını eritmesinden nefret ediyorum.

Lanet olası etkileşimle ilgili her şeyden nefret ediyordum.

Ama en önemlisi, Pacey beni kenara çekip toparlanmamı söylediğinde, Ollie'yi görmezden geldiğimi belirtmesinden nefret ettim.

Ve haklıydı. Haklıydım. Çünkü onun yanında nasıl davranacağımı bilmiyordum. Eski sevgilimi kıskandırmak ve yeni bir kız arkadaşla hava atmak konusunda iyi değilim - sahte olsa bile. Sarah her hareketimi izliyormuş gibi hissediyordum.

Ollie'yle konuşmam gerektiğini bildiğim için elimi saçlarımdan arasından geçiriyordum. Ona daha iyi davranılmasını hak ediyordu.

Ağzım kuruduğu için parmağımı diş macunuyla ıslatıyorum. Dişlerimi hızlıca siliyorum, sonra tükürmeden önce gargarasını otuz saniye boyunca çalkalıyorum. Bu çok daha iyi hissettiriyor.

Banyodan çıkıp ana mekâna geri dönüyorum ve onu yatağında bağdaş kurmuş otururken buluyorum.

Bana baktığında, aklıma gelen ilk şeyi ağzımdan kaçırıyorum. "Çok üzgünüm Ollie."

Gözlerini kaçırıyor ve "Sorun değil. Özür dilemene gerek yok."

Evet, üzgün. Kederli gözlerinden omuzlarının çöküşüne kadar her şey gün gibi ortada. Yine sıçtım batırdım.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp yatağına zıplıyorum. Parmağımı çenesinin altından geçiriyorum ve gözleri benimkilerle buluşsun diye kaldırıyorum. "Sorun değil. Pislik gibi davrandım ve özür dilerim."

Başka tarafa bakmaya çalışıyor ama ben izin vermiyorum. İşte o zaman gözlerinin yaşlarla dolduğunu fark ediyorum.

Kahretsin.

"Siktir," diye mırıldanıyor. "Neden duygusallaştığımı bilmiyorum. Bu çok aptalca."

"Duyguların aptalca değil."

"Mesele de bu, Silas. Bu konuda bir şey hissetmemeliyim. Bu sadece ... ughh," diye inledi. "Utandım, tamam mı?" Gözlerini ovuşturuyor. "Ve sen Sarah'yı gördüğünden beri bu duyguyla boğuşuyorum. Bu etkinliklere gitmenin bizim için sadece bir iş olduğunun farkındayım ama beni tamamen unutman beni utandırdı. Bu daha çok benim açımdan bir gösteriş meselesi ama önemliydi ve sanki ..." Sözlerini toparlamak için duraklıyor. "Sanki Yonny ile yeniden birlikteymişim gibi hissettim. Sanki odadaki diğer herkes benden daha önemliymiş ve ben sadece onun gündeminin bir aksesuarıymışım gibi. Bunun böyle olması gerektiğini biliyorum ama sanırım bana farklı geldi." Tekrar gözlerini ovuşturuyor. "Kahretsin, ağlamaktan nefret ediyorum."

"Özür dilerim," diyorum tekrar. "Sana böyle hissettirmek istememiştim."

"Dediğim gibi, sorun yok." Telefonunu komodinin üzerindeki şarj aletine yerleştiriyor, ardından yatağın en ucuna doğru kayarak yorganın altına giriyor. "Yorgunum, o yüzden yatmaya gidiyorum. Sen çıkabilirsin."

Bana sırtını dönüyor ve burada iki seçeneğim olduğunu fark ediyorum. Ya onun gitmesine izin verip muhtemelen bu arkadaşlığı istediğimden daha fazla mahvedeceğim ya da kalıp onun sadece bir aksesuar olmadığını bilmesini sağlayacağım.

Ben ikincisini seçiyorum.

Işığını kapatıyorum ve yorganını geri çekip altına giriyorum.

İrkilerek bana döndü ve ağlamaklı gözlerle "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Seni böyle üzgün bırakmayacağım. Her şeyin yolunda olduğunu söylüyorsun ama değil." "Bu konuda konuşmak istemiyorum, Silas. Bu aptalca, tamam mı? Muhtemelen

Bu yüzden itiraf etmek istediğimden daha duygusalım."

"Bu hissettiklerini azaltmaz," diyorum usulca. "Sana bok gibi davrandım ve sahte kız arkadaşım olsan bile bunu hak etmiyorsun. Utancının nereden kaynaklandığını anlayabiliyorum ve seni terk etmememi istemene rağmen yine de Pacey ile gittim."

"Bu iyiydi. Winnie ile konuştum ve iyi bir sohbet gerçekleştirdik. Bu konuda kızgın değilim."

"Fark etmez. Yine de sözümünden döndüm." Şansımı deneyip ona doğru uzandım ve elimi çıplak beline koydum. Başparmağımın tenini okşamasına izin verdim. "Gerçekten üzgünüm Ollie. Sana bugün davrandığımdan daha iyisini hak ediyorsun."

Başını sallarken gözlerinden daha fazla yaş akıyor. "Teşekkür ederim. Bu konuda bu kadar duygusal davrandığım için özür dilerim."

"Özür dileme. Özür dilemek için bir nedenin yok. Gerçekten sıçtım batırdım, Ollie. Sarah'nın etrafta olması fikriyle başa çıkmakta düşündüğümünden daha fazla zorlanıyorum."

Ollie sessizce, "Ona karşı hâlâ bir şeyler hissettiğini söyleyebilirim," dedi.

"İşte bu kadar. Bilmiyorum," diyorum. "Kızgındım. Sinirliydim. Aklımı karıştırmasına sinirlenmişim. Onun için tüm bunlar kafamı karıştırmanın bir yolu ve işe yaradı. Ve onun böyle bir kontrole sahip olmasına izin verdiğim için kendime o kadar kızgınım ki kendimi kapattım. Kendimi ve seni kapattım."

"Ona karşı hala bir şeyler hissetmediğinden emin misin?"

"Olumlu," diyorum belini kavrayarak. "İyi görüldüğünü düşündüm mü? Elbette. Bu kapatabileceğim bir şey değil, ama nasıl hissettiğime gelince, ona her şeyden daha çok sinirlendim."

Yavaşça başını sallıyor. "Bu hissi anlayabiliyorum. Geçen gece Yonny'ye sinirlenmişim. Nazikti, iyiydi ve bana birlikte olduğumuz zamankinden daha iyisini hak ettiğimi söyledi. Bunun anlamı neydi?"

Başparmağımı tekrar teninde gezdiriyorum. "Seninle dalga geçmek için. Yaptıkları şey bu. Seninle zihinsel olarak dalga geçmeye çalışıyorlar. Eskiden sahip olduğumuz şeylere tutunmamızı sağlamaya çalışıyorlar."

"Senin için işe yaradı mı?" diye

soruyor. "Yaradı. Peki ya sen?"

"Biraz," diye itiraf ediyor ve sonra iç çekerek sırt üstü dönüyor. Elim karnının üzerinde tutuyorum ve nefesinin karnının yükselip alçalmasına neden olduğunu hissediyorum. "Ondan nefret ediyorum. Sanırım bunu ilk kez gerçekten itiraf ettim. Ondan gerçekten nefret ediyorum. Elbette, bağış gecesinde bir an için yakalandım mı? Evet, ama sonrasında kendimi boş ve sinirli hissettim ve bunu bana yaptığı için ondan nefret ediyorum." Bana doğru döndü ve kazağımla oynamak için elini uzattı. "Sana da böyle mi hissettirdi?"

"Evet," diye cevaplıyorum, sanki onunla bir ruh benzerliğim varmış gibi hissederek. "Gerçekten çok sinirlendim. Öyle ki, eşek sapkınlığından bahsederken bile beni gülümsemeye zorlayabilen tek kişiyi görmezden geldim."

Bu onu güldürürken göğsüme kıvrılıyor ve kolunu sırtıma doluyor. Ben de ona sarılıyorum ve elimi kısa gömleğinin arkasına götürüyorum.

"Gerçekten çok üzgünüm Ollie."

"Biliyorum. Teşekkür ederim." Uzaklaşıyor ve iç çekiyor. "Şimdi yorgun olan benim."

"Sanırım ikimiz de biraz dinlenmeyi hak ediyoruz."

"Var." Esniyor. "Tamam. Gözlerimi kapatacağım."

"Tamam . . ." Yutkunuyorum ve "Kalmamın sakıncası var mı?" diye soruyorum. "Hiç de değil," diyor.

"Horlamadığın sürece sorun yok."

Kıkırdıyorum. "Bunun için endişelenmene gerek yok." Tekrar uzanıp yastıklarından birine sarılmadan önce kazağımı kaldırıp başımın üzerine çekiyorum.

Kolumu ona dolayıp göğsüme çekme ihtiyacı hissediyorum ama aramızdaki arkadaşlığın böyle olmadığını biliyorum, bu yüzden bunun yerine ellerimi yastığın altına sokup rahatıma bakıyorum. Kot pantolonumu çıkarmaktan daha çok istediğim bir şey yok ama bu da şansımı zorlar.

"Ollie?" Henüz uyumadığını umarak soruyorum.

"Öyle mi?"

"Adın herhangi bir şeyin kısaltması mı?"

Tekrar bana dönüyor ve gülümsüyor. "Ne zamandır bunu sormak istiyordun?"

"Birinci gün," diye cevap verdim.

"Birinci gün, ha?" Sırıttıyor ve bu çok tatlı, özellikle de yastığının üzerinde dinlenirken, makyajsız, gözlerinde uykulu bir bakış varken. "Neden bu kadar uzun sürdü?"

"Şimdi uygun olduğunu düşündüm. Ollie'yi severim ama başka bir şey için takma ad olup olmadığını merak ettim."

"Öyle, ama kimse, ailem bile beni gerçek adıyla çağırıyor."

"Neymiş o?"

"Sana söylemem gerektiğinden emin değilim. Kullanabileceğini düşünmeni istemiyorum." "Ne zaman kullanabilirim ki?"

Dizlerimiz birbirine değene kadar bir santim daha yaklaşıyor ve şöyle diyor: "Eğer bana kızgın olsaydın. Ya da takıntılı belki. Ya da tutkulu ama sahte bir anda bana gerçek adımla seslenip dizlerimin bağının çözüleceğini düşünsen. Böyle bir şey olmayacak."

"Güzel, çünkü onu kullanmaya hiç niyetim yok."

"Kullanmak gibi bir niyetiniz olmadığı sürece..." "Gerçek adım Oliana." demeden önce dişleri ağzının köşesinde geziniyor. Oliana Owens."

Ollie-ahn-uh.

Dudaklarım birbirine sürtünüyor ve adını dilimde sınıyorum. "Oliana." Çenesini yukarı kaldırıyorum ve "Bu gerçekten çok güzel" diyorum.

"Aklına bir şey gelmesin," diyor parmağıyla beni göstererek. "Oliana," diye tekrarlıyorum kendi kendime.

"Dur." Şakacı bir şekilde göğsümü itiyor ama elini yakalıyorum.

"Bu gerçekten çok güzel."

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve dudaklarını ıslatıp parmakları göğsümü hafifçe tırmaladığında aramızda sessiz bir duraklama oluyor.

"Ne?" Sessizliği bozarak söylüyorum.

"Hiçbir şey." Gülümsüyor.

"Bana ne düşündüğünü söyle."

"Gerçeği mi istiyorsun?"

"Evet," diye cevap veriyorum.

"Sana karşı bir kırbaç darbesi hissettiğimi söyleyebilirim. Bir an inanılmaz derecede tatlısın ve aramızdaki bu tuhaf anlaşmada bana yardımcı oluyorsun, sonra beni tamamen görmezden geliyorsun ve şimdi ilk adama geri dönüyorsun."

"Gerçek adam şu anda gördüğünüz ve olaydan önce gördüğünüz adamdır. Arada kalan, nefret ettiğim bir parçamdır."

"Belki bir dahaki sefere bana biraz daha yaslanabilirsin."

"Evet." Göğsüme yasladığı elini tutuyorum. "Sanırım yapacağım."

"Güzel." Esnerken ağzını kapatıyor. "Şimdi biraz uyumama izin ver."

"Tamam. İyi geceler. Oliana."

"Urghhh," diye homurdanıyor. "Bunu kullanacağını biliyordum."

Telefonumu KONTROL ediyorum ve kahvaltının teslim edildiğini görüyorum, bu yüzden yataktan gizlice çıkıyorum ve yere doğru ilerliyorum. Neyse ki, doğrudan kapısına teslim ettirmiştim. Kapıyı kırıp açtım ve poşet dolusu hamur işini alıp

sandviçler ve onun tercihinden emin olamadığım için satın aldığım dört kahve.

Kapıyı sessizce kapatıp kahvaltıyı ana odaya götürüyorum ve onun yatakta doğrulup gözünü ovuşturduğunu görüyorum.

"Kokladığım şey kahve mi?" diye soruyor.

Yerin tam ortasında duruyorum ve ona bakıyorum. Penceresinden içeri süzülen ışık onu arkadan aydınlatıyor. Topuzundan dökülen saçları yüzünü çerçeveliyor ve göğüslerini zar zor örten tişörtü sert meme uçlarına son derece sıkı oturuyor. Gerçekten de sahip olduğu her tişörtün yeni favori tişörtüm olduğunu düşünüyorum çünkü çok seksi.

Gözü açıldı ve "İyi misin?" dedi. İşte o zaman gözleri çıplak göğsüme takılıyor ve beni taramalarını memnuniyetle izliyorum. Kot pantolonumun kalçalarımın inişinden, üst üste yığılmış karnıma ve oradan da iri göğüs kaslarıma kadar, şu anda, her ne kadar ağrıyor olsam da, egzersiz rutinimden hiç bu kadar memnun olmamıştım.

"Ben iyiyim, ya sen?" Ona soruyorum.

"Güzel," diye hızlıca yanıtlıyor. "Bu, uh ... kahvaltı mı?"

"Evet, öyle." Yatağa doğru yürüyorum, çantayı komodinin üzerine koyuyorum ve sonra kahvelere göz atıyorum. "Vanilyalı latte, karamelli latte, sade kahve ve chai var. Ne isteyeceğini bilemedim."

"Karamelli lütfen," diyor elini uzatırken. Latte'yi bulup ona uzatırken kendim için sade kahveyi alıyorum, gerçekten ihtiyacım olduğu için bunu seçmediğine şükrediyorum. "Çantada ne var?"

İçindekileri çıkardım ve komodinin üzerine koydum. "Yumurtalı ve sosisli sandviçler, hamur işleri ve bir kek. Bir kez daha, ne istediğini bilmiyordum."

"Her gün, her gün yumurtalı sandviç" diyor bir tane kaparken. Ben de aynısını yapıyorum ve yanına oturuyorum. Birlikte sandviçlerin paketlerini açıp birer ısırık alıyoruz. "Buna alışabilirim," diyor.

"Neye alışmak?"

"Üstsüz bir adam tarafından yatakta elle teslim edilen kahvaltı.

Beni de yaz." "Hangisini daha çok seviyorsun? Gömleksiz adamı mı, kahvaltıyı mı?" "Açıkçası kahvaltıyı." Sırıtlıyor.

Şakacı bir şekilde omzuna vuruyorum.

"Kahveyi dökersen, çarşafı temizlersin. Muhtemelen yeni bir yatak alırsın."

"Kahve kokusunu sevmiyor musun?" Ben soruyorum.

"Benim yatağında olmaz."

Sandviçimden bir ısırık daha aldıktan sonra başımı onun duvarına yaslıyorum. "Ben üniversitedeyken yatakhanem hiç böyle değildi."

"Öyle mi, dede?" diyerek gülümsememe neden oluyor. "Söylesene, eskiden nasıldı?"

"Tam bir serserisin, bunu biliyor muydun?"

"Bu arkadaşlığı daha eğlenceli hale getiriyor, sence de öyle değil mi?" "Kendimi lanet olası bir ihtiyar gibi hissettiriyor."

Yüksek sesle gülüyor ve bana doğru dönüyor, bacak bacak üstüne atmış, bir elinde sandviç, diğerinde kahve. "Özür dilerim, lütfen beni eski üniversite yıllarınızdaki hikayelerinizle eğlendirin."

"Bir serseri," diye tekrarlıyorum ama o sadece sandviçini ısıırıyor. Kahvemden bir yudum aldıktan sonra, "Üniversitede bu odayı başka bir çocukla paylaşmak zorunda kalmıştım. Ve bizim bir banyomuz yoktu. Ortak bir banyoydu."

"Ooo, günde kaç sik görüyorsun?"

"Gerçekten mi? Soracağın şey bu mu?"

"Doğal olarak, benden başka bir şey bekler miydin?" diye soruyor. Sandviçimden bir ısırık alıyorum ve sonra "Pek sayılmaz" diyorum.

"Tamam o zaman, bana penislerden bahset."

"Evet, çok fazla penis vardı ama çocukken hokey oynadığım için buna alışmıştım. Her zaman diğer erkeklerin önünde çıplak duş alırdık."

"Oh, doğru ya. Peki, şimdiye kadar gördüğün en büyük penis hangisi?"

"Bu kolay," diyorum göz kırparak. "Bu benimki olurdu."

Dramatik bir şekilde gözlerini deviriyor. "Ben ciddiym." "Ben de öyleyim," diyorum.

"Tabii, tamam Silas, kocaman bir aletin var. Şimdi ikincisi kim?"

"Neden bana inanmıyorsun?"

"Çünkü her erkek en büyük penisin kendisinde olduğunu düşünür."

"Bu doğru değil. En büyük penisin bende olduğunu düşünmüyorum. Sadece şahsen gördüğüm en büyük penis olduğunu düşünüyorum. İnternette ise durum farklı. O adamlar at gibi."

Homurdanıyor ve bileğinin tersiyle burnunu kapatıyor. "Aman Tanrım, bunu söylemeni beklemiyordum."

"Bu doğru."

"Bunu daha önce konuştuğumuzu biliyorum ama ne kadar porno izliyorsun?"

"Muhtemelen ortalama bir erkek kadar değil. Sahteliğinden hoşlanmıyorum.

Kafamdaki görüntülerle mastürbasyon yapmayı tercih ediyorum."

"Kimin görüntüleri?" Duraklıyor ve sonra soruyor, "Sarah?"

"Hayır," diye d r st ce cevap veriyorum. "Yapamam. Beni mahvetti ve muhteşem olsa bile buna geri d nmemin imkanı yok."

Ollie başını sallar. "Peki o zaman, kim gibi?"

"Bilmiyorum, gördüğüm kadınlar ya da seksi olduğunu düşündüğüm ünlüler gibi.

Bazen beni tahrik eden bir görüntü buluyorum." "Hiç

beni düşündün m ?" diye soruyor şakacı bir

tonda. "O lanet tişörtleri giymeye devam

edersen, giyeceğim."

G mleğine bakıyor, sonra tekrar bana bakıyor. "Bu daha uzun olanlardan biri."

"Lanet olsun, daha kısa olanın neye benzediğini görmekten

nefret ediyorum." "Nefret mi? Gerçekten mi?" diye soruyor.

"Hayır, çok hoşuma giderdi. Çok seksi göğüslerin var."

"Ah." Elini göğüsüne bastırıyor. "Bu çok tatlı. Bence senin de ateşli göğüslerin var."

"Onlara böyle demesen olmaz mı?"

"şey,  zg n m," diyor. "Ama göğüs kasların çok büyük." Kahvesini tutan eliyle bir tanesini dürtüyor. "Daha önce senin kadar kaslı bir adam gördüğümü sanmıyorum. Ellerimi vücudunun her yerinde gezdirmek istiyorum."

"Al bakalım," diyorum.

"Oh, iyi deneme, efendim. Ama sizin mastürbasyon anılarınızdan birine maruz kalmayacağım."

Kıkırdıyorum. "Eğer ellerini üzerimde gezdirirsen, bu bir anı olmaz. Tam burada, tam şu anda bir an olurdu."

"Ama bu asla olmayacak çünkü biz bir genelev değiliz, unuttunuz mu?"

"Oh, hatırladım." Sandvi imi bitirdim.

" niversitedeyken oda arkadaşından hoşlanıyor

muydun?" "Bu konuşmanın etrafından mı

dolanıyorsun?" Ona soruyorum.

"Zafer günlerin hakkında hiç konuşmadın."

"O günler benim ihtiyaşlı günlerim değildi," diyorum. "Aslında bundan çok uzaktı. Ko umdan nefret ederdim. Dünyanın en büyük g t yd  ve üniversiteyi cehenneme çevirmişti."

"Neden oraya gittin?" diye soruyor. "Birden fazla seçeneğiniz olduğunu

varsayıyorum."

"Harika tesisleri olan harika bir programdı. Beni işe alan koç ben gelmeden hemen önce kovuldu. Yani benim elimde değildi. Üniversite boyunca acı çektim. Oda arkadaşım da daha iyi değildi çünkü o da sporcu bir öğrenci değildi, bu yüzden benim sıkı programımı anlamıyordu."

"Gerçekten mi?" Ollie sorar. "Seni normal bir öğrencinin yanına koymaları çok garip. Benim üniversitemde sporcu öğrencilere tahsis edilmiş yurtlar bile var."

"Takımındaki diğer çocuklar öğrenci atletlerle aynı odada kalıyordu. Ben değil." "Yani ikinizin iyi geçinemediğini varsayıyorum?"

"Pek değil," diye cevap veriyorum. "Oldukça sakın olduğu birkaç zaman vardı ama çoğunlukla hıyarın tekiydi. Bir keresinde odamızda esrar içiyordu ve onu duvara yapıştırıp ölümle tehdit etmek zorunda kaldım. Okuldan atılabilirdim."

"Ooo, ona hiç yumruk attın mı?"

"İstedim," diyorum. "Ama hiç yapmadım."

Kahvesini yudumluyor ve sonra merakla şöyle diyor: "Gerçekten aynı yaşta olsaydık arkadaş olup olamayacağımızı bilmek istiyorum. Mesela gerçekten benim üniversiteme gitseydin, karşılaşır arkadaş olur muyduk?"

"Hayır." Başımı sallıyorum.

"Neden olmasın?" diye sorar, kırılgan bir şekilde.

"Seninle asla arkadaş olmazdım. Seni becermeye çalışırdım. Ama arkadaş, o kadar da değil."

"Oh." Sırıttıyor. "Kayıt dışı konuşacak olursak, üniversitedeyken beni becermeye çalışsaydın, bunun olmasına izin verirdim."

"Hayal kırıklığına uğrardın." Kıkırdıyorum. "Her şeyi anlamam bir saniye sürdü."

"Muhtemelen şimdiye kadar yaşadıklarımın daha kötü olmazdı." İç çekiyor. "Neden erkekler kadın orgazmı kavramını anlayamıyor?"

"Gençken, kendi sarmallarından kurtulma ihtiyaçlarından dolayı kör oluyorlar. Akıllı olanlar, daha fazla seks istiyorlarsa, bu konuda iyi olmaları gerektiğini fark ederler."

"Ve sen de bunu mu yaptın?" diye soruyor. "Yaptım." Göz kırıyorum.

"Sanırım bunu asla bilemeyeceğiz."

"Sanırım değil." Göğsümü kaşıdım ve ona başımı salladım. "Bugün ne yapıyorsun?"

"Egzersiz yapmam lazım. Uğrayabilir miyim?"

"Benimle eve gelebilirsin."

"Peki yurduma nasıl dönmemi bekliyorsunuz?"

"Birkaç işim var, işin bitince seni bırakabilirim." Tek kaşı havada asılı kaldı. "Ne zaman benim şoförüm oldun?" "Eğer kendin kullanmak istiyorsan, sorun değil. Ben sadece teklif ediyorum." Yumuşatıyorum Elimi göğsümün üzerine koyup yatağından kalktım. "Ama birazdan gideceğim, o yüzden karar vermen gerek."

"Hızlı bir kahvaltı oldu. Sandviçini bütün olarak yutup öylece gidecek misin?"

"Kalmamı ister miydin?" diye sordum.

"Hayatında ne yaptığın umurunda değil."

"Yorum yapıyorsan umurunda olduğu açık."

"Çünkü hâlâ kahvaltımı bitirmeye çalışıyorum ve sen beş saniye içinde gideceğini söylüyorsun."

"Demek seni bırakmamı istiyorsun..."

"Tabii ki seviyorum," diyor. "Dürüst olmak gerekirse, araba kullanmaktan hoşlandığımı mı düşünüyorsun?" "O zaman neden bu kadar büyütüyorsun?" diye soruyorum.

"Çünkü Silas, benim işim bu."

Kaslarımın bana bağırıp çağırmasından sonra bugün ağırlık kaldırmayı planlamama imkân yoktu, ancak bacaklarımı da gevşetmem gerekiyordu, bu yüzden koşu bandımda yürümeyi tercih ettim.

Düşünmediğim şey, Ollie'nin kıkırına ve sadece kıkırına uygun taytlarla üç çeşit squat yapmasını ön sıradan izlemektir. Hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyorlar. Hatta çatlağına kadar çıkıyorlar, böylece önümde yukarı ve aşağı çömelen mükemmel tanımlanmış kıkırıyor. Pantolonu, göğüslerini düzleştirmek yerine sadece kaldıran bir spor sütyeniyle eşleştirdiğinden bahsetmiyorum bile.

Saçlarını uzun bir at kuyruğu yapmış, spor salonumda ıslak bir rüya gibi dolaşıyor. Koşu bandında yürürken sertleşmemek için ona bakmamaya çalışıyorum.

Ama şu kıkıra bak. Yuvarlak.

Yüksek.

Sıkı.

Kızın çömelme hareketleri için zaman harcadığı belli.

Ve biraz da ağırlık çalışıyor. Çok etkilendim.

Koşu bandının ekranına bakıyorum ve otuz dakikaya ulaştığımı görüyorum, bu yüzden bandı kapatıyorum ve Ollie'nin arka tarafının birinci sınıf görüntüsünden uzaklaşabildiğim için Tanrı'ya şükrediyorum.

Havlumu omzuma atıyorum, suyumu alıyorum ve matımın başına geçip bir köpük rulo alıyorum. Acıyı deneyimleme zamanı.

Rulonun üzerine yan yatıyorum ve IT bandımı açıyorum, tüm bu süre boyunca inlememeye çalışıyorum. Ama lanet olsun, çok acıyor. Sezon dışında spor yapmadığımdan değil, çünkü yapıyorum. Formda kalmak önemli ama hiçbir zaman sezon öncesi dönemdeki kadar yoğun olmuyor ve ben de hiç kaymıyorum. Bu yüzden o kasları tekrar uyandırmak acı verici.

"Orada iyi misin?" Ollie ağırlığını rafın üzerine koyarken soruyor.

"Yüksek sesle inledim mi?"

"Uh, evet. Korkunç bir şey."

"Özür dilerim. Gerçekten çok ağrıyor." Bacağımı biraz daha açıyorum ve sonra taraf değiştiriyorum.

Ağırlıkları kaldırıp barı silerken "Her zaman bu kadar kötü mü?" diye soruyor.

"Evet. Sezon öncesi dönemde, koçumuzun bizi sert bir şekilde kullanmaya karar verdiği bir an olur ve bu cinsel anlamda olmaz."

"Umarım öyle değildir. Koçunuzun başa çıkması gereken çok fazla adam var."

Kıkırdıyorum ve yüzümü buruşturarak yuvarlanmaya devam ediyorum. "Ve her zaman bu saatlerde inanılmaz derecede ağrım oluyor."

"Diğer çocuklar iyi görünüyordu." "Benden daha cesurlar."

"En azından bunu kabul edebilirsin." Suyunu aldı ve bana doğru yürüdü. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Sanırım iyiyim," diyorum. "Sadece işimi bitirip saunama gideceğim."

"Sauna mı?" diyor. "Bana saunanız olduğunu hiç söylememiştiniz." "Evet, söyledim."

"Korkarım hayır. Bunu hatırlardım. Nerede bu?" İşaret ediyorum. "Soldaki kapı."

Gözleri sevinçle açılır. "Bunu kullanabilir miyim?"

"Burada her şeyi kullanabilirsiniz. Havlular banyoda. İşiniz bittiğinde bana haber verin, ben devralırım."

"Saçmalama. Benimle içeri gelebilirsin." Bacağıma dokundu. "Merak etme, saunada çıplak oturmayı sevmeme rağmen üstümü örteceğim."

"Evet, ben de öyle."

"Eğer bu anlaşma bir genelev olsaydı, size havluyu bırakmanızı söylerdim."

Hiç zahmet etmeyin."

Sertçe yutkunuyorum. "Evet, genelev olmaması iyi bir şey."

"Evet, iyi bir şey," diye sırtarak cevap verir ve çıkar. "Saunada görüşürüz."

Rahatlaması için ona birkaç dakika vererek yuvarlanmayı bitiriyorum ve tamamen esnediğimde ve biraz daha rahatladığımı hissettiğimde, kıyafetlerimi çıkardığım ve belime bir havlu sardığım banyoma gidiyorum. Saunama hiç havluyla girmemiştim ama her şeyin bir ilki vardır.

Havluyu bezi elime alarak saunamın buzlu cam kapısına doğru yürüyorum ve kapıyı açtığımda Ollie'yi banklardan birine uzanmış, altında bir havlu ve onu uzunlamasına zar zor örten bir havlu buluyorum. Havluyu vücudunun etrafına sarmak yerine göğüslerinin üstünden geçirmiş, yan göğsünü tamamen açıkta bırakmış ve sonra bacaklarının arasına ince bir şekilde yerleştirmiş, böylece tüm tarafını harika bir şekilde görebiliyorum.

Kasıklarım bu manzara karşısında geriliyor ve sauna hakkında bir şeyler söylediğim için içimden lanet ediyorum. Bu rahatlatıcı olmaktan başka bir şey olmayacak.

"Bu harika," diyor göğsü kalkıp sırtı kavislenirken ve bacağı bükülüp ayağı bankın üzerinde düz dururken.

Sikey

im.

Ben.

"Burada olmamın sakıncası olmadığına emin misin?"

"Bunu sana sormam gerekmiyor mu?" Başını yana çeviriyor ve bana bakıyor. Dudaklarının köşesi yukarı kalkıyor. "Biliyor musun, Sarah gerçekten aptal. Aranızda ne geçti bilmiyorum ama bunu istememesi için" - parmaklarını vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor- "aptalın teki olması lazım." Sarah'yı bacaklarının arasında bir kadınla bulduğumu düşünürsek, Sarah'nın uzaklaştığı şey benim fiziğim değil. Ve Ollie'ye insanların duygularını istemeden de olsa ne kadar önemsemediğimi gösterdim.

Bankta oturuyorum. "Bana gelince pek çok şey istemedi."

Ollie bana bakmak için kısmen yüzüstü dönerken elini havluya bastırarak vücuduna yakın tutuyor. Dönüşü ve havlunun birini kullanmasıyla kıcı tamamen ortaya çıkıyor. Ve lanet olasıca çok güzel.

Ağzım sulandı.

Vücudum yaklaşmak için kaşınıyor.

Gözlerime yüzüne odaklanmasını söylesem de bana ihanet edip mükemmel kıcıyı görüyorlar.

"Bunu anlamıyorum. Seni nasıl istemez? Senin yanında olduğum için hayatımda hiç bu kadar azgın olmamıştım."

Kaşlarımı kaldırıp soruyorum, o da omuz silkiyor.

"Bu konuda yalan söylemeyeceğim," diye devam ediyor. "Bunu itiraf ederek rahatlamamı da beklemiyorum. Bunu kendi başıma halledebilirim. Ama cidden, Vancouver'ın dört bir yanındaki kadınların seninle yatmak için sıraya girdiğinden eminim. Onun sorunu neydi?"

"Sanırım daha fazlasını istedi," diye cevap verdim, içeri girdiğimde ne olduğunu hatırlayarak. "Farklı bir şey."

"Sana bok gibi davrandığı için özür dilerim." Şimdi tamamen yüzüstü olacak şekilde dönüyor ve kolları göğüslerini zar zor gizlerken bacaklarını gökyüzüne doğru tekmeliyor. Eğer benim olsaydı, leğen kemiğini kaldırır ve onu arkadan becerirdim. Kıcına şaplak atardım, el izimle nasıl parladığına bayılırdım. Ve saçlarını çekiştirerek ona kontrolün kimde olduğunu gösterirdim.

Ben.

O şımarık ağzı değil. Güçlü iradesi değil.

Ama ben.

"O zaman neden çıkmıyorsunuz?" Ollie soruyor. "Neden bu sahte flört ortaklığının daha iyi olduğunu düşünüyorsunuz?"

"Sezon boyunca hiç kimseyle çıkmadım, en azından yeni biriyle. Sarah ile birlikteyken, işimin talepleri karşısında beni nelerin beklediğini çok iyi biliyordu. Ama sanırım yeni biriyle çıkmak çok zor olurdu, özellikle de sezon birkaç hafta içinde başlayacakken. Belki sezon bittikten hemen sonra biriyle tanışırsam onu hazırlayabilirim ama hemen öncesinde?" Başımı iki yana sallıyorum. "Yeni bir ilişki için çok fazla."

"Gerçekten bu kadar yorucu mu?"

Başımı salladım. "Uzun saatler, gece geç saatlere kadar, bazen programa bağlı olarak bir haftadan uzun süre yokum. Bu sürekli bir şey. Ve belki ilk başta heyecan verici görünebilir, ama tüm bunlarla başa çıkabilmek için güçlü bir ortak gerektiğini biliyorum."

"Sarah iyi idare etti mi?"

"Öyleydi," diye yanıtlıyorum. "Ben yoldayken keşke daha farklı yapsaydı dediğim şeyler vardı. Telefonda o kadar çok konuşmayı sevmezdi. Birkaç kez telefonda seks yapmayı denedim ama hoşuna gitmedi. Telefon söz konusu olduğunda hiçbir şeyle ilgilenmiyordu ve bazı geceler çok yalnızdı."

"Onu hiç aldatmadın mı?"

"Asla," diyorum Ollie ile göz göze gelerek. "Bir kadınla birlikteyken sadece ve sadece onun olurum."

"Bu çok seksi," diyor Ollie. "Sporcuların partnerlerini aldattığına dair hikayeleri hep duyarsınız. Ben hiçbir zaman sporculara bu nedenle ilgi duymadım. Asla aldatılmak istemem. Böyle bir acıyı hayal bile edemiyorum."

"Hiç eğlenceli değil," diyorum kendimi durdurmadan. Hay sikeyim.

Ona bakıyorum ve gözleri açılıyor. Biraz daha uzun oturuyor, neredeyse meme uçlarını görebileceğim bir noktaya kadar. "Silas. .. Sarah seni aldattı mı?"

Bakışlarımı kaçırıyorum ve elimi yüzümde gezdiriyorum. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Tamam," diyor sessizce. Ve milyonlarca soru sormak istediğini biliyorum. Soruların onun etrafında döndüğünü hissedebiliyorum, onları dışarı çıkarma ihtiyacı duyuyor. Ve sonra, "Ne olursa olsun, o tam bir aptal." diyor.

Gözlerim tekrar ona takılıyor ve bir santim yukarı kalkıyor, ama bu göğüslerinin neredeyse ortaya çıkmasına yetiyor. Elleri boynundan aşağıya doğru inerken dişleri alt dudağının üzerinde yuvarlanıyor, sanki bir ter damlası teninin üzerinde geziniyor.

"Çok seksisin, Silas." Eliyle havlusunu tutarak bankın üzerine oturmak için ayağa kalkıyor. Havlu kıvrılıyor ama onu tüm doğru yerlerinden örtüyor. "Tapabileceğim türden bir vücudun var." Ayağa kalkarken dudaklarını ıslatıyor, havlu göğüsleri ve amı için sadece bir peştamal. "Benim olsaydın, yatak odasından çıkmaya izin vermezdim." Yaklaşıyor. "Teninin her santimini ağzıma almayı kendime görev edinirdim."

Ne yaptığını ya da nihai amacını bilmiyorum ama bu beni o kadar tahrik ediyor ki heyecanımı gizlemek için ellerimi kucağıma koyuyorum.

Böyle dokunulmak istiyorum.

Tapılmak istiyorum.

İstendiğimi hissetmek istiyorum.

"Çoğu zaman huysuz olma eğilimine rağmen, tanıdığım en çekici ve en

kibar adamsın." Önümde duruyor.

ve göz göze gelmemiz için kalçamdan menteşeliyor. Elini yanağıma götürüyor ve başparmağını yavaşça dudaklarımın üzerine getirip aşağıya doğru sürüklüyor. Parmağını ağzıma almayı ya da onu kucağıma çekmeyi düşünüyorum ... muhtemelen onu karşıma yatırıp kışına şaplak atabilirim, tıpkı egzersiz yaparken yapmak istediğim gibi. "Sen daha iyisini hak ediyorsun," diye fısıldıyor. "Sadece sikini isteyen değil, onu arzulayan bir kadını hak ediyorsun." Ve bununla birlikte kalkıp dönüyor, böylece tek görebildiğim onun mükemmel arka tarafının uzaklaştığı oluyor. Omzunun üzerinden bakıyor ve benim gezinen gözlerimi yakalıyor, tam olarak odaklanmamı istediği şeye odaklanmış. "Ben duş almaya gidiyorum. Beni ne zaman eve götürmek istersen oturma odanda bekliyor olacağım."

Peki ya hiç?

Şimdi gelip kucağıma oturmaya ne dersin?

Seni becermeme izin vermeye ne dersin, böylece ne zaman etrafımda olsan ortaya çıkan bu yanma hissini sistemimden atabilirim?

"Tamam," diye boğuk bir sesle cevap veriyorum, sikim onun dokunuşu için yalvarıyor. "Benim için de duş al."

Göz kırıyor. "İçerideyken beni düşünme." Ve sonra misafir duşuna çekiliyor.

Onu düşünmüyor musun?

Neredeyse imkansız.

Yatak odama doğru ilerliyorum ve içeri girdiğimde havlumu çıkarıp doğruca duşa giriyorum ve suyu açıyorum. İçeri giriyorum, elime biraz sabun alıyorum ve sonra sert sikimi kavrayıp okşarken kolumu fayansa yaslıyorum.

"Siktir," diye inliyorum sessizce.

Beni düşünmüyor musun?

Nasıl yapamam ki?

Son bir buçuk saattir, onun çömelmesini izlerken, saunamda gerilmesini, yumuşak teninden boncuk boncuk ter damlamasını, sonra uzaklaşırken kışını göstermesini, sıkı ve yüksek, ellerim için yalvarmasını izlerken mavi toplanla acı çekiyordum ... horozum için.

"Becer beni," diye mırıldanıyorum ve daha sert pompalıyorum.

Ollie sutyen giymemişti. Meme uçları sertleşmişti.

Ollie bağış kampanyasındaki elbisesi ve olağanüstü göğüsleriyle. Ollie antrenman kıyafetiyle.

Daha sert pompalıyorum, taşaklarım şimdiden sıkılaşmaya başladı.

Dudağımı ısıriyorum, yaklaşan orgazmıma saniyeler kaldı.

Gürültü yapma. Olma

...

"Oh . . . Tanrım." Banyonun havalandırma deliğinden duyduğum ses gözlerimin neredeyse açılmasına neden oluyordu. O Ollie miydi?

Öyle olmalıydı.

O da mı, lanet olsun, o da mı kaçıyor?

Dairemde kendine dokunduğunu düşünmek bile sıkımı daha sıkı kavramama ve tam kenardan ateş etmeme neden oluyor.

Duş fayansının her yerine boşalırken ön kolumu ısııyorum.

Kendimi sabitleyip duvarı iterken tüm vücudum titriyor. Sıcak suyun altına giriyorum ve Ollie'ye ilk kez nasıl otuzbir çektiğimi düşünürken suyun vücudumdan aşağı damlamasına izin veriyorum. Ve nasıl son olmayacağını.

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

OLLIE

Neyin peşindesin?

Quadlarımı esnetiyorum.

Ollie: Demek sürükleyici şeyler, ha? **Silas:** Çok.

Ollie: Benim hiçbir şeyim yok ve senin de hiçbir şeyin olmadığına göre, hikayemizin bir kısmını gerçeğe dönüştürebiliriz diye düşündüm.

Silas: Neden şimdi korkuyorum?

Olma. Ama eğer istersen, 30 dakika sonra gelip beni yurttan alabilirsin.

Silas: Yani . . . Seni ben mi alacağım? Bu ne kadar adil? Benden bir şey yapmamı isteyen sen değil misin?

Bu hiç adil değil. Otuz dakika sonra görüşürüz, geç kalma.

Silas: En azından ne halt ettiğimizi sorabilir miyim?

Beni aldığında söyleyeceğim. Şimdi, devam edin.

□

"HEY," diyorum Silas'ın arabasına atlayıp kapıyı kapatırken. Üzerinde siyah bir kot pantolon, beyaz bir gömlek ve uzun kollu kot bir ceket vardı.

Dirseklerine kadar kıvrılmıştı ve kaşları Silas'ı andırıyordu. "Bu surat da neyin nesi?" Parmaklarımı alnındaki çatlağa bastırarak soruyorum.

"Bu şort da neyin nesi?"

Şortuma bakıyorum ve tekrar ona dönüyorum. "Ah... hiçbir şey."

"İç çamaşırı gibi görünüyorlar."

"Hayal edebiliyor musun?" Güldüm ve kemerimi bağladım. "Tanrım, bu çok rahatsız edici olurdu." Hırkamin kollarını çekiştiriyorum ve ona gülümsüyorum.

"Ollie," diyor karanlık, alaycı olmayan bir ses tonuyla.

"Ne?" diye sordum. diye sorduğumda bana hiç hoşuma gitmeyen bir bakış attı. "Şu anda kontrolcü bir pislik olmaya çalıştığını görebiliyorum, bu yüzden seni yeni bir tane sökmekten önce bu tavrını değiştirmen için sana iyi bir on saniye vereceğim."

"Kontrolcü bir pislik olmaya çalışmıyorum. Sadece o şortun çok kısa olduğunu düşünüyorum ve halka açık bir yere gidersek fotoğraflarımız çekilecek. Bu şortun her yere asılmasını mı istiyorsun?"

"Tabii, neden olmasın?" O kadar lakayt bir şekilde söylüyorum ki, bunun onu öldürdüğünü biliyorum. "İnsanlar kıcıma bakmak istiyorsa, bu onların ayrıcalığı. Ama bu bodysuit rahat, bu şort rahat ve bu hırka bugün Vancouver'da esen meltemin tüm sıcaklığını bana veriyor. Şimdi, söyleyecek güzel bir şeyiniz yoksa, bence bu konuşmayı yaptığımızı unutup yolumuza devam etmeliyiz."

Direksiyonu sıkıca kavırıyor, elinin arkasındaki damarlar şişiyor. "Tamam, unutabiliriz."

Vay canına, çok inandırıcı. Şortları bu kadar önemseyeceğini kim bilebilirdi?

"İyi olacak mısın?" diye sordum. "Azı dişini kırmak üzeresin gibi görünüyor."

"Sorun değil. Sadece nereye gittiğimizi söyle," diye cevap veriyor yenik bir iç çekişle.

Koltuğumda dönüyorum, yüzüme kocaman bir gülümseme yerleştiriyorum ve "Hayvanat bahçesi" diyorum. Sessizce söylenirken başı geriye eğiliyor ve koltuk başlığına bastırıyor, "Yüce İsa."

Kolunu salladım. "Hadi gel. Eğlenceli olacak. Birlikte hayvanat bahçesine gittiğimizi söylediğimizde bu artık bir yalan olmayacak. Ve eşekleri merak ettiğini biliyorsun."

"Gerçekten değilim." Bileğindeki saate bakıyor ve "Ve aslında, şimdi hatırladım, gitmem gereken bir yer var." diyor.

"Yalancı." Omzunu itiyorum. "Bu benim ikramım olacak. Sana tavuk bonfile bile getireceğim."

Arabayı vitese takıyor. "Vay canına, bugün gerçekten kazanıyorum."

"Bütün bu süre boyunca gerçekten huysuz mu davranacaksın?" Silas'a onu kenara çekip insanların yanımızdan geçmesine izin verirken soruyorum.

"Huysuz değilim," diyor hayvanat bahçesi haritasına bakarak.

"Evet, öylesin. Arabada benimle neredeyse hiç konuşmadın. Ödemeye çalıştığımda nefesinizin altında homurdandınız, sonra elimi tokatlayarak kredi kartımı yere fırlattınız-"

"O bir kazaydı."

"Şimdi de kendini haritanın içine sokmaya çalışıyorsun." "Kaplan bölümünü arıyorum. Onları severim."

Parmağımla çenesini kaldırıyorum, böylece bana bakmak zorunda kalıyor. "Sorun nedir?"

"Geçen gün bana kışını gösterdiğin ve şimdi de o şortun içinde olduğun gerçeğini görmezden mi geleceğiz... beni kırmaya mı çalışıyorsun?" demeden önce dili dişlerinin üzerinden kayıyor.

"Kızdığın şey bu mu?"

Boynunun arkasını kavırıyor ve pazısının gömlek kumaşını çekmesine neden oluyor. "Sadece seni anlamaya çalışıyorum. Bu platonik, değil mi?"

"Uh . . . evet. Neden?" Başımı yana eğiyorum. "Aman Tanrım, Silas Tater Tot-"

"Bana öyle deme."

"Bana aşık mı oluyorsun?"

"Tanrım." Haritayı katlayıp arka cebine koyarken bir yandan da çitleri itiyor.

"Öylesin, değil mi?" Kolumu onunkine doluyorum. "Sorun değil, bana anlatabilirsin. Kalbine karşı nazık olacağıma söz veriyorum."

"Çok sinir bozucusun, biliyor musun?"

"Saptırmaya çalıştığını söyleyebilirim ve bu çok tatlı." Patika yolda yürürken ona sımsıkı sarılıyorum, ormana benzer bitkilerden oluşan örtüler yürüyüş yolunun her iki tarafını kaplıyor. "Ama sana hatırlatmam gerek, sevgili Tater Totty-"

"Cidden, bu kadar saçmalık yeter."

Onu görmezden gelerek devam ediyorum, "Biz sadece arkadaşız."

"Uh-huh. Peki arkadaşlar genellikle saunada kışlarıyla diğer arkadaşlarına sataşırlar mı?"

"Bunun alay etmek olduğunu mu düşündün?" Kolunu okşadım. "Bu sadece insan formunu göstermenin sanatsal bir yoluydu. Ayrıca hepimizin poposu var, görülecek yeni bir şey değil."

"İnanın bana, bu yeni bir şeydi."

"Güzel bir kışım olduğunu mu söylüyorsun, Silas?" "Gerçekten güzel bir kışın var."

Dudaklarımın kenarında bir gülümseme beliriyor. "Teşekkür ederim. Bunu kışların kralından duymak çok anlamlı."

Durakladı ve bana baktı. "Kışların kralı mı?"

"Oh, bundan daha önce bahsetmemiş miydim? Kalça kasların o kadar sıkı ki, bir cevizi bile kolayca kırabilirler."

Kıkırdıyor ve ben onun gevşediğini hissediyorum. "Bundan emin değilim ama teşekkürler." "Gördün mü?" Kolunu sıkıyorum. "Sadece biraz gevşemeye ihtiyacın vardı. Eğlence motorunu harekete geçirmek için ne zaman bir iltifata ihtiyacın olursa, bana haber ver. I bir sürü stok var." "Ne gibi?"

"Bilirsin işte, hayatımda gördüğüm en harika göğüs kaslarına sahip olman gibi şeyler. Omuzların taş gibi oyulmuş ve bugün sunduğun ön kol pornosundan bahsetmiyorum bile."

Kollarına bir bakış atıyor. "Oldukça güzeller, değil mi?"

İkimiz de kıkırdıyoruz ve onu hafifçe yana itiyorum. "Tamam, egoyu şişirmeye gerek yok. Sonuçta ziyaret etmemiz gereken koca bir hayvanat bahçesi var."

"O zaman belki de beni davet etmemeliydin," diyor, ağzı kulağıma yakın. "Çünkü şimdi çekilmez biri olacağım."

"KESİNLİKLE BU DEVEDEN DAHA FAZLASINI TAŞIYABİLİRİM," diyor Silas, önümüzde duran iri ve etli deveye bakarken.

Gergedan için de aynı şeyi söylemiş, daha hızlı hücum edebileceğini iddia etmişti.

Ve fil, o daha fazlasını kaldırabilirdi.

Ve lanet çita daha hızlı koşabiliyor.

Çok sinir bozucuydu.

Belki de onu rahatsız ettiğimde böyle hissediyordur.

"Evet, sevgili Tater Tot, kesinlikle yapabilirsin." Yanağını okşadım. "Bana öyle seslenmen konusunda sana ne demiştin?"

"Daha çok yapar mısın?" Büyüleyici bir gülümsemeyle soruyorum. "Hayır. Daha az yap."

Develerden uzaklaşıp patikadan geyiğe doğru ilerliyoruz. "Büyürken kimsenin sana Tater Tot demediğini söyleyemezsin."

"İnsanlar yaptı ve ben de onları susturdum." "Kim gibi?"

Ellerini cebine sokar ve "Dedem" der. "Dur, büyükbabanı susturmadın."

Sırıttırıyor. "Kafamda, yaptım."

"Peki bu senin için nasıl sonuçlandı?" "Pek iyi olmadı."

"Nedenini hayal bile edemiyorum." Geyik sergisinin önüne geçiyoruz ve sağlam hayvanı inceliyoruz. "Büyükbabanın sana böyle seslenmesinden neden nefret ediyorsun? Bence çok sevimli."

"Çünkü ben bir hokey oyuncusuyum ve o zamanlar tek istediğim büyük olmakken cılızdım. Tek istediğim iri yarı bir hokey oyuncusu olmakken Tater Tot lakabı tam olarak aradığım şey değildi."

"Cılız mıydın?" "Çok," diye yanıtlıyor.

"Ne kadar süre için?"

Bir an düşündükten sonra cevap veriyor: "Lise son sınıftayken biraz kilo almaya başladım ve üniversite kas yapmama yardımcı oldu. Çok hızlıydım. Bu sayede buzda çok fazla incinmeden dolaşabiliyordum."

"Hâlâ en hızlı sen misin?"

"Maalesef hayır," diye yanıtlıyor. "Takımdaki en hızlı kişi Holmes. Ben ikinciyim."

Bu adam buzun üzerinde yüzüyor. Bunu nasıl yaptığından emin değilim. "Muhtemelen yakışıklılığı onu buzun üzerinde taşıyor."

Silas beni güldüren bir yan bakış atıyor. "Peki ya sen? Takma adın var mı?"

"Sadece Ollie, kısa sürede normal ismim oldu. Sanırım Olliana artık benim takma adım olacak, kullanmamanız gereken bir takma ad." Ona kaşlarını kaldırıyorum.

"Onu kullanmam hoşuna gidiyor, yalan bile söyleme." Kolunu omzuma atıp beni sıkıca kendine çekiyor ve bir an için bundan zevk alıyorum.

Silas ağzı sıkı ve ciddi biri. Her şeyi çok ciddiye alır, kartlarını göğsüne yakın tutar ve asla zayıflık göstermez, ancak böyle zamanlarda, gevşediğinde ve platonik şefkat göstermekten çekinmediğinde, gerçekten zevk alıyorum. Çünkü onun gerçek benliğini, yıllar boyunca kalbini korumak için ördüğü yüksek duvarların ardındaki adamı görebiliyorum.

"Biraz hoşuma gidebilir."

Kıkırdıyor. "Biliyordum amına koyayım."

"İŞTE BURADAYIZ," diyorum gördüğüm en prestijli evcil eşeğe doğru yürürken. "Bunu kullanabileceğini düşündüm." Ona küçük bir karton tepsi tavuk bonfile uzatıyorum. "Sevdiğin özel sosu bile yaptım." Tepsiyi almıyor. Onun yerine sadece bakıyor ve tek kaşını kaldırarak bana bakıyor.

"Ben yemeğe giderken de böyle mi yapıyordun?"

Tuvalete mi?"

"Beni asla yalnız bırakmamalısın. Ne yapacağımı asla bilemezsin." Eşegi işaret ediyorum ve ekliyorum, "Mükemmel değil mi? Sen, ben, eşekler ve tavuk etleri. Keşke fermuarın da ..."

Kasıklarına bakarken sesim kısılıyor.

Üzerinde durduğumuz zemini sarsan çirkin, gürültülü bir kahkaha atmadan hemen önce gözlerim açılıyor.

"Ne?" dedi aşağı bakarken, sadece fermuarının açık olduğunu gördü. "Orospu çocuğu," diye küfrediyor nefesinin altından, ben o kadar gülüyorum ki destek için çitlere yaslanıyorum.

"Aman Tanrım." Gözyaşlarım gözlerimi gıdıklarken elimi yüzümün önünde sallıyorum. "Sen gerçekten eşek bir sapıksın."

"Yapamaz mısın? İnsanlar bakıyor."

"Benim hatam değil." Başımı sallıyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor. "Kahretsin, sanırım altına işeyeceğim." Bacaklarımı birbirine kenetliyorum.

"Bunu bilerek yapmadım," diyor sıkılmış dişlerinin arasından, beni seyreden kalabalığa karşı engellemeye çalışarak.

"Bu da durumu daha iyi yapıyor. Bilinçaltın biliyordu. "Donkey time", "dong out" demekti.

"Aletim dışarıda değildi," diye fısıldıyor.

"Ama bir esinti hissettirdi, değil mi?" Öksürerek kahkaha atıyorum, yanaklarım acıyor.

"Gerçekten çok olgunsun. Bunu biliyor muydun?" Tavuk etlerini benden kaptı ve bir ısırık aldı.

"Gerçekten değilim." Biraz daha gülüyorum, şimdi arkamdaki arkadaşım gibi hee-haw yapmaya başladım. "Sadece ... fermuarını indirdiğine inanamıyorum." Gözlerimi sildim. "Çok şiirsel bir güzellik."

"Eğlenmene sevindim."

Benden uzaklaşıyor, ben de çiti itip ona yetişiyorum ve kolumu tekrar onun koluna doluyorum. "Tuzlu olma."

"Senin için söylemesi kolay, sen eşek sapık değilsin." Dudağım titriyor.

Kahkahalarımı bastırmaya çalışıyorum ama işe yaramıyor ve bir kez daha patlıyorum. Birkaç saniye sonra, "Özür dilerim." dedim.

"Hayır, değilsin," diye cevap veriyor ama bu sefer sesinde bir gülümseme var ve artık istediğim kadar gülme özgürlüğüm olduğunu biliyorum.

"BET hayranların senin havalı bir adam, Vancouver'daki her kadını tavlayacak kadar havalı gerçek bir hokey kahramanı olduğunu düşünüyor, oysa gerçekte sen bir tür aptalsın."

Silas dondurma külahını yalıyor ve "Benim havalı olduğuma inandıkları sürece, önemli olan tek şey bu" diyor.

"Aptal yorumuna karşı savaşmayacak mısın?"

Başını iki yana sallar. "Beni en kötü halimle gördün. Anlamı yok."

Ben de dondurmamı yalıyorum ve başımı omzuna yaslıyorum. "Eğer bu senin en kötü halinse, o zaman seni en çok böyle sevmem benim hakkımda ne söylüyor?"

Duraklıyor, sonra kolunu bana doluyor ve beni kendine çekiyor. "Belki de sen de bir ahmaksın."

"Aslında bu çok doğru. Büyürken kendimle ilgili hiçbir şeyin havalı olduğunu düşünmezdim. Popüler değildim, son trendlere sahip değildim ya da takip etmiyordum ve hiç kimse bana çıkma teklif etmedi."

"İnanması zor," diyor.

"Bu doğru. Üniversiteye kadar kendimi toparladığımı sanmıyorum. İşte o zaman Yonny ortaya çıktı ve bu ilişkinin ne kadar başarılı olduğunu biliyoruz."

Eli koluma dolanırken ve başparmağı yavaşça tenimi okşarken "Uzun süreli bir aşk için gerekenler" diye şaka yapıyor. Bu hafif dokunuş kollarımda bir ürperti dalgası yaratıyor. Yonny'yle birlikte olduğum yıllarda bile bana hiç böyle dokunmamıştı ama Silas'a bu çok doğal geliyor ve birlikte bile değiliz.

"Evet. Dostum, hala onunla birlikte olduğumu, onunla evlendiğimi hayal edebiliyor musun?"

Bu garip olurdu. Hayatım nasıl olurdu?"

"Sarah ile evlenseydim hayatım nasıl olurdu?" diye soruyor.

"Haince," diye cevap verdim. "Özellikle de elindeki kızıymı bilmediği için."

"Ben de Yonny için aynı şeyi söyleyebilirim."

"Evet, kesinlikle beni takdir etmedi. Yani . . . Ben sakso çelmeye bayılırım ama o oynamama hiç izin vermedi."

Silas hafifçe kıkırdar. "Eğer benim olsaydın, istediğin zaman oynamana izin verirdim."

"Ne yazık ki sadece seninmişim gibi davranıyorum, ha?"

"Evet, çok yazık." İç çekiyor. "Ama sahip olduklarımız için minnettarım. Bu hayatı biraz daha kolaylaştırdı."

"Katılıyorum," diyorum, her ne kadar kafamın arkasında *daha fazlasını sor* diyen küçük bir ses olsa da. Çünkü merak ediyorum. Onun dudaklarına sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. Onun elini tutmanın nasıl bir his olduğunu merak ediyorum -sahte değil, gerçek. Ve onunla bu anda oturup dondurma yemenin ve sonra sırf yapabildiğim için çenesini öpmenin nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum. "Daha fazlası olsaydık nasıl olurdu diye hiç merak ettin mi?" Soruyorum, tam da söyleyebileceklerinden dolayı bir sinir dalgası beni vururken. "Hayır," diye cevap veriyor ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Ama sadece merak etsem bile

Kendimi tutabileceğimden eminim."

"Bana aşık olduğunu biliyordum."

Dondurma külâhından bir ısırık almadan önce "Tanrım," diye hayıflanıyor.

Kıkırdıyorum çünkü bu bayılmaktan daha iyi. "Ama sadece eğer yaparsam, kendimi tutabileceğimden emin değilim." Bir geri dönüş ihtiyacım var. "İtiraf et, Taters."

"Evet, sana delicesine, derinden, o kadar aşık oluyorum ki Oliana, sen

yanımdayken zar zor nefes alabiliyorum."

"Bakın. . . Biliyordum."

Gözlerinin yuvarlandığını duyabiliyorum.

Arabaya bindiğimizde, "Bugün benimle geldiğin için teşekkür ederim," dedim. "Arkadaşlığa ihtiyacım vardı."

"Öyle mi?" diye soruyor kırmızı ışıkta bana bakarken.

"Evet... aslında bugün büyükannemin ölüm yıldönümü ve ben her zaman eğlenceli bir şeyler yapmaya çalışırım."

"Ollie," diyor, kaşları çatılmış bir halde uzanıp elimi tutarken. "Neden bana söylemedin?"

"Benim için üzüldüğün için bana katılmanı istemedim. Sanırım sadece normal bir gün geçirmek istedim, anlıyor musun?"

"Evet, anlıyorum." Elimin tersini dudaklarına götürüyor ve parmak eklemlerime yumuşak bir öpücük konduruyor. Bu yeni bir şey ve bunu bir arkadaş olarak yanımda olduğuna dair bana güven vermek için yaptığını biliyorum, ama midemde uçuşan kelebekleri durdurmuyor.

Vancouver sokaklarından geçip yurda dönerken elim onun elinde, sessizce oturuyoruz. O günü ve onunla nasıl dalga geçtiğimi ama duramadığımı düşünüyorum. Onun da nasıl şakalaştığını ama benim kadar acımasızca değil. Dondurmayı nasıl paylaştığımızı, kolunun beni nasıl koruduğunu. Onun ilgisini çekmek için yarışan hayranlarından beni nasıl korumaya çalıştığını. *Tanrım, çok popüler.* Eşekle olan olay.

Çılgınca bir karmaşaydı, hiçbir şekilde mükemmel bir gün değildi, ama kalbimde mükemmel hissettirdi.

Ve bu beni korkutuyor çünkü içim ısınıyor.

Yurdun otoparkına yanaştı, eli hâlâ benimkini tutuyordu ve beni bırakmak yerine arabasını park etti.

"Ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

"Yalnız kalmana izin vermeyeceğim. Odana geleceğim."

Arabasından inmek istedi ama ben onu durdurdum. "Hayır. Sorun değil. Bunu yapmana gerek yok."

"Ollie," diyor ve bana doğru dönerek bir bakış atıyor.

"Jestin için minnettarım ama büyükannemden haberin olmasaydı beni bırakır mıydın?" Cevap verecek oldu ama ben ekledim, "Bana yalan söyleme."

Derin bir nefes çeker ve başka tarafa bakar.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Bana farklı davranma. Ben gerçekten iyiyim. Çok eğlendim ve benimle hayvanat bahçesine gelip beni güldürdüğü için sana minnettarım.

. sizin zararınıza olsa bile."

Tekrar bana döndü ve "Teşekkür etmene gerek yok. Birbirimiz için buradayız."

"Bu şekilde değil," diyorum.

"Evet, böyle," diye cevaplıyor yanağı mı okşarken, sıcak, sert avuç içi rahatlatıcı bir battaniye görevi görüyor.

Dokunuşuna doğru eğildim. "Bu anlaşmanın bir parçası değildi," diyorum.

"Saunada kıcı nı göstermen de öyle, ama o da oldu." "Hâlâ bunu mu düşünüyorsun?" diye sordum.

"Ollie, bunu gerçekten uzun bir süre düşüneneğim."

Başparmağı yanağı ma sürtünüyor ve nedense ona doğru eğilip dudaklarımı ıslatıyorum.

Vücudum onun dokunuşuna tepki veriyor. Yumuşak sesine.

Kibarlığı na.

Yakı nlığı mıza.

"Gittiğim için kızgın mıydın? Seninle saunada kalmamı mı tercih ederdin?"

Sertçe yutkunuyor, adem elması sallanıyor. "Buna cevap vermem gerektiğinden emin değilim."

"Gerçeğin beni korkutacağı ndan korktuğ un için mi?" Dudaklarına bakarken soruyorum.

"Hayır," diye yanıtlıyor çenesi gerginlikle titrerken. "ünkü bu konu hakkında konuşmamalı yız."

"Konuyu sen aç tın," diyorum daha da yaklaşarak.

Gözleri dudakları ma bakıyor ve sonra tekrar yukarı bakıyor, arabadaki gerginlik o kadar hissediliyor ki gerçekten tadını alabiliyorum.

Onun tadını alabiliyorum.

"Beynime kazınmış ." Başparmağı yanağı mda geziniyor, ağ zı ma iniyor ve alt dudağı mı çekiştiriyor. Vücudu biraz daha yaklaşı yor ve ben de kendimi öpücüğü ne hazırlıyorum.

Daha önce öpüş medik değil ama bu farklı hissettiriyor. Bu gerçek gibi.

Bir çizgiyi aş mak üzereymişiz gibi geliyor.

Nefesimi tutuyorum, gözlerim onunkilerle
birleşiyor. Onu tekrar tatmak için neler
vermezdim.

Dudaklarını dudaklarımda hissetmek için.

Güçlü eliyle saçlarımı çekiştirirken ağzıma daha iyi baskı yapması için
açı vermesi.

Derin bir nefes alıyor, gözleri gözlerim ve dudaklarım arasında gidip
geliyor.

Tanrım, yap

şunu.

Sadece öp

beni.

Damarlarımda dolaşan bu çarpıntı, ağrı, yakıcı his bitsin.

Ve bir santim daha eğildiğinde, kalbimin durduğunu hissediyorum...
tam geri çekilirken, aramıza o kadar çok boşluk koyuyor ki, omurgamdan
aşağı bir soğuk dalgası ve utanç damlıyor.

Elini saçlarının arasından geçiriyor ve direksiyonu tutmadan önce
içinden küfrediyor.

"Seninle odana kadar yürümemi ister misin?"

Birkaç kez gözlerimi kırıştırıyorum, başımı sallarken soğukkanlılığımı
yeniden kazanmaya çalışıyorum. "Hayır, sorun değil."

"Tamam," diyor beceriksizce.

"Şey ..." Kapıyı açıyorum. "Teşekkürler."

"Evet, teşekkürler." Dosdoğru önüne bakıyor. "İyi geceler."

Bu garipliğe bir son vermek için arabadan inip doğruca binama
gidiyorum ve ağır kapıları iterek geçip asansörü beklemek istemediğim için
merdivenlerden katıma çıkıyorum.

Odama ulaştığımda derin bir iç çekiyorum ve kapıma yaslanıyorum.

Tanrım... neredeyse beni öpüyordu.

Çok yaklaştın.

Ve yapmasını istedim.

Hem de çok.

Siktir. . .

Hayvanat bahçesinin kokusunu üzerimden atmak için çırılçıplak
soyunuyorum ve duşumu açıyorum. Vücudumun her yerini keselediğimden
emin olarak uzun, buhar dolu bir duş alıyorum. Her zaman yaptığımdan
daha uzun süre keseleniyorum ve hayvanat bahçesinin kokusunu üzerimden
atmak için mi keselendiğimden yoksa Silas'ın beni neredeyse öpeceği
düşüncesini kafamdan atmaya mı çalıştığımın emin değilim. Her iki
durumda da ağır lavanta kokuyorum ve hâlâ Silas'ı düşünmeden

edemiyorum.

Duştan çıktığımda havluyu gövdemin etrafına sarıyorum ve odamın ana bölümüne geçmeden önce losyon sürüyorum. Havluyu bırakıyorum ve çıplak bir şekilde yatağıma uzanıyorum.

Tavana bakarken vücudumun kaşındığını hissediyorum, rahatlamaya ihtiyacım var, bu yüzden tam telefonum bir mesajla aydınlanırken komodinime uzanıyorum.

Silas.

Telefonumu ve vibratörümü alıp tekrar yatağa uzandım. Önce mesajı kontrol ediyorum.

Özür dilerim.

Bu kadar.

Tüm söylediği bu. Daha fazlasını beklediğimden emin değilim. Genelde konuşmayı ben yönetirim.

Ne için üzgünsün? Neredeyse beni öptüğün için mi?

Silas: *Evet.*

Bir elimle vibratörü alıyorum ve kalçalarımı ayırırken yarığıma doğru hareket ettiriyorum.

Diğer elimle ona mesaj atıyorum. **Ollie:**

Ben de en az senin kadar istiyordum.

Silas: *Ollie . . . yapma.*

Vibratörümü açıyorum.

Ne yapmayayım?

Beni yine baştan çıkarıyorsun.

Ollie: *şu anda mesaj yazarken diğer elimin klitorisime karşı bir vibratör tuttuğunu söylemek seni baştan çıkarmak olurdu.*

Uzun sürmeyeceğini çok iyi bilerek titreşimin hissine kapılıyorum.

Silas: *Siktir. . . böyle şeyler söyleme.*

Neden? Seni tahrik mi ediyor? Öyle olduğunu çok iyi biliyorsun.

Bırak seni tahrik etsin. Beni öpemeyebilirsin ama hayalini kurabileceğinden emin olabilirsin. Mutlu mastürbasyonlar, Silas.

Silas: *Lanet olsun. . . beni.*

Telefonumu kenara bırakıyorum ve orgazmım tırmanmaya başlarken kendi kendime gülümsüyorum.

Aramızda neler olduğundan emin değilim, ama bildiğim tek şey onun derisinin altına girdiğim. Bu noktada, bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğundan emin değilim.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

OLLIE

"Sanırım bende bir sorun var," diyorum Ross'a amfide yanına otururken. Bu kadar küçük bir sınıf için gerçekten de büyük bir sınıfımız var.

"Bu sefer ne var?" Ross kahvesini dudaklarına götürürken soruyor.

Dersler bu hafta başladı. Bunun yararlı olacağını ve içime pompalanan bu huzursuz edici duygudan beni uzak tutacağını düşündüm, ancak beni hayal kırıklığına uğratmaktan başka bir şey yapmadı.

Hayvanat bahçesi ve neredeyse araba öpücüğünden beri Silas'la pek vakit geçirmedim. Onun spor salonunu kullandığım için birbirimizi arada sırada görüyorduk ama o antrenmanlarla ve menajeriyle sponsorluk toplantılarıyla meşguldü ve görünüşe göre bazı reklam filmleri de çekiyordu. Ben de stajımı sürdürüyordum ve yeni okul yılına hazırlanıyordum.

Ross'a döndüm. "Gerçekten azdım."

Neredeyse kahvesini tükürüyordu. "Tanrım, Ollie. Bir erkeği uyar."

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum, etrafımızdakilerin dikkatini çektiğimizi görünce. "Ama bu doğru."

"Bu ihtiyaçlarınızı karşılayacak sahte bir erkek arkadaşınız yok mu?"

"Hayır," diyorum. "Ve lütfen fısıldayan sesini kullan. Kimin dinliyor olabileceğini asla bilemezsiniz."

"Ne demek hayır? Silas'la iyi anlaştığınızı sanıyordum."

"Öyleyiz. İşlerin nasıl gittiğini öğrenmek için ara sıra mesaj atıyor ve yardımına ihtiyacım olup olmadığını soruyor. Ona her şeyin yolunda olduğunu söylüyorum ama hepsi bu. Etkileşimlerimizde cinsel bir şey yok." En azından sonuna kadar giden cinsel bir şey yok. Sanki birbirimize kur yapıyormuşuz gibi ve bu her şeyden daha sinir bozucu.

"Cinsel olmasını mı istiyorsun?"

"Siz benim durumumda olsaydınız, bunun cinsel olmasını ister miydiniz?"

Ross kahvesinden bir yudum alıyor ve gözlerini önümüzdeki sınıfa dikeyyor. "O adamın bana istediği her şeyi yapmasına izin verirdim."

"Aynen öyle. O kadar ateşli ki Ross, irademi kırıyor." "Eğer ondan hoşlanıyorsan, sik gitsin."

"Yapamam," diyorum. "Sorun da bu zaten. Şu anda durumumuz harika. Ayrıca, olmadığını söylediğini biliyorum ama bence eski sevgilisine karşı hâlâ bir şeyler hissediyor ve ben bunun ortasında kalmak istemiyorum. Aralarında ne olduğu hakkında konuşmuyor bile. Yapmam gereken son şey onun beynini sikmek olmalı."

"Ve sen yapardın, değil mi?" Ross sırtarak sorar.

Biraz daha yaklaştım ve fısıldadım, "Onun sikini çok sert emmek istiyorum. Geçen gece bununla ilgili bir rüya gördüm. Ve o zamandan beri kaşınıyorum."

"Son zamanlarda onu gördün mü?"

"Hayır, ama dün Roberts'tan hokey görevimin nasıl gittiğini soran bir e-posta aldım. Ve sana şimdi söyleyeceğim. Elimde hiçbir şey yok. Kesinlikle hiçbir şey. Bir an için bir açım var sandım ama yok. Yazacak tek bir şey bile düşünemiyorum ve Roberts'ın yazmamı istediği şey de söz konusu bile değil."

"Ne hakkında yazmanı istiyor?"

"Agitators'un sahibini ifşa etmemi istiyor. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Onunla tanışmadım bile ve Silas'a maaşını ödeyen yaşlı bir adam hakkında bir sürü soru sorarsam çok şüpheli görünecek."

"Evet, bu doğru olmaz."

"Kısacası, yazacak hiçbir şeyim yok, okulda başarısız olacağım ve ailemle birlikte yaşamak ve sözlerimi yemek zorunda kalacağım."

"Evet, bu akla yatkın görünüyor." "Ross," diyorum onu iterken.

Kıkırdıyor. "Bence Silas'la buluşup bu konuyu onunla konuşmalısın. Belki bazı fikirleri vardır. Ayrıca, o konuşurken ona bakabilir ve onu nasıl emmek istediğini düşünebilirsin-"

"Günaydın," diyor hocamız çantasını öğretmen masasının üzerine koyarken.

"Günaydın," diyoruz hep birlikte.

Ross bana dirsek attı. "Ona mesaj at. Bak bakalım meşgul mü?"

O haklı. Silas bana bazı fikirlerde yardımcı olabilir. Ve evet, belki de onu görmeyi biraz özlemişimdir. Onunla her zaman çok eğleniyorum, bu yüzden bir araya gelip hasret gidermek bizi öldürmeyebilir.

Bilgisayarımı açtım ve ona bir mesaj attım.

Bu gece ne yapıyorsun? Özgür müsün?

Ben notlar alıp profesörümüzü dinlerken Silas bana mesaj atıyor.

Evet. Bir şey mi lazım?

Gelebilir miyim? Hokey konuşmak istiyorum.

Hokey konuşalım mı? Bunun için biraz alkole ihtiyacım olacak mı?

Ollie: *Muhtemelen.*

Dükkana uğrayacağım. Bu gece saat kaçta?

Yedi gibi görüşür müyüz?

İşe yarar. Seni almamı ister misin?

Sorun değil. Yine de teşekkürler.

Silas: *Fikrini değiştirirsen bana haber ver. Akşama görüşürüz.*

Ross'a fısıldayarak, "Bu gece onun evine gidiyorum. Hokey konuşacağız."

"Umarım yaptığınız tek şey bu değildir."

Umarım öyledir çünkü başka bir şeyle başa çıkabileceğimi sanmıyorum.

NEDEN GERGINİM?

Tanrım, Ollie, topla kendini.

Bu adamla birçok kez takıldınız. Yine de bu farklı hissettiriyor.

Neden farklı hissediyorsun?

Belki de onunla son kez birlikte olduğumda içimde bir şeyler değiştiği içindir. Aile paten gecesinde benimle konuşma şekli. Nasıl

gözünü kırpmadan özür diledi. Tüm sorumluluğu nasıl üstlendiğini. Ve o gece beni terk etmek istemediğini.

Ve sonra yatakta kahvaltı ile devam etti . . .

Bilmiyorum. Daha önce hiç böyle bir muamele görmemiştim ve kendimi onun yanında gevşerken buldum. Saunada olduğu gibi, kıcımlı görmesine aldırış etmedim. Ona gösterdiğim için çok heyecanlıydım, hatta onun sertleşme ihtimalini düşününce daha da heyecanlanıyordum. Ve sonra büyükannemin ölüm yıldönümünde bana karşı gösterdiği içten nezaket. *Neredeyse öpüşecektik.*

Tüm bunlar içimde bir şalteri indirdi. Onu istiyorum. Beni çok aşan bir adam. *İş ortağım. Bir çeşit.*

Neyim var benim?

Şimdi sadece onunla ve kendimle dalga geçiyorum.

Çünkü aramızda bir şey olmasına izin vermeyeceğimi biliyorum. Ross'a da söylediğim gibi, Silas'ın başa çıkması gereken bazı şeytanları var ve ben onların ortasında kalmak istemiyorum. Bunun yerine, görünüşe göre sadece kendimi göstereceğim, ikimizi de çıldırtacağım çünkü o kadar azgınım ki acıtıyor.

Bu yüzden sinirler.

Aptalca bir şey söyleyeceğimden ya da yapacağımdan korkuyorum, mesela ne bileyim, yanlışlıkla ayağım takılıp kucığına düşeceğim. Ya da şöyle bir şey söylesem.. ..aperatif olarak sikini emebilir miyim?

Bahse girerim gelmiş geçmiş en lezzetli penise sahiptir. Kalın, ama çok kalın değil, damarlı ... piercingli. Eğer piercingli değilse çok şaşırdım.

Asansör çalışıyor ve inip kapısına yöneliyorum. Dairesinin, asansörün evin içine açıldığı yerlerden biri olmadığına seviniyorum. gerçek bir daire. Bir engel olduğunu bilmek hoşuma gidiyor.

Kapısına doğru yürüyorum ve anahtarım olmasına rağmen kapıyı çalışıyorum. Beklerken kıyafetime bir göz attım. Bir çift siyah tayt, üzerine giymek için kalın puf çoraplar ve onun sweatshirt'ünü seçtim çünkü bugün hava serin ve gerçekten rahat.

Kapı kilitlenip açılıyor ve gözleri benimkilerle buluştuğunda bir aidiyet hissediyorum. Garip bir şey. Sanki bu adam her şeyi bilmemesine rağmen beni tamamen anlıyor.

Hülyalı gözleri benimle bakışlarını kilitledikten önce kıyafetimi tarıyor. "Güzel sweatshirt."

"Teşekkürler." Sırıtiyorum. "Biri yatakhanemde bırakmış, ne derler bilirsiniz, bulanındır."

"Üzerinde oldukça büyük duruyor."

"Ben böyle seviyorum." Küçük sırt çantamın askılarını kavrayarak, "Beni içeri alacak mısın?" diyorum.

"Elbette," diyor kapıdan bir adım uzaklaşırken ve işte o zaman çorapsız siyah bir jogger ve vücudunun her kıvrımına yapışan fûme rengi arduvaz-gri bir gömlek giydiğini fark ediyorum. Basit bir kıyafet ama nedense yine de inanılmaz seksi görünüyor, özellikle de yeni aldığı duştan dolayı hala ıslak olan ve gözlerini ortaya çıkaran saçlarıyla.

"Bu cennet kokusu da ne?" Ayakkabılarımı çıkarırken soruyorum.

"En sevdiğim yerlerden birinden lazanya ve sarımsaklı ekmek aldım." Kapıyı kapatıyor ve yanından geçerken eğilip "Sana da biraz getirdim" diyor.

"Neden bana karşı bu kadar iyisin?" Şaka yollu soruyorum ama o sadece omuz silkiyor ve beni mutfağa götürüyor.

"Buyurun," diyor yemeği sıcak tuttuğu fırından çıkarırken.

Her birimiz kendimize bir tabak servis ediyoruz ve sonra yemek masasına oturuyoruz

-Bu güzel bir şey çünkü genellikle yatağında ya da masamda yemek yiyorum. Yerimi seviyorum ama bazen bir masa güzel bir değişiklik oluyor.

Çatalımı lazanyaya batırıyorum ama büyük bir ısırık almadan önce, "Bunun için teşekkür ederim. Açlıktan ölüyorum. Bugün sadece bir protein bar ve buzlu latte yedim."

Yüzünde sert bir ifadeyle tabağından başını kaldırıp bakıyor. "Neden? Bu yeterli değil, Ollie."

"Gerçekten çok meşguldüm. Dersler ve ardından stajımda birkaç saat çalıştıktan sonra buraya geldim."

"Mazeret değil. Bundan daha fazlasını yemelisin." "Benim için endişeleniyor musun, Taters?"

"Öyleyim. Etkinliklerde bayılmana izin veremem." "Yaklaşan bir etkinliğiniz var mı?"

"Cuma günü bir sponsorluk partim var ama bunun gitmek zorunda ol du ğ u n bir şey olduğunu sanmıyorum. Eminim dışarı çıkmayı tercih edersin."

"Ama bana orada ihtiyacın var mı?" Ben soruyorum.

"Pacey ve Holmes orada olacağı için sana ihtiyacım yok. Holmes kimseyi getirmeyeceği için onunla takılabilirim."

Duraksıyorum, biraz kafam karışıyor. "Bir sorun mu var? Yanlış bir şey mi yaptım?" Son etkileşimimizi düşündüğümde güvensizlik omurgamı

sarıyor

ve vibratörümle onunla nasıl alay ettiğimi. Onu korkutup kaçırdım mı? O zamandan beri takılmadık. Ve birkaç kez kontrol etti, ama gerçekten düşünürsem, bir dokunuşla uzaklaştı.

"Ne?" diye sorar ve başını sallar. "Hayır, sen iyisin."

"Tamam, peki. Eğer beni de götürmek istersen etkinliğe gitmek isterim. Benim için çok şey yaptığını hissediyorum ve karşılığında senin için orada olabilmem gerekiyor. Eğer seni utandıracağımdan endişeleniyorsan, yapabilirim."

"Bunun için endişelenmiyorum." Bir parça sarımsaklı ekmek alır ve bir ısırık alır.

Onu incelemek için bir an duraksıyorum. "Garip davranıyormuşsun gibi hissediyorum. Sanki ben bir şey yapmışım da sen bana söylemiyormuşsun gibi."

"Sen yanlış bir şey yapmadın, Oliana." Gerçek adımları bu kadar ciddi bir tonda söylemesi kalbimin derinliklerine işliyor.

"Tamam." Soslu bir erişteyi deliyorum. "Artık özgürüm." "Gerçekten sorun değil," diyor.

"Sıkılacaksın."

Ve işte yine beni başından savıyor. Anlamıyorum. Sonra tekrar, savunmasız olmaktan hiç hoşlanmıyor ve onu zorlamaya devam edersem hiç açılmak istemeyeceğinden korkuyorum, bu yüzden taktik değiştirmeye karar veriyorum. Cuma günkü etkinlikle kendim ilgileneneceğim.

"Sıkıcı olan neydi biliyor musunuz? Bugünkü veri gazeteciliği dersim. Neredeyse kendi kucağımda bayılıyordum."

Bir yığın lazanya topluyor. "Veri gazeteciliği nedir?"

"Tam da görüldüğü gibi, doğru makaleler yazmak için verilerin nasıl doğru şekilde kullanılacağını öğrenmek."

"Bunun için bir derse mi ihtiyacınız var?"

"Şaşıracaksın," diyorum. "Hangi bölümde okudun?"

"Kinesiyoloji."

"Bununla bir şey yapmayı planlıyor muydun?"

"Pek sayılmaz," diye cevaplıyor su bardağını kaldırırken. "Hedefim profesyonel olarak hokey oynamaktı. Yedek bir planım yoktu, olmasını da istemedim. Kendimi bedenim konusunda eğitmek ve hedeflerime ulaşabilmek için ona nasıl bakmam gerektiğini anlamak için kinesiyoloji okudum."

Sarımsaklı ekmeğimden bir ısırık alırken "Bu gerçekten çok akıllıca," diyorum. "Sence faydası oldu mu?"

Başını sallıyor. "Hem de çok. Sağlıklı kalmak için vücudumun hangi bölümlerine odaklanmam gerektiğini anlıyorum. İyileşme sürecini

anlıyorum ve dürüst olmak gerekirse bunun büyük bir sakatlık yaşamamamın ana nedenlerinden biri olduğuna inanıyorum."

"Aslında bu etkileyici. Daha ne kadar oynayacağını düşünüyorsun?"

"Emin değilim," diyor. "Kendimi hâlâ çok güçlü hissediyorum. Gençlere ayak uydurabiliyorum ve sezon boyunca antrenman yapmaya devam ettiğim için bacaklarım sonlara doğru tükenmiyor. Bu benim gurur duyduğum bir şey."

"Anlayabiliyorum. Vücuduna hiç ara verdiriyor musun?"

"Yaz boyunca. Bu yüzden aile pateni etkinliğinin olduğu gece çok ağrım vardı. Sezon öncesinde çok zorlanıyorum ve kaslarımın bu talebe yeniden alışması gerekiyor. Ve her yeni yılla birlikte biraz daha zorlaşıyor gibi görünüyor."

"Şimdi nasıl hissediyorsun?" Ben soruyorum.

"Daha iyiyim. Harika bir iyileşme süreci geçirdim ve odaklanmam gereken şeylere odaklanabildim. Laktik asit birikimini temizlemek için bol bol buz banyosu yapıyor ve koşu bandında yürüyorum."

"Diğer çocuklar senin kadar akıllı mı?"

"Genç olanlar değil. Yine de çabuk öğrenirler." Çatalını bana doğrultuyor. "Peki ya sen? Yeni egzersiz alanın seni rahatsız ediyor mu?"

"Geçen gün iç bacaklarımda biraz ağrı vardı ama çoğunlukla kendimi iyi hissediyorum. Yine saunayı kullandım. Umarım sorun olmaz."

"Benim olan senindir."

"Bu da inanılmaz derecede adaletsiz görünüyor."

"Değil," diyor. "Biz arkadaşız, değil mi Ollie?"

Başımı eğip onu inceliyorum. Savunmasız tarafını göstermekten hoşlanmıyor olabilir ama burada, şu anda onu görebiliyorum. Sorusu, nerede durduğumuzu merak ediyor gibi. Belki de son zamanlarda bu kadar mesafeli olmasının nedeni budur. Belki de bilmiyordur, özellikle de neredeyse öpüştükten sonra. Onu rahatlatmak için, "Evet. Biz arkadaşız." diyorum.

"Güzel," diye yanıtlıyor. "Bu birbirimize hiçbir şey borçlu olmadığımız anlamına geliyor.

Sen iste, senin olsun."

"Tamam, o zaman aynı şey benim için de geçerli. Sunacak fazla bir şeyim yok, ama sorarsanız, sizindir."

"Düşündüğünden daha fazlasını sunabilirsin," diyor bana bakarken ve enseminden soğuk bir ter boşalmasına neden oluyor.

"Öyle mi, ne gibi?" Şakacı bir şekilde soruyorum.

"Sen iyisin," diyerek beni şaşırttı. "Arkadaşlarımla takılmayı seviyorum ama bazen farklı bir yüz görmek güzel oluyor ve seninle takılmak eğlenceli

dışarı."

Elimi göğsüme bastırıyorum. "Silas Taters, bana böyle bir iltifatta bulunduğuna inanamıyorum. Bunu, eşekleri saptırdığından bahsettiğimde neredeyse kalp krizi geçirecek olan adam söylüyor."

"Tanrı aşkına, bunu bıraktığımızı sanıyordum."

Parmağımı masaya bastırıyorum. "Eşek sapığı bu dostluğun temelidir. Asla yok olmayacak."

"Vakfin beni bir barda rastgele öptüğünü sanıyordum."

Bunun üzerine gözlerimi deviriyorum. "Bu gerçek sadece sen, ben ve Ross için geçerli çünkü o her şeye tanık oldu ve hemen ardından beni sorguladı. Ama diğer herkes bizi, senin sineğin düşmüşken bir eşek için bağ kuran insanlar olarak tanıyor. Bu bizim tutunmamız gereken bir şey."

"Ne şanslıyım."

"Haklısın... Şanslısın."

SILAS kolunu kanepenin arkasına doluyor ve yüzünü bana dönüyor. Yemeğin geri kalanı sakın geçti. Şakalaştık. O sırttı. Ben güldüm. Sanki her şey normale dönüyormuş gibi hissediyordum ve bu çok hoşuma gitmişti.

Şimdi kanepeye çekildiğimiz için kendimi daha rahatlamış ve kaskatı kesilmemiş hissediyorum.

O da aynı görünüyor.

"Eğlenmek için ne yaparsın, Silas?"

"Pek değil," diye yanıtlıyor. "Sezon boyunca pek eğlenemiyorum. Ya antrenman yapıyorum, ya hokey oynuyorum, ya yemek yiyorum ya da uyuyorum."

"Sürükleyici," diye cevap veriyorum. "Peki ya sezon dışında? Kulübenize gittiğinizi söylemiştiniz, değil mi?"

"Evet, sadece çocuklarla takılıyorum. Oyun oynar, bira içeriz, sıra dışı bir şey yapmayız."

"Yani hiç hobin yok mu?"

"Hobilerim olamayacak kadar meşgulüm," diye yanıtlıyor.

"Bu sıkıcı görünüyor. Hokeyle çakışan şeyler dışında bir şeyler yapmaktan hoşlanıyor olmalısınız."

"Keşfetmeye fırsatım olmadı. Liseden bir kız arkadaşım ve bir hayalimle çıktım. Profesyonel olarak oynayacaktım.

antrenman ya da oyun, Sarah'ya odaklandım. Tüm zamanımı alıyordu ve hiç boş yerim kalmıyordu."

"Sanırım bu mantıklı. Peki, yapmak istediğin bir şey var mı? Daha fazla vakit geçirmek istediğin bir hobi?"

Biraz düşünür. "Daha fazla yemek pişirmek istiyorum. Şu anda yemeklerimi yapan ve buzdolabıma bırakan kişisel bir şefim var. Banff'a gittiğimizde o da benimle geliyor ve onu çalışırken izlemekten keyif alıyorum. Eğer enerjim olsaydı, ondan bana öğretmesini isterdim."

"Belki de gelecek yaz yapmalısın. Hokey oynamayacaksın, belki o sana biraz öğretir."

Silas başını sallar. "Evet, belki de yaparım."

"Gördün mü?" Onu ayağımla dürtüyorum. "Şimdiden hayatını değiştiriyorum."

Gözlerini deviriyor ve sonra soruyor, "Peki ya sen? Hobilerin neler?"

"Dans etmeyi seviyorum. İçimi dökmek ya da eğlenmek istediğimde bunu yapıyorum. Ayrıca albüm yapmaktan da hoşlanıyorum ama bir süredir yapmadım. Yapmam gereken bazı şeyler var."

"Bütün o aletlerle albüm falan mı yapıyorsun?" diye soruyor.

Başımı iki yana sallıyorum. "Hayır, keşke bunun için bir odam ve param olsaydı, ama şu anda sadece dergilerde hoşuma giden basit şeyler ya da çıktısını alıp yanına resimle ilgili bir hikaye yazdığım resimler var. Stajım bu yaz zamanımın çoğunu aldı, bu yüzden kitabıma kupür ve resim eklemeyi ihmal ettim, ama yetişeceğim. Her şeyi bir kenara sakladım, böylece zamanım olduğunda oturup hepsini yapıştırabilirim."

"Bu çok havalı. Her yıl için bir tane var mı?"

"Evet, hemen hemen. Ortaokulda başladım. O zamanlar daha çok bir günlük gibiydi. Annem dergilerimi satın alırdı, ben de onlardan sevdiğim şeyleri keser ya da bilgisayara yazdırırdım. Sonra arkadaşlarımla fotoğraflarını kullanmaya başladım ve her şeyden çok bir karalama defterine dönüştü. Bakması eğlenceli çünkü kitap formunda bir zaman kapsülü gibi."

"Belki bir dahaki sefere sana geldiğimde bana gösterirsin."

"Ha!" Başımı sallıyorum. "Olmaz öyle şey. O kitaplardaki şeyler yüzünden benimle dalga geçeceksiniz."

"Ne gibi?"

"Yaşadığım Timothée Chalamet evresi gibi ya da ne zaman bir dergide çörek görsem, onları kesip

yapıştırıyorum çünkü sevimli olduklarını düşünüyorum. Ve bunlar sadece iki şey. En içten düşüncelerimi ve duygularımı karalama defterime yazmamın karanlık bir tarafı da var."

"Şimdi bunları gerçekten görmem gerek."

Onu ayağımla dürtüyorum. "Asla."

"Bunu göreceğiz."

"Hiç günlük yazdınız mı?"

"Günüğe düşkün biri gibi mi görünüyorum?" diye soruyor, kaşlarını kaldırış şekliyle çok seksi görünüyor.

"Hayır, ama kimseyi dış görünüşünden dolayı kötülememeliyiz. Bildiğim kadarıyla gizli bir Bratz bebek koleksiyonunuz olabilir."

"Bratz bebekleri de ne?" "Boş ver." İç çektim.

"Bu bebekler sende miydi?"

Elimi ona doğru salladım. "Bu ne burada ne de orada. Bence asıl odaklanmamız gereken şey senin günlüğün."

"Sana söyledim, benim yok."

"Ama eğer yapsaydın ... içine ne yazardın?" "Sanki sana söyleyecekmişim gibi."

"Hadi Silas. Biraz paylaş."

"Hayır."

"Lütfen." Ellerimi birbirine bastırıp ona yalvarıyorum. "Süper destekleyici olacağım."

Bakışlarını başka yöne çeviriyor. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Heyecanlanarak, "Evet, tabii ki ve söz veriyorum, gülmeyeceğim" diyorum.

"İyi." Nefesini sertçe verdi. "Sevgili Günlük, Ollie gerçekten çok sinir bozucu. Saygılarımla, Silas."

Bana doğru baktığında sırtıyor. Ayağımla ona doğru itiyorum ve gülmesine neden oluyorum. "Sen bir pisliksin. Gerçekten bana günlüğüne ne yazacağını söyleyeceğini düşünmüştüm."

"Şu anda yazacağım şey tam olarak bu."

"ÇIPLAK" diyorum. "Her zaman çıplak."

"Hayatta olmaz." Kafasını bana doğru sallıyor.

"Evet lanet olası. Karda yuvarlanmayı, sonra da jakuziye atlamayı seviyorum. En güzel kısmı da karın küvetin içine dolması ve sonra sıcak suyun etkisiyle eriyip gitmesi. Tam bir rüya."

"Sana inanmıyorum," diyor Silas. "Bu senin ve güven sorunun yüzünden."

"Yani seni ilk yağan kar için buraya davet etsem, çatı katıma çıkıp çıplak bir şekilde karda yuvarlanacağını ve sonra da jakuziye atlayacağını mı söylüyorsun?"

"Bekle." Elimi kaldırdım. "Jakuziniz var mı?" "Evet, çatıda."

"Peki, neden bana bundan bahsetmedin?" diye sordum.

"Çünkü orası benim sığınağım. Jakuzimde çıplak bir kıza ihtiyacım yok."

"Bunun bir rezalet olacağını mı söylüyorsun? Çünkü beni jakuzinizde çıplak göreceğiniz için çok şanslısınız."

"Yapmazdım."

Göğsümü tutuyorum. "Beni yaraladın, Silas. Yoksa Patates mi demeliydim?" "Bu konuda ne dedim ben? Bana böyle seslenebilecek tek kişi Winnie. gülünç bir isim."

"Bu hiç adil değil. Senin için bir lakabım olması gerektiğini hissediyorum." "Neden?" diye soruyor.

"İnsanların önünde bana bebeğim diyorsun, ben de sana bir şey diyebilmeliyim."

"Tamam, bana Patates dışında ne demek istersin?"

İyi, zengin ve komik bir şey düşünmek için bir saniye veriyorum, ama aptalca bir nedenden dolayı aklıma sadece bir şey geliyor.

"Sana osuruk suratlı diyeceğim."

"Cesedimi çiğnersen," diye kükrer.

"Bu bir sevgi ifadesi," diye savunuyorum kıkırdamama rağmen.

"Birine gaz bulutu demek nasıl bir sevgi ifadesi olabilir?"

"Çünkü diğer insanlara böyle hitap etmeye cesaret edemem. Ve bence bu sana yakışıyor. Huysuz olduğunda, her zaman içinde bir osuruk varmış gibi görünüyorsun. Bu yüzden sen osuruk suratlısın."

"Birkaç yıl daha büyüyebilir misin?"

"Sana penis nefesi gibi bir şey denmesini mi tercih ederdin?" "Sende ciddi bir sorun var." Başını sallıyor. "Yapabilirsin Bana Silas ya da bebeğim de. Seçenekleriniz bunlar."

"Ew, ben sana bebeğim demezdim. Bu bana garip geliyor. Erkeklerin bana böyle seslenmesinden hoşlanıyorum ama karşılığında bunu yapamam."

"O zaman Silas olsun."

"Ama bu çok sıkıcı," diye homurdanıyorum. "Peki ya ..."

"Silas."

"İyi."

"Ve yemin ederim Ollie, eğer birlikte dışarı çıktığımızda bir hata yaparsan ve bana osuruk suratlı derssen, seni öldürürüm."

"Bana yeterince kredi vermiyorsun. Eğer hata yapıp sana bir şey deseydim, bu eşek sapığı olurdu. Tanrım, Silas, doğru söyle."

"Peki bana soracak sorularınız yok mu?" Silas soruyor.

"Daha çok ... yapılacak bir konuşma gibi," diyorum. "Ne tür bir konuşma?"

"Hokey hakkında tabii ki. Bilirsin, hakkında hiçbir şey bilmediğim için. İş yerinde bir adam yanıma gelip imzalı fotoğrafınızı alabilir miyim diye sordu. Ona siktirip gitmesini söyledim. Seni böyle önemsiz şeylerle rahatsız etmeyeceğim belliydi. Adam gittiğinde, insanların senden imza istemesine gülmekten kendimi alamadım."

"Bu neden komik?"

"Bilmiyorum," diyorum. "Belki de seni büyük bir hokey yıldızı olarak görmediğim içindir. Seni sadece bir barda öpüştüğüm ve sonra sahte erkek arkadaşım olan adam olarak tanıyorum."

"Belki de bu düşünceni değiştirmek için beni buzda görmek gerekiyordur." "Beni maça mı davet ediyorsun?"

"Sahte kız arkadaşım olarak, ortaya çıkman bir gereklilik olacak." Kolunu kanepenin arkasına sarkıtır.

"Ew, herkesin üzerinde eğreti duran o jumbo formalardan birini giymek zorunda mı kalacağım?"

"Coşkuyu seviyorum ve hayır."

"Küçük mucizeler için Tanrı'ya şükürler olsun."

Gözlerini deviriyor. "Ne bilmek istiyorsun ki? En sevdiğin spor hakkındaki bu konuşmayı bitirelim."

"Öncelikle seninle bir şey konuşmam gerekiyor ve bana kızmanı istemiyorum."

"Neden kızayım ki?"

"Göreceksin, ama söz ver, tamam mı?"

Bir süre beni inceledi ve "Tamam." dedi.

"Roberts seninle çıktığımı öğrendiğinde ilişkimize oldukça ilgi duymaya başladı. O kadar ki, konuşmak için beni ofisine çağırdı."

"Bedava bilet falan mı istiyor? Adam zengin. Kendisi karşılayamaz mı?"

"Hayır, öyle değildi. Aslında sahibinize karşı bir kan davası olduğunu öğrendim. Görünüşe göre Roberts, Agitators'ı satın almaya çalışıyormuş ama işler yolunda gitmemiş. Her neyse, sahibinizden nefret ediyor ve şimdi şirketinde stajyer olarak yaptığım son görevi, Agitators markasını çökertmek için bir tür ifşaat olarak kullanmamı istiyor."

Kaşları aşağı inerken nefesimi tutuyorum. "Yani beni kullanmanı istiyor, öyle mi?"

"Evet," diyorum, sonra hemen ekliyorum, "ama yapmayacağım."

Başka tarafa bakıyor ve ensesini çekiyor. Tavrındaki gözle görülür değişikliği görebiliyorum. Bir zamanlar kendi evinde rahatken, şimdi sert ve savunmacı. "Ona hayır dedin mi?"

Çekiniyorum. "Şey, sorduğu anda değil." "Yani sonra."

Kıpırdanıyorum. "Pek sayılmaz, ama bu yapacağım anlamına gelmiyor." "Bu beni sömürmeyi planladığın anlamına geliyor," diye bağırıyor Silas ve beni irkiltiyor.

"Silas, bunu sana asla yapmam. Bu yüzden buradayım, seninle bu konuyu konuşuyorum."

"Yani bir hikayeye ihtiyacın olduğu için kendini kötü hissedip ödevini geçmen için sana izin mi vereyim? Siktir git buradan Ollie."

"Bu yüzden burada değilim," diyorum kendimi savunarak. "Buradayım çünkü seninle bu konu hakkında konuşmak ve dürüst olmak istiyorum."

"Beni beceme niyetin konusunda dürüst müsün?" "Ne?"

Hayır. Bunu neden yapayım ki?"

"Bilmiyorum, Ollie. Neden Roberts'a hayır demedin?"

"Çünkü ..." Doğru kelimeleri bulmaya çalışırken tökezliyorum. "Sadece o anda daha iyi bir çözüm bulabileceğimi düşündüm. O benim patronum, Silas. Bu staj benim için önemli."

"Bunu anlıyorum ama dürüstlük olmadan hiçbir yere varamazsınız."

"Sana makaleyi yazmayacağımı söylemiştim. Tanrım." Koltuktan kalktım. "Buraya farklı bir bakış açısı düşünmeme yardım edebileceğini umarak geldim. Ama sanırım yanlışmışım." Ön kapıya doğru ilerledim ve ayakkabılarımı giydim. O oturmaya devam ediyor. "Biliyor musun Silas, orada oturup beni istediğin kadar yargılayabilirsin ama sen de mükemmel değilsin."

"Öyle olduğumu hiç söylemedim."

"Öyle davranıyorsun. Benim yerimde olsaydınız patronunuza hayır diyeceğinizi söyleyemezsiniz."

"Ona siktirip gitmesini söyledim."

"Saçmalık." Alaycı bir şekilde gülüyorum. "Sarah'yı etkinlikte gördüğünde ona siktirip gitmesini bile söyleyemedin. Hayır, onu neredeyse gözlerinle yedin. Bana artık onu umursamadığını söylüyorsun ama ben buna bir saniye bile inanmıyorum. O yüzden candan evlere taş atma. Bana kendimi savunmamı, doğru olanı yapmamı söylüyorsun. Peki, Sarah söz konusu olduğunda hangi cehennemdesin?"

"Bu farklı," diyor. "Hayır, değil."

"Lanet olsun." Şimdi koltuktan kalkıyor. "Ona evlenme teklif edecektim. Elbette duygularım olacak. Bunu öylece kapatamam."

"Evet, Roberts geleceğimi ellerinde tutuyor ve ben de hedeflerimi ve kendim için bir şeyler yapma arzumu bir kenara bırakamam. Herkesin dışında, bunu anlamalısın." Sırt çantamı takıp kapıya doğru yöneliyorum. Bir şey söyleyecek mi ya da beni durduracak mı diye son bir kez omzumun üzerinden bakıyorum, ama söylemiyor, o yüzden Oradan ayrıldım ve doğruca asansöre gidip aşağı düşmesine bastım.

Dudaklarım titriyor ve gözyaşlarımı tutarken boğazım düğümleniyor. Ağlamayacağım.

Bu kadar aptalca bir şey için değil.

Silas götlük yapıyordu ve bu onun suçu. Buraya bir çözüm bulmaya geliyordum ama o beni dinlemedi bile.

Bu ağlamak ya da duygusallaşmak için bir neden değil. Bu sadece demek oluyor ki. . . Ona ihtiyacım yok.

On Üçüncü Bölüm

SILAS

Son üç gündür iyi uyuyamadım.

Hepsi lanet Ollie
sayesinde. Hâlâ kızgınım.

Patronuna siktir olup gitmesini söylemediği için kızgınım ve Sarah'dan bahsettiği için daha da kızgınım. Sarah ile yaşadığım saçmalıklar hakkında hiçbir fikri yok, bu yüzden onun hakkında tek kelime etmemeli.

Elimde su şişesi, yalnız olmayacağımı bilerek ağırlık odasına giriyorum ve doğrudan rüzgar bisikletlerine yöneliyorum, içeceğimi bırakıp ısınmak için atlıyorum.

Bu çok saçma. O kızla çıkmıyorum bile ve beni deli ediyor. Ona anlaşmanın iptal olduğunu söylemeliyim. Bunun iyi bir fikir olacağını düşünmüştüm ama yanılmışım. Bu aklımın kaldırabileceğinden çok daha fazlası. Sabahın erken saatlerine kadar kafamda konuşmamızı gözden geçirdim. Bir ifşa yazısı yazmayacağını iddia ediyordu ama sanki bunu kabul edip edemeyeceğimi görmek istiyor gibiydi.

Asla.

Bunu asla kabul edemem.

"Dostum, iyi misin?" Posey soruyor. "Isınmak için bisikleti oldukça sert sürüyorsun."

Fark etmemiştim bile. Yavaşladım ve "Başlamadan önce iyi bir yanık arıyorum." dedim.

"Cesur," diyor Posey. "Asla bir yanık aramam."

O tam bir yalancı. Savunmacılarımızdan biri olan Posey her zaman ağırlık odasında, rakiplerinden bir adım önde olmaya çalışıyor.

"Ollie bu akşamki sponsorluk partisine gideceği için heyecanlı mı?" Posey soruyor.

"Katılacağını sanmıyorum."

"Oh . . ." Hızını yavaşlatıyor. "Bir şeyler mi oluyor? Bu yüzden mi son birkaç gündür berbat bir ruh hali içindesin?"

Evet.

"Hayır," diye cevap verdim. "Sanırım başka planları var."

"Anlıyorum." Duraksıyor. "Dostum, Sarah orada olacağı için mi onu getirmiyorsun? Bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama Pacey buz pateni etkinliğinde Sarah'ya nasıl baktığını gördüğünü söyledi. Bunun endişe verici olduğunu düşünmüş, sanki hâlâ aşıkımışsın gibi."

Bisikletimi durdurdum. *Sarah bu gece orada olacak mı?* Hay sikeyim. Neden bu geceki etkinliğin bir parçası olmayacağını düşündüm ki? Tabii ki katılacak. Ve sonra Posey'nin ne dediğini kaydediyorum.

Bisikletten atladım. "Ona aşık değilim."

Posey beni ağırlık rafına kadar takip ediyor. "Emin misin? Ollie oldukça havalı görünüyor ve ona zarar vermeni istemiyorum."

Isınma hareketleri için ağırlıkları dizerken "Ona zarar vermeyeceğim," diyorum. "Tamam, çünkü çok genç görünüyor."

"Öyle," diye cevap veriyorum. İtiraf etmek istediğimden daha genç.

"Ve eğer kafan yerinde değilse o kadar genç bir kıza zarar verebilirsin."

"Nesin sen? Babası mısın? Tanrım, Posey."

"Hayır, ama aklının başka yerlerde olduğunu da biliyorum ve son zamanlarda olan da bu. Sarah'yı düşündüğünden endişeleniyorum."

"Onu düşündüğüm falan yok," diye bağıriyorum. "Şimdi çekil sırtımdan."

Posey ellerini kaldırır ve bir adım geri çekilir. "Ben sadece sana göz kulak oluyorum."

"Hayır, beni delirtiyorsun. Sarah ile hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Emin misin?" Posey sorar ve sonra neredeyse boş olan ağırlık salonuna bakar. "Çünkü ..." Duraksar ve bir adım öne çıkar. "Çünkü ben

Sen gittikten sonra buz pateni etkinliğinde kulak misafiri olmuş. İşe girdiği için heyecanlıydı, böylece sana tekrar yakın olabilecekti."

Başımı kaldırdım. "Bunu o mu söyledi?"

"Evet ve görmek istediğim son şey onunla tekrar bir araya gelmen. Seni o kadar incitti ki, ayrılığınız ve yaşananlar hakkında bize hâlâ gerçeği anlatmadın. Kimseye söylediğinden emin değilim."

Kimseye söylemedim.

"Bu kimseyi ilgilendirmez."

"Ve sonra bu yaz, onunla tekrar konuşmaya başladığında-"

"Bu kısa sürdü ve bir daha olmayacak. Cidden, işimiz bitti. Endişelenecek bir şey yok."

"Tamam, sadece arkamı kolla çünkü Sarah yüzünden başının belaya girmesini istemiyorum." Sırtımı sıvazlıyor ve ısınmaya devam ettiği bisikletine geri dönüyor. Gördün mü? . . yanmayı seviyor.

Barı omuzlarıma dayayıp squat hareketlerime başlamak için raftan bir adım geri çekilirken tek düşünebildiğim Sarah'nın bu gece o etkinlikte olacağı ve onunla yalnız kalmak istemediğim. Sarah'nın nasıl olabileceğini biliyorum. Bu yaz ben de yaşadım. İnanılmaz derecede ikna edici olabiliyor ve aptalca bir nedenden dolayı ben de kolayca ikna olabiliyorum. Ama emin olduğum bir şey var. Artık ona aşık *değilim*. Onu bir daha asla sevmeyeceğim.

BUNUN APTALCA OLDUĞUNU BILİYORUM.

Yapmak üzere olduğum şey için kimsenin beni yargılamasına ihtiyacım yok ama bütün gün bunu düşündüm ve başka seçeneğim de yok. Asansörden iner inmez doğruca Ollie'nin yurt odasına gittim, bu gece benimle gelmesi için onu zorlamaya hazırdım.

Ve onu tanıyorsam, lanet olası bir mücadele verecektir. Benim evimdeki kavgamızdan beri konuştuğumuz mu?

Hayır.

Bir mesaj bile yok.

Yani beni ya da isteğimi beklemeyecek. Ya da özür dilemememi. . .

Kapısının önünde durup iki kez yüksek sesle vurduktan sonra ellerimi takım elbisemin ceplerine sokuyorum. Bu gece orman yeşili bir takım elbise, beyaz düğmeli bir gömlek ve uyumlu kemerli kahverengi ayakkabılar tercih ettim. Kıyafetimi en sevdiğim kahverengi deri kordonlu saatim ve Tom Ford imzalı kolonyamla eşleştirdim.

Birkaç saniye sürüyor, ama kapıyı açtığımda, o lanet olası bluzlardan birine daha maruz kalıyorum ... ve öfkeli bir kaş çatma.

"Burada ne halt ediyorsun?"

"Gitmemiz gereken bir etkinlik var, tatlı yanaklar," diyorum ama sesim her şeyden çok tehditkâr çıkıyor.

"Siktirip gidebilirsin," diyerek kapıyı kapatmaya çalıştı ama onu durdurdum ve yurt odasına doğru ilerledim.

Yüzsüzlüğüm karşısında şoka girerek geriye doğru sendeledi. Ellerini kalçalarına koyarak, "Olamaz, buraya öylece giremezsin" dedi.

Kapıyı arkamdan kapattım ve kollarımın manşetlerini düzeltirken, "Anlaşma anlaşmadır Oiana, bu da giyinip benimle gelmen gerektiği anlamına geliyor" dedim.

"Bu gece seninle gelmemi istemediğini söylemiştin."

"Planlarım değişti. Şimdi giyin."

"Gerçekten buraya gelip bana patronluk taslayabileceğini mi sanıyorsun?" Meme uçları artık sertleşmişti ve en azından onlara bakmamak neredeyse imkânsızdı.

"Sana patronluk taslamıyorum. Sana bir sözleşme imzaladığını söylüyorum ve şimdi senden bunu yerine getirmeni bekliyorum."

"O bir peçeteydi. İsteseydim onunla burnumu silebilirdim." Kollarını kavuşturuyor ve sanırım şimdiye kadar tanık olduğum en meydan okuyan duruşuyla poz veriyor.

"Anlaşma anlaşmadır. Şimdi ben senin için yapmadan önce giyin." "Peki ya yapmazsam?" diye soruyor.

Karşı koyacağını çok iyi bildiğim için bu soruya hazırlandım. Bunu ona yapmaktan nefret ediyorum ama bu gece benimle gelmesi gerekiyor. Savunmaya ihtiyacım var.

"Eğer yapmazsanız, o zaman Agitators'un sahibine gidip makaleden bahsedeceğim."

Yüzü düşüyor ve kolları iki yanına düşüyor. "Yapmazsın."

"Beni test etmek istemezsin."

Birkaç saniye beni süzdükten sonra oflayıp pufluyor ve dolabına doğru dönüyor. "Senden sonsuza kadar nefret edeceğimin farkındasın, değil mi?"

"Nasıl giyinirsen giyin, bebeğim," diyorum yatakhaneğine girip yatağına otururken. Dolabını karıştırırken onu izliyorum. Bir çift siyah bantlı topuklu ayakkabıyı odanın ortasına doğru fırlatıyor ve ardından uzun siyah bir kıyafet alıyor.

Üstünü değiştirmek için banyoya gideceğini düşündüğümde gitmiyor. Sırtı bana dönükken, eşofmanını aşağı itmeden önce üstünü başının üzerine çekiyor ve ince siyah tangasını ortaya çıkarıyor.

Kıyafetini üzerine geçirirken, yine o popoyu ve yan göğüslerinin nadiren görüldüğü çıplak, kaslı sırtını görünce ağzım sulanıyor. Kıyafeti yukarı çekince, pantolon paçaları ve dar bir üst kısmı olan siyah tek parça bir kıyafet ortaya çıkıyor.

"Fermuarımı çekmeni istiyorum," diyor, sırtı hâlâ bana dönük.

Yataktan kalkıp arkasından yürüdüm. Uzun saçlarını bir omzunun üzerinden geçiriyorum, sonra elimi beline koyuyorum. Sırtı sertleşiyor ve küçük siyah fermuarı kavradığımda, göğsünün hemen altında duraklayana kadar elimi göğüs kafesinden yukarı doğru hareket ettiriyorum. Sıkıca tutarak fermuarı yavaşça yukarı çekiyorum, tüm bu süre boyunca nefesinin ciğerlerini şişirip indirdiğini hissediyorum, ta ki fermuarı tamamen kapatana kadar ve geri çekiliyorum.

Tek kelime etmeden hışımla banyoya giriyor ve kapıyı kapatıyor.

Benim önümde soyunarak ateşle mi oynamak istiyor? Karşılığını alacak.

Tekrar yatağına oturuyorum ve telefonumu çıkarıyorum. Önümüzdeki on dakika boyunca e-postalar arasında gezindim ve sonunda hazır olup banyo kapısını açtığında, saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplamış, yoğun dumanlı gözleri ve takma kirpik gibi görünen bir şeyle çıktı. Görünümünü parlak kırmızı bir rujla tamamlamış.

Evet. Çok seksi.

Kıyafetinin yakasının göğüslerinin hemen altına kadar indiğinden bahsetmiyorum bile, bir kez daha herkesin görmesi için bol miktarda göğüs dekoltesi sunuyor. Fırsat buldukça göğüslerini göstermek onun imzası haline gelmiş olmalı. Ve size hemen söyleyeyim, işe yarıyor.

Ayakkabılarını giyerken bir şeyi fark ettim. Ona kızgın olmama rağmen hala onu seksi bulmamdan nefret ediyorum. Ondan etkilenmek istemiyorum ama bu kaçınılmaz. Bunu durduramıyorum. Ve gözlerimin onu taramasını, göğüslerinde, dudaklarında, gözlerinde bir an için çok uzun süre dinlenmesini durduramıyorum.

Dik durur, at kuyruğunu omzuna atar ve dolabından bir clutch kapıp içine telefonunu, cüzdanını, rujunu ve anahtarını doldurur. Çantayı kolunun altına sıkıştırıyor ve "Gidelim efendim" diyor.

Osuruk surattan iyidir. Sanırım bunu kabul edeceğim.

Yurttan çıkarken yol boyunca sessiz kaldık. Açıkçası onun buz gibi tavrından daha azını beklemiyordum.

Arabama ulaştığımızda kapıyı açıp binişini izliyorum, sonra emniyet kemerini alıp ona geçiriyorum ve takıyorum. Geri çekildiğimde, keskin bir nefes alışını duyuyorum, sadece gözleri şaşkınlıkla benimkilerle birleşiyor.

"Sadece kaçmadığından emin olmak istiyorum."

Yüzü düştü. "Komik bir adam değil misin?" *Hayır. Sadece biraz çaresiz görünüyorum.*

O benimle konuşmaya zahmet etmiyor, ben de etkinliğe beş dakika kalana kadar onunla konuşmaya zahmet etmiyorum.

"Orada benden hoşlanıyormuşsun gibi davranman gerekecek." "Bu benim ilk rodeom değil, Patates."

Demek bu kadar küçük düştük. Sanırım onu bu arabaya bindirmek için söylediklerime bakılırsa bu adil.

"Burada büyük sponsorlar olacak, bana çok para ödeyen insanlar, bu yüzden eşek sapığı hikayesi yok. Sadece hayvanat bahçesinde karşılaştığımızı söyle."

"Ve onları kim olduğunuzun gerçek hikayesinden korumak mı? Bu onlara kötülük yapmaktır."

"Asıl hikâye senin bana bir barda saldırmam olurdu, ama bu hikâyeyi anlatmaktan kaçınacak kadar klas biriyim."

Başını bana doğru çevirdi. "Benim sınıfım olmadığını mı söylüyorsun?" Valeye yanaşırken "Nasıl istersen öyle al," diyorum.

"Eğer oyunu bu şekilde oynamak istiyorsanız," diyor.

"Yapma Oliana," diyorum sert bir sesle. "Yemin ederim, eğer beni orada utandırırsan, sonuçlarından hiç hoşlanmayacaksın."

"Oh Patates, seni utandırmak gibi bir planım yok."

Buna inanmak bana neden bu kadar zor geliyor? Ama bunu onunla tartışacak vaktim yok çünkü vale kapılarımızı açıyor.

Onlara anahtarı veriyorum ve arabaya doğru ilerleyip Ollie ile buluşuyorum. Elim tutuyor ve tam da birkaç kameranın bize doğru döndüğü sırada yanıma sokuluyor.

Kahretsin, basını tamamen unutmuşum.

Ollie'ye dönüp, "Kimseyle konuşma. Sadece gülümse, ben sana içeride rehberlik edeceğim."

Şaşırtıcı bir şekilde kendisine söyleneni yapıyor ve basın locasını geçip salona girdiğimizde, kısa süre önce yedi rakamlı bir anlaşma imzaladığım giyim markası Skin Leisure'ın CEO'su Hector Fuentes tarafından karşılanıyoruz.

Hector sırtımı sıvazlarken, "Silas Taters, gelebilmene sevindim," diyor. "Peki bu gece yanında kimi getirdin?"

"Hector, seni görmek çok güzel," diyorum cazibemi konuşturarak. "Bu benim kız arkadaşım, Ollie Owens."

"Ollie, seninle tanışmak bir zevk."

"O zevk bana ait," diyor Ollie.

"Yiyecek ve içeceklerinizi alın. Herkes için hediye çantaları da var. Gecenin tadını çıkarın. Bu sezon seni desteklemek için sabırsızlanıyoruz, Silas."

"Teşekkür ederim. İyi görünüyoruz. Bu yıl kupa için bir şansımız daha varmış gibi hissediyorum." Onunla tokalaşıyorum ve sonra elimi Ollie'nin sırtına bastırıp onu ana balo salonuna yönlendiriyorum. "Bir içki ister misin?" diye sordum.

"Sanki umurundaymış gibi," diyor bana gülümseyerek ve sonra elimi avuçlarının içine alıyor. "Ama evet, susadım."

Düğmelerime basma ihtiyacına boyun eğmiyorum, bu yüzden el ele bara doğru yürüyoruz ve orada çok tanıdık bir yüz buluyorum.

"Silas Taters, lanet olsun." JP Cane bana doğru yürüdü ve elini uzattı.

El sıkıştık ve ben de "Burada olacağını bilmiyordum" dedim.

"Yalnız değilim. Ryot Bisley'i de yanımda getirdim. Bizi bilirsiniz. Sponsorların sporcularla bir araya geldiği bir yer varsa, orada olmak isteriz."

"İşte bu yüzden dünyanın önde gelen spor uygulamasına sahipsiniz." Ollie'yi öne çıkarıp, "JP, bu benim kız arkadaşım Ollie Owens. Ollie, bu JP Cane. O ve kardeşleri Huxley ve Breaker, Ryot Bisley, kardeşi Banner ve Penn Cutler tarafından başlatılan The Jock Report'a yatırım yaptı. Penn ve Ryot Chicago Bobbies'de oynamışlardı."

"Oh, evet," diyor Ollie. "The Jock Report'u duydum." Benim hakkımda bir şey duymadığı düşünülürse bu şaşırtıcı. "Medyadaki kötü habercilik yüzünden başlamadı mı?" Demek bu yüzden duymuş.

JP başını sallar. "Öyleydi. Artık sporcuların kendi sesleri var ve bir algoritma hakkında endişelenmek zorunda kalmadan veya sözlerinin

onlara sırtını döndü. Erkek arkadaşının katılmasını sağlamaya çalışıyorsun."

"Henüz zamanım olmadı. Söz veriyorum, bulacağım. Eminim deplasman gezilerimizde göz atmak için bir şeye ihtiyacım olacak."

JP kıkırdar, sonra dikkatini tekrar Ollie'ye çevirir. "Ne iş yapıyorsun, Ollie?"

"Aslında gazetecilik okuyorum," diyor gülümseyerek ve sonra öne doğru eğiliyor. "Merak etmeyin, spor haberleri yapmak ya da kimsenin sözlerini çarpıtmak gibi bir niyetim yok. Ben yaşam tarzı ile ilgili şeyleri tercih ederim."

Ve nedense, bunun benimle dalga geçmek olduğunu hissediyorum.

"Yaşam tarzı mı?" JP soruyor. "Hiç hayır kurumlarını haber yaptınız mı? Çünkü benim bir tane var ve onu destekleyecek daha fazla insana ihtiyacım var." "Pek sayılmaz, ama destekleyen bazı insanlar tanıyorum."

JP takım elbisesinin cebine uzanır ve bir kartvizit çıkarır. "Bana e-posta gönder."

İletişime geçmek isterim. Ne kadar çok kişiye ulaşırsak o kadar iyi."

"Tabii ki." Ollie kartı çantasına koyuyor ve barda içkilerimizi sipariş etmeden önce vedalaşıyoruz.

Beklerken elimi ensesine koyuyorum. Onunla yakından konuşarak, "Orada benimle dalga mı geçiyordun?" diye soruyorum.

Bana doğru dönüyor ve elini göğsüme koyarken başını arkaya yatırıp gözlerimin içine bakıyor. Muhtemelen mükemmel bir çift gibi görünüyoruz. Ama şu anda aramızda kızgınlık, hayal kırıklığı ve bir tutam nefretten başka bir şey yok.

"Dünyanın senin etrafında dönmediğini biliyor muydun, Silas? Çılgınca bir düşünce, biliyorum. Ama kabullenmek zorunda kalabileceğin bir şey."

Elini göğsümden boynuma doğru kaydırıyor ve sonra ayak parmaklarının üzerinde durup çenemin altını öpüyor. Geri çekildiğinde fısıldıyor: "Eğer şu anda insanlarla dolu bir odada olmasaydık, beni eşofmanlarımı çıkarıp bu rahatsız kıyafeti giymeye zorladığın için sana öyle bir diz atardım ki."

Çenem sıkıştı ve tam cevap vermek üzereydim ki içkilerimiz önümüze kondu. Kulak misafiri olmak istemediğim için boştaki elini tutup onu oturma alanına yönlendiriyorum. Yanımdaki sandalyeye oturmasını bekliyorum ama o kucağıma oturuyor ve kolunu omuzlarıma doluyor. Eli doğrudan saçlarıma gidiyor ve hafifçe saçlarımla oynuyor.

"Ne yapıyorsun?" Sırtım tutulmuş bir halde ona soruyorum.

"Sevecen kız arkadaşı oynamak tabii ki. Yani, sonuçta sen Silas Taters'sın ve ben de sana sahip olduğu için çok şanslı olan yalnız bir

üniversiteli kızım.

Bu yüzden size bunu vücudumla göstereceğim."

"Ollie," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından, ağzını kulağıma yaklaştırıp burnunu yanağımda usulca gezdirirken, tüylerim diken diken oluyor.

"Mmm, Sarah'nın nerede olduğunu merak ediyorum. Umarım göğsüme nasıl baktığını görüyordur. Seni görmüyormuşum gibi davranma."

Limonlu Sprite'ımı dudaklarıma götürürken nefesimi sabit tutuyorum. Alkol sipariş etmeliydim.

"Onunla ne alıp veremediğim var anlamıyorum. Elbette çok güzel bir kız," diyor Ollie dudaklarını yanağıma bastırırken. "Ve tamam, siz lisede sevgiliydiniz." Beni tekrar öpüyor, bu sefer ağzıma daha yakın. "Ama hiç senin sikini yalamaktan zevk aldı mı?"

"Olina," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

"Biliyor musun, gerçek adımlı söylediğini duymak bana kendimi . . . sıcak." Kucağımda kıvranıyor. "Tekrar söyle."

Gözlerinin içine bakmak için dönüyorum ve nötr bir yüz ifadesiyle incelmış dudaklarımın arasından soruyorum: "Ne halt ediyorsun?"

"Kız arkadaş olmak. İstedğin bu değil mi? Sarah'yı kıskandırmak? O burada bir yerlerde ve ben sadece senin kime ait olduğunu ona göstermeye çalışıyorum." Daha da yaklaşıyor ve kulağıma fısıldıyor. "Daracık, ıslak amımı sikemeyecek olsan bile."

Nefes alışım hızlanıyor ve onun amcığının nasıl olacağını düşünmekten aletimin sertleştiğini hissedebiliyorum, artık nefes alamayana kadar sikimi sıkıyor.

"Bu oyunu oynamak istemiyorsun, Ollie."

"Oyun oynadığımı kim söyledi?" diye soruyor kucağımdan kalkıp içkisini yere bırakırken. Öne doğru eğilerek göğsünü mükemmel bir şekilde görmemi sağlıyor ve çenemi kavrayarak, "Tazelenmeye gidiyorum," diyor. Sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

Yumuşak.

Esnek.

Bağımlılık

yapıyor.

Elimi başının arkasına koyup onu kendime yakın tutmayı o kadar çok istiyorum ki, ama o uzaklaşırken elimi sabit tutup kalçamın üzerine koyuyorum.

Dudaklarını birbirine sürüyor ve fısıldıyor, "Lezzetli." Ve sonra tüm dikkatimi üzerinde tutarak uzaklaşıyor.

Lanet olsun. Ne yaptığını çok iyi biliyor ve işe yarıyor. Tanışmamızla ilgili saçma sapan, yalan hikayelerle bana karşılık vermeyecek ama akşamı beni tahrik etmeye çalışarak geçirecek. İşe yarıyor.

Bardağımı dudaklarıma götürürken gözümün ucuyla bir sarışın parıltısı görüyorum. Sarah'nın benimle göz göze gelmesi için tam zamanında dönüyorum. Lacivert, omzu açık bir elbise giymiş, saçları omuzlarına dökülmüş, kocaman bir gülümsemeyle bana yaklaşıırken klasik bir şekilde çarpıcı görünüyor.

"Silas," diyor eğilip yanağıma bir öpücük kondururken. Bu jesti karşılık vermiyorum. "Seni görmek çok güzel." Yanıma oturuyor ve elini dizime koyuyor. "Bu takım sana çok yakışmış."

"Teşekkürler," diyorum içkimden bir yudum almadan önce.

"Bu alan muhteşem değil mi? Sponsorlarla birlikte mekanın güvenliğini sağlamak için çalıştım. Tonoğlu tavanlara bayıldım."

Nasıl olur da benimle aramızda her şey yolundaymış ve sadece eski arkadaşlar olarak hasret gideriyormuşuz gibi konuşabilir? *Sanki sadakatsizliğiyle beni yok etmemiş gibi.*

"Oh, ve yemek seçenekleri de muhteşem. Tadıma gitmiş ve itiraf etmek istediğimden çok daha fazla bruschettas yemiş olabilirim."

Eskiden o dudakları öptüğüme inanamıyorum. O dudaklara tapardım.

Keşke o dudaklar sikimin üzerinden kayarak boşalana kadar emseydi. Ama hiç yapmadılar.

Odaya göz gezdiriyor, sonra daha da eğiliyor, eli artık kalçamda geziniyor. "Sezonun başlaması için sabırsızlanıyorum. Noel geliyor gibi hissediyorum. Seni oynarken izlemeyi hep sevmişimdir."

Gerçek bu. O yaptı.

İniş çıkışlarımız olsa da o tribündeyken beni destekleyeceğine her zaman güvenebilirdim. En uzun süre boyunca o benim bir numaralı hayranımdı, beni cesaretlendiren, bir tekrar daha yapmamı söyleyen oydu.

"Ayrıca buza daha yakın olacağım çünkü buz üzerindeki sponsorlu etkinliklere yardımcı olacağım. Artık neredeyse arenanın kokusunu alabiliyorum."

Dudaklarını ıslatıyor, daha da yaklaşıyor, eli kalçamda geziniyor. Çok uzak.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Seninle konuşuyorum," diyor masumca.

"Hayır, bana dokunarak ne yapıyorsun? Benim bir kız arkadaşım var."

"Oh, sadece arkadaşça davranıyordum," diyor ve Ollie bize doğru yürürken elini geri çekiyor. Gözlerindeki ifadeden yine mutlu olmadığını anlayabiliyorum.

"Sarah, seni görmek ne güzel," diyor Ollie eğilip Sarah'ya sarılırken. Sarah garip bir şekilde ona karşılık verir.

"Uh . . . Olivia, seni görmek çok güzel."

"Adım Ollie," diye düzeltiyorum zehirli bir ses tonuyla.

Ollie kucağıma kayarken "Sorun değil," diyor. Çenemi kavırıyor ve "Seni beklettiğim için özür dilerim bebeğim" diyor. Dudaklarını benimkilerden bir fısıltı kadar uzağa götürüyor ve aradaki mesafeyi kapatıp ağzını benimkine yapıştırmadan hemen önce nefesimin kesildiğini hissediyorum. Kolum beline dolanıyor ve o çekilmeden önce bir saniyeliğine dokunuşunda kaybolmama izin veriyorum.

Dikkatini tekrar Sarah'ya çevirir. "Elbisen çok güzel. Nereden aldın?"

"Nordstrom," diyor Sarah, kızgın görünüyor.

"Oradan alışveriş yapmayı seviyorum. Her zaman klasik çizgiler taşıyorlar."

"Öyle." Sarah etrafına bakınır. "Etkinliğe geri dönüp herkesin ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin olmalıyım." Ayağa kalkıyor ve elini omzuma koyuyor. "Seni orada görmek için sabırsızlanıyorum, Silas. İyi geceler." Ve sonra çekip gitti. Ollie'nin nefis tadını dudaklarımdan silmek için Sprite bardağımı dudaklarıma götürüyorum. Eğer yapmazsam, daha fazlasını isteyeceğim.

"Bir kez daha eski sevgiliyle flört ediyorsun," diye fısıldıyor kulağıma.

Parmaklarını enseme gezdirip başımla oynarken sıkılmış dişlerimin arasından "Flört falan etmiyordum," diyorum çünkü çok iyi hissettiriyor.

"Eli senin kalçandaydı."

"Ve ona çıkarmasını söyledim çünkü bir kız arkadaşım vardı." Belini daha sıkı sıktım.

"Düşünmüyor olabilirsin ama gözlerinden hala onu düşündüğünü görebiliyorum."

Bu sorgulama tarzına gerçekten sinirlenerek soruyorum: "Senin için neden önemli olayım? Kışkandın mı?"

"Kışkanç mı? Seni mi?" Gülüyor. "İkimiz de daha iyisini yapabileceğimi biliyoruz."

İşte bu beni çok kızdırıyor.

Parmaklarımı böğrüne sokuyorum ve "Ben senin başa çıkabileceğinden daha erkeğim" diyorum.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesi düzensizleşiyor. Tam ağzını açacaktı ki Posey'nin "İşte buradasın. Hey, Ollie, seni görmek güzel."

Ollie yüzüne bir gülümseme yerleştirir ve Posey'ye kibarca el sallar. "Hey. Çok özür dilerim ama bana adınızı hatırlatmanız gerekecek. Hayatım boyunca hepimizi bir arada tutamadım."

En rahat arkadaşım gülüp geçiyor. "Ben Levi Posey. Gruptaki en çekici kişi. Bu hatırlamana yardımcı olur."

"Daha fazla katılamazdım. Kolaylıkla en çekici olanı."

Posey gülüyor. "Zeki biriyle çıkıyorsun, Tates."

Evet, öyleyim ve çok iyi bir maç çıkarıyor.

Beş dakika içinde onuncu kez, Ollie'nin bacağı kasıklarına sürtünürken dişlerimi sıkıyor ve nefesimi tutuyorum. Bunu bilerek yaptığını biliyorum. Başka bir açıklaması yok ve bu noktada sadece bununla başa çıkıyorum çünkü kalkmaya çalışırsam herkese lanet olası bir gösteri yapacağım.

Ayrıca Posey ve Ollie birbirlerine tamamen alışmışken burada oturmak beni daha da sinirlendiriyor. Görünüşe göre ikisi de Güney Kaliforniya'da Canoodle adlı bir yerde büyülü zamanlar geçirmişler. Küçükken orada ayrı ayrı tatil yapmışlar ama ikisinin de orada olduğunu öğrendiklerinde bu konu hakkında konuşmayı bırakmamışlar.

"Canoodle Cove Cabins'in yenilenmiş resimlerini gördün mü?" Ollie elini ensemdeki saçların arasından geçirirken soruyor ve beni daha da sertleştiriyor. Tırnakları beni delirtecek kadar uzun.

"Görmedim. Yeniden mi yaptılar?"

"Evet, hakkında koca bir makale okudum. Görülmesi gereken küçük kasabalar hakkında bir yazı yazıyordum ve Canoodle da orada yer alıyordu, kabinleri de kalınacak bir numaralı yerd. Çok güzeller."

Posey, bacağı bir kez daha ereksiyonuma sürtünürken, "Kontrol etmem gerek," diyor.

Dayanamayıp kulağına eğildim ve fısıldadım, "Kes artık şunu."

Sadece gülümsüyor.

"En çok ziyaret ettiğiniz yer neresiydi?" Posey soruyor.

"Port Snow, Maine. Bright Harbor tarafından takip ediliyor. Komşu kasabalar. Özellikle tatillerde, sanki bir Lovemark filminin içinde yürüyormuşsunuz gibi hissedersiniz. Oraya bayılıyorum. Ölmeden önce yapılacaklar listenize eklemeli ve biraz şekerleme için The Lobster Landing'e uğramalısınız."

"Kahretsin, şekerlemeye bayılırım," diyor Posey. Sonra bacağıma bir tokat attı. "Dostum, bu yaz Banff'a gitmeden önce oraya gitmeliyiz."

"Kuzey Amerika'nın tamamen zıt uçlarında olduklarının farkındasınızdır." "Uçak biletini karşılayamıyor musun? Tanrım, dostum."

Ollie kıkırdıyor ve dudaklarını yanağına ve çeneme bastırıyor. "Çok huysuz olabiliyor, değil mi?"

"Onu geçen yaz görmeliydin. Çekilmez biriydi."

The Jock Report'un kurucularından Ryot Bisley yanımıza geldiğinde "Siktir git," diyorum.

"Selam çocuklar, uzun zaman oldu." Ellerimizi sıktı ve Ollie'ye döndü. "Ben Ryot."

"Merhaba Ryot. Ben Ollie, Silas'ın kız arkadaşım."

Ryot sırtıyor. "Belki seni erkek arkadaşını The Jock Report'a katılmaya ikna etmeye ikna edebilirim."

"JP sadece hatırlatıyordu," diyorum. "Söz veriyorum, katılacağım."

"Güzel, çünkü seni soran hayranlarımız var. Ve fazla bir şey yapmanıza gerek yok. İstedğin kadar çok ya da az etkileşimde bulun."

"Oldukça basit," diyor Posey. "Aslında sporcuların farklı paylaşımlarını okumayı seviyorum ve gördüğünüz tek paylaşımlar bunlar, ki bu harika bir şey. Başkalarının rastgele yorumlarını görmüyorsunuz. Doğrudan sporcunun ağzından çıkıyor."

Ollie baştan çıkarmasına ara veriyor ve "Bu çok güzel bir konsept. Sporcuların hayranlarıyla diyelim ki Instagram'dan farklı bir düzeyde bağlantı kurabildiğini düşünüyor musunuz? Instagram?"

Ryot başını sallıyor. "The Jock Report'un en güzel yanı, onu bir reklam platformu olarak kullanmıyor olmamız. The Jock Report sporcularımızın sesleri içindir."

"Sormamın sakıncası yoksa, nasıl kâr ediyorsunuz?"

"Profili olan her sporcunun ve takımın platformda bir mağazası var. Bu mağazalardan ve haftanın en iyi on oyununa sponsor olan sponsorlardan ve bunun gibi şeylerden bir yüzde kazanıyoruz. Ve yayın, dışarıdaki her ilgi tarafından boğulmadığı için, daha yüksek bir fiyat talep edebiliyoruz çünkü onların ürünleri gösterilecek."

"Büyüleyici," diyor Ollie. "Bu iş modelini gerçekten alıp en iyi pazarlara uygulayabilirsiniz."

"Yapabilirsin. Bu Cane kardeşlerin gerçekten araştırdığı bir şey." "Ne yapmıyorlar ki?" Posey soruyor.

"Nasıl yorulmadıklarını bilmiyorum, ama hey, bölmek istememiştim. Posey ile The Jock Report'taki dükkânı hakkında konuşmam gerekiyor. Onu çalmamın bir sakıncası var mı?"

"Hiç de değil," diyorum, Ollie'nin The Jock Report'a olan ilgisinden kaynaklanan kısa duraklamadan dolayı vücudum soğuyor. Ayağa kalkmak için mükemmel bir zaman.

"Bir içkiye daha ihtiyacım var," diyor Posey. "Benimle gel." Onlar gidiyorlar, ben de Ollie'yi bacağımdan kaldırıp ayağa kalkıyorum.

"Bu kadar erken mi gidiyoruz? Seni çıkaramadım." "Hiç komik değil," diyorum, son derece sinirli bir şekilde.

"Bu kadar sertleşmişken ayakta durabilmene şaşırdım. Seni okşamıyordum bile. Senin için gerçekten o kadar uzun zaman oldu mu?"

Onu belinden kavradım ve göğsüme çektim. Kulağına konuşarak, "Sadece bekle." diyorum.

"Bu bir tehdit mi?"

"Evet," diyorum elimi onun elinin içine sokup onu çıkışa doğru çekerken.

Kalabalığın arasından geçip İrlandalı bir vedayla uzaklaşmaya çalışıyoruz ama ne yazık ki birkaç kişi beni durduruyor. Ve her durduğumuzda Ollie göğüslerini koluma bastırıyor, beni tahrik edeceğini bildiği bir şekilde beni okşuyor, hatta ayak parmaklarının üzerinde durup beni öpüyor. Bu o kadar iğrenç bir hal aldı ki arabama binip uzaklaşmaya başladığımızda nabzımın kulaklarımda attığını hissedebiliyorum.

"Eğlenceli bir gece," diyor, ona kendi ilacından tattırmak istememe neden olan yapmacık bir sesle.

Bir daha benimle uğraşmak istemeyecektir.

Bölüm On Dört

OLLIE

Daha önce hiç şu anda olduğum kadar tatmin olmuş muydum bilmiyorum, yurduma geri dönüyorum, yanımda öfkeli bir Silas Taters var.

Yata Khaneme öylece girebileceğini, kendisine katılmamı isteyebileceğini, katılmazsam beni tehdit edebileceğini ve sonra da her şeyin yoluna girmesini bekleyebileceğini mi düşündü?

Ohhhhhh

hayır. Bu kız olmaz.

Onunla bu etkinliğe girerken söylediklerimde ölçülü olmam gerektiğini biliyordum. Açıkçası bunlar benim için de networking fırsatları ve kendimi aptal durumuna düşürmek pek de iyi bir fikir değil. Ama eğer ortamı kızıştırırsam arkadaşımız Silas'a bir ders verebileceğimi biliyordum.

Ve yaptım.

Direksiyonu tutuşundan ve çenesindeki gerginlikten kopmaya hazır olduğunu anlayabiliyorum.

Tahmin et ne oldu, Silas? Bunu hak ediyorsun.

Benimle taşak geçme.

Yata Khanemin önüne geldiğimizde inmeye hazırlanıyorum ama o binanın önüne yanaşmayıp park edince üst dudağımda hafif bir ter damlası oluşuyor.

"Ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

Cevap vermiyor.

Arabadan çıktı, yanıma doğru yürüdü ve kapımı açtı. Ardından emniyet kemerimi çözdü ve elimden tutarak arabadan çıkmama yardım etti.

Uh-oh.

Kapıyı kapattıktan sonra, sanki kaçmamdan korkuyormuş gibi elimi sıkıca tutuyor ve yatakhane kadar tutmaya devam ediyor. Kapıma vardığımızda ona dönüp "Beni buraya kadar getirdiğin için teşekkürler ama artık gidebilirsin" diyorum.

Ses çıkarmadan debriyajımı aldı, açtı ve anahtarımı çıkardı. Kapının kilidini açıyor, açıyor ve diyor ki, "Gir içeri. Şimdi."

Tamam, beş dakika önce kendimi tamamen tatmin olmuş hissettiğimi hatırlıyor musun? Silas'ın da peşimden gelmesiyle yatakhane doğru yürürken o his tamamen yok oldu.

Kapı kapanıyor ve bedenimin hareketsiz kaldığını hissediyorum, bir sonraki adımda ne yapacağımı görmeye hazırım.

Çantamı masanın üzerine bırakıp arkamdan geliyor, göğsü sırtıma yaslanıyor. Dudakları kulağımın hemen yanında olacak şekilde başını eğiyor. Baş döndürücü yakınlığı kollarımı titretiyor.

"Bu gece eğlendin mi?" diye soruyor tehditkâr bir ses tonuyla, eli enseme ulaşana kadar sırtımda gezinirken. "Sikimle oynaşp beni sertleştirmeye çalıştın mı?"

"Denemek zorunda değildim," diyorum.

Neden ayıyı dürtmeye karar verdiğimden emin değilim, ama yapıyorum.

Cevabımdan memnun olmayınca beni duvara yasladı. İri, kaslı göğsü sırtımı gölgede bırakıyor ve yüzümün önümdeki beyaz boyaya bastırılmamasının tek nedeni ellerimin vücudumu destekliyor olması.

"Hiç komik değildi," diyor, sesi net. Patlamaya hazır.

Sertçe yutkunuyorum. "Bunu söylediğim için üzgünüm ama seni tahrik etmediğine dair hiçbir şey söylemedin."

"Bu lanet olası sözleşmede var," diye neredeyse tükürüyor. "Biz bunu yapmayız."

"Biz sevişmeyiz. Şakalaşamayacağımızı söyleyen bir şey yok," diyorum, ağzımı bozmaktan kendimi alamayarak.

"İnce yazılarda bu var mı?" diye soruyor.

Eli tulumumun fermuarını bulduğunda "Evet," diye cevap veriyorum.

"Bildiğim iyi oldu," diyor öyle sinsi ve bilmiş bir sesle ki, ne yapacağından korkuyorum.

Bir eli belimde, beni yerimde tutarak, kıyafetimin fermuarını sırtım açıkta kalana kadar aşağı kaydırıyor. Vücudu o kadar yakın ki vücut ısını benime karşı hissedebiliyorum.

"Ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

"Sana yardım ediyorum," diyor tulumumun kollarını kollarımdan aşağı indirirken ve nedense ona yardım edip tulumun tamamen düşmesine izin veriyorum, ancak kendimi tekrar duvara yaslıyorum, bu sefer sütyen giymediğim için göğüslerim açıkta. Ellerini çıplak yanlarımda gezdiriyor ve sonra tulumumu sonuna kadar aşağı iterek beni sadece tangamla bırakıyor.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve kendime ne yaptığımı bildiğimi söylüyorum. Partide yaptığım şey için benden intikam almaya çalışıyor. Gün gibi ortada. Yapılacak en kolay şey ona gitmesini söylemek olurdu. Arkamı dönüp aramıza mesafe koymak. Ama ağzımı açacak gibi görünmüyorum ve içimde ondan uzaklaşacak gücü bulamıyorum. Bunun yerine, arkamdan yaklaşmasına ve elini çıplak karnımda gezdirmesine izin veriyorum.

"Bu gece benimle sevişmek hoşuna gitti, değil mi?" diye soruyor, başparmağı karnımda geziniyor.

Ağzımın kenarını ısıriyorum.

"Kendini toparlamandan etkilendim."

"Bunu bir arada tutabileceğini düşünüyor musun?" diye soruyor eli güne, tangamın bel bandına doğru ilerlerken. Parmağı lastiğin üzerinde gezinirken keskin bir nefes alıyorum. Yumuşak dokunuş bacaklarımdan aşağıya ve karnıma doğru tahrik edici bir zonklama gönderiyor. "Yoksa çatlayacağını mı düşünüyorsun?"

Diğer eliyle belimdeki tangamın kayışının altından geçiriyor ve iri, nasırlı eliyle beni göğsüne doğru sıkıca tutuyor. Diğer elini karnımda, ağrıyan göğüslerimin hemen altında gezdiriyor. Bana dokunmasını istiyorum.

Her yerime dokunmasını istiyorum.

Başparmağı göğsümün alt tarafına çarpıp beni bir ihtiyaç kuyruğuna gönderdiğinde keskin bir nefes çekiyorum.

"Siktir," diye fısıldıyorum, beni duymamasını umarak.

Ama belimdeki tutuşu sıkılaştıkça, onun yaptığını biliyorum.

Başparmağını tekrar göğsüme doğru kaydırırken kirli çenesi pürüzsüz yanağıma sürtünüyor.

Dişlerimi sıkıyorum, kendime inlemeyeceğimi söylüyorum. Onun için değil, bir şeyi kanıtlamaya çalışırken değil.

Ama tekrar yaptığında, bu sefer göğüs ucuma daha yakın, keskin bir şekilde nefes veriyorum ve alnımı duvara doğru indiriyorum.

Elini tekrar karnıma götürüp parmaklarını tangamın kenarına getirip yavaşça altından geçirirken karnımın çukurlaşmasına neden olurken yüzündeki memnuniyet gülümsemesini hissedebiliyorum.

Hay
sikeyim.

Ben
istiyoru
m.

Onu istiyorum.
Parmaklarını içimde
istiyorum. Sikini.

Ağzını.

Kalçalarımı onun leğen kemiğine doğru geri itiyorum ve onu sert hissetmekten tamamen memnunum. Bana işkence ediyor olabilir ama en azından kendine de işkence ediyor.

"Beni istediğini biliyorsun," diyorum. "Bütün gece bunu hissettim."

Cevap vermiyor. Elini tangamdan çekip tekrar karnıma doğru ilerliyor. Bu kez elini göğsümün üzerinde gezdiriyor, meme ucumu zar zor okşuyor ve boğazımı kavrayana kadar yukarı doğru ilerliyor.

Bir uyarılma dalgası beni o kadar sert vuruyor ki, bana bir kez dokunsa boşalacağımı biliyorum. İşte bu kadar tahrik oldum. Şu anda bana bu kadar sahip.

Bu yüzden benimle oynama şekline kapılıyorum.

Boynumu sıkıca tutarak, "Yut." diye fısıldıyor.

Ne olup bittiğinden emin değilim, dediğini yapıyorum ve yutkunuyorum.

Kulağıma hafifçe inliyor ve "Aletim ağzında olsaydı böyle hissederdin. Ama sen beni derinlere alırdın, değil mi?"

"Evet," diyorum.

Belimdeki eli şimdi öne doğru kıvrılıyor ve yarığımın hemen üstündeki noktaya kayıyor. Şu anda boynumu kavırıyor, benimle öyle bir oynuyor ki patlayacakmışım gibi hissediyorum, bana sahip olduğunu biliyorum. Onunla daha önce oynamış olabilirim ama şu anda bana yaptıklarının yanında bu hiçbir şeydi.

"İşte," diyor dudakları yanağımda gezinirken.

"Ne için?" Çarpan kalbim yüzünden zorlukla nefes alabildiğimi söylüyorum. "Ne istiyorsan onu." Parmaklarını daha da yaklaştırıyor ve ben

Gözlerini kapat.

Lanet olsun, istiyorum.

O kadar kötü ki, tüm hayal kırıklığını, sözleşmeyi ve tüm geceyi bir kenara bırakıp sadece onun elini tutmaya hazırım.

"Dokun bana," diye

fısıldıyorum.

"Nereye?" diye

soruyor.

Tekrar yutkunuyorum ve o da onaylayarak mırıldanıyor. "Her yerde," diye cevap veriyorum, tam o homurdanıp parmağını yarığımdan aşağı kaydırırken.

"Sırılsıklam," diyor parmağı klitorisimle birleşirken.

"Evet," diye inliyorum ve başımı omzuna yaslıyorum. "Beni parmaklarınla becer."

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?" diyor, sesi tekrar tehditkârlaşıyor ve ben cevap veremedim elini çekip beni serbest bırakıyor.

Duvara düşüyorum, boş, soğuk ... tatminsiz.

Orada öylece duruyorum, sersemlemiş, nefes nefese... serbest bırakılmaya o kadar ihtiyacım var ki, onları gizlemek için kolumu göğüslerimin üzerine koyuyorum ve yüzümü ona dönüyorum.

"Seni pislik," dedim. "Seni hiç bu kadar zorlamamıştım."

Gözleri vücudumda gezinirken elini ağzına götürüyor. "Sana benimle taşak geçme demiştim."

Beni geçip kapıya doğru ilerliyor. "Bütün bunlar senin için bir çeşit oyun mu?" Ben de koridorda yürürken soruyorum, göğüslerimi kapalı tutuyorum çünkü onları görmeyi hak etmiyor.

"Bu gece bunu bir oyun haline getirdin," diyor bana dönerek.

"Bunu bir oyun haline mi getirdim?" diye sordum. "Bu gece beni tehdit eden ve sana katılmaya zorlayan sendin."

"Sözleşmeye uymuş olsaydınız sizi zorlamak zorunda kalmazdım."

"Zaten benim yardımına da ihtiyacın yoktu. Sarah ile nasıl bu kadar yakın oturduğunuzu gördüm."

"Ona benden uzak durmasını söyledim. Bunun neresini anlamıyorsun?"

"Kalçana dokunmasına izin verdiğin kısım. Orada bana neden ihtiyacın vardı ki? İşe yaramazdım."

"İşe yaramazdan başka bir şey değildin," diye bağıyor.

"Kanıtlarla. Ne teklif etmiş olabilirim-"

"Bir kalkan," diye bağıyor. "Sen benim lanet olası kalkanımdın. Sarah'nın etrafında olmak istemiyorum, yakınında bile olmak istemiyorum, özellikle de Posey beni geri kazanmaya çalıştığını söylediğinden beri." Derin bir nefes alır ve ensesini çekiştirir. "Ben ... Bir şansı olduğunu bilmesini istemiyorum. Bu

Ne için olduğunu. Her şey bununla ilgiliydi. Beni farklı bir şekilde, öne geçmek için kullanman benim suçum değil."

Gözlerim kısıldı. "Sana o makaleyi yazmayacağımı söylemiştim. Tanrım, Silas. Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu senin?"

"Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Siktir, Ollie. Sana Sarah'yı istemediğimi söyledim. Bu noktada istediğim biri varsa, o da sensin." Sinirli bir şekilde, tekrar kapıya yönelmeden önce öfkeli bir "Siktir" diye homurdanır.

"Bekle," diyorum, ona doğru koşuyorum ve kapının önünde duruyorum. Yenilmiş bir sesle, "Çekil" diyor.

"Hayır, bu şekilde gitmene izin vermeyeceğim."

"Oliana," diyor bana bakamayarak. "Bırak gideyim."

"Hayır," diye tekrar cevap veriyorum ve ona doğru yaklaşıyorum. Göğüslerimi örtmeyen elimle göğsüne bastırıyorum. "Neden benimle konuşmuyorsun?"

"Çünkü kimseyle konuşmuyorum," diyor. "Hiç kimseyle." "Silas, lütfen, konuşabilirsin."

"Hayır, yapamam," diyor ve beni tekrar duvara yaslıyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, acısını o kadar canlı hissedebiliyorum ki kalbim gerçekten ağrıyor. "Seninle konuşamam. Sana nasıl hissettiğimi söyleyemiyorum. Sana karşı ne kadar sinirli olduğumu söyleyemem. Ne kadar sinirli olduğumu. Keşke seninle hiç tanışmasaydım diyorum çünkü o zaman seninle sevişmeyi o kadar çok istemek zorunda kalmazdım ve senin yanımdayken düşünemez hale gelirdim. Ve bunu istememeliyim. Bacaklarının arasına gömülmek istememeliyim çünkü sen benim için doğru kişi değilsin. Birbirimiz için doğru kişi değiliz." Bir adım geri çekilir ve iki eliyle ensesini çeker. "Çekil Ollie. Lütfen. Bırak gideyim."

Titreyen dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve başımı sallıyorum. "Burada kalmanı istiyorum."

"Seni becermeyeceğim," diyor.

"O zaman yapma. Sadece benimle kal, yatağında uyu, yalnız kalma."

Başını sallıyor ama bir şey söylemiyor. Sadece tavana bakıyor ve kararlılığının sarsıldığını görebiliyorum. Kalma ihtimalini düşündüğünü görebiliyorum, bu yüzden onu daha fazla sıkıştırıyorum.

"Lütfen, Silas. Benimle kal."

Sinirli bir nefes veriyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Konuşmuyorum" derken gözbebekleri acıyla parlıyor.

"O zaman yapma. Benimle uzanabilirsin."

Beni taradı ve "Neden?" diye sordu.

"Çünkü acı çektiğin çok açık."

"Beni düzeltmene ihtiyacım yok," diyerek yanımdan geçmeye çalışıyor ama onu durduruyorum.

"Seni düzeltmeye çalışmıyorum, Silas. Seni rahatlatmaya çalışıyorum." "Buna ihtiyacım yok."

Elimi tekrar göğsüne bastırıyorum. "Evet, biliyorsun. Ve sana şimdi söyleyeceğim, eğer bu odadan çıkarsan, peşinden geleceğim, aynen böyle. Neredeyse çıplak. İstediyin bu mu?"

Dudaklarını ıslatıp beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

"Hayır." "O zaman kal. Lütfen Silas, sadece kal."

Beni inceliyor, orada öylece duruyor, adem elması sallanıyor, hasarlı gözleri beni tamamen içine alıyor, ne yapması gerektiği konusunda tereddüt ediyor. Beni fiziksel olarak hareket ettireceğini düşündüğümde bir adım geri çekilip odama dönüyor ve takım elbise ceketini, ardından da beyaz düğmeli ceketini çıkarıp masa sandalyemin üzerine örtüyor. Kemerini ve pantolonunu çözüyor ama ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarırken onları çıkarmıyor.

Saçlarının arasından bana baktığında, bir anda içimi bir coşku dalgasının kapladığını hissediyorum. Kaldı. Söylemeyebilir ama bende, küçük yatakhaneimde huzur buluyor ve olmak istediği yer burası. Büyük dairelerinde yalnız değil. ..ama benimle.

Koridora yöneliyor ve sessizce "Tuvalete gidiyorum. Diş macununu kullanabilir miyim?"

Başımı sallıyorum ve yanımdan geçerken, banyonun kapısını kapatmadan önce eli karnımda geziniyor. Gözden kaybolduğunda derin bir iç çekiyorum ve kolumu bırakıyorum.

Tanrım, ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Boyumdan büyük işlere kalkıştım ve onu hiçbir şekilde istemem gerektiğini biliyorum ama gözlerindeki o hasarlı bakış beni mahvetti. Her şeyi kendine saklamak konusunda hiç böyle şeytanlar, böyle bir güç görmemiştim. Ona yardım etmek, yanında olmak, yalnız olmadığını bilmesini sağlamak istiyorum.

Duvarı ittim ve beyaz düğmeli ceketine doğru yürüdüm. Zengin kumaşın parmaklarımin arasında sürtünmesine izin verdim. Bana bir kalkan olarak ihtiyaç duyduğuna göre Sarah onu gerçekten mahvetmiş olmalı. Ve beni tehdit etmek anlamına gelse bile bunu gerçekleştirmesi için. O kadar çaresiz ki, gerçekten düşünecek olursam, bir şey söyleyeceğine inanmıyorum. Muhtemelen bunu asla kabul etmeyecek olsa da, beni önemseydiğini biliyorum. Beni korumak istediğini biliyorum.

Ve sahip olduğu güven çok zayıf ve gözünü kırpmadan onu elinden almaya hazır. Bu da demek oluyor ki Sarah da aynı şeyi yapmış olmalı.

Beyaz gömleğini elime alıp omuzlarıma geçiriyorum, orta düğmeleri iliklerken beden farkı kolayca fark ediliyor. Sıcak ve rahat hissediyorum, sanki kolları beni sarmış gibi. Tam kolları sıvamaya başladığımda, banyodan çıkıp beni buluyor.

Alnındaki kırışıklıklar açılıyor.

"Bu iyi mi?" diye sordum.

Yavaşça bana doğru ilerliyor, her adımı bir öncekinden daha seksi ve güçlü vücuduyla dikkat çekiyor. Bana ulaştığında, "Evet" derken göğüslerimin hemen üzerinde duran düğmelerden birini sıkıştırıyor.

Tek bir kelime ama bir ton tuğla gibi geliyor, beni dizlerimin üstüne çökertiyor.

Dudaklarını ıslatıyor ve gözleri benimkilerle birleştğinde, vücudumun ihtiyaç ve beklentinin bir kombinasyonu ile titrediğini hissedebiliyorum. Ama onun varlığı beni heyecanlandırırsa da, gözlerinde farklı bir şey görebiliyorum. Öfke değil, acı değil, kırılganlık. Tam orada, yıpranmış, yorgun irislerinde. Bunu söylemeyebilir, bundan bahsetmeyebilir ya da kabul etmeyebilir ama ben bunu görebiliyorum ve bu da bana bu tüketen adam için özel bir şey olduğumu hissettiriyor.

Benden uzaklaşıp yatağıma doğru yöneldiğinde, titrek bacaklarımla banyoya yürüyorum ve yatmak için hazırlanmayı bitiriyorum.

Acele etmeden, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum ve kendime şu anda sadece cinsel olarak yüklü olduğumu söylüyorum. Bu yüzden zihnim Silas'ın düşünceleriyle bulanık, başka bir nedenle değil.

Makyajımı temizlemeyi bitirdikten sonra ışığı kapatıyorum ve ana yaşam alanında açık olan tek ışığın komodinin ışığını olduğuna fark ediyorum. Silas boxer külotundan başka bir şey giymeden yatağın kenarında oturuyor ve kaslı omuzlarına, kaya gibi sert göğüs kaslarına ve spor salonunda geçirdiği saatler boyunca vücudunu saran hatlara bakmaktan kendimi alamıyorum. Vücudunu mükemmel bir şekilde yontmuş ve şekillendirmiş.

Varlığını fark ettiğinde ayağa kalkıyor, boyuyla üzerimde yükseliyor ve battaniyeleri geri çekiyor. Tek kelime etmeden yatağına giriyorum ve duvara yaslanıp yüzümü ona dönüyorum. O da yatağına giriyor, ışığı kapatıyor ve yüzünü bana dönüyor. İkimiz de başlarımızı yastıklara yaslıyoruz ve ben uzanıp parmaklarımı göğsüne bastırıyorum.

"İyi misin?" Ona sordum.

"Tamam," diyor ve sonra elini benimkinin üzerine koyuyor. "Özür dilerim, Ollie." "Silas, sen-"

"Lütfen özür dilememe izin verin," diyor usulca. "Tamam."

Elini yanağıma koyuyor ve şöyle diyor: "Her şeyi berbat ettiğim için sürekli senden özür diliyormuşum gibi hissediyorum ama ben buyum. Ben berbat biriyim."

"Acımıyorsun. Sadece acı çekiyorsun."

"Bu bir bahane değil." Başparmağı yanağıma okşuyor. "Canımın yanıyor olması seni incitmem gerektiği anlamına gelmiyor."

Elimi göğsünden kaldırıyorum ve ona yaklaşırken yanağımdaki eli kavriyorum. "Sarah ile aranızda ne olduğunu bilmiyorum ve bu senin bir gün anlatacağın ya da içinde tutacağın bir hikâye. Bu sana kalmış, ama bildiğim tek şey seni incittiği, güvenini aldığı ve onunla kaçtığı. Ve bu beni üzüyor çünkü etrafta dolaştığını, insanların sana yaklaşmasına izin vermediğini görüyorum. Bunu senin adamlarında bile görebiliyorum."

"Ben böyle olmasını tercih ederim. Kimseye yakın olmazsan incinmezsin." "Ama şu anda bana yakınsın," diyorum, bir santim daha yaklaşarak. "Bu farklı."

"Öyle mi?" Ben soruyorum.

"Çünkü yakın olmana rağmen, sana tam olarak izin verebileceğimi sanmıyorum. içeri."

Neden diye bağırmak istiyorum. Ama cevabı biliyorum. Mücadele ettiğini biliyorum.

Mesleği ve şöhreti göz önüne alındığında, onu suçlayamam. Muhtemelen her gün kendisinden bir şeyler isteyen insanlar vardır.

Bu yüzden ona baskı yapabilirim ya da güvenilebileceği biri olduğumu fark etmesine izin verebilirim ve belki zamanla beni içeri alır.

"Sorun değil," diyorum. "Sadece yeterince yakın olduğum için mutluyum." Ona gülümsüyorum ve o da yanağıma okşuyor. "Ama bir şeyi bilmeni istiyorum, Silas. Seni incitmek gibi bir niyetim yok. Asla. Bu yüzden hokey makalesi hakkında konuşmak için senin evine gittim çünkü seni incitmeyecek bir yol bulmak istedim."

"Bunu şimdi anlıyorum," diyor usulca. "Aksini düşündüğüm için özür dilerim."

"Neden yaptığını biliyorum. Ve evet, bu konuda kızgın mıydım? Tabii ki kızdım. Ama anlıyor muyum? Anlıyorum. Sadece şunu bil. Seni incitmeyeceğim. Bana güven duyma biraz zaman alabilir, ama hazır

olduğunda, güven duyacaksın."

"Teşekkür ederim," diyor sessizce. "Ve üzgün olduğumu biliyorsun, değil mi? Sana zarar verecek bir şey yapmayacağımı, her ne kadar yapacaktım gibi görünsem de." "Sen bir koruyucusun Silas. Kırıcı değil. Senin yanımdayken kendimi güvende hissediyorum. Sana ve niyetlerine güveniyorum."

göğsünüze sıkıca oturan bir acı."

Ağır bir iç çekişle, sırt üstü yatmak ve tavana bakmak için uzaklaşıyor. Neden geri çekiliyor?

Daha da yaklaşp elimi çıplak göğsüne koyuyorum ve dirseğimin üzerinde doğrulup ona bakıyorum. "Yanlış bir şey mi söyledim?"

"Hayır," diyor sessizce.

"O zaman neden geri çekildin?"

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve şöyle diyor: "Çünkü sen çok ... lanet olsun Ollie, çok olgunsun, çok akıllısın ve bu da sana yapmamam gereken şeyleri yapabileceğimi düşünmeme neden oluyor."

Vücudum beklentiyle karıncalanıyor.

"Ne gibi?" diye soruyorum.

"Seni öpmek, sana sarılmak, sana dokunmak. . ."

Dudaklarımı ıslatıyorum ve "Bunları yapabilirsin" derken parmaklarımın göğsünde dolaşmasına izin veriyorum.

Başını iki yana sallar. "Sen daha iyisini hak ediyorsun, Olliana. Daha fazlasını hak ediyorsun." "Sen kimsin ki buna karar veriyorsun?"

"Ne sunabileceğimi ve neye ihtiyacınız olduğunu biliyorum ve bunlar birbiriyle uyuşmuyor. İşte bu yüzden bu anlaşma işe yarıyor. Hiçbir şeyi karmaşıklaştırmadan ikimiz de ihtiyacımız olanı alıyoruz."

"Ya ihtiyacım olan şey değiştiyse?"

Başını hafifçe sallar. "Böyle söyleme Ollie. Kendini bu işe, bana kaptırma. Sonunda sadece sana zarar veririm."

"Buna inanmıyorum," diyorum. "Ama seni zorlamayacağım da." Parmaklarımı çenesine kadar götürüyorum ve bana bakması için onu zorluyorum. "Ama bana söz ver, bu gece yaptığın şeyi bir daha bana yapma. Eğer beni tehdit edeceksen, sözlerinle değil, aletinle tehdit et. Ve eğer bana dokunacaksan, boşalmamı sağlasan iyi edersin."

"O zaman bu yatağı terk etsem iyi olacak," diyor. "Çünkü bu gece seni boşaltmaya hiç niyetim yok."

"Bana dokunmayı mı planlıyorsun?"

"Sana sarılmayı düşündüm," diyor usulca.

"Sanırım bunun için bir istisna yapabilirim," diyorum ondan uzaklaşıp yastığıma sarılırken. Hemen bana doğru kaymıyor, hiç hareket etmiyor. Omzumun üzerinden, "Teklifin süresi doluyor" diyorum.

Bu onu harekete geçirir.

İri, kaslı koluyla beni göğsüne çekiyor ve başını saçlarıma gömüyor. Beni nasıl sarmaladığına hayret ediyorum. Sıcak, güvenli ... Daha önce hiç böyle hissettiğimi sanmıyorum, sanki o yanımdayken başıma hiçbir şey gelmeyecekmiş gibi. Ve bu korkutucu çünkü bunun sadece bir başlangıç olduğunu biliyorum. Kendimi kolayca bu adama aşık olurken görebiliyorum, hızlı ve sert bir şekilde.

OceanofPDF.com

On Beşinci Bölüm

SILAS

Güneş Ollie'nin beyaz perdelerinin arasından parıldayarak içeri giriyor ve beni uyandırıyor.

Geceleri uyuyabileceğim rahat bir yatağa sahip olmak için binlerce dolar ödedim ve aptalca bir nedenden dolayı, Ollie'nin yatağında uyuduğumda, şimdiye kadar yaşadığım en iyi uyku gibi hissediyorum. Aklımın bir köşesinde bunun nedenini biliyorum ama zihnimin ön tarafı bunu kabul etmek istemiyor.

Bu çok korkutucu.

Beynim, kalbim, gerçeğe hazır değiller. Ollie'nin masasının yanından "Günaydın," dediğini duyuyorum.

Gözlerimi açtığımda onu elinde bir fincan kahve ile masa sandalyesinde bağdaş kurmuş otururken buldum... hala benim düğmeli gömleğimi giyiyordu. Dün gece onu gömleğin içinde gördüğümde, ona doğru yürüyüp "Benim" demek için içimde karşı konulmaz bir his vardı. Etrafımızdaki herkesin onun benden başka kimseye ait olmadığını bilmesini sağlamak için. Ve burada sahip olduğum tek gömlek bu olsa da, gömleği onun bedeninden çıkarmadan önce bu yurttan gömleksiz çıkacağım. Bu gömlek onun içindi.

"Günaydın," diyorum yatakta doğrulup avucumla gözümü ovuştururken. "Saat kaç?"

"Sekiz on beş. Kahve ister misin? Ross bıraktı."

"Tabii," dedim.

Bana doğru yürüyüp yatağın kenarına oturuyor ve kahvesini bana uzatıyor.

"Bu senin değil mi?" Ben sordum.

"Paylaşmak benim için sorun değil ve dudakların daha önce benimkilere dokunmamış değil."

"Doğru." Yatak başlığına yaslanıp bir yudum alıyorum ve anında pişman oluyorum. Kahretsin, tatlı şeyleri sevdiğini unutmuşum. "Tanrım," diyorum, bardağı çekip ona geri uzatırken.

Kıkırdıyor. "Sade kahve züppesi olma." "Ollie, o kahve değil. O süt ve şeker."

"Öyle değil. Burada kahve var. Eğer olmasaydı, şu anda kendimi bu kadar uyanık hissetmezdim."

"Her şey kafanın içinde."

Göğsümü itiyor. "Bakın bu sabah kim yatağın ters tarafından uyanmış."

"Aslında harika uyudum," diyorum, sabahki taze yüzüne bakarak. O kadar güzel ki, içim acıyor. Ve onu böyle görmek -tişörtümün içinde, makyajsız, yataktan yeni kalkmış- onu yatağa çekip sahiplenmek istememe neden oluyor.

"Ben de öyle." Sırıttıyor. "Beni sıcak tuttun."

"Sık sık üşür müsün?"

"Pencerelerden hava akımı geliyor. Özellikle de havalar soğumaya başladığından beri uyurken daha fazla kıyafet giyme eğilimindeyim ki bundan nefret ediyorum. Neredeyse hiçbir şey giymemeyi tercih ediyorum."

"Gömleğimin içinde nasıl uyudun?"

"Mükemmel," diye cevap veriyor. "Burada olmasaydınız tangamı çıkarırdım ama saygımdan dolayı çıkarmayayım dedim."

"Benim için fark etmezdi," diyorum, keşke tişörtsüz uyusa da gömleğimin altında tamamen çıplak olsa.

"Bir dahaki sefere bunu aklımda tutarım."

Yataktan atladı ve "Bugün ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Holmes ile buluşup oyunların üzerinden geçtik ve sezona hazırlandık. İlk maçımız bir buçuk hafta sonra. Maça hazır olduğumuzdan emin olmak istiyorum. Ayrıca rakiplerimizi ve zayıf noktalarını da inceliyoruz. Her ne kadar bunlar üzerinde sezon dışında çalışmış olsalar da hazırlıklı olmak her zaman iyidir."

"Sanırım film okuduğunu bilmiyordum."

Yorganı yataktan kaldırıırken "Bütün sezon boyunca," diyorum. Pantolonuma uzanıyorum ve bacaklarımın üzerinde karıştırıyorum.

"Bu yüzden mi hiçbir şey yapmak için fazla vaktin olmuyor?" diye soruyor. "Evet, hemen hemen."

Gömleğime bakıyor, sonra tekrar bana bakıyor. "Oh, buna ihtiyacın var mı?"

"Sende kalsın," dedim. "Sana çok yakışıyor."

Yanakları kızarıyor ve kahve fincanının üzerinden sırtıyor. "Biliyor musun Silas, bazı insanlar bunun flört etmek olduğunu düşünebilir."

"Bunu bir iltifat olarak kabul edin," diyorum arkasından uzanıp ceketimi alırken. Ceketimi silkeleyip omuzlarıma geçiriyorum, sonra da ortadan ilikliyorum. Göğsüm kolayca görülebiliyor ama arabama yürümek çok da uzak değil.

Ollie dudaklarında muzip bir gülümsemeyle beni baştan aşağı süzüyor ve şöyle diyor: "Tam Timothée Chalamet'liksin Silas. Gerçi hiçbir şey şu anda giydiklerinden daha fazla utanç yürüyüşü ııııı atamaz."

"Bunu gerçek bir utanç yürüyüşü haline getirecek bir aksiyon alamamış olmam çok kötü." "Bunu sen yaptın."

"İnan bana, ikimiz için de en iyi karar buydu." Telefonumu cebime atıyorum ve elimde anahtarlarla onun koridoruna doğru ilerliyorum. O da beni takip ediyor ve kapıya ulaştığımda ona doğru dönüyorum.

Duvara yaslanıyor, bir ayağını duvara dayıyor ve başını yana eğerek bir sonraki hamlemi bekliyor.

Onu duvara bastırıp ağızından faydalanmak istiyorum. Elleri üzerimde olsun istiyorum.

Ama sadece bu değil. Onun rahatlığını hissetmeye devam etmek istiyorum. Dün gece kendimi çok savunmasız hissettim ve o kendi acısını görmezden gelerek bana yardım etti. Bana karşı hiçbir şey tutmadı, Sarah'nın biz birlikteyken yapacağı bir şeydi bu. Beni ve aptallığımı affetti, sonra da kalmamı istedi.

-Onun için değil, benim için. Çünkü yalnız kalmamı istemiyordu.

Ona daha farklı bakmamı sağladı.

Bu onu farklı bir şekilde istememi sağladı.

İleriye doğru bir adım atarsak bunun nasıl bir şey olabileceğini düşünmemi sağladı.

Ve bu korkutucu çünkü hazır olduğumu sanmıyorum. İhtiyacı olduğu şekilde onun yanında olmaya hazır olduğumu sanmıyorum. İhtiyacı olan erkek olabileceğimi sanmıyorum. Bu yüzden onun yanında kendimi kontrol etmem ve dikkatli davranmam gerekiyor.

Bu yüzden, şu anda, o bu kadar güzel görünürken, istediğimi alamıyorum.

Ben de ona yaklaştım, işaret parmağımı çenesinin altına soktum ve "Dün gece için teşekkür ederim" dedim.

"Bana teşekkür etmene gerek yok, Silas. Bu yüzden buradayım."

"Yine de teşekkür ederim." Ve sonra başımı eğiyorum. Yanağına bir öpücük kondurmadan hemen önce hafifçe nefes aldığını duyuyorum ve sonra ellerimi yanımda tutarak uzaklaşıyorum ki uzanıp sonradan pişman olacağım bir şey yapmayayım. "İyi günler, Oliana."

"Görüşürüz, Patates." derken başını duvara yaslıyor.

Film süresi nasıldı?

Silas: *Film zamanı mı? Teknik terim bu mu?*

Kafamda öyle.

İyiymi. Dün çok fazla izlediğim için başım ağrıyor.

Ama kendimi hazır hissediyorum.

Ağrı kesici aldın mı?

Evet, anne.

Ben de sana baba dediğimi sanıyordum.

Az önce gömleğime su tükürmeme sebep oldun.

O zaman buradaki işim bitti.

Neyin peşindesin?

Aptal bir makale üzerinde çalışıyorum, birazdan ara vereceğim.

Silas: *Güzel.*

Ollie: *Biliyor musun, konuşmanın bu noktasında benim yakında özgür olacağımı ve senin de özgür olduğunu fark edeceksin, o zaman belki takılabiliriz.*

Silas: *Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum.*

Bana deli gibi aşık olacağından mı korkuyorsun?

Silas: *Seni becermek isteyebileceğimden korkuyorum.*

Ollie: *Bir kez daha, kötü bir his değil.*

Genelev politikamız yok. İyi cevap. Seni

test ediyordum. Silas: *Oh, şimdi mi?*

Evet. Geçtin.

Silas: *Artık bu hafta sonu gerçekten bir şey başardığımı söyleyebilirim.
Bir şey değil.*

—

OLLIE: *Affedersin Patates, bana gönderdiğin bu paketin anlamı nedir?*

Sen neden bahsediyorsun?

Aptal numarası yapma. Bu paketi yurduma bıraktığını biliyorum. İçinde ağırlıklı bir battaniye, süslü bir kahve makinesi ve latte yapmak için gerekli malzemeler var. ..bir de Ajitatörler kupası.

Silas: *Evet, benden gelmiş olabilir.*

Tüm bunları neden bana gönderdin?

Silas: *Çünkü yatakhaneinin cereyan yaptığını söylemiştin. Ben yokken seni sıcak tutacak bir şeye ihtiyacın olabileceğini düşündüm.*

Tamam, tamam, bekle. Silas Taters, bunun flört olduğunun farkındasın, değil mi? Benimle flört ediyorsun.

Silas: *Ben buna iyi bir arkadaşı olmak diyorum.*

Ollie: *Ben buna beni çok istiyorsun diyorum ve kabul etmesen de bu düşünceli hediyeyle bana bunu gösteriyorsun.*

Silas: *Nasıl isterseniz öyle algılayın.*

Ollie: *Yapacağım. Beni istiyorsun.*

Silas: *Tabii, inanmak istediğin buysa.*

*Mesele inanıp inanmamam değil, Silas. Bunu biliyorum. Ayrıca . .
. çok teşekkür ederim. Bu gerçekten çok tatlıydı. Battaniyenin ne kadar sıcak olduğunu şimdiden hissedebiliyorum. Keşke senin gibi koksaydı.*

Bak, bu flört etmek olurdu.

Tamam.

—

Garip, eve geldiğimde başka bir paketle karşılaştım. Ama bu sadece bir şişe kolonyaydı.

Bunu sana kimin gönderdiğini merak ediyorum.

Merak ediyorum. Aslında tıpkı senin gibi kokuyor.

Çok garip.

Bunun her şeyi değiştirdiğinin farkındasın.

Silas: *Her şeyin çoktan değiştiğini fark ediyorsun.*

Neden benden saklıyorsun?

En iyisi bu.

O zaman neden bana hediye gönderiyorsun?

Silas: *Birlikte olmamamız beni düşünmemeni istemediğim anlamına gelmiyor.*

Bu her türlü berbat bir durum.

Beni o barda öptüğün gün işler karıştı.

SILAS: *İlk maçına gelebilir misin? Biletleri ayırmam lazım.*

Ollie: *İlk maçın ne zaman?*

Silas: *Salı. Ollie:* *Bu*

Salı mı? Silas: *Evet.*

Ollie: *Uh . . . Sanırım yapabilirim. Sadece bazı şeyleri yeniden düzenlemem gerek.*

Silas: *Orada olamaman sorun değil.*

Ollie: *Hayır, gidebilirim ama Ross için de bir bilet alabilir misin? Yalnız gitmek istemiyorum.*

Silas: *Tabii ki.*

Mükemmel. Bu hokey olayının ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum.

Silas: *İsa.*

Ollie: *Sıkı giyinmem gerekiyor mu?*

Evet, ama endişelenme. Ben

hallederim. Ollie: *Bu ne anlama*

geliyor?

Silas: *Göreceksin.*

On Altıncı Bölüm

OLLIE

"Mutlu yıllar ... neden bunu giyiyorsun?" Yurt odamın kapısını açtığımda Ross soruyor.

"Beğenmedin mi?"

"Hayır, ben biliyorum. Çok seksi görünüyorsun ama bu gece bara gitmemiz gerekirken neden Ajitatorler'in eşyalarını giyiyorsun?"

Evet, bu Agitators sweatshirt'ü pek dans kulübü havası vermiyor ama hokey maçına gidiyormuşum gibi görünüyor. Silas bir sweatshirt, bir kışlık şapka, arkasında adı yazan bir tişört ve hatta çorap gönderdi. "*Sıkı giyin*" yazan bir not da vardı. Ama bundan sonra doğum günümü kutlamak için kulübe gideceğimi bildiğimden, bir çift suni deri tayt, siyah botlar ve omuzları açık bir bluz giydim. Üzerine sweatshirt'ü geçirdim, şapkayı atladım ve sıcak kakaoyla ısınabilmek için dua ettim.

"Silas beni bu akşamki ilk maçına davet etti, ben de gitmem gerektiğini düşündüm ama bana iki bilet verdi. Biri senin için, biri de benim için."

"Hokey mi?" Ross burnunu kırıştırarak soruyor. "Doğum gününde mi?"

"Sorun değil. Sonra kulübe gideriz. İnan bana, hâlâ doğum günümü dans et."

"İstediğinin bu olduğuna emin misin?" diye soruyor mini sırt çantamı alıp yataktan çıkarırken.

Kolumu Ross'un koluna doluyorum ve "Evet. Ayrıca nachos alabiliriz ve nachos'u ne kadar sevdiğini biliyorum" diyorum.

Bir Uber'in bizi beklediği yurdun önüne doğru giderken "Nacho severim," diyor.

"Şoför arenaya gittiğimizi zaten biliyor mu?" Ross soruyor. "Biliyor."

Ross başını bana doğru sallıyor. "Kendimi kandırılmış hissediyorum."

"Gece daha yeni başlıyor, Ross. Kutlama yapmak için çok vaktimiz var. Şimdi arabaya bin. Çekime geç kalmak istemiyorum."

Kemerlerimizi bağlarken şoför, "Sanırım aradığınız terim puck drop," diyor.

Öne doğru eğildim ve "Hokeyden anlar mısınız?" diye sordum.

"Hayatım boyunca izledim." Arabayı kampüsün ana yoluna çekti.

"Bayım, bize hızlandırılmış bir kurs vermeniz gerekecek."

Ross yanımda titrerken, "İşte meme uçlarımda düştüğü yer burası," diyor. "Kes şunu. O kadar da soğuk değil." Takırdayan dişlerim aynı fikirde değil.

"Peki bu ön sıradaki koltukları size nasıl ayarladı?" Ross, cama vurarak ısınmakta olan Ajitatorların dikkatini çekmek için yalvaran insanlara bakarak soruyor.

"Bilmiyorum. Büyü mü?" Ayak parmaklarımda üzerinde duruyorum ve Silas'ı bulmak için etrafıma bakıyorum. Kaç numara olduğu ya da formayla nasıl görüneceği hakkında hiçbir fikrim yok, bu yüzden soyadını arıyorum. "Onu görüyor musun?"

"Ne dedin? Kusura bakmayın, yanımdaki sakalında hardal olan adam dikkatimi dağıttı." Ross daha yüksek sesle konuşur. "Affedersiniz efendim, sakalınızda hardal var."

"Gerçekten mi?" diyor gürültülü adam. "Maçtan önce üç sosisli sandviçi mideye indirirsem olacağı bu."

Dehşete kapılan Ross bana doğru dönüp "Üç" dedi, gözleri irileşmiş ve titriyordu.

Onu görememek için buzı tararken gülmemeye çalışıyorum. Ta ki kalabalık patlayana ve siyah ve mor bir bulanıklık buzun üzerinde uçana, sonra aniden başka bir oyuncunun önünde durup her tarafına buz fırlatana kadar. Kalabalık alkışlıyor, fotoğraflar çekiliyor ve çocuklar, kadınlar ve yetişkin erkekler Silas'ı kendilerine bakması için çağırmaya başlayınca etrafıma bakıyorum.

"Sanırım geldi," diyor Ross. "Peki kime buz bulaştırdı?"

Arkadaki isme bir göz attım ve Posey olduğunu gördüm.

"Oh, her maç yaptıkları bir şey olmalı çünkü bu onun arkadaşı Posey."

"Silas bunu Posey'e her maç yapıyor mu?" diye sordum.

"Evet, kalabalık buna bayılıyor."

"Gördün mü?" Ross'a dirsek atıyorum. "Bir şeyler bildiğime bak." "Tebrikler, buz parçalarını bildiğini kim düşündü?"

"Hiç yoktan iyidir." Ross'a sokuluyorum ve onu biraz sarsıyorum.

"Neşelen biraz, ne de olsa bugün benim doğum günüm. Bil bakalım buraya gelirken Sal hokey kuralları hakkında konuşmayı kesmeyince ne okudum?"

"Dinlemeniz gereken bir şey ..."

Gözlerimi deviriyorum. "On dakika sonra çıktım. Ama takımda açık bir eşcinsel oyuncu olduğunu gördüm."

"Kim?" Ross, daha iyi görebilmek için neredeyse başımı tabure gibi kullanarak, "Kim?" diyor. "Nerede o? Onu ben yargılayacağım."

Kıkırdıyorum ve telefonumu Ross'a tutuyorum. "Adı Ian Rivers. Ve çok seksi."

Ross telefonu yaklaştırır ve fotoğrafı inceler. Yüzünde yavaş yavaş bir gülümseme oluşmaya başlar. "Pekala, hadi gidelim Ajitatörler."

Kıkırdıyorum ve telefonumu çalışıyorum, tam o sırada bir oyuncu pleksiglasa doğru zum yaparak geliyor ve kalabalığın çılgılık atmasına neden oluyor. Kafamı kaldırdığımda karşımda tanıdık bir kare buluyorum. Bir elinde sopa, Silas kaskını kaldırıyor ve güzel mavi gözlerini gösteriyor. Onu teçhizatıyla görünce kalbim küt küt atıyor, gülümsemesi kulaktan kulağa yayılıyor ve kaskını tekrar indirmeden önce bana basit bir göz kırpmıyor.

Midemde kelebekler uçuşuyor ve sanki şu anda, etrafımızı saran binlerce insanla birlikte, ondan ve benden başka kimse yokmuş gibi hissediyorum. Tanrım, o muhteşem. *Hayranlık uyandırıcı*. Özellikle de kıyafetleriyle. Bu kalabalığın zaten farkında olduğu çekiciliği görüyorum. Yumruklarıyla cama vuruyor, sonra havalanıyor.

Hızla kayarak uzaklaşırken gözlerim onu takip ediyor. Sopasında pakla oynamasını izliyorum.

Ve buzun etrafında d6nerek takım arkadaşlarına yumruklarını uzatırken gözlerimi ayıramıyorum.

Hokey hakkında hiçbir şey bilmiyor olabilirim.

Ve bir hokey oyuncusuyla sahte bir ilişki yaşıyor olabilirim.

Ama emin olduğum bir şey var. Silas Taters az önce kalbimden bir parça çaldı.

Silas pleksiglasa çarparken, "Aman Tanrım," diye bağıyorum. Ross'a döndüm ve gözlerimi kapattım. "Bu vahşet de ne böyle?"

Ross kolunu bana doladı ve "Hayatım boyunca hiç bu kadar büyülenmemiştim" dedi. Ve sonra dehşete düştüm, "Al şu lanet diski!" diye bağırdı.

"Ross, onlara bağırma. Ellerinden geleni yapıyorlar."

"Hayır, lanet olası bir gol bile atamıyorlar. Nedir bu saçmalık?"

Bay Mustard eğilip, "Bu hokey için normal. Çok fazla yüksek skorlu maç yoktur."

"Bekle." Ross ona doğru döner ve sorar, "Bana beş ders boyunca burada oturduğumuzu mu söylüyorsun-"

"Üç," diye düzeltiyorum, çünkü Uber şoföründen bir şey öğrenmiştim.

"Ah, doğru, burada üç dönem boyunca bir beklenti ile oturuyoruz tek bir amaç için mi?"

Bay Mustard, "Ortalama olarak bir ila üç arasında" diyor.

Ross tekrar çığlık atarken heyecanla, "Bu çok heyecan verici," diyor.

"Vur ona, Posey. Onu duvara çarp."

Ne yarattığımdan emin değilim ve bundan hoşlandığımdan da emin değilim.

SILAS buzda çok hızlı.

Daha önce böyle bir şey gördüğümü sanmıyorum.

Ayakları üzerinde yumuşak ve hızlı. Bir anda dönebiliyor ve sonra sopasını nasıl tutuyor. Hokey, ustalaşması en zor sporlardan biri olmalı.

Pak pistin diğerk tarafında mı? Biz ona öyle mi diyoruz? Ve bir grup adam onun için kavga ediyor. Bu bana futbol oynayan küçük çocukların topun etrafında toplanıp onu almaya çalışmalarını hatırlatıyor.

Ama bu çok daha acımasız. Dirsekler havada uçuşuyor, vücutlar itilip kakılıyor ve hatta Posey ile başka bir oyuncu arasında Posey'nin adamı üstten kestiğı bir kavga bile oldu. O adamla konuştum. Şahsen çok iyi biri ama onu başka bir adamla kavga ederken görmek şok ediciydi.

Birdenbire kalabalık patladı ve neler olduğunu görmek için piste baktım. Birdenbire Silas buzda kayıyor, sopasını çeviriyor ve pakı tutuyor. Holmes'a pas veriyor. Silas kalecinin arkasına kayıyor ve biri Holmes'un diğeri Silas'ın olmak üzere iki bilek hareketiyle golü atıyorlar.

Bir siren çalıyor, kırmızı bir ışık yanıp sönüyor ve iki göğsüm üzerine yemin ederim, kalabalık o kadar yüksek sesle tezahürat yapıyor ki arenanın çökmesinden korkuyorum.

Ross beni sarsarken "Yessssssss" diye bağıyor. Sonra Bay Ross'a döndü.

Hardal ve göbek atıyorlar.

Silas'ın sopasını havaya kaldırıp çocuklarıyla birlikte kutlama yapmasını izlerken gülüyorum.

İtiraf etmeliyim ki, bu muhtemelen şimdiye kadar izlediğim en ateşli şeylerden biri.

"BUNA IZIN VERİLDİĞİNE EMİN MİSİN?" Kaldırım taşlarıyla kaplı bir koridorda yürürken soruyorum.

Maç bitmeden hemen önce -Agitators maçı ikiye sıfır aldı- bir görevli maçtan sonra onunla merdivenlerin başında buluşmamızı söyledi. Silas tarafından gönderildiğini düşündüm ve dinledim.

Ama şimdi arenanın iç derinliklerine doğru yürürken biraz gerginim.

"Evet," diyor Carrie. "Buna kesinlikle izin veriliyor."

"Sence Ian Rivers'ı görecek miyiz?" Ross soruyor, şimdi üzerinde Agitators tişörtü var ve elinde Bay Mustard'ın ona aldığı dev bir köpük parmak tutuyor. Biz ayrılmadan önce telefon numaralarını değış tokuş ettiler ve başka bir maçı birlikte izlemek için buluşmayı planlıyorlar. Size en iyi arkadaşımı tanıyamadığımı söylediğimde ciddiym. Son birkaç saat içinde tamamen değışti. I

İkinci periyottan sonra oyundan çıkmayı bile düşündü ama Ross pleksiglasa yapışmıştı. Hiçbir yere gitmiyordu.

"Emin değilim. Ian çok içine kapanıktır. Genellikle soyunma odasından hemen çıkar ve genellikle en son ayrılan o olur."

Köşeyi döndüğümüzde, bir kapının yanında duran birkaç kişi görüyoruz ve özellikle birini tanıyorum.

"Ollie," diyor Winnie yüzünde parlak bir gülümsemeyle. "Ah, seni görmek çok güzel." Beni kocaman kucaklıyor ve sonra Ross'a bakıyor. "Peki burada kim varmış?"

"Bu Ross, en iyi arkadaşım," diyorum. "Son zamanlarda büyük bir hokey hayranı oldu ve son zamanlarda derken bu geceyi kastediyorum."

Winnie gülümsüyor. "Heyecan verici değil mi?"

"Bir çeşit spor kafasıyla yaşadığımdan eminim ve bu hayatım boyunca başıma hiç gelmemişti. Şimdi anlıyorum. Yetişkin erkeklerin spor için neden ağladığını anlıyorum."

Winnie ve ben gülüyoruz. "Kaleci Pacey benim nişanlım."

"Gerçekten mi?" Ross soruyor. "Bu gece inanılmazdı. Bay Mustard bana onun tüm ligdeki en iyi kalecilerden biri olduğunu söylüyordu."

Winnie'nin yanakları kızarak, "Bay Hardal'ın kim olduğunu bilmiyorum ama aynı fikirdeyim" diyor.

"Ve diğer takımı gol yemeden tutmak, izlemek çok heyecan vericiydi. Bu kızın doğum günü için bir galibiyet aldık." Ross bana sıkıca sarıldı.

"Bugün doğum günün mü?" Winnie soruyor. "Aman Tanrım, mutlu yıllar." "Teşekkür ederim," diyorum ki soyunma odasının kapısı açılıyor ve Hornsby dışarı çıkıyor.

Bize hızlı bir el sallıyor. "Eve, kız arkadaşımın yanına gidiyorum. Sonra görüşürüz."

"Kimdi o?" Ross nefes nefese sorar.

"Eli Hornsby," diye cevaplıyor Winnie. "Beyaz Atlı Prens olarak da bilinir. Görebileceğiniz en güzel yüz."

"Ve onun, uh, bir kızı mı var?"

Winnie kıkırdar. "Bir kız ve bir bebek yolda."

"Ne talihsizlik," diyor Ross tam kapı tekrar açılırken. Bu kez gelen Silas'tır.

Kollarını düzelttiği yerden gözlerini kaldırıyor ve beni fark ettiğinde yüzüne sevimli bir gülümseme yayılıyor.

O çok rüya gibi . . .

Onu takım elbiseli, saçları duştan yeni çıkmış, yüzü hâlâ tenimde iyi hissettireceğini bildiğim kalın bir kazıntıyla kaplı olarak gördüğümde midem düğüm düğüm oluyor. Parlak gözlerini bana ve sadece bana dikmiş, ne yapacağını görmek için sabırsızlıkla bekliyorum.

Beni nasıl karşılayacağını.

İnsanlar izliyor, yani samimi olacak mı?

Bana sadece sarılacak mı?

Elimi onunkinin içine mi sokayım?

"Selam bebeğim," diyerek tüm bedenimin baygınlık geçirmesine neden oluyor. Elini başımın arkasına atıp dudaklarını dudaklarıma götürüyor ve Agitators koridorunun ortasında neredeyse ayakkabılarımın uçmasına neden olacak derin, boğucu bir öpücük konduruyor.

Birini uzun zaman sonra ilk kez gördüğünüzde hayalini kurduğunuz türden bir öpücük.

Arkasında tutku var. Parmak uçlarına kadar tutuşunda güç var.

Beni damgalıyor, ruhumun derinliklerine işliyor.

Ve gözlerimiz buluşacak kadar yavaşça uzaklaştığında, gizemli gözlerinde istediği her şeyi görebiliyorum. O beni istiyor.

Bunu istiyor.

Keşke onu bu adımı atmaya ikna edebilsem.

Bakışlarımızın kilidini açarak elini arkamdan geçiriyor ve beni göğsüne yakın tutuyor. Tüm bunların göstermelik olduğunu, yaşananların gerçek olmadığını biliyorum ama bu her dokunuşunda, her bakışında nefesimi kestiği gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Bu düşünce sürecinin ne zaman gerçekleştiğini tam olarak kestiremiyorum ama bildiğim bir şey v a r s a o da son birkaç haftadır kalkanımın düştüğü ve Silas'ı tamamen farklı bir gözle görmeye başladığım.

Onu benim olmasını istediğim adam olarak görmeye başlıyorum.

Winnie, "Aman Tanrım, Patates'in yüzündeki bu neşeli gülümsemeyi görebildiğime hâlâ inanamıyorum," diyor. "Bu beni çok mutlu ediyor, özellikle de seninle ilk tanıştığımda kocaman bir huysuz olduğun için."

"Huysuz biri miydin?" Silas'a başımı kaldırıp bakarak soruyorum. "Belki biraz."

"Belki de çok," diyor Winnie.

Silas Ross'un sırtını sıvazlıyor. "Maçtan keyif aldın mı?"

Ross gözlerini soyunma odasının kapısından ayırmadan, "Beklediğinden de fazla," diyor.

"Maç aradan çıktığına göre, Ollie'nin doğum günü için başka ne planlıyorsun? Sadece eve gidip eğlenecek misiniz?" Winnie soruyor.

Sırtımı sıkıca kavrarken Silas'ın bana baktığını hissediyorum. Ona doğum günüm olduğunu söylemediğim için sadece kızgın değil, aynı zamanda utanmış olduğunu anlamak için ona bakmama gerek yok.

"Aslında biz de dansa gidecektik, belki bir şeyler içeriz," diyorum, Silas cevap vermek zorunda kalmasın diye.

"Ooo, eğlenceli. Seni tutmayacağım." Silas'a "Pacey buraya gelirken neredeydi?" diye sorar.

"Bazı gazeteciler tarafından alıkonuldu. Yakında çıkar."

"Tamam, teşekkürler." Sonra bana bir kez daha sarıldı. "Belki bir ara bir araya geliriz, doğum gününü çocuklar olmadan kutlarız."

"Evet, kulağa harika geliyor." El sallıyorum ve Silas'ın eli sırtıma yapışmış halde koridorda ilerliyoruz. Ross isteksizce yanımda yürüyor.

"Harika maçı," diyorum beceriksizce. "Daha önce hiç hokey maçına gitmemiştim, o yüzden bu bambaşka bir şeydi. Ross gerçekten kendini kaptırdı."

"En sevdiğim spor olabilir," diyor. "Bu arada, bu, uh . . . Ian Rivers müsait mi?"

"Sanırım bir erkek arkadaşı var. En azından biriyle çıktığını biliyorum."

"Kahretsin," diyor Ross, sesinde ağır bir hayal kırıklığı. "İyi olanlar hep kapılıyor."

"Nereye gidiyoruz?" Koridorun sonunda bir kapıya ulaştığımızda soruyorum.

"Arabam," diyor.

Yıldızlı geceye adım attığımızda sonbahar rüzgârı etrafımızı sarıyor. Silas bizi Tesla'sına götürüyor ve Ross için kapıyı açıyor ama beni tutuyor.

"Ollie'yle hemen konuşmam gerek."

"Sorun değil," diyor Ross. "Erkek arkadaşı olduğu iddia edilen kişi hakkında bilgi bulabilecek miyim diye bakacağım. Şehirde dedikodu konusunda zengin olan bazı eşcinsel arkadaşlarım var. Bir şeyler biliyor olmalılar."

Oh Ross.

Silas kapıyı kapattı ve beni aracın arkasına götürdü, orada beni sıkıştırdı ve çok dikkatli bir şekilde, alçak ve kontrollü bir sesle sordu, "Bu senin

"Bugün doğum günün mü?"

Evet, kızacağınızı biliyordum.

"Öyle." Yutkunuyorum.

Silas, "Biliyorsun, bu Eli'ye de oldu," diyor. "Penny ona doğum günü olduğunu söylemedi ve neredeyse kendini kaybediyordu. Winnie'nin önünde durup sana bu özel günün geri kalanında ne yapacağını sorana kadar bunu pek düşünmemiştim."

"Silas, önemli bir şey değil-"

"Senden bu gece gelmeni istediğimde, bazı şeylerin yerini değiştirmen gerektiğini söyledin, bunlar doğum günü eşyaları mıydı?" O kadar alçak sesle konuşuyor ki Ross'un onu duyamadığını biliyorum.

"Evet, ama dediğim gibi, önemli bir şey değil. İyi vakit geçirdik. Ross ve ben maçtan sonra dışarı çıkacaktık, yani büyütülecek bir şey yok."

"Bu benim için çok önemli Ollie."

"Neden? Sen benim gerçek erkek arkadaşım değilsin ki," diyorum, her ne kadar bunu söylemek pek doğru gelmese de, özellikle de birkaç dakika önce paylaştığımız öpücükten sonra. "Doğum günüm için bir şey yapmanı beklemiyorum."

"Beni bundan daha iyi tanımalısın." Eli yanağımda geziniyor. "Senin için bir şeyler yapardım. Bunu özel yapardım."

"Bunu özel kıldın. Seni oynarken izlemeye bayıldım." Takım elbise ceketinin yakasını çekiştiriyorum. "Orada gerçekten çok ateşliydin."

"Böyle şeyler söyleme" derken çenesi geriliyor.

"Neden olmasın? Bu doğru. Buzun üzerinde çok seksiydin. Gözlerimi senden alamıyordum."

"Olana," diyor, alnını alnıma dayamadan önce sesi kararıyor. "Burada mücadele ediyorum. Lütfen dikkatimi dağıtma."

"Neyle mücadele ediyorsun?" Pantolonunun kemerini bulup onu biraz daha yaklaştırırken soruyorum. "Buzun üzerinde seksi olduğunu düşünmüştüm."

"Bu anlaşmanın parametrelerini değiştiriyorsunuz."

"Sanki istemiyorsun da," diyorum, ona karşı biraz sinirlenerek. "Koridorda öpüşmemizin senin için sahte olduğunu mu söylüyorsun?"

Gözleri parlayarak benimkilere bakıyor. "Öyle olmadığını biliyorsun." "O zaman sorun ne?"

"Sana sorunun ne olduğunu söyledim." Aramıza biraz mesafe koydu. "Ve bu konunun dışında. Doğum günün hakkında konuşuyoruz."

"Konusacak bir şey yok. Belli ki bu ilişkiyi daha ileri bir boyuta taşımak istemiyorsun. Sen benim erkek arkadaşım değilsin. Bu yüzden doğum günüm için endişelenmene gerek yok. Bu kadar yeter," diye cevap veriyorum, artık ona sinirlenmiş bir halde. "Şimdi izin verirsiniz, Ross ve benim dans etmemiz gerekiyor." Gitmeye çalıştım ama Silas beni arabaya bağladı.

"Bensiz gitmiyorsun."

Gözlerimi deviriyorum. "Hadi ama Silas. Dans kulüplerini sevmiyorsun." "Bunu bilemezsin."

Kalçamı çıkarıp kollarımı kavuşturuyorum. "Yani Ross ve benimle bir dans kulübüne gidip dans edeceğini mi söylüyorsun?"

"Dans edeceğimi söylemedim, sadece seninle geleceğim dedim." Bu eğlenceli olacak.

Bu adamın durumumuzla ilgili fikrini değiştirmesinin, bana karşı hissettiklerine boyun eğmesinin bir yolu varsa, o da beni başkalarıyla dans ederken izlemesini sağlamaktır. Onunla daha fazlasını istiyorum, ama onu kırabilmemin tek yolu kendimi göstermek ve kıskançlıktan kudurmasını sağlayarak bana sahip çıkmaktan başka çaresi yokmuş gibi görünüyor.

Belki de sonuçta bu benim lehime olur. "Tamam."

Gülümsedim. "Hadi gidelim."

Bana bakıyor, muhtemelen kafamın nerede olduğunu ölçmeye çalışıyor, ama ben sadece ona gülümsüyorum ve arabanın yolcu tarafına geçiyorum. Bu sefer bana izin verdi.

İnatçı mı olmak istiyor? İyi, bakalım onu kırabilecek miyim?

SILAS, kulübe girerken beni son bir kez taradığında dudaklarını birbirine bastırıyor. Arabada kazağımı çıkarıp altımdaki tişörtü gösterdiğimde yüzünde beliren ifadeyi hâlâ hatırlayabiliyorum. Bunu tarif etmenin tek yolu, *Grease*'deki Sandy'nin son sahnede giydiği, omuzları açık kollu ama alt kısmı olmayan tişört. Yani tüm gövdem sergileniyor. Ve Silas bana bir bakış attı. Her saniyesine bayıldım.

Kulübe girdiğimizde, müzik damarlarımda dolaşıyor ve tek yapmak istediğim doğrudan dans pistine gitmek, ama Silas olduğu için, fedailer tarafından korunan, etrafı çevrili bir VIP bölümüne yönlendiriliyoruz. Daha önce hiç

Tüm kulübe bakan sütlerden birindeydim, ama güzeller. Yastıklı koltuklar, bir sunucu, ihtiyacınız varsa mahremiyet.

"Bay Taters, bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen bize bildirin."

"Teşekkür ederim," diyor Silas. "Sanırım sadece şu içki siparişleri. Sanırım Levi Posey ve birkaç arkadaşı da birazdan bize katılacak."

"Elbette," diyor ev sahibi kalkmadan önce.

Ross Silas'a dönerek, "Ian Rivers geliyor mu?" diye sordu.

"Sanırım gelebilir."

"Yüce İsa. Ortağını da getiriyor mu?"

Silas kayıtsızca, "Posey'e göre, Ian artık bu işe karışmamış. Senin için kontrol ettim."

Ross çığlık atıyor ve bana doğru dönüyor. "Tazelenmek için tuvalete gitmem gerekiyor." Yanağıma bir öpücük kondurup gidiyor ve beni bankta oturup kolunu arkaya uzatan Silas'la baş başa bırakıyor.

Göz göze geldiğimizde parmağıyla ona katılmamı işaret ediyor, ben de katılıyorum ama yanına oturmak yerine kucağına oturuyorum. Elleri kalçalarımın düşüyor ve bana bakarken dudaklarını ıslatıyor.

"Biliyorsun..." Parmaklarımı siyah gömleğinin üzerinde gezdiriyorum. "Aslında bana hiç mutlu yıllar demedin."

Muhtemelen duyduğum en baştan çıkarıcı sesle, "Mutlu yıllar, Olliana." diyor.

"Bu daha iyi," diyorum parmağımı gömleğinin açık kısmına götürürken. "Yani bize katılmaları için adamlarından bazılarını mı davet ettin?"

"Ben yaptım."

"Peki bunu kendini tutmak zorunda kalmadan bana dokunabilmek için mi yaptın?"

Çenesi geriliyor.

"Çünkü biliyorsun, istediğin zaman bana dokunmakta özgürsün. Bunu yapmak için etrafındaki insanlara ihtiyacın yok."

"Onları buradaki boşluğu doldurmaları için davet ettim ve galibiyetten sonra kutlama yapmak isteyeceklerini biliyorum. Ayrıca Ross, Ian'la gerçekten ilgileniyor gibi görünüyordu."

"Öyle. Onu görmeliydin." Parmağımı Silas'ın göğüs kaslarında gezdiriyorum. "Orada gerçek bir fanboydu. Bu gece bir hokey hayranının doğuşuna tanık olduğuma eminim. Ve yanımızdaki adamla arkadaş oldu, hatta değiş tokuş yaptı."

Böylece hokey konuşabilecekler. Ian buraya geldiğinde nasıl davranacağını görmek için sabırsızlanıyorum. Çok nazıksın."

"Eminim Ian da bundan mutlu olacaktır." Eli göğüs kafesine geliyor.

"Bu kıyafetle bensiz mi dışarı çıkacaktın?"

"Evet," diye cevap veriyorum özür dilemeden. "Bununla ilgili bir sorunun var mı?" "Olmamalı," diyor başparmağını tenime sürterek.

"Ama sen biliyorsun." "Evet, var."

Gözleri benimkilerle birleşiyor ve ben ona gülümsüyorum. "Bunun sahte bir anlaşma olması iyi bir şey, değil mi? Çünkü günün sonunda bunun bir önemi kalmıyor."

Ross, içkilerimizi getiren garsonla birlikte VIP bölümüne girdi. Silas alkol sipariş etmedi, sadece limonlu maden suyu istedi, Ross ve ben ise kokteyl sipariş ettik.

Silas'ın kucağından inip, "Hadi dans edelim Ross," diyorum.

Sanki izin istiyormuş gibi Silas'a bakıyor ama o izin vermeden önce içkisini ona uzatıyorum. Kolumu onun kine doluyorum ve onu perdeli alandan geçirip dans pistine çekiyorum.

Ross içkisinden büyük bir yudum almadan önce, "Bu adam bu gece seni yiyip bitirecek," diyor.

"Şüpheli," diyorum, dans etmeye başladığımda içkimin dökülmemesi için eşit büyüklükte bir yudum alarak. "Bu konuda harekete geçmeyecektir."

Ross omzumun üzerinden bakarak, "Bundan emin değilim," diyor. "Şu anda sana bakıyor."

"Güzel. Bırakın baksın."

"Peki bu istediğin bir şey mi? Çünkü koridorda şahit olduğum öpücük sahte bir öpücükten çok daha fazlasıydı."

"Bir de bana sor. Onunla her şey çok gerçekçi geliyor ama bunu kabul etmiyor. O çizgiyi geçmesine izin vermiyor ve ben ona o kadar sinirliyim ki onu kızdırmaya hazırım."

"Sponsor etkinliğinde onu kızdırdığınız gibi mi?"

"Aynen öyle," diyorum. "Beni istiyor. İstedğini biliyorum ama benim için yeterince iyi olmadığını düşünüyor ve bu sinir bozucu. Bakalım başkalarıyla dans ettiğimde nasıl hissedecek."

"Ollie, lütfen, Tanrı aşkına, adamı hapse attırma. Bu onun için hiç iyi olmaz."

"Yapmayacağım. Sadece tam olarak neyi kaçırdığını anlamasına yardımcı olacağım."

"Bu gece onun güvenliği için dua edeceğim."

"Bugün benim doğum günüm ve tahmin et ne oldu Ross? Bir ziyafeti hak ediyorum. O ödül de VIP bölümünde oturup her hareketimi izlemek."

"Gerçekten de avını takip eden bir aslan gibi." "Güzel, umalım da saldırısın."

OceanofPDF.com

On Yedinci Bölüm

SILAS

Ollie'nin Ross'a sürtünmesini izlerken parmaklarımı beş dakika içinde onuncu kez kanepeye gömüyorum. Tek düşünebildiğim, keşke ben olsaydım. Elimi karnına bastırıp onu kendime yakın tutmayı ve tüm işi onun yapmasına izin vermeyi ne kadar çok isterdim.

Ama kafam bana hayır diye bağırıyor.

Onunla bir şey başlatacak durumda değilim.

Hâlâ Sarah'nın beni nasıl kırdığıyla uğraşırken olmaz.

Yeni sezonla olmaz.

Özellikle de yürüyemeyecek hale gelene kadar ona fiziksel olarak sahip olmak istediğim için.

"Gerçekten burada yalnız mısınız?" Posey, Holmes ve Rivers'la birlikte VIP bölümüne girerken soruyor.

"Evet," diye cevap veriyorum ama gözlerimi önümden ayırmadan Ollie'yi izliyorum.

"Neden? Senin kız dans pistinde. Onunla dans etmek istemiyor musun?" Posey oturarak sorar.

"O eğleniyor. Bunu mahvetmeyeceğim." Holmes'a baktım ve "Seni burada gördüğüme şaşırdım." dedim.

Posey, "Belli bir kişiyi kafasından atmaya çalışıyor," diyor.

"Dostum, hadi ama," diye yakınıyor Holmes. "Onun hakkında hiçbir şey söylemeyeceğini söylemiştin."

"Sadece bahsettim, başka bir şey değil." Posey buraya gelirken almış olması gereken bir şişe birayı dudaklarına götürür.

"Ona devam etmesini söyledim," diyor Rivers. "Holmes bir av. Bana başka bir adam yerine seni seçmeyeceğini mi söylüyorsun?"

Holmes sandalyesine gömülüp birasını kaldırırken, "Gelmeyecek," der. Servis görevlisi o anda belirir ve çocuklara daha fazla şişe getirir.

Ayağa kalktığı anda, "Size katılmak isteyen bazı kızlar var çocuklar. Onları içeri almamı ister misiniz?"

"Bir saniye içinde," diyor Posey.

Servis görevlisi gittiğinde, kaşlarını kaldırıp ona bakıyorum. "Bu gece başın belaya mı girecek?"

"İlk zaferimizi kutluyoruz," diye yanıtlıyor. "Ve Holmes için bir kız bulmaya çalışıyorum. Rivers, tek başınasın dostum."

"Aslında Ollie'nin yakın arkadaşı Ross ilgileniyor," diyorum tam o sırada dans pistine doğru bakıyorum ve Ollie'ye sürtünen bir adam yakalıyorum.

Kızgın öfke saniyeler içinde vücudumda parlıyor ve Ross içeri süzülürken kendimi ayakta buluyorum. "Hey," dedi. "Burada kimler var?"

Tanışma zahmetine bile girmedim. Yanından geçip dans pistine doğru ilerliyorum. Kendi başının çaresine bakacak kadar girişken.

Aklımda tek bir şey var, o da o şerefsizi hemen Ollie'den uzaklaştırmak.

Çok da önemli değil ama Sarah'nın ihaneti özeldi, görülmedi, şükürler olsun. Ama Ollie "ilişkimizin" bu kadar erken bir döneminde başka bir adamla fotoğraflanırsa, bu çok ama çok aleni olacak.

Gerçekçi olalım, Silas. Bunun paparazzilerle bir ilgisi yok.

Tamam, Ollie benim olmayabilir ama başkasının olmayacağı da kesin.

Benimkini.

Yumruklarım iki yanımı sıkıyor, çenem o kadar gergin ki bir azı dişimi kıracağımı düşünüyorum ve ileriye doğru attığım her adımda, onlara ulaşip adamın kolunu çekiştirerek onu uzaklaştıran kadar daha da sinirlendiğimi hissediyorum.

Ollie şok içinde, "Silas," dedi.

"Dostum, ne oluyor, sen Silas Taters'sın."

"Ben dans ediyorum ve sen de benim kız arkadaşım ile dans ediyorsun. Yüzünün profesyonel bir hokey oyuncusu tarafından dövülmesinin nasıl bir şey olduğunu bilmek istemiyorsan,

o zaman onu rahat bırakmanı öneririm."

Adam ellerini kaldırır ve bir adım geri çekilir. "Dostum, hiçbir fikrim yoktu."

"Defol git," diye homurdanıyorum.

Adam ipucunu alır ve başka bir şey söylemeden çekip gider.

"Bu gerekli miydi?" Ollie kollarını kavuşturmuş, en az onun kadar kızgın görünerek soruyor

Be

n. "Bu gece beni test etme Ollie. Hiç havamda değilim."

"Affedersiniz ama bugünün doğum günüm olduğuna eminim. Bu yüzden dans edebilirim.

Kiminle istersem onunla."

"Bugün senin doğum günün olabilir ama benim oğlanlar da burada, yani benden başka kimseyle dans etmemelisin."

"O zavallı adamın ödünü koparmanızın nedeni gerçekten bu mu?

Yoksa başka bir erkeğin bana dokunması düşüncesine katlanamadığın için mi?"

Başka tarafa bakarken çenem yana doğru çalışıyor. Beni yakaladı. Oğullarımın burada olması umurumda bile değil. Tek umursadığım onun başka bir adama yakın olması. Başka bir erkeğe dokunması. Hatta başka bir adama bakması.

"Soruya cevap ver, Silas."

"İkisi de," diyorum. Ve yüzünde memnun bir gülümseme belirlediğinde, boku yediğimi anlıyorum.

Nasıl sikilmem?

Ollie bu kulüpteki en seksi kadın. Hatta şimdiye kadar gördüklerimin en seksisi. Her ne kadar bunun doğru olmadığına inanmak istesem de, beni taşaklarımdan yakaladı.

"O zaman benimle dans et," diyor elini göğsümden yukarı kaydırıp boynuma dolayarak beni dans pistine çekerken. "Seni bedenimde hissetmek istiyorum."

"Ollie," diye inliyorum o dönüp arka tarafını ön tarafıma bastırırken. Müzikle birlikte hareket etmeye başlıyor ve ben orada öylece durup bana sürtünmesine izin veriyorum, her saniyesinin tadını çıkarıyorum.

Elimi beline götürüyor ve tıpkı hayal ettiğim gibi çıplak karnına bastırıyor. O bana karşı hareket ettikçe, kıcı pelvisime sürtündükçe, istediğimi almak yerine kendimi geri tutmaktan giderek daha fazla hayal kırıklığına uğradığımı fark ediyorum.

Belki bir an için, sadece bir an için, teslim olabilirim. Alabilirim.

Bu yüzden gevşememe izin veriyorum ve kalçalarımı onunla birlikte hareket ettirirken onu daha da yakınıma çekiyorum. Elleri boynumun arkasını kavırıyor, kendini yerine sabitliyor ve sanki hayatımız boyunca yapmamız gereken şey buymuş gibi birlikte, uyum içinde dans ederken ellerimle vücudunu keşfediyorum.

Etrafımızdaki her şey kayboluyor ve dans pistinde sadece ben ve o varmışız gibi hissediyorum. Sahte bir sözleşme yok, karışıklıklar yok ve endişelenecek hiçbir şey yok. Sadece ikimiz varız.

Bana sürtünüyor. Alt dudağımı ısıyorum, onu tam istediğim yerde tutuyorum ve birlikte hareket ediyoruz, kıcı müziğin her vuruşunda beni daha da sertleştiriyor. O kadar sertleşiyorum ki, vücudum tüm bunların coşkusundan uçmaya başlıyor. Tüm akıllı düşünceler yok oluyor ve geriye saf hayvani davranışlar kalıyor.

Daha
fazlasını
istiyorum.

Daha
fazlasına
ihtiyacım
var.

Aklımda tek bir şey vardı, onu bir duvara doğru götürdüm ve diğer elim göğsünün hemen altından vücuduna doğru ilerlerken onu döndürdüm ve bir elini duvara dayadım.

"Kahretsin, çok ateşlisin," diyorum ona doğru eğilip ağzımı ona doğru yaklaştırırken.

Kulak.

"Seni içimde istiyorum," diyor, bacağına benimkine dolayarak omurgamda bir elektrik atışı.

İradem bükülüyor ve pelvisine daha da yaklaşarak beni ne kadar tahrik ettiğini ona gösteriyorum. Hafif bir inilti çıkardığında, vücudum geriliyor ve daha fazlası için hazırlanıyor. Onu kıcıdan kavrayıp kaldırıyorum, böylece bacaklarını belimin etrafında dolaştırıyor ve onu duvara yaslıyorum, ortası aletimle aynı hizada.

"Neden bana doğum günün olduğunu söylemedin?" Sikimi leğen kemiğine sokarken sordum.

"Umursayacağını düşünmemiştim." Ellerini saçlarımin arasından geçirdi.

Tekrar itiyorum ve bu sefer, şimdiye kadar duyduğum en seksi iniltiyi çıkarıyor. "Konu sen olunca, her şeyi önemsiyorum."

"Önemseseydin bana işkence etmezdin," diyor alnını benimkine yaslar. "Seni istiyorum, Silas. Seni o kadar çok istiyorum ki geceleri

kendimi tatmin ederken seni düşünüyorum. Sabahları seni düşünüyorum, bir önceki gece beni özleyip özlemediğini merak ediyorum. Seni o kadar çok düşünüyorum ki gün içinde konsantre olmakta zorlanıyorum. Lütfen sen de benim için aynı şeyleri hissettiğini söyle."

Ona doğru tekrar itiyorum, ve tekrar ... ve tekrar, sırtımdan aşağı bir damla ter akarken nefesim kesiliyor. "Söyle bana Silas, beni istediğini söyle." diye fısıldarken bana olan tutuşu ölümcül bir hal alıyor.

"Tabii ki seni istiyorum. Tanrım, Ollie."

Onu tam istediğim yerde tutarak tekrar itiyorum. Başı duvara yaslanıyor, nefes alışları ağırlaşıyor. Ağzımı boynuna indiriyorum, orada kısıtıyorum, yalıyorum ... sütun boyunca, çene çizgisine kadar öpücükler izliyorum. Çenesini kaldırıyorum, böylece ağızlarımız aynı hizaya geliyor ve ona bakarken, ona olan ihtiyacım her hareketimi yönlendiriyor, dudaklarımı ıslatıyorum.

"Yap şunu," diyor nefes nefese. "Öp beni, Silas."

Tatlı dudaklarına bakarken nefesim göğsümde ağırlaşıyor. Onu öpmeyi o kadar çok istiyorum ki. Koridordaki anı yeniden yaşamak, tekrar kucağına gömülmek ve saatlerce kaybolmak istiyorum. Ama nabzım kulaklarımda duyabileceğim kadar hızlı atıyor olsa da, biliyorum ki yapamayacağımı da biliyorum.

"Seni hak etmek istiyorum."

"Biliyorsun," diyor, elleri beni sıkıca kavıyor.

Ne yaptığımın farkına vararak kalçalarımı durdururken, "Bilmiyorum," diyorum. Ollie'yi herkesin görebileceği bir yerde kuru kuru becermek pek akıllıca bir fikir değil. Bu yüzden itirazına rağmen onu yere indiriyorum.

"Yapma," diyor. "Lütfen Silas, geri çekilme."

Keşke bu kadar kolay olsaydı.

Elini elime alıyorum ve onu dans pistinden geçirip VIP kabinine geri götürüyorum. Posey bir kızla, Holmes ise iki kızla konuşurken Ross çoktan Ian'la sohbet etmeye başlamıştı. Umarım ne yaptığını biliyordur.

"Hey, dostum," diyor Posey, yüz ifademi kolayca okuyarak. "Dışarıda mısın?"

"Evet," diyorum. Ross'a bakıyorum ve dikkatini çekiyorum. "Gidebilir miyiz?"

"Mükemmel," diyor.

"Güzel." Ollie'nin elini daha da sıkı kavradım ve "Gidelim," dedim.

"Gitmek istemiyorum." dediğinde VIP süitinin yarısındaydım.

Ama onu kulüpten geçirip ön kapıdan çıkarırken dinlemedim ve vale biletimi valeye uzattım.

"Silas, işimin bitmediğini söyledim." "Ne dediğini biliyorum."

"O zaman beni serbest bırak da içeri girebileyim." "Hayır," diye cevap

veriyorum.

"Kontrol edemezsin-"

Onu yanıma çekiyorum ve kulağına yaklaşarak konuşuyorum. "Benimle tartışma. Şu anda olmaz." Sonra hafifçe dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, onu susturacak kadar ama beni daha fazla heyecanlandıracak kadar değil.

Yurt odasına dönüş yolu sessizdi. Söyleyecek bir şeyim yok çünkü ne yapmam ve ne yapmamam gerektiği arasında bocalıyorum.

Vicdanım başımın dönmesine ve bedenimin zihnimle savaşmasına neden oluyor.

Omurgama tırmanan hayal kırıklığı o kadar muazzam bir hal alıyor ki nefes alamadığımı hissediyorum. Yol boyunca baygınlık geçiriyorum. Park ettiğimde, buraya nasıl geldiğimizi bile hatırlamıyorum. Tek bildiğim yanmak üzere olduğum.

Ollie'den hoşlanıyorum. Onunla ilk tanıştığımda elbette seksi olduğunu düşünmüştüm ama bana yardım edebilecek biri olduğunu da biliyordum. Ona karşı bir şeyler hissetmeyi hiç düşünmedim. Ama sabrı, şefkati ve anlayışı kararlılığımı yavaş yavaş ortadan kaldırdı. Ve bu gece onu başka bir adamla görmek beni neredeyse mahvediyordu.

Galibiyetten ve kulüpten o kadar çok adrenalinle doluyum ki, yurt odasına çıktığımızda kapıyı açıyor ve onu içeri itip kapıyı çarpıyorum. Ona yaklaştığımda gözleri açılıyor ve tek kolumla onu kucaklayıp yatağına yatırıyorum.

"Silas," diyor nefes nefese.

Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarıyorum, sonra taytını tutup sadece üstü ve kırmızı dantelli tangası kalana kadar vücudundan sıyrıyorum.

Elleri yüzüne düşüyor ve "Lütfen benimle dalga geçme" diyor.

Onun üzerine yürüyorum ve bana bakmaya zorluyorum. "Sözleşmemizi ne zaman yaptığımızı hatırlıyor musun?"

"Eğer genelev yüzünden bunu durdurursanız-"

"Sözleşmeyi hatırlıyor musun?" Sabrım tükenmek üzereyken soruyorum. "Evet," dedi.

"Bana verdiğin ekstra koşulu hatırlıyor musun? Bana bir iyilik borçlusun."

"Evet, hatırlıyorum," diyor, nefes alıp vermesi ağırlaşıyor.

"İyiliğimin ne olmasını istediğimi biliyorum," diyorum onu yukarı çekerken ve sonra ellerimi gömleğinin üzerine koyuyorum. Parmaklarımı gömleğin altından geçirip yukarı ve başının üzerine doğru çekiyorum ve dantelli askısız sütyenini ortaya çıkarıyorum.

"Ne-ne oldu?" diye sorar.

Sırtına uzanıyorum ve sütyeninin kopçasını buluyorum. Parmaklarımın bir hareketiyle çözüyorum ve kumaşın kucağına düşmesini izliyorum.

Ve sik beni . . .

Göğüsleri çok seksi. Yuvarlak, sıkı, koyu renk meme uçları havadan çakıllı, dokunuşum için, ağzım için ağrıyorlar.

Onu yatağa geri itiyorum ve parmaklarımı tangasına geçirip aşağı doğru çekmeye başlarken, "Bu gece seni dilimle becermeme izin vermeni istiyorum" diyorum.

"Bu sorman gereken bir soru mu?" Tangasını bacaklarından aşağı indirip tamamen çıkarırken göğsü kabarıyor.

Benim için tamamen çıplak olan ona bakıyorum ve kendimi kontrol etmemin hiçbir yolu olmadığını fark ediyorum. Şimdiye kadar birlikte olduğum en seksi kadındı. Yuvarlak, yüksek göğüsleri, dar beli ve çıplak amcığıyla ona bakmak bile beni terletiyor.

"Siktir," diye mırıldanıyorum ellerimi kalçalarından yukarı kaydırıp başparmaklarımı amının üzerinde gezdirirken. "Çok ateşlisin, Ollie."

Bacaklarını açıyor ve elleri göğüslerine düşerken bana doğru açılıyor. "Lütfen benimle oynama, Silas." Başını yana çeviriyor. "Uzun zamandır beni boşaltmanı istiyordum. Bu gece buna ihtiyacım var. Lütfen."

Onun çaresizliğinin benim içimde hissettiğim çaresizlikle eşleştiğini görmek beni ona daha da bağlı hissettiriyor. Acı çeken tek kişinin ben olmadığımı bilmek hoşuma gidiyor.

Ceketimi çıkarıp yana atıyorum ve sonra gömleğimi çıkarıp düğmelerini açıyorum. Tüm bu süre boyunca onun meme uçlarıyla oynamasını ve dikkat çekmek için pelvisini hareket ettirmesini izliyorum. Sadece onu izlerken bile sikim pantolonumun içinde kasılıyor. Gömleğimi açık bıraktım ve eğildim. Her iki elimi de iç uyluklarına yerleştirerek onu daha da geniş açtım ve nefesini kesmesine neden oldum.

Ağzımı indirirken onunla göz teması kuruyorum ve dilimi dışarı çıkarmadan hemen önce derin bir nefes alıyorum.

Ağzımı kaygan amına dayamadan hemen önce gözleri açılıyor.

"Siktir," diye inliyor leğen kemiği yukarı doğru itilirken, daha fazlasını istiyor.

Ellerim hala kalçalarında, dilimle uzun, durgun vuruşlar yapıyorum. Ben onu kucaklarken altımda kıvranıyor, asla klitorisine doğru tam olarak itmiyor, sadece dışarıda kalıyor, onu gelecek olana hazırlıyor. Eğer tepkisi şimdiden buysa, başka neler yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

Sadece hafifçe kaldırıyorum ve "Kalçalarını benim için tut" diyorum.

Göğüslerini bırakıyor ve kalçalarını tutarak benim için açılmalarını sağlıyor. Amına geri dönmek yerine, öpücüklerimi dar karnından göğüslerinin hemen altına kadar takip ediyorum.

"Em onları, Silas. Lütfen em onları."

"Bu anlaşmanın bir parçası değildi," diyorum dilimi göğüslerinin arasında gezdirirken.

"Lütfen," diye yalvarıyor, sesi o kadar çaresiz ki teslim olup göğüslerine minik öpücükler konduruyorum, ama meme ucuna ulaşip ne kadar sert olduğunu gördüğümde kendimi kontrol edemiyorum. Elimle göğsünü kavıyorum, meme ucunu dudaklarımın arasında emerken sertçe sıkıyorum.

Birlikte inliyoruz.

Ne zamandır memeleriyle oynamak istediğimi bilmiyorum ama Tanrım, hayal ettiğimden daha iyiler. Yumuşak, kadifemsi ve beklediğimden daha büyükler. Kahretsin, onlarla oynayarak saatler geçirebilirim.

Memesini kemiriyorum, diğerine geçmeden önce izimi bıraktığımdan emin oluyorum. Pelvisi bana doğru kalkıyor, sert sıkımı hissediyor ve ben buna izin veriyorum çünkü göğüsleriyle oynarken elde edebildiği küçük baskı beni doyuruyor.

Emiyor.

Kıstırma.

Yalama.

Sıkmak.

"Göğüslerini seviyorum, Oliana," diyorum, sesim ne kadar tahrik olduğumu gösteriyordu. "Ama sanırım amını daha çok sevebilirim." Karnından aşağıya, kasık kemiğini geçip tam amının üstüne doğru öpüyorum. İki parmağımla onu iyice açıp klitorisini ortaya çıkarıyorum ve sonra dilimi hemen üstüne indiriyorum.

Ağır nefesimi ve çenemin iç uyluğuna değen kısmını hissetmesine izin vererek havada asılı kalıyorum.

"Silas," diye inliyor. "Lütfen."

Bu kadar sesli olmasını seviyorum. Ne istediğinden çekinmeyip sadece sormasına bayılıyorum. Bu çok seksi.

Onu açmayan elimi tekrar vücuduna götürüyorum ve tam sol meme ucunu parmaklarımın arasına sıkıştırırken dilimi klitorisine bastırıyorum.

"Aman ... siktir," diyor, gözleri sımsıkı sıkılıyor.

Onun lezzetli tepkisinden sonra tekrar yapıyorum.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

"Daha fazla," diye yalvarıyor. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

Dilimi yarığına bastırıyorum ve hafifçe fiske atıyorum, yumruya karşı bir titreşim yaratıyorum, bu da bacaklarını serbest bırakmasına ve başımı kavramasına neden oluyor, parmakları kafa derime giriyor.

"Siktir, Silas. Aman Tanrım. Devam et."

Gözlerimi ondan ayırmıyorum, acımasız tempoma devam ederken tepkisini izliyorum ve vücudunun gittikçe sıkılaştığını ve nefes alışının hızlandığını gördüğümde, yaklaştığını anlıyorum, bu yüzden kaldırıp onu serbest bırakıyorum.

"Hayır," diye ağlıyor ve dirseklerinin üzerine oturuyor. "Silas, bunu bana yapma." Uzanıp yüzünü avuçluyorum. "Bebeğim, vibratörün nerede?"

"Komodinimin içinde," diyor, gözleri beklentiden çılgına dönmüş bir halde.

Komodinine uzanıp mor bir vibratör buluyorum. Çalıştığından emin olmak için açıyorum ve sonra "Bacaklarını tekrar tut" diyorum.

Söyleneni yapıyor ve dildoyu yarığı boyunca gezdiriyorum, içine sokmadan önce uyarılmasının onu kayganlaştırmasına izin veriyorum. Açtığımda inliyor ve kasılıyor. İnce vızıltının onu tekrar çalıştırmasına izin veriyorum. Gözleri üzerimde sabit kalıyor, göğsümden aşağıya, karın kaslarıma ve sert aletinın takım elbisemin pantolonuna acilen baskı yaptığı pantolonuma doğru ilerliyor. Dudaklarını ıslatıyor ve bundan sonra ne istediğini biliyorum, ama alamayacak.

Hayır,

sadece bu.

Sadece bu.

"Ne kadar yakınsın?" diye

sordum. "Çok," diye

ciyakladı.

"Güzel," diyorum ağzımı tekrar amına indirmeden ve dilimi klitorisine bastırmadan hemen önce, kısa, sıkı vuruşlar yapıyorum bir kez daha. İnemeleri daha da yükseliyor. Vücudu geriliyor. Nefesi kesiliyor ve dudaklarından gırtlaktan gelen bir inilti dökülürken ağzı açık kalıyor.

"Sikeyim . . . siktir," diyor vücudu kasılırken ve boşalıyor.

Onu nasıl kontrol edebildiğimi, ona bir insanın yaşayabileceği en coşkulu duyguyu nasıl hissettirebildiğimi görmek çok seksi bir şey. Onun tepkisi Sarah'nın bana verdiği hiçbir şeye benzemiyordu ve kendimi güçlü hissetmemi sağladı. *Aynı zamanda Sarah ve benim inanılmaz derecede*

uyumsuz olduğumuzu da doğruladı. Ama karşımdaki bu kadın öyle değil.
Cinsel açıdan daha uyumlu olamazdık.

Yavaşça geri çekiliyorum ve vibratörü kapatıyorum, yatakta nefesini tutmasına izin veriyorum. Gömleğimi çıkarıyorum ve sonra onu kaldırmak için kolundan  eki tirim. Yıpranmı  vücudu gömleği giymeme izin veriyor ve sonra önünde diz   k p onu tekrar yatağa yatırmadan önce orta düğmelerden birkaçını ilikliyorum.  zerine çıkıp eğilerek alnından öpüyorum.

"Mutlu yıllar, Ollie."

Bununla birlikte, takım elbise ceketimi aldım ve arkamı dönmeden kapıdan çıktım, kimsenin beni kocaman bir ereksiyonla yataktan çıkarken görmemesi için dua ettim. Bütün gece kendimi tatmin ederken ve rüyalarımın derinliklerinde onu hayal ediyor olacağım.

Yalnız uyandığıma inanamıyorum.

Silas: *Eğer kalsaydım, aletimi boğazına kadar sokmu  olurdum.*

Memnuniyetle kabul edeceğim bir doğum günü hediyesi.

Silas: *Vermek istemediğim bir hediye.*

Vermek istediğin tek şey dün gece miydi?

Silas: *Dışarı gel ve  ğren.*

Telefonumu yere bırakıp başımı arabamın koltuk başlığına yaslayarak camdan dışarı bakıyorum ve birkaç  niversite öğrencisinin Uber'den inip binaya doğru utanç yürüyüşü yapmasını izliyorum.

Hâlâ dün gece kendimi nasıl bıraktığımı anlamaya çalışıyorum. Pi man mıyım? Tabii ki hayır. Ollie'yle ilgili her şey beni tahrik ediyor; zihninden vücuduna, inlemelerinden lanet ağzına kadar. Bağımlıyım. Bu yüzden bu sabah buradayım, ağırlık salonuna gitmeden önce onu görmek istiyorum.

Birkaç dakika sürüyor, ama bina kapısından bir hareket görüp baktığımda, dün gece ona giydirdiğim ti  rtle dışarı çıkarken neredeyse küçük dilimi yutacaktım,  n  bir çift joggers'ın içine sokulmu tu. Saçlarını tepesinde dağınık bir topuz yapmış ve göğüslerinin gömleğime değmesinden sutyen giymediği anlaşılıyor.

Arabamın içinden onun için kapıyı açıyorum ve atladığında bana yaklaşıyor, elini boynumun arkasına koyuyor ve dudaklarımı kendine çekiyor. Beni  pmesini beklemiyordum ama lanet olsun, durduramıyorum.

Ağzımı keşfetmesine izin veriyorum. Dudakları benimkilere karşı süzülürken çok yumuşak. Dili benimkine dalarken merak uyandırıyor. Boynumdaki güçlü tutuşu beni yerimde tutuyor. Öpücüğün içine daha uzun süre gömülüyorum, dilinin her vuruşunu benimkiyle eşleştiriyorum. Daha yakına eğiliyor, ellerinden biri göğsüme, sonra karnıma iniyor ... sonra ...

Öpücüğü keserek geri çekiliyorum ve şeytani gözleri bana gülümserken nefes nefese kalıyorum.

"Bu sabah böyle karşılanmalıydım," diyor. "Belki başka bir orgazmla." Elimi kavlıyor ve bana bakarken tutuyor. "Neden gittin?"

"En başta orada olmamalıydım. Yapamadım ... lanet olsun, beni kulüpte kırdın ve benim ..." Yanağımı ısırdım. "Kahretsin, iz bırakmam gerekiyordu."

"Sen yaptın. İç bacaklarım kıpkırmızı."

"Gerçekten mi?" diye sordum. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiden de öteyim. Keşke kalsaydın, Silas." "Neden kalmadığımı biliyorsun."

Gözlerini deviriyor. "Yine buna mı döndün? Tanrım, beni delirtiyorsun."

"Çıldırtaçmaya çalışmıyorum," diyorum.

"Ne yani... dün gece beni yemeye karar verdin ve hepsi bu mu?"

Birbirimizi sadece önemli olaylarda görmeye mi dönelim?" "Ollie, şu anda daha fazlasını teklif edemeyeceğimi biliyorsun."

"Hayır, bilmiyorum," diyor, sıkıntısı sesinden belli oluyor. "Bu çok sinir bozucu. Ve biliyor musun Silas? Sonsuza kadar bekleyemem. Eğer benimle birlikte olmak istemiyorsan, o zaman-"

"Senin için bir şeyim var," diyorum ve duymak istemediğim cümlesini tamamlamasına fırsat vermemek için hızla sözünü kesiyorum.

"Ne?" diye soruyor.

"Sana bir hediyem var."

Kafası karışmış bir şekilde, "Dün gecenin benim hediyem olduğunu sanıyordum." diyor.

"Sana başka bir şey aldım." Orta konsola uzandım ve düz bir mücevher kutusu çıkardım. "Al." Ona uzatıyorum.

"Silas," diyor yumuşak bir sesle onu alırken. "Bana gerçekten bir şey almışsın." Gözleri benimkilere kayınca, "Neden?" diye soruyor.

"Çünkü sen benim için bir şey ifade ediyorsun. Seni hayal kırıklığına uğratsam ve bazen beni anlamasan bile, benim için önemlisin. Ve hayatımda bir fark yarattın. Bunu bilmeni istiyorum."

Bir iç çeker ve başını pencereye yaslar. "Kahretsin, Silas."

"Ne?" Ben soruyorum.

Başını usulca sallıyor. "Sana çılgılık atmaya hazırım ve sonra sen böyle bir şey yapıyorsun. Nazik bir şey yapıyorsun. Tıpkı dün olduğu gibi, beni kulüpten çıkardığın için sana bağırmaya hazırım ve sonra sen gidip bana hayatımın en iyi orgazmını yaşıyorsun." Gözleri benimkilerle birleşiyor. "Hayatımın en iyi orgazmı."

Dudaklarımı ıslattım, vücudum iltifattan mırıldanıyordu.

"Ne istediğine karar veremiyor musun? Kendimi oyalanıyormuşum gibi hissediyorum," diye devam ediyor, sesi artık kızgın olmaktan çok üzgün. Ve bu beni bok gibi hissettiriyor.

"Bir anlaşma yaptık Ollie," diyorum usulca. "Eğer bu anlaşmaya uymazsak olacaklardan çok korkuyorum."

Çünkü senden hoşlanıyorum.

Çünkü senin içinde kaybolabilirim.

Ve çünkü bana zarar verirsen ne yapacağımı bilmiyorum.

"Anlaşmaya uymuyoruz, Silas. Hiç uymadık. Ve bu arada, bu süreçte beni incitiyorsun çünkü senin hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. Seni istediğimi biliyorsun ve dün geceki gibi deneyimlerle bana umut veriyorsun. Ve en kötüsü de, senin benim için ne hissettiğini biliyorum. Beni istiyorsun. Bunu gözlerinde görebiliyorum. Ama eğer yanılıyorsam, bana durumun böyle olmadığını söylemeni istiyorum." Gözleri benimkilere dikildi. "Hemen şimdi söyle." Söyleyemem. Onu istemediğimi söyleyemem çünkü bu büyük bir yalan olur, onun da anlayacağı bir yalan. Ben bir şey söylemeyince devam ediyor: "Gördün mü, söyleyemiyorsun bile. Eğer ikimiz de birbirimizi istiyorsak, neden birlikte değiliz?"

"Durum biraz karışık Ollie." Elimi alnıma sürttüm. "Sana söylemiştim."

"Evet, yaptın," diyor iç çekerek ve başını öne eğiyor. Hay sikeyim.

Ona böyle hissettirmekten nefret ediyorum.

Yüzündeki o kederli ifadeden nefret ediyorum. Keşke onun için daha fazlasını yapabilseydim.

Omuzları çökmüş bir halde mücevher kutusunu dikkatlice açtığında, her birinde ince bir altın çubuk bulunan iki altın kolye ortaya çıkıyor.

Bana karşı duyduğu hayal kırıklığını geride bırakmaya çalışarak, "Buna yüksek-düşük kolye deniyor. Hayatınızdaki zirveleri, başarılarınızı, neşenizi ve hayatınızdaki alçakları, mücadele ettiğiniz veya dünyanın yükünün omuzlarınızda olduğunu hissettiğiniz anları temsil ediyor. Kariyerinizde ilerlerken, sizin için gerçekten önemli olan hedeflere ulaşmak için çıktığınız yolculuğu hatırlatacak bir şeye ihtiyacınız olabileceğini düşündüm."

Bana bakmadan önce parmağı ince zincirin üzerinde geziniyor. Öfke gitmiş, geriye bir parça hüznü kalmış ama aynı zamanda minnettarlık da var. "Silas, bu inanılmaz düşünceli bir davranış." Bana uzatıyor ve "Bana takar mısın?" demeden önce bir an panikliyorum.

"Elbette," diye cevap veriyorum. Ben kolyeleri çıkarırken, o bana doğru eğiliyor. Gözlerimiz buluştuğunda, onu tekrar öpmek, ona sahip olmak için içgüdüsel bir dürtü hissediyorum. Beni odasına götürmesine ve tüm günü onunla yatakta geçireceğim yerde soyunmasına izin vermek için.

Onun içinde kaybolmak muhtemelen uzun zamandır geçirdiğim en güzel günlerden biri olacaktı.

Onun yerine kolyeleri takıyorum ve nazikçe dokunuşunu izliyorum. "Bayıldım. Teşekkür ederim."

Sonra başını yana eğip beni kısa bir süre inceledikten sonra işaret parmağı ve başparmağıyla çenemi sıkıyor, beni kendine yaklaştırıyor ve dudaklarıma nazik ama baştan çıkarıcı bir öpücük konduruyor.

"Rica ederim," diyorum uzaklaştığında, dudaklarım çok daha fazlasını istiyor.

"Sanırım gidiyorsunuz," diyor.

"Evet. Bugün ağırlık odasına gidip biraz film izlemem gerekiyor. Yarın maç var."

"Daha sonra evde olacak mısın?" diye soruyor. "Biraz egzersiz yapmak istiyorum." "Evet, muhtemelen. Yine de seni yalnız bırakacağım."

"Lütfen yapma." Arabadan atladı ve yüzünü bana döndü. Orada, gömleğim ve kolyemle dururken, onu nasıl sahiplendiğimi gördüğümde kalbimin çılgınca attığını hissediyorum. Ve biliyorum ki, eğer pantolonunu çıkarırsam, onu başka nerede sahiplendiğimi görecekim. "Umarım, sonra görüşürüz." Kapıyı kapatıyor ve uzaklaşıyor, gözlerim kışına yapışmış.

Direksiyonu sıkıca kavıyorum, olduğum yerde donup kalıyorum. Onun peşinden gitmeyeceksin.

Onun peşinden koşmayacaksın.

Bir saat ağırlık çalıştıktan sonra duştan yeni çıkmış bir halde dolaplarımızda otururken Posey, "Çok fazla homurdandın," diyor.

"Yani," dedim, haklı olduğunu bilerek. Çok fazla homurdanıyordum çünkü çok sinirlenmiştim. Cinsel olarak hüsrana uğramıştım ve ağırlık kaldırdığım süre boyunca tek düşünebildiğim Ollie'nin amının tadının ne kadar harika olduğu ve daha fazlasını istediğimdi.

"En son bu kadar homurdandığında bir şey seni rahatsız ediyordu. Peki seni rahatsız eden bir şey var mı?"

Giyinecek enerjim olmadığı için dolabıma yaslanırken "Hayır," diye cevap veriyorum.

"İçimden bir ses yalan söylediğini söylüyor. Dün gece Ollie ile aranızda bir şey mi oldu?"

"Evet," diye cevap veriyorum, bu konuşmayı yapmaktan tamamen yorulmuş bir halde. "Amını yaladım."

"Uh ... bu kötü bir şey mi?" Posey kafası karışmış bir sesle soruyor.

Zihinsel olarak yıpranmış bir halde, Ollie'yle birlikte olmamızın gerçek nedeni hakkında konuşacak birine ihtiyacım olduğunu fark ediyorum - bunun üstesinden gelmek için birine- ve ona dönüp, "Evet, çünkü birbirimizle çıkıyormuş gibi yapıyorduk ve dün gece kontrolümü kaybedip onu yedim," diyorum.

"Uh . . ." Birkaç kez göz kırpmıyor. "Ne?"

"Biz gerçekten bir çift değiliz. Numara yapıyorduk. Ama kimseye söyleyemezsin."

"Dostum, hadi ama. Sırlardan nefret ettiğimi biliyorsun ve numara yapıyordum da ne demek? Neden?"

"Çünkü bunu sizden duymak istemiyordum, Sarah yanımdayken bana sürekli bebek gibi davranıyordunuz ve ben de Sarah'yı kendimden uzak tutmak istiyordum. Ollie'nin de biraz yardıma ihtiyacı vardı, bu yüzden bir anlaşma yaptık."

"Kahretsin," diyor. "İkinizin gerçekten birlikte olduğunuzu sanıyordum." "Birlikte değiliz." Kahretsin, bunu içimden atmak iyi geldi.

"Ama söylediklerine bakılırsa olmak istiyorsun."

Başımı salladım. "Hayır, yani, evet, onu istiyorum. Hem de çok. Ama hazır olduğumu sanmıyorum. Hâlâ Sarah'nın yükünü taşıyorum ve sezona daha yeni başladık. Bunun iyi bir zamanlama olduğunu sanmıyorum."

"Her ne kadar yardımcı olmak istesem de, konuşulacak kişinin ben olduğumu sanmıyorum. Sırlarla aram iyi değildir ve eğer bana daha

fazlasını anlatırsan

Zaten konuştunuz, sonunda gevezelik edeceğimi biliyorum. Bu yüzden en iyisi bunu talihsiz bir dil sürçmesi olarak bırakalım."

Tam o sırada telefonum çalıyor ve ekrana bakınca Ollie'den geldiğini görüyorum.

Okumak için ekranımı kaydırıyorum.

Dün gece kendimi senin görüntülerine parmakladım.

"Lanet olsun," diyorum elimi yüzümde gezdirirken.

"Ne?" Posey soruyor. Ekranı ona gösteriyorum ve ağzının kapanışını izliyorum. "Lanet olsun."

"Neyle uğraştığımı görüyor musun? Bana yardım etmek zorundasın."

Posey başını sallar. "Hayır, kimsenin sorunlarıyla ilgilenmeyeceğim. Ben tek bir adamım. Hepsiyle başa çıkamam."

"Başka neyle uğraşıyorsun?"

"Pacey ve Hornsby'nin kızlarıyla sağlıklı bir ilişki kurmaları için bakımlarını yeni bitirdim. Holmes üzerinde çalışıyorum ve karşılıksız aşkı yüzünden uçurumdan atlamadığından emin oluyorum. Seni ve içinde bulunduğun karmaşayı da kaldıramam."

"Çok kötü," diyorum. "Tavsiyeye ihtiyacım var. Ne yapacağım ben?"

"Nereden bilebilirim ki? Beni bir kızla mı görüyorsun? Bu gerçekten Hornsby ya da Pacey için bir soru."

"İkisi de burada değil. Sen buradasın, bana yardım et. Her zaman böyle, beni tahrik etmeye çalışıyor, ben de çatlıyorum."

"O zaman ona hayır de."

"Yaptım," diyorum. "Çok kararlı. Ve nedense onun tuzağına düşmeye devam ediyorum. Tamamen kırılagım. Bunu hissedebiliyorum."

"O zaman ayrıl." Posey ellerini havaya kaldırır.

"Sana söyledim. . . Yapamam."

"O zaman bilmiyorum. Ona keyifli vakit geçirmesini umduğunu söyle."

"Bu boktan bir tavsiye."

"Bunun için biçilmiş kaftan olmadığımı söylemiştim."

Posey yavaşça bana doğru eğilip ne yazdığımı görmeye çalışırken ben de içimden homurdanarak ona cevap yazıyorum.

"Ne, uh ... ne diyorsun?" diye sorar.

"Bana söylememi istediğin şeyi. Umarım keyifli vakit geçirmiştir."

Parmağım gönder tuşuna bastığında Posey neredeyse "Hayır," diye bağıyor. "Öyle söyleme."

"Çoktan gönderdim. Gönderildi. Bu ne lan?"

"Ne diye beni beceriyorsun?" diye soruyor. "Bunun boktan bir tavsiye olduğunu söylemiştin. Neden kullandın?"

"Çünkü lanet olası aklımı kaybediyorum!"

—

****OLLIE****

Ross yüzünde kocaman bir gülümsemeyele masa sandalyemde dönerken, "Biliyor musun, gerçekten bunun bir parçası olmak istemiyorum," diyor.

Dün gece Ross için işler gerçekten iyi gitti.

Gerçekten iyi.

"Burada oturdum ve bana Ian Rivers'ın evinde ona nasıl sakso çektiğini detaylı bir şekilde anlatmanı dinledim. Ve bunun boktan olduğunu biliyorsun çünkü Silas'ın bunu yapmama izin vermesini ne kadar çok istemiştim."

"Biliyorum, ama kendini parmakladığını söylemek zorunda mıydın?"

"Evet, dikkatini çekmek zorundayım. Ona kendimi parmakladığımı söylemek dikkatini çekmektir."

Telefonum bir yanıtla bipliyor ve alaycı bir gülümsemeyele, "Gördün mü, dikkatini çektim" diyorum.

"Ne dedi?"

"Oh, şimdi ilgileniyorsun."

"Açıkçası, bana yatırım yaptınız. Sadece söyle."

"Bahse girerim şöyle bir şey diyordur. "Keşke parmaklarının tadına bakabilseydim." "Oh, bu çok ateşli."

"Çünkü Silas çok seksi," diyorum mesajı görmek için kaydırırken. Boğazımı temizleyerek yüksek sesle okudum. "Umarım zevkli bir ... zaman geçirmişsinizdir. Ne?"

"Söylediği bu muydu?" Ross yüzünü buruşturuyor. "Ooof, bu çok acımasızca. Sanki deli amcan yanlışlıkla mesajı almış ve seni kötü hissettirmek yerine bir kıza yardım etmeye çalışmış gibi."

Kafam karışmış bir şekilde metni inceliyorum. "Gerçekten daha fazlasını söylemesini beklerdim." "Belki de parmaklayarak onu korkutmuşsundur."

Ross'a ölümcül bir bakış attım. "Onu korkutup kaçırmadım. Belki de sadece biraz daha itilmeye ihtiyacı vardır." Parmaklarımı çıtlattıyorum ve "Bir ustayı iş başında izleyin." diyorum.

****SILAS****

"BU BENİM SUÇUM DEĞİL," diyor Posey havlusunun altında külotunu giyerken. "Sana bunun bir parçası olmak istemediğimi söylemiştim. Hornsby'ye olan tüm yardımseverliğimi harcadım. Bu beni benden aldı."

"O aylar önceydi. Şarj olmuyor musun?"

"Ben lanet bir pil değilim."

Telefonum bip sesi çıkarıyor ve ben daha mesaja bakmayı düşünmeden Posey onu elimden kapıyor.

"Ne yapıyorsun lan sen?"

"Kendini daha fazla utandırmaman için bu kâbusu senden çalışıyorum." Metni açıyor ve öksürürken dolabının kenarını tutuyor.

"Ne dedi? Ne dedi o?"

"Vay anasını." Bana bakıyor ve okumam için ekranı işaret ediyor.

Burada olsaydın da parmaklarımdaki uyarılmayı yalasaydın daha zevkli olurdu. Bunu senin için yapmak zorundaydım.

Siktir. . .

"Dostum . . ." Posey'nin nutku tutulmuştu ve bu da bir şey ifade ediyordu. "Kendini neyin içine soktun?"

"Sana söyledim ya. Bana işkence ediyor."

"İyi bir cevaba ihtiyacın var."

"Biliyorum amına koyayım." Telefonu geri almaya çalışıyorum ama Posey tutuyor. "Ben yazarım, seni ahmak. Bu sefer hataya ihtiyacımız yok." "Ne söyleyeceksin?"

"İkimizin de düşündüğü şey." Emojiye gidiyor, patlıcan emojisine çift dokunuyor ve ben onu durduramadan gönderiyor.

"Dostum!" Telefonu kaptım. "İki patlıcan emoji mi? Edepsizce konuşmaya çalışıyor ve sen ona iki patlıcan emoji mi veriyorsun?"

"Bu edepsiz bir konuşma. Aynı anda iki penisi birden kalkıyor."

Ona sert bir bakış attım. "Benim kızımın üzerine kemik atma."

"Ha." Beni işaret ediyor. "Benim kızım dedin."

"Urggh, şu anda senden nefret ediyorum."

—

****OLLIE****

DING.

"Ne dediğini bilmek istemiyorum. Kendi parmaklarının tadına bakacağını söylediğin için hâlâ şoktayım." Ross öne doğru eğildi. "Kim demiş bunu?"

"Ben, o kişi," diyorum yanıtını kaydırarak açarken. İki patlıcan emoji çıktığında yüksek sesle inliyorum.

"Bu cinsel bir inilti miydi yoksa sinirli bir inilti mi? Dürüst olmak gerekirse şu anda anlayamıyorum."

"Sinirli." Ona Silas'ın cevabını gösterdim.

"Patlıcan emoji mi? Kaç yaşında, on altı mı? Bu çocukta hiç klas yok." Bugün bana verdiği kolyeyi tutarken "Klas biri," diyorum. "Ben sadece

... belki de kendini tutmaya falan çalışıyordur."

"Açıkçası onun adına utanıyorum. Şimdi ne yapacak? Su damlacıklarına mesaj atacak."

Ding.

İkimiz de birbirimize bakıyoruz. "Eğer bu su damlacıklarıysa, duvarı tekmeleyeceğim," diyorum.

Birlikte ekrana baktığımızda iki patlıcan ... ve iki su damlacığı görüyoruz.

"Yüce Tanrım," diye fısıldıyor Ross.

—

****SILAS****

"SENI LANET MORON!" Posey'e kendi havlusuyla vururken söyledim.

"Ne var? Su damlacıkları içeride."

Havlusunu yere atarken "İçeride değıller," diyorum yenilgiyle. "Lanet olsun, ne yaptın sen?"

"Seni aptalca bir şey söyleyerek aşağılanmaktan kurtardım." "Beni mi kurtardı?" Gülererek gülüyorum.

"Bunu daha da kötüleştirdin."

"Nasıl yani? Kurnaz bir şekilde, ona tahrik olduğunu söyledim. Bundan daha iyisi olamaz. Güven bana, işe yarıyor."

"Evet, kanıtın nerede? Seni bir kız arkadaşla dolaşırken görmüyorum."

"Hey, benden yardım isteyen sendin. Eğer yeterli olmadığımı düşünüyorsan, bana asla güvenmemeliydin."

Telefonum çaldığında "Tabii ki," diye cevap veriyorum. Posey telefona uzandı ama elini ittim. "Siktir git başımdan."

Ona sırtımı dönüyorum ve metni açıyorum.

Ollie'nin göğüs dekoltesini ve ona verdiğim kolyeleri sergileyen bir fotoğrafı. Birkaç saniye bakarken dudaklarımı ıslatıyorum, dolgun dudaklarından muhteşem gözlerine ve dün gece emdiğim iri göğüslerine kadar her bir parçasını içime çekiyorum.

Telefonum elimden düşüyor ve Posey fotoğrafa bakıyor. "Vay anasını," diyor.

"Ver şunu bana."

"Hayatta olmaz, bunu mahvedeceksin." Külotuyla soyunma odasının ortasına doğru kaçmaya başladı. Havlumu kavradım ve peşinden gittim.

"Her şeyi berbat mı edeceğim? Bunca zamandır her şeyi berbat eden sensin."

"Usta mesajcılığımın size bu fotoğrafı çektiğinin ben olduğuma eminim. Bu arada, rica ederim."

"Benim için üzülüyor," diyorum onu kovalarken.

"Hayır, senin patlıcanların ve damlacıkların onu tahrik ediyor. Sana ne yaptığımı bildiğimi söylemişim."

"Sen bir bok bilmiyorsun." Bir sandalyenin üzerinden atlıyorum ama o beni atlatıp soyunma odasının diğer tarafına koşuyor.

"Babanı sihrini yaparken izle." Posey odada dolaşırken yazmaya başlar.

"Sakın ona mesaj atma."

"Oh, ona mesaj atıyorum. Göndereceği bir sonraki resim çıplak olacak."

"Ver şu lanet telefonumu," diyorum elime bir su şişesi alıp ona fırlatırken, doğrudan eline çarpıyor ve telefonu yere, odanın diğer ucuna savuruyorum.

Birbirimize bakıyoruz ve ağır çekimde soyunma odasına doğru ilerliyoruz ve ikimiz de aynı anda telefona doğru dalıyoruz, birbirimize çarpıyoruz. Havlum gevşiyor, onun bacakları benimkilere dolanıyor ve yerde boğuşuyoruz, ikimiz de aynı anda telefona ulaşana kadar ordu telefona doğru sürünüyor.

İşte o zaman ona ne mesaj attığını gördüm.

Silas: *Oye, sikim.*

Ne oluyor lan?

"Oye, sikim mi?" Çığlık atıyorum. "Böyle mi yazdın lan? Oye, sikim mi? Senin neyin var, Levi?"

Duraklıyor, alnına bir çimdik atıyor. Bir saniye sonra, "Kabul ediyorum, bu benim en iyi çalışmam değildi. Kendini suçlayabilirsin. Soyunma odasında koşturmanın baskısı, zeki ve seksi olma yeteneğimi engelledi."

Tam o sırada soyunma odasının kapısı açıldı ve Hornsby içeri girdi, beni ve Posey'i sarmaş dolaş görünce olduğu yerde durdu.

Birkaç saniyelik garip bir sessizlikten sonra Hornsby nihayet sorar: "Aletin neden Posey'nin dizinde?"

"Bu o mu?" Posey aşağı bakarak sorar. "Dostum, yumuşak penis için tebrikler. Kadife bir bulut gibi."

Ona tekme attım. "Benden uzak dur."

On Sekizinci Bölüm

SILAS

Merak ediyorsanız söyleyeyim, "Oye, my dick "in telafisi yok.

Ondan sonra mesajlar kesildi ve çıplak fotoğraf çekirme şansımız ortadan kalktı. İstediğimden değil. Garip bir şekilde, Posey "Oye, my dick" yazarak bana bir iyilik yaptı çünkü onu uzaklaştırmak istiyordum ve bu da bunu yaptı.

Şimdi daireme girerken, onun burada spor yaptığını bildiğim için, onu göreceğim her saniyeden korkuyorum. Vızıltıyı kestiğim için bana kesinlikle bok atacak. Ama en azından içeri girdiğimde Ollie'nin saldırmaya hazır, cinsellikle dolu olduğunu görmüyorum. Hayır, muhtemelen oye, sikimden sonra Sahra Çölü kadar kurudur. Bence ondan sonra herkes kurur.

Penisimin Posey'nin dizinde olduğu hissini aklımdan çıkaramadığımdan bahsetmiyorum bile.

Her türlü berbat durumdayım ve ihtiyacım olan tek şeyin huzur olduğunu biliyorum. Ve en çok huzur bulduğum yer de sauna.

Çantamı ve anahtarlarımı girişe bıraktıktan sonra yatak odama geçiyorum ve kıyafetlerimi çıkarıp belime bir havlu sarıyorum. Aklıma hemen penisim ve Posey'nin dizi geliyor ve zihinsel olarak rahatsız beynime lanet ediyorum.

Telefonumu şarj etmeye gittiğimde ekranda bir mesaj beliriyor. Ollie mi diye merak edip tıklıyorum ama Hornsby olduğunu görüyorum.

Hornsby: *Bir saat verdim ama daha fazla dayanamayacağım. Taters ve Posey çıplak güreşiyorlardı ve ben de içeri girdim. Taters'ın penisi Posey'nin dizindeydi ve ikisi de bundan hoşlanıyordu.*

Aman Tanrım.

Burnumun kenarını sıkıyorum ve birkaç derin nefes alıyorum. Telefonum çalışıyor ve zihinsel olarak olacaklara hazırlanıyorum.

Ne?

Holmes: *İkisi de çıplak mıydı?*

Hayır! Taters çıplaktı. İç çamaşırı giyecek kadar saygılıydım.

Taters: *Külotumu giymek üzereydim. Ayrıca, sadece bir çocuk ona iç çamaşırı der, seni ahmak.*

Posey: *Birlikte yaşadıklarımızdan sonra bana gerçekten isim takmak mı istiyorsun?*

Pacey: *Bu elipslerin arkasında bir anlam var gibi görünüyor.*

Hornsby: *İkisi arasında yerde zonklayan bir anlam vardı.*

Taters: *Siktir git, zonklama falan yoktu.*

Posey: *Patlıcanlar aynı fikirde değil. Ne patlıcanı? Senin patlıcanların mı?*

Gerçekten kafam karıştı.

Hornsby: *Sanırım cinsel bir kaçamağın ortasındaydılar.*

Tatlım: *Tanrı aşkına.*

Posey: *HA! Taters diliyor. Benimle başa çıkamazdı.*

Hornsby: *Görünüşe göre seni gayet iyi idare etti. Penisini dizine koyarak sana sahip oldu.*

Posey: *Gruba itiraf edeyim, penisinin hoşuma gittiğini düşündüm. Dürüst olmak gerekirse, sucuğa farklı bir gözle bakmamı sağladı.*

Holmes: *Bu mesaj zincirleriyle genelde başa çıkabilirim ama üzgünüm, ben yokum.*

Levi, sanırım yardıma ihtiyacın var.

Hornsby: *Derinin birbirine çarptığını duyup duruyorum.*

Taters: *Tokat falan yoktu!*

Posey: *Neden ben de duyuyorum?*

Tatlım: *Bu kadar. Ben de yokum.*

Telefonumu yere bırakıyorum ve yatak odamdan çıkarken komodinin üzerine bırakıyorum.

Sauna, ihtiyacım olan şey bu. Zihnimi boşaltmak için lanet saunaya ihtiyacım var.

Spor salonunun kapısındaki pencereden bakıyorum ve Ollie'nin orada olmadığını görünce rahat bir nefes alıyorum. Görünüşe göre aletim onu gerçekten korkutmuş. Memnun ve aynı zamanda aşağılanmış bir şekilde spor salonuna giriyorum ve doğruca saunaya gidip onu açıyorum. Havlumu çıkarmayı düşündüm ama sonra Ollie gelirse diye vazgeçtim.

Oturuyorum ve sıcak tenime işlemeye başladığında kollarımı üst sıraya uzatıyorum.

Bu tam da ihtiyacım olan şeydi.

Gözlerimi kapatıyorum, derin bir nefes alıyorum ve tam kapı açılırken koltuğuma gömülüyorum.

Siktir. . .

Ollie, "Seni burada bulmak tuhaf," diyor.

Yavaşça gözlerimi açıyorum ve onu karşımda, taze sabun kokusu yayılmış, havluya sarılmış bir şekilde görüyorum.

"Selam," diyorum. "Antrenmanını yaptın mı?"

"Yaptım. Duş aldım ama sonra düşündüm ki, bilirsin, biraz saunada vakit geçirmeyi çok isterim."

"Yalnız kalmak istiyorsan gidebilirim."

Başını sallar. "Hayır, sen tam olarak burada istediğim kişisin." Sonra havlusunu bırakıyor ve ayaklarının dibine düşüyor.

Cehennem.

Görünüşe göre aletim onu hiç korkutmamış.

Onu görünce ağzım kuruyor; çıplak, muhteşem ve her açıdan mükemmel. Ben işe yaramazım. Bana doğru yürürken, öne doğru eğilirken ve dudaklarıma hafif bir öpücük kondururken tamamen ve tamamen işe yaramazım.

"Mmm, bu dudakları özledim," diyor eli kalçama dokunurken. "Ve kokunu da özledim." Elini içeri doğru çekiyor. "Ve sesinle beni ele geçirdiğinde hissettiklerimi özledim." Elini çıkıntılarımin üzerinde gezdiriyor.

"Ollie," diye inledim.

"Bana bundan hoşlanmadığını söyle," diyor beni avuçlarken. İstemsizce bacaklarım hafifçe ayrılıyor.

"Bana daha fazla yer açmak mı?" diye soruyor başparmağı sertleşen sikimin üzerinde gezinirken.

"Ollie . . . I" Kahretsin, beni havlunun üzerinden böyle okşarken düşünemiyorum.

"Sen ne?" diye soruyor bir dizini bankın üzerine koyup göğüslerini ağzıma yaklaştıırken. Dudaklarım ayrılıyor ve meme uçlarından birini nazıkçe alt dudağımın üzerine yerleştiriyor.

Onu içime çekiyorum.

"Silas," diye inliyor. "Ağzını seviyorum." Ayağa kalkıyor ve diğer bacağını bankın üzerine getirerek kucağıma oturuyor.

Ellerim hemen kalçalarına düşüyor ve onu sıkıca yerinde tutuyorum.

"Bana göğüslerimi sevdiğini söyle."

Teslim olmamam gerektiğini kendime hatırlatmak için bir saniyeliğine meme ucunu dişliyorum. Ama ... lanet olsun, çok mükemmeller. "Onları seviyorum," diye itiraf ediyorum.

Elleri omuzlarıma düşerken "Güzel," diyor ve kalçalarını kucağımın üzerinde hafifçe sallamaya başlıyor.

Çok iyi. Çok iyi hissettiriyor.

"Ne yapıyorsun?" diye sorarken başım geriye düşüyor. Aptalca bir soru çünkü ne yaptığını çok iyi biliyorum.

Elleri göğüs kaslarıma tırmanırken, tırnakları derime batarken, "Artık dalga geçmiyorum," diyor. "Sözleşmeyi feshediyorum. Artık rol yapmanı istemiyorum." Elini başımın arkasına götürüyor ve meme ucunu dudaklarıma sürüyor. Onları ayırıyorum ve sert memeyi tekrar emiyorum. "Seni gerçekten, benim olarak istiyorum. Seni sahipleniyorum."

Bana sahip çıkıyorsun.

Sahiplenilmek için içimdeki bu ezici ihtiyacı tetikliyor. Umutsuzca istediğim bir şey. Aniden fark ettiğim bir şey. *Sarah asla yapmadı.*

Ellerim her iki göğsüne ulaşana kadar yanlarından yukarı doğru süzülüyor. Onları avuçlayıp sıkıyorum ve tıslamasına neden oluyorum. "Senin için zihinsel olarak hazır değilim," diyorum, lanet olası gerçeği söyleyerek. Onu istiyor olabilirim, onun tarafından sahiplenilmek istiyor olabilirim ama ona ihtiyacı olan her şeyi verebileceğimi sanmıyorum.

"Hazır olmana yardım edeyim, Silas."

"Boku yedim, Ollie." Kalçaları hızlanırken diğer göğsünü ağzıma alıyorum. Daha hızlı, daha sert. Leğen kemiği benimle dalga geçerken keskin bir şekilde nefes veriyorum.

Benimle alay ediyor.

Beynim durmamı söylese bile beni daha fazlasını istemeye itiyor.

"Hepimiz biraz berbat durumda değil miyiz?" diye soruyor.

"İnsanlara güvenmiyorum," diye inliyorum başparmaklarımı meme uçlarının üzerinde gezdirirken.

"Güvenini kazanacağım." Başımı arkaya yatırıyor ve dilini boynumda gezdiriyor. "Seninle ilgilenen kişi olmama izin ver." Beni tekrar öpmeden hemen önce dili dudaklarımda geziniyor. Ben de onu öpmeye gidiyorum ama o beni geri çekerek daha fazlasını istememe neden oluyor. Dudakları boynumdan aşağı öpücükler bırakıyor.

Göğsüme.

Kucağımdan bacaklarımdan arasına doğru kayıyor.

Karnıma öpücükler kondurmaya devam ediyor, sonra daha aşağıya.

Siktir, ne istediğini biliyorum. Bunu çok açık bir şekilde ifade etti ve hazır olduğumdan emin değilim çünkü dudakları sikime değdiği anda kaybolacağımı biliyorum. Onu durdurmak mümkün olmayacak.

Ben neden bahsediyorum? Elleri kalçalarımın havlunun düğümüne doğru kayarken artık onu durdurmanın bir yolu yok. Parmakları düğümle oynarken aç gözleri bana bakıyor. Beklenti içinde ellerimi yumruk yaparken nefesim göğsümde ağırlaşıyor. İlk çekişte onu durduramadığımda gülümsüyor ve havlumu tamamen ayırarak sertleşmiş sikimin karnıma doğru uzanmasına izin veriyor.

Dudaklarını ıslatmadan hemen önce gözleri açılıyor.

"Oh ... benim ... Tanrım," diye fısıldıyor parmakları Yakup'un merdiveni piercingimin üzerinde gezinirken. "Biliyordum." Başını yaklaştırırken gözleri huşu içindeydi. "Gördüğüm en mükemmel penise sahip olduğunu biliyordum." Ve sonra, bir hamlede, taşaklarımdan dibinden ucuna kadar yalıyor.

Lezzetli ağzının saldırısı midemi alt üst ediyor ve dudaklarımdan alçak bir inilti dökülüyor. "Fuuuuck."

Kendinden memnun, bacaklarımdan daha geniş açıyor ve ağzını açıp beni boğazına kadar içine çekerken beni kenara doğru çekiyor.

"Tanrım." Çok iyi hissettiriyor.

Sıcak.

Islak.

Sıkı.

O kadar iyi ki onu durduramıyorum.

Bu noktada ne isterse yapabilirdi.

Ellerinden biri bacaklarımın arasında, taşaklarımın hemen altında kıpırdıyor, onları kavıyor ve diğer eli sikimin tabanını sıkarken başparmağını hafifçe aralarına sürüyor.

"Tanrım, Silas. Seni bütün gün emebilirim." Beni tekrar derinlere alıyor, yukarı çekiyor, sonra tekrar tekrar aşağı indiriyor.

Öğürmüyor.

Ses bile çıkarmıyor.

Bana aklımı kaybettirmeye devam ediyor, birbiri ardına nabız atıyor ve kendimi tırmanmaya başladığımyı hissettiğimde, sadece emdiği uca kaldırıyor ama eliyle tabanı pompalıyor.

"Lanet olsun, Ollie. Ağzın beni deli ediyor."

Dişleri ucumun kenarına geliyor ve diliyle beni yalamadan hemen önce tıslıyorum, sonra beni boğazının arkasına götürüyor.

Elim saçlarına gidiyor ve sıkıca kavıyor çünkü tutacak başka bir şeyim yok. Aşağı yukarı pompalayıp taşaklarımı sıkılaştırırken, bundan sonra hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyorum.

Ağzı günahkâr. Elleri
ahlaksız.

Hayatımda hiç kimse beni onun gibi emmemiştı ve bu göğsümün sıkışıp hava almaya çalışmasından da belli oluyor. Ve vücudumun titrediğini, karıncalandığını ve gelecek olana hazırlandığını hissederken herhangi bir şeye tutunmak için nasıl çaresiz olduğumu.

Beni boğazının arkasına getiriyor, sonra dudaklarını başımın etrafına bastırıyor ve o kadar sert emiyor ki pelvisim saunanın ahşap koltuğundan fırlıyor.

"Bebeğim," diye inliyorum vücudum kasılırken ve sikim onun ağzında şişerken. "Boşalacağım."

Ağzı sikimden çekiliyor ve ben hayal kırıklığı içinde nefes nefese kalıyorum. Gülümsemesi, başladığı şeyi bitirmesi için neredeyse çığlık atmama neden oluyor. Tekrar ucuna ulaşana kadar dilini piercinglerimin her birinin etrafında döndürüyor, sertçe emiyor ve beni kenara çekiyor. Beni tekrar derinlemesine emiyor ve ben patlıyorum.

Elim saçlarında sıklaşıyor. "Sikeyim. Ağzın ... çok ... sıcak." Ve bununla birlikte, boğazının arkasına boşalıyorum. Tamamen doyana ve hareket edemeyecek şekilde saunanın arkasına yaslanana kadar beni emmeye devam ediyor.

"Lezzetli," diyor vücudumda ilerleyip öpücükler bırakırken.

Vücudunu ayağa kaldırarak ayağını koltuğuma koyuyor ve ardından bacaklarından birini arkamdaki banka dayayarak sıırsıklam amını ağzıma kadar getiriyor.

Çok ateşli. Ne istediğini biliyor ve sormaktan çekinmiyor.

Ona bakıyorum ve oturduğum yerden onun da rahatlamaya ihtiyacı olduğunu görebiliyorum, bu yüzden elimi kıcının arkasına kaydırıyorum, onu daha yakına çekiyorum ve dilimi klitorisine bastırıyorum, burada uzun vuruşlar yapıyorum, dilimi düzleştiriyorum, böylece her santimine ulaşıyorum.

"Zaten çok yakınım," diyor. "Sikini seviyorum, Silas. Tekrar emmek istiyorum."

Bu da dilimin daha hızlı, daha ısrarlı hareket etmesini sağlıyor. Onu sert ve hızlı bir şekilde boşaltmak istiyorum.

Eli başıma düşüyor ve parmakları kafa derime saplanıyor, tıpkı dün geceki gibi. Göğüsleri üstümde zıplıyor, bacakları yanımda titriyor ve ciğerleri tıpkı benimki gibi hava arıyor.

"Silas," diye nefes nefese kalır. "Yaklaştım."

İki parmağımı girişine getirip içinde kıvırıyorum, sırtının eğilmesine ve neredeyse dengesini kaybetmesine neden oluyorum, ama onu kıcından yakalıyorum ve parmaklarımı kepçeleyip klitorisini fiskelerken onu dengeliyorum.

"Oh . . . Tanrım . . . oh kahretsın. Silas!" diye bağılıyor vücudu titremeye başlamadan hemen önce ve dudaklarından vahşi bir inilti dökülüyor parmaklarımın ve dilimin üzerinde gezinirken, tamamen bitene kadar orgazmından aldığı zevkin her zerresini çıkarıyor.

Onun orgazmını izlemek asla eskimeyecek. Asla.

Parmaklarımı çıkarıyorum ve gözleri benimkilere dikilmişken onları emiyorum. Bacağını indirirken baş döndürücü gözleri kısa süreliğine kapanıyor ve sonra dikkatlice kendini yere bırakıyor.

Elleri göğsünde, gözleri bende, geri geri saunanın duvarına doğru sürükleniyor ve aramızda onu tekrar kucağıma çekmek için ayağa kalkmamı gerektirecek kadar mesafe bırakıyor.

Cilt kırmızı.

Göğsünden ter damlıyordu.

Gözleri vahşi bir şekilde beni tarıyor, her şeyimi içine alıyor.

Ve bana bakarak kasılırken, onun da benimle aynı şeyi hissettiğini biliyorum. Bu daha önce yaşadığımız hiçbir şeye benzemiyordu.

Bu onu korkutuyor mu bilmiyorum ama kafamda bir endişe tsunamisi yaratıyor ve ona ne kadar kolay bağlanabileceğimi ve onun beni ne kadar kolay kırabileceğini düşünürken kaşlarımın çatıldığını hissedebiliyorum.

Birkaç derin nefes alıyor, beni inceliyor ve sonra tek kelime etmeden eğilip havlusunu alıyor ve vücuduna sarıyor. Son bir bakışla kapıyı açıyor ve gözden kayboluyor.

Az önce ne yaptım ben?

"SO . . ." Posey, bacaklarımı ısıttığım ve köpük rulo üzerinde yuvarladığım antrenman odasında yanıma gelirken şöyle diyor.

"Ne olmuş yani?" Bok gibi huysuz bir şekilde soruyorum.

Neden huysuzum? Çünkü dün sikim o kadar sert emildi ki adımı bile tam olarak hatırlamadığıma eminim. Ollie'nin yanında kendimi kontrol etmek istesem de mesafemi koruyamadığımı fark ettim. Korkuyorum. Emin değilim. Ve konuşmak istediğim tek kişi, korktuğum kişi.

Saunadan çıktığından beri ondan haber alamadığımdan bahsetmiyorum bile. Tek bir kelime bile.

"Dün nasıl bitti?"

"Bunun hakkında konuşmayacağım," diyorum.

Posey yanıma oturup yeni sürülmüş deodorantının kokusunu alabileceğim kadar yaklaşınca irkiliyorum. "İyi bitti, değil mi?"

"Hayır." Onu itiyorum ama kıpırdamadan duruyor.

"Yalancı." Gülümsüyor. "Seni ne zaman seks yaptığını bilecek kadar uzun zamandır tanıyorum." Yanağımı dürtüyor, ben de elini itiyorum. "Seks yaptın."

"Beni rahat bırakır mısın?"

"Mesajlaşmamdı, değil mi?" Göğsünü şişiriyor ve parmaklarını çıtlatıyor. "Hâlâ bende."

"Seks yapmadım," diyorum sessizce ve sonra fısıldıyorum, "Sadece ... saunada beni emdi."

"Seni saunada emdim." Posey neşeyle başını sallar. "Bu, gerçekleşmeyi bekleyen bir porno başlığı. İyi miydi?"

"Tabii ki çok iyiydi," diyorum. "Kıza ve onunla ilgili her şeye kafayı takmış durumdayım."

"Peki neden bu kadar huysuzsun?"

"Çünkü o zamandan beri onunla konuşmadım. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Çok korkuyorum ve-"

"İşte buradasınız çocuklar," diyor Sarah antrenman odasının kapısından içeri girerken. "İmzalamanız için önemli sponsorlara vereceğimiz birkaç şey var. Siz ikiniz eksiksiniz."

Tabii ki bu anı buraya gelmek için kullandı. Bu benim lanet olası hayatımın şansı. Dışlerimi sıkarak gömleğinin dekoltesinden ve önümde bilerek eğilmesinden kaçınıyorum.

Ama mesele şu ki ... onun görünüşü, göğüslerini gösterme ihtiyacı, benim için hiçbir şey yapmıyor. Kesinlikle hiçbir şey. O benimle aynı odadayken hissettiğim tek duygu öfke.

Onun yüzünden insanlara güvenmiyorum.

Onun yüzünden Ollie için olmam gereken kişi olamıyorum. Bu da beni ondan nefret ettiriyor.

Bana resimleri ve bir kalem uzatıyor, ben de ona soğuk davranarak imzalıyorum.

"Geçen gece harikaydın," diyor, belli ki ipucunu anlamamış. "Seni tekrar buzun üzerinde görmek hoşuma gitti."

Kalemi kapatıp Posey'e atıyorum, o da resimleri imzalıyor.

"Tişörtüm hakkında bir şey söylemeyecek misin?" diye soruyor ve kafamı kaldırdığımda üzerinde adımın ve numaramın yazılı olduğu bir tişört giydiğini görüyorum.

"Neden bunu giyiyorsun?" Ben soruyorum.

Yüzünde şaşkın bir ifade belirliyor. "Çünkü ben senin bir numaralı hayranıyım."

Bu kadar bilgisiz olması çok komik.

"Eğer benim bir numaralı hayranım olsaydın, ben yokken başka l a r ı y l a yatmazdın. Aylarca."

Bunu ilk kez yüksek sesle söyledim.

Bana yaptıklarını ilk kez gerçekten kabul ediyorum. Ve Posey'nin de bunu ilk kez duyduğunu biliyorum.

"Silas," diyor sessizce.

Posey'den fotoğrafları alıp ona doğru itiyorum. "Bunlar imzalı. Şimdi gidin."

Şerefine, yavaşça geri çekiliyor ve sonra gitmek için arkasını dönüyor. Gözlerim eskiden çıkarken olduğu gibi onun geri çekilen kışına takılmak yerine, Posey'nin gözlerini üzerimde hissederek köpük ruloma geri dönüyorum.

"Yapma dostum," diyorum zorlukla yutkunarak.
"Yapmayacağım," diye yanıtlıyor, tamamen anlayarak.
"Ve lütfen ... lütfen kimseye bir şey söyleme."
Omuzumu kavradı. "Sırrın benimle güvende, dostum. Söz veriyorum."

İKİNCİ MAÇ DA BITTİ. Galibiyeti eve getirdik ve neyse ki özel hayatıma rağmen buzun üzerindeyken her şeyi unutabildim. Bir gol attım ve bir asist yaptım. Kişisel sorunlarımı maça getirdiğim bilinir ama bu sefer kendimi uyuşmuş hissettim.

Çok uyuşuk.

Sanki dış dünyadan hiçbir şey bana nüfuz edemezmiş gibi. Hiçbir şey. Sarah değil.

Ollie

değil.

Hiçbir

şey.

Ama şimdi eve dönerken tek düşünebildiğim Ollie'yi nasıl görmek istediğim. Onunla her şey hakkında konuşmak istiyorum. Aklının nerede olduğunu bilmek istiyorum. Ve onunla konuşmazsam uyuyamayacağımı biliyorum.

Onun yurduna gidiyorum ve evine çıkmak yerine arabamı park edip ona mesaj atmak için telefonumu alıyorum.

Hey, evinin dışındayım.

Buraya nasıl geldiğimi merak ederek gözlerimi kapatırken uzun bir iç çekiyorum.

İki yıl önce kendim için hazırladığım planda bir üniversite yurdunun otoparkında oturup eski sevgilimden kaçarken yapmamam gerektiğini bildiğim bir kızın peşinden koşmak yoktu. Planım Sarah ile evlenmekti. Çocuk sahibi olmak. Bir ev almak ve birkaç şampiyonluk daha kazanmaktı. Ama son iki yıldır hiçbir şey yerine oturmuyor gibi hissediyorum. Sanki sürükleniyormuşum gibi. Evet, Sarah'nın sadakatsizliğinin bunda büyük payı olduğunu biliyorum ama şimdiye kadar bunu aşmış olmam gerekirdi. Ve aştım. Sarah'yı aştım. Hala kızgın hissetmeme rağmen. *Bu hiç geçmez mi?* Ama şimdi Ollie hayatımdayken, sanki gerçekten iyi bir şey yakalamışım gibi hissediyorum, ama aynı zamanda her şey dağılıyor ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Böyle olmaması gerekiyordu. Bunu anlayamıyorum.

Telefonum bir yanıtla çalıyor.

Orada değilim. Ross ve ben hafta sonu için ayrıldık.

Ne?

Sikeyi

m.

Silas: *Eve ne zaman dönüyorsun?*

Pazar günü geç saatlerde.

Elimi alnıma sürüyorum ve nefesimin altında küfrediyorum.

Silas: *Pazar günü bazı deplasman maçları için yola ıkıyoruz.*

Oh. Tamam. Bana ihtiyacın var mı?

Evet.

Sana burada ihtiyacım var, böylece seninle yüz yüze konuşabilirim, böylece içimde uğuldayan bu çalkantılı duyguları zebilirim.

Silas: *Hayır, sanırım değil.*

Harika. Deplasman yolculuğında iyi şanslar.

Mesajını inceliyorum ve neler olduğunu merak ediyorum. Son birkaç haftadır aramızda hiçbir şey olmamış gibi davranıyor -sadece bir tanıdıkımışım gibi- oysa daha fazlasını istediğine kararlıydı. Ne, şimdi istemiyor mu? Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

Posey'e sormayı düşünüyorum ama sanırım hepimiz geçen sefer nasıl gittiğini biliyoruz. Bunu içimden atmam lazım. Bunu konuşmam gerekiyor ve sorunumu kimseye anlatmak istemesem de muhtemelen başka seçeneğim olmadığını biliyorum. Maça kafamın dik çıkmasını istiyorsam, hayır.

Otoparktan ıktım ve Pacey'nin evine doğru ilerledim.

"şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" Pacey, üzerinde bir çift boxer klottan başka bir şey olmadan kapısının önünde dururken soruyor.

Ne yapmayı planladığını çok iyi biliyorum. Bir maçtan sonra, adrenalın hala zerimizdeyken hepimiz bunu yapmayı severiz. Ve ben onun sözünü kestim.

"zr dilerim dostum. Ama gerçekten konuşmam gerek."

Omuzlarımdaki kş ve sesimdeki yenilgiyi fark etmiş olmalı çünkü sert ifadesi yumuşuyor ve beni içeri alıyor.

Ayakkabılarımı tekmeliyorum ve tam başımı kaldırdığımda Winnie bornozuyla beliriyor, saçları hafıf dağınık.

Gerçekten sözlerini kestim.

"Özür dilerim Winnie," diyorum. "Hiçbir şeyi bölmek istememiştim." "Sorun değil," diyor yumuşak bir sesle.

"Neler oluyor?"

Boynumun arkasını çekiştiriyorum. "Biraz tavsiyeye ihtiyacım var." "Tamam, tabii. Sana bir içki getirmemi ister misin?" "Yok, böyle iyiyim."

"Peki o zaman, gel otur."

Hepimiz oturma odalarına oturuyoruz. Winnie, Pacey'nin kucağına oturuyor ve Pacey de mutlu bir çift gibi kolunu Winnie'ye doluyor.

"Neler oluyor?" Pacey soruyor. "Ollie ile her şey yolunda mı?"

"Pek sayılmaz," diyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Uh . . . Ollie ve ben gerçekten birlikte değiliz."

"Sen neden bahsediyorsun?" Winnie sorar.

"Hepsi sahteydi. Bir barda tanıştık. Onun bana, benim de ona ihtiyacım vardı, bu yüzden bir anlaşma yaptık. Sarah Agitators'ta çalışmaya başladığından beri, siz sikiklerin sürekli nasıl olduğumu sormasından ya da Sarah'nın benimle tekrar bir araya gelebileceğini düşünmesinden ziyade biriyle birlikteymişim gibi davranmanın daha kolay olacağını düşündüm."

"Tanrım," diye mırıldanıyor Pacey.

"Her neyse, ne olacağını tahmin edebileceğiniz gibi, ben Ollie'ye karşı duygular geliştirdim, o da bana karşı duygular geliştirdi."

"Bu iyi bir şey," diyor Winnie parlak bir gülümsemeyle.

"Aklınız başınızda olduğunda öyledir. Ne yazık ki ben öyle biri değilim ve onu kendimden uzaklaştırıyorum. Sarah yüzünden o kadar kötü durumdayım ki güvensizlik duygusunu bir türlü üzerimden atamadım. Ollie'nin tek istediği ona kendimden bir parça vermem ve ben bunu yapamadım. Ve şimdi ... şey, sanırım uzaklaşıyor. Hafta sonu için ayrıldı ve biz seyahatten dönene kadar onu görmeyeceğim. Bunun çok uzun bir süre olduğunu hissediyorum ve ne yapacağımı bilmiyorum."

Pacey başını sallar. "Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Evet," diye cevap veriyorum. "Ve yapmamalıyım da. Yani, Tanrı aşkına, o hâlâ üniversitede. Belli ki hayatımızın tamamen farklı evrelerindeyiz ama onu düşünmeden edemiyorum. Onun yanındayken çok daha fazlasını istiyorum ama beynim buna izin vermiyor. Sanki zihnimde bir engel varmış gibi."

"Belki de Sarah'yla olanlardan hiç bahsetmediğin içindir," diyor Pacey sessizce. "Ve senden bize anlatmanı istemiyorum, ama dostum, nasıl olur da

Başta seni bu kafa yapısına sokan şeyle hiç uğraşmadıysan yoluna devam edebilir misin?"

"O haklı," diyor Winnie yumuşak bir sesle. "Her türlü kalp kırıklığından sonra hayatına devam etmek kolay değil, özellikle de onu içinde tutuyor ve asla serbest bırakmıyorsan."

"Bunu biliyorum ama o kadar berbat durumdayım ki kendimi bu konuda konuşmaya zorlayamıyorum."

"Yargılanmaktan mı korkuyorsun?" Pacey soruyor.

"Olabilir. Ayrıca bunu tekrar yaşamak istemiyorum. Yani, lanet olsun Pacey, ona evlenme teklif edecektim."

"Biliyorum dostum," diyor. "Ama içini dökmek iyi gelebilir." "Ollie'ye olan biten her şeyi anlattın mı?" Winnie soruyor.

Başımı salladım. "Kimseye söylemedim."

"Belki de ona söylemelisin," diye öneriyor Winnie.

"Bu kendimi ona adadığım anlamına gelir." "İstedğin bu değil mi?" Pacey soruyor.

"Yani, onu istiyorum, ama ben ..." Sertçe yutkunuyorum. "Yeterince iyi olduğumu düşünmüyorum. Onun ihtiyacı olan şey olacağımı sanmıyorum. Sonra ne olacak? Şu anda bulunduğum pozisyona mı düşeceğim? Ve o bir yerlere geliyor. Önünde bir gelecek var. Hokey hayatının kısıtlamalarıyla bunu engellemeyeceğim."

"Bunun engellenmesi gerektiğini kim söyledi?" Winnie soruyor. "Ben kendi işimi yapıyorum ve hâlâ Pacey ile birlikte olabiliyor ve ilişkimiz üzerinde çalışabiliyorum. İniş çıkışlarımız olabilir ama yine de birbirimize zaman ayırıyoruz. Programımız hokey etrafında dönüyor olabilir ama hayatımız öyle değil."

"Bilmiyorum..."

"Sana şunu sorayım," diyor Pacey. "Bu gece onu arasan ve onunla ilişkini bitirsen nasıl hissedersin? Her şeyi bitirirdin."

Bu fikri düşündüm. Artık yatakhanesine gitmek yok. Daha fazla alay etmek yok. Artık onun tatlı, akıl eriten öpücükleri yok. Artık esprili mesajlar yok.

"Bok gibi," diye cevap veriyorum.

"İşte cevabınız. Korkuyor, şüphe duyuyor ve hazır olmayabilirsiniz ama onu bırakmaya da hazır değilsiniz. Hangisi daha tatmin edici olur? Yeni bir ilişkide birlikte yol almak mı? Yoksa ayrı acı çekmek mi?"

O mantıklı. Onunla olmayı tercih ederim.

"Ama ona Sarah'dan bahsettiğimde ve benimle birlikte olmak istemediğinde ne olacak? Buna dayanabileceğimi sanmıyorum."

"Böyle bir şey olmayacak," diyor Winnie.

"Nereden biliyorsun?" diye soruyorum.

"Çünkü sana nasıl baktığını gördüm. Soyunma odasının dışında onu öptüğünde nasıl tepki verdiğini gördüm. Numara yaptığını söylemene gerçekten çok şaşırdım çünkü senin etrafındayken verdiği tepkilerin hiçbiri sahte değil. O kız senden hoşlanıyor. . hem de çok, Silas ve bence her türlü kapasitede senin yanında olmaya hazır. Kolay kolay korkmaz."

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" Kendimi o kadar güvensiz hissediyorum ki bunun için kendimden nefret ediyorum.

"Evet, gerçekten öyle düşünüyorum," diye cevap veriyor, sonra öne doğru eğilip elini dizime koyuyor. "Sen iyi bir adamsın Silas. Sevecen, düşünceli, koruyucu, sadık bir adamsın ve artık Sarah'nın gölgesinde yaşamamalısn. Onun hayatındaki iyi bir şeyi alıp götürmesine izin verme. Çünkü Ollie'nin peşinden gitmezsen ... Sarah kazanır."

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

OLLIE

"Ne düşünüyorsun? Lütfen bana yalan söyleme," diyorum Ross'a hafta sonu için kaldığımız otelde takılırken. Ross'un yaz boyunca yakın çalıştığı şirketlerden biri ona ücretsiz bir konaklama tatili verdi. Bu yüzden hafta sonu Vancouver'da çok lüks bir otelde kalıyoruz.

"Bence Roberts hepsinden nefret edecek."

"Ugh," diye inliyorum. "Ama bu hafta sonu ona bir şey teslim etmem gerekiyor."

Zaten gerideyim."

"Belki de soru sormak yerine dilini belli bir hokey oyuncusunun boğazına sokmakla meşgul olduğun içindir."

"Beni suçlayabilir misin ki?"

"Hayır." Ross başını sallar. "Gerçekten yapamam." "Ne yapacağım ben, Ross?"

"Size tek bir şey söyleyebilirim, hokey maçındaki atıştırmalıkları duymak istemeyecektir."

"Yine de nacho'lar olağanüstüydü. Bu Vancouver'ın sırrı gibi görünüyor."

"Maçta yediğimiz nachoların kalitesini inkar etmiyorum ama akıl sağlığınızı sorguluyorum. Roberts stajın için sana kredi vermeyecek

Agitators örgütü hakkında derinlemesine bir makale isterken nachos hakkında bir makale gönderiyorsunuz."

"Evet, Ajitatorler hakkında ailelerine ve oyuncularına saygılı davrandıkları dışında hiçbir bilgim yok."

Ross, "Belki de bununla devam edin," diye öneriyor. "Roberts'ın istediği bu olmayabilir ama hikayede bir değişiklik olur. Örgütün ne kadar göz korkutucu olduğuyla başlayabilirsiniz, ancak özellikle yeni gelen biri için misafirperver olmaktan başka bir şey olmadıklarını görünce şaşırdınız."

"Evet, bu işe yarayabilir," diyorum, aklımda fikirler dönmeye başlıyor.

"İşte ben de bunun için buradayım," diyor Ross ceketinin yakalarını çekiştirirken.

otel tarafından sağlanan bornozu giyiyor ve sonra şampanya kadehinden bir kral gibi şampanya yudumluyor.

"Bu anı gerçekten yaşıyorsun, değil mi?" Bilgisayarımı kenara koyup yatağımın üzerinde yüzüstü uzanırken soruyorum.

"Bana hiç hediye gönderilmez, bu yüzden evet, hepsini içime çekeceğim." "Ian Rivers'la birlikte olduğun için hâlâ kafan güzelmiş gibi hissediyorum." Ross sırtıyor. "O da var."

"Ondan haber aldınız mı?"

"Evet. Bu sabah bana mesaj attı ve nasıl olduğumu sordu."

"Ne kadar şirin," diyorum. "Tekrar buluşmayı düşünüyor musun?"

"Deplasman gezisinden döndüklerinde benimle çıkmak istiyor. Ona çok istediğimi söyledim." Ross gözlerini tavana dikeyyor. "Hayatımda gördüğüm en güzel vücuda sahip."

Bence Silas ona biraz rakip olabilir ama bu sadece benim fikrim.

"Bunun için gittiğine sevindim." Telefonum yanımda yanıyor ve Silas'tan geldiğini görüyorum.

Metni kaydırarak açıyorum.

Silas: *Konuşabilir miyiz?*

Endişeyle dudaklarımı yana büküyorum. "Bu bakış ne için?" Ross söylüyor.

"Silas konuşmak istiyor." "Öyleyse konuş."

"Hazır olduğumu sanmıyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Ross şampanya kadehinin kenarını diliyle ıslatırken soruyor.

Doğrudum ve yatakta bacak bacak üstüne attım. "Tamam, dün spor yapmak için onun evine gittim. Eve geleceğini biliyordum, o yüzden

ve onu saunada buldum. Orada bir şeyler oldu diyelim."

"Ne tür şeyler?"

Parmağımı yorganın üzerinde gezdiriyorum ve "Ona kafa verdim, o da bana karşılık verdi" diyorum.

"Penisini gördün mü?" Ross şimdi bana doğru dönüyor, tamamen inanmış bir halde. "Ayrıntıları sormayacağım, sadece söyle bana... delinmiş miydi?" Başımı sallıyorum ve Ross inliyor. "Tanrım, bu çok ateşli."

"Çok ateşliydi ama işimiz bittiğinde gözlerinde neredeyse ölü gibi bir ifade gördüm."

"Gerçekten mi?" Ross sorar. "Ne demek istiyorsun?"

"Sanki... onu baştan çıkardığım için üzgündü ve bilmiyorum, bu beni çok kötü hissettirdi. Sonunda benim tadıma baktığında duygularına teslim olacağını düşünmüştüm ama onun yerine üzgün ve dalgın görünüyordu. Bilmiyorum, sanırım işleri berbat ettim ve konuşmak istemesi her şeyi iptal etmek istemesi anlamına geliyor."

"Ah, anlıyorum," diyor Ross. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

"Evet, ama öğrenmek istemiyorum. Sadece burada uzanmak, şampanya içmek ve kalbimin göğsümden sökülmeğe üzere olmadığına inanmak istiyorum."

"Ondan bu kadar çok mu hoşlanıyorsun?" Ross soruyor.

Sırt üstü yatıyorum ve başımı sallıyorum. "Evet, ondan o kadar hoşlanıyorum."

SILAS: Ross'la meşgul olduğunu biliyorum ama seninle konuşmayı gerçekten çok isterim.

Metne bakıyorum, göğsüm acıyla bükülüyor, içim belirsizlikle çalkalanıyor. Ross şu anda banyo yapıyor ve ben burada kucagımda bilgisayarla oturup Roberts'ın reddedeceğini bildiğim bir hikaye yazmaya çalışırken süitimizin her yönüyle tadını çıkarıyor.

Silas'a mesaj atmam gerektiğini bildiğim için telefonumu elime alıyorum.

Belki de bu konuşmayı döndüğün zamana saklamalıyız.

Telefonumu yere bırakıyorum ama hemen mesaj attığını görüyorum, o yüzden geri alıyorum.

Silas: *Bu konuşmayı yapmak için sabırsızlanıyorum.*

Tavana bakarken dudağım titriyor. Lanet olsun. Evet, ayrılmak istiyor.
Çok aptalım.

Sauna fikri çok aptalcaydı. Onu çok
zorlamak çok aptalcaydı.

Çünkü bak beni nereye getirdi. Onu yavaş yavaş kazanmaya ve rahat hissettirmeye çalışmak yerine, hayatında kaos yarattım ve şimdi bu kaostan kurtulmak istiyor.

Şu anda meşgulüm. Belki sonra konuşabiliriz, tamam mı?

Telefonumu yüzüstü çeviriyorum ve makaleme odaklanırken onun mesajından gelen vızıltıyı duymazdan geliyorum. Hadi, akıllı ol, Ollie. Zekice bir şeyler yaz.

Silas'ın kalbinizi yok etmek üzere olduğu gerçeğine odaklanmayın.

"BUNA ALIŞABİLİRDİM," diyor Ross, Danimarka sepetinden bir Danimarka çöreği daha alırken. "Oda servisi insanları seven, gerçekten, ruhunun derinliklerinden insanları seven biri tarafından yaratıldı. Kusursuz bir manzaraya sahip odalarında tembellik etmekten ve sepetten hamur işleri yemekten kim hoşlanmaz ki?"

Kahvemden bir yudum alarak ona gülümsedim.

Dün gece hiç uyumadım, kesinlikle hiç uyumadım. Silas'tan birkaç mesaj daha aldım ama onları cevapsız bıraktım çünkü içimde dönen duygularla başa çıkamıyorum. Bu adamın duygularına teslim olması ve bana bir şans vermesi için her şeyi, ama her şeyi yaptım, ama her adımda başarısız oldum ve bu ... bu utanç verici.

Dürüst olmak gerekirse onunla birlikte olma şansım olduğunu, fikrini değiştirebileceğimi düşündüm, ama günün sonunda, her şey geçmişini bırakmasına ve benimle ilerlemesine geldiğinde, bunu yapmayacak.

Sarah'dan artık hoşlanmadığını biliyorum -bunu bana birkaç kez söyledi- ama Sarah hala onu kontrol ediyor. Hâlâ üstünlük onda ve ben bununla rekabet edemem. Asla da edemeyeceğim.

Bana ilişkimizin bittiğini söylemesini istemiyorum. Yıkılışım ve buna hazır olduğumdan emin değilim.

Ross, "Biliyor musun, her şey yolundaymış gibi davranmaya çalıştığını görebiliyorum ama öyle olmadığını söyleyebilirim," diyor.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum. Burada bulunduğumuz süre boyunca yaptığımız şeyin bu olduğunu düşünüyorum."

"Çünkü bunca zamandır suratın asıktı. Önümüzdeki arabaya bak Ollie. Orada lanet olası bir pasta sepeti var. Bu bizim hayalimiz ve sen üzgünsün."

Yastığımı göğsüme bastırıyorum. "Üzgün olduğum için." "Belki de onunla konuşmalısın."

"Ve ne, bana bittiğini mi söylesin?"

"Bu belirsizlik içinde yaşamaktan daha iyi olmaz mı? En azından ayrılırsa, duygularımızı yiyebilmemiz için bir pasta sepetine yatırım yapabilirim."

Hafifçe gülümsüyorum. "Çok doğru."

Telefonum bir mesajla çalıyor ve Silas olduğunu anlıyorum. Derin bir iç çekerek açıyorum ama ondan değil, Winnie'den mesaj geliyor. Neden bana mesaj atıyor ki?

***Winnie:** Hey, şu anda uzakta olduğunu biliyorum ve gerçekten insanların işine karışmak istemiyorum ama Silas gerçekten seninle konuşmaya çalışıyor ve bence onu dinlemelisin. Bir saat içinde gidiyorlar.*

Daha uzun oturuyorum ve mesaja bakıyorum. "Ne oldu?" Ross soruyor.

"Ben Winnie, Pacey'nin nişanlısı. Silas'ın benimle gerçekten konuşması gerektiğini söyledi." Elimi bana verdiği kolyeye bastırıyorum. "Ya bana söyleyecek önemli bir şeyi varsa? Ya ona bir şey olduysa? Benden ayrılacak olsa bana mesaj atacağını sanmıyorum. Ya sen?"

"Eğer yaptıysa bu çok boktan olurdu."

Bir mesaj yazıyorum.

Öyle mi? O iyi mi?

Sadece seninle gerçekten konuşmaya ihtiyacı var. İstersen sana özel havaalanlarının adresini verebilirim.

Lütfen, bunu çok isterim.

Yataktan kalkıp banyoya koşuyorum ve duşu açıyorum. "Sanırım gidip onunla konuşacaksın?" Ross banyodan soruyor.

Yatak odası.

"Evet, ama önce şu pis kokuyu üzerimden atmam lazım."

Söyleyeceğim tek şey Winnie için Tanrı'ya şükretmek çünkü o önceden arayıp ayarlamalar yapmasaydı bu havaalanının kapılarından geçebilmem mümkün değildi. Öyle olsa bile, burada ön resepsiyonda otururken, her hareketimi izleyen bir güvenlik görevlisi var. Her an beni yere yatırıp ayağımdan sürükleyerek dışarı çıkarabileceğini bilmek inanılmaz derecede rahatsız edici.

Ross'u bırakırken kendimi kötü hissettim ama bana bir sorunu olmadığını söyledi. Ayrılmadan önce bir kez daha banyo yapacaktı ve görünüşe göre iklimi bozduğum için biraz yalnız kalmak tam da ihtiyacı olan şeydi.

Ona borçlu olduğumu söyledim, eşyalarımı topladım ve hızla otelden çıktım.

Keşke saçımı ve makyajımı düzeltmek için daha fazla zamanım olsaydı ama Silas'ı kaçırmak istemedim. Bu yüzden taze bir yüz, yüksek bir at kuyruğu saç ve onun kapüşonlu tişörtü ve bir çift tayt giydim. Kolayca bir fangirl olarak geçebilirim
. . dolayısıyla güvenlik.

Silas'ı beklerken ayağım bir aşağı bir yukarı zıplarken birkaç oyuncu içeri süzülüyor. Ama tanıdığım kimse yoktu. Holmes'u görmüş olabileceğimi hissediyorum ama emin olamıyorum.

Telefonumdan saati kontrol ediyorum ve Silas'ın yakında gelmesini umarak etrafıma bakıyorum. Bu sabah mesaj atmadı, bu da bana pes ettiğini düşündürüyor ve onu suçlamıyorum. Bir insana konuşmak istemediğini anlamadan önce ancak o kadar çok mesaj atabilirsiniz.

Kapı açılıyor ve Pacey içeri giriyor, ardından Hornsby ... ve Silas geliyor. Beklediğim sandalyeden kalkıyorum ve başını kaldırıp beni fark ettiğinde ağzım kuruyor.

Burada ne işim olduğunu anlamaya çalışırken kekeleyerek durdu. Pacey de beni görüyor ve Silas'ın çantalarını almayı teklif ediyor. Silas onları veriyor ve sonra üç parçalı takım elbisesi içinde çok iyi görünerek bana doğru yürüyor.

"Selam," diyorum selamlama olarak.

"Ollie." Sesi nefes nefese geliyor. "Burada ne işin var?"

"Şey, konuşmaya ihtiyacın olduğunu söylemiştin, işte buradayım."

"Dün gece konuşmak istedim," diyor.

"Biliyorum, ama ben, uh, sadece buna hazır değildim."

Omzunun üzerinden bakıyor. "Evet, bu konuşmayı burada yapmayacağım."

Aman Tanrım! Benden ayrılmak istedi. Ve ben burada, aptal gibi, başka

bir Őey olduđunu dűŐűnűyorum. Tabii ki istemiyor.

havaalanının resepsiyonunun ortasında benden ayrıldı. Kimse toplum içinde ağlayan birini istemez.

"Doğru." Gülümsemeye çalışıyorum ama dudaklarım titriyor, beni aldatıyor. "Anladım." Gözlerim yaşardı. Kahretsin Ollie, kendine gel. "Biz sadece, uh ...". Yanağımdan bir damla gözyaşı süzülüyor ve onu hızla siliyorum. "Döndüğünde konuşabiliriz."

Uzaklaşmak için dönüyorum ama o önüme geçiyor, elini karnıma koyuyor. "Ollie, bekle." Çenemi kaldırdı. "Neden ağlıyorsun?"

Duygularımı zapt ederken gözyaşlarımın durmasını istiyorum, boğazım o kadar yoğun hissediyor ki konuşmakta zorlanıyorum. Yumuşak bir sesle, "Biliyorum..." diyorum.

." Boğazımı temizliyorum. "Anlaşmamızı bitirmek istediğini biliyorum, tamam mı? Ben sadece

. . . Bununla iyi başa
çıkamıyorum." Tekrar
gözlerimi
ovuşturuyorum.

"Neden böyle düşünüyorsun?" diye soruyor.

Etrafıma bakındım ve kimsenin yanımda olmadığını fark ettim, o yüzden dedim ki, "Geçen gün gözlerinde gördüm Silas. Bunu istemiyorsun ve sorun değil. Anlıyorum. Senden gerçekten hoşlandığım için acı veriyor mu? Evet, ama bu üstesinden gelebileceğim bir şey." Tekrar uzaklaşmaya çalışıyorum ama o beni durduruyor.

"Bunu aşmanı istemiyorum," diyor usulca. "Beni unutmanı istemiyorum."

"Ne?" Şaşırarak sordum.

"Ollie." Yüzümü kavırıyor ve başparmağını gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarımda gezdiriyor. "Konuşmak istedim çünkü... çünkü bunun artık bir anlaşma olmasını istemiyorum. Gerçek olmamızı istiyorum."

Gözlerim daha fazla yaşla dolarken göğsümde umut fışkırıyor. Bu kez sevinç gözyaşlarıydı bunlar. "Gerçekten mi?"

"Evet, ama bazı şeyleri halletmem gerekiyor." Bir damla gözyaşını daha sildi. "Bunca zamandır her şeyi iptal edeceğimi mi düşünüyordun?"

Başımı sallıyorum, kendimi aptal gibi hissediyorum.

"Ollie, buraya gel." Beni güçlü göğsüne çekiyor ve kollarını etrafıma sarıyor. Başını eğdi ve kulağıma yaklaşarak konuştu. "Senin için aklımı kaçıyorum. Bunu öylece bitirebilmemin bir yolu yok."

Bana sarılırken göğsüne doğru ağlıyorum.

"Buraya gelmem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim," diye tekrar fısıldıyor. "Ama bu işi bizim için yürütmeye çalışmayacağım bir durum

göremiyorum. Ben sadece Sadece seninle konuşmaya ihtiyacım var."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve parmağımı çenesinin üzerinde gezdiriyorum. "Mesajlarına cevap vermediğim için özür dilerim. Midem çok bulanıyordu."

"Hiçbir yere gitmiyorum, bebeğim. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve sonra ayak parmaklarımın üzerinde yükselip ağzının dibine bir öpücük konduruyorum. Başımın arkasını kavırıyor ve ağzıma daha iyi erişebilmek için çeneme aç veriyor. Ben daha ne olduğunu anlamadan dudakları dudaklarıma yapışıyor ve dili dudaklarıma değiyor. Beni gezintiye çıkarmasına izin verirken takım elbisesinin ceketini kavırıyorum, tüm işi ağzı yapıyor.

Çok lezzetli.

Bu çok anlamlı.

Bu öpücükle ilgili hiçbir şey ölü değil.

Tutku dolu ve bu adam söz konusu olduğunda isteyebileceğim her şey var.

Yavaşça uzaklaştığında başımı tutuyor ve bana bir kez daha sarılıyor. "Kahretsin, keşke gitmek zorunda olmasaydım."

"Ben de." Ellerimi göğsünde gezdiriyorum. "İndiğinde beni arayacak mısın?"

"Evet, bebeğim. . cevap verecek misin?" Kaşlarını kaldırıp bana bakıyor, ben de kıkırdayarak başımı sallıyorum.

"Söz veriyorum."

"Güzel." Beni bir kez daha öpüyor ve iç geçiriyor. "Gitmek zorundayım."

"Tamam, iyi yolculuklar. Mesaj at, ara, FaceTime'dan konuş, bana çıplak fotoğraf gönder.

"Sen de aynısını yap," diyor ve gitmeden önce bana bir öpücük daha veriyor. Uzaklaşıyor, omzunun üzerinden bakıyor ve bana sırtıtıyor.

Kalbim kıpırdamasın. O çok seksi. O gözden kaybolduğunda, güvenlik görevlisi yüzünde beklenti dolu bir ifadeyle yanıma geldi.

Çıkışa doğru döndüm ve "Gördünüz mü, size yalan söylemediğimi söylemiştim" dedim. "Pekâlâ, devam edin."

—

Hey.

Ollie: Gerçekten açılış cümleleri bu mu olacak?

"Bana bir resim gönder" olacaktı. **Ollie:** Uçakta değil misin?

Silas: Evet, ama yine de mesajlaşabiliriz.

Ollie: Oh, anlıyorum, yani bana çok da ince olmayan bir şekilde söylemeye çalıştığın şey beni özlediğin ve iletişim kurmak için karaya çıkana kadar bekleyemeyeceğin.

Temel olarak.

Ollie: Bilmenizi isterim ki, havaalanından ayrılırken arabamda hıçkırığa ağladım.

Neden?

Çünkü hem mutluyum hem de dün seninle konuşmadığım için kendime kızgınım. Geceyi seninle geçirebilirdim. Onun yerine geceyi korku içinde, midem düğümlenerek geçirdim.

Silas: Eğer yardımı olacaksa, ben de aynı şekilde hissettim.

Sana bir şey sorabilir miyim?

Silas: Bana her şeyi sorabilirsin.

Saunada bana kızgın mıydın?

Silas: Sana kızgın mıydım? Şaka mı yapıyorsun? Ollie, bu ... lanet olsun, hala sikimin üzerindeki ağzını düşünüyorum.

Ama sonra kızgın görünüyordun. Seni çok zorladığımdan korktum.

Silas: Kızgın değildim, kızgın olsaydım bile muhtemelen kendimi tutmaya bu kadar kararlıyken pes ettiğim için kendime kızardım.

Emin misin?

Silas: Olumlu. Kalmanı istedim.

Neden beni durdurmadın?

Daha sonra konuşabileceğimiz bir şey. Bu gece seni FaceTime'layabilir miyim? Gerçekten içimi dökmem lazım.

Evet, istediğin zaman arayabilirsin.

Teşekkürler.

Sana bir şey söyleyebilir miyim?

Silas: Evet.

Gördüğüm en güzel sik sende ve ben çok porno izledim.

Silas: LOL.

Cidden, rüyalarım giriyor. Tekrar ağzıma almak istiyorum.

Bebegim, uçakta beni sertleştireceksin.

Sana sadece gerçeği söylüyorum. Aletini emmenin her saniyesini sevdim ve tekrar yapmak istiyorum.

Silas: İsa.

*Seni şimdiden özledim.
Silas: Özledim seni.*

Sonunda otelimizdeyiz.

Ne zaman istersen beni odamdan ara.

Bütün gece bu konuşmayı, ne söyleyebileceğini, ne hakkında konuşabileceğimizi düşündüm. Ne giymem gerektiğine bile karar vermeye çalıştım, ki bu bir telefon görüşmesi olduğu için çok aptalca görünüyor, ama gergin hissediyorum. Onun sweatshirt'ünü tercih etmeye ve beni bıraktığı gibi kalmaya karar verdim, Ama bana verdiği battaniyeye sarılmış, onun kolonyasının kokusuyla sarmalanmıştım.

Telefonum çalıyor ve hemen açıp önümde tutuyorum. Yakışıklı yüzü beliriyor ve vücudumdaki her şeyin rahatladığını hissediyorum. "Selam," diyorum usulca.

"Selam bebeğim," diyor otel yastığına uzanırken.

"Uçuş nasıldı?"

"Tamam."

"Şu anda neredesin?" "Las Vegas," diye cevaplıyor.

"Ooo, çocuklar şehre mi gidiyor?"

"Muhtemelen bazı çocuklar. Çoğumuz odalarımıza kapanmış durumdayız." "Yatağınıza girmeye çalışan kadınlarla karşılaştınız mı?"

"Lobide birkaç tane vardı ama güvenlik onları yukarı çıkarmıyor. Odalara çıkmak için anahtar karta ihtiyacınız var. Ve benimleyken bu konuda endişelenmenize gerek olmadığını fark ettiniz."

"Biliyorum," diye cevap veriyorum. "Ben sadece her şeyi büyüleyici buluyorum. Profesyonel bir sporcunun hayatı, farklı bir dünya." Duraksıyorum ve "Hey, bu yazmak için iyi bir makale olabilir. Sakıncası var mı? Spor yapmak için harcadığınız genel çaba ve bağlılığınız hakkında yazsam?"

"Hayır, sorun değil. Bizim hakkımızda da aynı doğrultuda yazılar yazıldı."

"Bu senin için fazla rahatlatıcı değil mi?" diye sordum.

"Hiç de değil. Roberts'ın hoşuna gidebilir."

"Benim nacho fikrimden daha iyi." İç çektim. "Bu makaleyle uğraşıyorum ve Roberts ilk taslağı hazırlamam için beni sıkıştırıp duruyor. Ek süre konusunda onu zorlayabildiğim kadar zorladım. Karıştırıcıların ne kadar misafirperver olduğu hakkında bir şeyler yazmaya başladım ama pek bir şey yoktu. Sanırım bununla çalışabilirim."

"Bana her şeyi sormaktan çekinmeyin."

"Teşekkür ederim. Minnettarım." Yatağıma rahatça uzandım. "Peki ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Biz," diye

yanıtlıyor.

"Bizden ne

haber?"

Dişlerini alt dudağının üzerinde yuvarlıyor ve "Bu yüz yüze daha kolay olurdu, ama gerçekten sadece ... sadece söylemem gerekiyor" diyor.

"Tamam," diyorum, dikkatle dinleyerek. "Söz veriyorum, söyleyeceğin her şey benimle güvende olacak."

"Teşekkür ederim bebeğim," diyor usulca, sonra gözlerini kaçırıyor. Birkaç saniye sürüyor ama sonunda "Sarah'ya evlenme teklif edecektim" diyor. Yapmak istediği konuşma buydu. Şimdi kendimi daha da büyük bir pislik gibi hissediyorum çünkü yüz yüze daha iyi *olurdu*. "Onun hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim kız olacağını düşünmüştüm." Bunu bildiğim için sadece başımı salladım. "Yüzük falan da seçmiştim. Bir gece maçıdan sonra eve geldim, onu arıyordum." Gözleri yana kaydı ve bunun onun için gerçekten zor olduğunu söyleyebilirim.

"Sorun değil Silas," diyorum. "Acele etme."

"Eve geldiğimde onu yatak odamızda başka bir kadın ve onları izleyen bir adamla buldum."

Ne dediğini anlamaya çalışırken nefesim ciğerlerimde donuyor. Sarah onu başka bir kadın ve bir erkekle mi aldattı?

"Aman Tanrım, Silas. Çok özür dilerim." Güven sorunu yaşamasına şaşmamalı. Bu adam için nasıl üzülmem?

Elini yüzüne götürüyor ve fısıldıyor, "Kahretsin, bunu daha önce hiç yüksek sesle söylememiştim."

"Nedenini anlayabiliyorum. Bu senin için çok zor olmuş olmalı."

"Öyleydi," diyor. "Ben Yıkılmışım. Nadiren seks yapardık, özellikle de ilişkimizin sonlarına doğru ve şimdi nedenini biliyordum. Beni ne zamandır aldattığını merak edip duruyordum. Bunun kesinlikle ilk aldatışı olmadığını söyledi. Peki ben yokken ne yaptığını bilmeyen aptal ne kadar zamandır bendim? Dört ay dedi ama lanet olsun, ona inanmıyorum."

"Ona sordun mu?"

Başını iki yana sallar. "Hayır, muhtemelen en iyisi bilmemem. Bu beni sadece daha da öfkeliendirir. Ve ben bu öfkeden kurtulmaya çalışıyorum. Senin için sağlıklı olabilmek istiyorum Ollie, bunu sana bu yüzden anlatıyorum, sana açılmak, seni içime almak benim için bu kadar zor olmasının nedeni bu."

Evet, onun güvenini çaldı ve kendini tekrar ortaya koymasını imkansız hale getirdi. Bir insan böyle bir durumdan nasıl kurtulur bilmiyorum.

"Anlıyorum. Sarah sana bunları yaşattığı için çok üzgünüm. O seni hak etmiyordu ve bunu kanıtladı. Sana karşı sabırlı olacağımdan başka söyleyecek pek bir şeyim yok. Sana zaman vereceğim. Seni zorlamayacağıma söz veriyorum ve daha önce zorladığım için özür dilerim."

"Geldiğine sevindim," diyor. "Yoksa seni asla içeri almazdım. Beni zorlaman, tutunduğum bu korkuyu aşmama yardımcı oldu."

"Ne korkusu bu?" Ben soruyorum.

"Belki de kimseyi hak etmiyorum. Bende bir sorun olduğunu. Sevilebilir olmadığımı ve Sarah'nın beni bu yüzden aldattığını."

"Silas." Ayağa kalktım. "Lütfen buna inanma, bir saniye bile. Çünkü tanıdığım adam etrafındaki herkese layık biri. O sadık, koruyucu ve çok sevimli biri. Bizi inciten insanlar, içlerinde acı çeken insanlardır. Başkalarına zarar verirler çünkü acılarıyla nasıl başa çıkacaklarını bilemezler. Yanlış olan Sarah. Değerli ya da sevilebilir olmayan o, sen değilsin."

Hiçbir şey söylemiyor, sadece yan tarafa bakıyor.

"Beni duydun mu?"

"Evet," diye cevaplıyor. "Siktir." Avucuyla gözünü ovuşturuyor. "Özür dilerim." "Ne için üzgünsün?"

"Yeterince güçlü olmadığım için."

"Her zaman mükemmel olamazsın Silas. Hiçbir insan mükemmel değildir. İnsan olarak bizlerle ilgili en iyi şey ne kadar kusurlu olduğumuzdur. Bu, nasıl hayatta kaldığımızı, hayat boyunca nasıl yolculuk ettiğimizi gösterir. Geleceğimizi nasıl koruyacağımız konusunda bize bilgelik ve pratik kazandırır. Her zaman güçlü olmaya gerek yok, özellikle de benimleyken."

Gözleri telefonun içinden benimkilerle birleşiyor ve aralarındaki gerginliğin ne kadar azaldığını görebiliyorum. "Nasıl bu kadar akıllı olabiliyorsun?" Çünkü hayatımın ilk on sekiz yılı boyunca büyükannem bana bunu söylemeyi ihmal etmedi.

Her aksilik büyümeyle beraberinde getirir. Dayanıklılık. Babam bana aksini söylemeye çalışsa da.

"Bunca yıl bana hiçbir şey yapamayacağım söylendi," diyorum. "Nefreti nasıl bastıracağınızı ve onun yerine nasıl inşa edeceğinizi çabucak öğreniyorsunuz."

"Nefreti bastırmakta ve onu buzda yakıt olarak kullanmakta iyiyim."

"Bu farklı. Spor farklıdır. Bu fiziksel bir şey. Sarah'nın yaptığı şey Senin için bu duygusal bir şey ve duygusal olarak savunmasız olmak, kalecinin yanından pakı geçirmekten daha zordur." Dudaklarımı ıslattım. "Ama benimle paylaştığın için çok mutluyum Silas. Bu benim için her şeyden daha önemli ve söz veriyorum bu aramızda kalacak."

"Teşekkür ederim." Duraklıyor ve sonra soruyor: "Tüm bunlar bana farklı bakmana neden oluyor mu?"

"Evet," diye yanıtlıyorum. "Ama muhtemelen senin düşündüğün şekilde değil. Bu beni sana daha da aşık ediyor. Çünkü şimdi kalbinin bir parçasını görmeme izin verdin. Sıcaklığını görüyorum. Korkunu. Bu seni daha insan yapıyor ve ben bunu seviyorum. Hatta eskisinden daha seksi oluyorsun."

Bu onun sırtmasına neden olur. "Eğer bu mümkün olsaydı." "Aman Tanrım." Gözlerimi deviriyorum, bu da onun gülmesine neden oluyor.

"Ciddiyim bebeğim, teşekkür ederim. Tüm bunları sindirmem biraz zaman alacak ve kolay olacağına dair söz veremem. Hâlâ güvenle mücadele ediyorum. Hâlâ başkalarına açılma konusunda köklü bir korkum var, bu yüzden bana karşı sabırlı olmana ihtiyacım var."

"Sabırlı olacağım Silas, çünkü sen buna değersin."

Yirminci Bölüm

SILAS

Neyin peşindesin?

Şu anda sınıftayım ve bilgisayarımda not alıyormuş gibi yapıyorum. Gerçekte sana mesaj atıyorum ve yaptığın eğitimle ilgili bir makaleye bakıyorum.

Silas: *Bana sormak varken neden bir makale okuyasınız ki?*

Tek bir kaynağa sahip olamam. Birden fazla olması iyi. Ayrıca çok sıkıldım ve ne yaptığınızı bilmiyordum, bu yüzden zihnimi zinde tutmak için yapabileceğim kolay bir şeydi.

Silas: *Zihninizi zinde tutmak sınıfta dikkatinizi vermeyi de içermelidir.*

Ollie: *Hı-hı, peki ne sıklıkla dikkat ediyordun?*

Silas: *Yeterince sık.*

Nedense bunu yutmuyorum. Sanki biriyle yatmışsın gibi hissediyorum. çok.

Silas: *Hayır, kasları falan öğrenmeyi seviyordum. Gen-ed'di. beni neredeyse yok eden dersler.*

Bana sorarsanız zaman kaybı. Hiçbir coğrafya dersi beni bölümümü değiştirmeye ikna edemez. Bundan eminim.

Silas: *Benim için İngiliz edebiyatıydı.*

Harry Potter okumadıkları için mi?

Silas: *Hemen hemen.*

Ne yapıyorsun?

Silas: *Bacaklarımı ısıtmayı yeni bitirdim. Şimdi Posey'nin sucuklu sandviç yemesini izliyorum ve tamamen iğreniyorum.*

Bence bir kadına ihtiyacı var.

Silas: *Sanırım bir tane olabilir ama emin olamıyorum. Bardan beri biraz keyifsiz.*

"Oye, sikim" kapalı mı demek istiyorsun?

Onun Posey olduğunu söylediğime çok sevindim.

Bu konuda hala kararsızım.

"OLLIE İLE İŞLER NASIL?" Otobüste oturup otelimize dönerken Pacey sessizce soruyor. Vegas'ta bir gece daha kaldıktan sonra yarın sabah Arizona'ya gideceğiz.

"Güzel. Ona Sarah ile olan her şeyi anlattım." "Nasıl karşıladı?"

"Gerçekten iyiydi. Omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissettim."

"Yani daha iyi hissediyorsun? Devam mı ediyorsun?"

Telefonum ondan gelen bir mesajla çalıyor.

"Evet. Beni iyi hissettiriyor. Garip bir şekilde beni bütün hissettiriyor."

"Bu iyi, dostum," diyor Pacey. "Rahatladığını hissedebiliyorum. Ben de öyle hissediyorum."

Son birkaç yıldır bu ağır yükü taşıyorsunuz ve artık bu yükü taşımakta yalnız değilsiniz gibi görünüyor."

"Değilim," diyorum onun mesajına bakarken.

Kazandığın için tebrikler. Otele gittiğinde beni ara.

"HER ZAMAN BU KADAR ÇOK MU KAZANIRSIN?" Ollie telefonunun önünde uzanırken soruyor. Telefonunu tutmak için bir tripod aldığını, böylece benimle konuşurken telefonu tutmak zorunda kalmayacağını söyledi. Spor sütyeninin altından gördüğüm manzaraya bakılırsa, bunun harika bir alışveriş olduğu konusunda hemfikirim.

"Biz şampiyonuz, bebeğim. Bizim işimiz bu."

"Ooo, şu ukalalığa bak."

"Öyle olmak zorundasınız, yoksa buzun üzerinde canlı canlı yenirsiniz."

"Bu aptalca bir soru olabilir ama hiç kavgaya karıştınız mı?"

"Muhtemelen hatırlayabildiğimden daha fazla. Bu her zaman olur.

Maçlar sırasında tansiyon yükseliyor ve hokey zaten fiziksel bir spor."

"Bu hoşuma gitmiyor. Senin incindiğini görmek

istemiyorum." "İncinmek için dövüşü kaybetmen gerekir.

Ben kaybetmem."

"Garip bir şekilde beni tahrik ediyorsun."

"Öyle mi?" Kaşlarını kaldırarak soruyorum.

"Evet, ama burada oturup üzerinde tişört olmadan sana bakmaktan da olabilir. Cidden Silas, vücudun inanılmaz."

"Teşekkürler, bebeğim."

"Ve onu istediğim gibi keşfedemedim." Şakacı bir şekilde somurtuyor.

"Kimin hatası bu?"

"Senin," diyor suçlayıcı bir tonda. "Biraz daha erken açılmış olsaydın, içimde olmanın nasıl bir his olduğunu çoktan öğrenmiş olurdun."

"Bebeğim, bana işkence etme."

"Seksi sevdiğimin farkındasın, değil mi? Orgazm hissine bayılıyorum ve erkekler tarafından çok fazla orgazm olmadım. Yonny içime giren diğer tek erkek. O da hiçbir şeyle süper ilgilenmiyordu, ağzımla bile."

"Şu anda ağzını sikimde hissetmek için tüm birikimimden vazgeçebilirim."

"Ben de," diyor dudaklarını ıslatırken. "Tanrım, şu anda çok gerginim. Sana ihtiyacım var Silas." Ayağa kalkıyor ve spor sütyenini başının üzerine kaldırarak göğüslerini ortaya çıkarıyor.

"Sik . . beni," diyorum, aletim saniyeler içinde sertleşiyor.

"Sen burada değilken hiçbir şey doğru gelmiyor." Göğüslerini kavırıyor ve meme uçlarını çimdikliyor. "Hiçbir şey aynı hissettirmiyor. Artık beni orgazm ettiğinde nasıl hissettiğimi biliyorum, bunu kendim için bile doğru düzgün yapamıyorum."

"Yardıma ihtiyacın var

mı?" "Evet," diyor.

"O zaman soyun. Soyun ve kameranin önünde bacaklarını aç. O ıslak amcığını görmek istiyorum."

"Tanrım," diye inliyor eşofmanlarını çıkarırken ve sonra bir yastığa yaslanıp yüzünü, seksi göğüslerini ve amını görebilmem için vücuduna aç veriyor. Bacakları tamamen açılmıştı.

"Bebeğim, bu çok ateşli."

"Bana ne yapacağımı söyle, lütfen. Beni boşalt Silas."

Buna ne kadar ihtiyacı olduğunu, ikimizin de ne kadar ihtiyacı olduğunu görünce, "Parmaklarını vücudunda aşağı yukarı kaydırmanı ve göğüs uçlarına dokunmadan göğüslerinin etrafında gezdirmeni istiyorum" diyorum. Ellerini hareket ettirmeye başladığında, "Aynen böyle bebeğim. Daha yavaş, teninin ne kadar yumuşak olduğunu hissetmeni istiyorum."

"Bana dokunmanı istiyorum."

"Yakında, Ollie, ama sadece benmişim gibi davran. O memeleri ağzımda ne kadar çok istediğimi, onları nasıl emmek, sıkmak ve çimdiklemek istediğimi bil. Onları yalamak, ağzıma götürmek ve saatlerce onlara tapmak istiyorum." Nefesi hızlanıyor. "Parmaklarını amına yaklaştı, benim seni kızdırdığım gibi kendini kızdır. Yarığına yaklaş ama kendine dokunma."

Elini indiriyor ve yeterince yaklaştığında kalçasını kaldırıyor. "Sakın o amcığa dokunma. O benim." İnliyor ve elini tekrar vücuduna götürüyor. "İşte böyle bebeğim, kendine dokunabileceğin zaman sana haber veririm."

"Beni bekletme."

"Bana seni nasıl boşaltacağımı söyleme," diye çıkışıyorum.

Dişleri alt dudağının üzerinde yuvarlanıyor ve o güzel ağzından hafif bir gülümseme geçiyor.

"Bacaklarını biraz daha aç." Bunu yaptığında, "Parmaklarını iç uyluklarında gezdir. Ama amına dokunma."

Ellerini kalçalarına götürüyor, parmakları kadife teninde geziniyor.

"Amınıza o kadar yakın daireler çizin ki her geçişte daha da ıslandığınızı hissedin."

Meme uçları büzülür ve o dokunuşu ararken vücudu gerilmeye başlar.

"Kahretsin, beni çok sertleştiriyorsun," diyorum külotumu aşağı kaydırıp sikimi kavrarken.

"Bir bakayım," diyor telefona bakarak.

Telefonu ereksiyonuma doğrultuyorum ve parmakları amına yaklaşırken inliyor.

"Kendine dokunma Ollie."

"Dokunmuyorum," dedi, sesi sıkıntılıydı.

"O zaman ellerini yanına koy." "Silas, lütfen."

"Yap şunu."

Kendini bırakıyor ve orada öylece yatıyor, çırılçıplak, bacaklarını açmış.

"Kahretsin, şu haline bak. Keşke orada olsaydım, o ıslak amını yiyor olsaydım. Klitorisini emiyor, sikimi içine o kadar sert sokuyordum ki boğazının arkasında döllерimin tadını alabiliyordun."

Göğsü inip kalkıyor, elleri yanında kaşınıyor ve dudaklarını ıslatıyor.

"Silas, daha fazlasına ihtiyacım var."

Sikimi pompalıyorum. "Meme uçlarını çimdikle, bebeğim. Kendini inlet." Elleri doğrudan göğüslerine gidiyor ve onlarla oynayıp inliyor, Adımı söylüyor, her çimdikte sesleniyor. Sikim elimde daha da kalınlaşıyor.

"Sikim çok sertleşti, Ollie. Kahretsin." Daha sert pompalıyorum. "Kendini parmakla. Kendini tatmin ettiğini görmeliyim."

"Sonunda," diyor iki parmağını klitorisine doğru kaydırırken ve küçük daireler çizmeye başlıyor. "Siktir," diye bağılıyor. "Silas, çok ıslandım. Aman Tanrım."

"İşte böyle bebeğim, hızını koru. Vuruşlarıma uymanı istiyorum. Meme ucunu da çimdikle. Kendini işaretlemeni istiyorum." Elim şimdi çılgınca aletimin üzerinde, precum yan taraftan aşağı kayıyor. "Tanrım, tam oradayım."

"Ben de. Lanet olsun, Silas. . aman Tanrım." Vücudu geriliyor, bacakları daha da açılıyor ve eli o kadar hızlı hareket ediyor ki, Ollie'nin kendini tatmin edişini izlerken üzerime sıcak bir ısı dalgası gönderiyor. Bu öylesine tahrik edici bir şey ki saniyeler içinde sikim kabarıyor ve göğsüm bir coşku hissiyle doluyor.

"Kahretsin, geliyorum," diyorum tam kenardan düşmeden önce, dölüm karnıma doğru ilerliyor.

"Ben de," diyor. Vücudu zevkle titrerken tüm vücudunun kasılmasını izliyorum. "Silas," diyor. Ağzından çıkan ismim kulağa çok tatlı geliyor.

Sonunda nefesini tutup bana baktığında yüzünde yarı memnun bir ifade vardı. "Eve döndüğünde seni istiyorum Silas. Sana ihtiyacım var."

"Benim de aynı şeye ihtiyacım var," diyorum.

Doğrulup telefonu eline alıyor ve sadece güzel yüzü görünecek şekilde yaklaşıyor. "Beni bir randevuya çıkarır mısın?"

"Yapacağım."

"Senin evinde kalmama izin verir misin?"

"Bu bir gereklilik olacak."

Gülümsüyor. "Böyle mi olacak? Sen gittiğinde, yaptığımız şey bu mu olacak?"

"Umarım öyledir," diye cevap veriyorum. "Güzel, çünkü bunu halledebilirim."

ÇANTAM YANIMDA, asansörden çıkıp daireme doğru yuvarlanıyorum. İki maçlık bir deplasman serimiz vardı, ki bu güzel bir başlangıçtı. Namağlup durumdayız, bu da sezona önceki sezonlardan daha iyi bir başlangıç. Görünüşe göre hepimiz buz üzerinde uyum sağlıyoruz ve Koç da bundan çok memnun.

Eve dönüş uçağında Posey'i acı içinde otururken gördüm ve ona neler olduğunu sormaya çalıştım ama hiçbir şey söylemedi. Acaba maç sırasında bu yüzden mi kavga etti? Onu rahatsız eden bir şeyler olmalı ama hiçbirimiz ne olduğunu anlayamıyoruz.

Eminim yakında konuşacaktır. Her zaman konuşur.

Dairemin kapısına ulaştığımda kilidi açıyorum ve Ollie'yi kanepede oturmuş televizyon izlerken buluyorum. Başını çevirip bana baktığında, hayatımda gördüğüm en güzel gülümseme beni karşılıyor.

Bu.

İşte kaçırdığım şey bu.

Eve, birinin yanına geliyorum. Beni görmeye hevesli birine.

Çantamı kenara koyup kapıyı kapattım, tam o sırada koşarak yanıma geldi. Kollarıma atlıyor, bacaklarını belime doluyor ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor.

Muhtemelen şimdiye kadar aldığım en iyi eve hoş geldin karşılamasıydı. "Aman Tanrım, çok güzel kokuyorsun," diyor dudakları dudaklarımda gezinirken. "Seni özledim."

Bizi döndürüyorum ve onu kapıya yaslıyorum. "Ben de seni özledim," diyorum, dudaklarım dudaklarının üzerinde gezinirken elimi saçlarında gezdiriyorum. "Siktir, ben de seni özledim."

Beni serbest bırakıyor ve üzerindeki tişörtü kafasının üzerinden çekerek onu tamamen çıplak bırakıyor.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum göğsünü avucumun içinde sıkıca kavrarken. "Bekleyemem. Senin içinde olmalıyım."

"Benim de sana ihtiyacım var."

Kızım kollarımdayken yatak odama geri döndüm ve onu yatağımın üstüne yatırdım, sonra eşofmanlarına uzandım ve onları aşağı çektim, küçük siyah bir tanga ortaya çıktı. Onu hemen üzerinden yırtıyorum ve sonra kapüşonumu ve tişörtümü çıkarıp yere düşmelerine izin veriyorum. Elleri bacaklarının arasına gidip kendine masaj yapmaya başlarken gözleri göğsümde geziniyor.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" Ona sordum. "Evet," diye cevaplıyor.

"Seni çıplak sikebilir miyim?"

Sesi boğazında düğümleniyor ve başını sallıyor. "Evet."

Omuriliğim beklentiyle karıncalanıyor ve kot pantolonumu ve çoraplarımı çıkarıp yatağın kenarına oturuyorum ve sonuna kadar uzanıyorum, sikim karnıma doğru uzanıyor.

"Bin bana," diyorum. "Ama içine girmeme izin verme. Amının ne kadar kaygan olduğunu görmek istiyorum." O bacaklarıma binerken ben de yatak başlığına doğru geri çekiliyorum. Amını sikimin üzerine indirirken göğüslerini ellerimin arasına alıyorum. "O piercingleri sür bebeğim."

Gözleri acıkıyor. Vücudunu benimkine bağlıyor ve kaygan merkezini yavaşça sikimin üzerinde hareket ettirirken başı coşkuyla geriye düşüyor.

"Aman Tanrım, Silas, bu inanılmaz bir his."

"İnanılmaz hissediyorsun," diyorum o öne düşerken. Göğsünü ağzıma getirerek areolasına ve meme ucuna odaklanıyorum, dilimle etraflarında dönüyorum, fiske vuruyorum ve sonra keskin bir nefes almasını sağlayacak kadar ısııyorum. O üzerimde sallanmaya devam ederken elimle aynı şeyi diğer göğsüne de yapıyorum.

"Bu şekilde boşalabilirim," diyor, elleri göğsüme düşüyor, leğen kemiği daha iyi bir açı elde etmek için hafifçe kalkıyor. "Kahretsin, çoktan yaklaştım."

"O zaman gel. Kullan beni, böyle becer beni. Sesini boğuklaştır."

Dudakları birbirine dolanıyor, gözleri kapanıyor ve hızı artıyor, itişleri daha sert, daha derin hale geliyor. O kadar tahrik olmuş, o kadar ıslak ki durmuyor. Vücudu kızarıyor, karnı şişiyor ve ben onun sadece gevşemek için sıkışmasını izliyorum.

"Siktir!" diye bağılıyor, vücudu benimkinin üzerinde tekrar tekrar dalgalanırken, alacak bir şey kalmayana kadar orgazmını sürdürüyor ve sonra üstüme yığılıyor. Onu sırt üstü yatırıp başımı bacaklarının arasına indiriyorum ve dilimi memesine bastırarak tepki olarak sarsılmasına neden oluyorum. Tekrar bastırıyorum, ne kadar hassas olduğunu görüyorum ve

genişlediğinde

dilimi klitorisine değdiriyorum. İnliyor, sırtı kamburlaşıyor, vücudu kıvrılıp bükülürken kolu gözlerinin üzerine düşüyor. "Yapamam, tekrar boşalamam."

"Rahatla bebeğim," diyorum ve gevşiyor. O anı dilimi yavaşça yarığının üzerinde gezdirmek için kullanıyorum. Bir, iki, üç kez.

Nefesi kesilir. Ağzı
açık kalıyor.

Ve saniyeler içinde, dilime karşı da parçalanıyor, inlemeleri öyle bir ihtiyaç yaratıyor ki, tamamen doyduğunda, onu yüzüstü çeviriyorum, bir yastık alıyorum ve onu desteklemek için pelvisinin altına sokuyorum.

Elimi sıkı kıcının üzerinde yumuşatıyorum ve sert bir tokat atıyorum, inleme şeklini ve teninin havayı dolduran yankısını seviyorum.

"Kıçın mükemmel," diyorum parmaklarımı çatlağından aşağı kaydırarak. "Hiç buradan sikildin mi?"

Başını sallıyor. "Hayır."

"Olacaksın," diyorum, kıcını tekrar tokatlayarak. "Artık benim olduğuna göre... tüm bedeninle sevişmek bana ait. Anladın mı?"

"Evet," diyor elleri yorganın içine kıvrılırken. "Ama
bu amcığa ihtiyacım var."

Başparmağımı uyarılmışlığının üzerinde gezdiriyorum, girişinin etrafında döndürüyorum ve sikimi istediğim yere yerleştiriyorum. Bunun için o kadar hazırım ki, içine kaymaya başlamadan önce nefes alamıyorum.

"Kahretsin, bu güzel pembe delik çok sıkı." Nefesimi tutarak durakladım. "Bebeğim. . ."

Bakire gibi hissediyor. Kendimi zar zor içeri
sokabiliyorum. "Rahatlamana ihtiyacım var."

"Rahatım," diyor. "Sadece ıkın, Silas. Ben iyiyim, söz veriyorum."

Dişlerimi sıkarak daha sert itiyorum ve birkaç santim içeri kayıyorum.

"Anne.

. sikici," diye homurdanıyorum, sikim onun ne kadar sıkı ve sıcak olduğundan patlamaya hazır.

"Daha fazla," diyor kalçalarını bana doğru savurarak.

Onu istediği şeyden mahrum edemem, bu yüzden dibe vurana kadar daha derine itiyorum, tamamen içine giriyorum.

"Tanrım, iyi misin?" Başımın döndüğünü hissederek soruyorum, beni tuttuğu için başım dönüyor.

"Çok mükemmelim," diye cevap veriyor ve kalçalarını oynatmaya başlıyor.

"Bebeğim, kımıldama. Lütfen sık beni." Pelvisini hareket ettiriyor, ben de ona uyuyorum çünkü sıcaklık ve sürtünme için çok çaresizim. "Dayanamayacağım."

Hayır.

Otuz saniyeden az bir süre içinde geleceğim.

"Özür dilerim," diyorum kalçalarını kavrayıp pompalamaya başlarken. "Siktir, özür dilerim." Kendimi kontrol edemiyorum. Duramıyorum. Daha sert ve daha sert pompalıyorum, o kadar hızlı itiyorum ki bayılmaya başlıyorum. Amcığının sikimi kavrayışı o kadar yoğun ki gözlerim kararmaya başladı.

Etrafımdaki her şeyin anlamını yitiriyorum. Tek aradığım zevkim. İhtiyacım olan bu rahatlama.

İtiyoru

m.

Tamam

.

Ve bitti.

Ve tekrar.

O kadar sert vuruyorum ki ve tenlerimiz birbirine o kadar yüksek sesle çarpıyor ki, yemin ederim komşularım bizi duyabilir.

"Oradayım, kahretsin, tam oradayım," diye inliyorum. Siyahlık görüşümü kaplıyor, bir zevk roketi omurgamdan yukarı fırlıyor ve doğrudan aletimden patlıyor. "Uhhhhhh, fuuuuuuck." Hâlâ kalçalarını tutuyorum. Amcığı etrafımda kasılırken içine boşalıyorum ve üçüncü kez boşalıyor, orgazmım daha uzun sürüyor. *Nefes alamıyorum.*

Yana düşünüyorum ve nefesimi tutmaya çalışırken göğsümün kabardığını hissediyorum. Yavaşça görüşüm geri geliyor ve tam zamanında Ollie'nin üzerimde yattığını görüyorum. Ellerim onun etrafında dolaşıyor ve onu sıkıca kendime çekiyorum.

"Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım," diyorum.

"Ben de öyle. Ya da o kadar çok." Önce çenemi, sonra yanağımı, burnumu ve sonra da ağzımı öpüyor. Dudaklarımı ayırıyorum ve beni bırakıp başını göğsüme yaslamadan önce birkaç saniye benimle öpüşmesine izin veriyorum. "Silas?"

"Hmm?" Sırtını okşayarak soruyorum.

"Sanırım beni tüm erkekler için mahvettin."

"Güzel." Ve sonra ekledim, "Gerçek bir erkekle yatınca ne olduğunu gördün mü?"

Kıkırdıyor. "Yanıldığım kanıtlandığında bunu kabul edebilirim. Yaşlı bir adamla çıkmak çok daha iyi."

"Aynen öyle, bebeğim."

"Bana gerçekten kahvaltı mı hazırlıyorsun, yoksa ben mi hayal görüyorum?" Ollie arkamdan yaklaşıp çıplak sırtımı öperken ellerini kalçalarımaya koyarak soruyor.

"Umarım omlet seviyorsundur."

Ocağın altını kapatıp yüzümü ona döndüğümde, "Bayıldım," diyor.

Benim tişörtlerimden birini giyiyor ve ona çok yakışıyor. Ona benim diyebilme şansını nasıl yakaladığımı gerçekten merak ediyorum.

Çenesini kaldırıp "Günaydın." diyorum.

"Günaydın." Elleri etrafımda dolaşıyor ve külotumun bel bandının altına girip kıcıımı kavırıyor.

"Beni sertleştireceksin." "Güzel."

"Önce kahvaltı, sonra seni beceririm."

"Tamam, ama hızlı ye."

Kıkırdıyorum ve sonra ellerini kıcımdan çekiyorum. "Bize cezveden kahve getir."

Kahve makinesine bakıyor ve "Bu kadar parası olan bir adam için daha iyi bir makineniz olmamasına şaşıldım" diyor.

"Ben sade severken gerek yok," diye cevap veriyorum. "Merak etme, dolapta senin için krema falan var."

"Ah, bunu sadece benim için mi aldın?" "Evet," diye cevap verdim.

Kahve makinesinin yanındaki ağaç kupa standından iki kupa çekip dolduruyor. Sonra buzdolabına gider ve bir an duraklar. "Silas, burada beş farklı krema var."

"Ne seveceğini bilmiyordum."

"Onları ne zaman aldın?"

"Bu sabah," diye cevap veriyorum büyük omleti tabağa koyup ikiye bölerken. Diğer yarısını ona servis ediyorum ve ardından ekmek kızartma makinesinden kepekli tostı alıp her iki dilimin üzerine tereyağı sürüyorum. Birlikte tabakları, çatal bıçak takımlarını ve fincanları masaya götürüyoruz. Oturuyorum ve sonra kucağıma oturması için elini çekiyorum.

Boynunu öperken, "Biliyor musun, tam şurada mükemmel bir sandalye var," diyor.

"Biliyorum ama arkadaşlarımla kızlarıyla böyle oturmalarını kıskanıyordum. Şimdi sıra bende."

Kolunu omuzlarıma doluyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Bu gerçekten çok tatlı."

Elimi kalçasında gezdiriyorum ve çatalımı alıyorum. "Biliyor musun, sana hiç teşekkür ettiğimi sanmıyorum."

"Ne için? Dün gece sana sakso çekerken bayılmana neden olduğum için mi?"

Hafifçe gülüyorum. "Hayır, o değil, ama bu ağız" -onu hafifçe öperim- "çok günahkâr."

"Teşekkür ederim."

"Ama ben bundan bahsetmiyordum." Kalçasını nazikçe ovuyorum. "Bana karşı sabırlı olduğun için teşekkür ederim. Hâlâ kafamda çözmem gereken çok şey var ama bana kızmadığın için minnettarım."

"Dediğim gibi" -başparmağını dudağımın üzerinde gezdiriyor- "sen buna değersin Silas."

Dudaklarını ısıırıyorum, gülümsüyor ve kahvaltısına geri dönmeden önce öpücüğe karşılık veriyor. "Yani seninle yapmak istediğim bir sürü şey var."

"Ne gibi?" Ben soruyorum.

"Öncelikle vibratörümü senin üzerinde denemek istiyorum. Ayrıca gözüme kestirdiğim bir penis halkası var, seni ona bağlamak istiyorum. Ayrıca, hafif bir esarete ne dersin?"

Kıkırdıyorum. "Tanrım, Ollie, normal aktivitelerden bahsediyorsun sanıyordum."

"Penis halkaları düzenli aktiviteler değil mi?"

"Hayır." Biraz daha gülüyorum ve sonra omzunu öpüyorum. "Ama sen ne istersen ben varım."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Sadece bana zarar verme. Hâlâ hokey oynamak zorundayım. Eğer taşaklarım dövülür ve morarırsa, paten kayarken çok zorlanırım."

"Taşaklarını seviyorum. Onlara asla zarar vermem." "Bu daha önce duyduğum bir şey değil."

"Çünkü benden önceki kadın erkeğini nasıl takdir edeceğini bilmiyordu." Göğsümü öpüyor ve elini taşaklarıma götürüp onları hafifçe avuçluyor. Derin bir nefes alıyorum, beni okşadığı için o kadar memnunum ki. "Ağda yaptırıyor musun?"

"Evet," diye cevap veriyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm, onları hiç böyle tüysüz görmemiştim ve dün gece ağzıma almaya doyamadığımı hissediyorum."

"Evet, anlayabiliyorum."

Biraz yumurta aldı ve sonra "Size bir şey sorabilir miyim, övgü almak için falan sormuyorum, sadece gerçekten merak ediyorum?" dedi.

"Elbette."

"Şey, Yonny hiçbir zaman aletinin emilmesinden gerçekten hoşlanmadı ve nedenini bilmiyorum. Genel olarak seksten pek hoşlanmazdı ve ben bunun hep tuhaf olduğunu düşünmüştümdür. Sence bunun benim oldukça agresif tekniğimle bir ilgisi var mı?"

"Siktir. Hayır," diye cevap veriyorum. "Hepsi onun suçu. Bebeğim, şimdiye kadar sahip olduklarımın en iyisi olduğunu söylediğimde ciddiym."

Bana doğru döndü. "Gerçekten mi?" "Gerçekten."

Şimdi bana sarılacak şekilde dönüyor ve işte o zaman iç çamaşırı giymediğini fark ediyorum. Ellerimi gömleğinin altına sokuyorum ve sonra gömleğini vücudundan tamamen çıkarıp yere bırakıyorum. Sonra zaten sertleşmiş olan sikimi külotumdan çıkarıp fısıldıyorum, "Becer beni."

"Bekliyordum," diyor tam ayağa kalkmadan önce, sikimi girişine dayıyor ve aşağıya indiriyor.

İsa.

O tam bir cennet.

Bölüm Yirmi Bir

OLLIE

Bu sabah ısıruk izlerini kapatmak için çok uğraştım.

Silas: *Bunun için kötü hissetmem mi gerekiyor?*

Biraz sempati iyi olurdu.

Üzgün değilim. Onlar hakkında soru sorduklarında kime ait olduğunuzu herkese bildirin.

Ollie: *Aletini kemirmeye başlayacağım, böylece takım arkadaşların senin kime ait olduğunu bilecek.*

Hoş geldin. Kemir bakalım.

Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etme.

Silas: *Bunun benim için iyi bir zaman olacağından eminim.* **Ollie:** *Sikini ne kadar sevdiğimi söylemiş miydin? Yeterince değil.*

Ollie: *Bunu sürekli düşünüyorum.*

Silas: *Bir kez daha, adamlarımın önünde beni zorlama.*

Ollie: *Kendini kontrol edemiyor musun?* **Silas:** *Sen *kendini* kontrol edemiyor musun? Hayır. Alış buna.*

Silas: *En azından dürüstsün.*

Bu akşam maçtan sonra bana gelir misin? Planlarım var.

*Nerede olmamı istersen orada olacağım.
Güzel cevap. Bu gece iyi şanslar.
Teşekkürler bebeğim.*

"GÜLÜMSEMEN SÜREKLİLİK GÖSTERİYOR," diyor Ross, öğrenci birliğindeki masama gelip salata yerken. "Ve sen de morluklarını kapatarak boktan bir iş yapmışsın."

"Silas'a onları örtbas etmek için ne kadar zor zamanlar geçirdiğimi anlatıyordum." Üzerinde çalıştığım makaleyi kaydediyorum ve dikkatimi karşımda oturan Ross'a veriyorum. "Nasılsın?"

"Güzel." Gülümsüyor. "Dün gece Ian'ı gördüm." "Gördün mü?"

Ross başını sallar. "Beni çok güzel bir biftek restoranına götürdü. Bütün geceyi hiçbir şey ve her şey hakkında sohbet ederek geçirdik ve vedalaşma zamanı geldiğinde, evine geri dönmek isteyip istemediğimi sordu."

"Lütfen bana evet dediğini söyle."

"Elbette öyle." Öne doğru eğildi ve fısıldadı, "Hokey vücutları şimdiye kadar dokunduğum hiçbir şeye benzemiyor."

"Bir de bana sor," diyorum Silas'ı ve onun çıplak halini düşünerek.

"Geniş Sandıklar, küçük Beller, kaslar her yerde."

Ross iç çekiyor. "Onun yanındayken kendimi gerçekten aşağılık hissediyorum. Daha çok çabalamam gerekiyormuş gibi hissediyorum." "Kes şunu," diyorum. "Harika bir vücudun var ve eğer Ian öyle düşünmüyorsa, seni evine davet etmezdi."

"Doğru." Ağzının kenarları yukarı kalktı. "O tam bir dom, Ollie. Yatak odasının her bölümüne sahip."

"Bu çok ateşli."

"Silas da aynı şekilde mi?"

"Öyle," diyorum birlikte geçirdiğimiz geceyi düşünerek. "Yaptığımız her şeyi kontrol etmeyi seviyor. Bana ne yapacağımı söylüyor ama neye ihtiyacım olduğunu da soruyor. Düşünceli ve anlayışlı biri. O beni memnun etmeyi tercih ediyor, ben de onu memnun etmeyi tercih ediyorum, bu yüzden bazen kimin diğerini boşaltacağı konusunda kavga ediyormuşuz gibi geliyor."

"Bunu onda görebiliyorum. Bunu boynundaki ısırik izlerinde de görebiliyorum."

Elimi boynuma bastırıyorum. "Dün gece işler biraz kontrolden çıktı."

"Kampüsteki herkes bunu görebiliyor."

"Hiç ısırık iziniz var mı?" diye sordum.

"Hayır, ama Ian dün gece kışıma şaplak atmaya bayıldı, o yüzden biraz acıyor."

Masanın öbür ucuna uzanıp Ross'un elini tutuyorum. "Aman Tanrım, Silas bana bunu yaptı. Daha önce hiç şaplak yememiştim ve sana yemin ederim, ilk yaptığında neredeyse boşalıyordum."

"Gerçekten mi? Alışmam gerekti ama bir kez alıştığımda, tokat atması ve sonra elini tokat attığı yerin üzerine koyması çok hoşuma gitti."

İnançsızlıkla başımı sallıyorum. "Nasıl bu kadar şanslı olabildik? Her şeyin bizim için yerli yerine oturması tuhaf değil mi?"

"Öyle. İyi olamayacak bir şeylerin gelişmekte olduğunu hissediyorum."

"Ya da hayatta bunu hak etmişiz gibi düşünebilirsin," diyorum, tüm bunların içinde olumlu bir yan bulmaya çalışarak. "İşlerin doğru gidiyor olması, yanlış gideceği anlamına gelmez."

Ross, "Biliyorum ama benim flört hayatım en iyi ihtimalle trajikti," diyor. "Seninki de öyle. Yonny iyi bir erkek arkadaştan başka her şeydi. Berbat biriydi ve sonra bir barda rastgele bir adamı öpüyorsun ve o adam her zaman hayalini kurduğun seks tanrısı mı oluyor? Bu gerçek olamayacak kadar iyi hissettirmiyor mu?"

"Biraz," diyorum düşünerek. "Ama sanırım Silas ve benim birbirimizle tanışmamız gerekiyordu. Candace'in yanıldığını kanıtlamak ve bunu yüzüne vurmak için onu rastgele öpmek bir risk miydi? Tabii ki riskti. Ama sanki o gece tanışmamız kaderimizde varmış gibi hissediyorum. O benim yeniden kendime güvenmeme ve güzel hissetmeme yardım etti, ben de onun aldatıldıktan sonra kendi değerini bulmasına yardım ettim..." Bakışlarımı kaçırıyorum. Hay sikeyim. "Yani, eski sevgilisiyle ayrıldıktan sonra."

Ross duraklıyor ve beni inceliyor. "Ne söyleyecektin?" Zihinsel olarak kendime küfrederek dudaklarımı birbirine doluyorum. "Silas'ın aldatıldığını mı söyleyecektin?"

Panik beni gölgede bıraktı. "Hayır, o, uh ... sadece ayrıldılar. Hepsi bu. Aldattı demeyecektim." Sanki paniğim inandırıcıymış gibi. Tanrım, bunu nasıl yüksek sesle söyleyebildim? Bu kadar rahat? Ona asla bir şey söylemeyeceğime yemin etmişim ve işte buradayım, neredeyse bombayı patlatıyordum. Benim neyim var böyle?

Mutlak ihanet. Boğazım düğümlenirken gözlerim yaşlarla doluyor.

Ross paniklediğimi fark ediyor ve elimi tutmak için masanın öbür ucuna uzanıyor. "Hiçbir şey söylemeyeceğim, hayatım üzerine yemin ederim Ollie."

Başımı sallıyorum, ona inanıyorum ama yine de kendimden nefret ediyorum. "Tamam..." Elim sıkıyor. "Söz veriyorum."

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum ciddiyetle.

"Hey." Elimi tekrar sıktı. "Her şey yoluna girecek. Birbirinizi bulmanız gerekiyordu. Bunu biliyorum." Yanağımdan bir damla yaş süzülürken başımı sallıyorum. "Üzülme."

Yanağıma kaydırđım. "Bir şey söylemeyeceğime yemin ettim." Derin bir nefes alıyorum ve gözlerimi kurulamak için bir peçete alıyorum. "Tanrım, ben bir aptalım."

"Sorun değıl, Ollie. Hey, başka bir şeyden konuşmaya ne dersin? Makale nasıl?"

Evet, Silas'ın kalbini kapatmasına neden olan ihanetten başka bir şey hakkında konuşalım.

"İyi," diye cevap veriyorum, sesimdeki paniğı silkeleyerek. "Neredeyse bitirdim. Birkaç son rötuşum var ama umarım Roberts beğenir. Bir hokey oyuncusunun günlük yaşamına, nelerle uğraştığına, taahhütlerine ve hatta Agitators organizasyonuna bile değindim. Oyuncularını ne pahasına olursa olsun nasıl koruduklarını ve oyuncuların nasıl daha yüksek standartlara tabi tutulduklarını anlattım. Ama bu yüzden şampiyonlar. Umarım Roberts'ın aradığı şey budur."

"Tam olarak aradığı şeyin bu olduğundan emin değılim ama büyüleyici olacağına ve buna izin vereceğine de inanıyorum."

"Umarım öyledir," diyorum. "Üzerinde gerçekten çok çalıştım." "Silas'ın okumasına izin verdin mi?"

"Evet, bu sabah okudu ve onayladı. Sonra da bana asıldı." Ross kıkırdıyor. "Bu adam kuku seviyor, değıl mi?"

Gülüyorum ve başımı sallıyorum, kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Ross'a güvenebileceğimi biliyorum. Başka birine değıl de ona hata yaptığım için mutluyum. "Öyle. Ve bunu bu kadar çok sevmesine bayılıyorum."

"Eminim öyledir." Ross kaşlarını oynatır.

Şirin kafeye adımımı atıyorum ve etrafa bakıyorum. Tavan boyunca uzanan kırışler ve çeşitli bitkiler mekânı bir orman gibi hissettiriyor. Jungle Café ismi de buradan geliyor. Buraya daha önce hiç gelmedim ama çam ağacından zemininden nefis aromasına ve en az yedi metre yüksekliğe uzanan ve bir ucundan diğetine ampul ışıklar bağlayan sevimli kabinlerine kadar, Ross'u işlerini halletmesi için buraya getireceğime hiç şüphe yok.

Göz ucuyla birinin el salladığını görüyorum, dönüyorum ve Winnie'yi önünde iki büyük bardakla buluyorum.

Masaların arasından geçip onun karşısındaki koltuğa oturuyorum. "Aman Tanrım, burası çok güzel."

"Biliyorum. Burası işimi yapmak için en sevdiğim yer." Bana bir fincan uzattı. "Karamelli latte, sadece senin için."

"Çok tatlısın. Teşekkür ederim."

"Oturup konuşmak için biraz yalnız zaman bulabildiğimize sevindim." Winnie muhtemelen gelmiş geçmiş en sevimli insan. Altın sarısı saçları ve sıcakkanlı kişiliğiyle çok parlak bir gülümsemesi var. Pacey'nin ona neden bu kadar çabuk aşık olduğu çok açık. Çok sevimli bir çift olmuşlar.

"Minnettarım. Bir hokey oyuncusuyla çıkmak benim için tamamen yeni bir şey."

"Pekala, ben senin rehberin olacağım ve beklenmedik tümseklerden geçmene yardım edeceğim.

Ayrıca, bunu yaşayan birini tanımak da güzel olacak." "Hornsby'nin kızı Penny ile yakın değil misiniz?"

"Evet," diye yanıtlıyor Winnie. "Ama aynı zamanda süper hamile, bu yüzden farklı bir seviyede."

"Ooof, bunun bir süre başıma gelmesini istemiyorum."

Winnie kıkırdar. "Bunun için endişelenecek çok zamanın var. Tabii . . . Silas'a karşı dikkatli değilsin."

Kahvemi dudaklarıma götürüyorum. "Dikkatliyim. Çok dikkatliyim."

"Güzel." Sırıttıyor. "Silas seni bulduğu için çok mutluyum. Bunu daha önce de söylediğimi biliyorum ama öyleyim. O çok iyi bir adam. Onu mutlu görmek çok güzel."

"O beni de mutlu ediyor."

"Umarım bu çok küstahça olmaz ama Pacey ve bana sahte anlaşmanızdan bahsetti."

"Öyle olduğunu düşünmüştüm."

"Nasıl oldu da onun yanına gidip onu öpecek kadar kendine güvenebildin? Bunu yapabileceğimden şüpheliyim."

"Çaresizlik bize komik şeyler yaptırır." Kahvemi yere bıraktım. "Birlikte çalıştığım ve tahammül edemediğim bir kız var. Yüzünüze karşı samimi davranırken aralara gizlice hakaretler sıkıştıran, sonra da siz ortalıkta yokken sizi nasıl alt edeceğini planlayan biri."

"Böyle insanları sevmiyor musun?"

"Evet, en iyisi onlar," diyorum göz devirerek. "Onun post-it notlarından birini aldığımdan beri beni yakalamaya çalışıyor ve peşimi bırakmıyor. O

Hatta yaz sonu ödevlerinin sorumluluğunu bana verdi ve hokey hakkında hiçbir şey bilmediğimi söyledi. Bunu öğrendiğimiz gece Silas'la tanıştığım geceydi. Takıldığımız barda beni kışkırttı ve eski sevgilimle çıktığını o zaman öğrendim."

Winnie yüzünü buruşturur. "Oof, bu pek iyi gitmemiş olabilir."

"Öyle olmadı. Durumu kurtarmak istedim ve erkek arkadaşımın da barda olduğunu söyledim. Bana inanmadıkları zaman Silas'ı tek başına gördüm, yanına gittim ve onu öpeceğimi söyledim. Bana hayır demeyince de yaptım."

Winnie kıkırdar. "Bu çok şaşırtıcı."

"Ondan sonra birbirimize yardım etmek için bir anlaşma yaptık ki bunu zaten biliyorsunuz. Dürüst olmak gerekirse, bunun bu hale geleceğini düşünmemiştim ama geriye dönüp baktığımda nasıl gelmediğini merak ediyorum. Silas tanıdığım hiç kimseye benzemiyor. İyi olduğumdan, ihtiyacım olan her şeye sahip olduğumdan emin olma şekli."
"Elimi bana verdiği kolyelere bastırıyorum. "O gerçekten istediğim her şey."

"Bu beni çok mutlu etti. Siz ikiniz cidden çok tatlısınız."

"Teşekkür ederim. Keşke bu ilişkiye sezon içinde başlamasaydık, çünkü bu işleri daha da zorlaştırıyor, ama hallediyoruz."

"Kesinlikle zor," diyor Winnie. "Ama iyi yanları da var."

"Öyle mi?" Ben soruyorum.

Winnie yan tarafa bakıyor. "Oyun sonrası adrenalin seksini henüz yaşamadın mı?"

Canlanıyorum. "Yani, onun maçından sonra seks yaptık ve bu hayatım boyunca yaptığım en inanılmaz seksti."

Winnie fincanını ağzına götürürken yavaşça başını sallıyor. "Her iç saha maçından sonra bunu bekleyin. Her ... iç saha maçından sonra."

Bu tür orgazmların her gün yaşandığını düşününce avuçlarım terlemeye başlıyor. "Ciddi misin?"

"Evet. Penny'ye bile sordum, onda da aynı şey var. O kadar çok enerjileri ve adrenalinleri var ki maçlardan sonra kuduz canavarlara dönüşüyorlar. Pacey eve geldiğinde artık kıyafetlerle uğraşmıyorum bile. Beni nerede çıplak ve yatakta bulacağını çok iyi biliyor."

"Pacey şimdiye kadar yaptığın en iyi seks mi?"

"Eller aşağı. Peki ya sen ve Silas?"

"Öyle," diyorum, göğsüm bu adam için doluyor. "O her yönüyle en iyisi."

"Bu konuyu biriyle konuşabilmek çok özgürleştirici. En iyi arkadaşım Katherine'le bu konuyu konuşamıyorum çünkü o biraz tutucu ve namuslu. Diğer en iyi arkadaşım Max de sürekli onu Ian Rivers'la ne zaman tanıştıracacağımı soruyor."

Çekiniyorum. "Uh . . . Silas'tan arkadaşım Ross'u onunla tanıştırmasını isteyebilirdim."

Winnie parmağını ısırarak "Hayır," diyor. "Kahretsin, anlaştılar mı?"

Yavaşça başımı sallıyorum. "Yaptılar."

"Kahretsin." Winnie koltuğunun arkasına yaslanır. "Max beni kesinlikle öldürecek."

Kıkırdıyorum. "Özür dilerim."

Winnie bana el salladı. "Üzülme. Bu benim hatam. Onu daha önce satmalıydım. Ne diyeceğim şimdi ben?" Winnie çenesine vuruyor. "Arkadaşın Ross ve Ian'ın üçlü seksle ilgileneneğini sanmıyorum?"

"Her zaman sorabilirim," diyorum ikimiz de gülerken.

YURT KAPIM açılıyor ve tık diye kapanıyor.

Yatağında beklerken içimi bir beklenti kaplıyor.

Bütün gün Silas'ı düşündüm. Ross'la olan maçını bile izledim. Yine kazandılar ve Silas da Holmes gibi gol attı. Buzun üzerinde çok düzgün görünüyordu. Yeteneğinden gerçekten etkilendim.

Maçtan sonra evime döndüm ve eşofmanlarımı çıkarıp popomu zar zor örten dantelli bir iç çamaşırı giydim. Bunu siyah bir bluzla eşleştirdim, onun sevdiğini bildiğim bir şey. Winnie'nin dediği gibi çıplak olmayı düşündüm ama Silas'ın kıyafetlerimi soyması fikri de çok hoşuma gitti.

Yaşam alanımın ana bölümüne adım atıyor ve onu takım elbise giymiş, duştan çıkmış ıslak saçlarıyla gördüğümde, sanki alevler içinde bir ateşin üzerinde duruyormuşum gibi tüm vücudumun ısındığını hissediyorum.

Hevesli gözleri beni tepeden tırnağa dolaşüyor ve yüzüme ulaştığında, "Çok iyi görünüyorsun bebeğim," diyor.

Gülümsüyorum. "Sen de öyle."

Takım elbisesinin düğmelerini açıyor ve ceketini çıkarıp masamın üzerine koyuyor. Ayakkabılarını da tekmeleyerek çıkarıyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Yavaşça elini başımın arkasına götürüyor ve beni hafifçe öpüyor, ona olan ihtiyacım bir anda artıyor.

Bir elini iç çamaşırlarımın altına sokup parmaklarını tenime geçirirken gömleğini sıkıca kavıyorum. Ağzına karşı inliyorum ve beni yatağımın kenarına getiriyor, orada oturuyorum, ağzını benimkinden serbest bırakıyor.

Önümde durmuş, pantolonundaki şişkinliği belli ederek beyaz gömleğinin düğmelerini çözüyor. Sonra gömleğinin düğmelerini çözüp açıkta bırakıyor, böylece iyi yontulmuş vücudunu görebiliyorum. Ardından kemerini ve pantolonunu çözüyor ve onları da açık bırakıyor.

"Bugün iyi bir maç çıkardın," diyorum ayağa kalkıp gömleğini taş gibi sert omuzlarından iterken.

"İzledin mi?" diye soruyor, ellerim pantolonuna gidiyor ve onları da aşağı itiyorum, onu sadece külotuyla bırakıyorum.

"Evet, Ross ve ben izledik. Hokeye gerçekten ilgi duymaya başladı. Maç boyunca Bay Mustard'a mesaj atıyordu."

Silas, ben onu yatağa çekip yatak başlığına yaslamadan hemen önce pantolonunu çıkarıyor. Kucağına oturuyorum ve tam üstüne oturuyorum. Elleri hemen göğüs kafesime düşüyor, başparmakları göğüslerimi okşuyor.

"Bu bluzlardan birini kaç kez giydiğini biliyor musun? ve tek yapmak istediğim onu kaldırıp memelerini emmek ve onlarla oynamak mıydı?" "Her seferinde mi?" Göğsüne daireler çizerek soruyorum.

"Evet. Her seferinde." Düzenli bir nefes veriyor. "Kendine dokunurken hiç beni düşündün mü?"

"Birçok kez," diye yanıtlıyor. "Kabul etmek istemediğim kadar çok kez."

Parmağımı meme ucunun üzerinde gezdiriyorum ve pelvisinin altımda kaydığını hissediyorum. "Beni düşünerek mastürbasyon yaptığını düşünmek beni çok azdırıyor." Elleri üstümün altından yukarı uzanıyor ve göğüslerimi avuçluyor. "Sonra hiç tatmin oldun mu?"

"Asla," diye cevap veriyor, kalçalarım onunkilerin üzerinde hareket ettikçe sesi daha da derinleşiyor. "Her zaman daha fazlasına ihtiyacım olduğunu hissettim, gerçek bir şeye ihtiyacım olduğunu."

"Artık gerçeğine sahipsin," diye cevap veriyorum.

"Evet," diye nefes alıyor ben ona sürtünürken. "Ve sen üzerimde hareket ederken lanet olası aklımlı kaybetmemeye çalışıyorum. Sanki tüm beyin hücrelerim her saniye parçalanmıyormuş gibi burada oturup konuşamam."

Sırıyorum. "O zaman bana ne yapmak istediğini söyle."

"Sikeyim seni. Sert. Hızlıca. Ve sonra tekrar yap." Parmaklarıyla meme ucumu yuvarlıyor.

Kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum. "Ne?" diye soruyor.

"Winnie haklıydı."

"Hangi konuda haklıydı?"

Şimdi meme uçlarımı çimdiklerken çenesine öpücükler konduruyorum ve bacaklarımın arasında bir uyarılma dalgasına neden oluyorum. "Sizde oyun sonrası seks adrenalini varmış." Önce yanağını, sonra dudaklarını, sonra da çenesini öpüyorum.

"Var ve eğer yakında seni sikmezsem aklımı kaçıracağım."

Kıkırdıyorum ve gömleğimi çıkarması için kollarımı kaldırıyorum. "O zaman sik beni."

Gömleğimi çabucak çıkarıyor, sonra beni sırtüstü çeviriyor ve iç çamaşırımı çekiyor. Onları yırtıyor ve bacaklarımı açıp kendini aşağı indirmeden önce yere atıyor.

"Bekle," diyorum, onu durdurarak. "Önce üzerine bir şey giymeni istiyorum."

Yüzündeki şaşkın ifade çok şirin. "Prezervatif takmamı mı istiyorsun?"

"Hayır. Komodinimde bir penis halkası var. Tak onu."

Uzanıp komodininin çekmecesini açmadan ve siyah penis halkasını bulmadan önce gözleri kararıyor. Aramızda tutuyor ve "Bana tak" diyor.

İkinci kez sormasına gerek yok. Arkasına yaslanmasını sağlıyorum, böylece külotunu çıkarabiliyorum. Ereksiyon halindeki penisi görüldüğünde, kendime engel olamıyorum. Eğildim ve ucunu emdim.

"Bebeğim," diyor, ağzımı izleyebilmek için saçımı yana kaydırarak. Onu serbest bırakmadan önce birkaç kez çekiyorum ve horoz halkasını tabanının etrafına kaydırıyorum ve sonra bir sırtısla açıyorum. Vücudu sarsılıyor ve elleri yatağı kavıyor. "Lanet olsun."

"İyi hissettiriyor mu?" Dilimi tekrar başının etrafında döndürürken soruyorum.

"Evet," diyor, başı yatak başlığına düşüyor. "Kahretsin evet, iyi hissettiriyor."

Aletini ağzıma sokarken tatmin duygusu içime işliyor. Dilime karşı titreşimi hissediyorum ve onu daha derine götürdüğümde, onun üzerinde sahip olduğum kısıtlamanın, uyluklarındaki gerginliğin ve onun sertliğinin tadını çıkarıyorum.

Vücut. Hiçbir şey benim için bir erkeği ağızımdan boşaltabilmek kadar seksi olamaz. Böyle bir kontrole sahip olmayı seviyorum. Bu tür bir güç.

Ucuna kadar çekiyorum ve sonra dilimi piercinglerinden aşağı doğru döndürüyorum, her birine zaman ayırıyorum. Horoz halkasının titreştiği tabana ulaştığımda, tüm yol boyunca ısıarak yukarı doğru hareket ediyorum.

"Kahretsin." Çenesini sıkıyor. "Daha fazla. Beni tekrar derinlere çek."

Ağızımı sevmesini severek dudaklarımı ayırıyorum ve onu tekrar boğazımın arkasına getiriyorum. Ne çevresi ne de uzunluğu beni rahatsız ediyor. Bundan zevk alıyorum. Öğürme refleksim olmadığı için onu derinlere kadar sokabiliyorum.

Yüksek bir hırıltı çıkarıp duraklamama neden olana kadar gergin ereksiyonu üzerinde nabzımı birkaç kez tekrarlıyorum. Tam zamanında kafamı kaldırıp beni aletinden kaldırdığını ve yatağa geriye doğru fırlattığını hissediyorum. Çılgın gözleri benimkilerle buluştu. "O mükemmel amcığa boşalacağım, ağzına değil."

Mmm, evet, lütfen.

Güçlü eli karnımdan yukarıya, göğüslerimin üzerinden boynuma doğru kayıyor ve beni kavıyor.

"Seni çok fena sikmem lazım," diyor. "Seni sonra yiyeceğim, ama serbest kalmaya ihtiyacım var. Şimdi."

"O zaman sik beni, Silas."

Sikini girişime yerleştiriyor, onun için daha da geniş açıyorum, daha iyi erişebilmesi için dizlerimi çekiyorum ve her seferinde bir acı verici inç içime kayıyor. Penis halkasından gelen titreşim beni hemen doğru noktadan vuruyor ve o anda biliyorum ki, eli boğazımdayken ve kocaman horozu beni uzatırken, hiç şansım yok.

"Sert ol," diyorum. "Kocaman sikinin her santimini hissettir bana."

Gözleri çılgına dönüyor ve sertçe pompalamaya başlıyor, o kadar sert ki tam duvara yaslanana kadar yatağın üzerinde kayıyorum.

"Beni daha sert becer," diyorum, eli hâlâ boynumu kavıyor ve kendimi tamamen ona ait hissetmemi sağlıyor.

İçime çok agresif bir şekilde pompaladığı için bacaklarımı serbest bırakıyorum ve bizi sabitlemek için bir elimi duvara dayarken diğer elimle omzunu kavrayıp parmaklarımı sırtına geçiriyorum. "Daha sert, Silas. Beni döllerinle doldur."

"Lanet olsun," diyor kalçaları içime girip çıkarken, vücudu hareket ettikçe karın kasları da ateşleniyor. Boynundaki damarlar çıkıntı yapıyor, kaslı göğüs kasları zıplıyor ve boynumu daha sıkı kavıyor.

"İçimde çok büyüsun. Her santimini hissedebiliyorum." Tekrar pompalıyor.

Ve tekrar.

Ve yine, beni doğrudan G noktasından vurarak, beni bir coşku girdabına gönderdi, orgazmım tam orada, düşmeye hazırdı.

"Sen gittiğinde buna bakarak mastürbasyon yapacağım," diyorum. "Tam şu ana."

Boyunu uzatırken inliyor ve bana lezzetli karın kaslarının muhteşem görüntüsünü veriyor. Eğer bu kadar çaresiz olmasaydı, karnının her santimini yalayabilmek için onu iterdim.

"Seni becermeyi asla bırakmak istemiyorum," diyor nabız atıp dururken, sonra nabız atıp dururken. Sikinin halkasının titreşimiyle eşleşen yeni sürtünme ayak parmaklarımı kıvrıyor.

"Cezalandır beni. Boğ beni. Tam oradayım. Daha sert, Silas."

"Siktir," diyor kendini bırakıp beni yüzüstü çevirmeden hemen önce. Kalçalarımı yukarı kaldırıyor ve kıcıma öyle sert bir tokat atıyor ki, bacaklarımdan aşağı bir şehvet dalgası yayılmadan hemen önce gözlerim yaşıyor. Ve sonra tekrar yapıyor, tokat o kadar yüksek ki duvarlarda yankılanıyor.

Ve tam beni tekrar tokatlarken, kendini içeri sokuyor ve midemin dibe vurmasına neden olacak kadar dolu hissetmemi sağlıyor.

"Beni derinden becer, Silas."

Başka bir hırıltıyla saçlarımı eklemlerinin etrafına doluyor ve kıcıma öyle sert bir şaplak atmadan hemen önce başımı geriye çekiyor ki zevkle haykırıyorum.

"Kabart beni," diye bağıriyorum. "Tekrar, Silas."

İçimde nabız atıyor ve beni tekrar tokatlıyor.

"Beni kırmızı yap."

Homurdanıyor ve bana tekrar

tokat atıyor. Ve tekrar.

Ve tekrar, amım kasılmaya başlayana kadar.

Çok fazla. Hepsi. Onun siki. Kontrolü. Eli.

Orgazmım vücudumda nabız gibi atıyor ve bir hamle daha yapınca sikinin etrafında kasılıyorum ve adını haykırıyorum.

"Ahhhhh . . . siktir." Birkaç kez daha pompalıyor, anlaşılmaz bir şeyler homurdanıyor, sonra duruyor, siki içimde şişerken elleri leğen kemiğimi sallıyor ve boşalıyor.

Birlikte inliyoruz. İkimiz de yatağın üstüne yığılana kadar coşkudan yavaşça aşağı yuvarlanmadan hemen önce orgazmlarımız eşleşti, horoz halkası hala titreşiyor.

"Tanrım, Ollie," diyor horoz halkasını kapatmak ve çıkarmak için aramıza uzanırken. Onu kenara fırlattığını hissediyorum ve sonra yuvarlanıp beni de yanına çekiyor. Bacağımı ona doluyorum ve başımı omzuna yaslıyorum. Ben parmağımı göğsünde aşağı yukarı gezdirirken o başparmağını yan tarafıma sürüyor. "Kahretsin," diye ağır ağır nefes alıyor. "Bu lanet . . ."

Muhtemelen bunu tarif etmenin en iyi yolu. "Beni çok tahrik ediyorsun," diyorum.

"Aynen, bebeğim." Başımı öpüyor ve derin bir nefes alıyor. "Bana bir saniye ver, tekrar bacaklarının arasında olacağım ve sana hak ettiğini vereceğim."

Göğsüne bir öpücük konduruyorum. *Sadece seks değil.* Yani, adam yarın yokmuş gibi sevişebiliyor. Ama sadece bu değil, bana değer verildiğini hissettiriyor. Sanki onun için *benim* aldığım zevkten daha iyi bir şey yokmuş gibi. Bu bana kendimi değerli hissettiriyor. Buna bayılıyorum. "Sen benim hak ettiğim şeysin."

Yirmi İkinci Bölüm

SILAS

Sarah ile on yılı aşkın bir süre birlikte oldum ve bir kez bile Ollie için hissettiklerimi hissetmedim.

Sanırım Sarah'yı sevdim. Bunu geçmişimizden çıkarmayacağım ama onu düşündüğüm gibi sevdiğimi sanmıyorum. Aşkımız zamanla birbirinden uzaklaştı.

Ollie'de bir takıntı var. Onu mutlu etme, tatmin olmuş hissettirme takıntısı. Ona yakın olma, ona sarılma, ona sahip olma takıntısı.

Onu asla bırakmama saplantısı ve yaklaşan bir deplasman seyahatim daha olduğunu bildiğimden, onu bırakmak zorunda olduğum için gerçekten hasta hissediyorum.

Yanımda kıvrılıyor, sıcak, çıplak, muhtaç.

Bütün gece beni bırakmadı, ben de onu bırakmadım. Bana arzulandığımı hissettiriyor ve Sarah bana hiç böyle hissettirmedi. Her zaman onu kovalıyormuşum gibi hissettim. Bana ilgi göstermesi ya da bir parçasını vermesi için onu kovalıyordum. Ama şimdi düşünüyorum da, o her zaman başka bir şey, başka birini arıyordu. *Asla devam edemezdik. Ve şimdi bunu öğrendiğim için çok mutluyum.*

Ollie kayıyor ve eli karnımdan aşağı iniyor.

Cehennem . . .

Sabahki ereksiyonumu buluyor ve parmaklarını hafifçe üzerinde gezdiriyor. "Günaydın," diyorum, pelvisim istemeden yukarı doğru kayıyor.

"Mmm... sabah," diyor ağzını vücudumda gezdirmeden hemen önce, sikime doğru.

"Bebeğim," diye inliyorum vücuduna yer açarken.

Dilini ucun etrafında döndürüyor ve ellerimi başımın arkasına koyup onun lezzetli ağzının beni delirtmesini izliyorum.

Sonraki yarım saati ağızlarımızı, ellerimizi ve bedenlerimizi kullanarak birbirimize zevk vermek için harcıyoruz, öyle ki ikimiz de terliyoruz, birbirimize dolanıyoruz ve tamamen tükeniyoruz.

"Ollie," diyorum nefes nefese. "Bebeğim, seni dölleriyle doldurmamı söylemeyi bırakmalısın."

"Neden?" diye soruyor gülerek. "Ben de bunu istiyorum." "Biliyorum, ama bu beni çıldırtıyor."

"Ben seni böyle seviyorum. Vahşi. Kontrolden çıkmış." "Beni kıracaksın."

Bana doğru döndü ve "Yaşlı erkek arkadaşımın üzerine fazla gitmemem gerektiğini mi söylüyorsun?" diye sordu.

Ona doğru döndüğümde kaşlarım kalkıyor ve onun gülmesine neden oluyorum. "Ben yaşlı falan değilim."

"Kemiklerin çatırdarken beni kandırabilirdin." "Bu sadece atlet olmanın bir parçası."

"Yaşlı bir atlet."

"Olana!"

Gülüyor ve bana sarılıyor. "Duyguların inciniyor mu?" Ellerini göğüs kaslarımın üzerinde gezdiriyor.

"Evet."

"Ah, benim zavallı bebeğim." Dudaklarımı öpüyor ve sonra beni üşümüş ve daha fazlasını ister halde bırakarak atlıyor.

"Buraya geri gel."

Gömleğimi vücuduna geçiriyor ve orta düğmesini ilikliyor. "Biraz kahvaltıya ihtiyacım var. Beni acıktırdın."

"Ve sen bana yaşlı diyorsun." Ellerimi başımın arkasına koyuyorum ve "Bütün gün devam edebilirim bebeğim" diyorum.

"Dün gece ağır nefes alan ve rauntlar arasında mola vermek zorunda kalan adam söylüyor bunu."

Dirseklerimin üzerine oturuyorum. "Lanet olası pompalamayı yapan benim. Kramp girmek istemiyorsam kusura bakmayın."

Biraz daha gülüyor ve sonra mini buzdolabına gidip iki yoğurt çıkarıyor.

Bana bir tane fırlatıyor ve sonra kaşıkları çıkarıyor. Yatak başlığına doğru kayıyorum ve o tam üzerime otururken oturuyorum, tam istediğim gibi.

Yoğurdumun kapağını açıyorum ve aynısını onun için yapıyorum. O da bana bir kaşık uzatıyor ve birlikte kahvaltımızı yapıyoruz.

"Makaleni teslim ettin mi?" diye sordum.

"Dün söyledim. Henüz bir şey duymadım."

"Güzel bir makaleydi bebeğim," diyorum. "Nasıl beğenmeyeceğini anlamıyorum." "Teşekkür ederim. Bu konudaki yardımın için gerçekten minnettarım. Teslim etmeden önce

Birkaç değişiklik yaptım, ama bana ihtiyacım olan krediyi vereceğini hissediyorum ve ondan sonra, yıl sonuna kadar stajın geri kalanını hızlı bir şekilde geçirmem gerekiyor."

"Notun yılın geri kalanına bağlı değil mi?" diye sordum.

"Hayır, stajın uzatılması sadece bir deneyim. Bu yüzden uzatma çok iyiydi çünkü ücretli ve özgeçmiş için harika."

"Mezun olduktan sonra ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordum.

"Umarım spor için değil de, uğraştığım şeye uygun bir iş bulurum."

Kıkırdıyorum. "Ama şimdi erkek arkadaşın profesyonel bir hokey oyuncusu, bu da sana içeriden bir bakış sağlıyor. Spor yazarı arayan biri için çok değerli olabilirsin."

"Evet, çok değerli. Bırakın hokey hakkında yazmayı, size hokeyle ilgili tek bir kural bile söyleyemezdin."

"Peki Vancouver'da olmayan bir iş bulursan ne olacak?" Nerede olduğunu ölçmek için soruyorum.

"Maç sonrası adrenalin için emrinize amade olamayacağımdan mı endişeleniyorsunuz?"

"Hayır." Elimi kalçasına götürüyorum. "Sadece planlarının ne olduğunu bilmek istiyorum."

Şakacı bir şekilde, "Bana bağlanıyor musun Silas?" diye sorar.

"Öyleyim," diyorum, tamamen ciddi bir şekilde, bu da onun ifadesini değiştiriyor. Yoğurdumu bırakıp belini kavırıyorum. "Senden gerçekten hoşlanıyorum Ollie."

"Ben de senden gerçekten hoşlanıyorum, Silas."

"Dünyanın önünüzde olmasını, tüm fırsatlara sahip olmanızı istiyorum ama aynı zamanda benim de o gelecekte olma şansım olduğunu bilmek istiyorum."

Yoğurdunu da yere bırakıyor ve ellerini göğsüme koyuyor. "Sen benim geleceğimdesin, Silas. O geleceğin ne olacağını bilmiyorum ama içinde sen varsın. Dürüstçe söyleyebilirim ki bu hayatımda yaşadığım en mutlu an."

"Ben de, Ollie." Bir tutam saç kulağının arkasına kaydırıyorum. "Şu ana kadar olanlarla, sezonla ve ayrı geçen zamanla ilgili ne hissediyorsun?"

"Güzel," diye yanıtlıyor. "Winnie ile kahve içtim ve benimle aynı şeyleri yaşayan biriyle konuşmak güzeldi."

"Yanımda olamayacağımdan korkmuyor musun?" "Hiç öyle bir korkum yok."

"Çünkü eğer yaparsan, bana söyleyebilirsin."

"Silas," diyor elini kalbimin üzerine koyarak. "Söz veriyorum bununla başa çıkabilirim. Şimdiye kadar, yolda olduğun geceler dışında seni neredeyse her gece gördüm. Ve o gecelerde de beni aradın. Yanımda olmayacağın konusunda hiçbir endişem yok. Ve eğer korktuğun buysa, teselliyi başka bir yerde aramama da gerek yok."

"Bundan korkmak istemiyorum," diyorum başımı öne eğerken. "Ama seni ve nasıl hissettiğimi düşündüğümde göğsümde bir ağırlık hissediyorum." Gözlerinin içine bakıyorum. "Bu gerçekten çok güçlü, Ollie. Beni hayata döndürdün. Bunu kaybetmek istemiyorum. Seni kaybetmek istemiyorum."

"Hiçbir yere gitmiyorum," diyor ve beni öpmek için eğiliyor. "Ben seninim, Silas. Sadece senin."

"MUTLU GÖRÜNÜYORSUN," diyor Holmes, koridorda ilerlerken yanıma yaklaşarak. Başka bir maç günü, çeteleye bir galibiyet daha eklemek için başka bir şans.

"Mutluyum," diyorum. "Ollie'yle harika bir sabah geçirdim." "Onu hissediyor musun?" Holmes soruyor.

"Evet, dostum. Hem de çok. Beni gerçekten çok mutlu ediyor." Yaklaşarak, "Sanırım aradığım kişi o." diyorum.

"Gerçekten mi?" Holmes şaşırarak sorar.

"Çok erken olduğunu biliyorum ama yemin ederim hiç böyle hissetmemiştim. Sarah ile bile. Bu yeni bir bağlantı seviyesi - ... sahip olma-

içimde var. Ona söylemedim ama dostum, onu seviyorum. Bu duygu damarlarımda o kadar güçlü ki sürekli onun yanında olmak istiyorum."

"Ve sen ona güveniyor musun?" diye sorarak Pacey ile konuşmuş olabileceğini düşünmeme neden oldu.

"Güveniyorum," diye cevap veriyorum. "Ona her şeyimle güveniyorum." Ona Sarah'dan bahsettiğimde, şefkati ve empatisiyle beni şaşkına çevirdi. Yaşının ötesinde bir olgunluk gösterdi. Ama benim adıma öfkelenmesi, onun da güvenilirliğe ve dürüstlüğe en az benim kadar değer verdiğini kanıtlıyordu. "Beklediğimden çok daha olgun ve bir hokey oyuncusunun kız arkadaşı olmaya tahmin ettiğimden çok daha kolay adapte oldu. Şimdilik. Ben mutluyum."

"Bunu söyleyebilirim. Sen de oyununun en iyisisin."

"Üzerimde taşıdığım ağırlığı attığımı hissediyorum. Sarah'nın bana yaşattıklarının ağırlığını. Şimdi Ollie'nin gelişiyiyle farklı hissediyorum. Doğru. Sanki her şey yerli yerinde."

"Günaydın çocuklar," diyor Blakely, koridorda önümüzü keserek. Blakely Ajitatorlar için çalışıyor ve Penny'nin sosyal medyayla ilgili işine yardımcı oluyor. Blakely aynı zamanda Holmes'un aşık olduğu kız.

"Selam Blakely," diyor Holmes, vücudu benimkinin yanında sertleşiyor.

Bu anlar için heyecanlanıyorum. Yapmamam gerektiğini biliyorum çünkü arkadaşım açıkça rahatsız. Ama onun kıvranışını izlemeyi seviyorum. Bu bana onun kendini göstermeyi sevdiği gibi bir robot olmadığını ve onu motive eden ışığın daha güçlü olduğunu fark ettiriyor.

"Ooo, Halsey, bu takım senin üzerinde harika görünüyor. Yeni mi bu?"

Başını sallarken yanaklarının kızardığını fark ediyorum. "Hayır, bir süredir kullanıyordum." "Bayıldım. Daha sık takmalısın."

Neden hayatının geri kalanında her gün bunu takacakmış gibi hissediyorum?

"Teşekkürler."

Ortamı biraz karıştırmak için omzunu dürtüyorum. "Elbisesine iltifat mı edeceksin?"

Holmes, "Çok güzel görünüyorsun, Blakely," demeden hemen önce bana ölümcül bir bakış attı.

Tamam, sadece bir elbise iltifatı arıyordum, sana aşığım iltifatı değil.

"Teşekkür ederim, Halsey." Erik rengi elbisesine bakıyor. "Bugün maçtan önce buzda olmam gerektiğinden, Agitators renklerinde giyinmeyi düşündüm."

"Mor sana çok yakışıyor."

Yemin ederim, Holmes'un kalp gözlerinin filizlendiğini görüyorum. Soyunma odasına gittiğimizde başına gelmeyen kalmayacak ve o da bunu biliyor.

"Teşekkür ederim." Boğazını temizliyor. "Şey, gidip bazı şeyleri toplamam gerekiyor."

"Ah, işte buradasın," dediğini duyuyorum Sarah'nın, daracık siyah bir pantolon ve önden aşağı doğru sarkan mor bir üstle bize doğru yürürken. "Selam, Silas." Gülümsüyor ve eskiden bu gülümsemeyi sevmem delilikti, şimdi ise manyakça görünüyor. Sanki intikam planları yapıyor.

"Hey," diyorum, elim cebimde.

Blakely'ye dönüyor. "Çocuklarla konuştum, buz için aldığımız yeni mor halıyı kullanabilecekler. Şu anda paketini açıyorlar."

"Oh, harika."

"Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin. Ben birkaç grafik üzerinde çalışmak için yukarı çıkıyorum."

"Tamam, kulağa hoş geliyor."

"Tamam, sonra görüşürüz." Yanımdan geçiyor ve geçerken elini kolumda gezdiriyor. "Bugün iyi şanslar." Ve sonra gitti.

Kızın duyamayacağı bir yere geldiğinde Blakely fısıldıyor: "Geçen gün bana seni geri kazanmaya çalıştığını söyledi. Geçmişini bilmiyorum ama ben olsam dikkatli olurum çünkü sen biriyle çıkmıyor muydun?"

"Öyleyim. Sarah istediği kadar uğraşsın, bu olmayacak. Ben Ollie ile mutluyum."

"Tamam, güzel. Sadece kontrol ediyorum. Pekâlâ, sizi soyunma odasına bırakayım." Yanımızdan geçti. "Bu gece iyi şanslar, Halsey."

Biz uzaklaşırken sessizce "Teşekkürler," diyor.

Kulak misafiri olmadığımızda, "Eğlenceliydi,"

diyorum. "Tek kelime bile etmedim," diye

homurdanıyor.

Ve bunu burada bırakıyorum çünkü neden ona daha fazla işkence edelim ki?

Neredesin?

Barın arkası.

Kalabalığın arasında dikkat çekmemeye çalışarak ilerliyorum ama bir başka büyük galibiyetten sonra bu neredeyse imkânsız. Yenilmezlik hiç bu kadar iyi hissettirmemişti.

Posey, Holmes ve Rivers ile birlikte beni takip ediyor ve Ollie'nin elinde biralarla beklediği barın arka tarafına gidiyoruz.

Tanrım, bu kız. Mükemmel bir kız.

"Selam bebeğim," diyorum dudaklarına bir öpücük kondururken.

"Selam yakışıklı," diyor beni öperek. "Bir galibiyet için daha tebrikler."

"Teşekkür ederim." Ona bir öpücük daha veriyorum ve kolumu beline dolayarak biraları dağıtırken onu kendime yakın tutuyorum.

Ross beliriyor ve Rivers'a doğru yürüyüp onu da öpmeden hemen önce ona başımla selam veriyorum. Rivers daha sonra elini Ross'un elinin içine sokuyor ve onu kenara, özel bir kabine çekiyor.

Posey birasından bir yudum almadan önce, "Sanırım onlarla takılmayacağız," diyor.

"Yapabileceğimizi düşünmemiştim," diyor Ollie. "Mahremiyetlerini gerçekten seviyorlar." Sonra bana bakıyor. "Bu gece gol yok. Bu da neydi şimdi?"

"İki asist, bebeğim, bu da iyi."

"Onu buna mı ikna ediyorsun?" Posey gülerek sorar. "Dostum, acınacak haldesin."

"Hokey konusunda çok bilgili olmayabilirim," diyor Ollie, "ama az önce söylediği saçmalıkların doğru olmadığını biliyorum."

Ben kızıma bakarken Posey gürültülü bir kahkaha attı. "Ne?"

Omuz silkiyor. "Bu doğru."

"Bana destek olman gerekiyordu."

"Kendini aptal yerine koyarken değil."

"Bence Ollie başına gelen en iyi şey. Lütfen bana bu sezon bittiğinde onu Banff'a getireceğini söyle. Senin saçmalıklarını kesmek için onu kullanabiliriz."

"Evet, o da benimle geliyor," diyorum alnından öperken, ama kollarımda kaskatı kesildiğini hissediyorum. Kafam karıştı, her şeyin yolunda olup olmadığını görmek için ona baktım ve o zaman tanıdık bir ses duydum.

"Harika oyundu çocuklar," diyor Sarah yanımıza gelerek.

Tanrım, bugün bizi takip mi ediyor? Üzerimde bilmediğim bir hava etiketi mi var?

Posey, "Teşekkürler," diyor.

Sarah kolumu tutuyor. "İnanılmaz asistler."

"Hey," diyor Ollie, Sarah'nın koluna vurarak. "Dokunma ona."

Bu ani talep beni ürkütüyor ama içten içe gülümsememe neden oluyor. Ollie bana sahip çıkıyor.

"Affedersiniz?" Sarah diyor ki.

"Ona dokunma dedim, özellikle de benim önümde. Bu çok saygısızca. Farklı bir nesilden geliyor olabilirsin ama feminizmi geri plana atıp erkek hırsızlığı yapan bir sürtük gibi davranmazsan sevinirim. Artık birlikte olmadığınız gerçeğini kabullen ve hayatına devam et."

Kahretsin, sanırım az önce sertleştim.

Sarah'nın kaşları çatılıyor ve şöyle diyor: "Sen şu anda onun kız arkadaşı olabilirsin, haftanın modası olabilirsin ama Silas ve benim on yılı aşkın bir geçmişimiz var. Eğer ona dokunmak istiyorsam, dokunurum."

Sarah'ya "Yapma" dedim. Gözleri benimkilerle birleşince tekrarlıyorum, "Yapma. Gerçekten seni yanımda istemiyorum. İşinin bir parçası olduğu için buna göz yumuyorum ama arenanın dışında yanıma yaklaşma."

"Silas," dedi, hakarete uğramış gibi görünerek. "Anlaşmazlıklarımız olduğunu biliyorum-"

"Anlaşmazlıklar mı?" Sesim sert bir fısıltıya dönüşüyor. "Bence yanlış hatırlıyorsun çünkü bana yaptığın şey bir anlaşmazlık değildi. Yaptığın şey birbirimize söz verdiğimiz her şeye aykırıydı. Bunu asla unutmayacağım. Asla affetmeyeceğim." Ollie'nin kolu etrafımda sıkılaşıyor bana destek oluyor. "Beni geri kazanmak için kesinlikle sıfır şansın var, bu yüzden Tanrı aşkına beni rahat bırak."

"Sıfır şans mı? Gerçekten mi? Bana nasıl baktığını görüyorum, Silas." Ollie'yi daha da sıkı kavradım.

"Hoşnutsuzluğu şehvetle karıştırıyorsun. Bu dünyada fikrimi değiştirmemi sağlayacak hiçbir şey yok. İlişkimiz bitti. Bu yüzden onurunu koru ve yoluna devam et."

"Vay canına," diyor başını sallayarak. "Gerçekten de benim yerime zar zor tanıdığın bu kıızı mı tercih edeceksin? Bir geçmişimiz var, Silas. Ben seni tanıyorum. O tanımıyor. Ve ne zaman o kırılmalar senin kalp Çünkü O çok Olgunlaşmamış, Senin kalibrende biriyle çıkamayacak kadar deneyimsizsem, arkama yaslanıp bekleyeceğim."

"Nefesini tutma," diyor Ollie. Ve lanet olsun, onu seviyorum. Onu öyle seviyorum ki

Hem de çok.

Sarah başka bir şey söylemeden, saçlarını omzunun üzerinden savurarak uzaklaşır.

"Kahretsin," diyor Posey gülmeden önce. "Onu kızdırdın."

"Güzel, belki de sonsuza dek uzak durur."

Ollie'yi kendime doğru döndürüyorum ve çenesini kaldırarak dudaklarına yaklaştırıyorum. "Evime gittiğimizde seni çok sert becereceğim."

Güzel yüzünde bir gülümseme beliriyor.

"Buna güveniyorum."

Onu hafifçe öperken Posey boğazını temizledi. "Siz ikiniz yapmasanız olmaz mı? Bazılarımız romantik bir mücadele içinde ve ikinizi bir arada görmek istemiyoruz."

Dudaklarımı Ollie'ninkilerden ayırıp Posey'ye dönüyorum.

"Bazılarımız mı?

Buna siz de dahil misiniz?"

"Ne? Ben mi?" Göğsünü işaret ediyor. "Hayır, mücadele etmiyorum. Ben iyiyim." Holmes'un sırtını sıvazlıyor. "Sadece sevgili dostumuz Halsey'e göz kulak oluyorum."

"Yapma," diyor Holmes, Posey'nin elini omzundan sıyrarak. "Ben iyiyim."

"Bu sabah gördüğüm kadarıyla hayır," diyorum.

"Ooo, bu sabah ne oldu?" Ollie soruyor.

Holmes bana ölümcül bir bakış attı ve ben de "Üzgünüm dostum, o artık benim bir parçam. Ben ne biliyorsam, o da biliyor."

Birasından uzun bir nefes çektikten sonra, "Az önce birine rastladım.

."

"Blakely," diyorum, onun yerine geçiyorum.

"Bilmiyorum, sadece ona ne kadar güzel görüldüğünü söyledim. Hepsi bu,

Ya bu konuyu bir daha konuşmayız ya da ben giderim."

"Dostum." Posey, Holmes'u sallıyor. "Bunu ona sen mi söyledin? Bu çok büyük bir şey. O ne dedi? Yüzü kızardı mı?"

"Bu işe girmeyeceğimizi söyledim," diyor Holmes, her zaman kötü bir ruh hali içinde.

"Kızardı," diye onun yerine cevap verdim. "Ve takım elbisesinin içinde gerçekten iyi görüldüğünü söyledi."

Posey'nin ağzı açık kalır. "Holmes, bu senin sıran."

"Değil," diyor birasını yere bırakarak. "Onun bir erkek arkadaşı olduğunu unuttun mu?"

Posey "Hayır," diye yanıtlıyor. "Ama işler değişiyor. Taters'a bakın. On yıldan fazla bir süre Sarah ile birlikteydi ve bu değişti." Bana bakıyor. "Üzgünüm, seni örnek olarak kullanmak zorundaydım."

Ollie'nin alnına bir öpücük kondururken, "Sorun değil," diyorum.

"O mutlu ve ben bununla dalga geçmeyeceğim. Şimdi ya konuyu değiştiririz ya da ben giderim." Yüzündeki ifadeden ve sesindeki kararlı tondan ciddi olduğunu anlıyorum. Ve adama saygı duymak zorundayım. Blakely müsait değil ve mutlu görünüyor, bu yüzden onun peşinden gitmeyeceği gerçeğine saygı duyuyorum. Onunla dalga geçmemeliyim, gerçekten.

"Ollie stajı için son ödevini teslim etti." "Ne hakkındaydı?" Posey sordu.

"Sizler," diyor, sesi çok samimi ve sevgi dolu geliyor. "Günlük yolculuğunuzdan ve bir sezona hazırlanmak için neler yaptığınızdan bahsettik. Agitators'tan ve takım olarak yeni gelenlere karşı ne kadar misafirperver olduklarından bahsettik."

"Ne zaman çıkacak?" Posey soruyor.

"Emin değilim. Patronumdan bu konuda hâlâ bir haber almadım." "Sana bir şey söylemedi mi?" diye sordum.

Ollie başını sallar. "Hayır, ama sanırım hiç haber almamak kötü haber almaktan iyidir." Çocuklara döner. "Benden takım ve sahibi hakkında bir tür ifşaat yapmamı, gerçekten bazı pislikleri araştırmamı istedi. Ama ben yapmadım."

Posey, "Tam bir pislik," diyor. "Bu tam bir çıkar çatışması."

"Ben de öyle dedim ama görünüşe göre umursamadı." Ollie iç geçirdi. "Oh, umarım bir araya getirdiğim şey hoşuna gider."

"Yapacak." Başının üstünü öptüm.

"Yarın tekrar gideceğine İNANAMIYORUM," diyor Ollie, bir bardak su aldığı mutfakta arkamdan gelirken. Elleri belime dolanıyor ve arkamdan bana sarılıyor.

"Biliyorum. Önümüzdeki birkaç ay boyunca böyle olacak." Yüzümü ona döndüm. "İyi olacak mısın?"

"Evet, sadece seni özleyeceğim."

"İstersen ben yokken burada kalabilirsin."

Önce daireme sonra da bana baktı. "Çok büyük."

Kıkırdıyorum. "O zaman kıyafetlerimden bazılarını eve götür, ben yokken giyebilirsin."

"Bunu yapabilirim." Parmak uçlarında yükseliyor ve çeneme bir öpücük konduruyor. "Buraya gelmemizin ne kadar çılgınca olduğunu hiç düşündün mü? Ross geçen gün bundan bahsediyordu, ne kadar mutlu olduğumuzdan. Kötü bir şey olmasını bekliyor gibiyiz."

"Neden bunun için bekliyorsun?" diye sordum. "Anı yaşa, bebeğim. Bu gerçek."

"Kendime sürekli bunu söylüyorum ama bu gece gibi gecelerde gerçek olamayacak kadar iyi hissediyorum."

Onu tezgâha geri götürüyorum ve kaldırıp üzerine oturtuyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Parmakları gömleğimin üzerinde geziniyor ve düğmelerle oynayarak yavaşça teker teker çözüyor. "Sarah'nın araya girmesine rağmen güzeldi. Yonny onunla ve adamlarıyla böyle takılmama hiç izin vermezdi. Hiçbir zaman hoş karşılanmadım ve bu gece kendimi buraya ait hissettim."

"Aittin. İşte böyle Ollie. Sen ve ben. Kiminle olduğum umurunda değil. Seni yanımda istiyorum."

Gömleğimi aralıyor ve pantolonumun kemer halkalarını çekiştiriyor. "Böyle şeyler söylediğinde... işte bu yüzden bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğuna inanıyorum." Parmakları fermuarımla oynuyor.

"Öyle değil. Bana böyle davranıyorsun Ollie."

Elini pantolonumun içine sokuyor ve beni kavıyor. Ellerimi omuzlarına koyup derin bir nefes alıyorum. Hay sikeyim. "Benimleyken sana böyle davranıldığının farkındasın, değil mi?" diye soruyor yavaşça taşaklarıma masaj yaparken. "Arzulanıyorsun. İsteniyorsun. Sana ihtiyaç var. El üstünde tutuluyorsun." Eli şaftımdan yukarı kayıyor ve beni külotumdan çıkarıyor. "Ben seninim, başkasının değil."

Tezgâhtan kayarak önümde diz çöküyor ve beni ağzına çekiyor. Ellerim önümdeki tezgâha düşüyor ve beni sıcak ağzına çekerken Ollie'yle aynı şeyi düşünüyorum.

Bu gerçek olamayacak kadar iyi hissettiriyor.

Sanki her şey benim istediğim gibi gidiyor.

Ve kızım önümde diz çökerken, aynı korkulara sahip olduğumu kabul edebiliyorum. Sarah, Ollie'den bıkip ona geri döneceğime inanıyor. O kadar kandırılmış ki. Ama ben Ollie'nin bu yaşam tarzından bıkmamasından, çimlerin başka yerlerde daha yeşil olduğunu görmesinden ve bir kırık kalple daha baş başa kalmaktan korkuyorum. Umarım yanıliyorumdur.

Umarım bu gerçek olamayacak kadar iyi değildir.

OceanofPDF.com

Yirmi Üçüncü Bölüm

OLLIE

"Silas?" Kollarımı başımın üzerine uzatırken inliyorum. Banyodan yatak odasına ışık düşüyor ve kapının kapalı olduğunu görmek için bakıyorum.

Komodinden saate bakıyorum ve bir inilti daha çıkarıyorum. Altı buçuk. Ugh.

Bu sabah sekiz buçukta dersim var. Silas muhtemelen bugün yola çıkacakları için deplasman gezisine hazırlanıyor. Homurdanarak sıcak yorganı üzerimden atıyorum ve soğuk havanın çıplak bedenime çarpmasına izin veriyorum. Elim saçlarımın arasından geçirip banyoya doğru ilerliyorum ve duşun açıldığını duyuyorum.

Kapıyı açıyorum ve Silas'ı siyah mermer fayanslarla çevrili duşakabine girerken yakalıyorum. Kaslı poposuna, yan tarafındaki çukurlara ve belindeki çukurlara bakıyorum. Dönüp suyun vücudundan aşağı, aletin yanından geçerek damlamasına izin verdiğinde ağzım sulanıyor. Ona ihtiyacım var. Dün gece onu birkaç kez becermiş olsam da bu gece onu göremeyeceğim, bu da Silas'ı olabildiğince çok içime almam gerektiği anlamına geliyor.

Banyoya giriyorum ve doğruca duşa yöneliyorum. Vücudunu ıslatırken göz ucuyla beni fark ediyor ve yüzüne seksi bir gülümseme yayılıyor.

"Günaydın, bebeğim."

"Günaydın," diyorum duşa girerken. "Sana katılabilir miyim?"

"Sormana bile gerek yok," diyor elimi tutup beni suyun altına götürürken. "Nasıl uyudun?"

"Tamam," diye cevap veriyorum. Suyu başımın üzerinden itiyorum ve sonra ona bakıyorum. "Elimden geldiğince seni tırmalamaya çalışıyordum gibi hissettim."

"Anlayabiliyorum." Alnımdan öpüyor. "Bayıldım."

Eline biraz şampuan sıkıyor ve saç derime nazıkçe masaj yapmadan önce ellerini birbirine sürtüyor. "Bugün ne zaman gidiyorsun?"

"Tekerlekler üçte kalkıyor."

Güçlü parmakları kafa derime girerken gözlerimi kapatıyorum. "O zaman neden bu kadar erken kalkıyorsun?"

"Bir sebepten dolayı beş gibi uyandım ve bir daha uyuyamadım. Seni uyandırmak istememiştim."

Suyun altında bana yardım ediyor ve saçımı duruluyorum. "Sorun değil," diyorum. "Uyandırdığına sevindim. Bu sabah iki dersim var ve sen uyanmasaydın muhtemelen ilk dersimi kaçırıacaktım."

Saçımı durulamayı bitirdiğimde onunla yer değiştiriyorum, böylece ben saçıma saç kremi sürerken o da ısınabiliyor. İyi bir adam olan Silas, her gün kullandığım tüm ürünlerin evinde olduğundan emin oldu. Ben saç kremimi tararken o da saçını yıkıyor. Gözleri hep benim üzerimdeydi.

"Ne?" Fırçamı yere bırakırken sordum.

"Sadece ne kadar ateşli olduğunu düşünmeye devam et."

"Öyle mi?" Sabun kalıbını alıp elimi köpürtürken soruyorum.

Gözleri ellerime ve sonra tekrar yüzüme düşüyor. "Ne yapmayı planlıyorsun?"

"Seni sabunluyorum," diyorum yarı sert sikine uzanıp elime alırken.

Sırıttırıyor ve sonra sabunu benden alıp aynı şeyi vücuduma yapıyor. Beni sırtım göğsüne gelecek şekilde çevirmeden önce elleri göğüslerimin üzerinden geçiyor ve elleri vücudumda geziniyor.

"Neden aklında başka bir şey varmış gibi hissediyorum?" Boynumu öperken soruyorum.

"Çünkü biliyorum," diye yanıtlıyor.

"O zaman hareket edemeyecek kadar ağrıyana kadar sik beni."

"Kahretsin," diye mırıldanıyor boynumu ısırmadan hemen önce, deriyi dişlerinin arasına alıp izini bırakıyor.

Ona izin verdim çünkü onun işaretlerini gururla taşıyorum.

Dışarıdan bakan biri için değersiz görünebilir ama benim için bunlar kiminle olduğumu ve neden onunla birlikte olduğumu hatırlatıyor.

Ağzı boynumda çalışırken, en sevdiği şeylerden biri olan göğüslerimle oynuyor. Meme uçlarımla oynuyor, onları çekip sıkıyor ve öyle bir uyarılma dalgası yaratıyor ki kıcımlı ereksiyonu boyunca hareket ettirmeye başlıyorum.

"İşte böyle, bebeğim. Bırak o kıcımlı sikime değdireyim."

Ona doğru daha sert itiyorum ve ağzını boynuma doğru sürüklerken dönüyorum. Elini boğazımdan yukarı kaydırıyor ve sonra başımı çevirerek dudaklarımın onunkilerle buluşmasını sağlıyor. Kısa ama tutkulu bir öpücük, daha fazlasını istememe yetiyor. Arkasına uzanıyor ve el tipi duş başlığını açıyor. Sabunumuzu duruluyor ve sonra önüme, tam amımın önüne getiriyor ve "Yayıl." diyor.

Bana söyleneni yapıyorum ve su ağrıyan klitorisime doğru fışkırıyor. "Silas," diye inliyorum.

"Bunu burada tut."

Duş başlığını kavriyorum ve beni öne doğru eğerken klitorisime tam olarak istediğim yere yerleştiriyorum. Duş başlığını tutmayan elimle fayansa dayanıyorum ve sikini girişime doğru konumlandığını hissettiğimde nefesimi tutuyorum.

"Acele etme, Silas. Sikine şimdi ihtiyacım var."

Elleri kıcımlı kavriyor, neredeyse duvara çarpmamaya neden olacak büyük bir hamleyle içime itiyor.

"Lanet olsun," diye bağılıyor. "Bu dar amcık benim ölümüm olacak."

Ereksiyonunu zorlu bir tempoyla içime sokup çıkarıyor ve ikimizin de orgazmını uçurumun kenarına getirirken tek yapabildiğim kendimi desteklemek.

Klitorisimden seken suyun titreşimi, ıslak vuruşlarıyla birleşince daha uzun süre dayanmak için pençeliyorum.

"Tanrım, zaten oradayım," diyor, daha hızlı pompalayarak. Tanrıya şükür.

"Ben de," diye ciyaklıyorum orgazmın ilk ürpertisi bacaklarımdan aşağı inerken. "Kahretsin, Silas . . . Ben Ben" Kelimeleri çıkaramıyorum çünkü ikimiz birlikte inliyoruz, orgazmlarımız bizi tutarsız hale getiriyor.

Ben onu itiyorum, o çekiyor ve birlikte yavaşça aşağı iniyoruz.

Derin bir nefes alarak ayağa kalkıyorum ve beni sıkıca tuttuğu göğsüne yaslanıyorum.

"Kahretsin, Ollie. Özür dilerim." "Neden üzgünsün?" diye sordum.

"Çünkü b u n u n daha uzun sürmesini istedim, ama içine girdiğim anda hiç şansım kalmamıştı."

Ona doğru döndüm ve göğsünü yıkamak için duş başlığını kullandım. "Ben de senin yanındaydım."

Çenemi çimdikliyor. "Seninleyken nasıl bu kadar hızlı boşalabiliyorum? Bu çok utanç verici."

Kıkırdıyorum. "Sanırım tüm bu şaplaklar, çimdiklemeler, aletler ve edepsiz konuşmalar yüzünden," diye cevap veriyorum. "Birbirimize hiç şans vermiyoruz."

"Bu konuda haklısın." Duş başlığını benden aldı. "Bu nasıl hissettirdi?"

"Olağanüstü, ama senin sığın daha iyi hissettirdi."

"İyi cevap." Dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve sonra bir kez daha birbirimizin ağzında kayboluyoruz. Bu sefer suyu kapatıyoruz.

"SILAS SANA O TIŞÖRTÜ ALDI MI?" Ross, üzerimdeki üzerinde Vancouver Agitators'ın malıdır yazan siyah kapüşonlu tişörtü incelerken soruyor. Kampüsteki favori kahve büfemizde içeceklerimizin hazırlanmasını beklerken "Aldı," diye cevap veriyorum. Banyoda duş sonrası seks sayesinde ilk dersime neredeyse geç kalıyordum. Silas bu sabah doymak bilmiyordu ve

Ne yaparsam yapayım, daha fazlasını istiyordu. Ben de istemediğimden değil.

Ama üzerimde kıyafetlerle kapıdan zar zor çıkabildim. Bu sabah bana daha çok yakışan bu sweatshirt'ü verdi ve bana veda öpücüğü vermeden önce parfümünden sıktı.

Kampüse giderken yüzümde kocaman bir gülümseme vardı.

İlk dersim boyunca onu ve son yirmi dört saat içinde yaptığımız her şeyi düşünüp durdum.

Şimdi bile kahve alırken tek düşünebildiğim Silas'ın siparişimden nasıl nefret edeceği ve bundan nasıl utanç duyacağı.

"Beğendim," diyor Ross. "Ian'dan bana da bir tane almasını isterdim ama bana tüm dolabını açtı sayılır. Yani istediğimi alabilirim."

"Peki ne aldın?"

Ross sırtlıyor. "Birkaç şey."

"Ollie," diyor barista, iki içkiyi tezgâha bırakırken. Onları alıp Ross'a siparişini veriyorum ve birlikte sınıfımıza doğru ilerliyoruz.

"Roberts'tan haber var mı?" Ross soruyor.

"Hayır ve bu konuda biraz gerginim. Şimdiye kadar bir şeyler söylemiş olması gerekmez miydi?"

"Bilmiyorum," diye cevaplıyor Ross, sonbahar rüzgârı etrafımızda dolanırken. Kapüşonlu bir tişörtün artık işe yaramayacağı bir döneme giriyoruz. "Roberts tuhaf bir adam. Çok sık övgüde bulunmaz. Gazetemi teslim ettim ve hiçbir şey duymadım. Yayınlandı ve her şey yolundaydı. Bu yüzden bir şey duymamanın daha iyi olduğunu düşünüyorum."

"Ben de öyle düşünüyordum, ama-"

"Hey, ateşli şey."

Tam zamanında durup yana döndüğümde iri yarı bir adamın kollarını bana doladığını ve beni kucakladığını görüyorum. Tam tekmelemeye başlayacaktım ki çok tanıdık bir parfüm kokusu alıyorum.

"Silas?" Tamamen hazırlıksız bir şekilde sordum.

Uzaklaştığında ve kısmen güneş gözlüklerinin arkasına gizlenmiş yakışıklı yüzünü gördüğümde, neredeyse ciyak ciyak bağıriyorum.

"Aman Tanrım, burada ne yapıyorsun?"

"Geç saate kadar havaalanında olmam gerekmediği için sabahı seninle geçirebileceğimi düşündüm." Yukarı bakıp başını sallıyor. "N'aber Ross?"

"Hey, Silas. Sana tapılan bir kampüse gelmek riskli." Silas omuz silkiyor ve sonra dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Şaşırdın mı?"

"Evet," diyorum, hâlâ burada, benimle, okulumda olduğunu kavramaya çalışarak. "Yine de derse gitmem gerekiyor."

"Biliyorum. Seninle gelirim, sonra da seni yemeğe çıkarırım diye düşündüm. Senin için uygun mu?"

Ağzımın kenarları yukarı kalktı. "Bu konuda mükemmelim."

"Güzel." Silas kolunu omzuma doluyor ve hep birlikte yürüyoruz. "Rivers'la işler nasıl?" Silas Ross'a soruyor. "Soyunma odasında pek konuşmuyor."

"Her şey harika," diyor Ross, ne zaman Ian'dan bahsedilse dudaklarında o her daim var olan gülümsemeye.

"Ian gerçek bir baba ... ne demek istediğimi anlıyorsan," diyorum ve Ross'un omzumu itmesine neden oluyorum. "Ne?" "Ne?" diye sordum. "Bu doğru."

"Bunu Silas'a söylemene gerek yok."

"Söylediğim için zgnm ama ben ne biliyorsam o da muhtemelen biliyordur," diye cevap veriyorum.

"Yani siz ikiniz gerçekten konuşuyorum musunuz? Silas'ın aleti sürekli gırtlada olduğu için bu çok şaşırtıcı."

Ben gülerken Silas neredeyse kendi tkrğyle boğuluyordu. "Ben iyi bir dinleyiciyimdir." Gz kırpyıyorum.

Ross, Silas'ın kendisini görebilmesi için öne doğru eğildi ve "Madem burada sırlarımızı paylaşıyoruz, piercingler için tebrikler Silas. Onlara bayılıyor."

Silas derin bir kıkırdama çıkarır. "Ben de öyle duydum."

Öğrenci kalabalığının arasından ilerliyoruz ve kimsenin dikkatini çekmediğinden mi yoksa Silas şapka, gzlk ve kapşonla kendini iyi gizlediğinden mi bilmiyorum ama fark edilmiyoruz. Sınıfa ulaştığımızda, neyse ki daha büyük bir sınıf olduğu için arkada oturabiliyoruz.

Oturduğumuzda, Silas'ın koltuk için ne kadar büyük olduğunu fark ediyorum, omzu alanıma doğru genişliyor, ama onun yanımda olmasının rahatlığını memnuniyetle karşılıyorum.

Not almak için dizüstü bilgisayarımı çıkarırken, "şimdi, dikkatimi dağıtmak yok.

Anladın mı?"

"Dikkatini nasıl dağıtabilirim ki?"

"Dokunmak, konuşmak... nefes almak."

"Nefes almamı istemiyor musun?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak.

"Boşalmaya hazır olduğunda kulağıma nasıl nefes aldığını hatırlatacak. Bunların hiçbiri olmayacak."

Ross, "Nefes almasına izin vermelisiniz" diyor. "Dev bir hokey adamının sınıfın ortasında bayılması, istediğinizden daha fazla dikkat çekecektir."

"İyi," diye homurdandım. "Nefes alabilirsin, ama hepsi bu."

"Anlaşıldı," diyor. "Ve sadece bir kez daha açıklığa kavuşturmak için soruyorum, dokunmama politikası var mı?"

"ok katı."

"El tutma yok mu?"

"Bu dokunaklı olur mu?" Ona sordum.

"Evet."

"O zaman hayır, elini tutmak yok. Sadece orada otur ve beni tahrik

etmemeye çalış."

Kollarını önünde uzatıyor ve "Sana çok çekici geldiğim için herhangi bir söz veremem ama deneyeceğim" diyor.

"Bu ukalalık beni her geçen saniye daha da kurutuyor."

"Yapamaz mıyız?" Ross kahvesini yudumlarken soruyor. "Senin ıslak alt bölgelerini düşünmek istemiyorum."

"Kesinlikle öyle," diyor Silas.

Onu işaret ediyorum. "İşte bu tam olarak yapılmaması gereken şey. Bu şekilde yorum yapmak yok.

Sadece orada otur ve sessiz ol."

Ben Silas'a daha fazla uyarıda bulunamadan profesör içeri giriyor. Ders başlıyor, notlarımı bir başlıkla hazırlıyorum ve tam profesör konuşmaya başlarken bilgisayarımda bir mesaj beliriyor.

Çok güzel görünüyorsun.

Ona bakıyorum, sınıfın ön tarafını işaret ediyor ve fısıldıyor: "Dikkatini ver."

Gözlerimi deviriyorum ve her vites değiştirdiğinde bağımlılık yapan kolonyasının kokusunu alabilsem de ön tarafa odaklanıyorum.

Profesörün söylediği bir şeyi yazmaya başlıyorum ki ekranımda başka bir metin beliriyor.

O sweatshirt sana da çok yakışmış.

Burun deliklerim alevleniyor ve ona doğru baktığımda yine ön tarafı işaret ediyor.

Başı çok büyük belada.

Ben de ona doğru dönmek yerine geri yazdım.

Dikkat dağıtmamaya ne oldu?

Silas: *Bir erkek kız arkadaşına onun güzel olduğunu düşündüğünü söyleyemez mi?*

Sınıfta dikkatini vermeye çalışırken değil. Sen eskiden okuldayken böyle davranıyor olabilirsin ama ben öyle davranmıyorum.

Silas: *"Eskiden" terimini kullanmak sana şaplak attırır ve bana her zaman sınıftan mesaj atıyorsun, bu yüzden sırf ben buradayım diye Bayan Çalışkan olmaya çalışma.*

Beni dayakla mı tehdit ediyorsun? Olamaz, tir tir titriyorum.

Silas: *Alaycılığının tadını alabiliyorum, çok ağır.*

Gerçekten şaplak atmanın bir ceza olduğunu mu düşünüyorsun? Kıcımlı tokatladığında daha çok ıslandığımı biliyorsun.

Silas: *İyi. O zaman cezan oral seks olmayacak.*

Oral seks terimini kullanma. Tanrım, büyükbaba.

Bunun ne olduğunu bilmene bile şaşırdım. Tamam, sikimi yalamak yok. Sorun değil. Ben halledebilirim.

Silas: *Yalancı. Şu an bana sakso çekmek için can atıyorsun.*

Çok kabasın.

Silas: *LOL. Bunu, birlikte olduğumuz her seferinde onu döllerimle doldurmamı söyleyen kız söylüyor.*

Bu kaba değil. Bu sadece dürüst bir istek.

Silas: *Gerçeğin etrafında daireler çizebilmenize bayılıyorum. Gerçekten ilham verici.*

Sonuçta gazeteci olmak için çalışıyorum. Gerçeğin etrafında biraz dolaşmalıyız.

Gazeteci olmak için mi çalışıyorsun? Daha çok aşırı seksi erkek arkadaşınla mesajlaşmakla meşgulsün gibi görünüyor.

Ollie: *Evet, otuz bir yaşında olan ve bir üniversite sınıfında oturan aşırı seksi erkek arkadaşım çünkü bana o kadar bağlı ki feromonlarımı koklamadan bir an bile geçiremiyor.*

Soğan kokusu bu yüzden mi?

Nefesim kesiliyor ve onu dürterek gülmesine neden oluyorum, bu da etrafımızdaki öğrencilerin dikkatini çekiyor. Silas gözlüklerini düzeltiyor ve sandalyesine daha da gömülüyor.

Telefonunda bir şeyler yazdığını görüyorum ve profesörün söylediklerine dikkat etmeye çalışıyorum ama ondan gelen başka bir mesajla bunun bir faydası olmuyor.

Kendini sınıftan attıracaksın. Amaç bu mu?

Amaç dikkatimi vermek ama dikkatimi dağıtıyorsun.

Silas: *Çünkü senden hoşlanıyorum ve bence çok tatlısın.*

Ollie: *Aynı yaşta olsaydık asla sınıfta birlikte olamazdık.*

Silas: *Aynı yaşta olsaydık birbirimizle konuşuyor bile olmazdık.*

Neden böyle söylüyorsun?

Üniversitedeyken salağın tekiydin. Penis piercingim yoktu, ki bunun senin için büyük bir artı olduğunu biliyorum. Neredeyse hiç dövmem yoktu ve kafam traşlıydı.

Aman Tanrım, resimleri görmem lazım.

Silas: *Şanslıysan belki bir gün. Ama bu fırsatı hak etmelisin.*

Her gece sikini yalamak bana bu fırsatı kazandırmadı mı?

Seni daha da yakınlaştırdı. Bunlar kutsal resimler. Ama birbirimizi üniversitede tanıdığımıza dönelim. Sarah ile birlikte olduğum için asla gitmezdim. Seninle asla konuşmazdım bile.

Ya üniversiteye bekar geldiyse? O zaman ne olurdu? Benimle konuşur muydun?

Hala hayır. Çok güzeller kataloğuna yerleştirilecektiniz.

İşte şimdi saçmalamaya başladın.

Değilim. Gerçek bu. Harikasın, Ollie. Gözüm korkardı.

Hayır, yemem. Şirin görünüp doğruyu söylediğin için sana uzanıp elini tutmayacağım. İyi deneme, dostum.

Elini tutmak istemiyordum ama iyi olurdu. Elini tutmayı seviyorum, kendimi evimde hissettiriyor.

Elimi kalçasına koymadan hemen önce "Aman Tanrım," diye mırıldanıyorum. Göz ucuyla sırtışının kulaktan kulağa yayıldığını görüyorum. Elini benimkinin içine sokuyor ve iyice sıkıyor.

Dersin geri kalanında, ben bilgisayarımda tek elimle notlar alırken o orada oturup elimi tutuyor.

Ve dürüst olmak gerekirse, buna kızgın bile değilim.

"BURAYI ARAŞTIRDIN MI?" Pastırmalı sandviç sipariş ettiğimiz küçük bir şarküteride otururken Silas'a soruyorum.

"Kampüsünüzün yakınındaki şarküterileri araştırmış olabilirim. Sandviç sever biri olarak burayı zaten bildiğinizi düşündüm."

"Bilmiyorum ve bu konuda utanıyorum."

"Yapmalısın," diyor sandviçini açarken. Harika kokuyor.

Sandviçle birlikte gelen turşuyu kaldırıyorum ve bir ısırık alıyorum. Çiğnerken hafifçe inliyorum. "Aman Tanrım, çok güzel." Silas bana bakıyor, kaşları çatılmış. "Ne?" diye soruyorum. Ona soruyorum.

"Lütfen inlemez misin? Pastırmalı sandviç yerken ereksiyon olmak istemiyorum."

Kıkırdıyorum. "Kendini kontrol etmelisin."

"Sen etraftayken olmaz. Kusura bakma. İnlemeni kontrol et."

"Turşu beni doğru yerimden vurduğunda yapamam."

"Kendini duyuyorsun, değil mi? Bunun bağlamından nasıl çıkarılabileceğini duyuyor musun?"

Sırıtıyorum. "Belki de öyle olmasını istedim."

Başını bana doğru sallıyor. "Çok edepsizsin."

"Tencere dibin kara seninki benden kara. Senden daha kirli bir adamla tanıştığımdan emin değilim."

"Yeterince uzun yaşamadın," diyor sandviçini ağzına götürürken. "Otuz yaşına geldiğinde konuş benimle."

"Her şeyden önce, başka biriyle deneyim yaşamayı planlamıyorum ve ayrıca ... ben otuz yaşına geldiğimde, bu senin kırk yaşında olacağın anlamına geliyor. Benimle birlikte yürüyebilecek misin yoksa büyükbabamın bastona ihtiyacı olacak mı?"

"Benimle istediğin kadar dalga geç," diyor sandviçinden bir ısırık alırken. Çiğniyor ve yutuyor. "Ama kırk yaşına geldiğimde bile seni diğer tüm erkeklerden daha çok boşaltacağım."

Bunun çok doğru olduğunu fark ettiğimde yanaklarım kızardı.

"Peki ben gittikten sonra ne yapmayı planlıyorsun?" diye soruyor ağzını peçeteyle silerken.

"Güzel kışlı erkek arkadaşım yanımda olmayacak diye kendime acıyıp duruyorum." Kaşlarını oynatıyor. "Tam da aradığım cevap."

Omzunu şakacı bir şekilde dürtüyorum ve "Bilmiyorum. Muhtemelen okul ödevlerini yetiştirmeye çalışırım. Artık bir bağımlı olduğu için Ross'la maçları izlerim. Tabii ki spor yaparım. Çok fazla değil."

"Okul ödevlerinden geri mi kaldın?"

"Sadece birazcık. Ertelemeyi seven biri değilim. Bu yüzden Roberts için yazdığım makalenin bu kadar uzun sürmesi beni gerçekten rahatsız etti. İşlerimi bitirmek ve kafama takılmamasını isterim. Ama bu adamla görüşmeye başladığımdan beri, zamanımın çoğunu o alıyor gibi görünüyor."

"Hmm, kulağa kötü haber gibi geliyor." Silas sandviçinden bir ısırık alır.

"Evet, o kadar da kötü değil. Ama arayı kapatmak için en iyi zamanın sizin deplasman gezileriniz olduğunu düşündüm. İyi de oldu. Seninle vakit geçirmek, okul ödevlerini yetiştirmek."

"Dışarı mı çıkacaksın?"

Bilgi arıyor ve neden bilmiyorum ama bunu garip bir şekilde sevimli buluyorum.

"Erkek arkadaşım yokken gece kulüplerine gidip dans etmeyi planlayıp planlamadığımı mı soruyorsun?"

"Sen söyledin," diyor ve şaka yaptığını biliyorum ama içinde bir güvensizlik katmanı da var. Bana güveniyor olabilir ama yine de içini kemiren o şüpheyile savaşıyor. Bu yüzden ona kolaylık gösteriyorum.

Elimi onun kine bastırıyorum ve "Sensiz dışarı çıkmayı planlamıyorum," diyorum. Bana bakıyor, o buz mavisi gözleri ruhumu delip geçiyor ve ona karşı çok büyük bir sevgi duyuyorum. Tüketen ve neredeyse felç eden bir duygu çünkü o anda biliyorum ki... Onu sevdiğimi biliyorum.

Kalbim bunu söylemem için, ona gerçekten nasıl hissettiğimi söylemem için bağırıyor. Ama beynim frene basıyor. Hâlâ biraz uçar ve kendinden emin değilken bu iyi bir fikir olmayabilir. Onu korkutup kaçırmak istemiyorum. Bu istediğim son şey.

"Eğer dışarı çıkmak istersen ..." Duraklıyor ve yutkunuyor. "Bu senin seçimin ve benim için sorun olmaz."

Sandviçimi bıraktım ve ona döndüm. "Minnettarım ama bilesin ki hayatımda buna ihtiyacım yok. Şu anda sen varsın ve tek ihtiyacım olan da bu. O yüzden sen yokken benim için endişelenme, tamam mı?"

Başını sallar ve sonra derin bir iç çeker. "Özür dilerim. Hâlâ o güven duygusunu yeniden kazanmaya çalışıyorum." Avucunun içini alnına bastırıyor. "Sarah beni gerçekten mahvetti."

"Anlıyorum ve sen her şeyi çözerken sabırlı olmakta bir sorun görmüyorum. Ama benimle ilgili bir şeyi bilmeni istiyorum Silas. Aldatanlardan nefret ederim, bu yüzden asla onlardan biri olmam. Ben seninleyim, yani bana göre bu kadar."

Parmağını çenemin altına bastırıyor ve beni kendine yaklaştırıyor. Bir kalp atışı boyunca bana bakıyor ve bir an için neredeyse tam olarak ne hissettiğimi söyleyeceğini düşünüyorum - dilinin ucunda gibi görünüyor - ama sonra aramızdaki boşluğun geri kalanını kapatıyor ve beni dudaklarımdan hafifçe öpüyor.

"Beni anladığınız için teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmenize gerek yok," diyorum sandviçimi alırken. "Birbirimizi anlıyoruz, bu yüzden elimdeki bu dev sandviç. Neyi sevdiğimi biliyorsun."

"İstiyorum." Sırıttıyor. "Sandviçler, turşular ve sikim."

"Tam olarak bu sırayla."

Kaşları kalkıyor ve gülmeme neden oluyor. "Tam olarak bu sırayla mı?" "Evet, tam olarak bu sıra."

KIME? *Ollie Owens*

Kimden: Alan

Roberts Konu:

Makale

Bayan Owens,

Makaleniz incelendi ve istediğimiz gibi olmasa da yeterli olduğunu düşündük. Önümüzdeki birkaç gün içinde yayınlanacaktır.

Lütfen unutmayın, stajınız için çok az da olsa kredi kazandınız. Gelecekte size bir ödev verildiğinde bunu doğru bir şekilde yerine getirmenizi öneririm.

Yılın geri kalanındaki stajınıza gelince, kalmak isteyip istemediğiniz size kalmış. Deneyim kazanmak için ofise geri dönmekten çok mutlu olan başka adaylarım da var, dinlemeye ve görevleri düzgün bir şekilde yerine getirmeye daha istekli adaylar.

İlerlemek istiyorsanız, kariyerinizi ilerletmek ve bunun için neler gerektiği hakkında bir konuşma yapmamızı öneririm.

Saygılarımla,

Alan Roberts

Kalbim göğsümde çarparken e-postayı birkaç kez daha okudum.

Geçtim, ama . . . Roberts da mutlu değil ve eğer Roberts mutlu değilse, o zaman boku yemiş olabilirim. Gelecekteki işverenler onun adını özgeçmişimde görecekle, referans için arayacaklar ve eğer onlara bir takım oyuncusu olmadığımı ya da talimatları dinlemediğimi söylerse, bu çok kötü olabilir.

Elimi sıkıntıyla alnıma bastırıyorum. Elbette, benden başka bir şey istediği için makaleyi beğenmesi uzak bir ihtimaldi, ama bu kadar olumsuz ve sert bir yanıt beklemiyordum.

Bu konuyu özel olarak konuşmak istediğim için hızla bir konferans odasına girip kapıyı kilitledim ve Ross'un numarasını çevirdim.

İkinci çalışında cevap veriyor, "Selam kızım, ben de tam sana mesaj atmak üzereydim. Şu sevdiğin elma şarabı çörekleri dükkânda tekrar stoklara girmiş. Sana biraz getirmemi ister misin?"

"Tabii," diyorum, sesim titreyerek.

"Sorun nedir?" Ross soruyor, beni çok iyi okuyabildiği belli. "Roberts bana e-posta gönderdi."

"Kahretsin, makaleyi beğenmedi mi?"

"Yeterli olduğunu iddia etti. Sınavı geçtim ve staj için kredi aldım."

"Bu iyi bir şey."

"Sayılır. E-postada mutlu değildi ve atamaları dinlemek istemezsem, diğer adayların uzatılmış staj için memnuniyetle benim pozisyonumu alacağını söyledi."

"Bunu o mu söyledi? Vay be. Bu hiç iyi değil."

"Biliyorum," diyorum inleyerek. "Bulduğum yere gelebilmek için çok çalıştım Ross. Şimdi ne yapmam gerekiyor? Ya bana Ajitatörler hakkında başka bir görev verirse? O yazıyı yazamam. Ama ona karşı gelirim, üniversiteden sonra bir daha iş bulamayacağımdan emin olabilir ve sonra ne olacak? Eve mi döneceğim?"

"Tamam, biraz sarmallaştığını duyabiliyorum. Her şeyden önce, staj için kredi aldın, bu iyi. İhtiyacın olan tek şey buydu, sırtını sıvazla. Ve bunu Silas'ı tehlikeye atmadan yaptın. Şimdi, stajın geri kalanına gelince, her seferinde bir gün alırdım. Onunla buluş, Roberts'ı hisset ve kafasının nerede olduğunu gör. En iyisi ona başarılı olduğunuz alanları hatırlatmanız, hatta şirkete nasıl faydalı olabileceğinize dair birkaç ödev fikriyle gelmeniz ve oradan ne diyeceğine bakmanız."

"Bu iyi bir fikir," diyorum, göğsümdeki gerginliğin hafifçe azaldığını hissederek. "Toplantıya hazırlıklı gidersem, en azından ona dikte etmek yerine seçenekler sunabilirim. Demek istediğim, dikte edecek, ama eğer kendimi yaşam tarzı markaları konusunda satabilirim ve aynı zamanda berbat hokey muhabirliğimi vurgulayabilirsem, belki biraz yumuşayabilir."

"Bence bu harika bir fikir. Onunla görüşmeden önce lütfen fikirlerinizi önce benimle konuşun. Oraya ezik bir şeyle gitmeni istemiyoruz. Onu şaşırtmalısın."

"Oh, yapacağım," diyorum. "Güven bana, bu kadar çok şey söz konusuysen aptalca bir şey yapmayacağım."

"Güzel," diye cevaplıyor. "Tamam, çöreklerle evet mi?"

Kıkırdıyorum. "Çörekler benim için mi yoksa senin için mi?"

"Konu hamur işleri olduğunda seni hep günah keçisi olarak kullandığımı biliyorsun." "Çöreklerle evet."

"Tamam, iki kutu alacağım çünkü onları çok sevdiğini biliyorum."

"Uh-huh." Gülüyorum. "Bazı fikirler üzerinde beyin fırtınası yaparken onları bu gece yiyebiliriz."

"Kulağa mükemmel geliyor. İş yerinde iyi eğlenceler."

"Teşekkürler, sonra mesaj atarım." Telefonu kapattım ve Silas'la mesajlaşmamı açtım.

Ollie: Bugün Roberts'tan bir e-posta aldım (nihayet). Staj için kredi aldığımı söyledi. Sadece yeterince uzun sürdü.

Şanslıyım ki Silas hemen mesaj atıyor.

Bebeğim, bu harika!

Ollie: Rahatlamış hissediyorum. Şimdi onunla yolculuğum ve şirkette nereye gittiğim hakkında konuşmam gerekiyor.

Silas: Bu konuşmaları sevmek lazım. Makale ne zaman yayınlanacak? Birkaç gün dedi.

Silas: Onu arayıp bulacağım, böylece çıktısını alıp çerçeveletebilirim. Bunun yazdığım ilk makale olmadığını biliyorsun, değil mi?

Çerçevelemenin sana göre olduğunu kim söyledi? Üzerinde adım yazan her şeyi çerçeveletmeyi severim.

Aman Tanrım.

Silas: LOL. Cidden, bunu bizim için bir hatıra defterine ekleyebilirsin. Bilirsiniz, nasıl başladığımıza dönüp bakabilmemiz için bunlardan bir tane oluşturun.

Ollie: Aslında içinde senin de olduğun bir karalama defteri için birkaç şey topladım.

Silas: Gerçekten mi?

Ollie: Evet, sadece ilk öpüştüğümüz bardan bir peçete, çektiğimiz fotoğraflar ve hayvanat bahçesinden bazı broşürler gibi şeyler.

Lanet olsun bebeğim, bu gerçekten çok tatlı. Bakabileceğim bir şey var mı?

Ollie: Hayır, şu anda sadece bir koleksiyon ama umarım her şeyi toparladıktan sonra bizim için küçük bir kitap hazırlayabilirim.

Yardım edebilirim.

Karalama defterime yardım etmek ister misin?

Tabii ki. Malzemeye ihtiyacın var mı? Sana şu harf kesme makinelerinden getirebilirim.

Cricut mı? Sorun değil. LOL. Basit tutmayı seviyorum.

Değişirse bana haber ver. Senin için bir şeyler almaktan çok mutlu olurum.

Teşekkür ederim. Ama gerçekten yardım etmek istiyorsan, bu birlikte yapabileceğimiz eğlenceli bir şey olabilir, tabii sevişmediğimiz zamanlarda.

Silas: Önce sevişmek, sonra albüm yapmak.

Çok evcilleştüğimizi hissediyorum.

Silas: Bu konuda ne hissediyorsun?

Mükemmel.

OceanofPDF.com

Yirmi Dördüncü Bölüm

SILAS

"Ben de biftek alacağım," diye emrediyor Pacey. "Orta pişmiş. Teşekkür ederim." Menüsünü servise uzatır.

"Harika. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, bana haber verin. İyi eğlenceler."

Holmes, Posey, Pacey ve ben aynı anda bir parça ekmeğe uzanıyoruz. Ben çavdar ekmeğini seçiyorum, Posey çavdar ekmeğine dalıyor, Holmes ve Pacey ise sade ekmekle yetinmek zorunda kalıyor.

Ekmeklerimizi yağlarken Pacey, "Hornsby'nin Holden'ın gönderdiği fotoğrafı gördün mü? Çocuğu çok tatlı."

Hornsby ve Penny'nin bebekleri oldu. Geçen gün onunla tanıştık ve sürpriz bir şekilde Halsey'in vefat eden erkek kardeşinin adını Holden koydular. Holmes kendini çok onurlandırılmış hissetti. Hatta küçük Holden'ı kucağına aldığı anda gözleri doldu. Hepimiz için güzel bir andı.

Posey, "Tabii ki çocuk sevimli olacak," diyor. "İkisi de gerçekten yakışıklı insanlar."

"Bunun anlamı boktan," diyorum. "İnsanların ne tür bir bebek yapabilecekleri gerçekten tartışmaya açık."

"Bunu düşündün mü?" Pacey soruyor. "Ollie'den çocuk yapmayı düşündün mü?"

"Siktir, hayır," diyorum başımı sallayarak. "İkimiz de buna hazır değiliz. Hâlâ mezun olması gerekiyor ve işinin onun için gerçekten önemli olduğunu biliyorum, bu yüzden her türlü çocuk olayını bir süreliğine askıya alacaktır. Ayrıca, buna hazır olduğumu sanmıyorum. Ollie'yle ilişkiye *zihinsel* olarak zar zor hazırım. Yani, ilerleme kaydediyorum, aramızın sağlam olduğunu düşünüyorum ve ona güveniyorum, ama bir bebek? Zihinsel olarak buna hazır değilim."

"Ollie mezun olduğunda ne yapmak istiyor?" Holmes soruyor.

"Online katılımcı," diye cevaplıyorum. "Yaşam tarzı türü şeyleri tartışmaktan gerçekten hoşlanıyor. Mezun olduğunda birkaç yerden teklif almayı umuyor. Görünüşe göre yanında staj yaptığı adamın pek çok bağlantısı var. Bu yüzden onunla takılıyor."

"Bu onu Vancouver'dan uzaklaştıracak mı?" Holmes tereyağı bıçağını yere bırakıp ekmeğinden bir ısırık alırken soruyor.

"Umarım öyle olmaz. Ne olursa olsun birlikte kalmak istediğimizden bahsettik ve kim bilir, belki mezun olduğunda aramızdaki ilişki daha da yoğunlaşır."

"Düğün çanları gibi mi?" Posey soruyor.

"Yani, bunun olduğunu görebiliyorum," diyorum enseme çekiştirerek.

"Gerçekten mi?" Posey soruyor. "Sanki çok az birlikte olmuşsunuz gibi hissediyorum."

"Bu tür bir düşünceye sahip olmak için takip edilmesi gereken belirli bir zaman çizelgesi var mı?" Ona soruyorum.

Posey başını sallar. "Hayır, ama sadece şaşırdım, hepsi bu. Sarah'ya ne olduğunu bize anlatmadın ve şimdi Ollie'yle birlikte, iyileştikten emin olmak istiyorum, anlıyor musun? Bir şeylere çok çabuk atlamadığından emin olmak istiyorum."

"Bu da nereden çıktı şimdi?" Ona sordum. "Geçen gün ona mesaj atmama yardım eden sendin."

"Demek sana yardım ettiğimi kabul ediyorsun." Posey parmağıyla Be

n. Burnumun kenarını çimdikliyorum. "Senden gerçekten nefret ediyorum. Farkında mısın?" "Dostum, ağzımıza attığımız en iyi bifteği yemek üzereyiz."

Ortalığa nefret saçmayalım," diyor Posey. "Posey'nin söylediklerinden yola çıkarsak, sanırım senin iyi olduğundan emin olmak istiyoruz. Ollie'yi seviyoruz, o geldiğinden beri hayatında bir değişiklik gördük ama iyileşene kadar kendini ona tam olarak veremezsin. Sadece orada olduğundan emin olmak istiyoruz."

"Hepiniz böyle mi hissediyorsunuz?" Ben soruyorum.

Holmes'a bakıyorum ve o sadece başını sallıyor.

"Hornsby de," diyor Posey. "Sadece seni önemsiyoruz."

"Minnettarım," diye cevap veriyorum, onlara kızmıyorum çünkü nasıl kızabilirim ki? Onların yerinde olsaydım, muhtemelen ben de aynı şeyi yapardım. "Yüzde yüz olduğumu söyleyemem ama oraya doğru gidiyorum." Masadakilere bakıyorum ve belki de bu konuda daha fazla konuşursam iyileşmeme yardımcı olacağını fark ediyorum. Boğazımı temizleyerek, "Gerçekten bir şey söylemedim, ama, uh ..." diyorum.

. Sarah beni aldattı. Bu yüzden ayrıldık. Onu bir kadın ve bir erkekle yakaladım." Bu son kısım canımı yakıyor ve adamlarımın tepki vermesini bekliyorum ama kafamı kaldırdığımda tek gördüğüm gözlerindeki merhamet.

"Kahretsin, dostum," der Pacey. "Özür dilerim."

Holmes omzumu kavrayıp sıkıyor, bir şey söylemeye gerek duymadan öylece bırakıyor.

Posey'ye baktığımda çatalını masanın üzerinde kaydırıyordu.

"Aklından neler geçiyor?" diye sordum.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda, "Bu duymak istediğin şey olmayabilir ama ... ne kaltak ama. Yakup'un merdiveni piercingi olan başka bir erkek bulamayacağını farkında mı? Tek düşünebildiğim büyük hata... büyük."

Ne salak ama beni güldürüyor.

Suyumu tutuyorum ve "Sanırım haklısın Posey" diyorum.

"Haklı olduğumu biliyorum. Pek çok erkek bunu yapacak kadar erkek değildir.

Pişman olacak."

Pacey alaycı bir ifadeyle, "Ne kadar düşünceli bir içgörü," diyor. Sonra bana dönerek, "Bunu içinizden atmakla nasıl başa çıkıyorsunuz?" diye soruyor.

"Bunu her söylediğimde biraz daha kolaylaşıyor gibi görünüyor." Sesimi yansıtmak zorunda kalmamak için biraz daha yaklaşıyorum. "Sanırım utanç verici olduğu için bu kadar uzun süre içimde tuttum. Sanki . . . Sarah'yı mutlu edecek kadar erkek değildim ve o mutluluğu bulmak için başka bir yere gitmek zorunda kaldı."

"Bu senin suçun değil," diyor Holmes. "Bu onun suçu."

"Öyle miydi?" diye sordum. "Onunla çok uğraştığımı biliyorum, ama sezonun gerginliği bizi her yıl yıprattı. Ona destek olsaydım, belki de yoldan çıkmazdı."

"Dostum, sen onun için iyi bir erkek arkadaşın," diyor Pacey. "Sen

aba gösterdin, o göstermedi ve bunu öylesine söylemiyorum. Eğer sana gerçeği söyleseydim

senin hatalı olduğunu düşündüm. Ama değildiniz. Holmes'un söyledikleri doğru. Suç ondaydı, sende değil."

"Ve şimdi pişman olacak," diyor Posey, burnuna vurarak ve göz kırparak Be

n. Bazen onunla neden arkadaş olduğumuzu merak ediyorum.

"Sanırım bu gerçeği kabul etmem biraz zaman alacak. tekrar güvenmek için."

"Güvenmek zordur," diyor Holmes. "Her şeye güvenmek, hatta hayata bile." Sessizce ekliyor, "Size yakın olanı tekrar kaybetmek istememek. Bu çok zor."

Kardeşini kaybettiğinden bahsettiğini biliyorum ve ilk kez böyle bir şey söylediğini duyuyorum. Normalde sessiz kalır, özellikle de kardeşiyle ilgili olarak, bu da hayatının o kısmına neden küçük bir bakış sunduğunu merak etmeme neden oluyor.

"Öyle," diyorum. "Ama Ollie bu güven konusunda bana yardımcı oluyor. Sabırlı ve anlayışlı biri. Sarah hakkında her şeyi biliyor ve bana asla Sarah'nın yaptığı gibi davranmayacağına dair güvence verdi. Bilmiyorum, Ollie ile kendimi daha hafif, daha toparlanmış hissediyorum, sanki en kötüsü geride kalmış ve şimdi karanlık tünelin diğer ucundan çıkmaya başlıyormuşum gibi."

"Yasal birine benziyor," diyor Posey. "Barda Sarah'nın önünde seni savunduğunda neredeyse onu dudaklarından öpecektim, o kadar memnun oldum ki."

"Dostum, hayır," diyorum. "Onu öpmeyi aklından bile geçirme."

"Ben asla yapmazdım." Posey gözlerini deviriyor. "Sadece onu öpmeyi düşündüğüm için sevinç doluydum."

"Neşe dolu mu?" Pacey soruyor.

"Evet, bu duyguyu biliyor olmalısın. Winnie'yle ilk tanıştığında neşeli bir sikiciydin. Kulübede nasıl sinsice dolaştığını, onun peşinden nasıl koştuğunu hatırlıyor musun?" Posey öyle diyor.

"Onun peşinden gitmedim."

Hepimiz bununla alay ettik çünkü Pacey hemen aşık olmuştu. Hiçbirimizin Winnie'ye bakmayı düşünmesine bile izin yoktu.

"Onu takip etmiş olabilirim ama kovalamadım," diye açıklıyor

Pacey. "Bu kulağa daha iyi geliyor," diyorum.

Holmes bana, "Aradığının her şeyin onda olmasına sevindim," dedi.

"Ollie oldukça havalı görünüyor."

"Öyle," diyorum, onu düşündükçe yüzüme bir gülümseme geliyor.

Son birkaç hafta bir kasırga gibi geçti ve bir şekilde birlikte bir temel inşa edebildik. Bir takdir temeli ve

Arkadaşlık. Ve oradan, büyüdü. Bir daha asla hissedeceğimi düşünmediğim bir şeye dönüştü; bir kadına duyduğum aşka. Ama bu durumda bile Ollie'ye duyduğum aşkın Sarah'ya duyduğum aşktan daha büyük ve daha anlamlı olduğunu düşünüyorum. Her iki ilişkiyi de deneyimlediğim için bunu rahatlıkla söyleyebilirim.

Bence Sarah'nın bir ayağı hep dışarıdaydı, oysa Ollie bana gerçekten değer veriyor. Bana değer veriyor. Ve beni ben olduğum için istiyor, servetim ve mal varlığım için değil. Sarah, özellikle ilişkimizin ilerleyen dönemlerinde, beni nadiren *severdi*. Ollie ile durum tamamen farklı. Ve onun değiştiğini göremiyorum çünkü özünde dürüst. Sarah öyle değil ve bunu artık biliyorum. Aslında ne kadar bencil olduğunu daha net görebiliyorum. Ollie ile her şey farklı.

Bana baktığında hissettiğim duygu.

Yakınlaştığımızda yaşadığım duygular.

Ve ona cevap verme şeklim - onunla konuştuğumda, ona mesaj attığımda - Sarah ile yaşadığım zorunluluk duygusundan çok farklı. Belki de ilişkimizin yeni olmasından kaynaklanıyor ama kendimi, ayakkabının düşmesini bekleyen biri gibi değil de aktif ve istekli bir katılımcı gibi hissediyorum.

Ollie beni uyandırdı ve bunu asla hafife almayacağım.

Arkadaşlarıma bakıyorum ve "Yanımda olduğunuz için teşekkürler. Gerçekten minnettarım."

Posey ağzı ekmekle dolu bir halde, "Bize teşekkür etmenize gerek yok," diyor. "Biz bunun için buradayız."

Uyanık mısın?

Mmmm, evet. Arayacak mısın?

Yatağımda doğruldum, sabah ışığı otel odamda parlıyordu ve FaceTime'a girdim. Dün gece otele döndüğümde saat oldukça geç olduğu için Ollie'yi biraz aradım ama şimdi uyanık olduğum için onunla daha fazla konuşmak istiyorum. Arenada olmam gerekmeden önce zamanımız var, bu yüzden kızım ile biraz zaman geçirebilirim.

Telefon birkaç kez çalar ve sonra güzel yüzü görünür.

"Günaydın," diyor uyukulu bir ifadeyle, çarşafının içinde kıvrılırken.

"Günaydın," diye cevap veriyorum ve sonra çıplak omzunu fark ediyorum. "Bebeğim, çıplak mısın?"

"Öyleyim. Peki ya sen?"

"Külotum üzerimde."

"Çıkar şunları," diyor çarşafı aşağı doğru kaydırırken ve ben onun mükemmel göğüslerini en ön sıradan görebiliyorum.

Telefonu yanımdaki komodinin üzerine koyuyorum ve iç çamaşırlarımdan sıyrılıp onları yere düşürüyorum.

"Zaten sertleşmişsin," diyor.

"Sertleşmiş bir şekilde uyandım. Dün gece seninle ilgili bir seks rüyası gördüm." "Mmm, bana ne yaptığımı söyle," diyor ellerini üzerinde gezdirirken göğüsler.

Onu görünce ağzım sulandı. "Benim evimdeydik, birlikte yemek yapıyorduk."

"Yemek yapmayı bilmiyorsun." Sırıttıyor.

"Rüyamda denemekten beni alıkoymadı. Benim düğmeli gömleklerimden birini giyyordun ve üzerinde başka bir şey yoktu."

"Kulağa doğru geliyor." Meme uçlarını sıkıyor, ben de ereksiyonumun tabanını kavrayıp sıkıyorum.

"Seni tezgâhın üzerine çıkardım, yere yatırdım ve dilimle vücudunun her santimini keşfettim."

"Gömleğimi çözüp açılmasına izin mi verdin?"

Başımı salladım. "Evet, ve sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir süre boyunca göğüslerini emdim."

Elimi aşağı yukarı hareket ettirmeye başladığımda "Bunu yapmana bayılıyorum" diyor. "Rüyanda sertleşmiş miydin?"

"Çok sert, şu anda olduğum gibi."

"Bir bakayım," diyor, güzel gözleri fıldır fıldır açılıyor. Telefonu alıyorum ve kamerayı çeviriyorum, böylece elimi sikimin üzerinde, pompalarken görebiliyor. "Tanrım, bu çok seksi."

"Amına dokunduğunu göreyim," diyorum tutuşum daha da sıkılaşıırken.

O da telefonunu eline alıyor ve bana aynı açıyı sunuyor. Çıplak amı, eli üzerinde kaymadan hemen önce ortaya çıkıyor ve parmağı yarığının üzerinde kayıyor. "Silas, keşke bu senin dilin olsaydı."

"Ben de bebeğim," diyorum tenimde hafif bir ter tabakası oluşurken.

"Başka ne oldu? Beni tezgahın üzerinde mi siktin?"

Tak tak. Tak.

Kapımın girişine doğru bakıyorum.

Kahretsin, temizlikçi mi o? Rahatsız etmeyin yazısını astım. Beni rahat bırakmalılar.

"Silas."

"Ha? Oh pardon, ne dedin?" diye sordum.

Tak tak. Tak.

"Dostum, aç kapıyı" diyor Posey.

"Biri kapınızı mı çalıyor?" Ollie soruyor.

"Evet," diye homurdanıyorum kamerayı çevirirken. "Sanırım bu-"

Kapı kilidini açmak için bip sesi çıkarır ve açılır. Posey, Pacey ve Holmes içeri daldılar. Onlar beni görmeden önce kendimi gizlemek için iki saniyem var.

Ollie'yi görmemeleri için telefonumun ekranını aşağıya doğru çevirirken, "Bu ne lan!" diye bağıyorum. İşte bu yüzden çocuklara yedek anahtar vermemeliydim. Ara sıra alarmla uyuma eğilimim olduğu için bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm ama bu hiç hoş değil.

"Konuşmamız gerek ..." Posey'nin sesi, önündeki sahneye bakarken kısılır. "Uh ... sen . . ."

Telefonu açıyorum ve neyse ki Ollie kapalı bir şekilde beni bekliyor. "Seni sonra ararım, bebeğim."

"Tamam," diyor ben telefonu kapatmadan hemen önce.

"Ne haltlar dönüyor?" diye sordum. Üç arkadaşım da birbirlerine bakıyorlardı. "Ne?" Bağıyorum.

"O Ollie miydi?" Pacey soruyor.

"Evet," diyorum sinirlenerek. "Ve sözümü kesiyorsun."

Posey bana doğru yürüyüp telefonunu uzatırken, "Üzgünüm ama bunu okumalısın," diyor.

Kafam tamamen karışmış bir halde ekrana baktım ve bir makalenin başlığını okudum.

"Hokey Oyuncuları Bile Her Şeye Sahip

Olamaz." Başlık: Ollie Owens.

Onlara bakıyorum. "Bu Ollie'nin makalesi mi?" Başlarını salladılar.

"Tanrım, neden içeri daldınız? Ben çoktan okudum."

"Öyle mi?" Pacey sorar.

"Evet," dedim. "Teslim etmeden önce."

Posey, "Yani Sarah'yla olanlar hakkında konuşmasını sorun etmedin mi?" derken neredeyse gri görünüyor.

"Bekle, ne?" Kalbim göğsümde dururken soruyorum, tüm hava ciğerlerimden kaçıyor.

Holmes elini sıkıntıyla saçlarının arasından geçirirken, "Orada," diyor. "Seni nasıl aldattığımı."

"Hayır, öyle değil," diyorum telefonu geri atarak. "O bunu yazmazdı."

"Dostum," der Pacey usulca. "Orada."

"Nereye?" İnkâr kulvarında yüzerek söylüyorum.

Posey telefonu aldı ve karıştırdı. Sonra telefonu bana uzattı.

Gözlerim paragrafın başına odaklanıyor.

Ve çocukların dayak yediği ve ev yapımı bir yemeğe hazır olduğu uzun bir yolculuktan sonra, eve dönmek için ailelerinden ve sevdiklerinden başka istedikleri bir şey yoktur. Ne yazık ki Silas Taters için durum her zaman böyle değildi. Agitators, organizasyonlarını mükemmel bir tablo olarak resmeder, ancak perdeyi kaldırdığınızda, hikayenin başka bir tarafına, oyuncularının sevdiklerini mutlu edemediği bir tarafa bir bakış atarsınız. Bu muhtemelen ilk kez olmuyor ama Ajitatorlarımızın mükemmel olmadığı kayıtlara geçen ilk kez doğrulanmış oluyor. Silas Taters'ın eski kız arkadaşı onu aldatmış.

Gözlerim önümdeki noktaya sabitlenmişken telefon elimden kayıyor.

Hayır.

İmkânı yok.

O bana bunu yapmazdı.

Beni önemsiyor. Zararımı biliyor. Yaşadığım güven sorununu anlıyor. Beni makalesinde bir parça olarak kullanmaz, değil mi?

Okudum.

Onayladım.

Sonra aklıma bir şey takıldı. Bana teslim ettiğini söylediği gün, bazı değişiklikler yaptığını söylemişti. Değişiklikler bunlar mıydı?

"Silas," der Holmes usulca. "Ne yapabiliriz, dostum?"

"I . . . Bilmiyorum," diyorum yatak başlığına yaslanırken. "Buna inanamıyorum." Sonra hemen soruyorum, "Bunu kim yazdı? Makaledeki isim ne?"

"Ben Ollie," diyor Pacey. "Byline, Ollie Owens."

"Ona Sarah'dan ve olanlardan bahsettin, değil mi?" Posey soruyor.

"Söyledim, ama ... kimseye bir şey söylemeyeceğine yemin etti." Bunu anlayamadığım için başımı sallıyorum. "Bunu yapmazdı, değil mi?" Zihnim neler olabileceğine dair fikirlerle dolup taşıyor, ama tüm senaryolar arasında bir şey dikkatimi çekiyor

Kendini kanıtlama ihtiyacı. Roberts için doğru olanı yapma ihtiyacı.

Dişlerimi sıkarken dudaklarım birbirine dolanıyor. "Silas. . ." Posey soruyor.

"Buna cesaret edemez," diyorum, öfke şokun yerini alıyor.

Pacey, "Tates, belki seni yataktan kaldırırsın, duş aldırır ve bu konuyu konuşuruz," diye öneriyor ama ben başımı sallıyorum.

"Hayır, gitmeni istiyorum. Hemen şimdi." Yumruklarım yanımda sıkıştı.

Holmes, "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum," diyor.

"Gidin dedim lan!" diye bağırınca üçü de irkildi.

Pacey başını kapıya doğru sallar ve Holmes da onu takip eder. Posey bir an için geride durur ve "Senin için buradayım Silas. Bana ihtiyacın olursa, istemen yeterli."

Tek kelime etmiyorum, sadece telefonuma bakıyorum, öfkem içime işliyor.

Ya bu Sarah'ysa? Ya onun bu işle bir ilgisi varsa?

Ya da ya sevdiğimi sandığım kız da tıpkı Sarah gibi beni sikmeye karar verdiyse?

Yorganımı çırpıp duşa giriyorum, öfkem göğsümde o kadar ağır ki nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Yorumlar bölümünde neler yazdığını, başka hangi haber sitelerinin bu makaleyi okuyup bana kendi yorumlarını katacaklarını hayal edebiliyorum. Çünkü yaptıkları şey bu. Bir makale haberle çıkar ve geri kalanı sadece ek "gerçeklerle" onu dolaştırır.

Artık herkes benim özel hayatımı bilecek. Herkes benim nasıl bir adam olduğumu bilecek.

Bir kadını nasıl mutlu edemeyeceğimi.

Bir kızın aldattığı lanet bir ezik olduğumu.

Hayatımın en büyük, en karanlık, en utanç verici kısmı artık sergileniyor. *Yine aptal yerine kondum.* Peşimden geldi, beni zorladı ... hepsi kariyerinde ilerlemek içindi.

Su ısındığında duşa giriyorum ve vücudumu yıkamak yerine ciğerlerime hava almaya çalışırken kendimi fayansa yaslanmış hissediyorum.

Lanet olsun, nasıl bu kadar aptal olabildim?

En başından beri beni kullandı.

En başından beri, ve ben bunu görmezden gelmeyi seçtim.

Duşun dibine doğru kayıyorum ve su etrafımı sararken ellerimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Gözlerim yaşlarla doluyor ve parmaklarımı yumruk haline getirdiğimde gözyaşlarımın düştüğünü hissediyorum. Hiçbir şey bundan daha kötü hissettiremez. Ollie beni asla aldatmayacağına yemin etmişti ve belki de bu doğrudu. Ama verdiği sözler beni kariyeri için kullanmaya kadar uzanmıyordu, değil mi? Sarah'nın ne yaptığını kimsenin bilmesine gerek yoktu ve onların cehaleti benim utanç verici bir incelemeden kurtulmam anlamına geliyordu.

Peki ya kalbim? Sanki göğsümden sökülmüş gibi hissediyorum.

Ollie'ye kendimden çok şey verdim, Sarah'nın hiç bilmediği şeyler. Yeni bir gelecek görmeye hazırdım. Daha mutlu bir gelecek. Ama bu sadece güvenle mümkündü. Ve güven bir kez daha paramparça oldu.

Sarah beni bükmüş olabilir ama Ollie beni kırdı.

OceanofPDF.com

Yirmi Beşinci Bölüm

OLLIE

Hey, her şey yolunda mı?

Silas, senden haber alamadım. Sadece kontrol ediyordum.

Bunu aldığında mesaj at, ara ya da herhangi bir şey yap. İyi olduğundan emin olmak istiyorum.

Sınıfta oturmuş dersin başlamasını beklerken telefonuma bakıyorum, midem çalkalanıyor. Bir şeyler oldu. Çocuklar odasına girmiş, ona bir şey söylemişler ve şimdi cevap vermiyor. Bizimle mi, takımla mı, yoksa Hornsby ile mi ilgili bilmiyorum.

Winnie'ye de bir şey duyup duymadığını soran bir mesaj gönderdim ama o da yanıt vermedi.

Ve şimdi birkaç saat geçmesine rağmen telefonlarıma ya da mesajlarıma cevap alamadığım için çıldırmaya başlıyorum.

Sınıfın kapısı açılıyor ve Ross'un yüzünde neredeyse tiksinti dolu bir ifadeyle içeri girdiğini görmek için tam zamanında başımı kaldırıyorum.

"Sizi burada gördüğüme şaşırdım," diyor otururken.

Bu tavır da neyin nesi?

"Neden?" diye sordum. Sonra Ian'ın ona bir şey söylemiş olabileceğini fark ettim. "Bekle, takım hakkında bir şey mi biliyorsun? Bir şeylerin ortasındaydım.

Çocuklar odasına girdiğinde Silas'la birlikteydi ve o zamandan beri ondan haber alamadım. Aramalarımı ya da mesajlarımı cevap vermiyor."

Ross dudaklarını büzerek, "Şaşırmadım," diyor. Bu da neydi böyle.

Sırt çantasını karıştırırken onu durdurup bana bakması için çeviriyorum. "Neler oluyor?"

"Ollie, seni sevdiğimi ve senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun, ama o makale. Kızım, Roberts'ı etkilemek için gerçekten bu kadar çaresiz misin?"

"Sen neden bahsediyorsun?" Ben soruyorum. "Serbest bırakıldı mı?"

"Evet, şimdiden trend oldu bile." Başımı iki yana sallıyor. "Ona söz verdikten sonra Silas hakkında bunu yazdığına inanamıyorum."

"Ne yazmış?" Telefonumu elime alıp makaleyi ararken soruyorum. Karşıma çıktığında ve başlığı okuduğumda bir şeylerin ters gittiğini anlıyorum. Bu benim seçtiğim başlık değil. Gözlerim metni tarıyor, bir bölüme gelene kadar metnin içinde hızla süzülüyor.

Yüzümdeki tüm kanın çekilmesine neden olan tek bir paragraf. "Aman Tanrım," diye fısıldıyorum. "I . . . Bunu ben yazmadım." Gözlerim paragrafın üzerinden tekrar tekrar geçti. "Ross, ben yapmadım. Bunu asla yapmam."

Ross, "Makalede senin adın yazıyor," diyor.

Ona bakarken gözlerim yaşlarla doluyor, panik boğazımın düğümlenmesine neden oluyor. "Ama onu oraya ben koymadım. Bunu Silas'a asla yapmam. I . . . Anlamıyorum." Nefesim kaçıyor ve panikle nefes almaya çalışıyorum, nefesim daralıyor.

"Kahretsin," diyor Ross eşyalarımızı toplarken ve sonra beni elimden tutup sınıftan çıkarıp koridora götürürken. "Derin nefes al, Ollie." Beni bir köşeye götürüyor ve ikimizi de oturtuyor.

"Ben yapmadım. Asla yapmazdım." Dişlerim takırdamaya başlıyor, vücudum bu makalenin yayınlandığı her saniye kasılıyor.

"Sen yapmadıysan kim yaptı?" Ross soruyor.

Ona baktım ve "Yanlışlıkla söylediğim tek kişi sensin" dedim.

Kaşları çatılır. "Eğer ima ediyorsan-"

"Hayır, değilim." Başımı sallıyorum. "Bunu bana yapmayacağını biliyorum." Elimi alnıma bastırıyorum ve düşünmeye çalışıyorum. "Sadece anlamıyorum. Makaleyi bu şekilde yazmadım. Kim değiştirdi? Biri değiştirebilir mi? Buna izin yok, değil mi?"

"Hiçbir fikrim yok," diyor Ross. "Belli ki birisi değiştirmiş. Makaleyi kime teslim ettiniz?"

"Roberts," dedim. Doğrudan ona gönderdim. "Aldatma olayını nasıl bildiğini anlamıyorum. Silas kimseye söylemedi. Makaleyi başka kimin bilebileceğini de bilmiyorum."

"Aradaki tek ilişki ... sizsiniz," diyor Ross, bariz olanı ifade ederek.

"Siktir," diyorum telefonumu çıkarıp Silas'ın numarasını çevirirken. Kulağıma götürüyorum ve sesli mesaja geçmeden önce üç kez çalıyor. Telefon bip sesi çıkardığında, "Silas, benim. Seninle gerçekten konuşmam gerek. Lütfen beni ara."

Telefonu kapattım ve başımı duvara yasladım.

"Neden ona makalede o kısmı yazmadığını söylemedin?"

"Çünkü sesli mesajı dinlemeyecek," diye cevap veriyorum, Silas'ı çok iyi tanıyorum. "Hiçbir anlamı yok." Bacaklarımı göğsüme doğru çekip sıkıca kavıyorum. "Sanırım sıçtım."

****SILAS****

Posey arenadaki bir masada yanıma otururken, telefonum masanın üzerinde vızıldarken, "Dostum, bir şeyler yemelisin," diyor. Ollie'den bir telefon daha, ama sesli mesaja yönlendirdim.

"Aldım. Protein bar yedim," diyorum.

"Bu yeterli değil, bunu sen de biliyorsun." Posey bir tabak makarna salatasını bana doğru uzattı. "Hadi ama dostum. Bir şeyler ye."

"Bir şey yemek istemiyorum," diyorum sandalyemde arkama yaslanırken. "Siktir, Levi, bir şeyler yemek istiyor gibi mi görünüyorum?"

Duraklıyor, beni inceliyor. "Yumruğunu duvara v u r m a k istiyor gibi görünüyorsun."

"Doğru," diyorum bacağım hızlı bir tempoyla aşağı yukarı zıplarken.

"Onunla konuştun mu?"

"Ne diyebilirim ki? Kendi kariyer kazancın için beni otobüsün altına attığın için teşekkürler mi? Kirli çamaşırlarımı yaydığın için teşekkürler.

lanet dünyayı görmek için mi?" Başımı salladım. "Hayır. Siktir et onu."

"Tamam, aklının nerede olduğunu görebiliyorum ama belki de düşünmen gereken bir şey var, ya, bilmiyorum ... ya bunu yazan o değilse?"

"Sen neden bahsediyorsun? Bu onun yazdığı makale. Teslim etmeden önce okudum. Bana birkaç değişiklik yaptığını söyledi. Aldatıldığım kısım, onun yaptığı değişikliklerdi. Ve sen neden onu savunuyorsun?"

"Onu savunmuyorum. Sadece her şeyi anlamaya çalışıyorum, tamam mı? Ollie bunu sana yapmaz gibi görünüyor."

"Ve onu benden daha iyi tanıdığını mı düşünüyorsun?"

"Onu tanıdığınız kadarıyla, bu onun yapabileceği bir şey mi?"

Bakışlarımı kaçırıyorum, öfkem sağduyumun önüne geçiyor. "Sarah'yı biliyordu. İlk öğrenenlerden biriydi. Nasıl oldu da onun makalesine girdi?"

"I . . . Bilmiyorum," diyor Posey ensesini kaşırken. "Tek bildiğim sana nasıl baktığını ve sana nasıl değer verdiğini gördüğüm. Bunu yapabileceğine inanmak çok zor." Duraklıyor ve sonra, "Ya ... ya Sarah olsaydı?" diyor.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Ya Sarah gidip birine söylediyse? Yani, barda Ollie ile tartıştı. Belki Ollie onu kızdırdı ve Sarah intikam almak için gitti?"

Bu fikri düşünürken dilimi dişlerimin üzerinde gezdiriyorum. "Ollie'nin kim olduğunu nereden bilecekti ki, en başta bir makale yazdığını?"

Tam o sırada, söz konusu kişi, yani Sarah'nın kendisi kafeteryaya girer. Pazarlamacıların ekiplerle birlikte gezilere gitmesi nadirdir, ancak Penny'nin yerini doldurmaya yardımcı olduğu için bazı görevler paylaşıldı.

Sarah etrafına bakınıyor ve beni görünce doğruca benim masama yöneliyor.

Ama bu sefer bana seksapeliyle saldırmaya çalışmak yerine yüzünde endişeli bir ifade var.

"Silas, seninle biraz konuşabilir miyiz?" diye soruyor ellerini önünde kavuştururken.

"Söyleyeceğin her şeyi Posey'nin önünde söyleyebilirsin."

Önce Posey'e sonra da bana baktı. Aklından neler geçtiğini merak ediyorum. Suçlu mu? Makaleden haberi olmalı. Yemin ederim herkes

şu anda bunu biliyor. O şey orman yangını gibi yayıldı.

"Tamam." Boğazını temizliyor. "Sizinle yazılan makale hakkında konuşmak istiyorum. Şimdiden diğer haber kuruluşlarından röportaj ve yorum isteyen e-postalar alıyorum. Son kız arkadaşın olduğum için adım ortalıkta dolaşıyor ve şimdi patronum beni sorguluyor. Neden bunu ona yazdırdın? Seni incittiğimi biliyorum ama bu artık benim geçim kaynağımla oynuyor."

"Yani ... bu makaleyle hiçbir ilginiz yok mu?"

"Hayır," diyor tiksinti ve şok içinde. "Neden bunu dünyaya duyurmak isteyeyim ki? Yaptığım şeyden utanıyorum, Silas. Aldatan biri olarak tanınmak istemiyorum. O makalede insanların beni parçaladığına dair yorumlar var. Gerçekten hayatıma böyle bir felaket eklemek isteyeceğimi mi düşünüyorsun?"

Sarah'yı çok uzun zamandır tanıyorum ve ne zaman manipülatif davrandığını, ne zaman yalan söylediğini, ne zaman üzgün, kızgın olduğunu ve doğruyu söylediğini biliyorum. Ve ruhumun derinliklerinden onun bu olayla hiçbir ilgisi olmadığını biliyorum.

Gözyaşlarını siliyor ve fısıldıyor: "Bu işi kaybetmek istemiyorum." "İşini kaybetmeyeceksin," diyorum. "Bundan emin olacağım."

"Dostum . . ." Posey diyor. Ona ölümcül bir bakış attığımda geri adım atmıyor. "Seni mahvetti. Kendini bok gibi hissettirdi. Kendinden şüphe etmene neden oldu ve sen öylece atlayıp onu mu koruyacaksın? Bu ne lan?"

Sarah yanımda sertleşiyor. "Herkes hata yapar, Levi."

"Bu bir hata değildi," diyor, sesi sert. "Bu benim oğlumla uğraşmaktı. Silas'ın nasıl bir adam olduğunun farkında mısın? Ona yakın olan insanlar için her şeyi yapar ve sen onu kim bilir kaç kez aldattın. Açıkçası, özür dilemeden ya da yaptığın şeyi kabullenmeden yardım isteyebileceğini düşünmen iğrenç. Sen boktan bir insansın, Sarah. Bu kadar basit. Eğer adın ortalıkta dolaşıyorsa, bunu hak ediyorsun demektir."

"Levi," diyorum, onu sakinleştirmeye çalışarak.

"Ne? Bu doğru. Sen daha iyisini hak ediyorsun. Onun seviyesine inme."

"Onun seviyesine inmeyeceğim ama birlikte olduğum kız ikimizi de sikip atarken öylece arkama yaslanıp oturmayacağım. Sarah bana yaptığı şey yüzünden işini kaybetmemeli." Ben bile o kadar küçük değilim.

"Ollie'yle birlikte olmanın tek nedeni Sarah'ydı," diye bağılıyor Posey neredeyse. "Senin kafan nerede lan?"

Haklı olduğunu biliyorum.

Sarah empatimi hak etmiyor.

Benden hiçbir şey hak etmiyor. Yine de nedense onun için üzülüyorum.

"Bilmiyorum." Masadan kalkmadan önce elimi alnıma götürüyorum. Sarah'ya bakıyorum ve "Bu makaleyle bir ilgin yok mu?" diyorum.

"Yemin ederim, Silas. Bunu sana yapmazdım ve eminim ki kendime de yapmazdım. Bana güvenmediğini biliyorum ve bunu anlıyorum. Sana bir özür borçluyum. Sana yaptığım şey, sana davranışım korkunçtu ve özür dilerim. Seni ne kadar incittiğimi gördüm ve bunu bir daha yapmayacağım. Belki Ollie'yi kıskanmış olabilirim ama asla kindar olmam, özellikle de sonunda bana da zarar verecekse."

Çünkü her şey Sarah'nın etrafında dönüyor. Bu hatırlamam gereken bir şey.

Sadece başımı salladım ve soyunma odasına doğru yola ıktım. Kafam hangi cehennemde?

Harika bir soru. Kızgınım.

Yaralandım.

Ve sevdiğimi sandığım kızın bana bunu neden yaptığını anlamaya çalışıyorum.

Belki de mesele benim oyuna gelmemdir. Bu kadar basit.

****OLLIE****

"MAÇI IZLEDİN Mİ?" Ross yurt odama girerken sordu.

Kendimi son üç gündür kaldığım yatağıma daha da gömerken başımı sallıyorum.

Neyse ki hafta sonu olduğu için işe gitmek zorunda kalmadım ve Cuma günü derslere girmedim, bu yüzden burada dikili kaldım,

Kıpırdamadan, Silas dışında kimsenin benimle iletişim kurmasını istemedi.

Ve bana tek bir kelime bile etmedi.

Tek bir kelime bile.

Ve onu suçlamıyorum.

Onun bakış açısından, sevdiği başka bir kadın ona ihanet etti. Keşke beni dinleseydi.

Ross yatağına oturdu. "Silas başka bir kavgaya karıştı."

Düşüncesi bile içimi sıkıyor. Geçen gece izlerken Silas başka bir oyuncuyla tartışmaya girdi. Eldivenlerini kaskıyla birlikte buza fırlatışını ve diğer oyuncuya üstten vuruşunu izledim. Diğer oyuncu da aynısını yaptı.

Onları boğuşurken görmek neredeyse kusmama neden oluyordu. "Kötü müydü?" diye sordum.

"Oyuncu Silas'ı tam yüzünden yakaladı. Spikerler Silas'ın pes etmiş ve dövüşe hiç katılmamış gibi görüldüğünü söylüyordu. Oturduğum yerden, yumruklanmak istiyor gibi görünüyordu. Bu üst üste ikinci mağlubiyetleriydi ve Bay Mustard Silas'tan şikayet ediyordu ve kafasını oyuna vermesi gerektiğini söylüyordu."

"Benim sayemde olmadığına eminim."

"Ama makalede o parçayı yazmadınız."

"Bunu ben de biliyorum, sen de biliyorsun ama o bilmiyor. Bildiğim kadarıyla Silas şu anda sersemlemiş durumda. Güvenini kazanmanın zor olduğu bir zamanda bana güvendi ve bak ne oldu. Acı çekiyor Ross ve tek istediğim bunu düzeltmek."

"Düzelt o zaman," diyor Ross. "Çocuklar bu gece eve geliyor. Ian bana söyledi. Onun evine git ve seninle konuşması için onu zorla. Eğer onun dairesindeysen senden kaçamaz. Gerçeği öğrenmeyi hak ediyor."

"Ama gerçeğin ne olduğunu bilmiyorum. Tek bildiğim bunu benim yazmadığım." "Öyleyse bunu ona açıkla. O zaman bunu ona açıkla. Bunun altında."

"Bilmiyorum, Ross." İç çekiyorum. "Belki de vazgeçmeliyim. Muhtemelen bensiz daha iyi olur."

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun." Ross yaklaşıyor ve elini bacağıma koyuyor. "Ollie, birlikte olduğunuzdan beri çok daha mutlusun. Yeniden güvenmeyi öğrendiğini kendisi bile söyledi."

"Bu güveni kaybettiğimde bunun hiçbir anlamı kalmadı."

"O zaman bana şunu söyle," diyor. "Onu sevdiğini söyledin, değil mi? Bundan öylece vazgeçecek misin? Onu unutabileceğini düşünüyor musun?"

"Hayır," dedim. "Ama başka seçeneğim olduğunu sanmıyorum. Bence bu kaçınılmaz." "Eğer denemezsen öyle." Bacağımı itiyor. "Sadece oraya git, konuş

Onu. Seni dinlemesini sağla."

Onun gibi kokan battaniyemi yüzüme yaklaştırıyorum. "Peki ya bana inanmazsa?"

"Yapacak. Güven bana. Sadece konuşmanız gerekiyor.

Tamam mı?" Dişlerimi titreyen dudakımın üzerinde gezdiriyorum. "Bilmiyorum."

"Yapmazsan pişman olursun. Onunla konuş, her şeyi anlamlandır." Ross haklı. Silas için hissettiklerimi bir başkası için hissedebileceğimi hayal bile edemiyorum. O çok iyi bir adam. Özel, düşünceli, şefkatli, nazik, komik... tek kelimeyle mükemmel. Onunla olan hayatımı görebiliyorum. İnişler ve çıkışlar, galibiyetler ve mağlubiyetler, iyi görevler ve kötü görevler. Birbirimizi nasıl dengelediğimizi görebiliyorum. *Ve bunun gitmesine izin veremem. Onu bırakamam.*

Derin bir nefes alıp "Tamam." diyorum.

OceanofPDF.com

Yirmi Altıncı Bölüm

OLLIE

Silas'ın dairesine adım attığım andan itibaren bunun kötü bir fikir olduğunu anlamıştım.

Acımasız bir yolculuktan sonra eve döndüğünde görmek isteyeceği şeyin ben olacağından eminim ama Ross haklı. Silas'la ilişkiyi kurtarmak için bir şansım olacaksa onunla konuşmalıyım. Ve bunu yapabilmemin tek yolu da onun evinde olmam.

Bu onu daha az korkutucu yapmaz.

Çünkü içimde bunun sonumuz olduğuna dair korkunç bir his var. Bundan geri dönüş yok. Ve bunu düşündükçe duygularıma daha fazla hakim olamıyorum. Çünkü bu adamı seviyorum. Onu şimdiye kadar sevdiğim, birlikte olduğum herkesten daha çok seviyorum.

Bana kendimi yeniden güzel hissettirdi. Önemli olduğumu hissettirdi.

Her gün yüzüme bir gülümseme konduruyor ve bu gecedен sonra her şeyin sona erebileceği bilgisi midemi düğüm düğüm ediyor.

Yaklaşık yarım saat önce Ross'tan çocukların indiğini bildiren bir mesaj aldım, yani Silas her an evde olabilir.

Tam ön kapı açılırken telefonumdan saati kontrol ediyorum.

Sinirlerim damarlarımda dolaşıyor ve kapı açıldığında kendimi olacıklara hazırlıyorum.

Bana bir şans vermesini umarak ve dua ederek, onun kazağını ve bir çift taytını giyerek koltuktan kalkıyorum.

Vücudunun her yerine yapışan koyu gri üç parçalı takım elbisesi ile daireye adım atar. Bavulunu içeri yuvarlıyor, sonra kapıyı arkasından kapatıp kilitliyor. Arkasını dönüp beni gördüğünde donup kalıyor.

Dudakları ince.

Kaşları düşüyor.

Ve hemen hoş karşılanmadığımı anladım.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu.

Ellerim titriyor, bacaklarım pes etmek üzere, bir adım öne çıkıyorum ve "Seninle gerçekten konuşmam gerek" diyorum.

"Ne hakkında?" diye soruyor anahtarlarını girişteki masaya bırakıp mutfığa doğru yürürken. İşte o zaman gözünün altındaki siyahlığı ve şişliği fark ediyorum. Bunun sebebinin ben olduğumu bilmek kalbimi sızlatıyor. Zor birkaç gün geçirmesinin sebebi benim. Takımının iki mağlubiyet almasının sebebi benim.

"Makale hakkında," diyorum.

"Konuşacak bir şey yok," diye yanıtlıyor buzdolabından bir bira alıp açarken. "Kariyerinde ivme kazanmak için benden faydalanmaya karar verdin. Bu kadar basit."

Kutunun yarısı gibi görünen bir kısmını indiriyor. "I . . . Bunu ben yazmadım," diyorum.

Bira kutusunu indiriyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Buna gerçekten inanmamı mı bekliyorsun? O lanet makaleyi sen yazdın. Sen teslim etmeden önce okudum. O senindi."

"Evet, öyleydi," diyorum, boğazım düğümlendiği için sesim ancak fısıltıyı geçebiliyor. "Ama seninle ilgili kısmı ben yazmadım. Ben sana bunu yapmazdım Silas."

"Sen yapmaz mıydın?" diye soruyor. Birasından bir yudum daha alıyor ve sonra onu tezgâhın üzerine bırakıyor. "Roberts'ı etkilemek için bir şeyler yapmaya can atıyordun, peki beni kullanmaktan seni alıkoyan neydi? İşine yaramış gibi görünüyor. Hikâye her yerde."

"Bunu yapmazdım, Silas. Sevdiğim adama bunu yapmam."

"Aşk mı?" Çirkin bir kahkaha atarak alay ediyor. "Beni sevmiyorsun, sevdiğini iddia etmeye de kalkma," diyor bir bira daha almak için buzdolabına uzanırken. "Hiç kimse sevdiği kişi hakkında böyle bir şey yazmaz."

"Silas, ben yazmadım-"

"Beni siktin, istediğini aldın ve beni kanlar içinde bıraktın," diyor, sesi gittikçe öfkeleniyor. "Buna değdi mi?" Birasını geri deviriyor ve fondip yapıyor.

Üçüncü kez, "Bunu ben yazmadım-" diyorum.

"Bana palavra sıkma Ollie," diye bağıyor ve elindeki birayı boş kutunun yanındaki tezgâha çarpıyor. "Bahanelerini duymak istemiyorum. Sen makalenı teslim etmeden önce Sarah'nın beni aldattığını üç kişi biliyordu." Üç parmağını kaldırdı. "Ben, Sarah . . . ve sen."

"Sarah'ya sordun mu? Belki o bir şey söylemiştir."

"Bana geldi, dehşete düşmüştü çünkü hayatı büyük ölçüde değişmişti. Taciz ediliyor, işini kaybetmek üzere ve adı çamura bulanıyor. Bunu kendine yapmazdı."

"Ve sen ona inanıyorsun?"

Bir adım öne çıkıyor. "Seni patronuna daha iyi göstermek için neden kendi imajına zarar versin ki?"

İyi bir noktaya değindin.

"Seçeneklerin tükendi, Ollie. Bir şey söyleyenin ben olmadığımı sen de biliyorsun. Başka kimse bilmiyordu, bu yüzden bana bunun nasıl senin hatan olmadığını tekrar anlat."

Yapamam.

Ona verecek cevabım yok.

Bunun neden ya da nasıl olduğuna dair bir sebep yok. Benim de onun kadar kafam karıştı. "Ben . . . Üzgünüm, Silas."

Başını sallar. "Siktir git buradan. Anahtarını masanın üzerine bırak."

"Silas, lütfen. Tüm bunları anlamam için bana bir saniye ver. Roberts'la konuşup neler olduğunu öğrenebilirim."

"Sana buradan çıkmanı söylediğimde anlamadığın şey ne?" diye bağırarak soruyor. Kolunu kapıya doğru savurur. "Git buradan. Benim için öldün, Ollie."

"Silas. . . sen-"

"Git!" diye bağıyor. "Şimdi. Hayatımdan defol git."

Ve arkasına bakmadan yatak odasına doğru yürüdü. Ve biliyorum ki, bu onu son görüşüm olacak.

Bu onunla son konuşmam olacak.

Bunun geri dönüşü yok.

Yüzleşmek zorunda kalacağım üzücü, yürek parçalayıcı bir gerçek.

Beş dakika ve geri sayım devam ediyor.

Ross: *Nasıl hissediyorsun?*

Mide bulandırıcı.

Ross: *Bunu yapabilirsin.*

Bunu yapmamın tek nedeni cevaplarımın olması.

Ross: *Biliyorum. Bu iş sende Ollie.*

"Bay Roberts şimdi sizinle görüşecek."

Gözlerimi telefonumdan ayırıyorum ve ayağa kalkarken Roberts'ın asistanına hafifçe gülümsüyorum. Roberts'ın cam kapılarından geçip doğruca ofisine girmeden önce "Teşekkür ederim," diyorum ve onu bilgisayarında bir şeyler yazarken buluyorum.

"Bayan Owens, bu size gönderdiğim e-posta ile mi ilgili?" diye soruyor, gözleri hala bilgisayarda.

"Hayır," diyorum masasının karşısındaki sandalyelerden birine otururken. "Sizinle makale hakkında konuşmayı umuyordum."

Faresini hareket ettiriyor, birkaç kez tıklıyor ve sonunda dikkatini bana veriyor. "Ne olmuş buna?" diye soruyor. "Çok ilgi çekti. Adını her yerde görmekten mutlu olursun diye düşünüyorum."

İnsan düşünür.

"Şey, makalede benim yazmadığım bir bölüm vardı ve nereden geldiğini merak ediyordum."

"Özellikle hangi kısmı?" diye soruyor iki parmağını şakağına bastırırken.

"Silas'tan ve kız arkadaşının onu nasıl aldattığından bahsettiği bölüm."

"Ah, düzenleme sürecinde bazı değişiklikler yapıldı. Muhtemelen o zaman eklenmiştir."

"Eklendi mi? Herkes bundan bahsediyor. Ben yazmadığım halde oraya eklenmiş olması konusunda nasıl bu kadar rahat olabiliyorsun, ama benim adım

makalede?"

Masasından bir kalem alıyor ve başını yana eğerek sessizce beni inceliyor. "Makaleyle ilgili bir sorunuz mu var, Bayan Owens?"

Yavaşça yutkunurken içimde sinirler uçuşuyor. Onu kızdırmak istemiyorum ama aynı zamanda bu işin iç yüzünü de öğrenmek istiyorum.

"İstiyorum." Sert bakışları yüzünden iç organlarım titriyormuş gibi hissediyorum. "Silas hakkındaki o bilgi özeldi. Asla halka açık olmamalıydı."

"Özel mi?" diyor. "Komik, çünkü kaynağım arkadaşınızla bu konu hakkında konuştuğunuzu duymuş."

"Bunun hakkında konuşmak mı? Hiç-" Duraksıyorum, aklım Ross'la yediğim öğle yemeğine gidiyor, yanlışlıkla ona anlatmıştım.

"Yüz ifadenizden neden bahsettiğimi çok iyi anladığınızı söyleyebilirim."

"Bu ... bu kazara oldu," diyorum. "Bu kamuya açık bir bilgi değildi."

"Yüksek sesle söylenen her şeyin kamuya açık bilgi olduğunu bilmeniz gerekir, Bayan Owens. Yoksa gazeteci olmak için çalıştığınız yıllar boyunca bunu öğrenemediniz mi?"

"Ama kim ... nasıl ..."

"Önemli değil," diyor Roberts. "Bilgi bana getirildi ve bunun makalemizin eksik olan ayrılmaz bir unsuru olduğunu düşündüm. Açıkçası, o noktaya kadar sıkıcıydı."

"Ama bunu yapamazsınız," diyorum sinirlenerek. "Yazımı öylece değiştiremezsin."

"Evet, yapabilirim. Şirkete ilk katıldığınızda imzaladığınız sözleşmede var. Yazdığın her şeyi değiştirebilirim. Ve değiştirdim."

"Ama bu Silas'la olan ilişkimi mahvetti. Sen . . . bizi incittin."

"Özür mü bekliyorsun?" diye soruyor, dudaklarının arasından manyakça bir gülümseme geçiyor.

"Biraz dürüstlük arıyorum," diyorum. "Yüce Tanrım, dürüstlüğünüz nerede? Burada bir adamın özel hayatından bahsediyorsunuz, hem de çamura bulanmış bir hayattan."

"Dışarıdaki her profesyonel sporcunun ve ünlünün başına gelen aynı şeyden bahsediyorsunuz. İlgi odağındalar ve sonuçlarını biliyorlar. Çok para alıyorlar, bu yüzden özel hayatları adil bir oyun."

"Hayır, öyle değil. Onlar da insan. Kafanızdaki doğru olduğuna inandığınız anlatıya dayanarak birini yok etme hakkına sahip olmamalısınız."

"Bana işimi nasıl yürüteceğimi mi söylüyorsunuz? Gerçekten bir üniversite öğrencisi misiniz Bayan Owens?" Kalemimi masaya fırlattı ve sonra ellerini birleştirdi. "Durup bana ne söylediğinizi düşünmenizi öneririm."

"Sana ne söyleyeceğimi çok iyi biliyorum." Sandalyemden kalktım ve "Sen başkalarının hayatlarını mahvederek milyonlar kazanmış zavallı bir adamsın. Sen bir insan için üzücü bir bahanesin ve umarım zamanın geldiğinde karma seni kışından öyle bir ısırır ki bıyıkların hemen düşer."

Çenesi titriyor ve o da ayağa kalkıyor. "Bu bir hataydı Bayan Owens."

"Ne yapacaksınız? Beni kovacak mısınız?" diye sordum. "Ben zaten istifa ettim. Başkalarının hayatına burnunu sokmayı uygun gören bir adama kendimi teslim etmeyeceğim."

ileri görüşlü bir Napolyon kompleksinin yerine getirilmesidir."

"Bu konuşmanın bu duvarlar arasında kalacağını mı düşünüyorsun?" Başını sallıyor ve parmağını önündeki masaya bastırıyor. "Bu sektörde asla bir iş bulamayacağından emin olacağım. Buna emin olabilirsin."

"Eğer geceleri daha rahat uyumanızı sağlayacak olan buysa, devam edin. Sikimde bile değil. Sen şişko bir egosu olan küçük bir adamsın. Senin için üzülüyorum." "Bu staj için kredi alamayacaksın. İtaatsizlik."

"Peki," diyorum kapısına doğru giderken. "Ne istersen yap. Zaten hayatımdaki en önemli şeyi elimden aldın. Gerisini de almaktan çekinme." Sonra kapısını öyle sert açıyorum ki duvara çarpıyor ve asistanını sandalyesinden fırlatıyorum. "Patronun küçücük aleti olan yalancı bir orospu çocuğu. İyi eğlenceler."

Ve böylece asansörden aşağıya, kalabalık koridorlardan geçerek doğruca masama gidiyorum ve çantamı alıp Silas'ın resmi de dahil olmak üzere eşyalarımıla dolduruyorum.

"Bu kadar aceleyle nereye gidiyorsun?" Candace aniden ortaya çıkınca sorar. "Hepinizi telaşlandıran makale olamaz."

Sesindeki ton sümüksü geliyor.

Çok yapışkan.

Sanki bir şey biliyormuş gibi.

Yavaşça arkamı döndüm ve "O makaleyi kimin düzenlediğini bilmiyorsun, değil mi?" dedim.

"Sence kim düzenledi?" diye soruyor sırtarak. "Her makale benden geçti."

Burun deliklerim açılıyor.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Neredeyse burun buruna gelecek şekilde öne doğru bir adım atarken çantamı tutuyorum. "Makaleye aldatma kısmını sen mi koydun?" Sıkılmış dişlerimin arasından soruyorum.

Sanki ağır çekimdeymiş gibi, Candace'in yüz ifadesi kendini beğenmişlikten şeytani bir ifadeye dönüşüyor ve ağzının köşeleri Grinch gibi kalkıyor. "Roberts olayı canlandırmam için bana adeta yalvardı ve sen de erkek arkadaşının kirli çamaşırlarını her yere yayacak kadar boşboğaz olduğun için, bu bilginin tartışmaya açık olduğunu düşündüm."

"Bizi duydun. Kafeteryada mıydın?" "Sesini alçaltmayı öğrenmelisin."

Binlerce erkeğin öfkesi bedenimi ele geçiriyor ve kanımın kaynamasına neden oluyor. Bu ne cüret?

Bilmem gerekirdi.

Onun post-it notunu kullandığım günden beri beni yakalamaya çalışıyordu.

"Seni . . kaltak," diye mırıldanıyorum ve mümkünse daha da geniş gülümsemesine neden oluyorum. İçimde bembeyaz bir öfke kabarıyor.

Yumruklarım yanımda sıkılı.

Kendimi durduramadan kafasını tuttum ve alnımı onunkine çarparak arkasındaki duvara kafa attım.

Acıyı fark etmiyorum bile.

Ona başka bir şey söylemeye zahmet etmedim.

Bunun yerine, koridorda ilerlerken ona rastlıyorum ve masasının önünden geçerken, kolumu düzgünce düzenlenmiş kalemlerinin ve Post-it Notlarının üzerinden geçiriyorum ve asansöre ulaşıp aşağı düğmesine basmadan önce hepsini yere atıyorum.

Yurtta alnımda buzla kalana ve danışmanımdan mezun olmamı geciktirecek şekilde stajımı tekrarlamak zorunda kalacağıma dair bir e-posta gelene kadar yaptığım şeyin tam boyutunu fark etmedim.

Harika.

En kötüsü de ne? Kafamdaki acı ve başarısızlığın verdiği acı, Silas'ı kaybetmenin kalbimde yarattığı acıyla kıyaslanamaz bile.

KIME? Ollie Owens

Kimden: Profesör Wheeler

Konu: Planlanmış Toplantı

Bayan Owens,

Gazetecilik bölümündeki geleceğinizle ilgili toplantımıza gelmediğiniz ve yaz stajınız için kredi alamadığınız için, dekana dönem bittikten sonra geçerli olmak üzere Gazetecilik Okulu'ndan çıkarılmanızı en derin saygılarımla tavsiye ediyorum.

Bu dönem aldığınız dersler için krediniz devam edecek, ancak ne yazık ki bundan sonra gazetecilik bölümünde size başka ders veremeyeceğiz. Sizi bu noktaya getiren koşulların farkında olduğunuza inanıyorum. Kısmi barınma bursu aldığınız için, dönem sonunda artık bu fonlara erişiminiz olmayacağını söylemek gibi zor bir görevim var.

Herhangi bir sorunuz varsa, lütfen benimle iletişime geçmekten çekinmeyin. Bir sonraki adımınızın ne olması gerektiğini belirlemek için okul tarafından sağlanan bir danışmanla görüşmenizi tavsiye ederim.

Saygılarımla,

Profesör Wheeler

□

Gelmemi ister misin?

Hayır. Sadece yalnız kalmak istiyorum.

Ross: Odanda tek başına olmandan hoşlanmıyorum.

Ollie: Önemsediğin için seni seviyorum ama burada oturup tek başıma ağlamak istiyorum.

Ross: En azından sana bir şey getirebilir miyim? Belki Candace'i bulup yanlışlıkla kafasına bir ustura geçiririm, tam ortasından belki? Kusursuz bir doğruluğum var. Ayrıca Profesör Wheeler'ın ofisinin nerede olduğunu da biliyorum. Oraya ölü bir balık koyabilirim.

Yapmak istediğin buysa seni durdurmayacağım.

Ross: O zaman cebimde her zaman bir ustura bulunduracağım. Balık, şey, onun özellikle planlanması gerekecek. Ama cidden, sana getirebileceğim bir şey var mı?

Hayır, böyle iyiyim. Teşekkürler.

Telefonumu yere bıraktım, sonra avuçlarımı gözlerime bastırdım ve çirkin bir hıçkırık çıkardım.

Bu hiç adil
değil. Hepsi.

Staj kaybı, gereken her şeyi yapmama rağmen kredi kaybı. Bana verilen kapsam dahilinde bir makale bile yazdım.

Yine de her şeyimi
kaybediyorum. İşimi.

Hayallerim.

Evim.

Adamım.

Hata yapan kişinin ben olduğum gerçeğini inkar etmeyeceğim. Silas'ın güvenini kıran bendim. Kazara olsa bile. Bu benim suçum ama Candace ne yaptı? Hâlâ kafamı toparlamaya çalışıyorum. Bir insan nasıl bu kadar manyak olabilir?

Tek bir hata hayatımın ve benim için önemli olan her şeyin sonucunu nasıl bu kadar olumsuz etkileyebilir?

Yine de Silas benim hakkımda böyle düşünüyor olmalı. Hayatının bir parçasını alıp kazanç için sattığımı. Ve medyanın bok fırtınasıyla uğraşıyor. Biliyorum, çünkü baktım. Sarah da öyle.

Hepsi Candace yüzünden. Şu anda Roberts'ın favorisi olduğuna hiç şüphem yok, stajım boyunca bunun için çabaladım, ama şimdi, şimdi bu temelsiz bir arzu gibi geliyor.

Neden böyle bir adamla işbirliği yapmak isteyesiniz ki? Etrafındaki insanlar için hiçbir kalbi ya da farkındalığı olmayan biriyle? Bir insanın geleceğini, hayatını ne kadar olumsuz değiştireceğini hiç düşünmeden raydan çıkaracak biriyle.

Komodinden bir mendil alıp gözlerimi tekrar silmeden önce burnumu siliyorum.

En azından ayrılmayı seçerek doğru kararı verdiğimi hissettim.

Ve Candace'e kafa atıyor. Umarım beyin sarsıntısı geçiriyordur. Kafalarımız çarpıştığında çıkan sesi hala duyabiliyorum.

Elbette, mezuniyetime ve itibarıma mal oldu ama doğru şeyi yaptığımı bilerek oradan ayrıldım.

Şimdi ne yapacağıma gelince? Hiçbir fikrim yok. Roberts beni sadece gazetecilik okulundan attırmakla kalmadı.

Vancouver'da herhangi bir staj ya da iş bulmamı engelliyor, bu da eve dönmem gerektiği anlamına geliyor.

Kuyruğumu bacaklarımın arasına kıştırıp oraya geri döndüğümde babamın "sana söylemiştim" suratını görme düşüncesi yepyeni bir mide bulantısı yaratıyor. Buradaki zamanım hızla azaldığı için muhtemelen yapmam gerekse de şu anda düşünemeyeceğim bir şey.

İç çekerek yavaşça yataktan kalkıyorum ve su bardağımı dolduruyorum. İşte o zaman Silas'la çıkarken topladığım eşyaların olduğu kutuyu ve bir hatıra defterine koymak için sakladığım küçük eşyaları görüyorum.

Belki kendi kendime acı çektirmeyi sevdiğimden, belki de onu her şeyden çok özlediğimden, kutuyu alıp yatağıma götürüyorum. Suyumu komodinin üzerine koyduktan sonra kutuyu açıyorum. Gözyaşlarımı silip yenilerine yol açıyorum ve en üstteki ilk şeyi alıyorum. İş yerine getirdiğim, onun resminin olduğu çerçeveyi. Resmi asla inat olsun diye değiştirmedim. Hayır, herkesin onun karın kaslarına bakmasını sağladım.

Fotoğrafı bırakıp başka bir tane alıyorum. İkimizin selfie'si. O benim yanağımı öpüyor, ben de gülümsüyorum. Ne kadar inanılmaz mutlu olduğuma bakarken hıçkırıklarımı bastırıyorum. O da ne kadar mutluydu.

Onu bırakıp hayvanat bahçesinde kullandığımız haritayı alıyorum. Silas'ın kotunun arka cebine tıktığı yerden ikiye katlanmıştı. Onu bunu yaparken izlediğimi ve bunun seksi olduğunu düşünmek için garip bir şey olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Ama düşünmüştüm. Çok seksi olduğunu düşünmüştüm ve kendimi kontrol etmek zorunda kalmıştım çünkü hala arkadaştık.

Bir başka fotoğrafımız, bu seferkinde ben onun çıplak göğsünde uyuyorum. Birlikte yediğimiz yoğurtların etiketleri.

Bardan peçeteler.

Birlikte gittiğimiz etkinliklerden birinden bir başka fotoğrafımız. İnternette buldum ve çıktısını aldım.

Ajitatörlerin gereçleri.

Bir kartvizit . . .

Kartvizite bakıyorum ve bunu ne zaman aldığımı hatırlıyorum. Silas için düzenlenen sponsorluk etkinliğindeydik ve ben bütün gece onu okşayarak delirtmeye çalışıyordum. Ama onu çıldırtma çabama bir ara vermiştim. JP Cane ve The Jock Report'un sahibi Ryot Bisley ile o zaman konuştuk.

JP, yardım kuruluşlarına yardım edebileceğimi düşünerek bana kartını verdi.

Dudaklarımı birbirine sürtüyorum ve kafamda bir fikir oluşurken gözlerimi bir kez daha kaydırıyorum.

Komidinden telefonumu aldım ve Ross'a mesaj attım.

Sanırım bir fikrim var.

Ollie'nin gözetiminde olmalı çünkü hemen mesaj atıyor.

Ross: *Ne için bir fikir?*

Biraz çılgınca ama sanırım ihtiyacım olan çözüm bu olabilir.

Ross: *Silas'ı takip etmekten mi bahsediyoruz? Nasıl çuvallamadığını ama küçük bir şekilde çuvalladığını anlatan bir PowerPoint mi hazırlıyorsun? Bence şimdilik onu kendi haline bırakmalıyız.*

Ollie: *Silas'la ilgili değil, benden hayatından çıkmamı istedi ve ben de buna saygı duyacağım.*

Ross: *Tamam, o zaman ne için bir çözüm?*

Okuldan ayrılıyorum.

Ross telefonda, "Şu anda senin için GERÇEKTEN TERLİYORUM ve terlemekten ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun," diyor.

"Biliyorum, özür dilerim."

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" Ross soruyor.

"Hayır, ama başka ne yapabilirim ki? Oregon'a geri mi döneceğim? Bu son durum senaryosu."

"Biliyorum, ama The Jock Report? Az önce sizin makaleniz ve medyanın izlenme oranları için hikayeleri nasıl manipüle ettiği hakkında bir makale yayınladılar."

Evet, bu benim için iyiye işaret değildi. Ross'a planımı anlattıktan sonra paramızı birleştirip Los Angeles'a bulabildiğimiz en ucuz uçak biletini aldık ve oteli benim kredi kartımdan ödedik. JP Cane ile randevusuz konuşma göreviyle yirmi dört saatliğine buradayım. Ve ismimde büyük bir kara lekeyle.

"Kolay olmayacak," diyorum. "Ama en azından denemeliyim. Tüm seçeneklerim tükendi."

"Tamam, ama işin biter bitmez beni ara."

"Arayacağım."

"İyi şanslar. Seni seviyorum."

Telefonu kapatıp çantama koymadan önce "Ben de seni seviyorum," diyorum. Koyu mor bir pantolon ve beyaz bir bluz giyerek çantamın askısını tutuyorum ve Cane Enterprises'ın kapısından içeri giriyorum. Ryot Bisley'nin The Jock Report'un sahiplerinden biri olduğunu ve JP'nin de bir yatırımcı olduğunu biliyorum ama bağlantı kurduğum kişi o olduğu için ilk onunla konuşmayı deneyeceğim.

Resepsiyona ulaştığımda, "Merhaba, JP Cane ile bir görüşmem var." diyorum.

Bilmiyorum.

Asistan bana baktı ve "Kimlik?" dedi.

Gülümsüyorum ve kimliğimi almak için çantamı karıştırıyorum. Ona uzattığımda, neredeyse hızlı bir geçmiş kontrolü yapacağından endişeleniyorum, ancak bunun yerine tarıyor ve ardından gömleğime yapıştırdığım bir ziyaretçi kartı yazdırıyor.

"Güvenlikten geçin, en üst katta." Gülümsedim ve "Teşekkür ederim." dedim.

Güvenlikten geçip üzerimi arattıktan sonra ofisine gidiyorum. Bina çok güzel. Canlı bitkiler ve modern çizgilerle dolu, başarı talebi yüksek olsa da Cane Enterprises için çalışmanın neden rahatlatıcı olduğunu anlayabiliyorum.

Olmam gereken kata ulaştığımda başka bir resepsiyon görevlisi vardı, ben de onun masasında durdum. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu.

"Evet, bir toplantım yok ama JP Cane'in bugün müsait olup olmadığını öğrenmek istiyorum."

Kadın kontrol bile etmeden başını sallar. "Üzgünüm, programında zaman yok."

Tam da olacağını düşündüğüm şey.

"Anlıyorum," diyorum. "Aslında Bay Cane ile Vancouver'da bir sponsor etkinliğinde tanıştım ve bana kartını verdi." Kartı ona gösteriyorum. "Onunla irtibata geçmemi söyledi. Bugün Los Angeles'tayım ve onunla gerçekten konuşmam gerekiyor."

"Ve dediğim gibi, programında hiç vakti yok."

"Ya ... ya beklersem, bakalım bir şey çıkacak mı?"

"Bunun olup olmadığını görmekten memnuniyet duyarsınız, ancak size hiçbir şey garanti edemem."

"Anlıyorum ve bu şans verdiğiniz için minnettarım." Arkamdaki iki deri koltuğa bakıyorum. "Oraya otursam sorun olur mu?"

"Bu iyi olur," diyor resepsiyon görevlisi.

"Teşekkür ederim." Nazikçe gülümsedim. "Bu arada ben Ollie. Ollie Owens." "Ollie, seninle tanıştığıma memnun oldum. Ben de Terri."

"Terri, bugün bekleme alanınızda kalmama izin verdiğin için teşekkür ederim."

Sandalyelerden birine doğru yürüyorum ve tam oturduğum sırada asansörün kapıları açılıyor ve son derece çekici üç adam lobiye giriyor.

Huxley.

JP.

Ve Breaker.

Dikkatli bir araştırma sayesinde neye benzediklerini ve şirket için ne yaptıklarını biliyorum. Hatta özel hayatlarını bile araştırdım ve hepsinin evli olduğunu fark ettim.

Ellerinde birer fincan kahveyle Terri'yi selamlıyorlar ve yanlarından geçerken JP bana bakıp bir an duraksıyor. Parmağıyla beni işaret ederken yüzünde soluk bir tanıma ifadesi beliriyor. "Seni nereden tanıyorum?"

"Vancouver'daki sponsor etkinliği. Ollie Owens," diyorum. "Silas Taters ile birlikteydim."

"Doğru," diyor. "Ollie Owens mı?"

"Evet," dedim.

"Bugün sizi görmeyi umuyor," diyor Terri. "Ona programınızın dolu olduğunu söyledim, ama bir boşluk olup olmadığını görmek için beklemek istiyor."

Gözlerini benden ayırmadan yavaşça başını sallıyor. Fincanını dudaklarına götürüyor ve bir yudum alıyor. "Görünüşe göre beklemen gerekecek." Ve bununla birlikte, çekip gitti.

Kahretsin, bir an için benimle hemen görüşeceğini sanmıştım.

Görünüşe göre uzun süre buradayım.

Telefonumu çıkarıp Ross'a hızlı bir mesaj gönderiyorum.

Program dolu. Boş yer var mı diye resepsiyonda bekliyorum. JP beni gördü, tanıdı ve adımları tekrar ettirdi. Sanırım makaleyi yazanın ben olduğumu biliyor. Sence bu umutsuz bir vaka mı?

Ross: Ben de bundan korkuyordum. The Jock Report konusunda çok tutkulular ve makaleniz inandıkları her şeye ters düşüyor.

Anladım. Sence gitmeli miyim?

Ross: Ne düşünüyorsun?

Yenilgiyi kabul edebilirim. Ya da burada kalıp bana bir şans vermesini umabilirim.

Ross: *Sanırım bekleyeceksin.*

Ayrılmanın bir seçenek olduğunu sanmıyorum.

□

İki saat geçti ve hiçbir şey yok. Çıt bile çıkmadı.

Ross: *Sen ne yapıyordun?*

Not defterime Silas'ı ne kadar özlediğimi yazıyorum.

Ross: *Bu şimdiye kadarki en hüzünlü iki saat olmalı.*

Ollie: *Bir noktada ağladım ve durmam gerektiğini fark ettim.* **Ross:** *Resepsiyonist seni yargılayacak.*

Güven bana, bence çoktan yaptı.

□

Az önce JP'yi karısıyla yemeğe çıkarken gördüm. El ele tutuştuklarını görünce neredeyse ağlayacaktım. Silas'ı özledim.

Ross: *Topla kendini kadın.*

Biliyorum. Zayıf bir andı.

□

Ayağa kalkıp esnemeyi çok istiyorum. Altı saattir bu sandalyede oturuyorum. Hareketliliğe ihtiyacım var.

Ross: *Gerinme. Dikkatleri üzerine çekecek bir şey yapma.*

Yani zıplama hareketleri yapmayacak mısın?

Ross: *Tanrım, hayır.*

Bu işkence. **Ross:**

Dayan biraz.

□

Herkes ofisten ayrılıyor. Saat beşi geçti. Ben ne yapacağım?

Ross: *JP gitti mi?*

Hayır. Görünüşe göre diğer herkes süzölmüş.

Ross: *Aksi söylenene kadar olduğun yerde kal.*

Kendimi çok zavallı hissediyorum. Makaleden kim olduğumu bildiği çok açık ve yapmak istediği son şey benimle konuşmak.

"Bayan Owens?" Terri söylüyor. Ka f a m ı kaldırdığımda masasının yanında durduğunu ve çantasını omzuna attığını görüyorum.

"Evet?" Ben soruyorum.

"Ne yazık ki sizden gitmenizi istemek zorundayım. Eve gitme vaktim geldi ve burada tek başına kalmana izin veremem."

"Ah... evet, anlıyorum" diyorum, kalbim kırılmış gibi hissederek. Güvenilir sandalyemden kalktım ve çantamı aldım.

"Özür dilerim Bayan Owens."

"Özür dilemene gerek yok," diyorum. "Anlıyorum."

Terri koluyla asansörü işaret ediyor, ben de onu takip ediyorum. Terri bütün gün iyi davrandı. Öğle yemeği için bana bir şeyler getirmeyi bile teklif etti. Bunu kim yapar ki? Tamamen yabancı birine öğle yemeği teklif eder? Onu kızdırmak istemediğim için reddettim ama sandalyede beklediğim boktan bir gün olsa da en azından biri bana iyi davrandı, muhtemelen bunu hak etmeyen biri.

Terri asansör düğmesine basıyor ve asansör çaldığında, "Ollie, buraya gel lütfen," dediğini duyuyorum.

Omzumun üzerinden baktığımda JP'nin koridorda elleri kalçalarında durduğunu görüyorum.

Aman Tanrım.

Damarlarımda bir sinir dalgası dolaşıyor ve bir an için arkamı dönüp kaçmayı düşünüyorum. Ama işte bu, tek şansım. Çenemi dik tutarak Terri'ye teşekkür ediyorum ve ofisine geri dönüyorum. Ofisinin kapısını açıyor ve ben de onu takip ediyorum.

Köşe ofis, tabii ki. Zengin tonlarla dolu ama Roberts'ın ofisi gibi gösterişli değil. Ve kasıtlı olarak göz korkutucu olan masasının arkasında oturmak yerine, ofisinin oturma alanındaki koltuklardan birine oturuyor.

"Otursana," diyor ve karşısındaki sandalyeyi işaret ediyor.

Dik oturuyorum, gün boyunca yenilmiş ya da bitkin görünmemeye çalışıyorum, bu noktaya kadar sinirlerimle savaşıyorum.

"Benimle konuşmak için neden bütün gün beklediğini merak ediyorum," diye başlıyor. "Hatırladığım kadarıyla Silas Taters'la çıkıyordunuz ama onun hakkında yazdığınız makaleden anladığım kadarıyla bu artık konuşulacak bir konu değil."

Evet, makaleyi okuduğunu biliyordum.

Boğazımı temizleyerek, "Sizinle durumum hakkında açık ve dürüst bir şekilde konuştuğum bir sohbet yapmak isterim," diyorum.

"Lütfen, ben de öyle," diyor, ayak bileğini dizinin üzerinden geçiriyor ve sandalyesinde geriye yaslanıyor. "Bana neden burada olduğunu söyle."

"Bir iş için," diyorum, bu da hafifçe kıkırdamadan önce gözlerinin hafifçe açılmasına neden oluyor.

"Tamam, iş için buradasınız. Bana Cane Enterprises için neden uygun olduğunu düşündüğünü söyle."

Burada bir şey yok.

"Geçtiğimiz yaz Alan Roberts'ın yanında staj yaptım, bildiğiniz gibi üniversitede son yılıma giriyordum. Tüm çalışmalarım için kredi alacağım staj sonu ödevim için genel konu olarak hokey seçmiştim."

"Ah, yani makale sizin yıl sonu konunuz muydu?"

Başımı salladım. "Yaz sonunda Silas'la da tanıştım. Kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama kısa sürede arkadaş olduk ve ilişkimiz o andan itibaren gelişti. Alan Roberts Silas'la çıktığımı öğrenince benden Agitators örgütünü araştırmamı ve örgütün karanlık sırlarını açığa çıkaran bir 'gotcha piece' yazmamı istedi."

"Sen Silas'la çıkarken mi?" JP çenesini elinin üzerine koyarak soruyor.

"Evet, Roberts'a bunun bir çıkar çatışması olduğunu ve bunu yapmaktan rahatsız olduğumu söyledim. Israr etti. Ben de bu yönde ilerlemek yerine profesyonel bir hokey oyuncusu olmanın nasıl bir şey olduğuna dair bir yaşam tarzı yazısı yazmayı tercih ettim. Geçmişimin yaşam tarzı üzerine olduğu ve hokey hakkında hiçbir şey bilmediğim düşünüldüğünde yapabileceğim en iyi şey buydu. Makaleyi Silas'a verdim, böylece içindeki her şeyin hoşuna gittiğinden emin olmak için okuyabilirdi."

"Öyle miydi?" JP şaşırarak sorar.

"Evet, ben de teslim ettim. Bilmiyordum ki, Roberts şirketteki bir kızıdan yazı üzerinde düzenlemeler yapmasını istemiş. Kız Silas'ın aldatıldığı bilgisini verdi ve benim iznim olmadan bunu makaleye eklediler." Derin bir nefes alıyorum. "O andan itibaren her şey darmadağın oldu. Silas haklı olarak benimle tüm iletişimini kesti. Roberts'ın ne yaptığını öğrendiğimde

Birine böyle bir şey yapan bir şirkette çalışmak istemediğim için hemen istifa ettim. Ben, uh . . . Hile kısmını ekleyen kıza kafa attım ve oradan ayrıldım." JP sırtıyor. "Staj için kredi kaybettim. Roberts ve gazetecilik bölümü başkanı yakınlar ve Roberts ona bundan bahsetmiş. Staj kredimi alamadığım için okuldan atıldım ve artık Gazetecilik Okulu'nda olmadığım için barınma bursumu da kaybettim. Önümüzdeki yaz mezun olmak yerine baştan başlamak zorundayım." Derin bir nefes daha alıyorum. "İşte bu yüzden buradayım, çünkü sadece Cane Enterprises'ı ve temsil ettiği her şeyi araştırmakla kalmadım, aynı zamanda The Jock Report'u da araştırdım ve geçen hafta yaşadığım cehennemden sonra, ruhumun derinliklerinde, bunu hak edenlerin seslerini yükseltmeye yardımcı olmaktan başka bir şey istemediğimi biliyorum. The Jock Report için karar verme yetkisinin sizde olmadığını biliyorum, ancak bu konuşmanın bir adım olmasını umuyorum."

Orada durup dudaklarımı ıslatıyorum, o orada oturup beni incelerken çok gerginim.

"Doğruyu söylediğini nereden bileceğim?"

"Bu harika bir soru ve açıkçası, Roberts'a orijinal makaleyle birlikte gönderdiğim e-postayı size iletmek dışında Roberts'ın değişikliği yaptığını size kanıtlamanın bir yolu yok." Duraklıyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Bu yaz, hayatımda tanıdığım en inanılmaz adama aşık oldum. Onun gibi - asil, dürüst, komik, özverili ve saygılı- erkeklerin var olduğunu hiç bilmiyordum. Başına böyle bir şey geldiği için çok üzgünüm. Güvenilirim, çalışkanım ve eğer bu beni göz hapsine almak ya da-

"Roberts'ın numarası ne?"

"Ha?" Ben soruyorum.

JP telefonunu çıkarır. "Bana Roberts'ın numarasını ver. Onu arayacağım."

"Oh, uh . . . tamam. Ama benim hakkımda güzel şeyler söylemiyor."

"Ben güzel şeyler aramıyorum. Gerçeği arıyorum." Roberts'ın numarasının yazılı olduğu telefonumu ona uzattım ve çevirirken, "Makalenizi düzenleyen kişinin adı nedir?" diye sordu.

"Candace," diyorum avuçlarım terlemeye başlarken.

JP başını sallar ve telefonu hoparlöre alır. Birkaç kez çalar ve sonra "Ben Roberts." der.

"Alan Roberts?" JP sorar. "Evet, kimsiniz?"

"Soğuk arama için özür dilerim, ben Cane Enterprises'dan JP Cane."
Roberts'ın sesi gevşiyor ve "JP, bu zevki neye borçluyum?" diyor.
Onun hırçın sesini duymak bile elimi telefona sokup bıyığını koparmak istememe neden oluyor.

"İş arayan eski bir çalışanınız bana ulaştı. Ollie Owens mı?"
"Gerçekten mi?" Roberts öyle diyor. "Bu çok cesurca."
Hayır, değil, seni moron. Ne yapacağım, bir köşede oturup hiç çalışmayacak mıyım?

"Evet, bana nasıl bir makale yazdığını ama sizin editörlük sürecinde makaleyi değiştirdiğinizi anlattı. Tam bir acıklı hikayeydi." JP, Roberts'la konuşurken gözlerini yere indiriyor ve yüz ifadelerini görmeme izin vermiyor. "Onunla ilgilenmiyorum ama makaleyi değiştiren Candace adlı kızı dinlemek istiyorum. Belli ki okuyucuların dikkatini nasıl çekeceğini biliyor."

"Demek sana Candace'in o parçayı eklediğini söyledi?" Bingo! Teşekkürler, Roberts. "Candace herkesin sahip olduğu için şanslı olacağı türden bir çalışan. Harekete geçiyor ama ne yazık ki okul yılı sonunda burada bir iş teklifi alacak. Onu benden çalmanıza izin veremem."

JP kıkırdar. "Kahretsin, bunu söyleyeceğini sanmıştım. Candace gibi biri gelirse beni aklınızda tutun. İş büyümeye yardımcı olabilecek birini arıyorum."

"Tabii ki."

Birkaç kez daha sohbet ederler ve sonra JP telefonu kapatır. Telefonunu kurcalıyor, sonra sandalyesinde arkasına yaslanıyor.

Gözleri benimkilerle birleştğinde, "Seni mahvetmişler" dedi.

Olanların doğrulanması olmalı çünkü ağlamaya ve başımı sallamaya başladığımda kendimi durduramıyorum. "Öyleydim. Ve her şeyimi kaybettim, Silas'ı bile. Ve kabul ediyorum, bunun bir kısmı benim hatamdı. I . . . Arkadaşım Ross'a Silas'a ne olduğunu ağzımdan kaçırdım ve görünüşe göre Candace kulak misafiri olmuş. Bu şekilde öğrendi." Başımı iki yana sallıyorum. "Bu küçük hata başıma gelen en iyi şeyi kaybetmeme neden oldu. Silas'ı kaybetmeme neden oldu."

JP birkaç vuruş daha beni inceliyor. "Kurgu becerilerin nasıl?"

"Birçok ders aldım ve aslında bu yaz sertifika aldım."

Başını sallıyor ve sonra ellerini kolçaklara koyup sandalyesinden kalkıyor. Kafam karıştı, ben de aynısını yaptım. "Şey, hiçbir şey için söz veremem ama

Jock Report'a senin için bir şeyler söylemek istiyorum." "Oh, teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük."

Başını sallıyor. "Silas'ı kaybettiğin için üzgünüm. Sevmenin ve kaybetmenin nasıl bir his olduğunu bilirim. Bir insanın yaşayabileceği en büyük acı." Masasından bir kâğıt aldı. "İletişim bilgilerinizi buraya yazın, sizinle temasa geçeceğim."

"Teşekkür ederim," diyorum kalemi ondan alıp adımları, numaramı ve e-posta adresimi yazarken. Bana ulaşamaması ihtimaline karşı Ross'un numarasını da yazmayı düşündüm ama vazgeçtim.

JP beni asansöre doğru yönlendirerek, "Seni geçireyim," dedi.

"Teşekkür ederim," diyorum tekrar. Ve makaleyi okuduğumdan beri ilk kez, belki de bir şeylerin benim için doğru gideceğine dair bir umut kırıntısı hissediyorum. Silas'ı sonsuza dek kaybettim, bunu biliyorum. Ve Kanada'da yaşamının geleceğim olduğunu düşünsem de, sonunda gideceğim yer Los Angeles olabilir. *Bu, eve dönüp babamın gözlerindeki hayal kırıklığını görmekten daha iyi.*

"BİR HAFTA OLDU," diyorum Ross'un yatağında oturmuş maç izlerken. "Geçen haftanın sonuna kadar ondan bir şeyler duyacağıma emindim. Ama hiçbir şey yok."

"Milyar dolarlık bir işletmenin yönetimine yardım ediyor, pakı al!" diye bağırıyor. "Evet, hadi, hadi." Gözlerim Ross'un kucağındaki bilgisayara kayıyor ve Silas'ın buzun üzerinde çılglık çılgılığa, hokey sopasını önüne almış, pakın üzerine doğru koştuğunu görüyorum. Tahtalara çarpıyor ama bir şekilde pateniyle pakı Rivers'a doğru fırlatıyor. Rivers pakı kalecinin kalesinin etrafından dolaştırıp Holmes'a veriyor ve Holmes göz açıp kapayıncaya kadar pakı kaleye sokarak golü atıyor. "Yesssss!" Ross yumruğunu pompalarken çılgılık atıyor.

Yatağına gömülüyorum, izleyemiyorum. Özellikle de bir kutlamayı. Silas'ın yakışıklı yüzünü görmek çok acı verici. Konuşmamızın üzerinden birkaç hafta geçti ve tek merak ettiğim onun hayatına devam edip etmediği. Başka biriyle birlikte olup olmadığı. Sarah'ya geri dönüp dönmediği. Bu düşünce midemi o kadar bulandırıyor ki derin nefesler almak zorunda kalıyorum.

"Özür dilerim," diyor Ross. "Yönetmesi gereken büyük bir şirket olduğunu söylüyordum, muhtemelen bir saniyesini alacaktır. Eminim listesindeki ilk şey siz değilsinizdir."

"Muhtemelen hayır," diyorum yastığına kıvrılırken. "Nasıl görünüyor?"

"Silas?" Ross soruyor.

"Evet."

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Hayır.

Ama kendime engel olamıyorum. "Evet, biliyorum."

"İyi görünüyor," diyor Ross. "Saçları daha kalın ama iyi görünüyor, gözleri berrak."

Duygularımı bastırıyorum. "Güzel," diye cevap veriyorum tam o sırada telefonum çalıyor. Doğrulup Los Angeles numarasına bakıyorum. "Aman Tanrım, Ross. Sanırım JP arıyor."

"Gerçekten mi?" diye soruyor bilgisayarının sesini kısarken. "Cevap ver."

Saçlarımı omuzlarımın arkasına itiyorum, doğruluyorum ve aramayı kabul ederken telefonu kulağıma götürüyorum. "Alo?" diye soruyorum.

"Ollie, bu JP Cane."

"Merhaba JP," diyorum, sinirlerim her zerremi yıpratmak üzereydi. "Nasılsın?"

"İyi," diye yanıtlıyor. "Ryot, Banner ve Penn ile biraz konuştum ve hepsi uygulamanın popülerliği nedeniyle başka bir editör almaları gerektiği konusunda hemfikir oldular. Onlara senin adını ve niteliklerini verdim ve bir teklif yapmaya hazırlar." Gözlerim yaşardı.

"Aman Tanrım, bu... bu inanılmaz," diyorum.

"Birazdan size tüm detayları gönderebilir ve kendinizi tanıtabilmeniz için sizi arkadaşlarla görüştürebilirim."

"Vay canına, bu harika olur. Çok teşekkür ederim."

"Elbette. Ve hey, umarım o kırık kalp yakında iyileşir."

Yanağımdan bir damla yaş süzülüyor. "Benim de.

Teşekkür ederim, JP." "Beni hayal kırıklığına uğratma."

"Yapmayacağım. Söz veriyorum. Teşekkür ederim."

Telefonu kapatıyorum ve ellerimi gözlerime bastırıp ağlarken telefonumu kucağıma bırakıyorum.

Ross beni kucakladı. "Anladın, değil mi?"

Omzuna yaslanıp başımı sallıyorum. "Evet." Ondan uzaklaştığımda, "Görünüşe göre Los Angeles'a taşıyorum." dedim.

Ross'un yüzü düzleşiyor ve tutuşu gevşiyor. "Bekle, taşıyor musun?" "Evet, şirket Los Angeles'ta."

"Evet, ama düşündüm de." Saçlarını tutuyor. "Uzaktan çalışacağını düşünmüştüm."

Başımı sallıyorum. "Burada kalamam Ross. Öncelikle, artık öğrenci değilim ve çalışma izni vizem iptal edilecek." Uluslararası öğrenci olmanın keyfi. Eğitiminiz bittikten sonra ya da çalışma izninizdeki tarihe kadar (hangisi önce gelirse) ayrılmak için yalnızca üç ayınız var.

Tabii bundan daha fazlası da var. "Ama aynı zamanda Silas her yere yapıştırılmış durumda ve onun yüzü olmadığında Agitators logosu oluyor. Kalabilsem bile, bu çok acı verici. Bunu yeni bir başlangıç için başka bir fırsat olarak düşünmeliyim."

"Kahretsin," diyor usulca. "Bunu beklemiyordum. Yani, evet, tabii ki. Artık öğrenci değilsin ama lanet olsun."

"Seni terk etmekten nefret ediyorum, Ross." Bir diploma ve kırık bir kalp olmadan ayrılmaktan nefret ediyorum. Ama hayat bu.

"Seni özleyeceğim, kızım."

"Ben de seni özleyeceğim."

Yirmi Yedinci Bölüm

SILAS

Pacey gömleğini giyerken, "Bizimle dışarı gel, dostum," diyor. "Ben iyiyim," diye cevap veriyorum.

Posey gömleğinin düğmelerini iliklerken, "Bu doğru cevap değil," diyor. "Az önce bir galibiyet daha aldık ve senin lanet hat trick'ini kutlamak için bir şansı hak ediyoruz. Şimdi gel bakalım. Geliyorsun."

"Kutlama yapmama gerek yok." Önce ayakkabımı sonra diğerini giydim. "Eve gitsem de olur."

Hornsby, "Bizim için sorun değil," diyor. "Penny bana Holden uyuduğu için kutlamaya gidebileceğimi söyledi, yani kutlama yapıyoruz." Hornsby omuzlarımı sıkıyor. "Üç lanet gol, dostum. Bu kutlanacak bir şey."

Beni rahat bırakmayacaklarını bildiğim için taleplerine boyun eğiyorum. "Peki."

Posey havaya yumruk atar. "Harika, benimle gelebilirsin." "Kendim sürebilirim."

Posey buna gülüyor. "Sanki arabayı sürmene izin verip gelmemene müsaade edecekmişiz gibi. Hayır dostum, sana eşlik edilmesi gerekiyor."

Lanet olsun. Beni çok iyi tanıyorlar.

Takım elbisemin ceketini giyerken "İyi," diyorum. "Ama ne zaman gitmek istersem o zaman giderim."

"En az otuz dakikaya ihtiyacınız var," diyor Pacey.

Hornsby, "Hayır, iki içki," diye karşı çıkıyor.

"İki büyük alkollü içki," diyor Posey.

Holmes'a bakıyorum ve o sadece omuz silkiyor. "Onlarla aynı fikirdeyim."

"Vay canına, dostum." Başımı salladım. "Peki, iki büyük alkollü içki."

Posey omuzlarımı sıkarak, "Aferin oğlum," dedi. "Hadi yola koyulalım."

Beni çıkışa doğru itiyor ve birlikte medyanın önünden geçip arenadan çıkıyoruz. Posey'nin arabasına ulaştığımızda yanıma gelip kapıyı açtı.

"Ne halt ediyorsun sen?"

"Bir yere gitmediğinden emin olmak için," diyor ve sonra arabaya doğru başını sallıyor. "Atla."

"Gülünç oluyorsun-"

Posey beni kendisi bağlarken sesim kısılıyor. İş bittiğinde bacağımı okşuyor ve sonra arabanın kendi tarafına geçiyor.

Sakinleştiğinde, "Çok ileri gittin." dedim. "Bana doğru geldi."

Park yerinden çıkıyor, diğer çocuklar da onu yakından takip ediyor.

"Yani

. . . ne hakkında konuşmak istiyorsun?" Posey sorar.

"Muhtemelen konuşmak istediğin şey değil."

"Peki ne hakkında konuşmak istediğimi düşünüyorsun?" diye sorar.

"Bilmiyorum... aşk hayatım ve artık siz dördünüzle takılmayan bir münzevi olmam, bu yüzden bu gece sizinle çıkmam için bana baskı yaptınız."

"Sen söyledin, ben değil. Hadi bu konuda konuşalım." "Konuşacak bir şey yok."

"Elbette var." Posey sola döner ve şehir merkezine doğru ilerler.

"Ollie'den hiç haber aldın mı?"

"Vay canına," dedim. "Bir dakikadan az. Onu gündeme getirmeden önce en azından beş dakika vereceğini düşünmüştüm."

"Hayır, burada lafı dolandırmak yok. Doğrudan konuya girmeliyim. Peki ya sen?"

"Hayır. Tavsiyemi dinledi ve hayatımdan çıktı."

"Tamam, yani hiç yazışma yok mu?"

"Hayır," diye cevap veriyorum.

"Peki bu konuda ne hissediyorsun?"

"İyi," diye cevap veriyorum, bu bir yalan olsa da. Hiç de iyi hissetmiyorum.

Aslında geceleri uyuyamıyorum.

Vücudum otomatik pilotta, hiçbir şey hissetmeden hareket ediyorum. Makaleyi öğrendikten sonra o kavgalara girdiğimde hiçbir şey hissetmedim. Eve gelip onunla yüzleştüğimde hiçbir şey hissetmedim. Bugün hat trick yaptığımda, içimde sıfır sevinç vardı.

İçimde bir ölü var.

Eve gidip yatağıma uzandığımda, aklımın Ollie'yle ilgili dönüp durmasına bir son vermek istediğimde, onun benimle birlikte yatağımda, çıplak ve yanıma kıvrılmış olmasını nasıl dilediğimi düşünmeden edemiyorum. İçine girdiğimde çıkardığı tatlı iniltileri nasıl da özlüyorum. Şakalaşırken söylediği esprili sözleri nasıl da özlüyorum. Hiç bitmeyen sarılmalarını, bağımlılık yapan kucaklamalarını ve akıllara durgunluk veren öpücüklerini nasıl özlediğimi.

Onu o kadar çok özlüyorum ki, bir şeyler hissettiğim tek zaman geceleri, yalnız olduğum ve onun yanımda olmasını dilediğim zamanlar. İşte o zaman acı hissediyorum.

Bu yüzden bu gece dışarı çıkmak biraz cazip geliyor çünkü yalnız kalacağım, o acıyı hissedeceğim zamanı azaltacak.

"İyi olduğunu söylediğinde neden sana inanmıyorum?"

"Çünkü sinir bozucusun," diye cevap veriyorum.

"En azından olgunluğun bozulmamış," diyerek beni daha da sinirlendiriyor.

Burası çok kalabalık.

Müziğin sesi çok yüksek.

Gıcırdayan döşeme tahtaları, Gaelic bandosu ve büyük biralarıyla size İrlanda'ya geri döndüğünüz hissini veren bir İrlanda barı olmasına rağmen, onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum.

"Bundan emin değilim," diyorum Posey'e. Posey beni bizim için tezahürat yapan kalabalığın arasından iterken.

"Arka tarafta özel bir alanımız var, merak etmeyin." Beni perdeli bir alandan geçirip yüksek masaların ve sandalyelerin serpiştirildiği açık bir odaya götürüyor.

Bu biraz daha iyi.

"Guinness?" Posey bana sordu.

"Elbette," diye cevap veriyorum, çocuklar arka tarafa süzülürken masalardan birine oturuyorum. Winnie'nin Pacey'ye bağlı olduğunu tahmin ediyordum. Sonra Rivers yanında Ross'la içeri girdi.

Sikeyim.

Makalenin yayınlanmasından bu yana Ross'u görmedim, dışarı çıkmaktan kaçınmamın bir nedeni de buydu. Onu görmek istemedim, özellikle de Ross ve Ian artık oldukça ciddi oldukları için.

Odadaki garip fili göz önünde bulundurarak bana yaklaşmamasını umarak ondan uzaklaşıyorum. Peki eve döndüğünde ne yapacak? Ollie'ye ne durumda olduğumu rapor edecek mi? Onun umurunda mı ki?

Muhtemelen hayır.

Beni otobüsün altına atmaya razı olduysa, beni hiç umursamadığından eminim.

Ve en çok acıtan da bu. Gecenin her saatinde uyanık yatıyorum, onu kaybettiğim için, beni becerdiği için harap oldum ve o muhtemelen iyi. Roberts'ın emri altında en iyi hayatını yaşıyor.

Tanrım, buraya gelirken ne düşünüyordum ki?

Gerçekten kötü bir fikirdi.

Gitmem gerek.

Taburemden kalkıp arkamı döndüğümde Ross'la yüz yüze geliyorum.

Tabii ki. "Silas,"

diyor.

"Ross," diye cevap veriyorum. Rivers sadece birkaç adım ötede, gözleri üzerimizde. Adamına saygısızlık edersem bana saldırmaya hazır olduğuna eminim.

"Sizinle konuşabilir miyim?"

"Evet, bunu yapmak istediğimi sanmıyorum," diye cevap veriyorum.

"Aslında ben de tam çıkmak üzereydim."

Ben yana kayıyorum ama Ross önüme kayıyor. Bu adamda taşaklar var çünkü ondan yaklaşık kırk kilo daha fazla kasım var.

Rivers arkasından geldi, benimle aynı boydaydı ve "Onu dinleyin" dedi.

Rivers'ı yenebilirim. Neredeyse eşit olabiliriz ama benim bastırılmış öfkem kazanacaktır. Ama hiçbir şey düşük takım moralini

Bu yüzden Ross yanıma otururken ben de isteksizce yerime oturdum.

Posey içkimi önüme bırakırken Ross, "Teşekkür ederim," diyor. Rivers ona bizi yalnız bırakmasını söylemeli çünkü sadece ben ve Ross varız, muhtemelen konuşmak isteyeceğim son insanlardan biri. "Öncelikle, seni Ollie ile tekrar bir araya getirmeye çalıştığımı düşünmeni istemiyorum. O hayatına devam etti ama bence kendi gerçeğinin sana söylenmesini hak ediyor."

Hayatına devam mı etti?

Başka bir adamla mı?

Bu iki aptalca kelime -geçti gitti- ama ona karşı hala çılgınca duygular beslediğim için beni derinden yaralıyor.

"Ollie doğruyu söylüyordu. Özel bilgilerinizin makaleye girmesiyle hiçbir ilgisi yoktu. Candace yaptı. Makaleyi o düzenledi, seninle ilgili bilgiler ondaydı ve makaleye koydu."

"Candace bunu nereden biliyor?" Ben soruyorum. "Bu hiç mantıklı değil." "Ollie'yle bir gün sendikada öğle yemeği yiyorduk. Senden övgüyle söz ediyordu, kendisini yeniden özel hissetmesini sağladığını ve o n a güven verdiğini anlatıyordu." İçim yine çalkalanıyor. "Ve tabii ki saçmalıyordu ve aldatıldığından beri sana nasıl yardım ettiğini söylemeye başladı, ama kendini durdurup ç ı l d ı r m a y a başlamadan önce cümlesini tamamlayamadı. Ne söylediğini tahmin ettim ve bana bir şey söylememem için yalvardı. Elbette bunu sadece seni korumak için değil, perişan haldeki kızımı korumak için de mezara götürebilirdim. Ne yazık ki Candace tam arkamızda oturuyordu ve duydu."

Ne dediğini anlamaya çalışırken vücudum korkudan karıncalanmaya başlıyor. "Ama ... ama o söyledi," diyorum, bir şeyler bulmaya çalışarak.

"Ve dudaklarından döküldüğü anda pişman oldu. Dedikodu yapmıyordu, ne kadar mutlu olduğundan bahsediyordu ve ağzından kaçırverdi." Ross'un çenesi gerildi. "Ve bunu açıklaması için ona bir şans vermemiş olman beni gerçekten kızdırıyor."

Hiçbir şey söylemiyorum çünkü açıkçası ne söyleyeceğimi bilmiyorum.

"Ollie tanıdığım en sadık insan, o kadar sadık ki Roberts'la yüzleşti ve gerçeği öğrendiğinde oracıkta istifa etti. Senin yüzünden staj kredisini kaybetti, gazetecilik okulundan atıldı ve barınma bursunu kaybetti. Seni koruduğu için. Seni o kadar çok seviyordu ki, açıklamasına bile izin vermedin."

Ross başını sallar ve masadan kalkar.

"İncindiğini anlıyorum Silas. Ben de daha önce birçok kez senin durumunda oldum. Ama seninle benim aramdaki fark, kime güvenip kime güvenmeyeceğimi öğrenmiş olmam. Ve seni temin ederim ki, Ollie Owens güvenilebileceğin bir insan. Bir kenara atılacak biri değil."

Rivers arkasından yaklaşır ve Ross'un ensesini sahiplenerek kavrar. "O her şeyini kaybetti, Silas. Değer verdiği her şeyi. Tüm bunlar olurken seni *de* kaybetmemiş olsaydı neler olabileceğini hayal edebiliyor musun? Muhtemelen ayrılmak zorunda kalmazdı. Belki de hayatına devam etmek onun için en iyisidir."

Yürümeye başladı ama ben onu durdurdum ve ayağa kalktım. "Ne demek hayatına devam etti?"

"Başka birini bulmasından mı korkuyorsun?" Ross alay ediyor. "Bu senin işine gelirdi. Eğer onu gerçekten sevseydin, Silas, onu dinler ve sonra kararını verirdin, ama ona bu şansı vermedin. Yazıklar olsun sana. Onun şu anda ne yaptığını bilmeyi hak etmiyorsun."

Ve Ian yanında olduğu halde uzaklaşıyor.

Geri çekiliyorum ve yavaşça arkamdaki tabureye oturuyorum, zihnim dönüyor.

Vay anasını.

Bu gerçek miydi?

Başından beri bana söylemeye çalıştığı şey bu muydu?

Onu en son gördüğüm zamanı, evime geldiği zamanı düşündükçe içimi mide bulandırıcı bir his kaplıyor. Bana gerçeği anlatmaya çalışmıştı ama ben izin vermemiştim. Ona inanmadım ve sonra hayatımdan defolup gitmesi için ona bağırdım.

Ve sonra her şeyini kaybetti.

Hayallerini.

Hedefleri.

Okuldan mı atılmış? Aman

Tanrım.

"İyi misin?" Posey soruyor.

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Ben değilim." Posey'e bakıyorum. "Sıçıp batırdım, dostum. Hem de çok fena batırdım."

O HAYATINA DEVAM ETTİ.

Bu üç kelime bütün gece kafamın içinde tekrar tekrar çaldı ve beni uyanık tuttu.

Tek düşünebildiğim ona gitmesini söylediğimde yüzünde beliren ifadeydi. Dün gece aklımdan çıkmadı.

Tekrar tekrar telefonumda ismini aradım, onu aramak istedim ama sonra kendime Ross'un söylediklerini hatırlattım.

Hayatına devam etti.

Başka biriyle birlikteyse onu aramamalıyım.

Her şeyi geride bırakmayı başarmışken onun hayatına geri dönmek istemiyorum.

Ama ben değilim.

Bu lanet şeyin gitmesine izin veremem. Beni canlı canlı yiyor.

Uykusuz gecenin ağırlığını omuzlarımda hissederek ağırlık salonuna doğru ilerliyorum. Egzersiz yapmak için enerjim yok, bu yüzden şu anda sadece hareketleri yapıyorum.

Gözlerim kan çanağına döndü, kaslarım yoruldu ve beynim acıyor.

Isınma bisikletlerine doğru yürürken bir ses "Hey," diyor. Rivers'in barı yüklemek üzere olduğu ağırlık raflarına doğru bakıyorum.

"Hey," diyorum su şişemi yere bırakırken.

"Bok gibi görünüyorsun."

"Canım istiyor," diyorum bisikletin üzerine otururken ama hareket etmeden.

"Bunların Ross'un dün gece sana söyledikleriyle bir ilgisi var mı?"

"Hepsi," diyorum alnımı tutarken. "Dostum, lütfen... lütfen bana başka biriyle olup olmadığını söyle."

Yüzünü bana döndü ve kollarını kavuşturarak askıya yaslandı. "Ross sana bir şey söylememi istemedi." Elini saçlarının arasından geçiriyor ve "Ama lanet olsun, dışarıda tekrar kavga etmeni istemiyorum. Daha yeni toparlandık."

"Sadece söyle," diyorum, sesimdeki acı çok belirgin.

Rivers, "Başka biriyle birlikte olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok," diyor. "Ama Ross onun hayatına devam ettiğini söylediğinde, gerçekten devam ettiğini kastetmişti."

"Taşındı mı?" diye sordum.

"Nereye?" "Los Angeles'a."

"Ne?" Lanet kalbimin yere yuvarlandığını hissederek soruyorum. "Los Angeles'a mı taşındı?"

Rivers başını sallar. "Evet, The Jock Report'ta editör olarak işe girdi."
"Siktir," diye mırıldandım. "Ve şimdi orada mı?"
"Öyle," diyor Rivers. "Ross bu konuda gerçekten üzgündü, bu yüzden dün gece seninle konuşmak zorunda kaldı. İçini dökmesi gerekiyordu."
"Bunu anlıyorum," diyorum ve başımı öne eğiyorum. "Çok fena sıçtım, Rivers."
"Yaptın," diyor. "Ama her zaman daha iyi hale getirmenin bir yolu vardır." "Taşındı. Bunu nasıl daha iyi hale getirebilirim?"
"Mesafe önemli değil, özellikle de onu seviyorsanız, ki onu sevdiğinizizi varsayıyorum."
Başımı salladım. "Bana zarar verdiğini düşündüğümde bile onu sevmekten asla vazgeçmedim.
Asla."
"İşte cevabınız. Artık burada yaşamıyor olabilir ama bu sizi durdurmamalı. Eğer kız arkadaşını geri istiyorsan, onu geri al."

Bir telefon görüşmesi yapmak için cesaretimi toplamaya çalışarak dairemi arıyorum. Ama korkuyorum, ne olacağından çok korkuyorum ...

Bunu yapamam.

Posey: *Evet, yapabilirsin.*

Bunu konuşmuştuk. Onu istiyorsan, git getir.

Hornsby: *Tecrübelerime dayanarak söylüyorum, eğer onu seviyorsan, gitmesine izin verme.*

Holmes: *Bunu yapana kadar doğru hissetmeyeceksin.*

Silas: *İyi olmandan nefret ediyorum.*

Telefon görüşmesini yap ve sonra bize mesaj at. Bir güncelleme için ağzım köpürüyor.

Derin bir nefes alarak numarayı çeviriyorum ve telefonu kulağıma götürüyorum. Avucumda ter birikiyor ve telefon cevaplandığında nefesimi tutuyorum.

"Alo?"

"JP?" Ben soruyorum. "Ben Silas Taters."

"Aah, ben de aramanı bekliyordum. Dur tahmin edeyim, The Jock Report'a katılmaya hazır mısınız?"

"Onun gibi bir şey," diyorum. "Sanırım yardımına ihtiyacım var. İki gün sonra Los Angeles'tayım. Sevgilimi geri kazanmama yardım edebilir misin?"

"Böyle anlar için gelişirim. Ben de varım."

OceanofPDF.com

Yirmi Sekizinci Bölüm

OLLIE

Ross: *Eğer maça gitmek istersen Agitators şehirde.*

Sanırım bunun cevabını biliyorsun.

Ross: *Arayı kapatmak için Ian'la yemeğe çıkmak istersen ona haber verebilirim.*

Ollie: *Onu sevdiğimi biliyorsun ama herhangi bir hokey oyuncusunu görmeye hazır olduğumu sanmıyorum.*

Ross: *Üzülecek ama eminim anlayacaktır. Sana onun evine taşınmamı istediğini söylemiş miydin?*

Hayır! Bu çok heyecan verici. Yapacak mısın?

Ross: *Ona biraz endişeli olduğumu söyledim çünkü yurt benim ve bunu kaybetmek istemiyorum, bilirsiniz aramızda bir şey olursa diye, ama o bende kalabileceğini ve hakaret etmeyeceğini söyledi. Güvenlik ihtiyacını anlıyor.*

Kendine iyi bir tane bulmuşsun. Yani, bu bir evet mi?

Ross: *Evet. Bu hafta sonu deplasmandan döndüklerinde taşıyorum.*

Ollie: *Bana onun ve onun dolabının fotoğraflarını gönder.*

Ross: *Çok güzel olacak.*

Hiç şüphem yok.

"Hey, Ollie," diyor Ryot Bisley masama gelirken.

Roberts'ın ofisi ile Jock Report'un ofisi arasındaki farkı söyleyeyim. Kabinler yerine açık oturma yerleri var. Hepimizin dizüstü bilgisayarı var ve istediğimiz gibi girip çıkabiliyor, herhangi bir istasyona bağlanabiliyor ve rahat edebiliyoruz. Zihinsel bir mola verebilmeniz için yatar koltuklar, konsantrasyon için özel odalar ve alan boyunca masa tenisi ve hava hokeyi gibi oyunlar var. Burası gerçekten inanılmaz.

"Hey, Ryot," diyorum telefonumu yere bırakarak.

"Yeni bir müşterim var ve makalesi için ona yardımcı olabileceğinizi umuyorum. Bu onun ilk makalesi ve editörlük yetenekleri konusunda biraz mahcup."

"Ben de bunun için buradayım. İncelemekten mutluluk duyarım."

"Harika," diyor Ryot, sonra bana çıktısı alınmış bir kağıt parçası uzatıyor. Tuhaf, biz

Genelde her şeyi internetten yaparım ama bu işe yarayacaktır. "Bunu bir öncelik haline getirebilirseniz, minnettar olurum."

"Tabii, hemen hallediyorum," diye cevap veriyorum.

"Teşekkürler, Ollie. Sorunuz olursa bana haber verin ve işiniz bittiğinde ofisime getirin."

"Elbette, sorun değil." Ryot kalkıyor ve ben de ortak ofis malzemeleri masasına gidip kırmızı bir kalem ve fosforlu kalem alıyorum, sonra da koltuklardan birine oturuyorum.

Rahatladıktan sonra gazeteyi kaldırıyorum ve başlığı okuyorum. "Silas Taters Hakkındaki Gerçekler ..."

Bu ne lan?

Ryot'un ofisine doğru bakıyorum ve kapısının arkasında kaybolduğunu görüyorum. Bu okumak istediğim bir makale değil. Okumam gereken bir makale de değil çünkü kim bilir ne söyleyecek, beni incitebilecek bir şey. Silas'ın beni hayatından çıkarmasının üzerinden birkaç hafta geçti ve ben kendimi iyileşmiş hissetmiyorum. *Acım hiç dinecek mi?*

Ancak Ryot'a yazıyı düzenleyemeyeceğimi söyleyemem çünkü bu işi kabul ettiğimde, sadece bana bir şans veren adamlara en sadık çalışan olacağıma değil, aynı zamanda istedikleri her şeyi yapacağıma dair kendime söz verdim.

Herhangi bir şey.

Ve bu herhangi bir şey.

"Siktir," diye mırıldanıyorum gözlerimi sıkarak kapatırken.

Bunu yapmak zorundasınız. Başka seçenek yok. O yüzden sadece oku ve bitir.

Derin bir nefes alarak gözlerimi tekrar kâğıda odaklıyorum.

"Silas Taters Hakkındaki

Gerçekler." Silas Taters

tarafından yazıldı

Beni Vancouver Agitators takımının forveti olarak, buz üzerindeki hızlı ayaklarım ve karşı takımın kalecisini kandırarak pakı son dakikaya kadar saklama yeteneğimle tanıyor olabilirsiniz.

Diğerleri beni ne yazık ki yakın zamanda özel hayatımla ilgili yayınlanan bir makaleden tanıyor olabilir.

Her halükarda, beni tanıyorsunuz ve ben de kayıtları düzeltmem gerektiğini düşündüm.

Geçtiğimiz yaz, barda bir kız beni öptü. Ona aşık olmayı beklemiyordum, ne de bana yeniden istendiğimi, ihtiyaç duyduğumu hissettirmesini bekliyordum.

Ama o yaptı.

Birkaç hafta içinde kendimi bu kıza fena halde aşık olmuş buldum.

Kim bu kız? Ollie Owens, hakkımda o meşhur makaleyi yazan kız.

Ne düşündüğünüzü biliyorum, benim hakkımda bu kadar olumsuz bir makale yazan birine nasıl kanarsınız? Mesele şu ki, onun teslim ettiği makale yayınlanan makale değildi.

Sözleri manipüle edildi.

Gerçeği çarpıtılmıştı.

Ve bana, Ajitatörlere ve taraftarlara olan sadakati nedeniyle, makalesini değiştiren saldırganla yüzleşti, ancak bu süreçte ben de dahil olmak üzere her şeyini kaybetti.

Bunu size neden anlatıyorum? Çünkü Jock Report bu yüzden var, tıklanma peşinde koşan bir başkası tarafından yorumlanan bir hikaye yerine bizim hikayemizi dinleyebilmeniz için.

Aldatıldım mı? Aldatıldım mı? Evet.

Bu kamuya açık bir forumda paylaşılmaması gereken özel bir bilgi miydi? Evet.

Makaleyi değiştiren kişi için sonuçlar olacak mı? Evet, olacak. Bu sosyal medya işlerinde iyi olmadığımı ve makale yazma konusunda da hiç iyi olmadığımı söyleyerek bitireceğim ama iyi olduğum şey hatalı olduğumu kabul etmektir.

Ve Ollie Owens hakkında yanlışmışım.

Onu kaybetmek bugüne kadarki en büyük kaybım olacak ve buna geçen yılki şampiyonluk da dahil.

Önümdeki kâğıda bakarken gözlerimden yaşlar akıyor, gözlerimin beni yanıltmamasını diliyor ve umuyorum.

"İyi bir şeyler okuyor musun?"

Gözlerim yukarı fırlıyor ve Silas'ın bir kot pantolon ve siyah bir polo ile karşımda durduğunu görüyorum. Elleri ceplerinde, sakalları kırpılmış gibi görünüyor ve aşık olduğum o muhteşem mavi gözler bana bakıyor.

"Silas," diyorum, fısıltının biraz üzerinde bir sesle.

Önümde diz çöktü ve elimi tutmak için uzandı. Dudaklarını ıslattı ve "Özür dilerim, Oiana." dedi. Tam adımla duymak beni neredeyse parçalıyordu. "Çok özür dilerim. Benimle konuşman, bana gerçeğini anlatman için sana bir şans vermeliydim ama Sarah'nın acısına o kadar kapılmıştım ki, bunun tekrarlandığını görünce ben, lanet olsun . . . Sana asla söylememem gereken şeyler söyledim."

Uzanıp yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyor.

"Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ve bunu istemek için hiçbir nedenim yok, ama bana bir şans daha verirsen, sevgini hak ettiğimi sana kanıtlama şansını verirsen, söz veriyorum seni bir daha asla incitmeyeceğim."

"Si-Silas," diyorum, boğazım duygu dolu.

Bu anı düşündüm, aslında hayal ettim, belki, sadece belki bana bir şans daha verir diye. Ama her uyandığımda bunun gerçek olmadığını biliyordum. Silas çok incinmişti, çok zarar görmüştü ve onun kalbini gerektiği gibi koruyamadığım için bunun sorumlusu bendim.

Ama şimdi burada, önümde olduğuna göre, bunun benim şansım olduğunu biliyorum.

Koltuğumun kenarında öne doğru kaydım ve iki elimle onun elini kavradım. Doğrudan onunla konuşarak, "Seni seviyorum Silas. Seni o kadar çok seviyorum ki sensiz aynı olamıyorum. Yaptığım şey, Ross'a söylediğim-"

"Bana bunu bilerek yapmadığını, bir hata olduğunu söyledi. Ona inanıyorum. Sana inanıyorum."

Bu gözlerimi yeniden yaşarttı. Tabii ki Ross ona yaklaştı.

"Yine de bir şey söylememeliydim."

"Bebeğim, sorun değil," diyor daha yakına eğilirken. "Daha anlayışlı olması gereken kişi bendim."

Başımı salladım. "Seni korumalıydim."

"Yaptın," diyor, şimdi iki yanağını da avuçlayarak. "Benim için ayağa kalktın, benim için her şeyini kaybettin ve lanet olsun . . . I . . . Seni seviyorum, Oiana. Kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı ve ben bunu bildiğim için kendimi bok gibi hissettim."

Hayatımdaki en değerli şeye bu kadar dikkatsizce davrandığım için. Bu bir daha olmayacak. Hayatım üzerine yemin ederim, bir daha olmayacak."

"Sana inanıyorum," diyorum.

Alnını benimkine yaklaştırıyor ve fısıldıyor, "Seni geri alabilir miyim? Lütfen bana tekrar benim olduğunu söyle. Uyuyamıyorum. Konsantre olamıyorum. Sensiz kendimi çok hasta hissediyorum. Lütfen Ollie, lütfen bana geri dön."

Sesindeki çaresizlik. Bana olan tutumu.

Onun sözleri.

İhtiyacım olan her şey ve çok daha fazlası var.

"Ben seninim, Silas. Hep öyleydim, hep öyle olacağım."

Ve sonra ağzı nefesimi kesen bir öpücük yağmuruna tutuluyor. Eli başımın arkasını düzleştiriyor, yanaklarını kavradığımda beni sıkıca tutuyor, diliyle ağzımı kaydırmasına izin veriyor, beni açmaya teşvik ediyor. Ve açıyorum. Çünkü bu adamı hiçbir şeyden mahrum edemem.

Onu
seviyorum

.
O benim.

Ve asla bırakmayacağım.

Tıpkı o ilk gece, bir barda hiç tanımadığım birine yaklaştığımda, bu adamı sanki benimmiş gibi öptüğüm gibi. Ve tıpkı o anki gibi, onu sahiplendim. Onu benimmiş gibi öpüyorum, ama bu sefer gerçekten benim.

Sonsöz

SILAS

"Bu çekmeceyi alabilir miyim?" Ollie sorar.

Şifonyerimin önünde duran, üzerinde bir çift eşofman altı ve o meşhur crop top'larından birini giyen kızım çok iyi görünüyordu.

Çalışma vizesi başvurusu da dahil olmak üzere lojistik işlerin halledilmesi birkaç hafta sürdü, ancak Ollie nihayet Vancouver'a döndü ve benimle birlikte yaşıyor.

"Bebeğim, istediğin çekmeceyi alabilirsin," diyorum arkasından yaklaşıp onu göğsüme doğru çekerek. Boynu boyunca öpüyorum ve ekliyorum, "Ne istersen al. Senin olsun."

Kıkırdıyor ve başını yana eğerek bana daha iyi erişim sağlıyor. "Daha fazla seks yapmaya hazır olamazsın."

"Ben her zaman hazırım," diyorum elimi üstünün altından geçirip göğsünü kavrarken.

"Silas," diye azarlıyor, arkasını dönerek. "Eşyalarımızı yerleştirmemiz gerek. Her yerde bu kutularla yaşayamam."

"Hallolacak," diyorum, onu şifonyere yaslayarak. "Yarın deplasman maçları için ayrılacakken olmaz."

"Seni becermek için bir neden daha," diyorum gömleğini çekiştirerek.

Gülerek göğsümü itiyor. "Şuna ne dersin? Eşyalarımı yerleştirmem için bana bir saat ver, sonra gecenin geri kalanında seninim."

ne istersen."

"Ne istersem mi?" Kaşlarımı çatarak soruyorum. "Her neyse, ama bavulunu açmak için çaba sarf etmen gerekiyor."

"Bunu yapabilirim," diyorum ellerimi tekrar gömleğinin altına sokup meme uçlarıyla oynarken.

"Silas," diyor, başı geriye düşüyor.

"Evet, bebeğim?" Ağzımı göğsüne doğru indirerek soruyorum, ancak avucunun içiyle durduruluyorum.

"Hayır, efendim. Önce bavullar açılacak, sonra seks."

"Ugh," diye homurdanıyorum ve sonra geri çekiliyorum, ereksiyonum lanet olası eşofmanlarıma dokunuyor. "Bana ne yaptığını gördün mü?"

Gözleri kucağıma düşüyor ve o aç bakışını görüyorum.

"Lanet olsun sana," diyor beni yatağa geri itmeden hemen önce ve sonra eşofmanımı aşağı çekerek sikimi serbest bırakıyor. Gözlerimin içine bakarak, "Çok çabuk, sonra da bana iki saat bavulları boşaltma süresi ver" dedi.

"Ne istersen bebeğim, sadece bana o dar amcığını ver."

Eşofmanını kaydırarak çıkarıyor, bana altında hiçbir şey olmadığını gösteriyor ve sonra kucağımın üzerinde geziniyor ve sikimi girişine yerleştiriyor. Bir hamlede tamamen içine girdim.

"Siktir," diyor elleri göğüslerine doğru süzülürken. "Tanrım, içimde ne kadar büyük olduğunu asla unutamayacağım."

Kalçalarını kavradım ve bana binmesi için onu cesaretlendirdim. O da öyle yaptı. Bana sertçe biniyor.

Kalçaları benimkilerin üzerinde dalgalanıyor ve ben arkama yaslanıp bunun her saniyesine bayılıyorum.

Barıştığımız andan itibaren birbirimizle mümkün olduğunca çok zaman geçirmeye çalıştık. Ryot'un erken ayrılmasına izin vermesi sayesinde otelime geri geldi ve onunla ilk kez seviştim. Yavaştı, işkence gibiydi ve aynı anda doruğa ulaşana kadar birbirimizi yeniden tanıyarak zamanımızı aldık. Ondan sonra onu otel odasının her yüzeyinde becerdim. Ve tamamen tükendiğimizde, bir plan yaptık.

Vancouver'a hemen geri dönmedi çünkü The Jock Report ekibiyle daha fazla zaman geçirmek ve Ryot ile uzaktan çalışma seçeneklerini görüşmek istiyordu ki bu hiç de sorun değildi. Onları terk ettiği için kendini kötü hissetti ama Ryot onu Vancouver'a dönmesi için teşvik etmekle kalmadı - çünkü çalışanlarının mutlu olmasını tercih eder- aynı zamanda iş vizesi almasına da yardımcı oldu

hızlandırılmış. Şimdi ne zaman bir maç için Los Angeles'a gitsem, benimle gelip takımla hasret gidermesi konusunda anlaştık.

Ama şimdi o burada, evimde, tüm eşyalarıyla birlikte taşındığına göre, nihayet nefes alabiliyorum.

Bu kıza evlenme teklif etmek için tüm planlarımı yaptım çünkü onun aradığım kişi olduğunu biliyorum ama daha zamanımız olduğunu da fark ettim. Yeni bir araya geldiğimiz için onu korkutmak istemiyorum ama bu yaz Banff'a gittiğimizde bunun gerçekleşeceğine dair bir his var içimde.

"Silas, sakin, çok güzel."

Bana binmeye devam ederken göğüslerini sıkıyorum, sıkılaşmaya başladığını hissedene kadar tekrar tekrar.

"Yaklaştın mı, bebeğim?"

Başını sallarken dudakları birbirine yapışıyor. O kadar yakın ki söyleyemiyor bile.

"O zaman boşalmanı hissetmeme izin ver," diyorum, tam orada, onunla birlikte.

Bana birkaç kez daha biniyor ve ağzı açılıp sessiz bir inilti çıktığında, sikimin etrafında kasıldığını hissediyorum, bu da beni çılgına çeviriyor.

Ona birkaç kez pompalıyorum ve taşaklarım sıkılaştığında, içimden geçerken orgazmıma hazırlanıyorum.

O üzerime düşerken küfürler savuruyorum, saçları etrafımızda bir perde gibi.

Birkaç saniye sonra, "Bu hiç eskimeyecek mi?" diye soruyor. "Hayır," diyorum. "Asla."

Dudaklarını hafifçe öptüm. "Seni seviyorum, bebeğim."

Ağzıma karşı gülümsüyor. "Ben de seni seviyorum."

Kollarımı ona doluyorum ve derin bir nefes alıyorum. Dünyada her şey yolunda.

Agitators sezona tarihinin en iyi başlangıcını yaptı.

Sarah'yı affedebildim ve davranışlarının neden olduğu acıyı geride bırakabildim.

Hayatımı net bir şekilde görebiliyorum. Sarah kesinlikle benim geçmişim ve Ollie de tartışmasız benim geleceğim.

Kızım şu anda benimle birlikte yaşıyor ve sevdiği bir işte çalışıyor.

Ve önümüzde parlak bir gelecek olduğuna dair hiçbir şüphem yok çünkü o benim. Ben de onunum ve her şey şaşırtıcı, ruh değiştiren bir öpücükle başladı.

Hokey çocuklarımdan daha
fazlasını ister misiniz? [Öp ve](#)
[Söyleme](#) - Pacey Lawes
[Those Three Little Words](#) - Eli Hornsby
[Right Man, Right Time](#) - Silas Taters

Pacey'nin [Kiss and Don't Tell](#) adlı öyküsünden bir alıntı için okumaya
devam edin

OceanofPDF.com

Alıntı - Öp ve Söyleme

PROLOGUE

PACEY

Dostum, ben lanet bir aptalım.

Eminim bunu daha önce bir erkekten duymamışsınızdır.

Evet, yeryüzündeki her insan bu kutsal sözleri en az bir düzine kez söylemiştir.

O kadar çok aptallık ettim ki sayısını unuttum. Ama bu . . .

Bu şimdiye kadar yaptığım en büyük hata.

Merak mı ettin? Bu özel durumu benim en büyük hatam olarak nitelendiren şeyin ne olduğunu bilmek ister misin?

Sakin ol.

Tek kelime . . . aşk.

Tamam, tamam, konu aşk olduğunda çuvallayan tek erkek olmadığımı biliyorum. Açıkçası, gönül işlerinde çuvallamanın insan doğasında olduğuna inanıyorum. Ama bu benim ilk seferim. Bunu bu kadar özel yapan da bu.

Evet, ilk seferim.

Bakir... şey, cinsel bakire değil, aşk bakiresi. Bir sürü seks yaptım. Bu konuya girmemize gerek yok ama ben bakire değilim.

İşte sorun bu. Tam burası. Saçmalamak, beynimi kullanmamak. Neredeyse sezonu bitiren sakatlığımı suçlamak isterdim ama bu bir günah keçisi olurdu. Ben sadece bir aptalım.

Lafı dolandırmamdan sıkıldın mı? Benim yatağında olsaydın bıkmazdın.
Biliyorum, ben de kendime kızgıyım.
Tamam, sıçtım batırdım. Nasıl batırdın? Kısa ve basit tutacağım. Yağmur fırtınası.
Rastgele bir kız kulübeye gelir.
Rastgele kız bizimle kalıyor ... merak etmeyin, o konuya geleceğiz.
Rastgele kız üvey kardeşimin eski kız arkadaşı çıktı.
O bilmiyor. Ama
ben biliyorum.
Sence ona söyler miyim?
Hayır, bunu neden yapayım ki? Yapılacak en akıllıca şey bu ve daha önce de b e l i r t t i ğ i m i z gibi ben bir aptalım.
Öğreniyor mu? Evet.
Kızıyor mu? Ohhh evet.
Beni üzgün, yalnız ve sevgiden yoksun mu bırakıyor?
Yüzde yüz.
Bunu hak ediyor muyum?
Bildiğinden daha fazla.
Ama daha da önemlisi, sence onun kalbini geri kazanma şansım olmalı mı?
HAYIR MI?
Ne?
Karar vermeden önce, sadece hikayeyi dinleyin. Fikrinizi değiştireceğinizden eminim.

Kiss and Don't Tell'i okumaya devam edin [BURAYA](#)

OceanofPDF.com

Meghan Yazarına Ait Diğer Kitaplar

-Tüm Kitaplar Kindle Unlimited'ta Mevcuttur-

The Vancouver Agitators
(Hunky Hockey Players)
[Kiss and Don't Tell](#)
[O Üç Küçük Sözcük Doğru](#)
[Adam, Doğru Zaman](#)

Milyarder Rom
Komedileri (Tek
Başına Romantizm) P e k
[de Hoş Olmayan Bir](#)
[Tanışma Düğümün](#)
[Çözülmesi](#)
[Uzun Zamandır Geliyor](#)

Tek Başına, Yüksek Sesle Gülün, Romantik Komediler

[Yeni Açığa Çıkan](#)
[Ana Yol](#)
[Modern Centilmen](#)
[Düğün Oyunu Yayla](#)
Kaçamağı
Kaçak [Sağdıç Tatil](#)
[Savaşları](#)

Kraliyet Aşkları

(Geleceğin Kraliçe Kahramanı ile Alfa
Kahraman) [Royally Not Ready](#)
[Asillerin Başı Belada](#)

Buharlı Öğretmen Aşkları

(Alfa Kahramanlar ve Şımarık
Kahramanlar) [Dersten Sonra](#)
[Görüşürüz](#)
[Ekstra Kredini Kazan](#)
[Beni Gözaltına Al](#)

Brentwood Çocukları

(Bağımsız Beyzbol Aşkları)
[Soyunma Odası](#)
[Sığınak](#)
Diziliş -
[Takas](#)
Kurulumu -
Değiştirin
[Mükemmel](#)
[Yakalamadan](#)
Kaçış

Aile Romları

[Bir Gece](#)
[Buluşması](#)

Futbolun Kralları Serisi (Yeni
Yetişkin Spor Romantizmi)

[Romantik Pakt](#)

Bromance Club Serisi

(Milyoner Aşkları)

[En İyi Arkadaşınızın Kız Kardeşiyle Çıkmanın](#)
[Sırrı Kötü Bir Çocuğun Günlüğü](#)
[Patron Adam Damat](#)

Kar Limanı Serisi
(Küçük Kasaba Aşkları)
O İkinci Şans O Sonsuz
Kız
O Gizli Aşk, O
Swoony Hissi

Düetler
(Mavi Hat Düeti ve Mükemmel Düet'i tek bir yerde toplayan Komple Kutu
Seti)
Düetler

Romantik Romancı Günlükleri
(Komik, kahkahalarla güldüren romantik komediler)
**Bakire Aşk Romancısı, Randy Aşk Romancısı ve Ebeveyn Aşk Romancısı
tek bir kitapta birleştirildi Bakire Aşk Romancısı Günlükleri**
Bakire Romantizm Romancısı Günlükleri
Bakire Romantizm Romancısı

Sara Ney ile birlikte yazılmıştır
(Patronla yaşanan seksi, zeki, yürek hoplatan bir ofis
romantizmi) Sevgilerimle

Mükemmel Düet
(Sizi nefessiz bırakacak içten bir romantizm)
Mükemmelin Sol Tarafı
Sonsuzluğun Sağ Tarafı

Mavi Hat Düeti
(Birçok dönemeci olan epik bir romantizm)
Düşmenin İyi Tarafı
Aşkın Dezavantajları

Sayılarla Flört Serisi

(Kahkaha dolu anlar ve çok hararetli sahnelerle dolu maceralı flört dizisi)

[Üç Kör Randevu İki](#)
[Wedding Crashers](#)
[Oyuna Geri Dön](#)
[Bir Bebek Baba](#) .

Binghamton Serisi

(Kalp, mizah, sıcaklık ve bazı SICAK İNŞAAT İŞÇİLERİ ile dolu)

[Ortak Enkaz](#)
[En İyi Arkadaşımın](#)
[Eski Sevgilisi](#)
[Karmakarışık İkili](#)
[Diğer Kardeş](#)

Bağımsız Romanlar

[Ana Yol](#)
(Bir aile yolculuğu romantik komedisi)
[Yeni İfşa Edildi](#)
(Güç bu erkek modelin yanında olsun, bir romantik komedi)
[Sevgili Hayat](#)
(Hayat değiştiren çağdaş bir aşk romanı)

Stroked Serisi

(Bol mizah içeren sıcak spor romantizmi) [STROKED](#)
[UZUN OKŞADI SERT](#)
[OKŞADI](#)

Jett Girl Serisi

(Muhteşem, koruyucu bir alfa erkek ile şımarık, erotik romantizm)

[Bourbon Günahları](#)
[Bourbon Aldatmacası](#)
[Bourbon Krallığı](#)
[Bourbon Gerçekleri](#)

Aşk ve Spor Serisi

(Yeni Yetişkin, Bol sürprizli futbol sporu romantizmi) [Fair](#)
[Catch](#)
[İkili Koruma Üç](#)
[ve Dışarı](#)

Sıcak-Lanta Serisi
(Benim ilk serim. Bol dramalı beyzbol sporu romantizmi!) [Caught](#)
[Looking](#)
[Saha Uyarı](#)
[Parkurunda](#)
[Oynamak Vur ve](#)
[Kaç](#)

[OceanofPDF.com](#)

